

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΙ.

προμηθέως καὶ

Διός.

ΛΥΣΟΡ ΜΕΩ ΖΕΥ. ΔΕΙ
ΝΑ ΧΑΨῆΔΗ ΠΙΠΟΝ.
ΒΑ. ΖΩΣ. ΛΥΣΩ ΣΕ, ΦΗΣ; ΟΥ
ΕΧΩ ΒΑΡΥΤΕΡΑΣ ΠΙΔΙΑΣ
ΕΧΟΝΤΑ, ΚΑΙ Τ' ΙΑΥΚΑΣΟΜ
ΟΛΟΜ ΎΠΕΡ ΚΕΦΑΛΗΣ ΕΠΙ
ΚΕΙΜΕΝΟΜ, ΥΠΟ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑ.
ΓΥΠΩΝ ΜΗ ΜΟΝΟΜ ΚΕΙΡΕΔΑΙ
ΤΟ ΗΠΑΡ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΟΦ
ΘΑΛΜΟΥΣ ΕΖΟΡΥΨΕΔΑΙ, ΑΥΘ'
ΩΝ ΤΟΙΑΥΘ' ΗΜΙΝ ΖΩΑ ΑΥ
ΘΡΩΠΟΥΣ ΕΠΛΑΣΑΣ, ΚΑΙ ΤΟ
ΠΥΡ ΕΚΛΕΨΑΣ, ΚΑΙ ΤΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗ
ΣΑΣ; Α ΜΕΝ ΓΑΡ ΕΜΕ ΕΖΗ
ΠΑΤΗΣΑΣ ΟΥ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ
ΤΩΝ ΚΡΕΩΝ, ΟΣΑ ΠΙΑΜΕΛΗ
ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΑ ΜΟΙ ΠΑΡΑ
ΒΕΙΣ, ΚΑΙ ΤΩ ΑΜΕΙΝΩ ΤΩΝ
ΜΟΙΡΩΝ ΣΕ ΑΥΤΩ ΦΥΛΑΨΩΜ,
ΤΙ ΧΗ ΛΕΓΕΙ; ΠΡΟ. ΕΚΔΥ
ΙΚΑΝΩ ΗΔΗ ΤΩ ΔΙΧΛΩ ΕΚ
ΤΕΠΙΚΑ, ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΧΟΝΟΥ

DEORVM DIA

logi. Promethei

& Iouis.



Solve me Iu
piter. Gra
ues enim iam
persolui pœ
nas.

I. Ego ne te ut solvame
Cui graviores cōpedes addi
da crāt, toto Caucaso capiti
tuo incubentes Iecore tuo nō
modò à sedecim uulturibus
erodēdo, sed & oculis effodi
endis: quòd et homines, bellos
istos animantes, finxisti no
bis: & ignem surripuisti:
& mulieres fabricatus es.
Nam, ut meipsum, in distri
butione carniū deceperis,
ossa pinguedine obducta mi
hi apponendo, & tibi ipsi
meliores partes reseruando:
quid attinet dicere? Pro. At
qui satis magnas iam dedi
pœnas: tam diu affixus Cau
caso: pessimeq; perituram

Dialogi.

τῷ λαυκάσῳ προσκλω-
 μνύθ', καὶ τὸν πᾶκισα ὀρ-
 τίωμ ἀπολαμβάνου ἀετὸν
 πρὶφωρ τῷ ἡπάτι. Ζ. οὐ.
 δὲ πολλοὶ ἡμῶν τῷτο,
 ὧν σε δεῖ παθεῖν. Προ. καὶ
 μὴ οὐκ ἀμειδί με λύσεις
 ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ σοι μὴ λύσω
 πάντ' ἀναγκάσθω. Ζ. καὶ τί
 σοφίῃ με ὦ προμνεῦ.
 Προ. καὶ τί πλείον' ἔξω; ὃ
 γὰρ ἀγνοήσεις αὐθις εἶθ' αὖ
 ὁ λαυκάσος ὅστις: ὃ δ' ἄ-
 πορήσεις δόδεκ' ὧν, ἢ τι
 τεχνάσθω ἀλωσομαι. Ζ.
 εἰπέ πρότερον, ὅν τινα
 μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγ-
 καίου ἡμῖν ὄντα. Προ. ἢν εἰ
 ποιῇς ὅ, τι βαδίζεις νυνί,
 ἀξιόπιστος ἔσομαι σοι καὶ
 πῶς τ' ὑπολοίπων μαν-
 τολοῦμαι; Ζδύς. πῶς
 γὰρ ὅ; Προ. παρὰ τὴν δέ-
 τιμ, συνδύομαι αὐτῇ.
 Ζδύς. τὰ μὲν ἔγνωσ. τί
 δ' ἔρ το ἐπὶ τῷτῳ; δλο-
 κῆς

auem, aquilam, meo iocino-
 re pascens. I. Ne minimum
 quidem hoc est eorum, quae
 te perpeti oportebit. P. At-
 qui non gratis me solves, pu-
 piter. Nam rem tibi ualde
 necessariam indicabo. I. Calu-
 lidè me decipis, Prometheus.
 P. Et quid proficiam? Neque
 enim scilicet ignorabis ubi
 sit Caucasus: neque uincula
 tibi deerunt, si quid me stru-
 ere fraudis deprehendes. I.
 Dic prius, quam nam mer-
 cedem, nobis necessariam, sis
 soluturus? P. Si dixerò, cur
 istud iter ingressus sis: etiam
 ne de reliquis uaticinanti
 mihi fidem habebis? I. Quid
 ni uerò? P. At Thetidè, ut ei
 utaris consuetudine. I. Rectè
 hariolaris. Sed quid postea
 fiet? Videris enim aliquid
 ueri dicturus. P. Nihil tibi
 rei sit, Iupiter, cum ista Ne-
 reide. Quae, si ex te grauida
 fiet:

κῶς γὰρ πῶς αἰνῶδες ἐρεῖμ.
 προ. μηδ' ἐν ᾧ ζῶ κοινοῶν-
 σης τῇ νηρείδι. ἤν γὰρ αὖ-
 τὰ λευκοφρόνην ἐκ σόν, τὸ
 ἡφθονὸν ἴσα ἐργάσεται σε,
 οἷα καὶ σὺ ἐδρασας τὸν
 κρόνον. Ζεὺς. τὸ το φῆς;
 ἐλπίδ' αἰδοῦμαι φηλ ἀρχῆς;
 προ. μή γινώσκῃς ᾧ ζῶ. πλὴν
 τοῦτο πᾶσι μίξις αὖ φηλ
 πελῆ. Ζεὺς. χαίρετω τοι
 γαρῶν ἢ θείεις; σέ γ' ὁ ἦφαι-
 εῖ ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

Ερωτῶ καὶ δ' ἰός. Ερ.

Αλλ' εἰ καὶ πῶς ἡμαρῶν
 ᾧ ζῶ, σύ γινώσκῃς μοι. παι-
 δίου γὰρ εἰμι, καὶ ἐπὶ αἰ-
 φρων. Ζ. Σὺ παιδίον, ᾧ ἐ-
 ρως; ὅς ἀρχαιότερος εἰ πο-
 λὺ τῷ ἰαπετῷ; ἢ δ' ἰότι μὴ
 πῶ γονα, μηδὲ πολιὰς
 ἐφυσας, διὰ ταῦτα καὶ
 βρέφ' αἰφροῖς νομίζε-
 σαι, γέρον καὶ παντὶ
 γ' ᾧ; Ερ. τί λέει σε ἡδ' ἰ-
 κῶσα ὁ γέρον, ὡς φῆς,
 ἰγώ

fiet: natus ita te tractabit,
 ut tu Saturnum. I. Ergo me
 pellendum esse regno dicis
 Ero. Absit istud Iupiter, Sed
 tamen tuus cum ista muliere
 congressus talē aliquid mi-
 natur. Iup. Valeat igitur.
 Thetis: te uero Vulcanus ob
 hec soluito.

Cupidinis et Iouis.

Cup.

At si quid etiam peccavi,
 Iupiter, ignosce mihi. puer
 enim sum, et adhuc impru-
 dens. Iup. Tu puer autem
 Cupidos qui antiquior mul-
 to Iapeto es? An quia neq;
 barbam habes, neq; canos
 produxisti, propterea etiam
 infans putari cupis, senex et
 uersutus adeo cum sis? Cup.
 Qua uero iniuria affeci te,
 ego senex ille, ut tu aliter cur

A 3 me

Luciani

ἐγὼ, δ' ἴοτι με καὶ πεποι-
 σαι δ' ἰανόν; Ζ. σκόπει ὦ
 κατάρτα, εἰ μικράς; ὅς ἐμοί
 ἐλὼ οὕτως γυνήν φας, ὥς
 μηδ' ἐν δέτῳ ὁ μὴ πεποι-
 νας με, σάτυρον, ταῦρεα,
 χύσας, κύκνον, ἀετάρ-
 εκου δ' ὅλως ἄδ' ἐμὴν ἢ
 τινὰ ἐραδῆναι πεποι-
 νας. ἄδ' ὅσῳ ἡκίστος γυ-
 ναικὶ διὰ σε γεγεννημένος.
 ἡλὰ με δαί μαχχανοῦν
 ἐπ' αὐτὰς καὶ ἐρύνῃται ἐ-
 μαντόν. αἰ δ' ἐταρ μὲν ταῦ-
 ρα καὶ κύκνον φιλοῦσι· ἐμὲ
 οὐκ ἐρῶσι, ὡς ἴθι ἀσιν ὑπὸ
 τῷ δ' εὐς. Ερ. εἰκότως. οὐ-
 γάρ φερούσι μὲν Ζεῦ, θνη-
 τὰ οὐσαι τῶν πρόσσοψιν.
 Ζ. πῶς ὅν τὸν ἀπὸλλω ὁ
 Βράγχος καὶ ὁ ὑάκινθος φι-
 λῶσι; Ερ. ἄλλ' ἢ δαίφνη
 ἡ ἀκείνου ἐφύγε, καὶ τοι-
 ἐρομένη καὶ ἀγνίστου ὄν-
 τας. εἰ δ' ἐδέλεις ἐπ' ἐρασος
 εἶναι· μὴ ἐπίσσει τῶν ἀ-

me uincire quoq; cogitas &
 Iupit. Specta ô sceleste, an
 parua, qui me ita ludibrio
 habeas. Itaq; iam nihil est,
 quod me non effeceris, Saty-
 rum, taurum, aurum, cygnū,
 aquilam: omnia hæc fecisti
 me. At quæ me uicissim ama-
 ret, nullam planè unquam fe-
 cisti: neq; intellexi me ulli
 mulieri, propter te gratior
 rem fuisse. Sed oportet me
 praestigijs uti ad illas, et me-
 ipsum abscondere. Illæ autē
 taurum aut cygnum exoscu-
 lantur, me uerò st afficiant,
 moriuntur præ formidine.
 Cup. Mirum uerò: neq; enim
 ferunt, ô Iupiter, ut quæ mor-
 tales sint, aspectum tuum.
 Iup. Quomodo igitur Apola-
 linem Branchus ille & Hya-
 cinthus tantopere amant &
 Cu. At Daphne etiam fugie-
 bat illum, quamuis comatum
 et imberbem, Quod si tu ama-

bilis

γίδα, μηδ' ἐ τὸν λεραυνὸν
φίρει· ἀλλ' ὥς ἡδ' ἰσον ποίει
σεαυτὸν, ἐκατέρωθε λα-
βειμὲν ὁ βοσρύνχης, τῇ μί-
τρα τὸ τοῦ ἀνελμυμῆος·
πύρφυρίδα ἔχει· ὑποδίου
χρυσίδα. ὑπ' αὐλῶ καὶ
ὑμπαίοις δ' ὕρθημα βᾶν.
οὐδ' ἔτι, ὅτι πλείους ἀκολου-
θοῦσι σοι τῶν διονύσου
μαῖνάδων. Ζ. ἀπαγε. ἔκ
αὐδ' αἰμὴν ἐπ' ἐρασος ἔ-
ραι. τοῖς τοῦ γυνόμηνος. Ερ.
οὐκ ἔτι ὧς ὅν, μηδ' ἐραῖν θέ-
λει. ῥάδιον γὰρ τὸ τόγε.
Ζ. ἔκ, ἀλλ' ἐραῖν Μ. ἀπραγ-
μονίερον δ' αὐτὸ ἐπι-
τυχάνειν. ἐπὶ τούτοις αὐ-
τοῖς ἀφίγημί σε.

Διὸς καὶ Ερμῆ. Ζ.

Τὴν τὸ ἰνάχου παῖδα τῇ
καλλὴν οἶδα, ὧς; Ερμῇ Ερ.
ναί, τὴν ἰὼ λέγεις. Ζ. ἔκ
ἐπὶ παῖς ἐκείνη ὅστις, ἀλ-
λὰ Λάμαλις. Ερ. Τερά-
σιον

bilk esse: neq; Aegidem quas-
sato: neq; fulmen gerito: sed
quā suavisimum te prabetoz
utrinq; demisso capillo, eoq;
mitra reuincto, uestem sume
purpuream: crepidas subliga
auratas: ad tibiam et ad tym-
pana cōposito gressu incede:
et uidebis futurum, ut plures
te sequantur, quā Bacchum
Menades. Iu. Apage. Equidē
nolī amabile esse isto pacto,
ut talem me prabeam. Cup.
Proinde et amare uolū. Fa-
cile enim istud est. Iup. Imō
amare uolo: sed minore ne-
gotio potiri amoribus. Et
hac conditione missum te fa-
cio.

Iouis et Mercurij.

Pulchrā mne illam puellam,
Inachi filiam nosti Mercu-
ri? M. Etiam, Iodick. I. Non
amplius puella illa est, sed iu-
uena. M. Monstruosum hoc.

Luciani

σιον τὸ το, τῷ τρόπῳ δὲ
 ὁμοίαν; Ζ. ἡλοῦ πῆσα-
 σα ἢ Ἡρα μετέβαλιν αὐ-
 τήν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἄλ-
 λότι δεινὸν ἐπιμεμηχανή-
 του τῆς κακῆς δαίμονι βου-
 νόλου πῶς πολυνόμαστον,
 Ἀργῶν τοῦνομα, ἐπέστη-
 σεν, ὃς νύκτι τῷ δ' αἵματι
 αὐτὸν ὤρ. Εξ. τί οὖν ἡ
 μᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. ἑατα-
 πῆσιν ὅτι τῷ νύκτι
 (ἐκῆ δὲ πρὸς ὃν Ἀργῶν βου-
 νόλου) ἐκείνου μὲν ἀπόκ-
 τεινον; τῷ δὲ ἰὼ διὰ τὸ
 πελάγους ὅτι τῷ Αἰγυ-
 πτοῦ ἀπαγαγῶν, ἰσὶν πο-
 ῖνον. καὶ τὸ λοιπὸν ἔσω
 θεὸς τοῖς ἐκῆ; καὶ τὸν Νεί-
 λον ἀναγέτω; καὶ τὸς αὐ-
 τὸς ἐπιπλέπῃτω; καὶ σὺ
 ζήτω τοὺς πλείοντας.

Διὸς καὶ γανυμήδεος.

Ἀγε ὦ γανυμήδεος (ἡχο-
 μιν γὰρ γῆδα ἐχέω) φίλη
 σὺν με καὶ ὅπως εἰδῆς ὅ-
 τι

Quomodo mutata est. I. Ze-
 lotypia mota Iuno, transfor-
 mauit ipsam. Sed ex nouum
 aliud quoddam malum in sua
 per excoegitauit. Infelix isti
 bubulcon: quem semper uultio
 culum; Argum nomine, cum
 stodem addidit, qui in uentem
 pascit, in somniscac per uigile
 Merem. Quid igitur nos ob-
 portet faceret. Ipsi. De-
 uolans in Nemeam, illic alir-
 cubi Argus pascit: ac illum
 quidē interficito: Ipsam ite-
 rò Io per pelagus in Aegy-
 ptum abductam, Isidem facit
 to, ex de cetero pro dea ab
 incolis habeatur, Nilumq;
 attollat, et uentos immittat,
 et nautigantes seruet.

Ιουλις ὁ γανυμήδεος.

Age uerò Ganymedes (per-
 uenimus enim quò oportet
 bat) osculare me iam, ut ui-
 deas,

εἰπὶ ῥά μ' ὅτ' ἀγκύλαν με
ἔχοντα, οὐδ' ὄνυχας ὄξεις.
ὃ πῆδρά, οἷ' ὅτ' ἐφαινεύμην
σοι, πῶς εἶναι. Δεῖξόν.
ἔα. ἀνθρώποι, ὃ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρ-
σενόδοις, καὶ καταπῆσαι με
ν' ὅτ' ἠρπασάς με ἀπὸ μέ-
σου τοῦ σταμνίου; πῶς εὐστα-
μὴν πῆρξαι κινῶσαι, ὅτ' ἐρ-
γῆναι; συδὲ ἄλλ' ὅτ' αὐτὸν
ἀνὰ πτερύγας; Ζ. ἄλλ' ὅτ' ἐν
ἐνδορροῖς, ὅν ὄρεας, ὃ μαι-
ράκιον, ὅτ' ἐπὶ τοῖς; ὃ δὲ
πᾶσι βασιλεὺς τῶν θε-
ῶν ὅτ' ἐμὲ, πρὸς τοῦ λα-
ροῦ ἀλλάξας ἐμαυτοῦ. Γα.
τί φῆς; σὺ γὰρ ὁ Πανὶς
καὶν' ὅτ'; εἴτα πῶς σὺν ἑ-
γαλῆς, ὅτ' ἐπὶ λείρατα,
ὅτ' ἐπὶ λάσι' ὅτ' ἐπὶ σκέλη;
Ζ. μόνον γὰρ ἐκείνου ἡγῆ-
σθαι; Γα. ναὶ. καὶ δύνωμι
γε αὐτῶν ἐνορχίῳ πράγῳ,
ἐπὶ τὸ σπάλαιον ἀγοῖόν,
ἵνα ἐσκη. σὺ δὲ αὐδρα-
ποδιστὴς τις εἶναι μοι δο-
κῆς.

deas, non amplius rostrum
aduncum me habere, neq; un-
gues acutos, neq; alas, qualis
uidebar tibi modo, cum uolu-
crem esse me putares. G. Mi
homo: an non aquila modò
fuiſti, ac deuolans rapuiſti
me à medio ouili? Quo pacto
igitur ala ille tibi effluxe-
runt? tu uerò ipse alius quis-
piam subito apparet? Tu. Sed
neq; homo, quem uides adole-
ſcentule, neq; aquila, sed o-
mnium rex Deorū, ego sum,
qui me ad tempus ita trans-
formaui. G. Quid aket tu Pan
ille est? At cur fistulā non ha-
bes, neq; cornua, neq; hirsutis
es pedibus? I. Solum ne il-
lum existimas Deum? G. Ba-
tiam. Atq; adeo sacrificamus
ei hircum ad speluncam an-
ctum, in qua ipse positus est.
Tu uero plagiarium quispiam
uideris mihi esse. I. Dic mihi
Iouis ne nomen non audisti?

A 5 neq;

Luciani

κῆς. Ζ. εἰπέ μοι, Διὸς δὲ ἔκ
 ἡκιστος ὄνομα, ὃ δὲ βωμόν
 εἶδ' ὅτ' ἔν τῳ Γαργάρω, τῷ
 ὕοντ' ὃ καὶ βροντῶτ',
 καὶ ἀστραπὰς ποιδῦν', ἔ.
 σὺ, ὦ Βέλιδε, φῆς εἶναι, ὅς
 πρῶτον κατέχας ἡμῶν
 τὴν πολλὴν χεῖρα; οἱ
 κῆμ' ὑπὲρ ἄνω λεγόμενος;
 ὁ ποιεῖν τὸν ψόφον; ὦ τὸν
 ἑριὸν ὁ παῖς ἔθυσεν; εἴτα
 τί ἀδικήσαντά με ἀνὴρ
 πασας, ὦ βασιλεῦ τῶν
 θεῶν; τὰ δὲ προσβάλλας
 οἱ ἀνέμοι διηρπάσαντο
 ἥδη, ἐρήμοις ἐπιπτόν-
 τός τε. Ζ. ἐπὶ γὰρ μέλει σοι
 τῶν προσβάτων, ἀθανάτων
 γεγεννημένων, καὶ γνῶνθαι
 σωθεομένων μεθ' ἡμῶν;
 Γα. τί λέγεις; ὃ γὰρ κατὰ
 ξεις με ἥδη ἐς τὴν ἰδίαν
 τήμερον; Ζ. οὐδ' αὖτως.
 ἔπει ματῶν ἀετὸς εἴλω
 ἀντὶ θεῶ γεγεννημένῳ.
 Γα. ὅκῃ ἐπιζητήσῃ με ὁ

neq; etiam aram uidisti illius
 in Gargaro, pluentis scilicet
 atq; tonantis, ὅτ' fulgura fa-
 cientis. Γ. Tute, optime uir,
 eum ais esse, qui paulo anti-
 effudisti nobis multam grana-
 dinem? qui habitare supra
 nos dicis? qui strepitū cie-
 ret cui arietem pater sacri-
 ficauit. Sed ob quod facinus
 me sursum tapuisti, rex Deo-
 rum? Iam uero ὅτ' oues fore
 fuisse lupi diripuerunt iam;
 desertas illas adorti. Iupit.
 Adhuc ne cura est tibi pa-
 uium immortalis facti, et hic
 uersaturo nobiscum? Gan.
 Quid dicis? An non deduces
 me iam in Idam hodie? Iup.
 Nequaquam, quoniam frustra
 aquila fuisset pro Deo fa-
 ctus. Gan. Igitur inquireret me
 pater, ὅτ' indignabitur non
 inuento: ὅτ' ob desertum oui,
 le deniq; uapulabo. Iup. Vbi
 ille uidebit te? Gan. Nequa-
 quam,

πατήρ, καὶ ἀγανακ-
τήσῃ, μὴ εὐρίσκων,
καὶ πληγὰς ὑσώρου λή-
φομαι, καταλιπὼν τὸ
ποιμνίον. Ζ. ποῦ γὰρ ἐκῇ-
νθ' ὄψεται σε; Γα. μολα-
μῶς, ποδῶ γὰρ ἦδ' αὐτόν.
Εἰδ' ἀπαίσεις με, ὑπισ-
χνῶμαί σοι καὶ ἄλλον παῖ-
δά τοῦ λεγίου τυθήσεται
λύτρεα ὑπὲρ ἐμῶ. ἔχομεν
δὲ τὸν τριηκτῆ, τὸν μέγαν,
ὃς ἡγείτοα πρὸς τὴν νο-
μῶν. Ζ. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς
ὅστι, καὶ ἀπλοϊκός, καὶ αὐ-
τὸ δ' ἂν τὸ το, παῖς ἐπὶ. ἀλλ'
ὦ γανύμεθ' εἶδον, ἐκείνα
μὲν πάντα χαίρειν ἔρε,
καὶ ἐπιλάβου αὐτῶν, τὸ
ποιμνίου καὶ τῆς ἰδίας.
σύ δὲ (ἦδ' ἡ γὰρ ἐπὶ πρῶ-
τιθ' εἶ) πολλὰ ἐν ποιῶ-
σαις ὅντι ἔθρον καὶ τὸν
πατέρα καὶ τὴν πατρίδα.
καὶ αὐτὴ μὲν ἴμεν καὶ γὰ-
λαπτῶ, ἀμβροσίαν ἔδῃ,

quā, desidero uero id ipsum.
Quod si me reduxeris: pmit-
to tibi, et aliū hircū ab ipso
immolatū iri, mei redimendū
gratia. Habemus aut triennē
illum, et magnam, qui prae
ceteris in pascua. I. Quam
simplex hic puer est, et mi-
nimè malus, atq; adeū nihil
nisi puer adhuc. Verum o
Ganymedes, illa quidem om-
nia ualere sine, et eorū obli-
uiscere, ouilis et Ide. Tu au-
tem (iam enim coelestis es)
multa hinc et in patrem et
patriam beneficia conferes.
Ac pro lacte quidē et caseo,
ambrosiā edes, et nectar bis-
bes. Hoc tñ et alijs nobis ipse
infundendo praebebis. Quod
aut maximū est, non amplius
homo, sed immortalis eris, atq;
etiam sydus tuum pulcherri-
mum ostentabo: ad summam,
felix eris. Gan. Si uero ludere
cupiam, quis ludet mecum

Luciani

καὶ νύκταρ πῆν. τὸ το μὲν συνεστὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῶν αὐ-
 τὸς παρῖξαις ἐγγίαι· τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔτι ἀνθρώπος
 ἀλλ' ἀθανάτη γενήσῃ, καὶ ἀέθρα σφ φαίνεσθαι ποιῶ-
 σω λάμπουσιν· καὶ ὅλως, οὐδ' αἰμωρῖσιν. γὰρ ἢ δὲ παῖς
 ζῆν ἐπιθυμῶσιν, τίς συμπαίξεταί μοι; ὅν γὰρ τῇ ἰσότητι
 πολλὰ ἰλικυῖται ἡμῶν. Ζ. in Ida enim multi equales
 ἔχουσιν καὶ ταῦτα τὸν συμ-
 παρῖξαι· σοι τὸ τοῦτο ἔ-
 ρωτα, καὶ ἀσπράγζου· μα-
 λα πολλοὺς. δάρεθ' αὖ μόνου,
 καὶ φασδρὸς ἰδίῃ· καὶ μη-
 δ' ὅν ἐπιπύθει τῶν κατώ-
 γα. τί γ' ὑμῶν χεῖριστος αὐ-
 γηνοίμην; ἢ ποικαίνε-
 καὶ ταῦτα δ' ἐλπίσαι; Ζ. οὐκ,
 ἀλλ' οἰνόχοι· καὶ ὡδὶ
 τὸ νύκταρ τετάξῃ, καὶ
 ἐπιμελήσῃ τὸ συμπο-
 σίον. γὰρ τὸ το μὲν ὁ χαλεπὸν
 πόνος. οἶδα γὰρ ὡς χεῖρ ἐγ-
 χεῖται τὸ γάλα, καὶ ἀναδ' ὁ-
 καὶ τὸ λωστύδιον. Ζ. ἰδ' οὐ
 πάλιν οὗτος γάλακτος μνη-
 σκόνδεις; καὶ ἀνθρώποις δι-
 ακονῆσθαι οἴετ'. ταῦτι
 δ' οὐρανὸς ὄψα, καὶ πῖνο-
 μιν.

fuimus. Iup. Habebis et hic
 collusorem tibi hunc Cupi-
 dinem, et talos complures :
 Fac tantum bono animo, et
 letus sis, et nihil desideres
 rerum inferiorum. Gan.
 Quid uero uobis utilis ero ?
 An oves pascere oportebit
 et hic? Iup. Non, sed mini-
 strabis uinum, et ad nectar
 paulo post ordinaberis, et
 procurabis conuiuium. Gan.
 Hoc quidem non difficile
 scio enim ut oporteat infun-
 dere lac, et porrigere pocu-
 lum pastorale. Iupit. Ecce
 rursus hic lactis meminit, et
 hominibus se ministraturum
 putat. Hoc uero caelum
 est, et bibimus, quemadmo-
 dum

μεν, ὡς ποτ' ἔφην, τὸ νίκ.
 ταρ. Γα. ἡδίστου ὧς ζῶ το
 γακακτῶ; Ζ. εἰς μετ'
 εὐρίαν: καὶ γούστ' ἔμελλας,
 οὐκ ἔτι ποθῆσαις τὸ γάλα.
 Γα. κοιμήσομαι δὲ πῶ τ'
 νυκτός; ἢ μετὰ τ' ἡλικιώ-
 τας ἔρωτῶ; Ζ. ὅκ, ἀλλὰ
 διὰ τοῦτο σε ἀνέπαυσα, ὥς
 ἅμα καθύπνουμαι. Γα. μό-
 νος γὰρ ὅκ αὖ δ' αἰνέω, ἀλλ'
 ἡδίστον σοι καθύπνου μετ'
 ἐμῶ; Ζ. καὶ μετὰ γε τοῖς
 τε, οἷος εἰς τὸ γανυμήδου,
 οὕτω καλός; Γα. τί γάρ σε
 πρὸς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὰ
 κάλλῳ; Ζ. ἔχει τι θελγν-
 τρον ἡδὺ, καὶ μαλακώ-
 τρον ἐπάγει αὐτόν. Γα.
 καὶ μὴ ὄγε πατὴρ ἤχθετό
 μοι συγκαθύπνουσι: καὶ
 ἀπυρεῖτο ἔωθον, ὥς ἀφεί-
 λον αὐτὸ τὸν ὕπνον; Ζ.
 φέρων καὶ λακτίζων,
 καὶ τι φθιγγόμενον μετὰ
 ἐν ἑπὶ καθύπνουμι.
 ὥστε

dum dixi, nec tar. Ganymed.
 Dulcius ὁ Iupiter lactet Iup.
 Scies paulò post: et quum
 gustaveris, non amplius des-
 siderabis lac. Gan. Vbi ue-
 rō noctu dormiam? An cum
 equali meo Cupidine et Iup.
 Non, sed ob hoc te rapui, ut
 unā dormiremus. Gan. Num
 solus non possis et suavius ne
 tibi est dormire mecum. Iup.
 Profectō, cū tali quidē qualis
 es tu, Ganymedes, sis quā ad-
 pulcher. Gan. Quid uerō te
 ad somnum iuuabit pulchri-
 tudo? I. Habet quoddam in-
 citamentum suave, cuiusq;
 molliorem facit. Gan. At
 qui pater meus indignabatur
 mihi unā dormienti: et nar-
 rabat mane, me turbasse su-
 um somnum, uolutando me
 per lectum, calcitrando, et
 aliquid inter dormiendam
 loquendo. Quapropter ad
 matrem remittebat me dor-
 mitu-

Luciani

ὥστε παρὰ τῶν μητέρα ἐ-
πεμπέ με κοιμηθῆσόμε-
νοῦ ὥς τὰ πολλὰ. ὦρα δὲ
σοι, εἰ δὲ τὸ τοῦ ὥς φῆς, ἀ-
νὴρ πασὰς με, καταβῆναι
αὐδὶς ἐς τὴν γλῶ, ἢ πρὸς ἄγ-
ματα ἔφεις ἀγρυπνῶν. ἐ-
νοχλήσω γὰρ σε συνεχῶς
σε φόνου. Ζ. τὸ τ' αὐτό
μοι τοῦ ἡδισμού ποιήσεις, εἰ
ἀγρυπνήσασαι μετὰ σοῦ.
φιλῶν γὰρ διατελίσω
πολλάκις, καὶ πῶς πῦ-
σων. Γα. αὐτὸς αὖ ἐδῆς.
ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι, σὺ
καταφιλῶν τῷ. Ζδύς.
εἰσόμεθα τότε, τὴν πρὸς ἀκ-
τίου. νῦν δὲ ἄπαγε αὐ-
τὸν ὃ Ερμῆ, καὶ πίνοντα
τὴν ἀθανασίας, ἄγε οἶνο-
χεύοντα ἡμῖν, διδασκὰς
πρότοπον, ὥς καὶ ὀρέγαι
τὸν σκύφον.

Ἡρας καὶ φιλῶς. Ἡρα.

Εἰ οὐ τὸ μερῶκιον τῷ-
το, ὃ ξῦν, τὸ φεῦγιον ἀπὸ

rum plerumq. Quare, si ob
hoc, ut ait, rapuisti me: tem-
pus tibi est, ut me denuo in
terram deponas. Alioqui
molestis afficeris nihil dor-
miendo. Turbabo enim te
cōtinuē, huc atq; illuc me res-
uolundo. Iup. Atqui istud i-
psum gratissimum mihi fece-
ris, si tecum uigilare cogas.
Subinde enim te osculabor et
amplectar. Gan. Ipse uide-
ris: ego uerò dormiam te
deosculante. Iu. Videbimus
tūc quid agendū. Nunc uerò
abduc eū Mercuri, et poste-
quam de immortalitate bibe-
rit, duc ut ministret nobis,
edoctum prius, quemadmo-
dum oporteat porrigere scy-
phum.

Iunonis et Iouis.

Ex quo adolescentulum
hunc Iupiter, Phrygium i-
stum

Ῥίδης ἀρπάσας Διδυρο
 αἰγὰ γὰρ, ἔλαττόν μοι
 προσέχεις τὸν νῦν. Ζ. καὶ
 τί το γὰρ, ὦ Ἥρα ζυλοτυ-
 πῆς ἔσθι, ἀφελὲς ὅτῳ καὶ
 ἀλυπότατον; ἐγὼ δὲ ὄρ-
 μῳ ταῖς γυναῖξιν μόναις
 χαλεπῶς σε εἶναι, ὁπόσαι
 αὖ ὁμιλῶσασιν ἐμοί. Ἥρα.
 ὅδ' ἐκείνα μὲν ἐν ποιεῖς,
 ὅδ' ἐκείνα ποντα σε αὐτῶ, ὅς
 ἐπαυτῶν θεῶν Διὸς πότνης
 ὦρ, ἀπολιπὼν ἐμὲ τῶν νό-
 μων γαμετῶν, ἐπὶ τῶν γυν-
 ναῖται. μοιχόσων, χυ-
 σίου ἢ ταῦτ' ἐγὼ γινόμε-
 νῳ. πλὴν ἀλλ' ἐκείναι
 μὲν σοι, καὶ γὰρ γυνὴ μὲν
 σοι: τόδ' ἱφλαῖον τὸ τί παι-
 δίου ἀρπάσας, ἀνέπης, ὡς
 γυναιότα τε θεῶν: καὶ συ-
 νοικεῖ νῦν, ἐπὶ λεφαλλῶ
 μοι ἐπαχθόν, οἰνοχοῶν δ' ἢ
 τῷ λόγῳ. ὅτως ἢ πόρεις
 οἰνοχόων; καὶ ἀπ' ἡγορῶν
 κασιγὰρ ἢ τε Ἥβη καὶ ὁ

flum ab Ida raptum huc ad-
 duxisti, minus me curas.
 Iu. Etiam ob hunc Iuno zelos
 typā iam es, simplicem adeo,
 et minime molestus. Ego ue-
 rò putabam mulieribus solis
 difficilem te esse, quæ tecum
 consueffent. Iu. Ne illa qui-
 dem recte facit, nec conue-
 nientia tibi, qui cum o-
 mnium deorum dominus sis:
 relicta me legitima uxore, in
 terram descendas, ibique adu-
 lteres; in aurum uel taurum
 conuersus. Veruntamen illæ
 mulieres tibi in terra ma-
 nent. Ideo autem hoc pue-
 ro rapto, etiam in cælum
 subuolasti, Deorum gene-
 rossime: et nunc ille no-
 bis cum habitat, ante oculos
 mihi adductus quasi entulus,
 ut pocillaretur tibi scilicet.
 Itāne uerò carebas pocillato-
 ribus? Aut desisti adeo sunt et
 Iunen-

Luciani

ἡφαιστος· διακονέμενοι·
 σὺ ἢ καὶ τὴν κύλικα δὲ
 αὐτῷ ἄλλως λάβοις παρ' αὐ-
 τῷ, ἢ φιλήσας πρότερον αὐ-
 τῷ, ἀπάντων ὁρώντων, καὶ
 τὸ φίλημά σοι ἡδίων τῷ
 νέκταρι· καὶ διὰ τὸ
 εὐδὲ διψῶν, πολλάκις αἰ-
 τεῖς πίνειν. γίνετε ἢ καὶ αὐ-
 τογυσιεμεν· μόνον, ἔ-
 σωπας ἐκένω. καὶ πίνον-
 τ· ἀπολαβὴν τὴν κυλι-
 κα, ὅσον ὑπόλοιπον γν-
 αῦτῃ, πίνεις, ὅθην καὶ αὐ-
 τὸς ἐπικέ, καὶ γῆθα προσήρ-
 μοσε τὰ χεῖλη· ἵνα καὶ πί-
 νης ἅμα, καὶ φιλήσ. πρῶτον
 δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπάν-
 των πατὴρ, ἀποδέμεν·
 τὴν αἰγίδα καὶ τοὺς κεραι-
 νόμους, ἐκάθιστο ἀστραγαλίζων
 μετ' αὐτοῖς, πύγμα τελε-
 κῆτορ λαθεμέν· πάντα
 ἐν ὁρῷ ταῦτα, ὥς μὴ οἷα
 λαυθάνειν. καὶ τί δ' ἐνόμ, ὡς
 ἡρα, μερᾶκιον ὅττω κα-
 λὸν μεταξὺ πίνοντα λα-

iuventas· Vultanis· μη-
 nistrandas· Tu uerò etiam
 calicem non aliter ab eo acci-
 pis, quam simul et osculatus
 fueris ipsum antea, omnibus
 afficientibus. Et de oscula-
 tio ista suauior tibi est ipso
 nectare. Atq; ob id saepe
 numero, neq; sitiens, petis
 bibere. Interdum etiam ubi
 parum degustasti, ei porri-
 gis: ubiq; ille bibit, arripis
 calicem, et quantum in illo
 restat, omne ebibis, ea etiam
 parte unde ipse bibit, et ubi
 applicauit labia: ut et bibas
 simul, et osculeris. Nuper
 uerò, tu, rex ille atq; omnium
 pater, depositis Aegide ac
 fulmine, sedisti talis ludens
 cum illo, cum barbam tantam
 et tam promissam habebas.
 Omnia quidē ista uideo, qua-
 re ne te putes latere. Iup. At
 quid adeo graue hoc, ὦ Iunb,
 adolescētē adeo pulchrum,
 inter

ταφιλεῖν, καὶ ἡδ' ἐδοται ἀμ-
φοῖν, καὶ τῷ φιλήματι, καὶ
τῷ νεκταρι; ἢ γὰρ ἐπι-
τρέψω αὐτῷ καὶ ἅπαρ
φιλησάί σε, ὅπερ τι μέμνη-
μοι, προτιμότερον τοῦ νεκ-
ταρος. ὁ οὐκ ἐπὶ τὸ φιλήμα-
εἶναι. Ηρσ. παιδ' ὁρασῶν
οὔτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ
ὅτ' ἄνωγαν, ὥς τὰ χεῖλη
προσγεγλήν τῷ μαλθα-
κῷ τούτῳ φρυγί, οὕτως
ἐκτεθελυσμένῳ. Ζ. μὴ μὲν
λοιδορῶ, ὡ γυναικοτάτη,
τῶν παιδικῶν. οὔ τοι σὶ γὰρ
ὁ δακρυόεις, ὁ βάρβαρος,
ὁ μαλθακός, ἡδ' ὧν καὶ
ποθεινοτέρῳ. ὁ βύλομαι
δὲ ἐπ' αὐτῷ, μή σε παροξύνω
ἐπιπλέον. Ηρ. εἴθε καὶ γα-
μισσας αὐτὸν ἐμὸν γένεα.
μὴ μνησθῆναι, οἷά μοι διὰ
τὸν οἶνοχόον τοῦτον ἐμπα-
ροινῆς. Ζ. οὐκ ἀλλὰ τὸν ἡ-
φαιστὸν ἔδει τὸν σὸν υἱὸν
οἶνοχόν ἡμῶν χωλόν ὄντα,
ἐκ

inter bibendum deosculari,
oblectariq; utroq; et oscu-
lo illius et nectare. Quod si
uel semel ei permiscero, ut et
te osculetur: non amplius
accusabis me, q. osculū illius
præstantius nectare putem.
Iur. Pædiconum uerba ista
sunt. Ego uerò non ita insa-
ni uero, ut labia mea appli-
cem molliculo isti pbrugi, a-
deoq; effæminato. Iu. Ne ue-
rò, mea uxor, conuicijs infe-
ctare amores meos. nam ef-
fæminatus iste et barbarus,
et molliculus et suauior et
desiderabilior. Sed reprimo
me: ne te magis iritem. Iur.
Vtinam uerò et uxorem illū,
per me quidem, ducas. Me-
mineris tamen, quàm mihi,
propter egregium istum po-
cillatorem petulanter insul-
tes. Iu. Imò uero Vulca-
num istum, filiū tuum, opor-
tebat nobis esse à cyathis,
B. 2. 1. claudis

ἐκ τοῦ κελύκου ἵκοντα, ἐπὶ
 τῶν σπινθέρων ἀνάπλεον,
 ἄρτι τὴν πυράν γε ἀπο-
 πιδέμενον, καὶ ἀπ' ἐκεί-
 νων αὐτῶν τῶν δακτύ-
 λων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν
 κύλικα, καὶ ἐπισπασαμέ-
 νους φιλήσαι μεταξὺ; ὃν
 οὐδ' αὖ ἡ μήτηρ σὺ ἠσέ-
 ως φιλήσεις, ὑπὸ τῆς
 ἀσβόλου κατ' ἡθαλωμένον
 τὸ πρόσωπον; ἡ δ' ἔα
 ταῦτα. οὐ γάρ καὶ πα-
 ρὰ πολὺν ὁ οἰνοχόος ἐ-
 κείνῳ ἐμπρέπει τῷ συμ-
 ποσίῳ τῶν θεῶν; ὁ γὰρ νυ-
 κτίδος δὲ λατραπεμπῆς
 αὐθις δὲ τὴν ἰσθμὸν λαβα-
 ρὸς γάρ, καὶ ῥοδόδ' ἀκτυ-
 λῶ, καὶ ἐπισπασμένως ὀρέγει
 τὸ ἐκπομα. καὶ ὁ, σε λυπεῖ
 μάστις, καὶ φιλεῖ ἡδίου τῆ
 νείκταρος. Ἡρα. νῦν καὶ
 χαλὸς ὦ ζεῦ ὁ ἡφαίστος, καὶ
 οἱ δ' ἀκτῦλοι αὐτὸ ἀνάξιοι
 τοῦ κελύκου, καὶ ἀσβό-

claudicantem, ex à fornace
 uenientem, adhuc sauiilis
 plenum, deposito paulo antè
 forcipe. Et ab illis ipsis dili-
 gitis, accipere nos calicem,
 attractumq; ipsum interea
 osculari: quem neq; mater
 tu libenter osculata fueris,
 præ fuligine quasi tota illius
 exusta facie. Nimirum sua-
 uia ista sunt: adeoq; multum
 etiam pocillator iste, coho-
 nestat eorum conuiuium,
 nonne? Ganymedes autem
 iterum in Idam hinc able-
 gatus est: quippe qui pu-
 rus, ex digitis sit roseis at-
 que etiam scitè parrigat po-
 culum: ex (quod te omni-
 um mordet maximè) cuius
 osculum sit dulcius ipso ne-
 stare. Iu. Nunc tibi ex clau-
 dus, Iupiter, Vulcanus est,
 ex indigni tuo. calice sunt
 illius digiti ex resertus fu-
 ligine, ac nauseas, cum affi-

λα μισὸς ὄντι, καὶ ναυτιᾶς
 ὁρῶν αὐτόν, ὅζοις τὸν κα-
 λὸν κομήτην τῷ τοῦ ἡ-
 ἰδου αὐτοῦ φέρε. πάλαι δὲ
 ὅχ' εἰράς ταῦτα, αὐτὸς οἱ
 ἀπινθίσου, ὅδ' ἡ καμίνθη
 ἀπὲς τρεπὸν σε, μὴ ἔχῃ πῖ-
 ναι παρ' αὐτοῦ. Ζ. λυπεῖς
 ὡς ἡ σε αὐτῶν, ὅδ' ἔχῃ ἄλ-
 λοῖς καμοὶ ἐπινέειν τὸν
 ἔρωτα (ἡλο τυποῦσα. εἰ δὲ
 ἔχῃ παρὰ παιδὸς ὡρεῖ-
 ον δεχομένη τὸ ἔκπομα,
 σὺ μὲν ὁ γὸς οἶνον κρίνω. σὺ
 δὲ ὡ γανυμήδεα, ἐμοὶ μόνῳ
 νῶ ἀναδίδου τὴν κύλικα·
 καὶ ἐφ' ἐκάστῃ δὲ φίλει
 με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρεγοίς,
 καὶ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμῷ
 ἀπολαμβάνοις. τί τῷ το
 διακρύβεις; μὴ δ' ἐδίδου. οἱ
 μῶγετ' γὰρ, ἢ τις σε λυ-
 πεῖν ἐθέλει.

Ἡρας καὶ Διὸς. Ἡρα.

Τὸν ἰξίονα τῷ τοῦ ὁράς
 ὡς Ζεῦ; ποῖόν πιναι τὸν ἴδιον
 ποῦ.

eis ipsum, ex quo formosum
 est capillatum istum Ida es-
 nutrit. Olim autem non ui-
 debas ista, neque tum fauilla,
 neque fornax ipsa absterrea-
 bat, quo minus biberes illo
 porrigente. Iu. Nihil nisi
 egritudine Iuno et te ipsa
 officis; et mihi amorem eo
 magis incendis, quia zelo-
 typas es. Si uero grauaris, a
 puero formosa accipere po-
 culum, tibi quidem filius
 ministret potum. Tu uero
 Ganymedes mihi soli redde
 calicem, et cum quolibet
 bis osculare me, et cum ple-
 num porrigis, et cum a me
 illum recipis. Quid ita lach-
 rymaris? Ne metue. Malum
 enim feret, si quis tibi mole-
 stus esse uoluerit.

Iunonis et Iouis.

Ixionem hunc uides Iu-
 piter? quibus nam moribus

B. 2 esse

ποῦ ἦν; Ζ. ἄνθρωπον
 εἶναι χρεόν, ὡς ἦρα, καὶ
 συμποτικόν. ὃ γὰρ αὐ-
 σωλὺν ἡμῖν, ἀνάξιον τὸ
 συμποσίον ὦν. ἦρα. ἀλλ'
 ἀνάξιός ὄντι: ὕβρις γέ
 ὦν. ὥςτε μακρὴν σωίσω.
 Ζ. τί δὲ ὕβρις; καὶ γὰρ
 οἶμαι ἡμῖν εἰδέναι. ἦρα.
 τίς ἄλλος; καὶ γὰρ αἰσ-
 χύνομαι εἰπεῖν αὐτό. τοῖς
 τὸν ὄντην, ὃ ἐτόλμησε. Ζ. καὶ
 μὴν διὰ τὸ τοῦ καὶ μάλα
 λόγου εἰποῖς αὐτὸν, ὅσον καὶ
 αἰσχροῖς ἐπεχέρισεν. μὲν
 ἐνέπειρά τίνα; συνίνμι
 γὰρ ὁ ποιοῦν τι τὸ αἰσχρόν,
 ὅπου αὐτὸν κενώσας εἰπεῖν.
 ἦρα. αὐτὸν ἐμὲ, ὃς ἄλ-
 λω τίνα ὡς Ζεῦ, πολὺν
 ἦν γέγονεν. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον, ἡγνόουν τὸ πρᾶγ-
 μα, διότι ἀτρενὲς ἀφρώ-
 ρα ὄν ἐμὲ. ἔπειτα καὶ ἐσγνε,
 καὶ παρὰ δ' αὖτε, εἰποτε
 πῶς παρὰ δ' οἷον τῶν ταν-
 νυμν.

esse putat. I. Hominem esse
 frugi, Iuno, et bonum com-
 potorem. neque enim uersare-
 tur nobiscum, si indignus co-
 niuium foret. I. At indignus
 est, ut homo petulans. quae
 propter non amplius uersa-
 tur nobiscum. I. Quid uerò
 designauit? oportet enim (ut
 puto) et me scire. I. Quid
 uerò aliud? Etenim erubesco
 rem ipsam dicere, tantum fla-
 gitium fecit. I. Atqui ob hoc
 tanto etiam magis dicere de-
 bebas, quo turpius ille se ges-
 sit. Num sollicitauit aliquam
 ad stuprum et intelligo enim
 cuiusmodi turpe sit, quod re-
 formidaueris dicere. I. Ipsam
 me, non aliam ullam Iupiter,
 Congo iam tempore. Ac primum
 quidem ignorabam quid rei
 esset et cur attentè adeo in-
 tueretur. Ille autem etiā in-
 gemiscebatur, et sublachryma-
 batur. Et si quando bibēs tra-
 didis.

θυμῶν τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ
ἴτε σὺ αὐτῷ ἐκένω πεινῶν·
καὶ λαβὼν ἐφίλει μετα-
ξὺν, καὶ πρὸς τοὺς ὀφ-
θαλμούς· πρὸς ἡγέ, καὶ αὐ-
θις ἀφώρεα ἐς ἐμέ. ταῦ-
τα ἴδ' ὁ στυλῶν, ὁρωτικά
ὄντα. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν
ἰδούμην λέγειν πῶς σε,
καὶ ὅμην παύσασθαι τῆς
μανίας τὸν ἄνθρωπον. ἐ-
πεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλ-
μασί μοι προσγενέων, ἐ-
γὼ μὲν ἀφῆσα αὐτόν, ἐ-
πεὶ δ' ἀκρύοντα, προσκυλι-
σθούμην, ἐπιφραξαμέ-
νη τὰ ὦτα ὥς μηδὲ ἀκού-
σαι με αὐτῷ ὕβρισιν· ἵκε-
το δ' ὁ ἄνθρωπος, ἀπ' ἡλθὼν σοι φρά-
σουσα. σὺ ἢ αὐτὸς ὄρα, ὅ-
πως μέτε τὸν ἄνθρωπον. Ζ.
εὐγε, ὁ βαλὼν· ἐπ' ἐμέ
αὐτόν, καὶ μετὰ τῶν ἡρώων
γάμων· τοσούτον ἐμὲ θύ-
σῃ τὸ νεκρὸς· ἀλλ' ἡμῶν
τούτων αἰτίαι, καὶ πέρα
τὸ μετρίον φικανθρώποι,

didissem Ganymedi poculū,
hic petebat ex eo iā ipso bi-
bere: idq; cū accepisset, oscu-
labatur interea, et ad ocu-
los admouebat, et rursus o-
culos in me intendebat. Hec
iam intelligebam amatoria
esse, et diu quidem uerecun-
dabar dicere ad te, putabāq;
cessaturum a furore homi-
nem. Postquam uero et fer-
mones ausus est mihi adbibere:
dimisso eo adhuc lachry-
mante, et ad genua prouo-
luto, obturatis auribus ut ne
contumelias supplicantis il-
lius audirem, abij ut tibi di-
cerem. Tu uero ipse uide,
quomodo tractes uirū. I. En-
ge, sceleratus ille in me ipsū,
et usq; ad Iunonis coniugiū
etiam ad eō ne est neclare fa-
ctus ebrius. Ceterum nos
autores horum sumus, uel
ultra modum amatores ho-
minum, qui quidem et con-

δίγει κ' συμπότας αὐτοὺς
 ἐποιήσαμεθα. συγγνωσοί
 οὐν, εἰ πῖον ἴδω ὁμοία ἡμῖν,
 καὶ ἰδόντες θράνια λαά-
 λη, καὶ οἷά οὐ ποτε εἶδ' οὐ
 ἐπὶ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀ-
 πολαῦσαι αὐτῶν, ἔρωτι
 ἁλόντες. ὁ δὲ ἔρως, βίαιός
 τί ἐστι, καὶ οὐκ ἀνδρώπων
 μόνον ἀρχεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ-
 μῶν αὐτῶν γνῶστε. Ἡρα.
 σοῦ μὲν καὶ παῖν οὗτος
 γε δ' ὁ πότμος ὅσι· καὶ ἄγ-
 σε, καὶ φέρεται τῆς ῥινός,
 φασιν, ἔλκωρ, καὶ ἐπὶ
 αὐτῷ, ἐνθα αὖ ἡγνυταί σαι,
 καὶ ἀλλάττει ῥαδίως, ἐς
 ὃ, τί αὖ λελόυσιν· καὶ ὁ-
 λως λήτῃμα καὶ παειδί-
 ατι ἔρωτος· σὺ γε, καὶ
 νῦν τῷ ἱξίονι, οἶδ' αἶ, λα-
 βότι συγγνώμην ἀπονέ-
 μεις, ὅτε καὶ αὐτὸς μοι-
 χόσας ποτὶ αὐτῷ τὴν
 γυναικα, ἥ σοι τὸν περὶ-
 θουῦ ἔτεκεν, Ζεύς· ἐτι γὰρ

uiuas ascinerimus. Digni ta-
 mē uenia sunt, si potueodem
 uis nobiscū, caelestib. istis for-
 mis uisis, quales nūquam ui-
 derunt in terra, concupiue-
 runt frui illis, amore capti.
 Est autem amor uiolentum
 quiddam, et non hominibus
 solum imperat, sed et nobis
 ipsis interdum. Iur. Tuus
 quidem omnino es dominus
 est, et ducit te, et fert, na-
 so (ut aiunt) trahens, et
 sequere ipsum, quocumque
 duxerit, et immutari fa-
 cile, in quodcumque iusserit,
 et prorsus possessio et lu-
 dus Amoris es tu. Et nunc
 Ixioni scio, te dare ueniam,
 ut qui et ipse aliquando il-
 lius uxorem stupraueris,
 quae tibi Pirithoum pepe-
 rit. Iu. Adhuc ne. tu me-
 ministi illorū, si quid ego lusi
 cum in terram descendi? Sed
 nosti

οὐ μένησθα ἐκένωρ, εἴ τι
 ἐγὼ ἐπαίφα ἐς γλῶσσαν καὶ ἑλ-
 λῶν; ἅτ' ἔρε οἶδα ὁ μοι δο-
 κῆ πρὸς τὸ ἱξίον Θ: ἡ-
 λᾶς μὴ μὴ διαμῶς αὐ-
 τῶν, μήδ' ἀπὸ βῆν' ἔ συμ-
 ποσίον. σκαίου γάρ. ἐπ' αἰ-
 ῖ' ὄρε, καὶ ὡς φῆς, δ' α-
 κύνει, καὶ ἀφόρητα πᾶσι.
 χη. Ηρα. τί ὧ ἴδῃ; δ' ἑλ-
 γάρ, μή τι ὑβριστικόν κ' σὺ
 ἔπης. Ζ. οὐδ' αὖτως, ἀλλ'
 ἑσώλωρ ἐκ νεφέλης πλα-
 σάμενοι, αὐτῇ σοι ὁμοίου,
 ἱεσθάν λυθῇ τὸ συμπό-
 σιον, καὶ κένω ἀγρυπνῇ,
 ὡς τὸ εἶκος, ἔτι τὸ ἔρω-
 τῶ: παρακατακλίνω-
 μεν αὐτῷ φέροντόν. οὐτῶ
 γάρ. πᾶσι αἰτῶ ἀνὴρ μινος,
 οἶδ' ἔρε τετυχηκέναι φ'
 ἐπιθυμίας. Ηρα. ἀπαγε,
 μὴ ὄρα σὴν ἵκοιτο τῶν
 ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζ.
 ὁμοίως ἔπόμενον ὧ ἡρα. τί
 γάρ. αὐ καὶ πάθοις θανόν

nostri, quid mihi uideatur de
 Ixione et multandum quidem
 dem ipsum nequaquam, ne-
 que à conuiuium extruden-
 dum esse. rusticum enim fo-
 ret. Sed quia amat, et, ut
 alii, lachrymatur, et intole-
 rabilia patitur. Iu. Quid
 nam o Iupiter? metuo enim,
 ne et tu contumeliosum alii
 quid dicas. Iu. Nequaquam.
 Sed simulacrum ex nube fina-
 gentes tibi simile, postquam
 solutum fuerit conuiuium,
 et ille uigilabit (ut par est)
 pro amore, iuxta illum in
 lecto collocemus. Sic enim
 dolere desinet, uoti se com-
 potem esse factum existia-
 mans. Iu. Apage, ut nun-
 quam quicquam tempesti-
 uum illi contingat, quando
 ea ita, q̄ supra ipsum sunt,
 concupiscit. Iu. Attamen pa-
 tere Iuno, Quid. n. mali tibi

ἀπὸ τοῦ πλασματός, εἰ
 νεφέλη ὁ ἱξίων σωῖσαι;
 Ηἷρα. ἀλλὰ ἢ νεφέλη ἐγὼ
 εἰναι δόξω, καὶ τὸ αἰσχρὸν
 ἐπ' ἐμὲ χωρᾶσαι ποιήσεις
 διὰ τῆς ὁμοιότητος. Ζ. ὁ δὲ
 τὸ φησὶ, ὅτε γὰρ ἢ νεφέ-
 λη ποτὶς Ηἷρα γένοιτο; αὐτὸς
 τε σὺ νεφέλη. ὁ δὲ ἱξίων,
 μόνον ὁξυπαταθήσεται.
 Ηἷρα. ἀλλὰ οἷοι πάντες
 αὐθροποι ἀπερόκαλοι εἰ-
 σὶν, αὐχθήσει κατελθὼν ἱ-
 σως, καὶ δεικνύσεται ἀπα-
 σι, λέγων συγγενῆναι
 τῇ Ηἷρα, καὶ συλλακτῶς
 εἶναι τῷ Διὶ. καὶ πᾶσι ταχέως
 ἑρᾶν με φήσιν αὐτόν. οἱ
 δὲ πισδύσσουσιν, ὅκ εἰδόν-
 τες ὡς νεφέλη σωλῶ.
 Ζόυς. ὁ δὲ, ἢ πῶς τοιούτου
 εἶπας, ὅτ' ἔσθ' ἄδ' ἔμπε-
 σὼν, τροχῶ ἀβλῖος προσ-
 δέβεις, συμποδινεχθήσε-
 ται μετ' αὐτόν ἄει, καὶ
 πόνον ἀπαιτοῦν ἔξει, δι-
 κλῶ

accidet ex hoc figmento, A
 cum nube Ixion congre-
 ditur Iup. Sed nubes ego esse
 existimabor, & turpitudi-
 nem istam in me conferat
 propter similitudinem. Iu.
 Nihil dicis, neque enim nu-
 bes hac unquam Iuno erit,
 neq; tu nubes. Ixion autem
 solum decipietur. Iup. Sed
 (ut omnes homines arrogan-
 tes sunt) gloriabitur forsitan
 ubi descenderit, & narrabit
 omnibus, dicetq; se coisse
 cum Iunone, & Iouis rui-
 lem esse. forsitan etiam de-
 xerit, me amore sui effeta-
 ptam. idq; credent, ignari,
 eum cum nube rem habuisse
 Iup. Igitur si quid tale lixe-
 rit, in infernum præcipita-
 tus, ac rote miser alligatus,
 cum ipsa perpetuò circum-
 voluetur, & laborem nun-
 quam cessaturum sustinebit.
 pœnas has amoris pendens.

Iup

κλῶ δὶδ' ὅς τ' ἔρωτ' ὁ.
 Ἥφαι. ὃ γὰρ δεινὸν ἔ' τὸ γέ
 ἀπὸ τοῦ μεγαλαυχίας.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡ-

φαίσε.

Εἰράκας ὦ Ἀπόλλων τὸ
 τοῦ Μαιῆος βρέφος, τὸ ἄρ-
 τι γέννηθ' ὡς καλὸν τέ ὄντι,
 καὶ προσγελᾷ πᾶσι, καὶ
 δαίδοι πᾶσιν, ὡς μέγα ἄ-
 γαθὸν ἀποβησόμενον;
 Ἀπ. ἐκείνο γέ φ' ὦ βρέφος,
 ὦ Ἥφαιστε; ἢ μέγα ἄγα-
 θόν, ὃ ἔ' ἱάπετ' ὁ πρῶτον.
 τὸς ὄντι, ὅσον γ' ἡ πα-
 ρουργία; Ἥφαι. καὶ τίνα
 αὐτὸν κηρύσσει δὴ αὐτὸς ἀρ-
 τίτοκον ὄν; Ἀπο. ἐρώτα
 τοῦ Ποσειδῶνα, ὃ τὸν Ἥφαι-
 στου ἐκλεψόν, ἢ τὸν Ἀρη.
 καὶ τότε γὰρ ὁ δέλεος
 λαβὼν τὸν δέλεον τὸ ξί-
 φος, ἵνα μὴ ἐμάντορ λεί-
 γω, ὃν ἀφώπλισε τὸ τό-
 ξον, καὶ τῶν δελῶν. Ἥφαι.
 τὸ νεογνὸν ταῦτα ὁμοίως
 ἵκναι

Iu. Non fuerit hoc utiquum
 iactantiae supplicium.

Apollinis et Vul-
 cani.

Vidistin' Apollo Maie in
 fantulum illū, nuper gentiū,
 ut formosus est, et arridet
 omnibus, et iam quoq; tale
 quiddam prae se fert, quasi in
 magnum aliquod bonū eua-
 surus sit. Apol. illum ne ego
 infantem dicam, ô Vulcane,
 aut in magnum aliquod bo-
 nū euasurum? qui ipso Iape-
 to antiquior est, quantū ad
 fraudulentiam. Vul. Et quem
 adeo iniuria afficere potue-
 rit, iam primum in lucē edi-
 tus? Apol. Interroga Neptu-
 num, cuius tridentē suffura-
 tus est, aut Martē, nā et hu-
 ius subtraxit clā e vagina gla-
 dium: ut interim de me ipso
 non dicā, quem et atcu spo-
 liavit et sagittis. Vul. Hec-
 cine infantulus et modo na-

ἐκινεῖτο γὰρ τοῖς ἀπαργα-
νοῖς; Απο. εἰς ὧν ἠφαισε,
εἶσαι προσέλθῃ μόνον. Η.
καὶ μὴ προσῆλθῃ ἥδῃ.
Απο. τί οὖν, πάντα ἔχεις
τὰ ἐργαλεῖα, καὶ ὅθεν
ἀπόλωλῃ αὐτῶν; Ηφαι.
πάντα ὦ Απολλοῦ. Απο.
ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς.
Ηφαι. νῦν δὲ τί πῦρ
γρανδύομαι. Απο. ἀλλ' ὅ-
ψαι αὐτῷ πρὸς γὰρ τοῖς
ἀπαργανοῖς ἔβριφες.
Ηφ. ὅπως ὀφύχεις ὅτι, κα-
θαπὸρ γὰρ τῇ γαστρὶ ἐκμε-
λετῆσαι τὴν κλεψικλήν;
Απολ. ὃ γὰρ ἠκούσας αὐ-
τῷ καὶ λαλοῦντο ἥδῃ
σωμύλα καὶ ἐπιτροχα.
ὃ δὲ καὶ διακονεῖσαι ἡ-
μῖν ἐδέλει. χθές δὲ προ-
σκαλοβάμενοι τὸν ἔρω-
τα, καταπάλαιον ὄν-
δυν, ἐκ οἷοι' ὅπως ὑφείλ-
κωμ τὰ πόδες. εἶτα με-
ταξὺ ἐπαυνοῦμεν, ὅτι

tus ille, qui uixdum mouebas-
tur in cunis inter inuolu-
cra? Apo. Scies Vulcane, si
modo ad te aliquando uene-
rit. Vul. Atqui uenit iam
pridem. Apol. Quid igitur,
habes ne omne fabrilē instru-
mentum, nec dum quicquam
illius tibi amissum est? Vul.
Omne Apollo. Apo. Attas-
men inspicere diligenter. Vul.
Per Iouem, forcipem non
uideo. Apol. Sed uidebis il-
lam alicubi inter inuolucra
in cunis infantis. Vul. Adeo-
ne aduncas manus habet, pe-
rinde ac si in ipso uentre iam
tum meditatus esset furandi
rationem? Ap. An non audi-
sti ipsum loquentem quoq; iā
arguta ac uolubilia quaedam.
Atq; hic etiā ministrare no-
bis uult. Heri aut uocato ad
se Cupidine, statim illū pale-
stra superauit, nescio quo pa-
cto pacto pedes illi subtra-
bens.

Ἀφροδίτης μὲν τὸν κε-
σὸν ἐκλεψε, πρὸς πῦθα-
μίνης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ,
τὸ Διὸς δὲ γελῶντες, τὸ
σκήπτρον. εἰ δὲ μὴ βαρύν-
τες ὁ ἑδραυνὸς ἴω,
καὶ πολὺ τὸ πῦρ ἔχει,
ἡ ἀκείῃ αὖ ὑφέλετο.

Ἡφαι. γοργόν τινα τὰς
παῖδας φης. Ἀπο. οὐ μό-
νον, ἀλλ' ἥδ' ἡ καὶ μουσι-
κῶν. Ἡφαι. τῷ τὸ τοτέκι
μαίρεται ἔχων; Ἀπο. χε-
λῶντων πον νεκρὰν εὐρωήν,
ὄργανον ἅπ' αὐτῆς σιωπῇ
πῆφατο. πῆχεις γάρ, γνάρε-
μόσας καὶ ζυγώσας, ἔ-
πειτα ἡλαλάμους ἐμπη-
ξας, καὶ μαγάδιον ὑποβῆς,
καὶ γντεινὰ μὲν ἔπτα
χορδαίς, μελωδία πᾶ-
ν γλαφυρόν ὡς Ἡφαιετι,
καὶ γνάρεμόν τε, ὡς ἡ ἀ-
μὲ αὐτῇ φρονεῖν τὸν
πάλας ἡλαρξεν ἄσ-
κουῦτα, ἔλεγε δὲ ἡ

hēs. Deinde cū à ceteris lau-
daretur, interea Veneri sur-
ripuit cingulū, cū illa ample
kata ipsum fuisset ob victo-
riā. Ioue autē ridente, sceptrū
illius sustulit, et nisi grauius
fuisset, et plus ignis habuif-
set, ipsum quoq; fulmen sub-
traxisset. Vul. Celerē atq; a-
gilem quendam puerū mihi
narras. Ap. Quinimo et Ma-
sicū præterea. Vul. Vnde nā
huius rei coniecturam facies
Ap. Testudine mortua alicū-
bi inuenta, instrumentum ex
ea cōpactū dedit. Brachijs. n.
adaptatis, et iugo supinduc-
to, deinde calamis (chordarū
ansulis uidelicet) infixis, sum-
doq; infrā, et quasi quodā dor-
so subiecto, atq; inde septem
chordis suspensis et intētis,
incundū adeo quiddā modula-
tur, et cōcinnū, ut ego quoq;
illi iā inuideā, q' iā olim per-
sonando citharā me exercea.

Cetera

Μαῖα, ὥς οὐδὲ μύθοι τὰς
 νύκτας γὰρ τῷ οὐρανῷ,
 ἔκλ' ὑπὸ πόριδρυγίας ἄ-
 ρχει τῷ ἄδου κατίοι, λελε-
 ψον τὴ καὶ κῆθον δ' ἡλα-
 σιν. ὑπὸ πῆδρ' ὁ δ' ὅτι,
 καὶ ῥάβδου τινα πεποι-
 ται θαυμασίαν τὴν δυν-
 ναμιν, ἢ ψυχαγωγῆ, καὶ
 κατὰ γαίους νεκρῶν.
 Ἡφαί. ἔγωγ' ἐκένλω ἔστω-
 κα αὐτῷ παίγιον εἶναι.
 Ἀπο. τοιγαροῦν ἀπείδω-
 κί σοι τὸν μῖθον, τὴν πυ-
 ράγαν. Ἡφαί. εὖ γε ὅ-
 π' ἔμνησας. ὥς βαδιδῶμαι
 ἀποληφόμεν αὐτῷ,
 ἅπαντες ὡς φῆς, θυρεθῶν γὰρ
 τοῖς ἀπαργάνοις.

Ἡφαίστος καὶ Διὸς. Ἡ-
 φαίς.

Τί με ὃ Ζεὺς δεῖ ποιεῖν;
 ἦνυ γάρ ὡς ἐκέλευσας,
 ἔχων τ' πελεκυν ὀξύτα-
 τον, εἰ καὶ λίθος δεοί μιν
 ἀλλὰ γὰρ διατμήμ. Ζεὺς.
 εὖ γε

Ceterū ipsa Maia illud quo-
 q; dicebat, q; neq; in coelo no-
 ctu maneret: sed pre nimio
 agendi studio ad inferos usq;
 descenderet, furaturus, setiā
 inde aliquid. Alatus autē quo-
 que est, ac uirgā quandā ap-
 parauit, mirificam potesta-
 tem ac uim habentem, qua
 animas euocat, & deducit
 mortuos. Vul. Ego illā dedi
 ipsi, ut esset quasi ludicrum.
 Ap. Proinde & mercedem i-
 stam tibi retulit, forcipē ui-
 delicet. Vul. Rectē sanē ad-
 monuisti, quare ibo, ut illum
 recipiam, sicubi, ut ais, inter
 inuolucra in cunctis inueniri
 poterit.

Vulcani & Iouk.

Quid me oportet facere, Iu-
 piter? uenio enim ita ut iussi-
 sti, securim habens acutissi-
 mam, etiam si lapides opus
 sit uno istis diffecare. Iup.

Recte

ὄχι ἠφαιστὶ. ἀλλὰ δὴ
λίμν πλὴν κεφαλῶν εἰς
δύο, κατῳγκώμ. ἠφαι.
παρὰς μὲ εἰ μέμνηται; πρόσ-
θετ' ἂν ἔν τάλαντες, ὅ-
πόρ δέ λαις σοὶ γυνέδου. Ζ.
διαριθλῶ αἱ μοι τὸ κεφα-
νιόν. εἰ δὲ ἀπειθήσεις, ἔ-
νω πρῶτον ὀργισομένην
παράσῃ μου. ἀλλὰ χεῖ
καλκνεῖται παντὶ τῷ
θυμῷ, μηδὲ μέλει. ἀ-
πολλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν
ἰδίων, αἱ μου τὸν ἐγ-
κέφαλον ἀναστρέφουσιν.
ἠφαι, ὄρα ὃ Ζεῦ, μὴ κε-
κῶν τι ποιήσωμεν. ὅφυν
γὰρ ὁ πέλεκυς ὄσιν, καὶ
ὅτι ἀναιμωτὶ, οὐδὲ κα-
τὰ πλὴν εἰλῆσθαι μακά-
ριται σε. Ζεὺς. κατῳγκώ-
μι μόνον ὃ ἠφαιστὶ θάρ-
ρην. οἶδ' αὖ γὰρ ἐγὼ τὸ
συμφέρον. ἠφαιστ. ἄ-
κωμ μὲν, κατῳίσω δὲ τι
γὰρ χεῖ ποιῆμ, σὺ κε-
λόνον

Recte sane Vulcane. Sed
iam imposita illa, divide mi-
hi caput in duas partes. Vul.
Tentas me, num insaniam
Impera igitur vere, quod
vis tibi fieri. Iupiter. Divi-
di mihi calvariam volo. si
verò non obedieris mihi, me
experieris non nunc pri-
mum irascentem. Verunta-
men ferire oportet auda-
cter, et presenti animo, ne-
que cunctari. Pereo enim
pro doloribus, qui mihi ce-
rebrum inuvertunt. Vulcan.
Vide Iupiter, ne quid mali
faciamus. Acuta enim se-
curus est, et non absque san-
guine, neque etiam ad Lu-
cina morem, tibi obstetrica-
bitur. Iupiter. Incute modo
Vulcane audacter. Ego e-
nim novi, quid sit condu-
cibile. Vulcanus. Inuitus
quidem, sed tamen feriam.
Quid enim agat aliquis, et
iubens

λούοντο; τί τότο; λέ-
 ρη γ' ὄπλο; μέγα ὦ Ζεῦ
 ἑκατόν εἰχον γ' ἐν τῇ κεφα-
 λῇ. εἰκότως γονῶν ὀφύβυ-
 μοι ἦδ' αὖ, τηλικαύτω
 ὑπὸ τῷ μῦθῳ παρθέ-
 νοι ζωογονῶν; καὶ παῦτα
 γ' ὄπλοισιν. ἦ καὶ στρατόπε-
 δον, ἃ κεφαλῇ ἐλελήθης
 ἔχω. ἦ δὲ πῦρ, καὶ πυρ-
 ριχίς, καὶ τῷ ἀσπίδα τι-
 ναοσσι, καὶ τὸ δ' ὄρυ πάλ-
 λει, καὶ γ' ὄνους ἰα. καὶ τῷ
 μέγιστον, καλὴ πᾶν καὶ
 ἀκμαία γεγενῆται ἦδ' ἔτι
 γ' ἐβράχει. γλαυκῶπις μὲν
 ἀλλὰ ἑσσομένη καὶ τότο ἢ
 κόρυς. ὥς τε ὦ Ζεῦ μαίωρ' αὖ
 μοι ἀπόδος, ἐγγυῖσας μοι
 αὐτῇ. Ζ. ἀδυνατα αἰτέεις
 ὦ Ἡφαιστε. παρθεγ' ὦ γὰρ
 αἰεὶ δέλει μέλει. ἐγὼ γὰρ,
 τό γε ἐπ' ἐμοί, οὐδ' ἐν
 ἀντιλέγω. Ἡφαι. τότ' ἐ-
 βολόμην. ἐμοί μελήσει τὰ
 λοιπὰ, καὶ ἄν' σιωπῇ

iubentes quid hoc? puella ar-
 matas Magnū ō Iupiter, ma-
 lū habuisti in capite. Mē-
 rito igitur iracundus fuisti,
 tantā intra cerebri pānicu-
 lū, uirginē generans, idq; ar-
 matā. nimirū castra, non ca-
 put habere te, ignoratū est.
 Hæc uero etiā saltat, et cū
 armis tripudiat, clypeū con-
 cutit, ac hastā uibrat, et qua-
 si quodā furore concitatur.
 Et q; maximum est, formosa
 admodum, ac maturis nubilis
 annis, breui adeo iā facta est,
 ceruleos quidē oculos habēs,
 sed tñ et huic gratiam addit
 galea. Quare ō Iupiter, ab-
 stetricandi præmiū hoc mihi
 refer, desponde mihi illā. Iu.
 Impossibilia petis Vulcane,
 perpetuò. n. uirgo manere
 uult. Ego tñ, quantum in me
 est, nihil repugno. Vul. Hoc
 uolebā. Reliquum q; est, ipse
 curabo. Ac iā corripiā ipsam
 Iu. Si tibi facile adeo hoc,

σὺ αὐτὸν. Ζ. ἔσσι σοι ῥᾶδιον
οὕτω, ποίει. πλὴν οἶδ' α.
ὅπᾳ δ' αὖτις αὐτῶν ἐρεῖς.

Γόσειδων Θ. ἢ Ερμῆ.

Εἰς ὃ Ερμῆν αὖ γινύ.
χῆν τῷ Δι; Ερ. ὅλα μὲν ὡς
Γόσειδον. Γόσειδ'. ὁμῶς
προσάγειν αὐτῷ. Ερ.
μὰ ἐνόχλει, φημί. ἀκαίρου
γάρ. ὥς ἐκ αὐτοῖς αὐ-
τὸν γὰρ τῷ παρόντι. Γο.
μὲν τῇ Ηρᾷ σῶνεις; Ερ.
ὅκ, ἀλλ' ἐτεροῖον τί ὄσι.
Γο. σῶνεις. ὁ Γανυμήδης
γινύσκει. Ερ. ὅδ' ἐπὶ τοῦ. ἀλ-
λὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός.
Γο. πύθην ὡς Ερμῆ; Δεινὸν
γάρ τῷ τοῦ φῆς. Ερ. αἰσχύ-
νομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ὄσι.
Γο. ἀλλ' ὅχρη πρὸς ἐμὲ δεῖ-
ν γὰρ ὄντα. Ερ. τέτοκον
ἀγνῶς, ὡς Γόσειδον. Γο.
ἀπᾶν. τέτοκον ἐπὶ αὐτῷ;
ἐκ τίνος; οὐκοῦν ἐλελήθει
ἡμᾶς αὐτοῦ γυναικὶ ὡς;
ἀλλ'

facias licet. Veruntamen illud
scio, quod amas ea, quae tibi
contingere nequeunt.

Neptuni Θ. Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōuenire
Iouē nūc M. Nequaquā Ne-
ptune. N. Attamen intro renū-
cia de me ipso. M. Ne molestus
sis, inq., Importunum. n. hoc.
Quare nō poteris ipsam ui-
dere in praesentia. N. Nū igitur
cū Iunone cōcūbit? M.
Nō, sed diuersum quiddā est.
N. Intelligo, Ganymedes in-
tū est. M. Neq; hoc, sed ipso
infirmus aliquantulū est. N.
Vnde hoc Mercuri? Graue
.n. istud narras. M. Pudet di-
cere, tale quidpiam est. Nep.
At nihil eo tibi opus est apud
me, patris utiq; cū tibi sim.
M. Peperit paulo antē, Ne-
ptune. N. Apage. An peperit
ille? Ex quo? Ita ne ignorauim⁹,
cū Hermaphroditū esse?

At

ἄλλ' οὐδὲ ἐπεσήμεαινε
 αὐτῷ ἢ γαστήρ ὄγκου τί-
 νά. Ερ. εὐλίγεις. οὐ γὰρ
 ἔκρινε ἔχει τὸ ἔμβρυον.
 Ρο. οἶδα. ἐκ τοῦ κεφαλῆς
 ἔτεκον αὐτῆς, ὡς αὐτῶν
 Ἀθηνᾶν. τοκέα δὲ γὰρ τῶν
 κεφαλῶν ἔχει. Ερ. οὐκ.
 ἀλλ' οὐ τῷ μηρῷ ἔκνει τὸ ἐκ
 τοῦ Σιμέλης βρέφους. Ρο.
 εὐγε ὁ γονναῖος, ὡς ὁλοῦ
 ἡμῶν λυσοφορεῖ, καὶ παν-
 ταχόδι τὸ σὸν ματῶν.
 ἀλλὰ τίς ἢ Σιμέλη ὄσι;
 Ερ. Θυβαΐα, τῶν Κάδμου
 θυγατέρων μία. ταύτην
 στυγερῶς, ἐγκύμονα ἐ-
 ποίησεν. Ρο. εἴτα ἔτεκον
 ὡς Ἐρμῇ αὐτὴ ἐκείνης; Ερ.
 καὶ μάλα, εἰ καὶ παρὰ δό-
 ξον εἶναι σοι δόξα. τῶν
 μὲν γὰρ Σιμέλην ὑπελ-
 θούσα ἢ Ἡρα, (οἶδα δὲ, ὡς
 ἡλότυπος ὄσι,) πείθει αὐ-
 τῆσαι παρὰ τῷ Διὶ, με-
 τὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν
 ἄκουσας αὐτῶν, ὡς δὲ ἐ-

At neq; uterus eius tumorem
 aliquē prae se tulit. M. Recte
 dicit. Neq; etiā ille partū ino-
 tra se habebat. Ne. Noui, rur-
 sum ex capite peperit scili-
 cet, quēadmodū et Minervā.
 habet. n. ille caput puerperū.
 M. Neq; illud, sed in femore
 gestauit partum, Semeles ino-
 fantem. Ne. Marce uirtute:
 ut ille totus nobis, et ex om-
 ni parte corporis foecundus
 est. Sed quae nam Semele ista
 este M. Thebanā mulier, ex
 filiabus Cadmi una. Huic cō-
 gressus pregnantem eā fecit.
 N. Deindū uerō ipse pro illa
 peperit M. Admodum. Etiā
 si tibi alienum ac mirum ui-
 deatur. Nam Semelen dolis
 aggressa Iuno (nostī autem,
 q̄ zelotypa sit) persuadet
 illi, ut petat à Ioue, quo cū
 fulmine ac fulgure ad se ue-
 niat. Quae cum uerbis huius
 inducta credidisset, uenif-
 set q;

πέδῃ, καὶ ἔκγον' ἔχων καὶ
τοῦ ἑορακτοῦ : ἀνέφλε-
γη ὁ ὄροφος : καὶ ἡ Σε-
μέλη μὲν διαφθείρεται
ὑπὸ τοῦ πυρός : ἐμὲ δὲ
κελεύει ἀνατεμόντα τὴν
γαστέρα δι' ὧνακός, ἀ-
νακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐ-
τῷ τὸ ἔμβρυον ἐπ' ἁμνί-
αιον. καὶ ἐπεὶ δὴ ἐποίη-
σα, δειλὴν τὸν ἑαυτοῦ
μυρόν, σὺ τίθησιν, ὥς ἀπο-
τελεσθῇ σὺν ταῦτα. καὶ
νῦν τρίτῳ ἡδὲ μηνί ὄζει-
τεκνὸν αὐτό, καὶ μαλα-
κῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.
Γο. νῦν ὅμως τὸ βρέφος
ἔστιν ; Ερ. ἐς τὴν Νύσσαν
ἀρκομίσας, παρίδωκα
ταῖς νύμφαις ἀνατρέ-
φειν, Διόνυσον ἐπονομα-
σάμεντα. Γο. ὅμως ἀμφό-
τερά τοι Διονύσου τὸ τε
καὶ μήτηρ καὶ πατήρ ὁ δὲ
ὄστις ; Ερ. εἰκὼν, ἀπειμι
δ' ὅμως ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ
δραῦμα

setq; Iupiter fulmen etiā se-
cum portans, cōflagrauit te-
ctum, ipsaq; Semele igne pe-
rijt. Me autē iubet Iupiter,
ut incisa illius aluo, partū ad
se afferam, imperfectū illum
quidem adhuc, & intra sep-
timum mensem conceptum.
Quod ubi fecissem, ille disse-
cto femore suo, intro illū re-
cipit, ut ibi perficeretur. At-
que ita iam tertio, postquam
factum illud est, mense, de-
nuo illum peperit, & nunc
ἐ' partus doloribus aliquan-
tulū languidus est. N. Vbi i-
gitur infans ille iā est ; M. In
Nysam hinc ablatum, traditū
di nymphis enutriendum,
Dionysum cognominatum.
Ne. Ergo utrūq; , Diony-
sij huius & pater & ma-
ter ille est. Mercurius. Ita
uideur. Ab eo igitur, ut illi
aquam ad vulnus afferam,
ac cetera, quæ ex more atq;

πραῦμα οἶσιν, καὶ τὰ ἄλ-
λα ποιήσω, ὅσ' αὖ νομῶ
ἕσθ' ὡς πόρ λεχοῖ.

• Ερμῆ καὶ Ἡλίου.

ὦ ἥλιε, μὴ ἐλάσῃς τή-
μερον, ὃ Ζεὺς φησι, μηδὲ
αὐριον, μὴδ' ὅτ' τρίτῳ ἡ-
μέραν: ἀλλ' ὅνδ' οὐ μὲν,
καὶ τὸ μεταξὺ μία τις ἔστω
νύξ μακρά. ὥστε λυέτω
σαν μὲν αἰῶρα αὐδὲ το-
ύς ἵππους, σὺ δὲ σβέσῃς
τὸ πῦρ, καὶ ἀναπαυε-
θῇς μακροῦ σκαυτοῦ. Ἡ.
λαυνὰ ταῦτα ὦ Ερμῆ καὶ
ἄλλοκοῖα ἥκει παραγγέ-
λῳ, ἀλλὰ μὴ παραβάειν
πέλοφα γὰρ τῷ δράκοντι, καὶ
ἔξω ἐλάσαι τῶν ὄρων: ἡ ἀ-
τά μοι ἄχθετ', καὶ τὴν νύ-
κτα τριπλασίαν τῆς ἡ-
μέρας ποιῆσαι διέγνω-
κην: Ερ. ὅσον τοιοῦτον,
οὐδ' ὅτ' αἰετὸς ἔσαι. δ' αἰ-
τάς δὲ τιμὰς αὐτὸς ἐπι-
μηκεῖραν γένεσθαι οἱ

consueto fieri solent, quasi
puerpera procurem.

Mercurij et Solis.

Ο Sol, ne hodie currum
agas inquit Iupiter, neque
in crastinum neque etiam in
in diem perendinum, sed in-
tus mane, fiatq; interea per-
petua una nox longa. Quare
equos quidem iterum sol-
uant Hora, tu uero restin-
gue ignem, et nunc tandem
post longum intervallum tē-
poris te ipsum recrea. Sol.
Nova haec atq; omnino alie-
na denunciāns uenis. Sed nūc
quid peccare uisus sum inter
agendum, et extra fines cur-
sum habuisse et atq; id nunc
irascitur ille mihi, noctemq;
triplo maiorem die facere
statuit: Mercuri? Nihil ta-
le, neque hoc etiam perpe-
tuo fiet, sed ipse nunc opus
habet, noctem sibi fieri con-
suetō

τῶν νύκτα. Η. τοῦ δὲ καὶ
 ὅτι, ἢ πόθεν ὅδε πέμφθης
 ἀγγελῶν ταῦτά μοι; Ερ.
 ἐκ Βοιωτίας ὧ ἦλθε, πα-
 ρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος
 γυναικός, ἢ σωείης. Η.
 ὁρῶν αὐτῆς; εἶτα οὐχ ἱ-
 κανὴν ἔξ μίας; Ερ. οὐδ' αὖ-
 μῶς. τεχθῆναι γάρ τινα
 δεῖ ἐκ τῆς οὐλίας ταύ-
 τῃς μέγαν καὶ πολὺαν
 λαὸν θεῶν. τοῦτο οὖν γὰρ
 μὴ νυκτὶ ἀποτελεθῆναι
 ἐδυνάτο. Η. ἀλλὰ τε-
 λεθιοῦργεῖτω μὲν ἀγα-
 θὴ τύχη. ταῦτα δ' οὖν
 ὧ Ερμῆ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ
 τῷ Κρόνῳ. αὐτοὶ γάρ ἡ-
 μῖς ἐσμὲν. οὐδ' ἀπόκοι-
 τος ἐκένωτο παρὰ τῇ
 Ρίᾳ ἡν, οὐδ' ἀπολιπὼν
 αὐτὸν οὐρανὸν γὰρ θήσας ἐ-
 κοιμᾶτο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν
 ὦρ ἡ ἡμέρα, νύξ δὲ ἑσπέρᾳ μέ-
 τρου τοῦ αὐτῆς, ἀνάλογον

suetolongiorem. Sol. Vbi au-
 tem etiam ille est aut unde i-
 pse emissus es, ut haec nūcia-
 res mihi? Mer. Ex Boeotia,
 ab uxore Amphitryonis, cū
 qua concūbit. Sol. Amator
 illius? atq; ita illi satis non
 est nox una? M. Nequaquā.
 Nasci enim quendam oportet
 ex hoc concubitu mag-
 num, atq; multorum certis-
 simum victorem, deum. Hūc
 igitur una nocte absolui ac
 perfici impossibile est. Sol.
 Sed absoluat atq; ad exitum
 perducatur ille, quod faustum
 felixq; sit. Veruntamen haec
 Mercuri, temporibus Satur-
 ni non fiebant, (soli enim hic
 nos sumus.) Neque ille tum
 abnoctabat, aut seorsim cuba-
 bat, neq; etiam relicto caelo
 Thebis dormiebat. Sed dies
 quidem tū dies erat, nox au-
 tem ad suum certū spaciū,

ταῖς ὥραις; ξγνόν δὲ ἢ πα-
 ρηλαγμύλον οὐδὲν. οὐδ'
 αὖ ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεί-
 νῳ θνητῇ γυναικί. νῦν
 δὲ δυσλῶου γυναικίου γέ-
 κα, χρεὶ ἀνείσπραφθαι τὰ
 πάντα, καὶ ἀκαμπέτερος
 μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους
 ὑπὸ φάργυας, δύσπο-
 ρου δὲ πλὴν ὁδὸν ἀτρίβῃ
 μλύουσιν ἐξῆς τριῶν ἡ-
 μέρων, τὰς δ' αὖθροῦς
 ἀθλίως γὰρ σκοτεινῷ δια-
 βίδω; τοιαῦτα ἀρλάν-
 σονται τῶν διὸς ἐρώτων,
 καὶ λαβεδόντῃ πόρμῃ
 νονόσ, ἐς' αὐτὴν αὖτ' ἀρ-
 τελέσῃ τὸν ἀθλητὴν, ὃν
 λέγεις, ὑπὸ μακρῷ τῷ ζῶ-
 φῳ. Εἰ σιώνπα ὦ Ηλιε, μή
 τι λακὸν ἀπολαύσης τῶν
 λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ πλὴν
 Σελήνῳ ἀπελθὼν, καὶ
 τῶν ὑπνόν, ἀπαγγελῶ λα-
 κείοις, ἀπὸρ' ὁ Ζεύς ἐπέ-
 σαιε: πλὴν μὲν σχολῇ

secundum proportionem ho-
 rarū agebatur, peregrinum
 uerò aut immutatum nihil.
 Neq; ille tum unquam cum
 muliere mortali quicquā rei
 habuit. At nūc infœlicis mu-
 liercule causa, oportet om-
 nia sursum & deorsum uer-
 ti. Ac equos quidem præfra-
 ctiores & difficiliore fieri,
 ob ocium & desidiam, uiam
 autem asseriorem: eò quòd
 toto triduo nō usurpabitur,
 homines præterea misere in
 tenebricoso uiuere. Hoc bo-
 ni ex amoribus Iouis conse-
 quentur illi scilicet, seditu-
 buntq; expectantes, donec il-
 le athletam istū, quem dictis,
 absoluerit sub longis tene-
 bris. M. Tace ô Sol, ne quid
 mali pro his dictis tuis nan-
 ciscare. Ego uerò ad Lunam
 hinc abiens & ad Somnum,
 renuntiabo etiam illis, quæ
 Iupiter mandauit: illi qui-
 dem,

προβαίνειν: τὸν δὲ ὕπνου
μὴ ἀνιγνᾶν τὰς ἀνθρώπων,
ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν ἔ-
τι τὴν νύκτα γεγεν-
μῆναι.

Αφροδίτης καὶ Σε-
λίως.

Τί ταῦτα ὦ Σελῖν,
φασὶ ποιεῖν σε, ὅπῃτ' αὖ
κατὰ τὴν Καρίαν γίνῃ,
ἰσαῖναι μὲν σε τὸ ζόδι γ',
ἀφορῶσαν δὲ τοῦ Ενδυ-
μίου καθεύδοντα ὑπαι-
θριον, ὅτε κυνηγίῃ τῷ ὄν-
τα: γνῶτε δὲ καὶ κατὰ
βαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέ-
σης Ῥόδου; Σε. ὁρῶτα
ὦ Αφροδίτη, τὸν σὸν υἱόν,
ὅς μοι τὴν τῶν αἰτίῃ. Αφ.
ἴα, ἐκείνῳ ὑβριστὴς ὄντι.
ἐμὲ γοῶν αὐτὸ τὴν μητέ-
ρα οἷα διέδρακν, ἀρ' πῇ
μὲν δὲ τὴν ἰδίαν κατὰ-
γων, Ἀγχίσου γνῆκα τὸ
ἰλιέως, ἀρ' πῇ δὲ ἐς τὸν Λί-
βανον, ἐπὶ τὸ ἀσύνειον ἐ-
κείνο

dem, ut paulatim procedat,
huic autem, ne latet homi-
nes, quò ignorent longam
adeo noctem hanc fuisse.

Veneris ὦ Lu-
na.

Quid hæc, ὦ Luna, face-
re te alunt, quoties ad Cariā
peruenis, ut currum sistas, ac
desuper affecltes Endymio-
nem dormientem sub dio, tā-
quam uenatorem, interdum
autem etiam descendas ad
ipsum ex media uia Ῥ. In-
terroga ὦ Venus filium tu-
um, qui mihi harum rerum
autor est. Veneris. Sine.
Contumeliosus ille est. Me
quippe matrem quibus mo-
dis affecit: nunc quidem in
Idam adigens Anchise cau-
sa Troiani, nunc autem in
Libanum ad Assyrium illum

C 3 ado-

καὶ μαρτυροῦμαι, ὃ καὶ τῇ
 φόβῳ φάντασμα ἐπέρασεν
 ποίησας, ὅς ἐμισείας ἀ-
 φέλετό με τὸν δρόμον.
 ὥς πολλὰ κίς ἠπέλησα,
 εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα
 ποιῶν, ἀλλὰ σὺ μὲν αὐτῷ
 τὰ τόξα καὶ τὴν φάρε-
 τραν, πῶραιερασε δὲ καὶ
 τὰ πῆδρα. ἦ δὲ καὶ πλῆ-
 γὰς αὐτῷ φέτανα εἰς τὰς
 πρυγὰς τῷ σαυδάλῳ. ὃ
 δὲ, οὐκ οἶδ', ὅπως τόπα-
 ραυτῆκε δειδώς καὶ ἐκ-
 τδύων, μετ' ὀλίγου ἐπι-
 λέλησαι ἀπάντων, ἀτὰρ
 εἰπέ μοι, καλὸς ὃ γυδονί-
 ων ἐσίν; οὐ παραμύδα-
 του γάρ οὐτω τὸ δεινόν.
 Σ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ κα-
 λὸς ὁ Αφροδίτη δοκεῖ, καὶ
 μάλιστ' ὅταν ἐπιβαλλο-
 μένῃ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῇ
 χλαμύδα καδούδῃ, τῇ
 λαίᾳ μὲν ἔχωρ τὰ ἄκον-
 τας, ἦ δὲ ἐκ τῇ χειρὸς ἡ

adolescentem, quem et Pro-
 serpine desiderabilem fecit,
 et me ex dimidia parte amor-
 ribus meis priuauit. Quare
 iam saepe illi interminata
 sum, ut desinat talia facere,
 fracturam esse me ipsius et
 arcum et pharetram, am-
 putaturam etiam alas. Iam-
 pridem uero et plagas ipsi
 in nates incussi sandalio, sed
 ille, nescio quo pacto, tum
 quidem statim metuens ac
 supplicans, paulo post obli-
 uiscitur omnium. Verum dic
 mihi formosus ne Endymion
 iste est? Nam hoc quidem so-
 latio fuerit malo huic. Lun.
 Mihi quidem etiam admo-
 dum formosus, ὁ Venus, ui-
 detur, et maximè quando
 instrata super rupem cbla-
 myde dormit, leua tenens
 iacule, paulatim e manu
 prolabantia. Dextra autem

circa

πορρείοντα. ἡ δὲ ξία δὲ πε-
ριτὴ κεφαλῇ ἐς τὸ ἄνω
ἐπικεκλασμένη ἐπίπρε-
πε, τῷ προσώπῳ πῶκε
μένη. ὁ δὲ ὑπὸ τῷ ὕπνου
λελυμένος, ἀναπνέει τὸ
ἀμβρόσιον, ἐκείνο ἄδμα.
τότε τοῖνυν ἐγὼ ἀποφνη-
κασίῳσα, ἐπ' ἄκρων τῶν
δακτύλων βεβηκῆα, ὥς
αὐτὴ μὴ ἀνεγρόμενος ἐκτα-
ραχθεῖν. οἶδα, τί αὖ οὐ
σοι λέγοιμι τὰ μετὰ
ταῦτα; πλὴν ἀπόλλυμαι
γε ὑπὸ τῷ ἔρωτι.

Αφροδίτης ἐν ἔρωτι
τῷ.

Ὡ τέκνον ἔρωτος ὄρα, οἷα
ποιεῖς. οὐτὰ γὰρ τῇ γῇ λέ-
γω, ὥσῳ σάτους ἀνθρώπων
ἀναπέσεις, καὶ αὐτῶν
ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζε-
σθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ γυναι-
κῶν. ὅς τόν μὲν Δία πο-
λύμορφον ἐπιδεικνύεις,
ἄλ-

circa caput sursum uera
sus reflexa, decorem affert
faciei, cui circumfunditur.
Ipse uero solutus somno
anhelat ambrosium illum
halitum. Tunc igitur taci-
tè equidem ex sine ullo stre-
pitu descendens, ac summis
digitis insistens, ut ne ex-
pergescās ille, perturba-
ri possit. Nosti. Quid ergo
cætera tibi dicam? pereō e-
quidem amore.

Veneris ἔν Cupi-
dini.

Cupido nate, uide quæ
facias. Non iam de his lo-
quor, quæ te impulsore mor-
tals in terra, uel in se quis
quæ uel inuicem alij in alios
faciunt: uerum de his ago,
quæ apud superos quoque
designas, qui quidem Io-
uenuarias assumere formas
C 4 ostendunt.

ἀλλά τῳ οὐδ' ὅ, τι αὖ σοι
ἐπὶ τοῖς καὶ δόκῃ. τὴν
σελεύην δὲ καὶ δαιρεῖς ἐκ
τοῦ θρασύ. τὸν ἄλιον δὲ
παρὰ τῇ Κλυμένη βρά-
δυνον γνῶσε ἀναγκάζεις,
ἐπιλελυσμένην ὅτι ἵππα-
σίας. ἃ μὲν γὰρ οὐ ἐμὲ τῇ
μυστέρα ὑβρίζεις, θαρρύνων
ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ ὦ τολμη-
ρότατε, καὶ τὴν Πριαν αὖ-
τὴν, γραυῖν δὲ καὶ μητέ-
ρα τοσούτων θεῶν, ἀνέ-
πεισας παιδίστρας, καὶ
τὸ φρύγιον μεράκιον ἐ-
κείνο ποθεῖς, καὶ νῦν ἐκεί-
νη μέμνην ὑπό σου, καὶ
ξοῦφα μὲν τὰς λείοντας,
παραλαβῶσα καὶ τὰς Κι-
ρύναντας, ἅτε μανικὸς ἐν
αὐτὰς ὄντας, ἄνω καὶ κίε-
ται τὴν ἰδίαν πόδι πολυ-
σι, ἢ μὲν ὁλολύρου σα-
ἐπὶ τῷ Ἀθῆναι: οἱ Κορύβαν-
τος δὲ, ὃ μὲν αὐτῶν γέμε-
νεται ξίφει τοῦ πῆχυν: ὃ

ostendis, ueritēs in quodcunq;
tibi pro tēpore uisum fuerit.
Lunā. uerò e cœlo deuocas.
Quin et Solē aliquoties cō-
pellis lentū apud Clymenen
cessare, aurigādī muneris ob-
litum. nam quicquid iniuriæ
in me matrem etiā commit-
tis, audacter ac tāquam tutò
fack. Verum. tu quidē ô deo-
rum omniū confidentissime,
Rheam insuper ipsam, iā a-
num, præterea deorum tam
multorū parentem eò perpu-
listi, ut pusionem adamet, at-
que in Phrygium illū adole-
scentulū depereat, ac tua iā
opera insanit, iunctisq; leo-
nibus, adhibitis itē Corybantī-
bus, quippe qui ex ipsi furo-
re quodam sunt afflati, per
Idam montem sursum ac de-
orsum oberrat, ipsa quidem
Attis amore eiulans. Cete-
rū Corybantū lacertū alius
incidit:

δ' αὖτις τὴν λόμην, ἵετο
 μεμνῶς διὰ τῶν ὄρων·
 ὁ δ' αὖτε τῷ λέρῳπι· ὁ δ'
 ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ,
 ἐπικτυπεῖ τῷ λυμβάλῳ.
 καὶ ὅλως δόρυθ' καὶ μα-
 νία τὰ γυναικῶν ἅπαντά
 ὄσι. δέδωκε τοίνυν ἅπαν-
 τα. δέδωκε τὸ τοῖδ' οὗτο, ἢ
 τὸ μέγα σε λυκὸν τεκοῦ-
 σα, καὶ ἀπομανῆσαι ποτὶ
 ἡρία, ἢ καὶ μάλλον ἔτι γυναι-
 κῶν ὅσα, λελοῦσιν τῆς
 κορύβαντας, συλλαβούσας
 σε, δ' ἰαπασάσας, ἢ τοῖς λεί-
 ουσιν παραβαλεῖν. ταῦτα
 δέδωκε, λυγρὸν δύνοντά σε
 ὄρωσα. Ε. Θάρρει μήτορ,
 ἐπεὶ καὶ τοῖς λείονιν αὐ-
 τοῖς ἦδ' ἐξυμῶν εἰμι. καὶ
 ποικίλεις ἐπαναβάς ἐπὶ
 τὰ νῶτα, καὶ ὅλ' ἡμέτε-
 ρα βόμλον, ἡνιοχῶ αὐτῶν.
 οἱ δὲ σάιντοσί με, καὶ τὴν
 χεῖρα δειχόμενοι ἐς τὸ πό-
 μα, ποδὶ γυμνασάμενοι αἰ-

incidit: alius demissa coma
 per montes fertur insanus:
 alius cornu canit, alius tym-
 pano tonat, alius cymbalo
 perstrepat. breuiter, omnis
 undiquaq; Ida tumultus atq;
 insanie plena est. Proinde
 cū ista timeo ego, quæ magnū
 te malum peperit, metuo ne
 tale quid accidat, ut si quan-
 do resipiscat Rhea, uel po-
 tius si pergat insanire, Cory-
 bantibus imperet, ut te cor-
 reptum discerpant, aut leo-
 nibus obijciant. Hic me solli-
 citat metus, q, uideam tibi
 periculum imminere. C. O-
 cioso animo esto mater, si
 quidem leonib. etiam ipsis iā
 familiaris sum factus, ita ut
 septennumero, conscensis eo-
 rum tergis, præbensq; iuba,
 equitis ritu insidens illos agi-
 tem. At uerò illi interim mi-
 hi caudis abblandiuntur, ac
 manū ori insertam receptāt,

ποδιδόασί μοι αὐτὴ μὲν
 γὰρ ἡ Ρέα, πότε αὖ ἐκείνη
 σχολῶν ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ,
 ὅλη ὅσα γὰρ τῷ Ἀΐῃ; καὶ
 τοι τί ἐγὼ ἀδίκῳ, δεικνύς
 τὰ καλὰ, οἷά ὄσιν; ὑμεῖς
 δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν;
 μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιάσθε
 τούτων. ἢ θίλεις σὺ ὦ μητέρα
 αὐτὴ μὲν πὶ ἐργῶν, μήτε
 σὲ τὸ ἄρεως, μήτ' ἐκείνου
 σὺ; Ἀφροδίτη δ' εἰνός ἐστι, καὶ
 ἑρατῆς ἀπάντων. ἀλλὰ
 μεμνήσθαι ποτὲ τῶν λό-
 γων.

Δῶς, Ἀσκληπιε, καὶ Ἡ-
 ρακλῆος. Ζεῦ.

παύσαο δὲ ὦ Ἀσκληπιε
 καὶ Ἡρακλῆος, ἐρίοντες πρὸς
 ἀλλήλους ὡς πόρ' ἄνθρω-
 ποι ἀπὸ τῆς γὰρ ταῦτα,
 καὶ ἀλλήτρια τ' συμπο-
 σιῶν θῶν. Ἡρα, ἀλλὰ
 ἐθέλεις ὦ Ζεῦ τούτῳ τὸν
 φαρμακὴν προκατακλῆ-
 νεοδάσσει. Ἀσκλη, καὶ Δία.

lambuntq; , deinde mihi red-
 dunt. Porro Rheæ ipsi, quā-
 do tandem uacauerit, ut me
 ulciscatur, quum in Atte sit
 tota. Postremo quid ego pec-
 co, quū res pulcras, ut sunt,
 offero, ac demonstros. Vos ne
 non appetitis res pulcras.
 quare ois de reb. ne in me cri-
 men conferte. Nūvis ipsa tu
 mater, uti neque tu posthac
 Matrē ames, neq; ille tē V.
 Ut es peruicax, et nulla in
 re non superas. Attamē horū
 q̄ dixi, aliquando meminēris.

Iouis, Aesculapij &

Herculis.

Desinite ô Aesculapi et tu
 Hercules, cōcendere iter uos
 iurgijs, perinde ut homines.
 Indecora. n. hæc, & aliena à
 conuiuijo decorum. H. At uis,
 ô Iupiter seplastrum istum
 priore loco accumbere, quā
 me Aescu. Quid ni uerac.
 Nam & melior sum. Her.

καὶ ἀμείνων γὰρ εἰμι. Ἡρα.
 κατὰ τί ᾧ ἐμβρόντητε; ἢ
 δῶ π' σέ ὁ Ζεὺς ἐκδράντω
 σφ', ἃ μὴ δέμιο ποιῶν
 τα; νῦν δὲ κατ' ἔλθου αὐ-
 τὸς ἀθανασίας μετέλ-
 φας; Ασκλη. ἐπιλέλυσαι
 γὰρ καὶ σὺ ᾧ, Ἡράκλει γνῶ-
 τῇ οἷτ' ἐκασφλεγείς, ὅτι
 μοι ὀκαεδίζεις τὰ πῶρ; Ἡρ.
 οὐκ ἴσα καὶ ὁμοία βε-
 βιωται ἡμῖν, ὅς Διὸς μὲν
 υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πε-
 πόνηκαί ἐκκαθαίρω τὸν
 βίον, θηρία καταγωνίζο-
 μιν, καὶ ἀνθρώπων ὑ-
 βριστὰς τιμωρούμενος. σὺ
 δὲ φίλοτάμ' εἶ καὶ ἀγύρ-
 τας, νοσῶσι μὲν ἴσως ἀν-
 θρώποις χροῖσιν ἐπιθί-
 σαι τῶν φαρμάκων, ἀν-
 θρώποισι δὲ οὐδ' ἐπιθί-
 σαι γινώσκεις. Ασκλη. ἔντε-
 γας, ὅτι σὺ πρὶ ὑγκαύμα-
 τα ἰασάμην, ὅτε πρῶτον
 ἀνάλδοι ἐμὶ φλέκτ',

In quo igitur ὁ attonite
 an quod te Iupiter, fulmine
 aliquādo percussit eὐ quod,
 quæ ne fas erat, feceras, nūc
 autem ex misericordia ite-
 rum immortalitatis parti-
 ceps factus es? Aesc. Obliv-
 tus uerò etiam tu es Hercu-
 les, quod in Oeta conflagra-
 sti, quandoquidem mihi ignem
 obijcisti Hercu. Nequa-
 quam equalia atque similia
 sunt quæ uterq; in uita egi-
 mus. Nam ipse quidem Io-
 us filius sum, tantos autem
 labores sustinui expurgata
 uita, deuictis bestiis et homi-
 nibus contumeliosis, uindicta
 ac poena affectis. Tu uerò ra-
 dicū incisor es, et circulator
 egrotantibus fortassis homi-
 nibus utilis, medicamenta ad-
 bibenda, uirile autem nihil
 quicquam opere præstitisti.
 Aescu. Rectè dicis. quoniam
 et inuisiones tuas curavi,

quana

ὡς ἀμφοῖν διεφθαρέ-
 νῳ τῷ σώματι, ἤ χιτῶ-
 νῳ, καὶ μετὰ τὸ τοιοῦ-
 τος πυρός. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μολὼν
 ἄλλο, οὔτε ἐδ' ἔλθουσα ὡ-
 σὺρ σὺ, οὔτε ἔξαινον ἑ-
 ρια ἢ λυσία, πορφύρε-
 δια ἢ δ' ἑλκυσκῶς, καὶ παῖ-
 μνος ὑπὸ τῆς ομφάλης
 χροσῶ στυγερῶς. ἀλλ' οὐ-
 δὲ μελαχολίσας ἀπέκτε-
 να. τὰ ἴκνα καὶ τὴν γυναῖκα
 ἢ εἰ μὴ πάντῃ λοιδοροῦ-
 μένος μοι, αὐτίκα μάλα εἰ-
 σῇ, ὥς οὐ πολὺ σε ὀνήσει
 ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμε-
 νός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφα-
 λῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥς τε
 μηδὲ τὸν παιήονα ἰάσα-
 δαί σε, τὸ κράνιον σιω-
 τήσῃ. Ζ. παύσαο δέ,
 φημι, καὶ μὴ ἐπιταράτ-
 τετε ἡμῶν τὴν ξανθοσίαν·
 ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμ-
 ψομαι ὑμᾶς τῷ συμπο-
 σίῳ. καί τοι δὴ γινώσκω ὅ-

quando paulò ante ascen-
 disti ad nos semiustulatus,
 corpore utrinque corrupto ac
 perduto, ἢ à tunica. ἢ post
 illam, etiam à flamma. Ego
 uerò si nihil aliud, tamen ne-
 que seruiui, quemadmodum
 tu, neque exercui lanificiū in
 Lydia purpuram indutus, et
 ab Omphale uerberatus san-
 dalio aureo. neque uerò etiam
 insaniens, occidi liberos ἢ
 uxorem. Her. Nisi desinas
 conuiciari, statim admodum
 senties, nō multum tibi pro-
 futuram immortalitatem.
 Quoniam sublatum hinc, ἐ
 caelo præcipitem dabo te, ut
 ne ipse quidem Pæon con-
 fracta calua, te curauerit. I.
 Desinite, inquam, ἢ ne per-
 turbate congressum nostrū·
 aut ambos hinc ablegabo uos
 ἐ conuiuio. Quoniam et
 equum est ὁ Hercules,
 priore loco accumbere Aes-
 scu-

Ἡρακλῆδ' ἡσυχάζει·
δαί σου τὸν ἀσκληπιόν,
ἔτι καὶ πρόσθεν ἀποβα-
ίνοντα.

Ερμῆ καὶ Απόλλωνος.

Τί σκυθρωπὸς εἶ ὦ Α-
πόλλων; Απόλλων. ὅτι ὦ
Ερμῆ δ' ἡσυχῶ γὰρ τοῖς ἔρω-
τικοῖς. Ερμῆς. ἄξιον μὲν
λύπης τὸ τοιοῦτον, σὺ δὲ
τί δ' ἡσυχῆς; ἢ τὸ κατὰ
τὴν δαφνίω σελυπῇ ἐ-
πι; Απο. ὁδαιμῶς. ἀλλ'
ἐρωμένου πρὸς τὸν λά-
κωνα τὸν οἰβάδων. Ερ. τί θ-
νηκε γάρ, εἰπέ μοι, ὁ ὕα-
κιωθ; Απο. καὶ μάλα.
Ερ. πρὸς τίνος ὦ Απολ-
λον; ἢ τίς ὅπως ἀνέρα τ-
λῶ, ὥς ἀποκτεῖναι τὸ λα-
λὸν ἐκείνο μεράκιον, Απ.
αὐτὸς ἐμὲ τὸ ἔργον. Ε. οὐ-
κοῦν ἐμάκης ὦ Απόλλων;
Απο. ὅκ, ἀλλὰ δ' ἡσυχύμα-
τα ἀκούσιον ἐγνώτετο. Ερ.
παῖς; ἐδέλω γὰρ ἀκούσαι
τὸν

scularium, quippe qui et
prior mortuus est.

Mercurij et Apolli-
nis.

Quid uero tristis es A-
pollo? Apol. Quonia' o Mer-
curi, miser atq; infelix circa
amores sum. Merc. Dignum
quidem mœrore hoc, sed tu
quo pacto miser atque infæ-
lix es? An id quod cum Da-
phne accidit, te dolore affi-
cit adhuc? Apol. Nequaquam,
sed amissum doleo, Laconem
illum Oebali filium. Merc.
An mortuus est Hiacinthus?
dic mihi. Apol. Vtiq;. Merc.
Vnde Apollo? aut quis ita ab
omni amore alienus fuit, ut
occiderit formosum illū pue-
rum? Apol. Metum ipsius fa-
ctum hoc est. Merc. Quid igi-
tur, insanisti? Apollo. Non, sed infortuni-
um quoddam invito mihi ac-
cidit.

τὸν λόγον. Ἀπ. Δισκόμεν
 ἐμαύθανε. ἡ γὰρ σιωπὴ
 σκιδνοῦ αὐτῷ. ὁ δὲ κῆκισα
 ἀνέμων ἀπολούμενός τε
 φερόν, ἥρα μὲν ἐκ πολλῶ
 καὶ αὐτὸς. ἀμελόμενός
 δέ, καὶ μὴ φέρον τὴν ὑπε-
 ροφίαν, ἐγὼ μὲν αὐτῶν ἴστα,
 ὡς πορ εἰσθαλὴν, τὸν δι-
 σκου ἐς τὸ ἄνω, ὁ δέ, ἀρ-
 τὸ ταῦτέ τε καταπνύ-
 σας, ἐπὶ κεφαλῇ τῷ
 παιδί γνῆσις φέρον αὐ-
 τόν, ὡς ἀρ. ἢ πληγῆς
 αἵμα τε ῥυῖναι πολὺ, καὶ
 τὸν παῖδα διδύς ἀποθα-
 νείν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζε-
 φυρον, αὐτίκα ἡμιανάλω
 κατατόξεύσας, φεύγον
 πῆπιστόμενός ἄρτι τὸ
 ὄρος. τῷ παιδί δ', καὶ τῶ
 φον ἔχουσά μιν γν' ἀμύ-
 κλαις, ὅπως δίσκός αὐτῷ
 κατέβαλε. καὶ ἀρ. ἢ αἶμα
 τὸ αὐθὺ ἀναδουῶναι
 τῷ γλῶ ἐποίησα, ἥδιστον
 ὦ

cidit. Mer. Quomodo cupio
 .n. audire rationē hanc. Ap.
 Disco ludere discebat, atq; e-
 go unā cū illo ludebam. Ce-
 terum uentorum omnium pes-
 sine periturus Zephyrus a-
 mabat quidem longo tempo-
 re etiam ipse illum. Verum
 neglectū, et illū sui contem-
 ptū nō ferente: ego quidem,
 quemadmodum consueuerā-
 mus, discum in altum iacula-
 bar, ille autem deorsum Ta-
 ygeto spirans, ablatum hunc
 in caput puero infixit; ita
 ut ex ea plaga et cruor ma-
 naret affatim, et ipse puer
 statim moreretur. Ego uerō
 Zephyrum statim ultus sum
 confixum sagittis, fugiens
 tem ad montem usq; perse-
 quendo. Puero autem et tu-
 mulum extruxi Amyclis ubi
 discus eum prostravit, et ut
 Tellus ex sanguine florem
 gigneret, curavi, suauissimū
 illum

Ἐμεῖς, καὶ θύανθ' ἑαυτοῦ
ἀνδρῶν ἀπάντων, ἐπὶ καὶ
γράμματα ἔχον, ἐπαί-
νοντα τῷ νεκρῷ, ἄρ' αἰσ-
αλόγως λελυπῆσθαι δο-
κῶ; Εἰ. ναὶ ὦ Ἀπολλοῦ.
ἦδεις γὰρ θνητὸν πεποι-
μένον τὸν ῥόμβλον, ὥς
μὴ ἄχθ' ἀποθανόντα.

Εἰμὲ καὶ ἀπόλλω-
ν.

Τὸ δὲ καὶ χολοῦ αὐτῶν
ὄντα Ἡφαίστου, καὶ τέχνῳ
ἔχοντα Βαῦανσον, ὦ Ἀπολ-
λου, τὰς καλλίστας γεγα-
μκηνῆς, τίῳ τε Ἀφροδί-
τῳ καὶ τίῳ χάρις; Ἀπο-
λύποσμία τις ὦ Εἰμὲ, πλὴν
ἐκείνο γέ ἐγὼ θαυμάζω, τὸ
ἀνέχεσθαι σιωπᾶς αὐτῷ,
καὶ μάλιστα ὅταν ὀρώσῃ
ἰδρωπὶ ῥόμβλον εἰς τίῳ
λάμιον ἐπικεκρυφῶτα,
πολλῶ ἀθάλλῳ ἐπὶ
τῷ προσώπῳ ἔχοντα, καὶ

illum quidem Mercuri, atq;
omnium florētissimum, præ-
terea et literas quasdam ha-
bentem, quæ mortuū ipsum
quasi deplorant. Nū tibi igitur
præter rationem mæ-
stus esse uideor? M. Sanè ue-
rὸ Ἀπollo. Nos enim mor-
talem te comparasse amastū
tibi. Quare dolere nō debes,
mortuo iam illo.

Mercurij ὃ Ἀπολλιν.

Itan' autem Vulcanū, cū
ὃ claudus ipse sit, ὃ artem
adeo fabrilem ὃ contemptā
exerceat Ἀπollo, pulcherri-
mas duas uxores duxisse, Ve-
nerem atq; Gratiam? Ἀρ. Fe-
licitas quædam Mercuri.
Ceterum illud miror, quòd
cum illo rem habere susti-
nent, ὃ maxime quando ui-
dent sudore fluentem, in for-
nacem demittere atq; incur-
uare sese, multa adeo fuli-
gine facie illius oppleta.

ἔμῳς τοιοῦτον ὄντα αὐ-
 τόν, πῶς βάλουσί τε, καὶ
 φιλοῦσι, καὶ συγκαλδύ-
 σουσιν. Εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸς
 ἀγανακτῶ, καὶ τῷ Ἡφαι-
 στῷ φθονῶ. σὺ δὲ ἑορᾷ ὦ
 Ἀπολλοῦ, καὶ μίγα ἐπὶ τῷ
 ἑλέλει φρόνεις, καὶ γὰρ ἐπὶ
 τῇ Διὶ καὶ τῇ Λύρᾳ.
 εἴτα ἐπεὶ δὲ καὶ κοίμᾳ δα-
 δίοι, μόνοι καθύδ' ἡσο-
 μεν. Ἀπο. Ἐγὼ δὲ καὶ ἄλ-
 λους ἀναφρόδιτος εἰμι εἰς
 τὰ ὀρωτικά. καὶ Διὸς γούμ,
 οὓς μάλα ἰσα ὑποδρῆγα πη-
 σα, τὴν Δάφνιν καὶ τὸν
 γάκιρδον, ἢ μὲν ἀποδ' ἰ-
 σθᾶσκει με, καὶ μισῶ, ὥς
 εἰλεῖτο ξύλον γενέσθαι μαλ-
 λον ἢ ἐμοὶ σωεῖναι: ὁ δὲ
 ὑπὸ τῷ δίσκῳ ἀπώλετο.
 καὶ νῦν αὐτ' ἐκείνων σε-
 φάως ἔχω. Εἰς. Ἐγὼ δὲ ἥδη
 ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην.
 ἀλλ' ὅ γε καὶ αὐχέρ. Ἀπο. οἰ-
 δα. καὶ τὸν Εἰμαφρόδι-
 τόν

Et tamen talis ipse cum sit,
 amplectuntur ipsum, et o-
 sculantur, et una dormiunt.
 M. Hoc et ipse indignor, et
 Vulcano invideo. At tu co-
 mam nutri Apollo, ac citha-
 ram persona, animum ob
 pulchritudinem elatum at-
 que superbum præ te ferēs,
 et ego etiam ob habitadi-
 nem corporis et lyram. Ce-
 terum ubi cubitū cundū fue-
 rit, soli dormiemus. Ap. Ego
 uero alias quoq; habeo Vene-
 rem minus propiciam ad res
 amatorias. Quippe quos du-
 os maximè præter ceteros
 amaui, Daphnen et Hya-
 cinthum: eorum, illa quidem
 effugit, atq; odit me, adeo ut
 in arborem conuerti maluc-
 rit, quàm mecum rem habe-
 re, hic aut à disco interfectus
 est, et nūc pro illis, coronas
 habeo. M. At ego iam aliquā-
 do Venerem. sed nō oportet
 gloriari. Ap. Noui, atq; etiā

τοῦ ἐκ σὲ λέγεται τε τοῦ
 κῆρα. πλὴν ἐκείνῳ μοι εἴ-
 πε, εἴ τι οἶδα, πῶς δ' ἔκλω-
 τυπῆν ἢ Ἀφροδίτῃ τῇ χαί-
 ρει, ἢ ἡ χάρις ταύτῃ; Ερ.
 ὅτι ὦ Ἀπολλομεκέων μὲν
 αὐτῷ γὰρ τῇ Ἀμύνῃ σῶν-
 ειν, ἢ δ' Ἀφροδίτῃ γὰρ τῷ
 οὐρανῷ. ἄλλως, ποῦ τοῦ
 ἄρῳ ἐχει τὰ πολλὰ, καί
 κείνῳ ὁρᾷ. ὥς ὅλιγον αὐ-
 τῇ τῷ χαλκίῳς τὸ τῷ μέ-
 λει. ἀπο. καὶ ταῦτα οἶς
 τοῦ Ἡφαιστοῦ εἰδέναι;
 Ερ. οἶδεν. ἀλλὰ τί ἀνδρά-
 σαι δ' αὖ αὐτοῦ, γυναικῶν δ'
 ῥῶν νεανίαν, ἢ στρατιώ-
 τῳ αὐτόν; ὥς τῷ ἡσυ-
 χίῳ ἄγει, πλὴν ἀπειεῖ
 γε δ' αὖ μὰ τίνα ἐπιμνη-
 νασθαι αὐτοῖς, καὶ συλ-
 λάψεσθαι, σαγνῶσας
 ἐπὶ τῇ οὐνῃ. Απο. ἐκ
 οἶδα. Ἀφ' αὐμῶ δ' αὖ αὐ-
 τὸς ὁ ξυλλεφθῆσθαι
 εἶναι.

Hermaphroditum istū ex te
 aiunt peperisse ipsam. Verū-
 tamen illud mihi dic, si nosti,
 quomodo nō amulatur Ve-
 nus Gratiā, aut cōtrā illa Ve-
 nerem? M. Quoniam, Apol-
 lo, illa in Lemno cū ipso con-
 suetudinem habet, Venus autē
 in cælo, præsertim quod cū
 Marte plerumq; uersatur,
 atq; illū amat. Quapropter
 non ita multum fabrum is-
 tum curat. A. Atq; hæc pu-
 tas ipsum Vulcanum scire.
 M. Scit sed quid agat cū ro-
 bustū adeo adolescentem, &
 prætereamilitarē ipsum esse
 uideat. Quare silentiū agit,
 nisi q; minatur quidē uincula
 quædā excogitasse contra il-
 los sese, ijsq; ipsos compre-
 hensurum esse, circumdato
 ueluti retibus quibusdam le-
 ῖτο. Apol. Nescio sanē, opta-
 rim uerò me ipsum esse eum,
 qui comprehendetur.

Ἡρας καὶ Λητοῖς.

Καλὰ μὲν γάρ, ὦ Λητοῖ
καὶ τὰ τέκνα ἔτεκόν τῳ
Διί. Λη. ὁ πᾶσαι ὦ Ἡρα
τοούτους τίττειν σωάμε-
θα, οἷθ' ὁ Ἡφαιστός ὄσιν.
Ἡρα. ἀλλ' οὐτ' ὦ μὲν ὁ Χω-
λός, ὁμῶς χρήσιμός γε ὄσι,
τεχνίτης ὦν ἀρισθ', καὶ
λατεκόσμηκον ἡμῖν
τοῦ οὐρανόου, καὶ τῶν Α-
φροδίτῳ ἔγχε, καὶ αὐτῶν
διάζεται πρὸς αὐτῆς. οἱ
δὲ σοὶ παῖδόν, ἢ μὲν αὐ-
τῶν ἀρρῶνικῇ, πέρα τὸ
μέτρον, καὶ ὄρεθ', καὶ
τὸ τελευταῖον ὅτ' τῶν
Σκυθίαν ἀπελθῶσα, πάν-
τός ἴσασιν οἷα ἐδίει ξε-
νοκτονῶσα, καὶ μιμημέ-
νῃ τοὺς Σκύθας αὐτοὺς,
ἀνδρωποφάγους ὄντας.
ὁ δ' Ἀπόλλων προσποιεῖ-
ται μὲν πάντα εἰδέσθαι,
καὶ τοξόειν καὶ λιθαρρί-
ζειν, καὶ ἱατρὸς εἶναι, καὶ

Iunonis & Lato-
nae.

Pulchros enim uero La-
tona & liberos procreasti
Ioui. La. Non enim omnes, ὁ
Iuno, tales parere possumus,
qualis Vulcanus est. Iuno. At
hic claudus quidem, utilis
certè tamen est, cum sit arti-
fex optimus, ac coelum nobis
exornauit quoq; Veneremq;
uxorem duxit, à qua & stu-
diose obseruatur. Contra
autem tuorum liberorum,
altera quidem uirilis ultra
modū, & montiuaga est, &
postremò in Scythiam quoq;
profecta, omnes sciunt, qua-
lia comedat, hospites ma-
tando, ac Scythias ipsos
imitando, qui humana car-
ne uescuntur. Apollo au-
tem simulat quidem omnia
scire sese, & iaculari, &
cithara canere, & medi-
cum esse & uaticinari. Et
oracu-

μαντεύεσθαι. καὶ κατα-
 σκευάσκειν ἐργασίῃς. καὶ
 μαντικῆς, τὸ μὲν γὰρ Δελ-
 φοῖς, τὸ δὲ γὰρ Κλάρω καὶ
 γὰρ Διδύμοις, ὅθεν παρὰ
 τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λο-
 γὰ καὶ ἐπαμφοτερίζον-
 τα πρὸς ἐκάτορου καὶ
 ἐρωτήσεως ἀποκρινόμε-
 ναι. ὡς ἀκινδύου εἶναι
 τὸ σφάλμα. καὶ πλουτεῖ
 μὲν ἅπασαν τοιοῦτον. πολ-
 λοι γὰρ οἱ ἀνόντοι, καὶ
 παρέχοντες αὐτοὺς κα-
 ταμαντεύεσθαι. πλὴν οὐκ
 ἀγνοεῖται γὰρ ὑπὸ τῶν
 σωεπιδέξων, τὰ πολ-
 λὰ τὸρα τὸν μαντεῖον. αὐ-
 τὸς γὰρ ὁ μαντὶς ἡγ-
 νῶν, ὅτι φρονέσει μὲν τὸν
 ἐρώμενον τῷ δίσκῳ. οὐ
 προμαντεύεται δὲ, ὡς
 φέρεται αὐτὸν ἡ δ' ἀφ' ἧς,
 καὶ ταῦτα ἔτι καλὸν καὶ
 κομῆται ὄντα. ὥς ἔχ' ὅρα,
 καὶ θό.

oraculorum officinis aper-
 tis, altera Delphis, altera
 Clari & Didymis, decipit
 consulentes se, obliqua, &
 in utranque partem quæ-
 stionis propositæ inclinan-
 tia respondendo, ne uideli-
 cet erroris possit damnari,
 atq; ita ex hoc quæstum fa-
 cit, & ditescit. Multi enim
 amentes sunt, seq; ipsos ex-
 hibent præstigijs deluden-
 dos. Verum non ignoratur
 utiq; à prudentioribus, quòd
 pleraque falsa ac ficta dicti-
 tet. quippe ille ipse uates ig-
 norabat, quòd interfecuturus
 amicum suum esset disco:
 neque prædixerat ipse sibi,
 quod fugitura ipsum esset
 Daphne, idq; adeo formo-
 sum atq; comatum. Quare
 nō uideo, quæ causa pulchri-
 ores liberos te quam Nio-
 ben illā, procreasse putaris.

καδοτι λαλιτεκνοτέρα
 τῆς Νιόβης ἑδοξας. Λη.
 ταῦτα μὲν τοι τὰ τέκνα
 ἢ ξυνοκτόνῃ καὶ ὁ ψυ-
 δόμαντις, οἶδρα, ὅπως λυ-
 πῆσε ὁρώμενα γν' τοῖς θε-
 οῖς. καὶ μάλισα ὅταν ἢ μὲν
 ἐπαινῆται ὅν τὸ κάλλῃ·
 ὁ δὲ κιδαρὶς γν' τῷ συμ-
 ποσίῳ, δαυμαζόμενῃ
 ὑφ' ἀπάντων. Ηρ. ἔγέλα-
 σα ὦ Λητοῖ, ἐκείνῃ θαυ-
 μάσις, ὅν ὁ Μαρσύας (εἰ
 τὰ δίκαια αἰμοῦσαι δι-
 κάσαι ἠδελον) ἀπέδω-
 ρεν αὐν, αὐτὸς κρατήσας
 τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατὰ
 σοφιδεῖς ὁ ἀδλιῖ ἀπό-
 λωλγν, ἀδίκως ἀλόνς. ἢ δὲ
 καλῆσου παρδόνος οὕτω
 καλῆ ὅστις, ὥς ἐπεῖμα-
 δον ὁφείδω ὑπὸ τῷ Ακ-
 ταιῶν, φοβηδῆσα μὴ ὁ
 νεανίσκῃ θραγορῶν
 τὸ αἰσχρὸ αὐτῆς, ἐπα-
 φῆκεν αὐτῇ τὸς κυῖας.

Lat. At uerò liberi hi, ho-
 spitum mactatrix ista uide-
 licet, et mendax uaticina-
 tor ille, scio quo pacto mor-
 deant te, dum conspiciuntur
 inter deos, et maximè, quan-
 do hæc quidem ob pulchritu-
 dinem laudatur, ille autè ci-
 tharam personat in conui-
 uio, omnibus ipsum admira-
 tione prosequètibz. Iu. Ne-
 que orisum continere Lato-
 na. Illum ne admirantur?
 Quem Marsyas (si iustè mo-
 dò iudicare Musæ uoluis-
 sent) excoriat, ut qui ipse
 in Musicæ uicerat. nunc frau-
 de circumuentus miser ille
 perijt, iniustè sanè damna-
 tus. Illa uerò formosa tua
 uirgo, ita formosa nimirum
 est, ut, posteaquæ animaduertit
 se se conspectam ab Actæone
 fuisse, uerita ne adolescens
 ille, turpitudinem ipsius euul-
 garet, immiserit illi canes.

Vt in-

ἰὼ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς
τεκούσας ἑμαυοῦτο, παρε-
βινθ' γε καὶ αὐτὴν οὔσα.
Λη. μέγα ὦ Ἥρα φρονεῖς,
ὅτι ξύνει τῷ Διὶ, καὶ σύμ-
βασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ
τοῦτο ὑβρίζεις ἀδελφεῖς.
πλὴν ἄλλ' ὄψομαι σε μετ'
ὀλίγου αὖθις δακρύου-
σαν, ὅπότε αὖ σε καταλα-
βῶν, δι' τὴν γλῶσσαν κατὰ
ταῦρ' ἢ κύκν' γνῶ-
μεν.

Ἀπόλλων' καὶ

Ερμῆ.

Τί γε λάς ὦ Ερμῆ; Ερ.
ὅτι γελοιότατα ὦ Ἀπολ-
λον εἶδον. Ἀπο. εἰπὲς οὖν,
ὥς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔ-
χω συγγελάειν. Ερ. ἢ ἀφρο-
δίτη ξυνοῦσα τῷ Ἀρει,
κατέληπται, καὶ ὁ Ἥρας
ἔδ' ἡσεν αὐτοὺς φυλά-
ξω. Ἀπο. πῶς; ὕδ' ὃ
γὰρ τι ἐρεῖν ἔοικας. Ερμ.
ἐκ πολλῶ, οἶμαι, ταῦτα
εἶδώς

Vt interim non dicam, quod
neq; parturientib. obstetri-
catura fuisset, si uirgo utiq;
et ipsa foret. Lat. Valde a-
nimo elato es Iuno, eò quod
cum Ioue concumbis, et unà
cum eo regnas, et propte-
rea absq; metu contumelio-
sa es Veruntamen uidebo te
non ita multo post rursum
lachrymantem, quando, te
relictas, in terram descende-
rit ille, in taurum aut cygnū
conuersus.

Apollinis et Mercurij.

Quid rides Mercurie M.

Quoniā maximè ridicula A-
pollo, uidi. Apol. Dic igitur,
ut et ipse auditis illis, tecum
ridere possim. Merc. Venus
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus
comprehensos illos uinculis
cōstrinxit. Apo. Quomodo?
Suaue enim quiddam dictu-
rus uideris. Mer. Longo iam

εἰδὼς ἰδὲ ἄρ' οὖν αὐτὸς, καὶ
 ποδὶ τῶν δυνῶ ἀφανῆ
 δόμα περὶ δαίς, εἰργάζε-
 το ἀπελθὼν ἐπὶ τῶν λα-
 μινον, εἴτα ὁ μὲν Ἀρης εἰ-
 σέρχεται λαθῶν, ὡς ὦτο.
 λαθορᾷ δὲ αὐτὸν ὁ ἥλιος,
 καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἡρα-
 κλῆ. ἐπεὶ δὲ ἐπέβρισαν τοὶ
 λίχες, καὶ γνῖ' ἔργω ἦσαν,
 καὶ γνῖ' τὸς ἐγγεγνώτω τῶν
 ἀρκύων, ποδὶ πλέκεται ἄ-
 αὐτοῖς τὰ δόμα, ἐφίσα-
 τ' δὲ αὐτοῖς ὁ Ἥφαιστος.
 ἐκείνη μὲν αὖ (καὶ γὰρ
 ἔτυχε γυμνὴ οὖσα) οὐκ
 εἶχεν, ὅπως ἐγκαλύψαι-
 το αἰδομένη. ὁ δὲ Ἀρης
 τὰ μὲν πρῶτα διαφύ-
 γειν ἐπειρεῖται, καὶ ἥλπιζε
 ῥῆξιν τὰ δόμα. ἐπειτα
 δὲ σιωπῇ γνῖ' ἀφύκτω ἐ-
 χόμινον αὐτὸν, ἰκέτο δὲ
 Ἀπολ. τί ὄν, ἀπέλυσεν
 αὐτοὺς ὁ Ἥφαιστος; Ερ.
 οὐδέ τι, ἀλλὰ ἐνυκαλῇ-

tempore, opinor, hæc sciens
 uenatus est illos, et lecto oc-
 cultis quibusdam uinculis cir-
 cumdato, abiens ad fornacem
 opus faciebat. Post hæc Mars
 ingreditur secreto, ut quidē
 ipse putabat. Videt autem
 ipsum ex alto Sol, et rem ad
 Vulcanum defert. Vbi igitur
 lectum conscendissent, et in
 opere essent, et iam intra
 retia tenerentur circumuo-
 luuntur ipsis quidem uincu-
 la, astat autem Vulcanus. Il-
 la igitur (nam et forte tum
 nuda erat) pudore affecta,
 non habebat, quo se tegeret.
 Mars uerò, ab initio fugere
 tentabat, sperabatq; se uin-
 cula illa disrupturū esse. Ce-
 terum posteaquā intellexit,
 se undiq; captum teneri, neq;
 effugere quoquā posse, sup-
 plicare cœpit. Ap. Quid igi-
 tur soluit ne ipsos Vulcani,
 M. Nondum, sed conuo-

σας τὸς θεὸς, ἐπιδείκνυ-
 ται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς.
 οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέρω-
 κατὰ νῦν δὲ κότῳ, ξυμ-
 λεμένοι ἐρυθρίῳσι. καὶ τὸ
 διάμα ἡλίσσον ἐμοὶ ἔδωκε,
 μονονδὲ αὐτὸ γιγνόμενον
 τὸ ἔργον. Α. ὁ δὲ χαλκὺς
 ἐκείνῳ, ὃν αἰδέσθῃ καὶ αὐ-
 τὸς ἐπιδείκνυμεν τὴν
 αἰσχύνῃ τῷ γάμῳ; Ερ.
 μὰ Δι' ὅσῃ καὶ ἐπιγελαῶ
 αὐτοῖς ἐφεσῶς. ἐγὼ μὲν
 τοι, εἰ χεὶρ τὰ ληθεις εἰπεῖν,
 ἐφθόρου τῷ Αρει, μὴ μό-
 νον μοιχόυσαντι τὴν ἑλ-
 λίσῃ θεῶν, ἀλλὰ καὶ δε-
 δείκνυμεν αὐτῇ. Α. π.
 οὐκοῦν καὶ δεδ' ἔδοται αὐ-
 τῷ μείρας ἐπὶ τῷ τῷ; Ερ.
 σὺ δ' ὃν αὐτὸν Ἀπολλόν;
 ἰδὲ μόνον ἐπελθῶν. ἐπα-
 νίσομαι γὰρ σε, ἢ μὴ τῷ
 ὁμοίᾳ καὶ αὐτὸς οὕτως ἰ-
 δῶν.

cathe dijs, spectandū ipsi ex-
 hibuit adulterium. Illi autem
 nudi ambo, et colligati mi-
 tuo, inclinatis deorsum capi-
 tibus, erubescabant. Atq; a-
 deo spectaculū hoc dulcissi-
 mum mihi uisum est, cū tan-
 tum non ipsum opus exhibe-
 ret. Apo. At faber ille, an nō
 pudore afficitur etiam ipse,
 cum spectandam ita exhibit
 turpitudinem coniugij? Me.
 Minime uerò: quippe qui et
 tiam arrideat ipsis astans.
 Ego uerò (si est uerum dicen-
 dum) inuidebam Marti, non
 solum quòd cum formosissi-
 ma dea adulterium exercuis-
 set, sed etiam, quòd colliga-
 tus cum ipsa uinctus esset. Apo.
 Proinde et tu ligari hoc ra-
 tio sustineras? Mer. Tu uerò
 non, Ἀπόλλων. Accede modò et
 uide. collaudabo te, si non
 eadem ipse quoq; optabis, ubi
 uideris.

Ἡρας καὶ Διός.

Εγὼ μὲν ἡσχυρόμην αὖ
 ὁ Ζεὺς, εἰ μοι τοιοῦτος υἱός,
 ἦλθες, ἦλθες ὅττω, καὶ δὲ φε-
 θαρμὸν ἔχων ὑπὸ φεμίνης.
 μήτρα μὲν αὐτὸς ἐδέμεν
 ὑπὸ τῶν κόμην, τὰ πολ-
 λὰ δὲ μαίνομένης γυναι-
 ξίσι σπῶν, ἄβροτόν ὃν αὖ-
 τῶν ἑκένων, ὑπὸ τυμπά-
 νοις καὶ αὐλοῖς καὶ λυμ-
 βάλοις χορδύων. καὶ ὅλως
 παντὶ μάλλον ἰοικώς, ἢ
 σοὶ τῷ πατρί. Ζ. καὶ μὲν
 ὁ τὸς γε ὁ δηλυμίτρης, ὁ
 ἄβροτόν ὃν τῶν γυναι-
 κῶν, ὁ μόνον, ὃν Ἡρα, τῶν
 Λυδῶν ἑκέρωσατο, καὶ
 τὰς λατοικῶντας τὸν
 Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τὰς
 Θράκας ὑπογάγετο: ἀλ-
 λά καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἔλασας,
 τῷ γυναικείῳ τῷ τῷ στρα-
 τῷ τῷ τῷ τῷ τε ἑλεφαν-
 τῶν εἰλέ, καὶ τῆς χώρας
 ἐκράτησε, καὶ τὸν βασι-

Iunonis et Iouis.

Equidem erubescerem
 Iupiter, si mihi talis esset fi-
 lius, effoeminatus adeo, et
 perditus ebrietate: qui et
 mitra religata coma ince-
 dit et plerumque cum insa-
 nis mulieribus consuetudi-
 nem habet, mollior ipsis il-
 lis, ad tympana et tibias et
 cymbala saltans: denique
 cuius magis, quam patri
 tibi similis. Iupiter. At ue-
 ro hic mitratus et mulieros-
 sus non solum, ô Iuno, Ly-
 diam subegit, et eos qui ad
 Tmolum habitant, cepit,
 prætereaq; Thracas sibi sub-
 iecit: uerum etiam contra
 Indos profectus, cum mu-
 liebri isto exercitu, et ele-
 phantos cepit, et terra po-
 titus est, ipsumq; regem, qui
 aliquantulum resistere ausus
 fuerat,

λία πρὸς ὀλίγον αὐτισλῶ
 αὖ τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπὸ γαγυ. καὶ ταῦτα
 ἀπαντὰ ἐπράξεν, ὅρ-
 χόμενος αἶμα καὶ χορδύων,
 δύροισι χρώμενος λιπῆ-
 νοις, μεθύων, ὥς φης, καὶ
 γυναικῶν, εἰ δὲ τις ἐπ' ἀχέ-
 χησε λαιολορήσας αὐτῷ,
 ὑβρίσας δὲ τὴν τελευτῶν:
 καὶ τὸν ἐτιμωρήσατο, ἢ
 καταδύσας τοῖς ὠκεί-
 σιν, ἢ διασπασθῶναι ποι-
 ῆσας ὑπὸ φθιμύτος ὡ-
 σον νεβρόν. ὅρως ὥς αὖ-
 δρῆσεν ταῦτα, καὶ οὐκ ἄ-
 νάξια τῷ πατρός: εἰ δὲ
 παιδία καὶ τρυφὴ πρὸς
 σεσιμῶν αὐτοῖς, οὐδὲ φθό-
 νος, καὶ μάστις ἐλογί-
 σαι τὸ τίς, οἷος ἂν νήφωρ
 ἔτ' ἤμ, ὅπου ταῦτα με-
 δύων ποιεῖ. ἦρα, σὺ μοι
 σλοκεῖς ἐπαινέσειδαι καὶ
 τὸ ἔνσημα αὐτῷ τὴν ἄμ-
 πελον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ

fuerat, captivum abduxit.
 Atque hec omnia fecit, sal-
 tans pariter et choream du-
 cens, hastis utendo hedera-
 cels, ebrius interea, ut aks,
 atque furore correptus.
 Quod si uero quispiam illi
 conuiciari aggressus sit, con-
 tumeliose de sacris illius lo-
 quendo, etiam hunc ulcisci
 solet, uel palmitibus ipsum
 implicando, uel à matre,
 perinde ut hinnulum, lace-
 rari faciendo. Vides quàm
 uirilia hæc, et me patre mi-
 nimè indigna. Si uero lusi-
 bus quoque et delicijs inter
 hæc indulget, non est, quod
 inuideas, præsertim si quis
 cogitet, qualis hic sobrius
 futurus esset, quando ebrius
 hæc facit. sup. Tu mihi ui-
 deris etiam laudare inuen-
 tum ipsum, uitem et ui-
 num, idque cum uideas, qua-

Αφροδίτης καὶ Ἐγώ.

ΤΘ.

Τί δ' ἦ ποτε ὦ Ἐγώ, τὸς
μὲν ἄλλους θεὸς καταγνώ-
νισα ἅπαντας, τὸν Δία,
τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλω,
τὴν Πέρην, ἐμὲ τὴν μητέρα,
μόνης δὲ ἀπέχε' Ἰ. Ἀδλῶ.
αἷς καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄνω-
ρΘ μὲν σοι ἡ δ' αἷς, λεγὼν
δὲ οἷς ὦν ἡ φάρετρα, σὺ δὲ
ἀτοφΘ εἰ καὶ ἄσοχΘ;
ἔρως. δ' ἐδία ὦ μήτηρ αὐ-
τῶν. φοβόρα γὰρ ὄσι, καὶ
χαροπῆ, καὶ δ' ἐνὼς ἀν-
δρική. ὁπότε αὖ οὐκ ἔντει
νέμενΘ τὸ τόξον ἰὼ ἐπ'
αὐτῶν, ἐπισείουσα τὸν
λόφον, ἐκπλήτῃ με, καὶ
ὑπότρομΘ γίνομαι, καὶ
ἀπορῥῆι με τὰ τοξόυμα-
τα ἐκ τῶ χειρῶν. Αφρ. ὦ Ἀ-
φρὸς γὰρ οὐ φοβόρωτόρΘ
ἦν; καὶ ὁμῶς ἀφώπλισας
αὐτῶν, καὶ νυγίκανκας; Ερ.
ἐκείνΘ ἐκὼν προσ-
σέειται

Veneris et Cupidinis.

Quid tandem in causa est,

Cupido, ut cū reliquos Deos
omnes adortus expugnare,
Iouem, Neptunum, Apolli-
nem, Iunonem, me denique
matrem, ab una Minerva
temperes: utq; aduersus hanc
nec ullum habeat incendium
tua fax, et iaculis uacua sit
pharetra, tū et ipse arcu ca-
reas neq; iaculari noris? Cu.
Equidem hanc metuo, ma-
ter, est enim formidabilis
truculentoq; aspectu, ac fe-
rocitate quadam supra mo-
dum uirili. proinde si quando
tenso arcu petam illam, ga-
lea cristam quatiens, ex-
paucescit me, et tremebundus
fio, sic ut arma mihi ē mani-
bus excidāt. V. Atq; Mars an
non erat ista formidabilior?
et hūc tñ superatū exarma-
sti. Cu. Imò ille cupidē me re-
cipit,

σίνεται με, καὶ προσκα-
 λήται. ἢ ἀθλῶα δὲ ὑφο-
 ρᾶται αἶ. καὶ ποτε ἐγὼ
 μὲν ἄλλως παρὲς πῆλιν, πλη-
 σίον ἔχωρ ἔξ λαμπάδα.
 ἢ δὲ, εἰ μοι πρόσσει, φησί,
 νῦν τὸν πατέρα, τῷ δ' ὄρα-
 τίῳ σε διακείρασσα, ἢ τῷ
 ποδὸς λαβόμενῃ, καὶ ἐς
 τὸν τὰ ἔσθραρον ἐμβαλῶσα,
 ἢ αὐτῇ διασπασαμένη,
 διαφθόρῳ, πολλὰ τοιαῦ-
 τα ἠπέλησε. καὶ ὄρᾳ δὲ
 δριμύ, καὶ ἐπὶ τῷ στήθεος
 ἔχει πρόσωπὸν τι φοβε-
 ρόν, ἐχίοναις κατὰ κομον,
 ὅπῃ ἐγὼ μάλιστ' εἶδ' ἰα.
 μορμολύνεται γάρ με: καὶ
 φάινω ὅταν ἴδω αὐτό.
 Αφ' ἁλλὰ τὴν μὲν ἀθλῶα
 δειδίας ὡς φῆς, καὶ τὴν
 Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ
 φοβηθεὶς τὸν ἑδραυνόν τῷ
 Δίῳ. ὅα δὲ μῦσαι, διὰ τί
 σοι ἄγρωτοι, καὶ ἔξω βε-
 λῶν εἰσι; ἢ ἡ ἀκείναι λό-

cipit, atq; ultro etiam inui-
 tat, uerum Minerva semper
me suspectū habet. Ac ego a-
 liquando obiter prateruo-
 laui, face propius adnota, at
 illa, si quidē ad me accesseris,
 inquit, per parētem Iouem,
 quouis modo te cōfecero, aut
 lancea transfixum, aut pedi-
 bus arreptum in tartara da-
 bo precipitem, aut ipsa te
 discerpam. Plurima item id
 genus cōminabatur. Ad hæc
 acribus obtuetur oculis et
 in pectore faciem quandam
 gestat horrendam, uiperis
 comatam. Quam ego magno
 pere formido, territat enim
 me, fugioq; quoties eam a-
 spicio. V. Esto sanē, Minerva
 uam metuis, ut ais, atq; huius
 gestamen Gorgona reformi-
 das, idēq; cum Iouis ipsius ful-
 men non formidaueris. Ca-
 terum Muse quam ob cau-
sam abs te nō feriuntur, atq;

à tuis

φρὲς ἐπισείουσι, καὶ γοργό-
νας προσφαίνουσιν; Ερ. αἰ-
δῆμαί αὐτάς, ὧ μῆτορ.
σιμναὶ γάρ εἰσι, καὶ αἰ-
πφρὸν τίζουσι, καὶ πόδι
ὥδ' ἰσχυροὶ. καὶ ἐγὼ
παρίσταμαι πολλάκις αὐ-
ταῖς, κηλόμενθ' ὑπὸ τῷ
μέλῳ. Αφρο. ἴα καὶ ταύ-
τας, ὅτι σιμναί. τί δὲ
Ἀρτεμὶν τίνθ' ὕμνεα οὐ
πρωόσκεις; Ερ. τὸ μὲν
ὄλον, ὃ δὲ λαταλαβεῖν αὐ-
τὴν οἶόν τε, φθύγδσαν
αἰετὶ διὰ τῶν ὀρέων, εἴτα
καὶ ἰδίῳ πινά ἔρωτα ἢ
ἀν' ἑα. Αφρο. τίνθ' ὧ
τέκνον; Ερ. θήρας καὶ ἐ-
λάφων καὶ νεβρῶν, ἀερεῖν
τε λιώκουσα, καὶ λατα-
τοφύειν, καὶ ὅλως πρὸς
τῷ τοιούτῳ ὄσιν. ἐπεὶ τὸν
γὰρ ἀδελφόν αὐτῇ, καὶ
τοιοῦτόν τιν' αὐτὸν ὄν-
τα, καὶ ἐκπρόλον. Αφρο.
οἶδ' αὖ

à suis iaculis tutè agūcenum
et hæc cristas quatunt, aut
Gorgonas pratēdunt? C. Re-
uereor eas, ō mater. Graues
.n. sunt, et semp̄ aliquid me-
ditantur: et cātionib. animū
intentū gerūt, quin ipse etiā
nō rarō illis assiste, carminis
suauitate delinitus. V. Eslo,
nec has adoriris propterea
q̄ sint reuerende. at Dianam
qua tandem gratia non uul-
neras? C. Ut breuiter dicam,
hæc ne deprehendere quidem
usquā possum, quippe p̄p̄e-
tuo p̄ mōtes fugitatē, ad hæc
alterius cuiusdā sui cupidinis
illa tenetur cupidine. Ven.
Quo, nate? C. Venatu ceruo-
rū et hinnulorum, quos inse-
statur ut capiat, ac iaculo
figat. Ac prorsum tota rerū
huiusmodi studio tenetur, ta-
met si fratrem eius, quāuis et
ipsum sagittariū lōgeq̄ iacu
lano

οἶδα ὦ τέκνον, πολλὰ ἐ-
κείνον ἐτόξουσας.

Θεῶν κρίσις, Ζεύς.

Ερμῇ λαβὼν τὸτὶ τὸ
μῆλον, ἀπὶ θι δὲ τὴν φρυ-
γίαν παρὰ τὸν Πριάμου
παῖδα, τὸν Βυκόλου (νέ-
μει δὲ τῷ Ἰδῆς γὰρ τῷ γαρ-
γάρῳ) καὶ λέγε πρὸς αὐ-
τόν, ὅτι σε ὦ Πάρι, κελεύει
ὁ Ζεύς, ἐπειδὴ καλὸς τε
αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐ-
ρωτικά, δικάσαι ταῖς θε-
αῖς, ἢ τις αὐτῷ ἡ καλλίστη;
ὅστις δὲ ἀγῶν ὁ τὸ ἄθλον
ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆ-
λον. ὦρα δὲ ἡδύη καὶ ὑμῖν
αὐταῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν
δικαστήν. ἐγὼ δὲ ἀπω-
θεύμαι τὴν δίκαιαν, ἐπί-
σης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν; καὶ
(εἶγε οἶόν τε ἴω) ἡδέως
αὐτὰς ἀπάσας νυμφικῆς εἰ-
δόν. ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη,
μὴ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόν-
τα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι

lātem. V. Teneo nate: eū sa-
penūero sagitta uulnerasti.

Deorum Iudicium.

Mercuri, accepto hoc po-
mo, abi in Phrygiā, ad Pria-
mi filiū, pastorē armenti (pa-
scit aut in Ida mōte, qua par-
te Gargarum uocāt,) eiq; di-
cito: Iupiter, ὦ Πάρι, iubet te
cum ὧ ipse formosus sis, ὧ
rerū amatoriarū doctus, sen-
tentiam ferre ἵτερ deas, quæ
nam illarū omnium formo-
sissima sit. Certamini autem
præmium, ea quæ uicerit,
pomum accipiat. Iam uerò
iēpus est, ut ὧ ipse uos ab-
eat ad Iudicē. Ego uerò ab-
lego à me arbitriū, ut qui ex
æquo omnes uos amem, ac, si
modo fieri posset, liben-
ter omnes uos uictrices uide-
rem: præsertim cum necesse
sit, qui uni pulchritudinis
summam adiudicarit, eū om-
nio in odium cæterarū plu-
rium

ταῖς πλείοσι. Διὰ ταῦτα
μὴν αὐτὸς δὲ ἐπιτηδεύει
ὑμῶν δικαστής. ὁ δὲ νεα-
νίας αὐτὸς ὁ φρύξ, ἐφ' ὃν ἄ-
πιτε. Βασιλικὸς μὲν ὅτι,
καὶ Γανυμήδης τὸ τρυ-
φηνός. τὰλλα δὲ ἀφελὴς
καὶ ὄρεσθ', κ' δὲ ἀντίς
αὐτοῦ ἀπαξιώσει τοι-
αύτης θείας. Αφρο. ἐγὼ
μὲν ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν μῶ-
μου αὐτοῦ ἐπισήσεις ἡ-
μῶν δικαστῶν, θαρρῶσα
βασιλεύματι πρὸς τῷ ἐπί-
δειξιν. τί γὰρ αὖ καὶ μω-
μῶσαιτό μω; καὶ δὲ καὶ
ταύτας ἀρεσκεῖν τὸν ἄν-
θρωπον. Ηρα. ὅδ' ἡμεῖς ὦ
Αφροδίτη διδάμεν, ὅδ'
αὖ ὁ Ἀρης ὁ σὸς ἐπιτραπῆ
τῷ Διαιτῶν. ἀλλὰ δὲ λόμω-
θα καὶ τὸ τοῦ, ὅς τις αὖ ἡ, τοῦ
Πάριον. Ζ. ἡ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ
δύνατορ σὺ δὲ οὐκ; τί φής;
ἀποστρέφει καὶ ἐρυθραῖς;

rium incurtere. Quare equi-
dem ipse uobis idoneus iudex
non sum. adolescens autē ille
phrygius, ad quem hinc abi-
tis, & regio genere na-
tus est, & Ganymedis huius
cognatus. Caterum simplex
et montanus, neq; quisquam
illum cognitione hac indi-
gnum meritò putauerit. V.
Ego uerò Iupiter, etiam si
Morum ipsum constituas
nobis iudicem, præsenti ani-
mo itura sum, ad documentū
mei præbendum. Quid enim
reprehenderit ille in me? Sed
oportet etiam hisce placere
hominem. Iuno. Neque nos,
Venus timemus quicquam,
etiā si Mars iste tuus electus
sit arbiter, sed admittimus et
hunc Paridum, quisquis est.
I. Num igitur & tibi eadem
hæc, filia, placet? quid respo-
des? auertis te, & erubescis?

ἔσι μὲν ἰδίῳ τοῦ αἰδῆσαι
 γε τὰ τοιαῦτα ὑμῶν τῷ
 παρθένῳ, ἐπινύσεις δὲ
 ὁμῶς. ἄπιτε ὅν. καὶ ὅπως
 μὴ χαλεπήνητε τῷ δίκαιῳ
 σὺ αἰνυμένη μὲν, μηδὲ
 κακὸν γινώσκουσα τῷ νε-
 ανίσκῳ. ὃ γὰρ οἶόν τε ἐ-
 πίσης εἶναι καλὰς πά-
 σας. Εἰ. προΐω μὲν οὐδὲν
 φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγού-
 μην. ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέ-
 ως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ θαρ-
 ρᾶτε. οἶδ' αἰ ἐγὼ τὸν Γά-
 ρην, νεανίας ὅστις καλός, καὶ
 τᾶλλα ἐρωτικός, καὶ τὰ
 τοιαῦτα ἔρπειν ἱκανώ-
 τατος. οὐκ αὖ ἐκείνῳ
 δικάσῃς ἁπλῶς. Αφρο-
 τῇ τοῦ μὲν ἀπαρ ἀγαθόν,
 καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, τὸ
 δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δι-
 κάσιον. πότ' οὖρα δὲ, ἀγα-
 μὸς ἐσι πούτ' ἢ; ἢ καὶ γυ-
 νή τις αὐτῷ συνῆσιν; Εἰ.
 οὐ πάντ' ἔλως ἀγαμὸς ὅστις,

Est quidem istud peculiate
 virginibus uobis, uerecundia
 affici talis, sed tamen an-
 nus. Abite igitur. Ac uide-
 te, ne infensores fiat iudici,
 que uicta fueritis, neue mal-
 li alig, inferatis adolescentu-
 lo. Neq; enim fieri potest, ut
 equaliter oēs formosae sitis.
 M. Procedamus ergo recta
 uersus Phrygiā. Ac ego qui-
 dem praëbo, uos aut nō lente
 sequimini me, et bono a-
 nimo este. Noui ego Paridem
 hunc: adolescens est. formo-
 sus, et q̄ ad cetera attinet,
 amori deditus, et ad taliadis-
 ceptanda maximē idoneus.
 neq; ille iudicauerit malē.
 V. Hoc quidem totū benē, a-
 deoq; pro me narras, iustam
 nobis esse iudicem. Vtrū au-
 tem et uxore adhuc caret
 hic? an et mulier quae piam
 utitur eius cōsuetudine. M.
 Nō omnino absq; uxore est

ὦ Ἀφροδίτη. Ἀφρ. πῶς
λέγεις; Ερ. δοκεῖ τις αὐτῷ
συνοικεῖν ἰδέα γυνή, ἱ-
κανή μὲν, ἔγχοικε δὲ, καὶ
δαυνῶς ὄρει. ἀλλ' ὅσφο-
δρα πρὸς σέχην αὐτῇ ἔοικε
αὖ. τί νυν οὖν γίνετα
ταῦτα ἑρωτᾷς; Ἀφροδ.
ἄλλως ἠρόμην. Ἀθ. παρα-
προσβούεις ὧς ἔστι, ἰδέα
ταύτῃ κοινολογεῖσθαι;
Ερ. ὅτι γὰρ ὧς Ἀθ. ἡ δὲ
τοῦ, ὅδε καὶ ὅμων. ἀλλ'
ἔρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ γάρ-
γος ὄστις; Ἀθ. ὥς δ' ἂν τί
τοῦτο πολυπραγμονοῦ-
σα; Ερ. ὅτι οἶδα. φησὶ δ'
οὖν ὅτι ἄλλως ἐπελθόν,
ὅτι ὀρεπὶ τῆς ἡρετό-
με. Ἀθ. τί οὖν ἄγαμος
ὄστις; Ερ. οὐ δοκεῖ. Ἀθ.
τί δὲ; τῶν πολεμικῶν
ὄστις αὐτῷ ἐπιθυμία; καὶ
φιλόσοφος τις, ἢ τὸ παῦ-
βουκόλ; Ερ. τὸ μὲν
ἄλλοις ὅτι ἔχω λέγειν.

Venus. Ven. Quā ὅ hoc dicit
Me. Videtur quaedam cū eo
habitare mulier Idea, sic sa-
tis formosa, ceterum rusti-
ca, atque admodum monta-
na. Sed non admodum cu-
rare illam uidetur. Sed qua
de causa hac interrogas? V.
Ita temere in mentem uenis.
Min. Male legationem o-
bis, heus tu, qui priuatim
cum hac consilia conferas.
Merc. Nihil periculi est Mi-
nerua, neque contra uos. Sed
interrogabat me, an sine u-
xore Park esset. M. Quam-
obrem igitur hoc superstiti-
ose adeo illa curat? Mer. Ne-
scio, Ait illa quidem sibi te-
mere ita in mentem uenisse
hoc, neq; ex cōposito inter-
rogasse me. Mi. Quid ergo
caret ne uxore adhuc? Mer.
Non uidetur. M. Quid autē
Bellicae ne rei studio aliquo
tenetur, atque amans gloriae

εἰκάζειν δὲ χεῖρ, νίον ὄντα,
καὶ τῶτων ὀρέγεσθαι τυ-
χεῖν, καὶ βυλεῖσθαι αὐτὸν αὐ-
τὸν πρῶτον εἶναι κατὰ
τὰς μάχας. Αφρο. ὀρέσῃ;
ὁδὲν ἐγὼ μέφομαι. ὁδὲ
πρὸς ἐγκαλῶ σοι, τὸ πρὸς
ταύτῃ ἰδίᾳ λαλεῖν.
μεμψιμοιῶν γάρ, καὶ δὲ
Αφροδίτης τὰ τοιαῦτα.
Εἰ. καὶ αὐτὴ σχεδὸν τὰ αὐ-
τὰ μενέρετο. οὐδὲ μὴ χαλε-
πῶς ἔχε, μήνιδ' οἶον μεο-
ρεκτεῖν, εἴτι καὶ ταύτῃ
κατὰ τὸ ἀπλουῶν ἀπε-
κρινάμεν. ἀλλὰ μετα-
ξὺ λόγων ἥδη πολὺ πρὸς
ούτῳ, ἀπὸ πάσα μὲν
τῶν ἀσέβων, καὶ σχεδὸν
γε κατὰ πᾶν φρυγίαν
εἰς μὲν. ἐγὼ δὲ καὶ πᾶν
ἰδίῳ ὀρέω, καὶ τὸ γὰρ γαρον
ὄλον ἀκρίβως. εἰ δὲ μὴ ἐ-
ξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν
ὑμῶν τ' ὀικαστῶν τ' ἰσ-
ρυ.

est an nihil aliud quam bu-
bulcus est? Mer. Verum qui-
dem non possum dicere. Con-
iecturam autem facere licet,
iuuenis cum sit, etiam has res
consequi illū cupere, ac uela-
le præcipuum in præliis esse
se. V. Vides? nihil ego nunc
conqueror, neq; crimini uer-
to tibi, quod cū hoc seorsim
nunc loqueris. Querulorum
enim hoc, non Veneris. Mer.
Etiam hac sermē eadem in-
terrogauit me. quamobrem
grauiter ne feras, ne uē putes
eo minus cōsecuturā esse te,
q; huic quoq; simpliciter et
absq; dolo respondi. Verū in-
terea dū sermones cedimus,
iā multum progressi, reliqui-
mus post nos stellas, et pro-
pmodū Phrygiam contigi-
mus. Ego uerò etiam Idam
uideo, adeoq; totū planē Gar-
garum, et nisi fallor, ipsum
quoq; iudicem uestrum Pari-
dem.

ἔιν Ηρα, ὅπως δὲ ἴδεις; ὃ γὰρ
 καὶ μοι φαίνεται. Ερ. ταύ-
 τε ὦ Ηρα, πρὸς τὰ λαοὺς
 σκόπει, μὴ πρὸς ἀκρῶ τῷ
 ὄρει. παρὰ δὲ τῷ πλοῦ-
 ρῳ, ὃ τὸ ἀντρον, καὶ τῷ
 ἀγέλλῳ ὄρας; Ηρα. ἀλλ'
 ἐκ ὄρω τῷ ἀγέλλῳ. Ερ.
 τί φης; ὃκ ὄρας βοΐδισιν,
 κατὰ τὸν ἐμὸν οὐτως ἰ-
 στάκτυλον, ἐκ μέσων τῶν
 πετρῶν προσδρχόμενα;
 καὶ τινὰ ἐκ τοῦ σκοπέλου
 καταδρόντα, καλαύρο-
 ντες ἔχοντα, καὶ ἀνείργον-
 τα μὴ πρόσω διασκήδιναι
 δοῦναι τῷ ἀγέλλῳ; Ηρα.
 ὄρω νῦν, εἵ γε ἐκείνός ὄδιν.
 Ερ. ἀλλ' ἐκείνος ἐπεισὶν δὲ
 πλησίον ἰσμεν: ὡς τῆς
 γῆς (εἰ δλοκεῖ) κατασαν-
 τῶ βασιζόμεν: ἵνα μὴ
 διαταράξωμεν αὐτὸν ἄ-
 νατον δὲ ἀφανοῦς κα-
 διαπάρμενοι. Ηρα. ἐν λέ-
 γεις,

dem. Iu. Vbi uerò is est? neq;
 enim ipsa etiam uideo illum.
 Mer. Haec uersum, Iuno, ad
 sinistram respice; nō ad sum-
 mum montem, sed secundum
 latus, ubi antrū illud, et ar-
 mentum uides. Iuno. At non
 uideo armentum. Mercu.
 Quid alii? an non uides bu-
 culas secundum meum hunc
 digitum, ex medijs rupibus
 progredientes, et quendam
 à scopulo deorsum curren-
 tem, pedum manu tenentem,
 et prohibentem, ne longius
 dispergatur armentum. Iun.
 Video nunc tandem, si mo-
 dō ille est. Mer. Ille uerò.
 Sed quia propè iam sumus,
 in terram, si uidetur, demissi,
 pedibus faciamus iter, ne
 conturbemus illum, super-
 ne ex improviso deuolando.
 Iuno. Rectè dictis, atque ita
 faciamus. Ceterum postea

γαί, καὶ οὕτω ποιῶμεν.
 ἐπεὶ δὲ καταβιβήκαμεν,
 ὥρα σοι Αφροδίτη προί-
 χῃς, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῶν τῆς
 ὁδοῦ. σὺ γὰρ, ὡς τὸ εἶκος,
 ἔμπειρος εἶ τῷ χωρίῳ,
 πολλάκις, ὡς λόγος, καὶ
 Τελδοῦσα πρὸς Ἀγχισίῳ.
 Αφ. ὅ σφόδρα, ὦ Ἥρα, τὸ
 τοῖς ἄχθεμαι τοῖς σκώμ-
 μασι. Ε. ἀλλ' ἐγὼ ὑμῶν ἡ-
 γήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ὤ-
 διέτριψα τῇ Ἰδῇ, ὅποτε
 ὁ Ζεὺς ἤρα τὸν μερακίαν Ἰ-
 φρυγιό. καὶ πολλάκις δίδυ-
 ρο ἡλδόν, τὸν ἐκείνου κα-
 ταπεμφθεὶς εἰς ἐπισκο-
 πῆν τῷ παιδὶ. καὶ ὅπο-
 τε ἦδῃ γὰρ τῷ αἵματι ἡμῶν,
 συμπαραπλάκῃ αὐτῷ,
 καὶ συνακαρτερῶν τοῦ κα-
 λόν, καὶ εἶχε μένυμα, αἶ-
 πὸν τοῦ πατρὸς. ὅτι πέτρας
 αὐτοῦ αὐτὸς παρῶν. ὁ μὲν
 γὰρ τότε ἔτυχεν συνρίζων
 πρὸς τὸν οἰκεῖον. κατα-

quam descendimus, tuum iam
 est Venus, ut praeas, ac ui-
 am nobis ducendo commo-
 stres. Tu enim, ut consenta-
 neum est, locorum perita
 es, quippe quae saepius, ut
 fertur fama, huc ad Anchi-
 sen descenderis. Ven. Non
 admodum, Iuno, me tua ista
 mouet dicacitas. Mercu. At
 ego uos ducam, nam et ipse
 frequenter in Ida uersatus
 sum, quando Iupiter ama-
 bat adolescentulum istum
 Phrygem, ac saepius huc ue-
 ni, ab illo missus, ut quid
 ageret puer, observarem.
 et cum iam in aquilam con-
 uersus esset, una quoque
 cum ipso aderam, et una
 formosum illum subleua-
 bam. Et si modo satis memi-
 ni, ab hac ipsa rupe illum
 in sublime abripuit. Nam
 hic quidem forte tum fistu-
 la ca-

σημαλνος δὲ ὁπιδου αὐτοῖ
 ἐζαυτῆς, κἀφ' ὧς μάλα τοῖς
 ἀνέξεσσι πρὸς βαλὼν, καὶ τῷ
 σίματι, τὴν ἐπὶ τῇ κεφα-
 λῇ τιτάρων διακῶο, ἀνέφε-
 ρε τὸν παῖδα τεταραγ-
 μένον, καὶ τῷ τραχυλῷ α-
 πετραμυλῷ ἐς κύττον α-
 ποβλέποντα. τότε δ' ἐν ἑ-
 γῶ τ' ὀύρη γαῖα λαβὼν, α-
 ποβέβλανε γὰρ αὐτὴν ὁ
 πότι δ' ἔως. ἀλλὰ γὰρ ὁ
 διαστητὴς οὕτως ἰπλη-
 σίον. ὥς τε προσέειπεν
 αὐτὸν. χαῖρε ὦ Βυκόλε.
 Πά. νῆ καὶ σύ γε ὦ νεανί-
 σκε. τίς δ' ἔσσι δ' ὄντο ἀφ' ὧ
 ξας πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας
 ταύτας ἄγεις τὰς γυναι-
 κας; ὃ γὰρ ἐπιτενέειαι ὁ
 ρεοπολεμῶν, οὐτω γὰρ οὐσα
 καλαί. Εἰ. ἀλλ' ὃ γυναι-
 κας εἰσὶν. Πρὸν τῷ Πάρι,
 καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ἀφροδι-
 την ὀφείτω, καὶ μὴ τ' Εὐρω-
 πῆτες αὐτὴν ὁ Ζεὺς. ἀλλὰ

la canebat ad quile, Iupiter
 autem à tergo ipsi deuolans,
 leniter admodum unguibus
 circumiectis, et ore in tia-
 ram, quam super caput ha-
 bebat, impresso, in altum su-
 stulit puerum, perturbatum,
 et ceruice reflexa in ipsum
 intuentem. Tum igitur e-
 go fistulam sustuli, abiecerat
 enim illam præ timore. At
 enim arbiter hic propè est,
 quare compellemus ipsum.
 Salue bubulce. Paris. Et tu
 adolescens. Quis autem i-
 pse es, qui huc ad nos adue-
 neris? aut quasnam has ad-
 ducis mulieres? Non enim
 eiusmodi apparent, quæ in
 montibus uersari commodè
 queant, formosæ adeo cum
 sint. Mercurius. At non
 mulieres sunt. sed Iunonem
 ô Pari, et Mineruam et
 Venensem uides, et me Mer-
 curium Iupiter ad te misit.

τί τρίμεις, καὶ ὠχρεῖς; καὶ
 μὴ δίδουσι. χαλεπὸν γὰρ
 εἶδ' ἔν' κελεύεις δ' ἐσεῖδ' ἰκέ-
 στω γινώσκει τοὶ κάλλους
 αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἂν γὰρ φησι,
 καλὸς τε αὐτὸς εἰ, καὶ σο-
 φος τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν
 γυνῶσιν ἐπιβίβω. τοὶ δ'
 ἀγῶν' τοῦ ἀθλοῦ εἰσι,
 ἀναγκῆς τὸ μᾶλλον. Ἀλλ'
 φίλ' ἴδω, τί καὶ βύλεται; ἢ
 καλῇ, φησι, λαβίτω, πῶς
 ἀν' οὐκ, ὡς δ' ἰσχυρὰ Βερμῆ,
 δεικνύει μὲν γὰρ θνητὸς αὐ-
 τὸς καὶ ἀχρεῖας ὢν, δικά-
 σης γινώσκει παραδόξου
 βίας, καὶ μείζον' ἢ λατὰ
 βυκόλου; τὰ γὰρ τοιαῦτα
 κρίνειν τῶν ἀβρῶν μᾶλλον,
 καὶ ἀσυνῶν. τὰ δ' ἐμὸν,
 αἴγα μὲν αἰγὸς ὅποτέρᾳ
 ἢ λαλῶν, καὶ δάμαλιν
 ἄλλης δαμάλειος, τάχ' αὖ
 δικάσαιμι λατὰ τῇ τέχ-
 νῃ. αὐτῇ δὲ πᾶσαι τε οἰ-
 μοίως καλαί, καὶ ὅκ' οἶσ'

Sed quid tremis, et expalle-
 scis ne metue, nihil enim pre-
 tuleris tibi hic, iubet autem te ma-
 dicem esse pulchritudinis im-
 psum. Nam cum, et for-
 mosus ipse sis, et fortissi-
 mum amatoriarum: cogniti-
 onem hanc se tibi commendare
 ait: certaminis aut premiti-
 scies, lecto hoc pomen. Pa. Cre-
 do, ut uideam, quid sibi ueliet.
 Pulchra, inquit, capiat. Quo
 pacto autem Mercuri, potes-
 ro ego, mortalis cum sim, ip-
 se ac rusticus, iudex esse tam
 inopinati spectaculi, et mai-
 oris adeo, quam pro bubul-
 ci captu. Nam huiusmodi
 causas disceptare; delicato-
 rum atq; urbanorum magis est.
 Quod autem ad me attinet,
 utra capella formosior alie-
 tera sit, et iuuenca num al-
 lia aliam superet, fortassis
 ex arte diiudicare possum.
 He uero et formose pariter

ὅπως αὖ τις ἀπὸ τῆς ἐτέ-
ρας ὑπὲρ τῶν ἐτέρων μετα-
γάγοι τὴν ὄψιν ἀπο-
σπάσας. οὐ γὰρ ἐθέλει
ἀφίστασαι ῥαδίως, ἀλλ'
ἐνθα αὖ ἀπόρρεσσι τὸ πρῶ-
τον, τούτου ἔχεται, καὶ
τὸ παρὸν ἐπαυῆ, ἑὰν
ἐπ' ἄλλο μεταβῇ, ἑὰν
κῆνο ἑαλόν ὁρᾷ, καὶ πα-
ραμύνη, καὶ ὑπὸ τῶν πλη-
σίον παραλαμβάνεται. καὶ
ὅλως περικέχυται μοι τὸ
ἑαλόν αὐτῶν, καὶ ὅλον
περικέχυται μοι. καὶ ἄχο-
μαι, ὅτι μή καὶ αὐτός, ὡς
ὁ πρὸς ὁ Ἀργῦς, ὅλην βλέ-
πειν δυνάμει τῷ σώμα-
τι. Διοκῶ δ' αὖ μοι καλῶς
δικάζει, πάσαις ἀποδῶς
τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τὸ
θεῖον ταύτην μὴ εἶναι σύμ-
βηκε τῷ Διὶ ἀδελφῷ
καὶ γυναικί. ταύτας δὲ
θυγατέρας. πῶς αὖ δ' χα-
λεπὴ καὶ ὅπως ἡ κρείσσις;

ter omnes sunt, et nō uideo,
quo pacto aliquis, ab una ad
aliā transferendo, aspectum
auellere queat. Nō enim fa-
cilē abstinere uult: sed cuius-
que se primò applicat, ei in-
heret, et q. præsens est lau-
dat. Inde si ad aliud trāsferit,
etiam illud formosum uidet,
et immoratur. et semper ab
ijs, quæ propiora sunt, ceu p
successionem excipitur. Et
in summa, circumfusa mihi
est pulchritudo ipsarum, et
totum me complexa tenet.
Ac doleo, quod non et ipse,
quemadmodum Argus ille,
toto corpore uidere possim.
Videor autem mihi bene tū
iudicaturus, si omnibus po-
tum hoc reddidero. Nam il-
lud quoq; accedit, quod hæc
quidem Iouis soror et con-
iunx est, ille uero filius. Quo-
modo igitur nō periculosū e-
tiam

Ερ. οὐκ οἶδα. πλὴν οὐχ
οἶόν τε ἀναδιδῶναι πρὸς τὸ
Διὸς ἐκεκλυσμένον. Αλέ.
ἐν τῷ τῷ ᾧ Ερμῇ πείσομαι
αὐτὰς, μὴ χαλιπῶς ἔχω
μοι τὰς δύο τὰς νενικη-
μένας, ἀλλὰ μόνω τῷ ὁ-
φθαλμῷ ἡγῆσθαι τῆς δια-
μαρτίας. Ερ. οὕτω φασὶ
ποιήσῃ. ὦρα δὲ σοι ἡδὴ
παραίνῃ τὴν κρίσιν. Α-
λέ. πειρασόμεθα. τί γὰρ
αὐτὴν πᾶθαι τις; ἐκείνο δὲ
πρῶτον εἰδέναι βούλομαι,
ποῦτάρα θάρξεις σκο-
πεῖν αὐτάς, ὥς ἔχουσιν, ἢ
καὶ ἀποδύσαι δέησαι
πρὸς τὸ ἀκριβὲς εἰ θάρξαι
σεως; Ερ. τῷ τῷ μὲν σὸν
αὐτὴν εἰ τὸ δίκασθαι, καὶ πρὸ-
σαγγεῖν καὶ δέλῃς. Γα.
ὅπῃ καὶ δέλω; γυμνάς ἰ-
δὲν βούλομαι. Ερ. ἀποδύ-
τῳ αὐταὶ σὺ δὲ ἐπισκά-
πῃ. ἐγὼ δὲ ἀπετραφῇ.
Ἠρα. καλῶς ᾧ Γάρι. καὶ
πρῶτη γὰρ ἀποδύσομαι.

tiam hoc pacto iudiciū fue-
rat? Me. Nescio, nisi quod nō
licet detrectare Iouis impe-
riū. Pa. Vnū igitur hoc, Mer-
curi, persuade ipsis, ne succē-
seant mihi duæ illæ reliquæ,
quæcunq; uictæ fuerint: sed
quicquid peccatū uidebitur,
id solis oculis impudent. M.
Ita facturæ se aiunt, tempus
aut iam tibi est, ut peragas
iudiciū. Pa. Faciemus peri-
culū. Quid. n. agat quispiā?
Ceterū illud primū scire uo-
lo, utrum satis erit spectare
ipsas, ut nunc sunt uestitæ?
an uerò etiā exuere sese ne-
cesse erit, quo diligentius ex-
aminari possint? M. Hoc tu-
um officium crit, uidere, ut-
pote Iudicis. Ac imperes ip-
sis licet, quomocunq; uo-
les. P. Quomocunq; uolo.
Nudæ uidere uolo. M. Exi-
te, heus uos. Tu uero inspicere
eas. Ego interim auerta me.

Iuno

ὅπως μάθης, ὅτι μὴ μόνως
ἔχω τὰς ὠλένας λευκάς;
μηδὲ τῷ βοῶπις εἶναι μέ-
γα φρυγῶ. ἐπίσης δὲ εἴμι
πᾶσα, καὶ ὁμοίως καλῶ-
πα. ἀπόδιδι καὶ σὺ ὦ
Ἀφροδίτη. Α. μὴ πρότε-
ρον αὐτὴν ἀποδύσης ὦ
Πάρι, πρὶν αὖ τὸν λεῖον
ἀποθῆται. φαρμακίς γάρ
ἐσι, μή σ' ἐκαταγοντὸς ἴ-
σιν αὐτῷ. καὶ τοιγὰρ ἐχέλω
μηδ' οὐτῷ λευκαλῶπις.
μυλῶ παρῆναι, μηδὲ το-
σαῦτα σὺν τετριμυλῶ
χρῶματα, κατὰ πόρ ὥς
ἄλιδῶς ἐταῖράν τινα, ἀλ-
λὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπι-
δεικνύειν. Πα, εἴ λεγῶσι
τὸ πόρ τὸ κεῖν, καὶ ἀπό-
δω. Αφ. τί ἔν' ἔχι καὶ σὺ
Ἀδελφῶ, τὴν κόρυν ἀφει-
λῶσα, ψιλῶ τὴν κεφα-
λῶν ἐπιδείκνυς; ἀλλ'
ἐπισείεις τὸν λείον, καὶ
τὸν δεικνύον φοβῆς; ἢ

Iuno. Rectè Paris. Ac prima
exuam me, ut noris, me non
solum lacertos habere candi-
dos, neq; etiam ob oculos bo-
uillos superbire, sed totā, et
uniformiter pulchram esse.
Mi. Ne prius ipsam exueris,
ô Paris, quam cestum de-
posueris. Incantatrix enim
est, ne te prestigijs circum-
ueniat per illum. Atq; adeo
nec ita exornatam adesse,
neq; tot coloribus fucatam
esse, perinde ac meretricem
aliquam, sed ipsam formam
nudam exhibere spectandam
deuisset. Pa. Rectè sanè ada-
monent illud de cesto. Itaque
depone illum. Ven. Cur non
igitur et tu Minerva galea
deposita, nudum caput spe-
ctandum exhiberes sed concu-
tis conum, et per terres in-
dicem. An metristi, ne tibi
obijciatur cœruleum oculon
rum, si dempsa terroris ista

Πιθίαιες, μή σοι ἐλέγχεται
 τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων
 ἀνδρὶ τῷ φοβερῷ βλέπο-
 μινος; Αἰθ. ἰδ' ὅ σοι ἡ κό-
 ρυς αὐτῇ ἀφίρηται. Αφρ.
 ἰδ' ὅ σοι καὶ ὁ κισσός. Ηρ. ἀλλ'
 ἀποδυσώμεθα. Πα. ὦ Ζεῦ
 τεράσι, τί θύας, τὸ κάλ-
 λος, τί ἡδονῆς. οἷα μὲν ἡ
 παρθενότης; ὡς δὲ βασιλε-
 ῦς αὐτῇ καὶ σεμνῶν ἀρ-
 λάμπει, καὶ ἀλγυθῶς ἄξιον
 τοῦ Διός; ὡς ἡ ἑρῶ ἡδέως.
 καὶ γλαφυρὸν τι καὶ προ-
 σαγωγὸν ἐμὴ διάσῃ. ἀλλ'
 ἡδὲ μὲν ἅλως ἔχω τί δύ-
 σαιμονίας. εἰ δλοκεί δέ, καὶ
 ἰδίᾳ καθ' ἐκείνῃ ἐπιδῶν
 βύλομαι, ὥς νῦν γε ἀμφί-
 βολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα,
 πρὸς ὅ, τι καὶ ἀποβλέψω,
 πάντῃ τὰς ὄψεις περι-
 παύμεν. Αφρ. οὐτὼ
 ποιῶμεν. Πα. ἄρα οὐκ οὐ
 αἰδύο, σὺ δὲ ὦ Ηρα πόρι-
 μενε. Ηρ. πόριμῶνα, ἡ δὲ

afficiatur. Mi. Ecce tibi ga-
 tra hæc ablata. Ve, Ecce tibi
 est cæstus hic. I. Sed exuamur
 tandem. Par. O Iupiter mon-
 strifice, quod spectaculum est
 pulchritudinis quæ uoluptatis
 qualis uirgo hæc ut uero re-
 galis illa est uenerabilis ef-
 fulget, adeoque uerè digna. Io-
 ne. Quam suauiter afficitur
 Quam argute est uenuste ar-
 ristetur Sed iam satis habeo felici-
 tatis huius. Sed si uidetur,
 etiam seorsim unamquamque
 inspicere uolo. Nā nunc qui-
 dem ambiguus sum, neque satis
 scio, ad quid etiam me refe-
 ram, uisu in omnes partes di-
 stracto. Ven. Ita faciamus.
 Pa. Abscedite igitur uos due.
 Tu uerò Iuno hic mane. Iu.
 Maneo. Ac posteaquam me
 diligenter inspexeris, tem-
 pus tibi erit et cetera iam
 spectare, nunc pulchra sine
 uictoria mea dona tibi proa-
 posse

παδ' αὐ με ἀκριβῶς ἴδης,
 ὦρα σοὶ καὶ Τάλλα ἦδη σὺ
 πᾶν, εἰ καλὰ σοὶ τὰ δ' ὦρα
 τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢ γὰρ
 μὴ Πάρι δικάσῃς εἶναι
 καλῶ, ἀπίσῃς ἔσθ' τῆς
 Ἀσίας Διαιτότης. Πα. ὅκ
 ὦν ἄνθρωποι μὴ τὰ ἡμέ-
 τερα. πλὴν ἄλλ' ἀπιδι,
 πεπράξεται γὰρ, ἀπὸρ αὖ
 Πικρὸν σὺ προσβιβλήσῃς
 Ἀθρ. παρὶς ἡμεῖς σοι, κατὰ
 ἡμῶν Πάρι δικάσῃς κα-
 λῶ, ὅποτε ἡτῶν ἀπει-
 μάχης, ἄλλ' ἀεὶ κρατῶν.
 πολεμιστῶ γάρ σε, καὶ νικῶ
 φόρον ἀποργασομαι. Π.
 εἰδὼν Ἀθλῶν δ' εἰ μοι πολέ-
 μος καὶ μάχης. εἰρήνη γὰρ,
 ὡς ὄρεται, τὰ νῦν ἐπὶ χειρὶ
 φρυγίαν τε καὶ Λυδίας,
 καὶ ἀπολείμνεται ἡμῖν ἢ
 πᾶσι πατρός ἀρχή. δ' ἄρ' εἰ-
 δέ. ὅ μιν οὐκ ἐκτίσεις γὰρ,
 καὶ μὴ ἐπὶ δ' ὦροις δικά-
 σωμεν. ἄλλ' ὅθ' ὄνθι. ἢ
 δὴ,

sta. Nam si me Pari formo-
 sam iudicaveris: universa e-
 ris Asie dominus. Par. Non
 donis nostra haec geruntur.
 Sed tamen abi. Agetur enim,
 quicquid equum visum erit.
 Tu utro accede Minerva.
 Mi. Adsum tibi. Quod si igitur
 me o Pari, formosam esse
 iudicio declaraveris: haud
 unquam ex pugna vicissus abi-
 bis. bellator enim te, et vi-
 ctoriarum compotem efficiam.
 Par. Nihil, Minerva, opus
 mihi est bello, et pugnis.
 Pax enim, ut uides, in praesentia
 tenet Ithygiam ac
 Lydian, et ab hostibus qui-
 etum est patris imperium.
 Sed tamen confide, neque enim
 eo minus feres, tametsi ob-
 munera nequaquam iudicia-
 um feramus. Sed indue te
 tandem, et impone galeam:
 satis enim te inspexi. Atque
 Venerem adeste tempus est.

Ven.

ἰδὼν, καὶ ἐπιβὰς τῷ κόρῳ, καὶ
 κανὼς γὰρ εἶδ' οὐ. Τῷ Ἀφρο
 διτῷ παρεῖναι ἑαυτοῦ.
 Α. αὐτὴ σοὶ ἐγὼ πλεονάζω,
 καὶ σκοπεῖ καδ' ἐν ἀκρι
 βῶς, μηδὲν παρὰ τρέχων,
 ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἐκάστω
 τῷ καλῷ. εἰ δὲ θέλῃς ὡ
 καλεῖ, καὶ τὰ δὲ μετὰ ἀκρόαον.
 ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσα σε
 νῆον ὄντα, καὶ καλὸν ὄποιον
 ὅκω ἰδὼν, εἴ τινα ἑτέρον ἢ
 φρυγίαν τρέφει, μακαρίζω.
 Μ. τὸ καλὸς, αἰτιώμα
 δε τὸ μὴ ἀπολιπόντα τὸς
 σκοπεῖν, καὶ ταῦτα σιτὰς
 πῖτρας, κατ' ἄστυλιν, ἀλ
 λὰ διαφθεῖραν τὸ καλὸν
 ὑφ' ὀσμῆς. τί μὲν γὰρ σὺ
 ἀπολαύσεις τῶν ὀσμῶν;
 τί δ' αὖ ἀπονασθῇς τὸ ὄσ
 μαλῶς αἰ βόες; ἐπεὶ πε
 δε ὁδὸν σοὶ γεγαμνηκῶς,
 καὶ μὴ τὰ ἀγροικῶν τινα,
 καὶ χωρεῖται οἷα ἑαυτοῦ τῷ
 ἰδίῳ ἀγροικῶν; ἀλλὰ

Ve. Eccam meipsam tibi. Ac
 contemplare sigillatim unū
 quodq; diligenter, nihil cura
 su præteruectus: sed immorā
 do singulæ etiā mēbris. Quod
 si placet, ô formose, etiā hæc
 mea dicta accipe. Ego enim
 iam dudum aspiciens te, iuue
 nem adeo et formosum, qua
 lem nescio, an ullum aliū nu
 triat Phrygia: beatū quidem
 te puto ob pulchritudinem:
 reprehendo aut, quod non re
 lictis hisce rupibus ex saxis,
 in arbe alicubi nitam degis
 sed corrumpi pulchritudi
 nem istam stas in solitudine.
 Quid. n. tu fuardi his mone
 tibus. Aut quid proficiunt
 pulchritudine, tua ista bo
 uesse. Decebat aut te iam ex
 uxorem duxisse, non tamen
 rusticam aliquam ex indige
 nam, quales per idam passim
 mulieres sunt, sed ex Græcia
 aliquam, vel Aggiuam vel

Corin-

πῶς ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ
 Αργόθεν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ
 Λακεδαιμονίας, οἷόν περ ἡ Ἑλέ-
 νη ὄσσι, νέεσσι καλῇ, καὶ κατ'
 ἄλλῃ ἐλάττω ἐμῶ, καὶ τὸ δὴ
 μέγιστον, ἐρωτικῇ. ἐκείνη
 γὰρ εἰ καὶ μόνου θεᾶς αὐτῆς
 σε, οἱ δ' ἐγώ, πάντα ἀ-
 πόλιπῶσα, καὶ παρὰ
 χῆσα ἐαυτῷ ἐκδοτοῦ,
 ἔψεται, καὶ συνοικήσει.
 πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοᾷς
 τι ποδὶ αὐτῆς. γὰρ, ὅ δ' ὦν ὁ
 Αφροδίτη. νῦν δὲ ἡδ' εἰς
 αὐτὴν ἀκούσαιοις, τὰ πάν-
 τα διηγερῶν. Αφρ. αὐ-
 τὴ θυγάτηρ μὲν ὄσσι Λή-
 δας, ἐκείνης δὲ καλῆς, ἐφ'
 ἧν ὁ Ζεὺς ἐκτέπην, κύκ-
 νῳ γινόμενῳ. π. ποία δὲ
 τις τῶν ἑψῶ; ἀφ. Λόυνη
 μὲν, οἷον εἰς ἐκ ἐκείνης γε-
 γνημένῃ. ἀπαλὴ δὲ, ὥς
 ὅν ὡς τῶν ἀφῆσα, γυμναῖς
 τὰ πολλὰ, καὶ ὅττω δὴ π
 πόρισπῶδας, ὥς καὶ

Corinthiā uel Lacenam, cu-
 iusmodi Helena illa est, ado-
 lescentula & formosa, &
 nulla parte me ipsa inferior,
 & q. maximum est, amori
 quoq; dedita. Nam illa, si so-
 lam aspiciat te, satis scio reli-
 ctis omnibus, seq; ipsa ceu in
 deditiōnem tradita, sequetur
 & habitabit tecū. Vtiq; au-
 tem & tu audisti aliquid de
 ipsa. Pa. Nihil etiā ὁ Venus.
 Nunc aut lubens audiero, om-
 ne quicquid est, de illa te
 narrantem. V. Est hac filia
 quidem Leda, formosae illius
 ad quā Iupiter e caelo deuolauit,
 in cygnum conuersus.
 P. Quallē aut aspectu est. V.
 Candida quidē, qualem con-
 sentaneū est esse, cygno pro-
 gnatam, & tenera ut quae in
 ouo nutrita fuerit, nuda ple-
 rūq; exercens sese, & pale-
 strica rei dedita. Tantopere
 portū expetita, ut et bellum
 ipsum

πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γυνέ-
 δαι, ἣ ὁκοίως ἄωρον ἐπι-
 ἀρπάσαντο. ὃ μὲν, ἀλλ'
 ἐπειδὴ τόρ' εἰς ἀκμὴν λα-
 τήσῃ, πάν' οὖν οἱ ἀρίστοι τῶν
 ἀχαιῶν ἐπὶ τῶν μνηστῆραν
 ἀπώτησαν : προσεκρι-
 θη δὲ Μενέλαος τῷ Πελο-
 πιδῶν γυνός. εἰ δὲ θέλεις,
 ἐγὼ σοι καταπράξομαι
 τὸν γάμον. Πά. πῶς φής.
 Τοῦ γ' ὕψι γαμμήνεις; Α. νέ-
 ὄς εἰ σύ, κ' ἄγροικος. ἐγὼ
 δὲ οἶδα, ὥς χεὶνὰ τοιαῦ-
 τα δρᾶν. Πά. πῶς; ἔδε-
 λω γάρ κ' αὐτὸς εἰδέναι.
 Αφ. σύ μὲν ἀποδ' ἡμῖν σεις
 ἐπὶ θέαν δὴ γ' ἐλμάσθω,
 καὶ πεισάτω ἀφίκη' αὖ τῶν
 Λακεδαιμόνα, ὃ ψεταί σε
 ἢ ἑλένη. τὸν τ' οὐδ' ὧν δέ, ἐ-
 μὸν αὖ εἴη τὸ ἔργον, ὅπως
 ἐραδῆσεται σὺ, κ' ἄκο-
 λουθήσῃ. Πά. τὸ τ' αὐτὸ
 καὶ ἄπιστον εἶναι μοι δο-
 κῆ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν

ipsum causa susceptum fue-
 rit, cum Theseus nondum nu-
 bilem illam rapuisset. Cum
 uerò iam ad florem ætatis
 peruenisset, optinui quique
 Acchiuorū ad petendas illius
 nuptias confluxerunt, sed
 antepositus reliquis Mene-
 laus fuit, ex genere Pelopi-
 darum natus. Quòd si uoles,
 ego tibi conficiam has nu-
 ptias. Pa. Quid narraſceiſ.
 ne quæ iam nupſit alteri. V.
 Iuuenis adhuc es, & rusti-
 cus. Ego uerò noui, quo pa-
 tō talia p̄ficere conueniat.
 P. Quòs cupio enim & ipse
 ſcire. V. Tu quidē profici-
 ſcēris ad perlustrādā Græ-
 ciam : atq; ubi Lacedamonē
 peruenieris, uidebit te Hele-
 na. Post illa uerò, meum iam
 opus ērit, efficere, quo illa a-
 more tui capiatur, teq; ſe-
 ctetur. P. Hoc ipsum etiā in-
 cre-

ἄνδρα, ἐβελῆσαι βαρβάρῳ
 καὶ ξένῳ συνεκπλοῦσαι.
 Αφ. δαῖρ' ἔστι τότ' ἔτι γυνή.
 παῖδ' ἔγάρ μοι ἐστὶν δύο
 καλῶ, ἱμέροισ' ἡρώεσσιν. τὰ
 τοι παραδώσω, ἡγε-
 μόνε. ὅδ' ἔτι γυνησομένη.
 καὶ ὁ μὲν ἔρωσι, ὁ δὲ παρὰ
 τοῦ αὐτοῦ, ἀναγκάσει
 τὴν γυναικὰ ἑρᾶν. ὁ δ' ἱ-
 μέροισ' αὐτῷ τοι περικυ-
 βείσιν, τῶν δ' ὅπως ἔστιν, ἱμε-
 ρότ' ἐθέσει καὶ δόξασιν.
 καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα,
 δεικνύσασθαι καὶ τὰ χαρίτων
 ἐκκολαθεῖν. ἀπαντὰς αὐ-
 τῇ ἀναπέσομεν. ἦ ὅπως
 μὲν ταῦτα χωρήσει, ἄδου-
 λον ὡς Ἀφροδίτην, πλὴν ἔ-
 ρω γὰρ ἡδύη. ὅλ' ἡλένης: καὶ
 ἐκ οἷοι' ὅπως καὶ ὁρᾶν αὐ-
 τὴν οἶομαι: καὶ πλὴν οὐδὲν
 τῆς ἐλπίδος, καὶ τῆς ἐπαρ-
 τῆς ἐπισημῶν, καὶ ἐπ' αὐτῇ
 μεῖζον τὴν γυναικὰ, καὶ

credibile mihi uidetur, ut illa
 relicto coniuge, cum homine
 barbaro atq; hospite ἐ patriā
 nauigare, in animū inducat.
 Vc. Bono animo esto, quod
 ad hoc attinet. Nam liberos
 duos habeo pulchros, Desi-
 derium ἔτι Cupidinem, quos
 tibi tradam, duces itineris
 futuros. Ac Cupido quidem,
 totus subingrediens illam ui-
 coget amare mulierem. De-
 siderius autem tibi ipse cir-
 cumfus id quod ipse est, de-
 sideratum te reddet ἔτι ama-
 bilem. Deinde ἔτι ego unā
 praesens, rogabo Gratias, ut
 et illae comites se praebent,
 atq; ita omnes ipsam, ad hoc
 quod uolumus, impellemus.
 Par. Quomodo successura
 haec sint, incertum Venus
 est. Veruntamen amo iam
 Helenam, ἔτι nescio quo
 pacto etiam uidere ipsam
 mihi

ἔχθωμαι, ὅτι μὴ μὴ πάντα
 ταῦτα ἦδ' ἔτι ποιῶ. Αφ. μὴ
 πρότερον δ' ἔραδ' ὡς ἴαρι,
 πρὶν ἐμὲ τ' ὑπομνήσθαι
 καὶ νυμφαγωγόν, ἀμείψα-
 δασθαι τῇ ἑρίσει. πρὶν γὰρ
 λαμβάνειν νικηφόρον ὑμῶν συμ-
 παρῆνα, καὶ ἑρτάζειν ἄ-
 μα καὶ τὰς χάρας καὶ τὰ ἐ-
 πινίκια. πάντα γὰρ ὅντιναι
 σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος,
 τὴν γάμον, τὸ τε τὸ μήλου
 πρὶν ἂν δῶ. Πα. δὲ δ' οὐκ, μὴ
 μὴ ἀμελήσῃς μετὰ τ' ἑρί-
 σιν. Αφ. βάλῃς οὖν, ἐπομύ-
 σσομαι, Πα. μηδ' ἄλλως, ἀλλ'
 ἵππῳ χαῖμας δώσοι τὴν
 ἑλγῶν παραδοίαν γυ-
 νῆκα, καὶ ἀκολυθῶσιν γε-
 ῖν' αὐτῶν, καὶ ἀφίξει δαι-
 τῶν ὑμῶν εἰς τὸ ἴλιον, καὶ
 αὐτὴ παρῆσσομαι, καὶ συρ-
 πτῶν τὰ πάντα. Πα. καὶ
 τὸν ἔρωτα καὶ τὸ ἴμερον καὶ
 τὰς χάριτας ἄφεις; Αφρσ.
 Δάξῃ. καὶ τὸ πόθον, καὶ

mihi uideor, et nauigo recta
 uersus Graciam, et Sparte
 uersor, et redeo muliere po-
 titus: et doleo q non omnia
 hac iam nunc faciam. Ve. Ne
 prius amaueris pari, q pro-
 nubam me et sponse conci-
 liatricem, iudicio hoc remun-
 neratus fueris. Decet enim et
 me uictoriae copotem facta
 adesse uobis, et celebritatem
 peragere nuptiarum pariter
 et uictoriae. Omnino enim li-
 cet tibi hac, et amorem et
 formam, et nuptias potius in-
 sta mereri. P. At metuo, ne
 me post latum iudicium negli-
 gas, et contemnas. V. Vis i-
 gitur, ut iurem tibi? P. Ne-
 quaquam, sed tantum promit-
 te denuo. Ven. promitto igi-
 tur, Helenam tradituram me esse
 uxorem tibi, et futuram co-
 mitem proficiscenti ad ipsam,
 deinde et Ilium uenturam
 esse ad nos, et ipsa adero, et
 adiun-

τὸ ὑμῶν αἶμα πρὸς τοῖς
παραλῆτομαι. Γα. ἔκω
ἐπὶ τοῖς δίδωμι τὸ μῦ-
λον, ἐπὶ τοῖς λάμβανω.
λογ, ἐπὶ τοῖς λάμβανω.

adiuunbo omnia. P. Etiā Cu-
pidinē & Desideriū & Gra-
tias tecū adduces? V. Bonū
animum habe. quin & Ar-
dorem & Hymenaeum praeterea comites assumam. Par. Ob
haec igitur do tibi potum, ob haec accipe.

Ἀρεως καὶ Ερμῆ.

Ηκισσας ὦ Ερμῆ, οἷα ἡ-
πέλησεν ἡμῖν ὁ Ζεύς, ὡς
ὑπεροπτικά καὶ ἀπίδαναι;
ἢ ὑβελίσω, φησὶν, ἐγὼ
μὲν ἐκ τοῦ ἄρανθ' σφραγῶ
καθίσω, ὑμεῖς δ' ἢ ἀπο-
κριμαδίζετε, καὶ αὐτῶν
βιάζετε με, μάτλω πονή-
σετε. οὐ γὰρ δὴ καθελεύν-
σετε, εἰ δὲ ἐγὼ θελήσω με
ἀνελκύσαι, ὃ μόνον ὑμᾶς,
ἀλλὰ καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ
τὴν δάλασαν συναρτή-
σας μετέωρα. καὶ τὰ λα-
λα, ὅσα καὶ σὺ ἀκίχοας.
ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν κατ' ἐνά-
πυτον ἄμεινον καὶ ισχύ-
εότερος ἐσμ', ἔκ αὖ ἀρνη-
θεῖω.

Martis & Mercurij.

Audisti? Mercuri, cuius
modi nobis minatus sit Iupi-
ter, ἃ superba, quamq; dictu
absurda? Ego, inquit, si uolue-
ro, catenam ex aethere de-
mittam, unde si uos suspensi
me ui detrabere conemini,
luseritis operam, nunq̃ enim
me deorsum trahetis. Contrā
ego uos, si uelim, in altum at-
trahere, non uos modo: ue-
rum etiam tum terrā ipsam,
tum mare pariter subuectū
in sublime sustulero. Ad haec
alia permulta, quae tu quoq;
audisti. At ego, siquidem cum
uno quolibet singulatim con-
feratur, ita praestantiorum

F. enim

θάλω. ὁμῶ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρεω, ὥς μὴ καταβαρύνω αὐτὸν, καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν διάλεκτον προσλάβω μὲν, ἔκ αὖ πειθαίλω. Ερ. Ὑφίμαι ὦ ἄρδν. ὃ γὰρ ἄσφαλές λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσω μὲν ἐν φλυαρίᾳ. Αρ. οἷοί γε μὴ πρὸς πάντα αὖ ταῦτα εἶπέν, ὅχι δὲ πρὸς μόνον σέ, ὃν ἔχευθῃς ἢ πεισάμην; ὃ γοῦν μάλα γελοῖον μοι δοξέει, ἂν κούνησιν μετὰ τὴν ἐπιεικῆ: ἔκ αὖ συναιμὼν σιωπῆσαι πρὸς σέ. μέμνημαι γὰρ ὃ πρὸ πολλῶ, ὅποτε ὁ Πρῶτος δὴ καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαυασάντων, ἐπεβύβαντοσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὥς παντοῖα ἢ δ' ἐδιδῶς, καὶ ταῦτα, τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μὴ γὰρ ἡ θείη καταλείψασα

eū esse, uiribusq; supiorem, haudquaquam negauerim. uerū unū tā multū pariter in tantū antecellere, ut eū ne pondere quidē uincere queamus, etiam si terrā ac mare nobis adiunxerimus: id ne utiquam crediderim. Me. Bona uerba Mars. neq; n. sat tutū ista loqui, ne qd forte mali nobis cōciliemus petulātia. Ma. Putas uerò me apud quemlibet hæc dicturū? imo apud te solū id audeo, quē linguæ cōtinentis esse sciebam. Sed quod mihi maximē ridiculū uidebatur, tū quū hæc minitanti audirem, haud quē apud te reticere. Etenim meminērā, quū non ita multo ante Neptunus, Iuno ac Pallas, mota aduersus eū seditione, machinarentur comprehensum illū in uincula cōiungere, quantopere formidaret, utq; in omnem speciem sese uerterit, idq;

ἐκάλισεν αὐτῷ σύμμα-
χον Βριαρέωμ ἐκατόγχε-
ρα ὄντα, καὶ ἐδίεσσε το αὐ-
τῷ κόραυνῳ καὶ βροντῇ.
ταῦτα λογιζομένη, ἐπεί
μοι γελαῖ ἐπὶ τῇ καλλι-
ῤῃμοσίῳ αὐτοῦ. Ερ. σιῶ-
πα, δύφημι. ὃ γὰρ ἄσ-
φαλές ὅτε σοὶ λέγειν, ὅτε
ἐμοὶ ἀκέειν τὰ τοιαῦτα.

Γαυὸς καὶ Ερμῶ.

Γαῦ.

Χαῖρε ὦ πάτερ Ερμῆ.
Ερ. νῆ κ' σύ γε. ἀλλὰ πῶς
ἐγὼ σὸς πατήρ; Γα. ὃ ὅ
Κυκλωΐος Ερμῆς ὦρ τυγ-
χάνεις; Ερ. καὶ μάλα. πῶς
οὐκ ἔσθ' ἐμὸς εἰ; Γαῦ, μοι χί-
λιδος εἰμι, ὃς ἐρωτός σοι γε
νόμινος. Ερ. νῆ Δία τράγῳ
ἴσως πινὸς μοι χεύσαν; Γ.
ἄεχα. ἐμὸς γὰρ πῶς κεί-
ρατα ἔχω, καὶ ῥίνα τοι-
αύτῳ, καὶ πώγωνά λα-
σιον, καὶ σκέλη διχηνλὰ κ'.

idq; cum tres dūtaxat essent
dij. Quod ni Thebæ miseri-
cordia commota, Briareum
Centimanum illi in auxilium
acceruisset: ipso pariter cū
fulmine ac tonitru. fuisset
uinctus. Hæc reputanti mibi
ridere libebat eius magnilo-
quentiam iactantiamq;. Me.
Tace, bona uerba. neq; enim
iutum est ista uel tibi dicere,
uel audire mibi.

Pan̄s & Mercurij.

Salve ὦ pater Mercuri. M.
Salve utiq; et tu. Sed quo mo-
do ego pater tuus sum. P. An
non Cyllenius ille Mercuri-
us es tu? Merc. admodum.
Quo pacto igitur filius me-
us es? P. Adulterinus sum, ex
amore tibi natus. E. Medius
fidius hirci fortasse cuiusdā,
qui capram inierit. Nā meus
quō fueris, qui & cornua
habeas, et nasum talē, & bar-
bam hirtā, & pedes bifidos,

F 2 hira

τραγικά, καὶ ὕδραν ὑπὲρ
 τὰς πυγὰς; Πάν, ὅσα αὖ
 ἀποσκώψης εἰς ἐμέ, τὸν
 σεαυτὸν ὅμῳ ὡς πάντες ἐ-
 πονείδισον ἀποφαίνεις,
 μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, ὅς τοι
 αὐτὰ γυνᾶς, καὶ παιδὸς
 ποιῆς, ἐγὼ δὲ ἀνᾶτιθ'.
 Ερ, τίνα δὲ καὶ φῆς σὸ μνη-
 τερά; ἥ ποτ' ἔλαθον αἰγὰ
 μοιχδύσας ἐγώ γε; Πάν.
 ὕκ αἰγὰ μοιχδύσας, ἀλλ'
 ἀνᾶμνησον σεαυτὸν πο-
 τε γὰρ Ἀρκადία παῖδ' αὖ ἐ-
 λθούδ' ἔραν ἐβιάσω; τί δ' αἰ-
 κῶν τὸν δάκτυλον ζη-
 τῆς, καὶ ἐπιπολὺ ἀπο-
 ρῆς; τί μιν ἰκαίρις λέγω
 Πηνελόπην. Ερ, εἴτα τί
 παθῶσα ἐκείνη, αὐτ' ἐμὲ
 τράγω σε ὁμοιον ἔτεκον;
 Πάν, αὐτῆς ἐκείνης λόγον
 σοι ἔρω. ὅτε γὰρ με ὄρε-
 πεμπον ἐπὶ τῷ Ἀρκα-
 δίαν, ὡς παῖ, μήτηρ μὲν
 σε, ἔφη, ἐγὼ εἰμι Πηνελό-
 πη.

*hircinosq; preterea ex cau-
 dam saper natibunt P. Quæ-
 cunq; in me conuiciando di-
 cis, ips tuū ipsius filiū, pater,
 probrosum ac turpem decla-
 ras, imò potius teipsum, qui
 eiusmodi generes ex tales li-
 beros procrees. Ego uero ex-
 tra culpam sum. M. Quam
 aut etiam matrem tuā ais es-
 ses Nū ignorans, caprā suā
 prauī ego? P. Non capram,
 sed tibi ipse in memoriam re-
 uoca, num quando in Arca-
 dia puellam liberam per uim
 compresseris? Quid mordens
 do digitum, quæris ac diu du-
 bitas? Icarī filiā dico Pene-
 lope. M. Quid igitur illi
 accidit, quod pro me hircō
 similem te reperit? Pan. Di-
 cam tibi, quæ ex illa ipsa au-
 diui. Quando enim me in
 Arcadiā ablegabat, ὦ puer,
 inquit, Mater quidem tua
 ego sum, Penelope, Spartæ
 nata.*

λόγῳ ἢ ἀπαρτιάτις: τὸν
πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν
ἔχωρ Ἑρμῆν, τὸν Μαίας
καὶ Διὸς. εἰ δὲ κόρασ φέ-
ρεται καὶ τραγοσκελὲς εἰ,
μὴ λυπείτω σε, ὅποτε
γὰρ μοι σωλῶ ὁ πατὴρ ὁ
σός, πράγῳ ἑαυτὸν ἀπέ-
κασεν, ὡς λάβοι. καὶ διὰ
τοῦτο ὁμοίῳ ἀπέβης τῷ
πράγῳ. Ἑρ. νῦν Διὰ μέμνη-
μαι ποίῳ σε τί τοιοῦτον.
ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέ-
γα φρονῶν, ἐπὶ ἀγνείῳ
αὐτὸς ὢν, σὸς πεῖτηρ ἐ-
κλίσσομαι, καὶ γέλωτα ὁ-
φλάσω παρὰ πάντῳ ἐπὶ
τῇ θυπαιδίᾳ. Παν. καὶ
μὴν δὲ κατασχυνῶ σε ὡς
πάτερ. μουσικός τε γὰρ
εἰμι, καὶ συνείζω πάντῳ κα-
πνέον. καὶ ὁ Διόνυσος δὲ
βίβνιμα ἄνδρ' ποιῶν δύν-
αται: ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ
διασώτῳ πεποιθέν με,
καὶ ἄγῃμαι αὐτῷ τῷ χο-
ρῷ.

nata. Ceterum patrem noris
habere te deum, Mercurium
illum Maia ac Iouis filium.
Quod si cornutus ipse es, ac
pedes birminos habes, ne id
egre feras. Quando enim
mecum rem habebat pater
tuus, birco seipsum assumu-
lauerat, quo facilius lateret,
et ob id similis birco tu quo-
que euassisti. Mer. Equidem,
memini me tale quiddam fa-
cere. Ego igitur formosus
ille, qui ob formam ac pul-
chritudinem superbio, qui
adhuc imberbis ipse sum, pa-
ter tuus uocabore et ab om-
nibus risu accipiat ob pre-
claram liberorum procrea-
tionem. Pan. At uero dede-
cori tibi pater, non ero. Nā
et musicus sum, et fistula
cano, admodum pleno spiri-
tu. Et Bacchus ille, nihil abs-
que me facere potest, sed et
socium et consultatorem fe-

ῥῶ καὶ τὰ ποιμένα δέ, εἰ
 θεάσαιό μιν, ὅποσα πόδι
 Τίγρει καὶ ἄνα τὸ Παρ-
 θενίον ἔχω, πάνν ἡδίστην,
 ἀρχῶ δὲ καὶ τῇ Ἀρκადίᾳ
 ἀπείσῃ. πρῶτον δὲ καὶ ἀ-
 θηναίοις σύμμαχῆσαι,
 ὅπως ἡείδωσιν ἐν Μαραθῶ-
 νι, ὥς καὶ ἀείδειον ἡ-
 γείδῃ μοι, τὸ ὑπὸ τῆς ἀκρο-
 πόλεως ἀνισταίου, ἢ γαίῃ
 ἀθῆνας ἔλθῃς, εἰς πρῶ-
 ταν ἑκείνῃ Πανὸς ὄνομα.
 Εἰ. εἴπε δέ μοι, γέγαμιν
 καὶ ὁ Πανὴν δὴ τὸ το γάρ
 οἶμαι, καλῶσί σε. Παν. δὲ
 διαμῶς ὁ πάτερ. ὁρῶτε
 πόρ γάρ εἰμι, καὶ ἔκ αὖ ἀ-
 γαπήσασιν σωὼν μίαν.
 Εἰ. ταῖς οἰῶ ἀφί δακλαδίᾳ
 ἐπιβαίνῃς. Παν. σὺ μὲν
 σκώπτεις. ἐγὼ δὲ τῆτε Η-
 χοῖ καὶ τῇ Πίτυϊ σώοιμι, καὶ
 ἀπάσας ταῖς τῷ Διονύ-
 σῳ Μαινάσι: καὶ πάνν
 ἀποδ' ὀξομαι πρὸς αὐτῶν.

cit me, et ducō ipsi ciborum.
 Iā et ouilia mea si uideas, q̄
 iuxta Tegeam et Partheniū
 habeo, admodū delectarētis.
 Impero et Arcadia toti,
 Nāper uerō etiā Atheniensi
 sibi auxiliū forens, ita prae-
 clarē rē gessi in Marathonē,
 ut ceu donum militare quod-
 dam retulerim, antequā illud,
 quod est sub arce. Quod si A-
 thenas ueneris, cognosces
 quantū ibi sit nomen Panos.
 M. At dic mihi, duxist' ne
 uxorem iam? Pan. Hoc enim
 opinor te nomine appellant.
 Pa. Nequaquam, pater, ama-
 tor enim sum, neq; cum una
 aliqua rem habere conten-
 tus forem. Merc. Capras ui-
 delicet conscendēs. Pan. Tu
 quidem irrides me, at ego ta-
 men et cum Echone, et
 cum Pityerem habeo, prete-
 rea et cum omnibus Bacchi
 Menadibus, atq; admodum

flu-

Ερ. αἶδα οὖν ὁ, τι χάρις ἔ-
στι τέκνον, τὰ πρῶτα αἰ-
τουῦντί μοι; Πάν. πρὸς αἴ-
τιαν ὅτι πάτερ, ἡμεῖς δὲ ἴ-
σμεν ταῦτα. Ερ. καὶ
πρὸς ἰδί μοι, καὶ φιλοφρο-
νῶ, πατέρα δὲ ὄρα, μή κα-
λίσκῃς με, ἀκούοντός γε
τῶς.

Ἀπόλλωνος καὶ Διο-
νύσου.

Τί αὖ λέγοιμεν ὁ μομη-
τρίς ὦ Διώνυσε ἀδελφός
εἶναι, Ερωτα καὶ Ερμαφρό-
διτου καὶ Πρίαπου, ἀνο-
μοίους ὄντας τὰς μορφάς,
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα;
ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ
τοξότης, καὶ δυνάμει ὁ
μικρὰν πόριβεβλημένος,
ἀπάντων ἀρχὴν. ὁ δὲ θῆ-
λυς, καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφι-
βολος τῷ ὄψιν, καὶ ἀδία-

studiose ab illis observor.
Mer. Scis igitur, quid te gra-
tificari mihi, fili, primum
petenti uelim? Pan. Impera
pater, nos autem uidebimus,
hæc uti fiant. Mer. Et acce-
das ad me, et prehenses li-
cet, patrem autem uide ne
me appellaris, quoquam au-
diente.

Apollinis et Baco-
chi.

Quid dicamus Bache et
fratres ne uterinos esse Cu-
pidinem, Hermaphroditum
et Priapum? adeo dissimiles
forma et studiis cum sint.
Nam ille quidem formosus
omnino et iaculator est, et
potestate non parua pre-
ditus, omnibus imperat.
Alter autem effæminatus
ac semiuir, ambigua quo-
que facie postremus, ut
non facile dignoscas, adole-
scens

κείναις, εἴτ' ἑφελος ὄσιν,
 εἴτε καὶ παρθένῳ. ὁ δὲ
 πῆρα τ' ὕπερως αὐ-
 θρκὸς ὁ Πρίαπῳ. Διό.
 μολὼν θαυμάσις ὦ Ἀπολ-
 λου. ὃ γὰρ ἢ Ἀφροδίτη
 αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πα-
 τέρες, διάφοροι γεγενυ-
 μένοι. ὅπως καὶ ὁμοπα-
 τριοι πολλὰς ἐκ μιᾶς
 γαστρὸς, ὁ μὲν ἄρσιν, ἢ δὲ
 θῆλειαν, ὥσπερ ὑμεῖς, γί-
 νονται. Ἀπ. ναί. ἀλλ' ἡμεῖς
 ὁμοιοὶ ὅθεν, καὶ τὰ αὐτὰ
 ἐπιτηδύομεν. τοξόται
 γὰρ ἄμφω. Διό. μέχρι μὲν
 τοῦτο, τὰ αὐτὰ ὦ Ἀπολ-
 λου, ἑκείνα δὲ ὃχ' ὁμοία.
 ὅτι ἢ μὲν Ἀρτέμις ξυνοκ-
 τνεῖ γὰρ Σκύθαις, σὺ δὲ
 μαντεύῃ, καὶ ἰὰ τοὺς λαὸν
 νοντας, Ἀπολ. οἷε γὰρ τῇ
 ἀδελφῇ χαίρειν τοῖς
 Σκύθαις, ἤγε καὶ πατέρ-
 κούσας, ἢ τις ἑλλῶ ἀ-
 φικνται ποτε ὅτ' ἑλλῶ

scens ne sit, an uirgo ē Pri-
 apus uerò etiam plus quam
 decet, uirilis est. Bac. Ne mi-
 reris Apollo. Non enim ipsa
 Venus in causa est, sed pa-
 tres, qui diuersi fuere. Nam
 ex ij qui eodem patre, eadēq;
 matre nascuntur, sepe nume-
 ro alius uir, alius foemina,
 quemadmodum ex uos, nā-
 scuntur. Apo. Itā sane est, ut
 dicis, sed nos tamen similes
 sumus, ex in ijsdem studiis
 uersamur. Sagittarij enim
 ambo sumus. Bac. Quantum
 quidem ad arcum ex sagit-
 tas attinet, eadem ambo ex-
 ercetis, Apollo. Illa uero si-
 milia nequaquam sunt, quòd
 Diana quidem hospites ma-
 stat apud Scythas, tu autem
 uaticinans, ex medicans a-
 grotantibus. Apo. At tu pu-
 tas sororem delectari Scy-
 thae quae quidem etiam ad-
 ornavit, si quis Graecus ali-
 quando

ταυρικῶν, σιωπεπλῶ-
σαι μετ' αὐτοῦ, μυσάτ-
τομλν τὰς σφαγὰς:
Διό. ἐν γὰρ ἐκείνῃ ποιούσα.
ὁ μὲν γάρ ται Γρίαπθ
(γελοῖον γάρ τι σοι δι-
γίνομαι) πρῶτον γὰρ λαμ-
ψάκος γινόμενθ, ἐγὼ
μὲν παρέμην τῷ πόλει. ὁ
δὲ ὑποδεδάμνός με, καὶ
ἐξήσας παρ' αὐτῷ, ἔπει-
δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ ἀμείβεται γὰρ
συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβε-
βεγμλνοί: καὶ αὐτὰς πε-
ρίσας νύκτας ἐπαναστάς
ὁ γινόμενθ, αἰσῶμαι δὲ
λέγειν. Απο. ἐπέγραφε;
Διό. τοιοῦτόν δ' ἔστι. Απο. σὺ
δὲ τί πρὸς ταῦτα; Διό. τί
γάρ ἄλλο, ἢ ἐγέλασα; Απ.
ἐν γὰρ, τό μὲν χαλεπῶς, μὲν
δὲ ἀγρίως. συγγνωστὸς
γάρ, εἰ καλὸν αὖ ἔστι. ὅν-
τα ἐπέγραφε. Διό τὸ τὸ μὲν
ὅν γνῆαι καὶ ἐπὶ σε αὖ, ὡ
Απολλοῦ, ἀγάγοι τὴν πᾶν

quando in Tauricam aduene-
rit, ut cum eo inde enauiget,
iam olimperosa mastationes
illas. Bac. Rectè sanè illa. Sed
hic Priapus ē Ridiculū enim
quiddam narrabo tibi, quod
cū Lampfaci nuper essem,
mibi accidit. Ego quidem ad
urbem accesseram, ille autem
me recepit, hospitio apud se
præbuit. Posteaquam autem
quieti nos dedimus, in conui-
uiο affatim madesacti, circa
mediam propè noctem exur-
gens generosus ille: sed pudet
dicere. Apo. Sollicitauit ne-
tes Bac. Huiusmodi quispiā
est. Apo. Quid tu aut porro
ad hæc? Bac. Quid enim aliud,
quā rissit A. Rectè sanè, quod
neq; acerbè, neq; rusticè quic-
quam. Venia. n. dignus est, si
te formosum adeo sollicita-
uit. Bac. Eādem nimirum de
causa etiam te, Apollo, soli-
citatū meritò uenerit. For-

ραν. καλὸς γάρ σὺ, καὶ κο-
μήτης, ὥς καὶ νήφοντα αὖ-
σοι. τοῦ Πρίαπου ἐπιχει-
ρῆσαι. ΑΠΟ. ἀλλ' ἐκ ἐπι-
χειρῆσαι γέω Διόνυσε. ἔχω
γάρ μοι τὴν κόμην καὶ τόξα

Ερμῆ καὶ Μαίης.

Εἰ γάρ τις, ὦ μήτωρ,
ὅς ἔσται ὡ θεὸς ἀβλιώτει
ρ' ἔμεν; Μαί. μή λέγε ὦ
Ερμῆ τῆς τοῦ μηδ' ἔν. Ερ.
τί, μή λέγω, ὅς τοσαῦτα
πρὸς αὐτὰ ἔχω. μόνον
ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοσαῦτα
πρὸς. τὰ περὶ τὰς διασπάρ-
μας; εἰ μὴ γὰρ ὅς αὖ
πρὸς αὐτὰ σπάρειν τὸ συμ-
πόσιον. δὲ, καὶ διασπάρ-
σας αὐτὰ πρὸς ἐκκλησίαν, εἰ-
ται ὁ θεὸς ὡς αὐτὰ ἔκαστα,
σπάρει καὶ τῷ Διὶ, καὶ δια-
σπάρει τὰς ἀγγελίας τὰς
πρὸς αὐτὸν αὖ καὶ κατὰ
ἐντολὰς αὐτὰ καὶ ἐπὶ
πρὸς αὐτὸν ἐπὶ βασιλῆος, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ

mosus. n. ὅς tu, ὅς præterea
cōmatus, ut uel sobrius Pria-
pus ille aggredi te queat. ΑΡ.
Sed nō aggredietur Bacche,
me facile. Nam prætēr co-
mam etiam arcum gero.

Mercurij ὅς Μαίη.

Est uero, mater, deus quif-
quā in cœlo me miserior? M.
Cæcæne quid istiusmodi dixe-
ris? Mercuri. M. Quid nō di-
catis qui quidem tantum ne-
gociorum solus sustineā, qui-
bus delassor, in tam multa
ministeria distractus? Nam
mane protinus surgendū est
mibi, statimq; æcrandum
cœnaculum, ubi dii compo-
tant. Tum ubi curiam in
quā cōsultant, undiq; strae-
ro, ac singula ita, ut oportet,
cōposuero, Ioui necessum est
assistere, ac perferendis illius
mandatis tota die sursum ac
deorsum cursitare, ὅς redeū-
te in super, puluerylentū am-
bro-

βροσίου. πρὶν δὲ τοῦ νεώ-
νκτορ τοῦτο οἶνδοξον ἄ-
και, καὶ τὸ νεκτάρ ἐγὼ
ᾔνεον. τὸ δὲ πάντων δει-
νότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς
λευθούλω μόνον τῶν ἑλ-
λῶν· ἀλλὰ δ' εἰ με καὶ τῶ-
τε τῶ πλούτωνι· ψυχὰς
γυγείν, καὶ νεκροποι-
εῖν εἶναι, καὶ πᾶσι
ταῖς διηγεσθῆναι. ὃ γὰρ
θανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας
ἔργα, ὅν παλαίστρας εἰ-
ναι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις
καρτέειν, καὶ ῥήτορας ἐκ-
διδάσκειν· ἀλλ' ἐγὼ καὶ
νεκρὴ καὶ σιωδία πρᾶττειν
μεμερισμένον. καὶ τοῖς τῶ
μὲν τῆς Ἀθῆναις νέκυν,
καὶ ἡμερῶν ἐκτερεῖν· ὅν
ἐργάζω καὶ ὅν ἄδ' εἰσὶν, ἐ-
μοί, καὶ ἐκείνων ἡμερῶν
καὶ ταῦτα λέγειν ποιῶν
ἀναγκαῖον· καὶ ὁ μὲν Ἀλκ-
μίδης καὶ Σειμέλης υἱός,

brostā apponere. Porro pri-
usquā nouicius iste pocilla-
tor aduenisset, ego nectar en-
tiā ministrabā. Quodq; est o-
mnium indignissimum, soli o-
mnium ne noctu quidē agere
quietem licet, uerum id quo-
que temporis necesse habeo
defunctorum animas ad Plu-
tonem deducere, manumq;
gregi me dicentē praebere, at-
que etiam uisibilibus assis-
tere. Neq; enim mihi suffi-
ciebant scilicet diuina nego-
cia, dum uersor in palaestra,
dum in conuentionibus prae-
conis uices ago, dum oratores
instruo, ut haec quoq; provin-
cia accedat, ut simul etiam
umbrarum res administrēm.
Atqui Leda filij alternis
inter se uicibus apud Sup-
eros atque inferos agitant.
Mibi uero necesse est quoties
die tum hoc, tum illud pa-
ritur agere. deinde duo illi

Alc-

ἐκ γυναικῶν δυσλῶν γε
 νόμνοι, θυροχῶνται ἀ-
 φρόντιστον· ὃ ἢ Μαίας ῥ᾽
 Ἀτλαντῶ, διακονῶμαι
 αὐτοῖς. καὶ νῦν ἀρτι ἤκον·
 τὰ μὲν ἄρ' Ἰσιδῶν ῥ᾽ παρὰ
 ῥ᾽ Κάδμω θυγατρὸς, ἐφ'
 αὖ πίπομφίμῃ ὀφόμενον
 ὅ, τι πρᾶτ' ἢ πᾶς, μινδὲ
 ἀναπνέοντα, πίπομ-
 φον αὖτις ἄν. τῷ Ἀργῶ
 ἐπισκετόμενον τὴν Δα-
 ναῖν. εἴτ' ἐκείθ' ἄν Βοιω-
 τίαν φκσίμ' ἐλθῶμ'· καὶ πα-
 ρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ-
 και ὅλως, ἀπὸ γέροντα ἢ
 φη. εἰ γὰρ μοι δῶνατόν
 ἔν, ἥδ' ἔως αὖ ἤμισα πε-
 πρᾶσθαι, ὥς παρ' οἱ γὰρ γῆ
 ἡσυχῶς δαλύνεσθαι. Μαί,
 ἴα ταῦτα ὃ τέκνον. καὶ
 χαίρειν πάντα· ἵππεστέμ' τῷ
 πατρὶ, ναυίαν ὄντα. καὶ νῦν
 ἡσυχῶς ἐπιμύθεος, σόβει
 ἐς Ἀργῶ, εἴτα ἐς τὴν Βο-
 ιωτίαν, καὶ καὶ πληγὰς

Alcmena ac Semele, miseris
 prognati mulieribus, ociosi
 in conuiujs accumbunt, at
 ego, Maia Atlantide proge-
 nitus, illis ministro scilicet.
 Qui nunc quum recens Si-
 done à Cadmi filia reuersus
 essem (nam ad hanc me lega-
 rat, uisum quid ageret puel-
 la) neque respirantem lega-
 uit rursum Argos inuisurum
 Danaen. Rursum inde in
 Boetiam profectus, inquit,
 obiter Antiopam uisito: ad-
 deò ut plane iam pariturum
 me negarim. Quod si fieri
 posset: lubens profectò fe-
 cissem, id quod solent ij, qui
 in terris duram seruiunt ser-
 uitutem. M. Missa fac ista
 nate, decet enim per omnia
 morem gerere patri, quum
 sis iuuenis, ac nunc quò iuse-
 sus es, Argos concede, dein-
 de in Boetiam: ne, si cessa-
 ris, sacrisq; lentior, plagas
 etiam

Βραδυώνων λάβοις. ὅξυ.
χολοὶ γὰρ οἱ ὀρώντο.

etiam auferas. Nam iracundi
sunt qui amant.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδι καὶ Γαλάτῃ.

τείας.

Καλὸν ἐρασῶ ὦ Γαλά.
τῆς φασὶ τὸν σικελὸν
τῶτον ποιμνία ἐπιμε-
μηνῆναι σοι. Γα. μὴ σκῶ-
πῃς Δωρί. Γαστριῶν
γὰρ ὅς ἐστιν, ὅποῖός ἐστιν.
Δω. τί ἐν, εἰ καὶ τὸ Διὸς αὐ-
τὸ πάς ἐστιν, ἄγχιός ἐστι
καὶ λάσιός ἐφαίνεται, καὶ
τὸ πᾶν τῶν ἀμορφώτατον,
μονόφθαλμός ἐστι τὸ γέ-
νός ἐστιν αὐτὸ πᾶν
πρὸς τὴν μορφὴν; Γαλ.
ὅστις τὸ λάσιον αὐτὸ, καὶ
ὅς ἐστιν ἄγχιον ἀμορφόν
ἐστίν. αὐτὸς ὅστις γὰρ, ὅ, τε
ὁφθαλμός ἐπιπρὶς πᾶσι
μετώπῳ, ὅστις γὰρ ὅστις
ἐστὶν ὁρῶν, καὶ ὅστις ὅστις.
καὶ ὅστις ὦ Γαλάτῃς ὅστις

DORIDIS ET GA-
lateae.

Formosum amatorem Ga-
lateae, nēpe Siculum istū pa-
storem aiunt amore tui de-
perire. G. Ne ride Dork. nā
qualis qualis est, Neptuno
patre prognatus est. Dor.
Quid tum postea, si uel Ioue
ipso sit progenitus, quum us-
que adeo agrestis atq; bispi-
dus appareat, quodq; est om-
nium deformissimum, uno-
culus. An uero credis genus
illi quicquam profuturum
adformam? Gal. Ne isthuc
quidem ipsum, quod bispi-
dus est atq; agrestis, ut tu uo-
cas, illum deformat, quin ui-
rile magis est. Porro oculus
deceat etiam frontē, quo qui-
dem nibilo segnius cernit, q̃
si duo forent. D. Videris Ga-
latea

ραςίῳ, ἀλλ' ἐρώμενον ἐ-
 χερ τὸν πολύφημον, αἶα
 ἐπαιμῆς αὐτόν. Γα. ὅκ ἐ-
 ρώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ὁ-
 νειδισικόν τοι τοῦ ὑμῶν.
 καί μοι δοκεῖν ἔτι φθό-
 νει αὐτὸ ποιεῖν. ὅτι ποι-
 μαίνων ποτὲ, ἀπ' Ἰλσκο-
 πιάς παιζύσας ἡμᾶς ἰ-
 δὼν ὑπὸ τῆς ἡϊόνθ', γν-
 τοῖς πρόποσι Ἰλ Αἴτνης,
 καὶ δὲ μετὰ τὸν ὄρεος
 καὶ τῆς θαλάσσης ἀγρία-
 λὸς ἀπομνησκύεται, ὑμᾶς
 μὲν δὲ προσέβλεψεν, ἐ-
 γὼ δ' ὅτ' ἀπασῶν ἡ θαλά-
 λισκ' ἰδοῖα, καὶ καὶ μόνη
 ἐμοὶ ἐπαῖχε τὸν ὀφθαλ-
 μόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνία.
 δεῖγμα γὰρ ὡς ἀμείνων
 εἰμι, καὶ ἀξίερασθ'. ὑ-
 μῆς δὲ παρώφθητε. Δω.
 εἰ ποιεῖς, καὶ γνῶναι κα-
 λὴ τὴν ὀψιν ἰδοῖας, ἐπι-
 φθοιθ' οἷς γεγονῆναι, καὶ
 τοι π' ἄλλο γν' σοὶ ἐπαι-

latea nō amantem habere po-
 lyphemū, sed illū potius ada-
 mare; sic cū prædicās. G. E-
 quidem haud adamo, sed ta-
 men insignem istā uestrā in-
 sultandi opprobrandiq; pes-
 talantiam ferre nō queo. Ac
 mihi nimirū inuidencia qua-
 dam isthuc facere uidemini,
 propterea q̄ ille, quum fortē
 aliquando gregem pasceret
 suum, nosq; ē littorali spe-
 cula in littore ludentes cern-
 neret in prominentib. Aetnae
 pedib qua uidelicet inter mō-
 tē ex mare littus sese in lon-
 gū porrigit, uos ne aspexerit
 quidē, at ego omniū una uisa-
 sim formosissima, eoq; in unā
 me coniecerit oculū. Ea res
 uos malē habet, nā argumen-
 tū est, me forma præstantio-
 rē esse ac digniorem, q̄ amer,
 uos contrā fastiditas esse.
 Dor. An istud tibi putas in-
 uidendū uideri, si primū pa-
 stori

νῆσα ἔχει, καὶ τὸ λουκὸν
μόνον, καὶ τὸ τοιοῦτον οἶμαι, ὅτι
ξυμῶντος ὅτι τυρῶ καὶ γά-
λακτι. πάντα οὖν τὰ ὀ-
μοια τούτοις ἡγείτῃ καλὰ.
ἐπεὶ τὰ γε ἄλλα, ὅπου
αὐτὸ ἐβελήσας μαθεῖν οἶα
τυγχάνεις οὕσα τῇ ὁψι,
ἀπὸ τῶν τινος, εἴ ποτε
γαλῶν εἶκ, ἐπικύψασα
ὅν τὸ ὕδωρ, ἰδὲ σεαυτῇ,
ὅθεν ἄλλο ἢ χρῶαν λουκῶ
ἀκριβῶς. ὅκ' ἐπαινεῖται ὃ
πῶτο, ἢ μὴ ἐπιπείπει
αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα. Γα.
καὶ μὲν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκρά-
τως λευκῇ, ὁμῶς ἐρασῶ
καὶ τὸ τοιοῦτον ἔχω. ὑμῶν δὲ
ὅκ' εἰσι ἢ τινα, ἢ ποιμῶν
ἢ ναύτης, ἢ πορθμεὺς ἐ-
παινεῖ. ὁ δὲ πολὺ φημι,
τὰ τε ἄλλα καὶ μισθὸς ὅτι.
Δ. σιῶπα ὦ Γαλάτεια, ἢ καὶ
σαμὴν αὐτῇ ἄδοντες, ὅπου
τὴν κόμας πρὸς ἐπίσιν.

pastori, deinde lusto formosa
uisa sis equanq̄ quid aliud ille
potuit in te probare, præter
candorem is illi placet, opi-
nor, quod caseo ex lacti as-
sueverit. proinde quicquid
his sit simile, id protinus pul-
chrum iudicat. Alioqui ubi
libebit scire, qua sis facie, de
scopulo quoopiā, si quando se-
renitas fuerit, despectans in
aquam, temetipsam contem-
plare. uidebis aliud nihil ni-
si perpetuum candorem, ue-
rum is quidem nō probatur,
nisi rubor admixtus, decus
illi iūxerit. G. Atqui ego illa
immodicè cādida, tñ eiusmo-
di habeo amantem: quū inte-
rimē uobis nulla sit, q̄ uel pa-
stor uel nauta, uel portitor
aliquis miretur. ceterū poly-
phemus (ut alia ne dicā) eti-
am canendi peritus est. Dor.
Tace ὦ Galatea, qudiuim⁹ il-
lū canentem, quū nuper per-

Αφροδίτη φίλη, ὄνον αὖ
 τις ὀγκᾶσαι ἔδοξε. καὶ
 αὐτὴ δὲ ἢ πενήτης, οἷα κρα-
 νίου ἐλάφου γυμνοῦ τῶν
 σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρα-
 τα, πύχεις ὥς πορ ᾔσαν.
 ζυγώσας δὲ αὐτὰ, καὶ ἐ-
 νάψας τὰ νοῦρα, ὃ δὲ
 κόμποι ποδιστρέψας, ἐμε-
 λαοίαι ἀμυσσοῦν τι καὶ ἀ-
 παίδον, ἄλλο μὲν αὐτὸς
 βοῶν, ἄλλο δὲ ἢ λύρα ὑ-
 πῆχει. ὥς δὲ λατρίαν
 τὸν γέλωτα ἐδιδωάμεθα,
 ἰδοὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ
 ἄσματι. ἢ μὲν γὰρ ἦχὸς
 ὅδ' ἀποκρίνεται αὐτῷ
 ἔδωκεν, ὅττι λαλῶ οὖσα
 βρυχομένη: ἀλλ' ἠσχύνε-
 το, εἰ φανείη μιμημένη
 τραχέαν ὠδὴν καὶ κρα-
 ταγέλασον. ἔφορε ᾧ ὁ ἐ-
 πὶρας ὅτ' αὖτα ἀγκά-
 λαις ἀδυρμάτιον, ἄρκτυ
 σκύλακα, καὶ τὸ λασιον
 αὐτῷ προσωικότα. τίς

pruriret in te. sed o sancta
 Venus, assuere rudere dixisses.
 Nam lyre corpus similitum
 erat ceruino capiti asibus
 renudato, dum cornua pre-
 rinde quasi cubiti promine-
 bant, ijs iunctis, inductisq;
 fidibus, quas ne collope qui-
 dem circumtorquebat, ag-
 gresse quiddam et absonum
 cantillabat, quum aliud inter-
 rim ipse uoce caneret, aliud
 lyra succineret, ita ut tempe-
 rare nobis nequiuimus,
 quin rideremus amatoriam
 illam cansionem. Nam Echo
 ne respondere quidem illi uo-
 luit balanti, quum sit adeo
 garrula, imò puduisset, si ui-
 sa fuisset imitari stridulum
 cantum et ridiculum. Ad-
 hæc gestabat in ulnis amasti-
 us iste delicias suas, uixi cas-
 tulum pilis hirtum sibi non
 dissimilem. Quis autem tibi
 non inuideat amicum istam

Galatea

ἔκ' αὖ φθονήσῃ σοι ὦ Γα-
λάτεια, τοιῶνδε ὄρας. Γα.
ἔκου' σὺ Δωρί, δ' ἄφορ ὕ-
μῳ τὸν σευ, καλλιῶ
δηλονότι ὄντα, καὶ ὥς λι-
πώτερη, καὶ κιθαρίζου
ἄμεινον ἐπισάμνον. Δω.
ἀλλ' ἔρας ἡς μὲν ὁδ' εἰς ὅδε
μοι, ὅδε σεμνύνομαι ἐπ' ἔ-
ρας. εἶναι. τοιῶνδε δέ,
οἷ' ὁ κύκλω ὅδε, κινά-
ρας ἀρξῶν ὦσπερ ὁ τρά-
γος, ὡς φασι, καὶ σιτῶ-
ντος τῶν ἐπισιμοῦντας
τῶν ξένων, σοι γνῶντο, καὶ
σὺ αὐτόφωγος αὐτοῦ.

Κύκλωσ' καὶ Πο-
σειδῶν.

ὦ πάτερ, οἷα πέπον-
θα ὑπὸ τῷ λαταράτῳ
φίῳ; ὃς μεθύσας ὄξετύ-
φλωσέ με, κοιμωμύνῳ
ἐπιχερήσας. Πο. τίς δέ ὁ
ταῦτα πολμήσας ὦ Πο-
λύφημι; Καὶ τὸ μὲν πρῶ-

Galateas Gal. Quin tu igitur
Dori, tuum ipsius ami-
cum nobis commonstra, qui
eo sit formosior, quiq; do-
ctus ac melius uel uoce ca-
nat, uel citharas Dor. Mibi
quidem nullus est amator,
neq; me hoc nomine iacto,
quasi sim uehementer ama-
bilis. ueruntamen istiusmodi
amicum, qualis est iste Cy-
clops, totus hircum olens,
tum crudis uiscitans carni-
bus, et hospites, si qui ap-
pulerint, deuorans, tibi ha-
beto, eumq; tu mutuum a-
mato.

Cyclops et Neptu-
ni,

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite q
me inebriatum excecavit,
somno grauatum aggressus.
Nept. Quis uero est, qui ista
hac facere ausus fuit, Poly-
phemes Cyc. Principio qui-

του, οὐτιμ' εἰαυτὸν ἄπει-
 κάλει. ἐπεὶ δὲ δ' ἰέφυγε, καὶ
 ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς
 ὀνομάζει δάειφν. Πο. οἶδ' α-
 ὄν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον,
 ὃς Ἰλίου δ' αὐτίπλει. ἀλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἐπράξεν, ὃ δὲ
 πάνν' οὐδ' αὖρσιν ὦν; Κύ.
 κατέλαβον γὰρ τῷ ἀντρίῳ
 ἀπὸ τ' νομῆς ἀναστρέψας,
 πολλὰς τινας ἐπιβελόν-
 οντας δηλονότι τοῖς
 ποιμνίοις. ἐπεὶ δὲ ἔδκηκε
 τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πίτρα
 δὲ ἔσι μοι παμμεγέθης)
 καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσσε·
 γνῶσά μιν ὁ ἔφθρον
 δ' γνῶσθρον ἀπὸ τοῦ ὄρους,
 ἐφάνησαν, ἀποκρύπτειν
 αὐτὰς πειρώμενοι. ἐγὼ δὲ
 συλαβὼν αὐτῶν τινας,
 ὡσαύτ' εἰκὸς ἦν, κατέφα-
 γον λησᾶς ὄντας. γνῶσά
 θε ὁ παυστοργότατ' ἔ-
 κειν, εἴτε οὐτίς, εἴτε
 Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδασι

dem seipsum Neminem voca-
 bat. postquam autē effugit,
 atq; extra tela, ut dicitur, fu-
 it, Vlysssem nominari se aie-
 bat. N. Noui, quē dicit Itha-
 censem ex Ilio autem nauiga-
 bat. Sed quo pacto haec per-
 egit, cum alioqui non ita au-
 dax atq; animosus sit? Cys.
 Deprehendi in antro, ē pan-
 scuis domum reuersus, mul-
 tos quosdam, insidiantes
 pecuarijs. Posteaquam au-
 tem appropinxi foribus operen-
 lū, (saxum aut quoddam mi-
 hi est, per quā magnum) atq;
 ignem resuscitavi, incensa
 arbore, quam de monte meū
 ferebam, uisi sunt abscondere
 sese parare. Ego uero com-
 prehensis ipsorum quibusdā,
 ut par erat, deuoravi, ut qui
 praedones essent. Hic igitur
 uersutissimus ille, siue Nemo,
 siue Vlysses fuit, dat mihi
 bibere, infuso quodam uene-

no,

μοι πῖν φάρμακόν τι γ-
χίας, ἢ δὴ μὲν καὶ δῖος
μου, ἐπιβουλεύτοτατοῦ.
δὲ καὶ τὰραχώδεστατοῦ.
ἅπαντα γὰρ ὕδνυς ἐλο-
κει μοι περιφίρεδαι πι-
όντι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ
ἀνέσφιφε το, καὶ ἔκ' ἐτι
ὅλως γνέμαντῶ ἡμῶν. τέ-
λθ' δὲ, ἐς ὕπνου λατε-
παάδω, ὃ δὲ ἐποφύσας
τὸν μοχλόν, καὶ πυρώσας
γε, προσίτι ἐτύφλωσέ
με λαδδύδοντα. καὶ ἅπ'
ἐκείνῳ τυφλὸς εἰμι σοι ὦ
πόσφδον. ποσ. ὡς βαδῶ
ἐκοιμήθης ὦ τέκνον. ὅς ἔκ
ἰζ' ἐθορόδω μεταξὺ τυφλῶ
μὲν θ'. ἂν δ' ἔν' ὀδυσεύς
πῶς δ' ἐφύγῃ; ἔ γὰρ αὖ
ἐν οἷδ' ὅτι ἐδωκὼν ἀπο-
κινῆσαι πλὴν πέτραν ἄρ'
φί θύρας. Κύ. ἂν' ἐγὼ
ἄφελον, ὡς μάλλον αὖ
τὸν λάβοιμι ἰζ' ἰόντα. καὶ κα

no, dulci illo quidem et fra-
granti, ceterum ad insidias
struendas presentissimo et
maximè turbulento. Nam
statim omnia uidebantur mi-
hi, posteaquàm bibissem, cir-
cumagi, et antrum ipsum
invertebatur, et prorsum,
apud me amplius ipse non
eram. Postremo autem som-
no correptus iacui. Ille uerò
exacuato ueste, eodemq; ig-
ne succenso, insuper etiam
excæcavit me dormientem.
Et ex eo iam tempore cæcus
tibi sum Neptune. Nep. Ut
alte nimis dormijisti ô fili,
qui non interea exilueris, cū
excæcareris. Vlysses igitur
ille quo pacto effugite Non
enim, sat scio, potuit dimo-
uere saxum à foribus. Cyc.
At ego amoui ipsum, quo fa-
cilis illū comprehenderem
inter egrediendum. Ac collo-

ὡς αὖτε παρὰ τὴν θύραν, ἐ-
 δούρων τὰς χεῖρας ἐκπέψα-
 σκεν, μόνα παρὲς τὰ πρό-
 βετα ἐς τὴν νομῶν, ὅντα
 λαμβάνει τῷ Λοκῷ, ὅπως αὖ
 ἐχθρῷ πρᾶξῃ αὐτοῦ ὅ-
 πρις ἔσται. Πολλοὶ δὲ αὖ
 ἐκείνους ὅτι γε ἔλαθον ὅ-
 πρις ἐλθὼν σε. Ἄλλὰ τοὺς
 ἄλλους γε Κύκλωπας ἴσθαι
 ἐπιβόσασθαι ἐπ' αὐτῶν.
 Κ. συνεκάλοντα ὡς πάντες
 καὶ ἔκον. ἐπεὶ δὲ ἤρουντο
 τῷ ἐπιβουλοῦντι τοῦ ὄ-
 νομα, ἀγῶν ἔφην, ὅτι οὐ-
 τις ὅστις, μελαγχολᾷ οἶα
 δούτῳ με, ὥχοντο ἐπί-
 στήσαντες. οὕτως λατρυῶσι
 σάτεμι ὁ κατὰρατῶ τῷ
 ὀνόματι. καὶ ὁ μάλιστα ἡ-
 νίασέν με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων
 ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, ὅσῳ ὁ
 πατὴρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν
 ἰάσεται σε. Πο. θάρσει ὡς
 τέκνον. ἀμυνεῖμαι γὰρ
 αὐτῶν, ὡς μάθῃ, ὅτι εἰ καὶ

cato me ipso ad fores, exten-
 tis manibus venabar, solis
 dimissis in pascua ovibus, ex
 arietis negotio dato, quae
 nam ipsum agere pro me os-
 porteret. Neptunus. Intel-
 ligo rem. Sub illis latuit te,
 clam se subducens. At ce-
 teros certè Cyclopes con-
 veniebat te invocare contra
 ipsum. Cyclops. Convocari
 illos, pater, atque etiam ve-
 nerunt. Sed postquam me in-
 terrogassent insidiatoris no-
 men, atque ego dicerem. Ne-
 minem esse, insanire me ar-
 bitrati, relicto me iterum
 discesserunt. Ita imposuit
 mihi execrabilis, nomine.
 Et quod maximè mihi egrè
 fuit, contumeliose obiecta
 mihi clade hac, Ne pater
 quidem Neptunus, inquit,
 leuabit te hoc malo. Neptu-
 nus. Confide fili. ulciscar e-
 nim ipsum, ut sentiat, etiam-
 si ca-

πῆρωσίμ μοι ὀφθαλμῶν
ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὸ γοῦ
ν ὅτ' ἐπὶ πλεόντων τὸ σῶζεν
αὐτὸς καὶ ἀπολλύναι ἔλε
γμοί πρόσσι. πλεῖ δέ τι.

si cecitati mederi mihi sit
impossibile : nauigantes
certè tamen seruare uel per-
dere, adhuc penes me esse.
nauigat aut ille adhuc.

Αλφειὺ καὶ Ποσει-

δῶν Θ.

Τί τ' ἔστι τοῦ Ἀλφειῖ, μοι
νῦν τῶν ἄλλων ἐμπόνων
εἰς τὸ πῖλα γῆ, ὅτε ἀνα-
μύγνυσαι τῇ ἅλμῃ, ὥς ἔθος
ποταμοῖς ἀπασιν, οὐτε
ἀναπαύεις σεαυτὸν δια-
χυθεὶς : ἀλλὰ διὰ τὴν θα-
λάττης ξυμμεσῶς, καὶ γλυ-
κὴν φυλάττων τὸ ῥέειν, καὶ
ἀμυγνὴς ἔστι καὶ καθαρός ἐ-
πίγειος, ὅτι οἶδ' ὅτι βύθιος
ὑποδύς, καθαπτοῖσι λα-
ροὶ καὶ ὄρωσιοι, ἰοίκασι ἀ-
νακύνειν πον, καὶ ἀνθὶς
ἀναφαίνειν σεαυτὸν. Αλ.
ἔρωτικόν τι τὸ πρᾶγμα
ἔστιν ὃ πόσειδον. ὥστε μὴ
ἐλεγχῆ, ἀλλά τις δὲ καὶ

Alphēi et Neptuni.

Quid hoc, Alphēe, quod tu
solus aliorum in mare dela-
psus, neq; cū salisugine misce-
ris, perinde ut solent cetera
flumina omnia, neq; cohibes
te ipsum, aquis diffusis, sed
per mare, uelut concretus ac
dulci custodito fluore, incor-
ruptus etiam et purus cursu
laberis ? Nescio quo loco in
profundum te quemadmodū
gauis atq; ardea faciunt,
submerso. Ac uideris rursus
emersurus quoq; alibi, et te
iterum spectandum exhibi-
turus. Alph. Amatoria quæ-
dam res hæc est, Neptune,
quamobrem, ne mihi uitio
ueritas. Amasti autē et ipse

αὐτὸς πολλάκις. Πρ. γυν.
 παλαιὸς ὡς Ἀλφειὲς ἢ νύμφης
 ἑστῶς; ἢ καὶ τὸ Νηρηίδων
 αὐτὴ μίας; Αλ. ὅκ. ἀλλὰ
 πηγῆς ὡς Πόσειδον. Πρ. ἢ
 δὲ πῶς σοι γῆς αὕτη ῥεῖ;
 Αλ. νησιῶτις ὅστις σικελί-
 κη. Ἀρεθούσαν καὶ τὴν κα-
 λῶσιν. Πρ. οἱ Ἀλφειὸς καὶ Ἀρεθού-
 ρος ὡς Ἀλφειὸς καὶ Ἀρεθού-
 ρος, ἀλλὰ θιαυγῆς τέ-
 ρη καὶ θιαυγῆς καθαροῦ ἀνὰ-
 βλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπι-
 τρεπεῖ καὶ τῆς ψυχῆς, ὅ-
 λον ἀπὸ αὐτῆς φανόμενον
 ἀργυρεοῦ. Αλ. ὡς ἄλ-
 θῶς οἶδα τὴν πηγὴν ὡς
 Πόσειδον, παρ' ἐκείνῳ δὲ
 ἀπὸ ἑρχομαι. Πρ. ἀλλ' ἄ-
 πιθιμὸν, καὶ αὐτὸν καὶ γῆ
 αὐτῇ ἔρωτι. ἐκείνο δὲ μοι
 εἰπῆς, ποῦ τὴν Ἀρεθούσαν
 εἶδον, αὐτὸς μὲν ἀρκάς
 ὢν, ἢ δὲ γῆ Συρακούσας
 ὅστις. Αλ. ἐπαγόμενον με

sepenumero. Ne. Mulierem
 ne, Alphee, an nympham a-
 mas an etiam Neretidum i-
 psarum unam aliquam Alp.
 Non, uerum fontem Neptu-
 ne quendam. Neptuneus. Vbi
 igitur terrarum ille manat?
 Alp. Insularis est, in Sicilia,
 Arethusam ipsum uocant.
 Nep. Scio. Non deformem fa-
 me, Alphee, Arethusam amas,
 sed et liquidus fons ille est,
 et per purum ebullit, et ipsi
 aque etiam calculi gratiam
 addunt, supra quos tota ca-
 uelut argentea apparet. Al.
 Ut uere nosti fontem hunc,
 Neptune. ad illum igitur abeo
 nunc. N. Sed abi quidem, et
 feliciter utere amore. Illud
 autem mihi dic, ubi tu Arc-
 thusam cōspicatus es, Arcas
 ipse cum sis, fons autem ille
 Syracusis manet. Al. Pro-
 sperantem me moraris Ne-
 ptune,

κατέχεις ὦ Πόσειδον, πε-
ρίεργα ἐρωτῶμ. Πο. ἐν λέ-
γεις. χάρι παρὰ τῆς ἀγα-
πωμένης. καὶ αὐαδὺς ἀ-
πὸ τῆς θαλάττης, ξυκα-
λία μίγνυσο τῇ πηγῇ, καὶ
ἐν ὕδασι γίνεσθαι.

ptune, curiose nimis inter-
rogando. Nep. Probè dict.
Abi igitur ad amatam. Ac
emergens iterum ē mari,
eodem alueo cum fonte illo
misceris, et in unam aquā
redigamini.

Μενελάος καὶ Πρω-
τέως.

Menelai et Protei.

Ἀλλὰ ὕδασι μὲν σε γί-
νεσθαι, ὦ Πρωτόν, ἔκ ἀπι-
θανον, σὺν ἁλίῳ γε ὄντα, καὶ
δυσίδρουν ἐπιφορητὸν, καὶ
ἐς λέοντα ὁπότε ἀλλαγεί-
ης, ὅμως ὁδὲ τὸ τοῦ ἔξω πί-
σεως. εἰ δὲ καὶ πῶς γί-
νεσθαι δυνάτοιν σὺ τῇ θα-
λάττῃ οἰκουῦντα, τὸ το-
πάνυ θαυμάζω, καὶ ἀπιστῶ.
Πρ. μὴ θαυμάσης ὦ Μενέ-
λαε. γίγνομαι γάρ. Με. εἰ-
δὸν καὶ αὐτός. ἀλλὰ μοι δὴ
καὶς (εἰρήσετ' γὰρ ὡς σε)
γοητεῖαν ἵνα προσάγῃς τῶν

At in aquam conuersti te
Proteu, incredibile adeo nō
est, marinus utiq; cū sis : etiā
arborē fieri, tolerabile : prae-
terea et in leonē aliquando
muteris licet, tamen neq; hoc
supra fidem est. ignem uerō
fieri te posse, cum in mari
habites, hoc omnino miror,
neque adducor, ut credam.
Proteus. Ne mireris Menē-
lae. fieri enim soleo. Menē-
laus. Vidi et ipse. uerunta-
men uideris mihi (dicetur
enim hic apud te) praesti-
gas quasdam adhibere rei,
atq;

πρᾶγματι, καὶ τὸς ὀφ-
 θαλμοὺς δ' ἀπατᾷ τῶν
 ὀρώντων, καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς τοι-
 οῦτο γιγνώσκω. Πρω. καὶ
 τίς αὖ ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν
 εἰδῶν γινώσκων γινώσκοι;
 εἰ αὖτε αὖτε τοῖς ὀφ-
 θαλμοῖς εἰδῶν, ἐς ὅσα με-
 τεποιήσας ἐμαυτὸν; εἰ δὲ
 ἀπισεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα
 ψευδὲς εἶναι δοκῇ, φαν-
 τασία τις πρὸ τῶν ὀφ-
 θαλμῶν ἰσαμλῇ, ἐπει-
 δ' αὖ πῦρ γινώσκω, πρὸς
 σφίγκαί μοι ὧ γινώσκω
 τὰ τε πλὴν χεῖρα. εἴη γάρ,
 εἰ ὀρώμαί μόνον, ἢ καὶ τὸ
 κῆρ τότε μοι πρόσσεσι.
 Με. δὲ ἀσφαλὲς ἢ πείρα
 ὧ Πρωτῶν. Πρω. σὺ δὲ μοι
 Μηνέλαε δοκεῖς εἰδὲ πολὺ
 ποιῶν ἑώρακέναι πῶπο-
 τε, εἰδὲ ὁπάσχει ὁ ἰχθύς
 εἶτ' εἰδέναι. Με. ἀλλὰ
 τοῦ μὲν πολὺ πρὶν εἰδῶν,
 ἀπάσχει δὲ, ἢ δ' ἔως αὖ μᾶ-

atque intuentium oculos deci-
 pere, cum interim ipse nihil
 tale fias. Pro. Et quæ nam a-
 deo decepti in rebus sic ma-
 nifestis fieri queat? An non
 apertis oculis uidisti in quâ
 multa ipse me transforma-
 uerim? si uero non credis, et
 res hæc tibi falsa uidetur,
 nempe species quædam ina-
 nis an te oculos obuersans,
 posteaquam ignis factus fue-
 ro, applica mihi, heus gene-
 se tu, manum. Nimirum sen-
 ties, uidear ne tantum ignis,
 an et urendi uim habeam.
 Menelaus. Periculosum est
 experimentum hoc Proteu.
 Proteus. At tu Menelæe ui-
 deris mihi neque Polyprum
 uidisse unquam, neque etiam
 quid pisci huic accidere so-
 leat, scire. Men. Verum Po-
 lypum quidem uidi, quæ
 uerò accidunt illi, libenter
 ex te cognouerim. Proteus.

Cui

βοιμι παρὰ σὺ. *Πρω.* ὅποια
 αὖ πέτρα προσελθὼν
 ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας, καὶ
 προσφύς ἔχηται κατὰ
 τὰς πλεκταίας, ἐκείνη ὁ-
 μοιον ἀποργάζεται ἐαυ-
 τὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν
 χροάν, μιμούμενη τὴν πέ-
 τραν, ὥς αὖ λάβῃ τοὺς ἀ-
 λείας, μὴ διαλλάττω, μὴ
 δὲ φανερὸς ὢρ διὰ τὸ το-
 ῦτο, ἀλλ' ὅπως τῷ λίθῳ. *Με.*
 φασὶ ταῦτα, τὸ δὲ σὺν
 πολλῶν παραδοξότρον ὧ
 πρῶτον. *Πρω.* ἔκοιθ' αἶ, ὦ
 Μενέλαε, τί νι αὖ ἄλλω
 πισδύσθας, τοῖς σεαυτῷ
 ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν; *Με.*
 ἴσθω. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα
 τέρᾶσιον, ἢ αὐτὸν πῦρ καὶ
 ὕδωρ γίνεσθαι.

*Cuicunque saxo accedens,
 acetabula sua applicuerit,
 atque affixus inhaeserit cir-
 ramentis, illi seipsum simi-
 lem efficit, mutatq; colorem,
 imitando saxum, quò lateat
 piscatores, nihil ab illo va-
 rians, neq; cōspicuus ob hoc,
 sed assimilatus lapidi, Men.
 Ferunt hæc. Sed tuum hoc
 multo magis omnem opinio-
 nem excedit Proteu. Pro.
 Nescio, Menelæ, cui nam
 alteri facile credas, qui tuis
 ipsius oculis non credas. Me.
 Videns equidem vidi, sed ta-
 men res ipsa monstro similis
 est, eundem ignem atq; aquā
 fieri.*

Panopes & Galene.

*Πανόπης καὶ Γα-
 λῆνης.*

*Εἶδ' ὅ, ὃ Γαλλῶν χθὺς,
 οἷα ἐποίησεν ἡ βρὶς παρὰ*

*Vidisti ne Galene heri,
 qualia fecerit Eris ad cenā
 in Thessalia, propterea
 quòd*

τὸ δαῖπνον γὰρ Θετταλία,
 διότι μήκοι αὐτὴ ἐκλή-
 βη ὅτι τὸ συμπόσιον; Γα.
 ἔξωσις ὡς κὼν ὑμῖν ἔγω-
 γε. ὁ γὰρ Πασιδῶν ἐκε-
 λούσε με ὡς Πανόπην, ἀκύν-
 μακτον γὰρ τὸ σῶμα φυ-
 λάττειν τὸ πείλασθαι. τί
 δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Εἰς μή-
 παρῶσα; Γα. ἡ Θέτις καὶ
 ἡ Πηλεὺς ἀπὸ Πηληϊάδεσσαν
 ὅτι τοῦ θαλάμου, ὡς ἡ
 Ἀμφιτρίτης τὸ κὼν Πασε-
 δῶν ὅτι παρὰ Πηλεὺς
 τῶν. ἡ Εἰς δ' ὅτι τὸ σῶμα
 λαδῶσα πάντας, ἐδ' αὖν
 θη δὲ ῥαδίως τῶν μὲν πε-
 γόντων, ἐνίων δὲ κροτο-
 αὖ τῶν, ἡ τῶ Ἀπόλλωνι λι-
 θαρίζοντι, ἡ ταῖς μῦσαις
 ἀδ' ὅσαις προσεχόντων
 τοῦ κοῦν γὰρ βαλὼν ὅτι τὸ
 συμπόσιον μήκοι τι πᾶν
 καλόν, χρυσάϊον ὅλον, ὡς Γα-
 λῆν. ἐπεγείρετο ἡ, ἡ κα-
 λὴ λαβίτω. (μυλινδόν με-

q, non est ipsa uocata fuerat
 ad conuiuium? Gale. Haud
 conuiuata equidem uobi-
 scum fui. Nam me Neptu-
 nus iusserat, tranquillum in-
 tered, Panope, seruare pe-
 lagus. Sed quid fecit. Eris,
 cum non adesset? Pan. The-
 tis ac Peleus concesserant
 intro in thalamum, dedu-
 centibus ipsos Amphitrite
 ac Neptuno. Interea autem
 Eris, clam ceteris omnibus
 (id quod facile illi tum fuit,
 alijs bibentibus, quibusdam
 autem applaudentibus, uel
 Apollini cithara personan-
 ti, uel Musis ore modulanti-
 bus adhibendo antmum.) pro-
 iecit in conuiuium pomum
 quoddam admodum pulch-
 rum, aureum totum, ὁ Ga-
 lene. Inscriptum autem erat
 his uerbis, Formosa accipis
 at. Dum igitur uolutatur
 hoc

νοῦ δὲ τὸ τοῦ ὠκυπόρου ἄνεπι-
 τνὸ δὲ, ἢ καὶ γὰρ ἦν ἡρα τε
 καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ
 κατακλίνοντο. καὶ πρὸς δὲ ὁ
 Ἑρμῆς ἀνελόμην· ἐπε-
 λίστατο τὰ γεγραμμένα·
 αἶ· μὴν Νηρηίδων ἡμεῖς
 ἐπὶ ὠκυπόρου. τί γὰρ
 ἔσται ποιεῖν, ἐκείνων πα-
 ρουσία; αἱ δὲ αὐτὲς ποιοῦν-
 το ἔχαστη, καὶ αὐτὴ εἶναι
 τὸ μῆλον ἡφίστου. καὶ εἰ μὴ
 γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐ-
 τούς· καὶ ἄρχειν αὐτῶν πρὸς
 χώρησε τὸ πρᾶγμα. ἀλλ'
 ἐκείνῳ αὐτὸς μὴν, ὃ λει-
 πῶ, φησὶ, ποῦ τὸ τοῦ, καὶ
 τοὶ ἐκείναι αὐτὸν δὴ κα-
 σαῖ ἡφίστου. ἀπὶ δὲ εἰς τῇ
 Ἰδῶ παρὰ τὸν Πριάμον
 παῖδα, ὃς οἶδ' ἐτε διαγνώ-
 ναι τῇ καλλίονα φιλόκα-
 λῶν, καὶ ὅτι αὐτὸν ἐκείνῳ
 κρίναι κακῶς. Πα. τί οὖν
 αἰθεαί; ὦ Γανόπη. Γ. τῇ

boc, tanquam ex composicio
 iactum, peruenit eo loci, ubi
 Iuno et Venus et Minerva
 accumbebant. Deinde ubi
 Mercurius sublato illo, legie-
 ra, quibus illud inscriptum
 erat: nos quidem Nereides
 cum silentio sedebamus. quid
 enim agendum erat illis prae-
 sentibus? Illae uero inter se
 contendebant ac quaelibet suū
 illud esse uolebat. Et nisi Iu-
 piter se ipse interposuisset,
 etiam ad manus usque res pro-
 cessisset. Verum ille, ipse
 quidem, inquit, non feram
 iudiciū de hoc, tametsi illud
 ipsum iudicare uellent: sed
 in Idam ad Priami filium
 abite, qui et discernere no-
 uit, quae nam formosissima
 sit, utpote elegantiae studio-
 sus et non facile, talis cum
 sit, iudicauerit male. Gal.
 Quid igitur ad haec Dixerit
 illa,

μέρου, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς
τὴν ἰδίαν. Γα. καὶ τις ἦξει
μετὰ μικρὸν ἀπαγγέ-
λων ἡμῖν τὴν κρατῖσιν.
Γα. ἔσθι σοι φημι ἔκ ἄλλης
κρατῖσιν, ὅτι Αφροδίτης
ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τι
πάνυ ὁ δῖος ἑστὶς ἀμ-
βλυώτῃ.

Τρίτωνος, Ἀμνυῶντος
καὶ Ποσειδῶνος,
Τρίτων.

Ἐπὶ τὴν Λέρναν, ὃς Πο-
σειδῶν, παραγίγνεται
καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὅ-
σπουσομένη παρθένος,
πάντα καλὸν τι ἔχει. ἔκ
οἷσιν ἐγὼ γε καλλίω πάν-
τα ἰδὼν. Πο. ἐλθούδραν
τινὰ ὃς Τρίτων λέγεις, ἢ
δοράπαινα τις ὁδοφά-
ρος; Τρί. ὁ μὲν οὖν
ἀλλὰ τὸ Δακτύλιον ἐκείν-
ον γὰρ, μία τῶν πρὸς τὴν
κοίτην αὐτῆς, Ἀμνυῶντος
ἐστὶν ὄνομα. ἐπεὶ γὰρ, ἢ

illa, Panopet Pano. Hodie,
arbitror, in Idam abeunt.
Gal. Et quis ueniet paulo
post, qui nobis renunciaret eā,
quæ uicerit. Pan. At iam
nunc tibi affirmo, quod nulla
alia uincet, ueniente in cer-
tamen Venere, nisi arbiter
ipse omnino cecutiat.

Tritonis, Amymones
Neptuni.

Ad Lernam, Neptune,
quotidie uenit aequatum uir-
go, pulchra omnino specie.
Haud equidem scio, formo-
siorem ullam puellam uidis-
se me. Nep. Liberam ne di-
cis Triton, an uero serua
quaeriam est, quæ aquā fer-
re solet; Tri. Minimè uero,
sed Danaï illius filia, una ex
quingenta istis, etiam i-
psa est, Amymone nomine.
Interrogavi enim, ὅτι quæ
νοσα-

τις καλοῖτο, καὶ τὸ γένος.
 ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγῇ τὰς θυγατέρας, καὶ αὐτοῦ γένει διδάσκει, καὶ πῶς ὕδωρ τε ἀρυσόμεναι, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παιδόμεναι ἀόκνους εἶναι αὐτάς. Πο. μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν ὅττω τὴν ὁδὸν δὲ Ἀργεὺς ἐς Λέρναν; Τρί. μόνη. πολυδίψιον δὲ τὸ Ἀργεὺς, ὡς οἶδα, ὥστε ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν. Πο. ὦ Τρίτων, ὅ με τριῖς μὲν κτάρῃς, ἐπὶ τὰ πόδι φησὶ παῖς. ὥστε ἰωμεν ἐπ' αὐτῇ. Τρί. ἰωμεν. ἦ δὲ γὰρ λευρὸς φησὶ ὑδροφορίας. καὶ σχεδὸν περὶ κατὰ μίσην τὴν ὁδὸν ὄντων, ἰδὲ αἰεὶ τὴν Λέρναν. Πο. ὅκου ἴδωμεν τὸ ἄρμα. ἦ τὸ το μὲν πολὺ ἔχει τὴν διατριβὴν ὑπάρχον τοὺς ἵππους τῇ ζεύγῃ, καὶ τὸ ἄρμα ἐπι-

uocaretur, & genus ipsius. Danaus autem duriter admodum educat filias, & opus manu facere ipsas docet, & ad aquam hauriendam mittit, & ad alias res agendas instituit, impigre ipse ut sint. Nep. Sola ne autem uenire solet longam adeo uiam, ex Argis ad Lernam usque Tri. Sola, nam siticulosum ipsum Argos est, ut nosti. Quare necesse est, semper aquatum uenire illam. Nept. Non mediocriter affecisti me animo, ὦ Triton, qui mihi haec de puella narraris. Quare eamus ad ipsam. Triton. Eamus, iam enim tempus quodque est, cum aquatum ire solet. Ac prope alicubi circa mediam uiam est petendo Lernam. Ne. Proinde currum iunge: ac potius, quia hoc longiorē rebus moram inijciat, submittere equos iugo, &

CURRUM

σκολιὰ ζειν; σὺ δὲ ἄλλὰ
 δελφινὰ μοι τινὰ τῶν ὠ-
 κίων παρ᾽ ἔκθορον. ἐπι-
 πάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτὸ
 τάχιστα. Τρί. ἰδὲ σοι ἴδοι-
 σί ο δελφίνων ὠκύτατος.
 Ρο. εὖ γε, ἀπελαύνω μιν.
 σὺ δὲ παρὰ νήχῳ ὦ Τρί-
 των. ἱερῶπι δὲ πᾶρεσ μιν
 ἐς τὴν Λέριναν, ἐγὼ μὲν
 λοχίσσω σὺν ταῦτά που, σὺ
 δ' ἀποσκόπει, ὅπότ' αὖ
 αἰὶ δὴ προσιοῦσάν αὐτῇ.
 Τρί. αὐτὴ σοι πλησίον.
 Ρο. καλὴ ὦ Τρίτων, καὶ
 εὐραία παρθένος. ἄλλὰ
 συλλαμπῆα ἡμῖν ὄστι. Αμ.
 ἄνθρωπε ποῖ με ξυμπα-
 πάσας ἄγεις; ἀνδραπο-
 διστὴς εἶ, καὶ εἰκας ἡμῖν
 ὑπ' αἰγυπῆος τὸ δαΐδ' ἐπι-
 πεμφθῆναι. ὥς βοήσο-
 μαί τοι πατέρα. Τρίτω.
 Σιώπησον ὦ Αμυμώνη.
 ποσὶ δ' ὦν ὄστι. Αμν. τί πο-
 σιδῶν λέγεις; τί βιάξῃ

currum apparare: Delphi-
 nem mihi aliquem, ex uelo-
 cibus illis huc siste. inequitā-
 do enim illi quam celerrimè
 prouebar. Tri. Ecce tibi hūc
 delphinum omnium uelocis-
 simum. Ne. Probè sanè. pro-
 uehamur igitur. Tu uero iu-
 xta natando consequere me
 Triton. Ac posteaquam ad
 Leruam iam aduenimus, ego
 quidem hic in insidijs ero, tu
 autem speculando observa,
 quando illam accedentem
 sentias. Tri. Eccam tibi,
 propè est. Nept. Formosa,
 Triton ὦ in ipso ætatis flore
 puella hæc. sed compre-
 hendēda nobis est. Am. Hæc
 homo, quò me hinc correptā
 abducis? plagiarium quispiā
 es, ac uideris ab Aegypto,
 patre nostro, allegatus esse.
 se. quare clamando patrem
 uocabo. Tri. Tace Amymo-
 ne, Neptunus hic est. Amy.

Quid

Νότα καὶ Ζιφύρα.

Quid Neptunum mihi nar-
ras? Cur mihi ô homo uim
facti, atq; hinc in mare ab-
strahis? Ego uero suffocabor
misera, submersa aquis. Ne.
Bono animo sis. Nihil tibi
mali continget: sed & fon-
tem cognominem tibi em-
nare hic sinam, percusso tri-
dente saxo hoc, iuxta aestua-
riû: & tu ipsa felix atq; be-
ata eris, ac sola sororû obita
morte, aquam non gestabis.

Noti & Zephiri.

Num hæc, Zephyre, iuuen-
cam, quam per mare in Ae-
gyptum Mercurius ducit,
Iupiter, amore captus, ui-
tiauit? Zeph. Hanc ipsam,
Note, sed iuuenca tum non
erat, sed puella, Inachi fluuij
filia. Nunc autẽ Iuno talem
ipsam effigianit, emulatio-
ne amoris commota, praptea
re quod uidebat Iouem illã
prorsus deperire. N. Proinde
etiam

οὐκ ἔτι ἐρᾷ Ἀβούς; Ζ.
καὶ μάλα. καὶ διὰ τὸ το
ῖς αἰγυπτίου αὐτῷ ἔπι-
ψε, καὶ ἡμῶν προσέταξε,
μὴ κυμαίνειν τὴν θάλα-
σσαν, ἐς' αὐὴν διανήξεται,
ὥς ἀποτεκοῦσα ἐκῆς (κῆς
δὲ ἥδην) θεὸς γένοιτο καὶ
αὐτὴ καὶ τὸ τεχθῆν. Νό. ἢ
Διάμαλις θεός; Ζ. καὶ
μάλα ὡς νότε. ἄρξαι τε ὁ
ἐρμῆς ἐφ' ἧ τ' πλείοντων, καὶ
ἡμῶν ἔσται Δίαποινα, ὅν
τινα αὐτὴ ἡμῶν ἐθέλει ἐκ-
πίμπαι, ἢ κωλύσαι ἐπι-
συνῆν. Νό. ὁδραπδύτεια
τοίγαρ οὐκ ὡς Ζέφυρε, ἥδην
Δίαποινα γὰρ ἔσται, καὶ
Δία. δύναστέρα γὰρ ἔσται
γνώσιτα. Ζ. ἀλλ' ἥδην γὰρ
σικεπέραςαι, καὶ δὲ γνῶ-
σιν ἐς τὴν γλῶ. ὁρᾷς ὁ-
πως ἐκὲτι μὲν τετραποδῶ-
σι βαδίζουσιν; ἀνορθώσας
δὲ αὐτῶν ὁ ἐρμῆς, γυναι-
κα πατρὶα καὶ αὐτὸς ἐποίη-

etiam nunc bouem illā amatē
Zep. Atq; admodum, et pro-
pterea in Aegyptum ipsam
misit, nobisq; edixit, ne cons-
turbaremus mare, donec illa
transnataffet, ut quae illic
paritura sit (fert autem ut e-
rum modo) dea; fiet, cum
ipsa, tum quod ex ea partū
erit. Not. An iuuenca Dea ē
Zeph. Vtiq; Note, impera-
bitq; inquit Mercurius, na-
uigantibus, ac nostra erit do-
mina, ut quemcunque nostrū
uolet, emittat, uel prohibeat
aspirare. Not. Colenda igitur
scilicet obseruandaq; no-
bis erit Zephyre iam domi-
na cum sit. Nam beneuolen-
tior eo pacto nobis erit. Ze.
Sed enim iam traiecit, et in
terram enatauit. Vides, ut
non amplius quadrupes in-
cedat, sed erectam ipsam,
Mercurius denuo mulierem,
formosam prorsus reddidit.

Not.

πρὸς τὸ παρὰ δ' ὄφρα γαυρῶ
ταῦτα ὡς Ζεφύρος ἐνέτο πα-
κίσσεται, ὃ δὲ ἔρρε· καὶ δι-
χυλὰ τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπέ-
ρας ὁ κόρη. ὃ μὲν τοι Ερ-
μῆς τί παθὼν, μεταβε-
βληκὸν ἑαυτοῦ, καὶ αὐτὶ
νεανίᾳ ἡλιοσκόπῳ π-
γεγνήη. Ζεφ. μὴ πολυ-
πρᾶγμα ὠμῶν, ὅτε ἄμα-
νον ἑκάνας οἶδε τὰ πρᾶκ-
τέα.

Ποσειδῶν ὁ καὶ Δελ-
φίνων.

Εὖ γε ὡς Δελφίνων, ὅτι
εἰς φιλάνθρωποι εἰσε, καὶ
στάλαι μὲν τὸ φιλῶν πά-
σιον ἐπὶ τοῖς ἰδμοῖς ἐκομί-
σατε, ὑποστροφάμενοι ἀπ-
ὲρ Σκιρωνίδων μετὰ φιλ-
μητρὸς ἐμπύον, καὶ νῦν
σὺ τοῦ κιθαρωδῶν τῶν τοῦ
ἐκ Μινθύνης ἀνδραβῶν,
ἔξ' ἐνὶ τῷ ἐστίν' ἀναγοῦ αὐτῇ
σκόβῃ καὶ κιθάρα. ὃ δὲ πε-

NOT. Mira nimirū hęc Zes-
phyre. nusquā iam neq; cor-
nua illius, neq; cauda, neque
tibiē bifide, sed amabilis
puella est. Caterum Mercu-
rio quidnam accidit, qui se
ipsum mutavit, et ex ado-
lescente factus est quispiam,
caninam faciem prae se fe-
rens. Zep. Ne curiosus per-
sequamur ista, quandoqui-
dem melius ille, quae facien-
da sint, novit.

Neptuni et Delphi-
num.

Laudo, recte facitis Del-
phines, quod semper aman-
tes hominum estis. Nam et
olim Inphē filium in Isth-
mum portastis, exceptum à
Scironijs scopulis, unde cum
matre precipitatus fuerat.
Et nunc tu Citharædo isto
Methymnaeo, cum ipso or-
natu et cithara recepto, in
Tenarum enatasti: neque
passus

ρισδες, λακῶς ὑπὸ τῷ
 παύτ' ἀπολλύμενον. Δελ.
 μὴ θαυμάσιος ὁ Πέσσεδος,
 εἰ τοὺς ἀνδράπων ἐν ποί-
 οῦν, ὃς ἀνδραπῶν γὰρ
 καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γνόμε-
 νοι. Πρ. καὶ μίμφομαι γὰρ
 τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς λα-
 παναυμαχίᾱς μετέβα-
 λε, δέου χειρώσασθαι μή-
 νομ, ὡς ὁρ τοὺς ἄλλους ὑ-
 πνυάγεται. ἄπως γὰρ τὰ
 κατὰ τὸν Αἰόνα τὸ τοῦ
 ἐγένετο ὁ δειλὸν; Δελ.
 ὁ Περικλῆς, οἶμαι, ἐ-
 χαρῶν αὐτῷ, καὶ πολλὰ-
 ρις μετεπέμπετο αὐτοῦ
 ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλετῆ-
 ρας παρὰ τῷ τυραννῇ, ἐ-
 πεθύμησε πλούσιος οἶκος.
 οἷος ἐς τὴν κούρην, ἐπὶ
 δειψαδὸν τοῦ πλετῆρος.
 καὶ ἐπιβὰς πορθμεῖα π-
 νος λακκῶν αὐδρῶν,
 ὡς ἐδείξε, πολλὰ ἄγαν
 χρυσὸν καὶ ἄργυρον: ἐ-

passus ex indigne à navis
 perire illum. Del. Ne mē-
 rk Neptune si hominib. bene
 facimus, nam et ipsi ex ho-
 minibus pisces facti sumus.
 Nep. Atq; equidem ob id res
 prebendo Bacchū, quod uos
 navali praelio superatos ita
 transformavit, cum deberet
 captivos solum in deditio-
 nem accipere, quemadmodū
 et ceteros in potestatem
 redegit. Sed quo pacto, cum
 Arione hoc, quod accidit, se-
 se habere Del. Icriander ni-
 mirum delectabatur homi-
 ne, ac sepe illum ad se accet-
 sebat artis gratia. Ille autem
 dives iam factus à tyranno,
 concupiuit, navigādo in pa-
 triam Metbymnam, spectan-
 das ibi dinitias suas exhibe-
 re. Ac conscensa ad trahei-
 endum naui, hominum quo-
 rundam sceleratorum (ut
 res ostendit) cum multum
 aurū

καὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰ-
γαῖον ἐγγίνοντο, ἐπιβ-
λύουσι αὐτῷ οἱ ναῦται.
ὁ δ' ἡκροώμενος γὰρ ἅπαν-
τα, περὶ τῶν σκά-
φῃ, ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέ-
δοκται, ἔφη, ἄλλα τί-
ν' σκόδῳ ἀναλαμβάνοντά με,
καὶ ἅσ' αὐτὰ θρῆνον τινα
ἐπ' ἐμαυτῷ, ἐκόντα ἑ-
σάτε ῥίψαι ἐμαυτόν. ἐ-
πέτρεψαν οἱ ναῦται, καὶ
ἀνέλαβε τὴν σκόδῳ, καὶ
ῥσε πάντα λιγυρῶς, καὶ
ἐπὶ θρῆνι τὴν θάλατταν,
ὥς αὐτίκα πάντως ἀπο-
θανέμεν. ἐγὼ δὲ ὑπο-
λαβὼν, καὶ ἀναβήμενος αὐ-
τόν, θρῆνι ἑμῷ ἔχων εἰς
ταίναρον. Πο. ἐπαινῶ σε
φιλομυσίας. ἄξιον γάρ τοι
μυθὸν ἀποδιδέσθαι αὐ-
τῷ τῆς ἀκροάσεως.

Ποσειδῶν καὶ Νη-
ρηίδων.

Τὸ μὲν σῆμ' ἐπὶ τῷ, ἐς δ'

auri et argenti secum ferret,
ubi ad medium ferme Aegeū
peruentum fuit, insidiari illi
nautae coeperunt. Ille uero
(nam auscultabā omnia, iux-
ta nauigium natando) quo-
niam iā hoc uobis ita uisum
est, inquit, at me saltem as-
sumpto ornatu, & decant-
to prius mihi ipse funebriali-
qua carmine, uolentem fini-
te praecipitare meipsum.
Concesserunt nautae. Tū ille
assumpsit ornatum, & ceci-
dit omnino argutē & ceci-
dit in mare, tanquam statim
omnino moriturus. Ego uero
excepto atq; impositio illo,
enataui unā cū ipso in Tana-
rum. Ne. Laudo studium er-
ga asicam tuum. dignam
enim mercedē retulisti ipse,
pro ea quod auscultaras.

Neptuni & Nerei-
dum.

Fretum hoc quidē angus-

sum

ἡ παῖς καταλήχθη, ἑλπί-
 σπονῆσθ' ἀπ' αὐτῇ καλέ-
 σω. τὸν δὲ νεκρὸν, ὑμεῖς
 ὠνηρεῖδ' οὐ, παραλαβού-
 σαι, τῇ Τρωάδι προσε-
 γνέγκατε, ὡς ταφῇ ὑπὸ
 τῶν ἐπιχωρίων. Νη. μὴ
 δαμῶς ὦ Γόσφορον. ἀλλ'
 γνῶταίθα γν' τῷ ἐπωνύμῳ
 πελάγει τεθάρθω. ἐλεῖδ'
 ἰδὼν γάρ αὐτὴν, οἴκησις
 ὑπὸ τῇ μητρὶ πεπον-
 θῆαν. το. τὸ το μὲν ὦ Αμ-
 φιτρίτη δ' ἔβρις. δδ' ἄλ-
 λως καλὸν γν' ταῦτά που
 εἶδαι ὑπὸ τῇ ψάμμῳ
 αὐτῇ, ἀλλ' ὅτ' ἐφίω, γν'
 τῇ Τρωάδι, γν' τῇ Χερσό-
 νῳ τεθάρθω. ἐκείνο δὲ
 παραμύδιον εἶσαι αὐτῇ,
 ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ
 καὶ ἡνὶά πείσεται, καὶ
 ἐμπεσῆται ὑπὸ τῷ Αἰθά-
 μαντι, δ' ὡκομνήσῃ εἰς τὸ
 πέλαγος, ἀπ' ἀκροῦ τοῦ
 Κισαιρῶνος, καὶ δάπερ κα-

stum, in quod puella delapsa,
 submersa est, Helle spon-
 tis ab ipsa uocetur, Cadaver au-
 tem ipsum, uos Nereidis ac-
 ceptum, in Troadem anser-
 te, ut ibi ab incolis sepelia-
 tur. Ner. Nequaquam, Ne-
 ptune, sed hic in cognomini
 pelago sepeliatur. Misere-
 mur enim ipsius, ut quæ mi-
 serabilia maximè a nouerca
 passa fuerit. Neptunus.
 At hoc quidem, Amphitri-
 te, fas non est, neq; etiam a-
 lias honestum, hic illam ali-
 cubi sub arena iacere, Sed
 quod dixi, in Troade, in
 Chersoneso mox sepelietur,
 illud autem pro solatio ei e-
 rit, quod paulo post eadem,
 ipsa quoq; Ino patietur, &
 præcipitabitur, persequen-
 te illam Athamante, in pe-
 lagus ex summo Citherone,
 qua in mare porrigitur, unā
 cum filio, quem in ulnis ge-
 stabit.

δίκαι δὲ τὴν θάλασσαν,
 ἔχουσα καὶ τὸν ὕμν ἐπὶ τῆς
 ἀγκάλῃς. Νη. ἀλλὰ καὶ
 πάλιν σῶσαι θέλεις, χα-
 ρισαμένης τῷ. Διονύσω-
 τροφὸς γὰρ αὐτῷ καὶ τί-
 δεκνὼ. Γο. ὅκ ἐχθρῷ ὄ-
 τω πανηρώ ὄσαν. ἀλλὰ
 τῷ Διονύσῳ ἀχαρισεῖν ὧ
 Ἀμφιτρίτη, ὅκ ἄξιον, Νη.
 αὐτὴ δὲ ἀρὰ τί παρῶσα
 κατέπεδον ἀρ. ἦ κριῶ;
 ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ φρυξέ-
 ἀσφαλῶς ὀχεῖται; Γο.
 εἰκότως. νεανίας γάρ, καὶ
 δύναται αὐτέχειν πρὸς
 τὴν φορὰν. ἡ δὲ, ὑπὸ ἀγ-
 ρείας ἐπιβάσασα ὀχήματ' ὅ-
 παραδόξον, καὶ ἀπιδῶσα
 ἐς βάθος ἀχάνεις, ἐκπλα-
 γεῖσα, καὶ τῷ δάμνει ἅμα
 σχεθεῖσα, καὶ ἰλιγγί-
 σασα πρὸς τὸ σφοδρὸν
 ἐλπίσσεως, ἀκρατὴς ἐ-
 γίνετο ἡ κοράτῳ τῷ
 κριῶ, ὧμ τέως ἐπείληπτο

stabit. Ner. Sed et illam ser-
 uare cōueniet gratiam hanc
 Baccho faciendo. Educavit
 enim illum Ino, eademq; nut-
 rix illius fuit, Nept. Non
 decebat, adeo prauam. Sed
 tamen Baccho non gratifi-
 cari, Amphitrite, indignum
 foret. Ner. Sed quid accidit
 huic, quod ab ariete decideret
 frater autem eius, Pbryxus,
 tutò uebitur? Nep. Meritò,
 adolescens enim est, et con-
 tra impetum obsistere po-
 test. Illa uerò, cò quod in-
 sueta eius rei erat, conscen-
 so uidelicet uehiculo nouo et
 inopinato, et despiciendo
 in profundum immensum,
 perculsa animo, et pauore
 pariter attonita, præterea
 et uertigine correpta, præ
 vehementia et impetu uola-
 tus, retinere cornua arietis
 amplius non potuit, quibus
 se cò usque sustentauerat, at-

καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πῖ-
λαγθ. Νη. οὐκοῦν ἐχέω
τὴν μητέρα τὴν Νεφέ-
λειν Βουθεῖν πιπῆσαι;
Γο. ἐχέω. ἀλλὰ ἡ μοῖρα
πολλὰ τοῦ Νεφέλης δύ-
νατωτέρα.

Ιριδίθ καὶ Γοσει.
δ' ὦνθ.

Τὴν νῆσον τὴν πλα-
νωμένην ὧ Γοσειδου, ἀ-
πασσάδεισάν τῆς Σικε-
λίας, ὅφραλον ἐπινήχεται
συμβέβηκε. ταύτῃ φη-
σὶν ὁ Ζεὺς σῆσθαι ἡδὲν, καὶ
ἀνάφηνον, καὶ ποῖσθαι ἡ-
δὲν δ' ἡλόν γ' ἐν τῷ αἰγαίῳ
μέσῳ βεβαίως μένειν, ση-
ρίξας πάντ' ἀσφαλῶς.
λεῖται γάρ τι αὐτῆς. Γο.
πέπρᾶξεται τοῦτο ὧ Ιρι.
τίνα δὲ ὁμῶς παρέξει αὐ-
τῷ τὴν χεῖραν ἀναφανέ-
σαι, καὶ μηκέτι πλεῖσαι.
Ιρις. τὴν λητῶν ἐν αὐτῆς
δ' αὖ ἀποκνῆσαι, ἡδὲν γάρ

que ita in mare decidit. Ner.
An nō igitur matrem ipsius
Nephelen decebat opē ferre
cadentis Neptunus. Decebat
sanē, sed Parca quādam Ne-
phele multo potentior est.

Iridis ἔν Neptu-
ni.

Insulam istam errantem
Neptune, quæ à Sicilia re-
uulsa atque undis submersa,
mari innatat. Eam, ita iubet
Iupiter, consistere facias iam
atque apparere, ἔν ut tan-
tundem manifesta atq; con-
spicua in medio Aegeo in-
cōcussae maneat, fundata fir-
miter admodum illa. Opus e-
nim illa nonnihil habet. Ne.
Fiet hoc, Iri, sed tamen quem
usum illi præbebit, manifesta
apparens, ἔν non amplius
fluctuans Iri. Latonam in
ipsa oportet parere. iam e-
nim male habet à doloribus.

Nep.

πονάρως ὑπὸ τῶν ὠδίνων
 ἔχει τοσ. τί οὖν; ὅχ
 ἱερᾶν ὁ ὕδρανός γένεσθαι;
 αἰ δὲ μὴ οὕτω, ἀλλά γε
 πᾶσα ἡ γῆ ἐκ αὐτοῦ ποδὶ
 ξαδοῦα διασώσεται τὰς αὐ
 τῆς γονάς; Iris. ἐκ ὧ πό
 σειδον. ἡ Ἥρα γὰρ ὄρκον
 μεγάλον κατέλαβε τῶν
 γυν., μὴ παρασχῆναι τῇ Λη
 τοῖ τῶν ὠδίνων ὑποχλῶ.
 ἡ τοίνυν νῆσος αὐτὴ αὐτῶ
 μοτός ἐστιν. ἀφανὴς γὰρ
 ἔστιν. Πο. σωθήσεται. εἰ δὲ
 νῆσος, καὶ ἀνὰ δ' οὐδὲ αὐδὴς
 ἐκ τοῦ βυθῶ, καὶ μακίσι
 ὑποφύει, ἀλλὰ βεβαίως
 μένει. καὶ ὑποδ' ἔφατο ἔν
 διαμονεσσίν τῃ τοῖ ἀδελ
 φῶν τὰ τέκνα δύο, τοὺς
 Καλλίστους τῶν θεῶν.
 καὶ ὑμεῖς ὧ τρίτων δὲ,
 διαπορρομύσατε τῶν
 Λητῶν ἐς αὐτῶν, καὶ γα
 λωῶ ἀπαντὰ ἔσω. τὸν
 δ' ἄκοντα δὲ, ὅς νῦν ὄψοι

Nept. Quid igitur? et an non
 sufficit illi coelum, ut in eo
 pariat? Quod si minus au
 tem illud, at certè nec tota
 terra partus illius recipere
 poterat? Iris. Non, Nep
 tune. Nam Iuno obstrinxit
 iureiurando magno Tellu
 rem, ne præberet Latonæ
 parturienti ullum recepta
 culum. Hec igitur insula,
 iuramento non tenetur, Ab
 sccondita enim tum fuit. Ne
 intelligo rem. Igitur substi
 ste Insula atque emerge ite
 rum ex profundo, et non am
 plius fluctues aut itubes,
 sed immota mancas. Ac su
 scipe, ô felicissima, fratris
 mei liberos duos, deorū om
 nium pulcherrimos. Et vos,
 Tritones, transcite Latonam
 in ipsam, omniaq; tranquil
 la sint. Serpentem autem is
 flum, qui nūc uelut Oestro
 exagitat illā, per terræ faciē

στῆ αὐτῶν, φοβῶν τὰ νε-
ογυῖα, ἐπεσθαι τεχνῶν, αὐ-
τίκα μετασι, καὶ τιμωρή-
σαι τῇ μητρὶ. σὺ δὲ ἄ-
πάγγελλε τῷ Διὶ, πάντα
εἶναι ὀντροπῇ. ἔσθλην ἢ
Δαίτῃ, ἢ Κίτῃ ἢ Λητῶν,
καὶ τικτῆται.

Ξάνθε καὶ Θάλασσαν.

σπ.

Δέξαι με ὦ θάλασσα,
λείνα πεπονθότα: καὶ ἴσ-
τάμεν με τὰ τραύματα.
Θά. τί τότο ὦ Ξάνθε; τίς
σε λιπτεκαυσεν; Ξάν.
Ἡφαίστος. ἀλλ' ἀπ' ὠθεῖας
πωμας ὅλος ὁ λιποδλαί-
μων, καὶ ζῶ. Θά. τί
τί δ' ἐσθ' ἐνέβαλε τὸ πῦρ;
Ξάν. τίς τὸν ἦν; Θέτις
δ' ἔπει γὰρ φονδύον-
τα τὸς φρυγας ἐκτόν-
σα, ὅ δ' ἔκ ἐπαύσατο ἔλ-
εργος, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νε-
κρῶν ἀπὲρ φραγῆμοι τὸν
ῥοιὸν, ἐλάσας τὸς ἀβλίους,

do, ipsi infantes, posteaquam
in lucem editi fuerint, ag-
gredientur, ac matrem vin-
dicabunt. Tu uero uade, re-
nuncia Ioui, omnia bene ha-
bere. Stabilita est Insula.
Veniat Latona ac pariat.

Xanthi et Maris.

Suscipe me, ô Mare, gra-
uia enim passus sum: extin-
gue mihi uulnera. Ma. Quid
hoc rei est Xanthos? quis te
deussit? Xan. Vulcanus, sed
igne cadesco prorsus, miser,
et effruesco. Ma. Cur autem
iniecit tibi ignem? Xa. Pro-
pter filium Thetidis. Iost-
quam enim occidentem illum
Phrygas, supplex deprecas-
tus sum: Ille autem ab ira
nihil remisit, sed occisorum
corporibus etiam obstruxit
mibi alueum: ego misertus
miserorum, occurrî, ut aquis
inundarem, atq; inuoluerem
illum,

ἐπ' αὐθροῦ, ἐπικλύσαι δὲ
 λωρ, ὡς φοβηθεὶς ἀπόσ-
 χοιτο τ' ἀνδρῶν. γνῶν-
 θαὶ ἠφαιετο (ἐτυχε γάρ
 πλοσίον) πρῶν, πᾶν ὅσον
 οἶμαι πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον γνῶ-
 νῇ Αἴτνη, καὶ ἐποδι ἄλ-
 λοθι, φέρον, ἐπ' αὐθροῦ μοι.
 καὶ ἔκαστε μὲν τὰς πτε-
 λίας, καὶ μυρρίκας. ὦ πτη-
 σε δὲ καὶ τὸς κακοδαίμο-
 νας ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγχε-
 λυας. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερ-
 καχλάσαι ποίησας, με-
 κρὸ δαίμων ὅλον φηρὸν εἶρε-
 γασαι. ὁρᾷς δ' οὐκ ὅπως
 διακέμαι ὑπὸ τ' ἐκκαυ-
 μάτων; θᾶ. θολερὸς ὦ
 Ξάνθε, καὶ θορμὸς, ὡς εἰκός,
 τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νε-
 κρῶν. ἀθίγῃ δὲ, ὡς φῆς,
 ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ εἰκότως
 ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν
 ὕδρ' ὀδυνῶν, ὅκ' αἰδὼ-
 δεις ὅτι Νυρκίδ' ὦς
 ἴω. Ξάνθ' ἐκείδ' αὖ οὐκ ἔλπει.

illum, quo eo periculo ab-
 sterretur, ab occisione uiro-
 rum cessaret. Ibi igitur Vul-
 canus, (aderat enim prop-
 forte) uniuerso igne, quan-
 tum, opinor, usquam habe-
 bat, quantumq; et in Aetna,
 et si quibus alijs locis, illius
 est, allato, processit obuiam,
 ac exussit ulmos, et myri-
 cas, et assauit infelices pisces
 et anguillas. Me uerò, cum
 effruescere fecisset, parum
 absuit, quin totum aridum
 ac siccum reddiderit. Vides
 nimirum quo pacto exustio-
 nibus istis deformatus sim.
 Mar. Turbidus es, ὦ Xan-
 the, et calidus, ut consenta-
 neum est, cruore, à cadauer-
 ribus, calore autem, ut ais,
 ab igne ueniente. Ac meri-
 τὸ, Xanthe, ut qui contra
 filium meum impetum fece-
 ris, non ueritus, quòd Nerci-
 dis filius ille esset. Xan. An

σαι γήτονας ὄντας τοὺς
φρύγας; Θά. τὸν Ἡφαί-
στον δὲ ἄκ' ἔδει ἐλπίσαι,
Θέτιδ' ὅ γ' ὄντα τ' ἄ-
χιλλεία;

Δωριδ' ὅ κ' ὀπίδ' ὅ.

Τί διακρύψῃς ὦ Θέτι. Θέ.
καμίσσω ὦ Δωρι κόρη ἐι-
δίου ἐς λιβάτιον ὑπὸ τῷ
πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐ-
τὴν τε καὶ βρέφος αὐτῆς
ἀπ' πυγνῆτορ. ἐκλέδυσσε
δὲ ὁ πατὴρ τὸς ναύτας ὁ-
ναλαβόντας τὸ λιβάτιον,
ἐπειδὴ πολλὸν ἄρ' ἔγχε
ἄκραυάσωσιν ἀφῆναι ὄν-
τιν' ὀδύνασαν, ὥς ἀπό-
λοιτο ἡ ἀθλία καὶ αὐτὴ, καὶ
τὸ βρέφος. Δω. τί ν' ὀ-
φθαλμοὶ ἀδελφῆ, ἐπεὶ ἐ-
μαθόν ἀκριβῶς ἅπαντα;
Θέ. ἀκρίσι' ὁ πατὴρ αὐ-
τῆς, καμίσσω ὅσαν, ἐν
παρθενίῳ εἰς χαλκοῦ

non igitur decebat misereri
me Phrygū, uicinorum adeo
meorum: Mar. Vulcanum
uerò, an non contra decebat
misereri Achilli, Thetidis
adeo filij.

Dorids ὅ Thetids.

Quid lachrymaris The-
tic Tb. Pulcherrimam Dori,
puellam uidi, in arcam à pa-
tre coniectam, tum ipsam,
tum infantem ab ea paulo an-
tè genitum. Iussit autem pa-
ter nautas, arcam illam ac-
ceptam, postquam in altum
de terra prouecti essent, ab-
ijcere in mare, ut ita periret
ἡ misera illa, ὁ infans unà
cū ea. Dor. Quamobrem
autem, ὦ soror, hoc? quan-
doquidem comperta habes
exactè omnia. The. Pater il-
lius Acrisius, quia pulcher-
rima erat, in æreum quendā
thalamum inclasam, perpe-
tue uirginitati destinarat.

Dein.

τίνα θάλαμον ἐμβαλὼν.
 ἔτα το μὲν ἀλκίβης, ὃν ἔχον
 εἶπε. φασὶ δ' οὐρ τὸν
 διαχρυσὸν γυνομένου, ῥυ-
 λῶσαι διὰ τοῦ ὁρόφου ἐπ'
 αὐτῶν. δεξαμένη δ' ἐ-
 κείνῳ ἐς τὸ κόλπον κα-
 ταρρέοντα τὸν θεόν, ἐγ-
 κύμονα γενέσθαι. τοῦτο αἰ-
 σιόμην. ὁ πατήρ, ἀγχιόσ
 τις καὶ ζήλοτυπ. γέ-
 ρων, ἡγανάκτησε. καὶ ὑ-
 πό τιν' ἐμεμοιχόσθαι οἰ-
 κθεὶς αὐτῶν, ἐμβαλῆς ἐς
 τὴν κισσὸν ὥρτι τε το-
 κῆσαν. Δω. ἡ δέ, τί ἐπρα-
 πτεῖς; ὅτι, ὅποτε κατέ-
 κειτο; ὅτι, ὑπὲρ αὐτῆς μὲν
 ἐσίγα ὡς Δωρὶ, καὶ ἐφ' ὅρ-
 τῶν καταδικῶν. τὸ βρε-
 φ. δὲ πικρὸν ἔτι μὴ ἀ-
 ποθανεῖν, διακρύβουσα,
 καὶ τῷ πάμπαν δεικνύουσα
 αὐτὸ, κάλλισον ὅρ. τὸ
 δέ, ὑπ' ἀγνοίας τῶν κα-
 κῶν, καὶ ἐμεδία πρὸς τὴν

Deinde, uerum quidem dice-
 re non possum, Iouem autem
 aiunt, conuersum in aurū, de-
 lapsum per impluuiū ad io-
 psam esse. Accipiente autem
 illa in sinum demanantem
 deū, grauidam ex eo factam
 fuisse. Quod cum pater ani-
 maduertisset, utpote durus
 quidam & zelotypus senex,
 grauius indignatus est. Et
 quia ab aliquo stupratā fuisse
 se illā arbitratus est, coniicit
 in arcā hanc, cū paulo antē
 peperisset. Do. Ceterum illa
 quid agebat Theti, quādo ab-
 ripiebatur? The. Pro se qui-
 dem nihil dicebat, Dori, sed
 tacite ferebat damnationem,
 pro infante autem deprecabatur,
 ne morti traderetur,
 lachrymando, atq; illum auo
 ostentando pulcherrimū sa-
 ne puerū, Dori. Ille autē prae
 ignorantia malorum, etiam
 anti-

θάλασσαν. Ὑποπύμπλα-
μαι αὐδὲ τὸς ὀφθαλμοὺς
διακρύων, μνημονόυσσα
αὐτῶν. Δω. ἡμεῖς δ' αὖτε
σαλ' ἐποίησας. ἀλλ' ἦδη
τεθνήσκει; Θέ. ὅδ' αὖτως,
ἐνχέται γὰρ ἐπὶ τῇ λιβωτὸς
ἀμφὶ τῇ Σείριφον, ζῶντας
αὐτοὺς φυλάττεισα. Δω.
τί οὖν ἔχει σῶζομεν αὐτῶν,
τοῖς ἑλκύσι τούτοις ἐμ-
βαλῶσαι. ὅτ' τὰ δίκτυα
τοῖς Σερίφιοις; οἱ δ' αὖτε
αὐτῶν τῶν σῶσσι δ' ἐ-
λονότι. Θέ. ἐν λέγεις, ὅτ' οὐ
ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀφ' ἑλκῶν
μὴ ταύτην, μὴτε τὸ παρ-
διὰ τῆς οὐκ ἐλκῶν.

Πρὸς τὸν Θ. καὶ

Εὐκλείας.

Οὐ καλὰ ταῦτα ὦ Πά-
σιδος. εἰρήσεται γὰρ τὰ
λεπτοῦ. καὶ λυθὲν μὲν τῶν
ἐργαζομένων, ἀπερδὲς ἐμοί,
δ' ἐκέρχεται. πλὴν παῖδα.
ἡ δ' ὦντο ὡς ἐμὲ ταῦτα

arridebat mari. Oppleo rursus
oculos lachrymis, cum
in mentem illius venie. Do.
Et me flere fecisti. Sed nun-
quid iam mortui sunt? The.
Haud quaquam. natat enim
ad hoc arca circa Seriphum,
uiuis illis custoditis. Do. Cur
igitur non conseruamus i-
psam, piscatoribus istis Se-
riphijs, in retia immittendos
Qui extractos illos, incolu-
mes prestabunt scilicet Th.
Recte dicit, atque ita facie-
mus. Non enim perire de-
cet, neq; ipsam, neq; infan-
tem adeo cum sit formosus.

Neptuni ὃς Εὐκλείας.

Minime uero præclara
hec, Neptune (dicetur e-
nim uerum) qui circumuen-
ta amica mea, assimilatus in
formam meam, uiciasti puel-
lam. Putabat enim illa me,
cum rem esse sibi, ὃς obid
ex-

πεπονθῆναι, καὶ διὰ το-
 το παρῆχεν αὐτῷ. Πο.
 σὺ γὰρ ὦ Ενιπὺ, ὑποβο-
 ῖηκός ἦδ' αὖ, καὶ βραδύς,
 ὃς κόρης οὕτω καλῆς φοι-
 τῶσης ὅσημέραι παρὰ σέ,
 ἀπολλυμένης ὑπὸ τῷ ἔ-
 ρωτῳ, ὑπεριώρας, καὶ
 ἔχει δὲ λυπῶν αὐτῷ. ἢ
 ἢ παρὰ τὰς ὀχθὰς ἀλύει-
 σα, καὶ ἐπιμβαίνουσα, καὶ
 λομυλὴν, γνῶτε δ' ἔχ' ἐτό-
 σοι γ' ἐντυχῆν. σὺ δ' ἐβρύ-
 πησ' πρὸς αὐτῷ. Ενι. τί
 οὖν, διὰ τὸ το ἐχέω σε
 προσεργάσασθαι τὸν ἔρω-
 τᾶ, καὶ λαθυποκρίνεσθαι
 Ενιπείᾳ αὐτῷ Ποσειδῶντι
 εἶναι, καὶ λατασοφίσα-
 σθαι τῷ Τυρῶ, ἀφελῆ κο-
 ρῆν οὐσαν; Πο. ὅψ' ἐξ-
 λοτυπῆς ὦ Ενιπὺ, ὅ-
 πόδ' ὀπῆς πρῶτερον ὤν.
 ἢ Τυρῶ δέ, ὅσον δεινὸν
 πέπονθεν, οἰομένη ὑπό σ' ὅ-
 διακινεσθῆναι. Ενι. ὅμως

exhibebat sese. Neptunus.
 Tu enim, Enipeu fastuosus
 es et tardus, qui puellam a-
 deo formosam quotidie ad te
 accedentem, ac prae amore
 percuntem, despexeris et
 gauisus sis, si posses illi agere
 facere. Illa uero iuxta ripas
 mœrore affecta, atq; ibi in-
 ambulans, seseq; lauans, non
 semel optabat in cōspectum
 sibi uenire te. Tu uero lasci-
 uiebas cōtra eam. Eni. Quid
 igitur an propterea oport-
 tebat te præripere amorem
 mihi, et uelut histrionem
 aliquem pro Neptuno, Eni-
 peum te gerere, atq; ita deci-
 pere Tyron istā, puellam a-
 deo simplicem. Nept. Serō
 nunc uero zelotypus es, E-
 nipeu, cum prius superbum
 et contemptorem te gesser-
 ris. Ipsa autem Tyro nihil
 graue passa est, quando se

exhibebat a te uisitatum esse.
 Enip.

νοῦν; ἔφησ γὰρ Ἀπιδῶρ, ὅτι
 Πόσειδῶν ἠδία. ὁ καὶ μά-
 λιστα ἐλύπησεν αὐτὸν, καὶ
 ἐγὼ τὸ τοῦ ἠδίκημα, ὅτι
 τὰ ἐμὰ σὺ εὐφραίνου τό-
 τε, καὶ πόρισσας πορ-
 φύρεόν τι κύμα, ὁ πόρ ὅ-
 μᾶς σωῖεν κρητῆ, ἅμα
 σωῖντα τῇ παιδὶ αὐτῇ
 ἐμῇ. Πο. σὺ γὰρ ὅκ' ἐθέλεις
 ὦ Ἐνιπιδῶ.

Τρίτων. ὁ καὶ Νηρη-
 ἰδῶν.

Τὸ κῆρ. ὁ ὅμῶν ὦ Νη-
 ρηίδῶν, ὁ ἐπὶ τῷ τῷ Κη-
 φέως θυγατέρα τῷ Αν-
 δρομέδαν ἐπέμψατε, ὅ-
 τε τῷ παῖδι ἠδίκησεν,
 ὡς οἶσθε, καὶ αὐτὸ ἠδὲ
 τέθνηκε. Νη. ὑπὸ τίν' ὦ
 Τρίτων, ἢ ὁ Κηφείος λα-
 δάπορ δέλεαρ προσέει-
 πῶν, ἡλόντων, ἀπέκτεινεν ἐ-
 πιδῶν, λοχίσας μετὰ παλ-
 λῆς δ' αὐαμέως; Τρί. ὅκ'.
 Νη. ὦ Ἰφάνης.

Καὶ ἵτε, ...

Eni. Nihil autē ē Dixisti enim
 abiens Neptunum esse te, q
 uel maximē dolore affecit i-
 psam, atq; ipse eὐ abs te in-
 iuria affectus sum, quod ὅ-
 quae mea esse debuerat, eam
 uoluptatem percepisti tu, ὅ-
 praeterea composito circa
 uos fluctu purpureo, sub quo
 absconditi iacuisti cum puella
 pro me tute rem habuisti.
 N. Tu enim non uolebas,
 Enipeu.

Tritonk. ὁ Nereidum.
 Balana ista uestra Nereides,
 quam contra filiam Cephei
 Andromedam emisistis, neq;
 puellam ipsam iniuria aliqua
 affecit, perinde ut uos puta-
 tis, ὅ- ipsa iam mortua est.
 Ne. A quo, Triton? Num
 Cepheus, tanquam ille sta-
 mento aliquo proposita pu-
 ella, aggressus illam occidit,
 ex insidijs cum multa ui a-
 dortus? Tri. Non. Sed no-
 stis,

σα, τὸν Περσέα, τὸ τῆς
Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ
τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ
ἐμβληθέντες τῇ θάλασσᾳ
ὑπὸ τῷ μητροπιάτορι,
ἰσώσατε, οἰκτείραςαι
αὐτούς. Ἰφι. οἶδα ὅν λεί-
γεις. αἰὼς δὲ ἦδη νεανίαν
εἶναι, καὶ μάλα γενναῖον
τὴν καλὸν ἰδέειν. Τρί. οὐ-
τὼ ἀπέκτενε τὸ κῆτος.
Τρι. Ἰφι. διαπίω Τρίτων;
ὃ γὰρ δὴ σώσας ἡμῶν τοι-
αῦτα ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐχέτω.
Τρί. ἐγὼ ἡμῶν φράσω τὸ
παῦ ὡς ἐγένετο. ἐσάλη
μὲν οὐτὼ ἐπὶ τὰς Γοργ-
όνας, ἀδελφὰς τῶτον
τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. ἐ-
πεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν
Λιβύην. Ἰφι. πῶς ὦ Τρί-
των, μόνον, ἢ καὶ ἄλλους
συμμάχους ἤγυν; ἄλλως
γὰρ δ' ὑπόθεσις ἡ δόσις. Τρί.
διὰ τοῦ αἵματος. ὑπόπτε-
ρον γὰρ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ

stis, arbitror, Iphianassa, Per-
seum illū, Danaes puerū illū
patruū, quē apud cum matre in
arca abiecit in mare ab auo
materno, cōservastis, misera-
te illorū uidelicet. Iphi. No-
ui quē dicis. Consentaneū ue-
ro, illū iam adolescentē factū
esse, atq; admodū generosum,
et pulchrū aspectu. Tri. Hic
occidit Balenam. Iphi. Quā-
obrem Triton? Neq; enim hu-
iusmodi cōservationis prae-
mia persolvere nobis debe-
bat. Tri. Ego uobis exponā
omnem rem, ita ut gesta est.
Missus hic fuit ad Gorgo-
nas, ut hoc quasi quoddā cer-
tamen regi perageret. Post-
quam aut peruenit in Lybi-
ā. Iphi. Quomodo Tri-
ton, solus ne, an et alios secū
socios abduxit: nam alio qui
difficile est hoc iter. Trit.
Per aërem profectus est, alas
enim ipsum Minerva
reddidit,

ἔθηκεν ἐπεὶ οὐκ ἦκον
 ὅπου διηκῶντο, αἰ μὲν ἐ-
 κέθοντο οἰμαι. ὁ δὲ, ἀ-
 ποτεμὼν τῇ μεσούσης
 τὴν κεφαλῇ, ὥχετ' ἄρ-
 πῆρδος. Ἰφίπῳσι δὲ ὡς;
 ἀθίατοι γὰρ εἰσι. ἢ ὅς αὖ
 ἴδῃ, ἔκ' ἄλλοι μετὰ ταῦ-
 τα ἴδοι. Σρί. ἢ Ἀδῶα τῇ
 ἀσπίδι προφαίνουσα,
 (τοιαῦτα γὰρ ἦκον δι-
 γμύθου αὐτὸ πρὸς τὴν
 Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς
 τοὺς κηφίαν ὕδρου) ἢ Ἀ-
 θῶα δ' ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
 ἑσπερίδος, ὡς δ' ἐπὶ
 λευκῇ παρ' ἑσπέρην αὐ-
 τῇ ἴδῃ τὴν εἰκόνα τῆς
 μεσούσης. εἰτα λαβόμενος
 τῇ λαίᾳ τῆς κόμης, γνο-
 ρῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δε-
 ξίᾳ τῇ ἄρπῳ ἔχων, ἀπέ-
 τεμε τῇ κεφαλῇ αὐτῆς.
 καὶ πρὶν ἀνέχεσθαι τὰς
 ἀδελφάς, ἀνέπιατο. ἐπεὶ
 δὲ κατὰ τὴν παράλιον

reddidit, postquam autem ed
 loci uenit, ubi illae agebant,
 illae quidem dormiebant, o-
 pinor. At hic amputato Me-
 dusa capite, iterum audita.
 uit. Iph. Quo pacto autem
 affexit illas? Affici enim
 nequeunt, uel quisquis illas
 affexerit non amplius quic-
 quam post hac afficiet. Tri.
 Minerva scutum praefere-
 ns (Talia enim audiui ipsam
 narrantem apud Androme-
 dam, postea et apud Ceph-
 eum.) Minerva igitur, in-
 quam, in clypeo resurgente,
 tanquam in speculo aliquo,
 exhibuit ipsi spectandam Me-
 dusa imaginem. Postea sint-
 stra, arrepta illius coma, et
 inspecta imagine, dextra au-
 tem sublata harpe, abscidit
 caput illius, atque ita prius-
 quam sorores reliquae ex-
 pegerentur, auolauit. Porro
 ubi ad maritimam hanc Ac-
 tōiopia

ταύτῳ Αἰδιοπίαν ἐγένε-
το, ἥσῃ πρόσγειον πε-
πορεύσθαι, ὅρᾳ τὴν Ἀνδρο-
μέειαν προσκαμύνῳ, ἐπί-
πτονθ' πέτρας προβλή-
τον πρόσπεπαπάλου.
μύνῳ, λακκίσῳ ὠδοί,
λαδαιμύνῳ τὰς κόμας,
ἡμίγυμνον πολὺ ὄρνθε
τῶν μασσῶν. καὶ τὸ μὲν
πρῶτον οἰκτεράς τ' ἴ-
χνῳ αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν
αἰτίαν τῆς λατρετικῆς. λα-
τὰ μικρὸν δὲ ἄλλος ἔρωτι,
(ἐχέῳ γὰρ σὺν ἡσῶναι τ'
παῖδα) βοηθεῖν δ' ἐγνώ.
καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτον ἐ-
πὶ μάλα φοβερὸν, ὥς
καταπίεμνον τὴν Ἀν-
δρομέειαν, ὑπὸ βασιλε-
υς ὁ νεανίσκος, πρόσκο-
ποῦ ἔχων τὴν ἄρπῳ, τῇ
μὲν λαδικνεῖται, τῇ δὲ
προδαικνύς τὴν γοργόνα,
λίθον ἐποίησεν αὐτό. τὸ δὲ,
τέθνηκε γούῳ, καὶ πέπν-

thiopia orā uenisset, terrā
iam propinquior aliquanto
uolans, uidet Andromedam,
expositā, in rupe quadā pro-
minente palā affixam, pul-
cherrimā. ὁ Διὶ, promissa
coma, ἔ' seminudam, longe
usq; infra ubera. Ac primum
quidem misertus fortune il-
lius, interrogat causam dam-
nationis huius. Paulo autem
post, amore captus, (oporte-
bat .n. incolumē seruari pu-
ellam) opem ferre illi statuit.
Atq; ubi iam Balena access-
isset terribilis admodum ἔ'
quasi mox absorptura An-
dromedā, in altum sublatu-
s adolescens, manu ad caput
admoto, hārpam tenens alte-
ra quidem ferit, altera au-
tem Gorgona spectandam
proferens, in lapidem illam
conuertit. Illa igitur mor-
tut est, ἔ' diriguere ipsius
mēbra omnia, quacunq; Me-
dusam

γυν αὐτῷ τὰ πολλὰ, ὅσα
 εἶδε τῷ μέδουσιν. ὁ
 δὲ, λύσας τὰ δίδυ-
 μα ἢ παρθένου, ὑποσχόμε-
 νῳ χεῖρα, ὑπεδέξατο ἁ-
 κροποδότη κατιῶσαν ἐκ
 ἢ πέτρας, ὀλιδοφῶς ὅ-
 σης, καὶ νῦν γάμῳ γυν τῷ
 κεφίῳ, καὶ ἀπάγει αὐτὴν
 εἰς Ἀργεῖον. ὥς τε αὐτὴ θα-
 νάτῃ, γάμῳ δὲ τὸν τυχόν-
 τα εὖρετο. Νη. ἐγὼ μὲν δὲ
 πᾶν τῷ γεγονότι ἄχθο-
 μαι, τί γάρ ἢ πᾶσι ἡδίκη-
 ῆμας, εἴτε ἡ μήτηρ ἢ μεγα-
 λύνει τότε, καὶ ἡ φίλος καλ-
 λιώνειναι; Τρί. ὅτι οὕτως
 αὐτὴ ἡλυσαν ἐπὶ τῇ θυ-
 γατρὶ, μήτηρ γε οὖσα.
 Νη. μή τίς με μνησέει ὡς
 Δωρὶ ἐκείνῳ, εἴτε βάρβα-
 ρος γυνὴ ὑπὲρ τῷ ἀφίαν-
 ἐλάλησεν. ἰκανῶς γάρ ἢ
 μὴ τιμωρίαν ἔδωκε, φο-
 βηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί.
 χαίρει μὲν οὖν τῷ γάμῳ.

dusam affixerūt, at hic solu-
 tis uinculis, q̄b. uirgo alliga-
 ta fuerat, suppositaq; manu
 suscepit illā, summis pedū di-
 gitis descendente ē rupe, ar-
 dua illa quidē atq; proclui,
 Et nūc cū eadē nuptias per-
 agit in edibus Cephei, abdu-
 cetq; illā secū Argos. Quare
 pro morte, nuptias neq; eas
 uulgares illa inuenit. Ne. Es
 quidē non ita ualde egrefecto
 factum hoc. Quid enim adeo
 nobis iniuriæ fecit puella, si
 mater ipsius superbē extulit
 sese tunc, ac pulchrior nobis
 esse uoluit? Trit. Quid hoc
 pacto magnū dolorē perce-
 ptura fuisset ob filiā, mater
 illius cū sit. N. Ne memineris
 m⁹ Dori istorū ampli⁹, si qd
 barbara mulier, suprā q̄ dece-
 bat, effutit? Satis .n. suppli-
 cij tulit, q̄ tanto in metu, fi-
 liæ causa cōstitutā fuit Gra-
 tulemur igitur nuptijs.

Zephyri

Ζεφύρου καὶ Νότος.

Οὐ πώποτε πομπὴν
ἐγὼ μεγαλοπρεπείων
ἑσθιούσῃ τῇ θαλάττῃ, ἀφ'
ἑαυτοῦ καὶ πνέω. σὺ δὲ ἔκ
ἑσθίου ὧς Νότος; Νό. τίνα
ταύτῃ λέγεις ὧς Ζεφύρε
τὴν πομπήν; ἢ τίνος οἱ
πέμποντες ἦσαν; Ζε.
ἡδίστῳ θεάματι ἄπει
λείφθης, οἷον ἔκ ἄλλο ἰ
δοῖς ἔτι. Νό. παρὰ τὴν
Εὐρυδράμ γὰρ θάλασσαν
ἐργαζομένη. ἐπέπνύσα
δὲ τι καὶ μέγῃ ῥῆ Ἰνδι
κῆς, ὅσα παράλια τῆς
χώρας. ἔσθιν οὖν οἶδ' αἰ,
ὧς λέγεις. Ζε. ἀλλὰ τὸν
σιδώνιον Ἀγνώρα οἶδας;
Νό. ναί. τὸν τῆς Εὐρώπης
πατέρα. τί μὲν; Ζεφ.
ποῦ αὐτῆς ἐκείνης διη
γῆσομαι σοι. Νό. μὲν ὅτι
ὁ Ζεύς ἐρασῆς ἐκ πολλοῦ
τῆς πασλῆς; τὸ το γὰρ
καὶ πάλαι ἠπιστάμεν.

Zephyri et Noti.

Nunquam equidem pom
pam magnificentiorem uidi
in mari, ex quo ego sum, et
spiro. Tu uero non uidisti
o Note. Not. Quam nam nā
hanc dixi Zephyre pompā
aut qui nam sunt qui illam
duxerunt? Zep. Suauissimo
spectaculo caruisti, et quale
non facile aliud unquam ui
deris. Not. Iuxta rubrū mare
occupatus fui, afflavi et para
tem Indię nonnullam, quan
tū uidelicet eius terre mari
adiacet. Proinde nihil eorum
nouī, q̄ tu dixi, Zephyrus.
Quid Sidonium illum Age
norem uidisti? Not. Etiam,
Europę patrē scilicet. Quid
tūc Zeph. De illa ipsa nar
rabo tibi. Not. Num, quod
Iupiter iam olim amare pu
ellam cepit? Nam hoc es
tiam pridem sciui. Ze. Igi
tur quod ad amorem attinet,
I 2 nosti.

Ζε. ὄκοναὺ τὸν μὲν ἔρωτας
 διῶδα. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ
 ἦδον ἄκχορον. ἡ μὲν Εὐρώ-
 πη λατεληλύθει ἐπὶ τῷ
 ἥϊονα παίζουσα, τὰς ἡλι-
 κιώτιδας παραλαβούσα.
 ὁ Ζεὺς δὲ ταύρου εἰκάζας
 ἑαυτὸν, συνῆπαιζεν αὐ-
 ταῖς, κάλλισθ' φαινόμε-
 νθ'. λουκός γάρ ἦν ἄ-
 κριβῶς, καὶ τὰ κίερατα
 θυκαμπῆς, καὶ τὸ βλέμ-
 μα ἡμερθ'. ἐσκίετα οὖν
 ἐν αὐτὸς ἐπὶ τῷ ἥϊονθ', καὶ
 ἐμυκάτο ἦδ' ἴσον, ὥς τε τῷ
 Εὐρώπῳ πολυῆσαι καὶ
 ἀναβλῶσαι αὐτόν. ὥς δὲ
 τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖθ'
 μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ
 τῷ θάλατταν φέρων κῶ-
 τῳ, καὶ ἐνήχετο ἐμπε-
 σών. ἡ δὲ πάνν' ἐκπλαγεῖ-
 σα τῷ πρᾶγματι, τῇ
 λαῖᾳ μὲν εἶχετο τὸ κίερα-
 τθ', ὥς μὴ ἀπολιθάνοι·
 τῇ ἐτέρᾳ δὲ, ἡνεμωμένον

nosti. Quæ uerò postea con-
 secuta sunt, ea nunc audi.
 Descenderat Europa ad lit-
 tus, ludendi gratia, assum-
 ptis secum equalibus suis.
 Iupiter autem in formam
 tauri conuersus, ludebat una
 cum ipsis, pulcherrimus tum
 apparens. Nam et candidus
 erat, ut nihil supra, et cor-
 nua habebat reflexa pul-
 chre, uultumq; præ se fere-
 bat admodum mansuetum ac
 placidum. Saltabat igitur et
 ipse in littore, et mugiebat
 suauissimè, ita ut Europa au-
 deret etiam conscendere i-
 psam. Ceterum ubi hoc fa-
 ctum est, citato cursu Iupis-
 ter quidem una cum illa in
 mare prorupit, atq; ibi, uti
 inciderat, natabat. Illa uero
 admodum perculsa animo
 ex hac re, sinistra apprehen-
 dit ac tenuit cornua, ut ne
 delaberetur, altera autē ma-
 nu,

τὸν πέπλον ξυεῖχε. Νό.
ἦδ' ὁ τοῦτο διαμα ὦ Ζέ-
φυρε εἰδόν, καὶ ἐρωτι-
κόν, νηχόμενον τὸν Δία,
φέροντα τὴν ἀγαπωμέ-
νην. Ζέ. καὶ μὴν τὰ μετὰ
ταῦτα ἦδ' ἰω παραπολὺν
ὦ Νότε. ἦ τε γὰρ θάλατ-
τα θυδὺς ἀκύνωρ ἐγένε-
το, καὶ τὴν γαλιῶν ἐπι-
πασσαμένη, λείαν πα-
ρεῖχον ἑαυτῇ. ἡμεῖς δὲ
πάντων ἡσυχίαν ἄγον-
τες, ὁδὸν ἄλλο ἢ διαταί-
μόνον τῶν γιγνομένων
παρακολοῦμεν. ἐρωτῶν
δὲ παραπείθομενοι, μικρὸν
ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὡς
γνίστε ἄκρις τοῖς ποσίμ
ἐπιψάνειν τῷ ὕδατι,
ἡμεῖς τὰς δαΐδας φέ-
ροντες, ἦδ' οὐ αἶμα τοῦ ὕ-
μνωναιον. αἱ Νηρηίδες δὲ
ἀναδ' ὕσαι, παρίππουον
ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπι-
κροτῶσαι, ἡμίγυμνοι αἱ
πολλαί. τό, τε τῶν Τρι-

nu, diffluentem uento uestem
continebat. N. Dulce hoc
spectaculum, Zephyre, uidi-
sti, et amatorium, natantem
Iouem, et ferentem secū a-
mores suos. Ze. At uerò quæ
consecuta sunt, suauiora
multo, Note. Nam et mare
statim compositis fluctibus
quietum fuit, et tranquillis-
sime ultra attracta, placidè
ac planum se præbuit. Nos
autem omnes silentiū agen-
tes, nihil aliud quàm specta-
tores tantum, eorū quæ fie-
bant quasi quidam comites,
sequebamur. Cupidines uero
iuxta uolitantes, paulum su-
pra mare, ita ut interim
summīs pedibus contingerēt
aquam, accensas ferentes fa-
ces Hymenæum cantabant.
Nereides autem emerse un-
dis, delphinum tergis insides
te obsequitabant, applaudē-
tes, seminudæ pleræq. Pre-

τῶνων γένε' οὐκ ἔστι τι ἄλλο
 μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλασσι-
 ῶν, ἀπαντα περιεχόμενα τῷ παῖδα. ὁ
 μὲν γὰρ ποσειδῶν ἐπιβε-
 βηκὼς ἄρματι, παροχέ-
 μνός τε, καὶ τῷ ἀμφι-
 τρίτῳ ἔχωρ, προσγεγε-
 γυῶς, προσδοιπορῶν
 νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ.
 ἐπὶ πᾶσι δὲ τῷ ἀφροδί-
 τῳ δύο τρίτων δὲ ἔφε-
 ρον, ἐπὶ κόγχῃς κατακει-
 μένων, ἀνθ' ὧν παντοῖα ἐπι-
 πλάττουσιν τῇ νύμφῃ. ταῦ-
 τα ἐκ φοινίκης ἄχρη φε-
 ρέμενος ἐγγέτο. ἐπεὶ δὲ
 ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦ-
 ρα δὲ ἐπὶ ἐφαίνετο ἐπι-
 λαβόμενος δὲ τῇ χειρὶ ὁ
 Ζεὺς, ἄνωγε δὲ Εὐρώπῃ
 εἰς τὸ Δικταίου ἀντρον,
 ἐρύθριώσαν, καὶ κάτω ὁ-
 ρώσαν. ἡπίστατο γὰρ ἡδὴ
 ἐφ' ὃ, πᾶγοιτο. ἡμεῖς δὲ
 ἐμπρόσθεν, ἄλλο ἄλλο

tereas & Tritonum genus, et
 si quid aliud non horribile
 visu marinorum, omnia illa
 circum puellam quasi cho-
 ream ducebant. Nā ipse qui-
 dem Neptunus conscenso
 curru, ex quasi pronubus in-
 cedens, una cum Amphitrite
 letus praeibat, ueluti uiam
 aperiens natanti fratri. Su-
 pra omnes autem, Venerem
 duo Tritones uehebant in
 concha recubantem, ac flores
 omnis generis aspergentem
 sponse. Atq; haec à Phoeni-
 cia usq; in Cretam fiebant.
 Postquam autem in Insulam
 ascendit, ipse quidem taurus
 non amplius apparebat. Iu-
 piter autē apprehensam ma-
 nu Europam, in antrum Dic-
 taeum abduxit, erubescen-
 tem, atque oculos demitten-
 tem. Intelligebat enim iam,
 ob quam rem ita duceretur.
 Nos autem incumbentes ma-

λο τῷ πελάγῳς μέγθ
 διεκυμαίνοντο, νο. ὦ μα-
 κάριε Ζέφυρε, τί θείας.
 ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέ-
 φαντας, καὶ μέλανας ἀν-
 θρώπους ἐώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑ-

ΛΟΓΟΙ.

Διογένης καὶ Πολυδύ-
 κης.

Ὁ πολὺ δούκες, γνέμοι
 μαί σοι, ἐπὶ δὲ τὰ τάχιστα
 ἀνέλθης. (σὸν γάρ ὄστιν οἶ-
 μαί τοι αὐαβιώναι αὐρίου)
 ἢ περὶ Ἰσθμοῦ Μενίππου τὸν
 Λυών (ἐν τοῖς δὲ αὐτῶν
 ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κρα-
 νεῖον, ἢ ἐν Λυκείῳ, τῶν ἐρι-
 ζοντων πρὸς ἀλλήλους φι-
 λосоφῶν καταγελαῶντα)
 εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι
 ὦ Μενίππε κελεύει ὁ Διο-
 γένης, εἰ σοι ἱκανῶς τὰ ὑ-
 πὲρ γῆς καταγεγέλα-
 σαι, ἢ κεῖν γνῶνάδ' ἐπολλῶν

ri, alius aliam illius patrem
 fluctibus agitabamus. Not.
 O beatum Zephyre, te, qui
 isthac uideris. Ego uero in-
 terea Gryphas & Elephan-
 tos, & nigros homines aspi-
 ciebam.

Diogenis & Pollu-
 ck.

O Pollux, commendo ti-
 bi. cur primum scenderis
 (tuū enim est, ni fallor, cras
 reuiuiscere) ut, si ubi uide-
 ris Menippum, canem illū,
 (inuenies autem ipsum Cor-
 rinthi, circa Craneum, aut
 in Lycco, deridentem cōten-
 dentes istos inter se Philoso-
 phos) dicas illi, Menippe,
 inquiens, iubet te Diogenes,
 si satis ea, quæ super ter-
 ram sunt, derisisti & hac
 ad inferos descendere: ubi mul-
 to plura, quæ rideas, habitu-

πλέω ἐπιγελασόμενον.
 ἔκῃ μὲν γὰρ γὰρ ἀμφιβόλῃ
 σοι ἐπὶ ὁ γέλῳ, καὶ
 πολὺ τὸ, τίς γὰρ ὅλως
 οἶδε τὰ μετὰ τοῦ βίου;
 γνῶταί τε δὲ, ὃ παύσει βε-
 βαίως γελῶν, κατὰ πόρ-
 ῆ γὰρ νῦν. καὶ μάλιστα ἐ-
 παιδιᾷ ὁρᾷς τὸς πλου-
 σίους, καὶ σατράπας, καὶ
 τυράννους, οὕτω ταπει-
 νὸς καὶ ἀσήμες, ἐκ μόνης
 οἰμωγῆς διαγινωσκομέ-
 νους. καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ
 ἀγυρνῆς εἰσι, μεμνημένοι
 τῶν αὐτῶν. ταῦτα λίγε αὐ-
 τῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλη-
 σάμενον τὴν πῆραν ἡκέρ-
 δεικτον τε πολλῶν, καὶ
 εἴπερ εὖροι γὰρ τῇ τριόδῳ
 ἑκάτης δ᾽ εἴπνον λέμε-
 νοι, ἢ ὅρ ἑκαδαρσίον,
 ἢ τι τοιοῦτο. πολὺ. ἀλλ'
 ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὃ Διο-
 γενῶ. ὅπως ᾗ εἰδῶ μά-
 λιστα. ὅποιος τίς δὲ τὴν

rus es. Illic enim in ambiguo
 tibi adhuc risus fuit, et fre-
 quens illud obijci potuit:
 Quis enim omnino scit, quæ
 post uitam futura sint? Hic
 autem, non desines constan-
 ter atq; perpetuo ridere, quæ
 admodum ego quoq; nunc fa-
 cio. Et maximè ubi uideris,
 diuites istos ac satrapas et
 tyrannos ita humiles et ob-
 scuros esse, soloq; eiulatu ab
 alijs dignosci. Tum quòd et
 molles et ignaui sunt, remi-
 niscetes eorum quæ in ui-
 ta acciderunt. Hæc illi quæ-
 so ut dicas, et ut præterea
 etiam pera ueniat impleta
 et multo lupino, et sicubi
 in triuito positam inueniat,
 Hecates cœnam, aut ouum
 ex lustratione relictum, aut
 simile quippiam. Pol. At re-
 nunciabo hæc, ô Diogenes.
 Sed quo melius illum agno-
 scam, cuiusmodi facie est et

Diog.

ὄψιν; Διο. γέρον, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύδυρον, ἅπαντι ἀνέμου ἀναπνεύσασθαι, καὶ ταῖς ἐπιπύχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον. γελᾷ δ' αἱ, καὶ τὰ πολλὰ τὸς ἀλαζόνες τότους φιλοσόφους ἐπισκώπτει. Πολύ. ῥάδιον ἐν εἶναι ἅρ γε τῶν. Διο. βῦλε καὶ πρὸς αὐτὸς ἐκείνους γνέλωμαι τι τὸς φιλοσόφους; Πολύ. λέγε. ὁ βαρὺ γὰρ ὁδὸς τῷ. Διο. τὸ μὲν ὅλον, πᾶσαι δὲ αὐτοῖς παρεγγύα ληρῶσι, καὶ πόδι τῶν ὅλων ὀρίζουσι, καὶ ἑδρα ταφύσι μὲν ἀλλήλοις, καὶ προκοσμίως ποιεῖσι, καὶ τοῖς αὐτὰ ἄπορα ἐρωτᾷ δὲ διασκέσι τὸν αὐτῶν. Πολύ. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδετον εἶναι φησὶσι, καὶ τρυφῶντα τὸ σοφίας αὐτῶν. Διο. σὺ δὲ

Diog. Senex est, caluaster, pallio indutus lacero, et uento cuius peruiso, praeerea et diuersorum pannorum assumentis uariegato. Ridet autem semper, ac plerumque arrogantes istos philosophos acerbe perstringit. Pol. Facile erit inuenire illum, ex his utique signis. Dio. Vis ne ut adipisos quoque philosophos illos aliquid tibi mandemus poll. Mandes licet, non enim graue neque hoc mihi fuerit. Diog. In uniuersum, adhortare illos, ut desistant à nugis suis, neque de uniuerso contendant, neque cornua sibi mutuo affingant, neque crocodilos faciant, neque huiusmodi sterilia atque ieiuna interrogare, quoniam instituant. Pol. At indoctum me et ineruditum esse dicent, qui doctrinam illorum reprehendam. Diog.

οἰμῶζεν αὐτοῖς παρ' ἡμῶν
 λέγε. Πολυ. καὶ ταῦτα ὦ
 Διόγενε, ἀπαγγέλω. Διο.
 τοῖς πλεσίσις δέ, ὦ φίλ-
 τατον Πολυδύκιον, ἀ-
 πάγγελε ταῦτα παρ' ἡ-
 μῶν, τί ὦ μάταιος τὸν χρυ-
 σὸν φυλάττετε; τί δέ τι-
 μωρεῖσθε ἑαυτὸς λογιζο-
 μένοι τοὺς τόκους, καὶ
 τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις
 σιωπιδνόντες, οὓς καὶ ὅσα
 ὀβολοῦν ἔχοντες, ἡκεῖν μετ'
 ὀλίγον; Πολυ. εἰρήσεται
 καὶ ταῦτα πρὸς ἑκείνους.
 Διο. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς
 γε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Με-
 γίλλω τε τῷ Κορινθίῳ, καὶ
 Δαμοφῶνι τῷ Παλαεστῇ,
 ὅτι παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ ξαν-
 δὴ κόμη ἔτε τὰ χαροπὰ,
 ἢ μέλανα ὄμματα, ἢ ἐρύ-
 θημα ἐπὶ τῷ προσώπῳ
 ἔτι ὄσιν, ἢ νύξιν ἔντονα, ἢ
 ὥμοι καρφεροί. ἀλλὰ πάν-

Tu uero plorare illos meo no-
 mine iube. Pol. Et haec nun-
 ciabo illis. Diogenes, Di-
 nitibus autem, ὁ lepidissi-
 mum caput, haec nostro no-
 mine annūcies quaeso. Quid,
 ὁ uani, aurum custoditis?
 Quid autem cruciatis nos i-
 psos, cogitantes usuras, et
 talentum aliud super aliud
 accumulantes, quos non plus
 quam unum obolum deferre
 huc paulo post oportebit.
 Pol. Dicentur et haec ad il-
 los. Diog. Sed et formosiss
 istis, et robustis dicas, Me-
 gillo puta Corinthio, et Da-
 moxeno palestrita, apud nos
 neque flauam comam, nec cae-
 ruleos nigrosue oculos, neque
 ruborem faciei, amplius ul-
 lum esse, neque praeterea ner-
 uos intentos et robustos,
 neque humeros laborum tole-
 rantes, sed omnia unum pul-
 uerem ut aiunt, nobis cal-

nariam

τα μία ἡμῶν κόνις φασί, κέρανα γυμνά τῷ κάλῳ. Πολ. ὃ χαλεπὸν ὅδε ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς πάλους καὶ ἰσχυροὺς. Διο. καὶ τοῖς πύκνισιν, ὃ λακων (πολλοὶ δ' εἰσὶ, καὶ ἀχρόμυνοι τῷ πράγματι, καὶ οἰκτερόντων τῶν ἀπορίαν) λέγε μήτε δ' ἀκρύνειν, μήτ' οἰκώζειν. Διηγασάμενον τῶν γυνταῦθα ἰστορικῶν καὶ ὅτι ὄφονται τὸς ἐκὲν πλοσίους δ' ὅγν' ἀμένους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις ὃ τοῖς σοῖς ταῦτα εἰδοκῆ, παρ' ἐμὸν ἐπιτίμησον, λέγων ἐκλελύσθαι αὐτὸς. Πολ. μὴδὲν ὃ Διόγενος ποῦ Λακεδαιμονίῳν λέγε. ὃ γὰρ αὐτὸς μαίγει. ὃ δὲ πρὸς τὸς ἄλλους ἐφκῶδα, ἀπαγγεῶ. Διο. ἐὰς οὐδὲν τότ' ἐπεί σοι δοκῆ, σὺ δὲ οἷς προῖ-

uariam forma nudatam scilicet. Pollux. Non molestū erit, neq; hac ad formosos et robustos illos dicere. Dio. Etiam pauperibus ὁ Lacon, dicas licet (multi autē sunt, quibus ea res perquam molestā sit, quiq; inopiam lugeāt) ut neque lachrymentur, neque plorent, exposita illis aequalitate hac, quae hic est, et quod uisuri sint, eos qui illic diuites sunt, nihilo meliores, quam sese hic esse. Lacedemonijs autem tu, hac, si uidetur, nomine meo obijcias, molles et enervatos ipsos esse dictitans. Pollux. Ne de Lacedemonijs, Diogenes quicquam dicas. non enim feram. Sed quae ad ceteros mandasti, ea illis renuntiabo. Diogen. Missos igitur faciamus hos, quando tibi ita uidetur. Tu uero

ποι, ἀπένεγκαι παρ' ἐμῶν
τὰς λόγους.

ad eos, quos antea dixi, ser-
mones hos meos deferas.

Πλάτων, ἢ κατὰ Μένιπ-
πον. Κροῖστος.

Pluto seu contra Menip-
pum. Cræsus.

Οὐ φέρομεν ὡς Πλάτων,
Μηνίππου τουτονὶ τὸν
λύνα παροικουῦντα. ὥς
ἢ ἐκείνους ποι καί τις σπον,
ἢ ἡμεῖς μετοικιάσομεν εἰς
ἕτερον τόπον. Πλού. τί
δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζετ;
ὁμόνεκρος ὦρ; Κροῖστος.
ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζομεν
καὶ σίνομεν, ἐκείνων μεμ-
νημένοι. ἦ ἄνω, Μίδας
μὲν οὕτως τῷ χρυσίου,
Σαρδ' ἀνάπαλ' δὲ τῆς
πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελά,
καὶ ὀξονεσίζει, ἀνδρά-
ποδ' αὐτὴ καὶ κατὰ γέματα ἡ-
μᾶς ἀποκαλῶν. γνίστε δὲ
καὶ ἄλλων, ἐπιταράττει ἡ-
μῶν τὰς οἰμωγὰς. καὶ ὅλως,

Non poterimus ferre,
Pluto, Menippum hunc, ca-
nem, habitantem nobiscum.
Quapropter aut illum hinc
amotum alio loco colloca,
aut nos hinc aliò commigra-
bimus. Plut. Quid autem uo-
bis mali adeò facit, quando
eodem modo mortuus est, ac
uoss Cræ. Cum nos plora-
mus & ingemiscimus, illorū
reminiscentes, quæ apud su-
peros habuimus, ut Midas
hic auri, Sardanapalus mul-
te uoluptatis. ego thesauro-
rum: irridet, & cum conui-
cijs exprobrat ea nobis, man-
cipia & piacula nos uocitā-
do. Interdum etiam cantan-
do, conturbat ploratus no-
stros. & in summa, ualde
nobis

λυσιτερός ὄξιν. ΠΛΥ. τί ταῦ-
τα φασίη ὃ Μενίππε;
ΜΕΝ. ἀληθῆ ὃ Πλούτῳ.
μισῶ γάρ αὐτὸς ἀγν-
νεῖς, καὶ ὀλιδρίδας ὄντας,
οἷς ἔκ ἀπείχεσθε βιώναι
λακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποβα-
νόντες ἐπιμένονταί, καὶ
πυρρίχονται τῷ ἄνω. καί
ἐγὼ τοιγαρὲν αὐτῶν αὐ-
τὸς. ΠΛΥ. ἀλλ' ἔχρη, λυ-
ποιῶνται γὰρ ὃ μικρῶν
σερβῶντο. ΜΕ. καὶ σὺ μοι
ραίνεις, ὃ Πλάτῳ, ὁμόψη-
φός ὢν τοῖς τῶν σε-
ναγμοῖς; ΠΛΥ. ἔδ' αὖτως.
ἀλλ' ἔκ ἀν' ἐβλήσασαι σε-
σιάζειν ὑμᾶς. ΜΕ. καὶ μέν
ὃ Λάκισοι Λυσιῶν, καὶ
Φρυγῶν, καὶ Αἰσυρίων,
ἔγω γινώσκετε, ὡς ἔδ' ἔ-
παισομενίοντες. γῆδ' αὖ γὰρ
αὐτὸς ἴητε, ἀκολουθήσω ἁ-
νιῶν, καὶ κατὰ δόλῳ, καὶ
καταγελῶν. ΚΡΟΪ. ταῦτα
ἔχ' ὕβρις; ΜΕΝ. ἔκ. ἀλλ'

nobis molestus est. PLU. Quid
hæc audio de te, Menippe?
MEN. Vera Pluto. Odi enim
ipsos, ignavi ac perditii adeo
cum sint, quibus non satis
fuit vixisse malè, sed etiam
mortui, insuper cogitatione
atq; animo illis inherere, q̃
apud superos sunt. Delector
itaque ægrè ipsis faciendo.
PLU. Sed non decet. Dolent
enim, non exiguis reb. priva-
ti. ME. Etiam tu deliras Plu-
to, qui gemitus istorum tuo
quoq; calculo approbes. P.
Haudquaquã, verum nolim
nos discordes ac seditiosos
esse. MEN. At vero, ô pessimi
Lydorum, Phrygum, et Af-
syriorum, ita de me sentite,
ut qui nunquã desisturus sim.
Nã quocunq; abieritis hinc,
eodem sequar ægrè faciendo,
cantando atq; irridendo vos.
CRO. An non hæc contume-
lia est? MEN. Non, sed illa
contu-

ἐκὲνα ὑβρίσιν, ἃ ὑμεῖς ἐ-
ποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι
ἀξιοῦντες, καὶ ἐλθού-
ροις ἀνδράσι γυμνῶν-
τες, καὶ τὴν θανάτην τὸ πα-
ράπαν ὑμῶν μονάοντες.
τοιοῦτο γὰρ οἰμῶζετε πάν-
των ἐκείνων ἀφρημύλων
Κροῖ. πολλῶν γὰρ ὡς θεοί,
καὶ μεγάλων ὑπηρεσιῶν,
μή. ὅσον μὲν ἐγὼ χρυσοῦ,
Σαρδ. ὅσον δὲ ἐγὼ τρο-
φῆς. Με. εὐγε αὐτὸ ποιεῖ-
τε. ὁ δὲ ὕστερος μὲν ὑμεῖς,
ἐγὼ δὲ, τὸ γυνῶδι σαυτῶν
πολλὰ κίς συνείρων, ἐπαρ-
σομαι ὑμῶν. πρὸς τοὶ γὰρ
αὐτὰς τοιαύταις οἰμῶ-
ζαῖς ἐπαδόμενον.

Μενίππος, Ἀμφιλόχε,
καὶ Τροφῶνις.

Σφῶ μὲν τοὶ ὡς Τροφῶ-
νις, καὶ Ἀμφιλόχε, νεκροί
ὄντες, ὅτι οἶδ' ὅπως νεκρῶν
κατηξιώνδεται, καὶ μὴν τῆς

contumelia erant, quæ vos
facere solebatis, quando et
adorari vos uolebatis, et
hominibus liberis pro libi-
dine insultabatis, neque tum
mortis quicquam memores
eratis. Proinde deplorate
nunc, omnibus illis spoliati.
Croc. Multis certe o Di, et
magnis possessionibus. Mid.
Quanto equidem ipse auro
Sard. Quanta uero ego uos
luptate. Menippus. Recte
sanè: ita facite, lugeate uos
quidem, ego uero tritum il-
lud, NOSCE TE, idem-
tidem uobis occinam, decet
enim huiusmodi ploratibus,
id occini.

Menippi, Ampilochi et
Trophonij.

Vos nimirum Tropho-
ni atq; Amphiloche, quum
sitis mortui, tamen haud scio
quonam modo phantæ estis
do na-

δοκῆτε. καὶ οἱ μᾶταιοι
τῶν ἀνθρώπων, θεὸς ὅ-
μως ὑπελήφασιν εἶναι.
Τρ. τί οὖν ἡμεῖς αὐτοί, εἰ
ὑπ' ἀνοίας ἐκείνοι τοιαῦ-
τα ποδὶ νεκρῶν δοξάζου-
σιν; Μνή. ἀλλ' ὅκ' αὖ ἐδ' ὁ-
ξάζου, εἰ μὴ ζῶντος, καὶ
ὑμεῖς τοιαῦτα ἐδοράτε.
νέθε, ὥς τὰ μέλλαντα
προεσώτο, καὶ προει-
πέη δινάμενοι τοῖς ὁρο-
μήνοισ. Τρ. ὦ Μνήμπε,
Ἀμφίλοχ' μὴ οὐτ' ἂν
αὖ εἰδῆς, ὅτι αὐτῷ ἀ-
ποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐ-
γὼ δὲ, πρὸς εἰμὶ, ἰχθυήσαν-
τα, ἢν τις λατρεύει
παρ' ἐμέ. σὺ δ' ἰοικας ὅκ'
ἐπιδ' ἐδωκεν γὰρ Λεβ-
αδία τὸ παράπαν, ὅκ' γὰρ
ἠπίσεις σὺ τούτοις. Μή. π-
φίς; εἰ μὴ ὅτ' Λεβαδίαν
παρέλθω, καὶ ἐσαλμύ-
ταις ὁθόνας, γελῶντος μοῦ

donati, uatesq; credimini, ac
stulti mortales deos esse uos
arbitrantur. Troph. Quid
an nobis igitur imputan-
dum, si per inscitiam illi de
mortuis huiusmodi opinan-
tur? Menip. Atqui non ista
fuiſſent opinati, ni uos, tum
quum uiueretis, eiusmodi
quedam portentis ostentaf-
ſetis, tanquam futurorum
fuiſſetis preſci, quaſiq; pre-
dicere potuiſſetis ſi qui pe-
contarentur. Trophonius.
Menippe, nouerit Amphila-
chus hic, quidnam ſibi pro ſe
reſpondendum ſit. Ceterum
ego Heros ſum, uaticinorq;
ſi quis ad me deſcenderit.
At tu uidere nunquam omi-
nino Lebadiam adiſſe, ne-
que enim alioqui iſta nō cre-
deres. Menip. Quid aliter niſi
Lebadiam fuiſſem proſectus,
ac lintek amictus, offam
ridicula

ζαργὴ τῶν χειρῶν ἔχωρ. ἐ-
 σερπύσω δ' ἅ τ' ἐσθ' ἰσμήν,
 ταπεινὸν ὄντ' ὅ, δὲ τὸ
 σωήλαιον, δὲ αὖ ἐδ' ἰσμήν.
 μὴ εἰδ' ἔχαι, ὅτι νεκρὸς εἶ,
 ὡς ὅρ' ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοη-
 τείᾳ διαφέρω. ἀλλὰ
 πρὸς τῆς μαντικῆς, τί δὲ
 ὁ ἥρως ὄσιν; ἀγνοῶ γάρ.
 Τρο. δὲ ἀνθρώπου τι καὶ
 θεὸς σὺνδ' ἔσιν. Μεν. ὅς μ' ἔτε
 ἀνδρωπὸς ὄσιν, ὡς φῆς,
 μὴτε θεός, καὶ σὺν αμφο-
 τέρων ὄσιν; νῦν οὐκ ἔτι σὺ
 τὸ θεὸν ἐκείνο ἡμίτομον ἀ-
 πελήληδες. Τρο. καὶ ὅ Μεν-
 νίππ' ἐν Βοιωτίᾳ. Μεν. δὲ
 οἶδα ὅ Τροφώνι, ὅτι, καὶ
 λέγεις. ὅτι μὴ τοι ὁλ' ὅ
 εἶ νεκρὸς, ἀκριβῶς ὄρω.

Ερμὸς καὶ Χάρων ὅ.

Λογισάμεθα ὅ πορθεμένον,
 εἰ δ' ὅκ' εἶ, ὅπως μοι ὁφεί-
 λεις ἦδ' αἰ: ὅπως μὴ αὐθις
 ἐρίσω μὴ τι πῶς αὐτῶν.

Χά.

ridiculè manu gestans, per
 angustum aditum in specum
 irrepissem; nequaquam po-
 tuissem, te defunctum esse
 cognoscere, perinde atq; nos:
 solisq; prestigijs reliquos
 antecelleret. Sed age per i-
 psam diuinandi artem, quid
 tandem est Heros? neq; enim
 intelligo. Trop. Est quiddam
 partim ex homine, partim
 ex deo compositum. Men.
 Nempe q. neq; sit homo, quē-
 admodum audio; neq; deus,
 uerum pariter utrumq;. Er-
 go dimidia illa tui, ac diuina
 pars, quid nunc recessit? Tr.
 Reddit oracula Menippe, in
 Boeotia. Men. Haud intelli-
 go quid dicas Trophoni, nisi
 quod illud planè uideo, te to-
 tum esse mortuum.

Mercurij & Charontis.

Rationē supputemus por-
 ti tor si uidetur, quantum mihi
 debeas iā, ne denuo aliquando
 de

Χά. λογισώμεθα ὃ Βριμῆ.
ἀμείνου γὰρ ὀρίσαι πῶς
αὐτῶν, καὶ ἀπαραγμονέ-
σθον. Ερ. ἀγκυραν γῆτι
λαμβίνα ἐκείμια πέντε
δραχμῶν. Χα. πολλοῦ
λέγεις. Ερ. νῆ τὸν Αἰδῶ-
νία, τῶν πᾶντε ὠνησά-
μην, καὶ τροπωτήρα δ' ὕο
ὀβολῶν. Χα. τίθει πέντε
δραχμάς, καὶ ὀβολὸς δύο.
Ερ. καὶ ἀκίσραν ὑπὲρ τοῦ
ἰσίου πᾶντε ὀβολὸς ἐγὼ
κατέβαλον. Χα. καὶ τῶ-
ντες προστίθαι. Ερ. καὶ λυ-
ρὸν, ὡς ἐπιπλάσαι τῷ
σκαφιδίῳ τὰ ἀνώγοτα,
καὶ ἡλούς δὲ, καὶ καλώ-
διον, ἀφ' οὗ πλὴν ὑπέ-
ραν ἐποίησας, δ' ὕο δραχ-
μῶν ἅπαντα. Χα. ἐν γὰρ
ἄξια ταῦτα ὠνήσω. Ερ.
ταῦτά ὅστις, εἰ μὴ τι ἄλλο
ἡμᾶς διέλαδ' ἔν γ' ἐν τῷ λο-
γισμῶ. πότε δ' οὐκ
ταῦτ' ἀποδώσῃς φῆς;

de eo inter nos contendamus.
Cha. Supputemus Mercuri,
certi aliquid definire de ijs,
et mineris negocij. Merc. An-
choram ut mandaras, compa-
raui tibi quinque drachmis.
Cha. Caro; dick. Me. At per
Plutonem, quinq; emi illam,
et præterea eorum, quo re-
tum alligares, obolis duo-
bus. Ch. Pone quinq; drach-
mas, et obolos duos. Merc.
Et pro refarciendo uelo,
quinq; obolos, ego exolui.
Cha. Etiam hos appone. Me.
Et ceram, ad oblinendas na-
uigij rimas tibi emi, et cla-
uos præterea, et suber, unde
funes antennarum fecisti,
omnia hæc duabus drachmis.
Cha. Recte. hæc uili emisti.
Merc. Hæc sunt, quæ tibi ex-
pensa feram: nisi si quid re-
liquum est quod me fugit in-
ter computandum. Quando
autem hæc redditurum te

Χα. νῦν μὲν ὦ Ἑρμῆ ἀδ' ὑ-
 πατορ, ἢν δὲ λοιμός τις ἢ
 πόλεμος καταπίμψῃ
 ἀθρόους πινὰς, ἐνίσαι τότε
 ἀποκορδοῖναι γ' ἐν τῷ πλη-
 θει παραλογιζομένου τὰ
 πορβμία. Ερ. νῦν οὖν ἐγὼ
 λαβεδ' ὄμαι, τὰ λάκιστα
 θυχόμενον γνίσθαι, ὥς
 αὐτὰρ τότ' ἂν ἀπολαύοι-
 μι; Χα. ἂν εἰμ' ἄλλως ὦ
 Ἑρμῆ, νῦν δ' ὀλίγοι ὥς ὁ-
 ρᾶς ἀφικνουῦνται ἡμῖν.
 εἰρλὴν γάρ Ερ. ἄμεινον ὄ-
 τως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατεί-
 νοιτο ὑπόσ' τὸ ὄφλημα.
 πλὴν ἂν οἱ μὲν παλαιοὶ
 ὦ Χάρων, οἶδα οἷοι παρε-
 γίνοντο, αὐτοῖσι ἄπαν-
 τός, αἵματος ἀνὰ πλεῶν, καὶ
 τραυματίαι οἱ πολλοί. νῦν
 δὲ ἢ φαρμάκωτις ἔστω τ'
 παιδὸς ἀποθανόν, ἢ ἔστω
 γυναικός, ἢ ἔστω τρυ-
 φῆς ὀζωδηνκῶς, πλὴν γα-
 στέρα, καὶ τὰ σκέλη. ὦχοι

promittit Cha. Nunc quidē,
 Mercuri, nō possum. Si uero
 pestis aliqua, aut bellum, cōs-
 fetros et frequentes huc de-
 miserit aliquos, licebit mihi
 tū lucrari aliquid, in ea mul-
 titudine, subtrahendo clam
 nonnihil ex portorio. Mer.
 Proinde ego nūc sedebo, pesa-
 stima quaeq; ut eueniant pre-
 cando, ut inde fructum ali-
 quem capiam Cha. Fieri ali-
 ter non potest, Mercuri. Nā
 pauci nūc, ut uides, ad nos de-
 scendunt. Pax enim est. Mac.
 Satiū est ita esse, etiam si ob
 hoc abs te prorogatur nobis
 debiti istius solutio. Verum
 enim uero prisca illi, Charon
 nosti quales aduenire sole-
 bant, quā sortēs atq; anis-
 mosi omnes, cruore madidi,
 et uulneribus pleni pleriq; et
 Nunc autem, aut ueneno ali-
 quis à filio interfectus, aut ab
 uxore, aut praenimia uolue-
 prate,

γὰρ ἅπαντες, καὶ ἀγεν-
νῆς, ὅδ' ὅμοιοι ἐκείνοις.
οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν διὰ
χρήματα ἡκουσιν, ἐπι-
βουλόμενοι ἀλλήλοις, ὥς
εἶναισι. Χά. πᾶν γὰρ
περιπόνητ' ὅτι ταῦτα.
Ερ. ἔκοι' οὐδ' ἐγὼ δ' ὅ-
ξαιμι αὖ ἀμαρτάνειν, πε-
κρῶς ἅπαντ' τὰ ὀφει-
λόμενα πὰρ σὺ.

Πλάτων. ἢ Ερμῶ.

Τὸν γόροντα οἶδα,
τὸν πᾶν γεγενηκότα.
λέγω, τὸν πλούσιον Εὐ-
κράτην, ὃν παῖδός μιν
οὐκ εἰσιν, οἱ τ' ἑλπίου δὲ
θνητῶν, ποντακισ-
μύριοι; Ερ. ναί, τὸν σι-
κυώνιον φης. τί οὖν;
Πλάτων. ἐκείνου μὲν
ὃ Ερμῆ ζῶντος ἐπὶ
τοῖς ἐννεμήκοντα ἔτοςιν,
ὃ Βεβίωκεν, ἐπιμετρή-
σας ἅλλ' ὅσαυτα, ἔγω

ptate, tumefacto uentre et
cruribus adueniūt. Fallidi .n.
omnes, et ignavi, neq; simi-
les priorib. illis. Plurimi autē
ipsorum pecuniarum cau-
sa ueniunt, factis, ut uidetur,
uultu sibi insidijs. Cha. Om-
nino .n. expehiles ille sunt.
Me. Et roinde neq; ego uidear
peccare, si acerbius abs te ex-
xigam ea quæ mihi debes.

Platonis et Mercurij.

Senē ne nosti, istum etate
omnino confectum dico, Eu-
cratem diuitē, cui liberi qui-
dem nulli sunt, hereditatis
aut captatorum plus quam
quingenta millia. Merc.
Noui, Sicyonium illū dicis.
Sed quid postea Plu. Viue-
re illum quidem Mercuri
sine, ultra eos nonaginta
annos quos etate peregit,
alteris totidem accumulatis,
si modo possibile sit, atque

οἴοντε ἢ, καὶ ἔτι πλείους.
 τὸς δὲ γε κολακκας αὐ-
 τοῦ, Χαρίνου τὸν νῆον, καὶ
 Δάμωνα, καὶ τὸς ἄλλους
 καταπάσσοι ἐφεξῆς ἀ-
 πάντας. Εἰμ. ἀτοποῦ.
 αὐτὸς δόξε τοῦ τοιούτου. Γλ.
 ὁμῶς, ἀλλὰ δίκαιότα-
 του. τί γὰρ ἐκείναι παθόν-
 τες, οὐχὸν ἀποθανεῖν
 ἐκείνου; ἢ τὸ χρημάτων
 ἀντιπρὶν, ὅσον πρὸς
 σὺνκοντόν; ὁ δὲ πάντων
 ὁ δὲ μακρότατον, ὅτι καὶ
 ταυῦτα διχόμενοι, ὁμῶς
 βραπύνουσιν γὰρ γε τῷ
 φανερῷ. καὶ νοσοῦντο,
 αὐτὸν βουλεύονται, πᾶσι
 πρόσδυλα. δύσιν δὲ ὁμῶς
 ὑποχρῶνται, ἢ ῥαῖον.
 καὶ ὅλως, ποικίλη τις ἡ
 κολακκία τῶν αὐτῶν.
 διὰ ταῦτα, ὁμῶς ἔσω ἀ-
 θανάτου. οἱ δὲ, πρὸς ἀπὶ-
 τῶσαν αὐτῶν μάτῳ ἐπι-
 χιώντες. Εἰμ. πῶσον-
 ται, πανοῦργοι, αὐτόν.

etiam pluribus. Adulatores
 autem ipsius, Charinum ado-
 lescentem, et Damonem, et
 ceteros abripe hac ordine
 omnes. Mer. Atqui absur-
 dum hoc uideri queat. Plu.
 Haudquaquam, imò iustissi-
 mum. Quam enim ob cau-
 sam illi adeo optant illum
 mori: nisi quia pecuniam il-
 lius ambiunt, nulla propin-
 quitate iuncti. Quod autem
 omnium sceleratissimum est,
 interea cum talia precetur,
 tamen observant et colunt
 manifeste utique illum. Ac
 que egrotante illo, apud se
 consultant, nemo ignorat,
 attamen sacrificaturos sese
 promittunt, si conualescat,
 et in summa, uaria quedam
 adulandi ratio illorum homi-
 num est. Quāobrem ipse qui-
 dem immortalis sit, illi autē
 prae ipso abeant, frustra bi-
 antes. Me. Ridicula patien-
 tur,

πολλὰ δὲ ἐκείνῳ ἐν μά-
λα διαδοκοῦν αὐτὸς, καὶ
ἐπιελπίζει, καὶ ὁλως, ἀεὶ
θανόντι, τοιούτως, ἔρρωται
πολύ μᾶλλον τῶν νῦν. οἱ
δὲ, ἥσιν τὸν κληρὸν οὐ
σφίσι διερμύνοι, βόσ-
κονται, ζῶν μακαρία
πρὸς ἑαυτοὺς τιθύντο.
Πλου. ὅποιον ὁ μὲν ἀπο-
δυσάμινθ' τὸ γῆρας, ὁ
αὐτὸς ἰόλως, ἀνέβησά-
τη. οἷδ' ἀπ' ἐμῶν τῶν
ἐλπίδων τὸν ὄνειροπο-
ληθέντα πλεόντο ἀπλι-
πόντο, ἠκίστως ἥσιν
κακοὶ ἑκαπὼς ἀρθανόντο.
Ερ. ἀμέλῃσιν ὡς Πλῦτων.
μετελλύσομαι γάρ σοι
ἥσιν αὐτοὺς κατ' οὐρανὸν
ἐξῆς. ἐπὶ δὲ οἰμαῖ ἐσι. Πλ.
κατάσπα. ὁ δὲ παρα-
πέμψαι ἑκαστον, ἀντὶ γέ-
ροντος αὐτοῦ προβάλλει
γυγνόμενον.

tur, quamvis callidi sint. Sed
tamen et ille admodum scite
circūducit illos, et sepe pascit
inani, et in summa, semper
morituro similis, multo va-
lidius magis est, quā quisquā
iuuentis. Illi autem heredita-
te inter se diuisa, pascuntur,
uitam quandam beatam se-
cum ipsi animo præcipientes.
Pluto. Proinde ipse exu-
ta senectute, quemadmodum
Iolaus ille, repubescat. Illi
autem in ipsa media sepe, di-
uitijs illis, quasi per somnum
spectatis, destituti abeant iā
huc, mali male mortui. Mer.
Alias res cura, Pluto, iam e-
nim aggrediar tibi illos, aliū
post alium ordine, septem
autem, opinor, sunt. Plut.
Deducas licet. Ille autem
mittat singulos præ se, ex
sene iterum in adolescentem
conuersum.

Τέρψιονος καὶ Πλούτωνος.

Terpsionis et Pluton-
is.

Τὴτο ὦ Πλῦτῳ δίκαι-
ον, ἐμε μὲν τεθναίνειν βιά-
κοντα ἐπὶ γεγονότα, τῶν
δὲ ὑπὲρ τὰ σὺννεκόντα
ζήσαντα. Θάσκετον βλῶ-
εσις ἔλ. δίκαιοτάτα μὲν
αὐτῷ ὦ Τέρψιον; εἰ γὰρ ὁ
μὲν ἦν, μηδὲνα ἀνέχομε-
ν ὅτι ἀποθανεῖν τὸ φίλον.
ὅν δὲ, παρὰ πάντα τὸν
χρόνον ἐπέδουλον αὐτῷ,
πρὸς μὲν τὸν κληρὸν.
Πόρ. ὁ γὰρ ἐχθρὸν γέρον-
τα ὄντα. καὶ μηκέτι χη-
σαδάαι τῷ πλῦτῳ αὐτὸν
διωάμενον, ἀπευδῆν
πρὸ βίου, παραχωρήσαντα
πρὸς νεοῖς; Πλῦ. ἑαυτῷ ὦ
Τέρψιον νομοθετεῖς, τὸν
μηκέτι τῷ πλούτῳ χη-
σαδάαι διωάμενον, πρὸς
ἑσθοντῶ ἀποδινάκει. τὸ

Iustum ne hoc est ὦ Plu-
to, me quidem obijisse, et eo
ginta cum sum annorum :
Thucrisium vero senem non
nagenarium, et ultra, adhuc
vivere et eluso iustissimum
quidem ὦ Terpsio. Nam ipse
quidem vivit, nec amio-
rum ulli mortem optat. tu
vero omni tempore illi in-
sidiatus es, hereditatem ex-
pectans. Terpsio. Non ne
dicebat, quum senex sit, ne-
queatq; de cetero suis uti
diuitijs decedere, et locum
dare iuvenibus Plu. Nouas
ὦ Terpsio statuis, leges ut
is, qui diuitijs uti nequeat,
libenter e vita decedat. Ali-
ter autem et Parca et na-
tura statuerunt. Terpsio.
Pro-

Ἡ ἄλλως ἢ μεῖρα καὶ ἡ φύ-
σις διατάξῃ. Τόρ. οὐ-
κοῦν ταύτην αἰτιώμεθα
τῆς διατάξεως. Ἡ γὰρ
τὸ πρῶτον ἐξ ἡμῶν
γινέσθαι, τὸν πρῶτον
τοῦ πρῶτον, καὶ μετὰ
τὸν, ὅς τις καὶ τῇ ἡλι-
κίᾳ μετ' αὐτοῦ: ἀνασρί-
φεται δὲ μηδ' αὖτις, με-
τὰ δὲ ζῶν μὴ τὸν ὑπὲρ γη-
ρων, ὁλοῦντας τρεῖς ἔτι
λοιποὺς ἔχοντα, μόγις ὀ-
φῶντα, οἰκίταις τέτρασι
ἐπιτεκυφώτα, κορυφῆς ἢ
τῶν ῥίνα, λήμης δὲ τὸς ὀ-
φθαλμοὺς μεσὸν ὄντα,
οὐδ' ἔτι ἡδὺν εἰδὼτα,
ἡψυχὸν πῖνα τάφου, ὡς
τῶν νέων καταγλώμε-
νον, ἀποθνήσκον δὲ καλλι-
προς, καὶ ἔρρωμένους τῆς νε-
ανίσκου. ἀλλὰ γὰρ ποῦ αὖ
τὸ τὸ γε. ἢ τὸ τελευτῶν
εἰδέναι ἐρχῶν, πότε καὶ

Proinde fatum ob istam
constitutionem accuso. de-
cebat enim has res succes-
sione gradusque fieri, ac se-
niorum prius, deinde qui
in ea etate sequeretur,
mori: nequaquam uero, in-
uerti ordinem: neque ui-
uere hominem decrepitum,
qui tres duntaxat dentes
habeat, cui uix deseruiunt oc-
culi, qui curuatus à qua-
tuor famulis deducitur stil-
lantes nares, lipposque oculos
habens, nihil denique uolu-
ptatis degustans, nihil cum
sit, nisi uiuum quoddam se-
pulchrum, à iuuentute deri-
sum. Et contra mori pul-
cherrimos atque robustissi-
mos adolescentes. Nam hoc
perinde esse uidetur, ac
si flumina sursum seran-
tur. Aut saltem scire com-
modum

τεθνήσκειται τῶν γρόν-
των ἕκαστος; ἵνα καὶ μάλιστα
αὐτοὶ γίνωσκον ἑαυτοὺς. νῦν
δὲ τὸ ῥητὸν παρομιῶν. Ἡ αὖ
μαξα τὸν βουὴ πολλὰ κινεῖ
ἐκφίγει. Πλου. ταῦτα μὲν
ὦ Τέρψιμον, πολὺ σωφρο-
νιστὴρ γίνεσθαι, ἢ πόρ-
σοι δοκεῖ, καὶ ὑμεῖς δὲ τι
παθάντων, ἀλλοτρίοις ἐπι-
πικαίνετε; καὶ τοῖς ἀτεκ-
νοῖς τῶν γρόντων εἰσποι-
εῖτε, φέροντων αὐτοὺς;
τοίγαρ οὐ γέλωτα ὀφλι-
σκάνετε, πρὸς ἐκείνων
κατορυσσόμενοι, καὶ τὸ
πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἠ-
δίστον γίνεσθαι, ὅσω γὰρ
ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθανεῖν
δύχεσθε, τοσούτω ἀπα-
σιμῶν ἢ δὲ πρὸς ἀποθανεῖν
ὑμᾶς αὐτῶν. καὶ νῦν γὰρ
τινα ταύτῃ τέχνῃ ἐπι-
νοήσατε, γράων καὶ γε-
ύσων, ἐρῶντων, καὶ μά-
λιστα, εἰ ἀτεκνοὶ εἰσιν, οἱ δὲ

modum foret, quàm breui
senum quilibet obiturus es-
set, ne quos, prout eis mori
est, fallerent. Nunc uerò
illud accidit, quod prover-
bia dici solet, Quadriga bo-
nem sepe ducit. Pluta. Hec
quidem ὁ Τέρψιμον pruden-
tius sunt, quàm tibi uidentur.
Verum quid uobis ac-
cidit, ut rebus alienis inbie-
tis: et senibus orbis, nos-
met ultro in adoptionem
tradatis, quam obrem in de-
risum adducti, ab illis sepe-
limini: quod quidem pluri-
mè sit periuicundum. Nam
quantò uos magis mori il-
los peroptatis, tanto plus
omnibus quàm gratissimum
est, si ante eos uos mori con-
tingat. Etenim nouam quan-
dam artem excogitastis, ani-
culas atque decrepitos cum
amatis, presertim orbos.
uero liberos habent, illos q
non

ἑντεκνοί, ὑμῶν αὐτῶν ἄνθρωποι.
 καὶ τοί, πολλοὶ ἡδὴ τῶν ἑσπε-
 ρίων, σιμῶντες ὑμῶν τῇ
 πανουργίᾳ. τὸ ἑρως τοῦ
 καὶ τύχῃσι παῖδας ἔχον-
 τες, μισοῦν αὐτοὺς πλάτ-
 τονται, ὥς καὶ αὐτοὶ ἔρα-
 σὰς ἔχουσιν. ἔτα γὰρ ταῦς
 διαθήκας, ἀπεκλειόμε-
 σαν μὲν οἱ πάλαι δόρυ-
 φοροῦσας. ὁ δὲ παῖς, καὶ
 ἡ φύσις, ὡς ὁρᾷ ἐς δίκαι-
 ον, κρατᾷ πάντων. οἱ
 δὲ, ὑποκρίσιν τὸς ὀδυν-
 τας, ἀποσφυγνύουσιν. Τίς
 γὰρ ἀλὲν ταῦτα φησὶ. ἡ
 μὲν γοῦν θούρη τοῦ πό-
 σα λατὸν φαγνῇ, ἀεὶ τεθ-
 νῆκε δακρυόεντος; καὶ ὅτε
 τε θύειμι, ὑποκρίνομαι, καὶ
 μύχιον τι λαθὰρ ὀφείλω
 νεότητος ἀτελὲς ὑποκρί-
 νω, ὡς ἔγωγε ὅσον αὐτῶν
 νόμον. ἡ ἐπιβόσκει αὐ-
 τὸν τῇ σοφίᾳ, ἐπιμπόρ τι
 ποιεῖ, ὡς μὲν ὑπερβαίνει

non adamati. Atqui ex ijs
 qui amantur plurimi, mini-
 me uestri ignari astus, etiam
 si ipsi liberos esse contin-
 gat, illos se odisse simulant,
 ut et ipsi habeant amatores.
 Inde testa mento exclasis,
 ueteribus satellitibus, liberi
 ex natura (ut equum est) obti-
 nēt omnia et illi tristitia af-
 fecti, suaq; spe delusi, denti-
 bus frendunt. Ter. Omnia
 hæc uera sunt. Quantum e-
 nim uel mea rei Tbucritus
 deuorauit? quum semper
 eum mori putarem. Ac quo-
 ties ad eum ingrediebar, ge-
 mendo, ex internum quid-
 dam, perinde atque ex ouo
 pullus aliquis immaturus,
 fridendo aegritudinem st-
 mulabat. Vnde cum eum mox
 capulo me imposturum pu-
 tarem: ex multa illi mitte-
 bam, ut ne ij, qui amore con-
 cur-

λοιπὸν μὲ οἱ ἀντὶρας αἰτῇ
 μεγαλοδωρεᾷ. καὶ τὰ
 πολλὰ ὑποφροντίζων,
 ἀγρυπνὸς ἐκείμην, ἀριθ-
 μῶν ἐκαστα, καὶ διατάτ-
 των. τὰντα γὰρ μοι καὶ τὸ
 ἀχθάνειν αἰτία γεγενῆ-
 ται, ἀγρυπνία, καὶ φρον-
 τίζειν. ὃ δὲ τερσόντων μοι
 δ' ἐλπίσιν καταπίων, ἐφει-
 σμένη διαπρήδων πρὸς τὸν
 ἐπιγυλῶν. Πλδ. εὐγε ὦ
 Θερσίτες, ἴσως ἐπὶ μνη-
 σιν, πλάτων ἅμα καὶ τῶν
 ποικίλων καὶ ἀγαλῶν μνη-
 στροτόν γε σὺ ἀπαθῶ-
 νος. ἢ προσέμψεις πάν-
 τας τοὺς Κόλακας. Τε. τὸ
 το μὲν ὦ πλάτων καὶ ἐμοὶ
 ἡδίστον ἡδὴ, εἰ καὶ Χαρί-
 εσσιν. προτεβνῆσθαι. Θε.
 κρίτω. Πλ. θάρρει ὦ Τερ-
 σίτην, καὶ φείδιον γάρ καὶ
 Ἀντιφάστου, καὶ ὅλως ἅπαν-
 τῶν, πρὸς ἐλπίσιν οὐκ αὖ-
 τῶν, ὑπὸ τῆς αὐταῖς φρον-

currebant: muneribus me
 praeclaris uincerent: et ple-
 runque praenimia sollicitu-
 ne insomnis iacebam singu-
 la enumerans, ac disponens.
 Ea quoque etiam causa interitus
 mihi fuit, cura et vigilia.
 Ille autem deglutito hoc il-
 le clamentum meo tanto, ad-
 stetit mihi, quando sepelie-
 bar paulo ante, irridens.
 Plu. Euge ὦ Thucorice, diu-
 sistime nitens, una et diu-
 tius abundans, et huiusce-
 modi homines deridens: na-
 que prius moriaris, quam i-
 stas adulatores cunctos prae-
 mittas. Terp. Hoc quidem
 ὦ Pluto periucundū est mihi
 foret, si ante Thucritum
 Cbariades e uita decederet.
 Plu. Bono animo sis ὦ Ter-
 psio. Nam Pbido, et Melan-
 thus, omnes denique ipsorum
 praecedent, ab iisdem curis
 confecti. Ter. Haec ego sum-
 mope-

πίου. Τίς ἐπαινῶ ταῦτα,
ζῶνς ἐπιμύκισον ὦ Θού-
κρῑτε.

Ζηνοφάντη καὶ Καλλί-
δημίδῳ.

Σὺ, ὦ Καλλίδημιδῃ,
ὡς ἀπέθανόν; ἐγὼ μὲν
γὰρ, ὅσι παρ᾽ αἰτῶ ὡς
ἀσθὴν, πλείον τὸ ἱκανοῦ
ἐμφαγῶν, ἀπέπνιγνυ,
οἶδα παρῆς γὰρ ἀποθνή-
σκοντί μοι. Καλ. παρὼ
ὦ Ζηνοφάντε, τὸ δὲ ἐμὸν
παρ᾽ αἰσίου πῖ ἐγένετο.
οἶδα γὰρ καὶ σὺ πρὶ Γῆσιό-
δωρον τὸν γέροντα. Ζη.
τὸν ἄτεκνον, τὸν πλού-
σιον, ὡς ἐτὰ πολλὰ ἡδὲ
συνόντα; Κα. ἐκείνου αὖ-
τὸν ἀειθεράπδου, ὑπὲρ
σχέτῳ ἐμὸν ἐπ' ἐμοὶ κλη-
ρονόμῳ τεθνήξεωκε. ἐπεὶ
δὲ τὸ πρᾶγμα ὅς μάλιστα
ἐπεγένετο, καὶ ὑπὲρ
τὸν Τιθωνόν ὁ γέρον ἐξ-
ἐπίτομόν πνα ὁδὸν ἐπὶ
τὸν

more laudo, ὦ Thucrite
diutissime uiuas.

Zenophanti et Callide,
demide.

At tu Callidemide, quo
pacto interisti? Nam ipse
quemadmodum, Dine para-
stus cū essem, immodica in-
gurgitatione prescatus fue-
rim, nosti. aderas enim mori-
xnti. Cal. Aderam Zenophā-
te. mihi uerò nouum quid-
dam atque inopinatum ac-
cidit. Nam tibi quoque no-
tus est Ptoeodorus ille senex.
Zenophan. Orbum illum di-
cis, ac diuitem, apud quem te
assidue uersari conspiciebāt
Cal. Illū ipsum semper cap-
tabam, colebamq; cū k mihi
polliceretur, fore, ut me be-
rede quamprimum morere-
tur. Verum quum ea res in
longū proferretur, sene uel
ultra Tithonios aḡnos κινεῖτε,

com-

τὸν κλῆρον δ' ἐδύρου. πρὶν
 μὲν γὰρ φάρμακον, ἀ-
 νίπαισα τὸν οἰνοχόον. ἐ-
 παδὼν τάχιστα ὁ Πτοίος
 δωρὲς αὐτῷ πιῖν (πί-
 νουσ' ἐπιεικῶς) ζωρότοδρον
 ἐμβαλόντα δὲ κύλικα, ἐ-
 τοίμου ἔχειν αὐτὸ, καὶ ἐ-
 πιστάμναι αὐτῷ. εἰ δὲ τῷ
 ταπεινῷ, ἐλδύθερον ἐ-
 πωμοσάμην ἀφῆσιν αὐ-
 τόν. Ζα. σίωψ' ἐγένετο;
 πάντ' γὰρ τε παράδοξον
 ἐρεῖται καὶ. Κα. ἐπεὶ τῷ
 νῦν ἀσπαρῶσι ἥκω, καὶ
 δύο. ἥδ' ἔσ' μερακίστη
 κύλικας ἐτοίμως ἔχω,
 τί μὲν τῷ Πτοιοδῶρ;
 τί ἔχουσιν τὸ φάρμα-
 κον, τί δ' ἑτέραν ἐμοί;
 σφαλὲς ἔκ' οἷός τ' ὄντως;
 ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον,
 Πτοιοδῶρ δὲ τὸ ἀφάρ-
 μακτον ἐπέδωκεν. ἔτι
 ὁ μὲν ἔπινεν. ἐγὼ δὲ αὐτί-
 κα μάλα ἐπατάλλω ἐπεί

compendiariam quandam
 excogitavi uiam, qua ad be-
 reditatem per uenirem. Si-
 quidem empto ueneno, poi-
 cillatori persuaferam, ut si-
 mulatq; Ptochodorus potum
 posceret (bibebat autē pro-
 lixius) meraciore uino infu-
 so in calicem: illud haberet
 in promptu, porrecturus il-
 li. Quod si fecisset, iure in-
 rando confirmabam, me il-
 lum manum missuram. Zen.
 Quid igitur accidit nam in-
 opinatum quiddam narratu-
 rus mihi uideris. Cal. Vbi
 iam loti uenissimus, puer
 duobus paratis poculis, alte-
 ro Ptochodoro, cui uenenum
 erat additum, altero mihi:
 nescio quo modo errans, mi-
 hi uenenam, Ptochodoro por-
 texit innoxium. Mox ille
 quidem bibit, at ego protin-
 us humi porrectim stratus
 sum, supposititium illius lo-
 co fu-

ὦν, ὑπεβλήμαϊθ' αὐτ'
ἐκείνους κερὸς. τί τὸ το γέ-
λας ὦ Ζηνόφαντες; καὶ
μὴν ὑκέσθαι γέ τ' αἶρω αὐ-
τοῖς ἐπιγελαῦ. Ζη. ἄς εἴα
γάρ ὦ Καλλιόμωδ' ἢ πῆ-
πονδας. ὁ γέρω δέ, τί
πρὸς ταῦτα; Καλ. πρῶ-
τον μὲν ὑπεταράχθη
πρὸς τὸ αἰφνίδιον. εἴτα
συνεῖς οἶμαι τὸ γεγεννη-
μένον, ἐγγέλα καὶ αὐτὸς,
οἷα γέ ὁ οἶνοχόθ' εἰργα-
σαι. Ζη. ὀρθῶς γε πλὴν
ἀλλ' ὅδε σέ τι ἔπιτομον
ἐχέτω τραπέδαν. ἔκε γάρ
αὖ σοι διὰ τῆς λεωφόρου
ἀσφαλές εἶναι καὶ ὀλί-
γον βραδύτερόν τ' ἔστι.

Κνημόνθ' καὶ Δάμ-

νιππῶ.

Τὸ τοῦ ἐκείνου τὸ τῆς παρ-
ομιίας, ὁ νεκρὸς τοῦ λείον-
τος. Δα. τί ἀγανακτεῖς ὦ
Κνημόν; Κνη. πωθεῖναι δέ,

co-funus. Quid hoc? Rides
Zenophantem? Atque non quia
venit amici malis illudere
Zen. Rideo profecto, nam
elegantem ac lepidè tibi hac
res enenit. Senex uerò ille,
quid ad haec? C. Primum ad
casum subitum atq; inexpe-
ctatum sanè conturbatus est.
Deinde simul atq; intellexit,
id quod acciderat, puta po-
cillatoris errore factum, risit
et ipse. Zen. Recte sane.
Sed te non decuit ad com-
pendium illud diuertere;
uenisset enim hereditas tibi
uia regia tutius certiusq; e-
tiam si paulo serius.

Cnemonis et Da-
mippi.

Hoc illud est quod vulgo
dici consuevit, Hinnulus leo-
nem. Da. Quid istuc est,
quod tecum stomachare Cne-
monem Cne. Quid stomacher

πῶς ἀνακτῶ ; κληρονό-
 μου ἔκαστος· καταλείλοι-
 πα, κατασοφιδίαις ὁ ἄδι-
 λις, οὐδὲ βεβλόμην αὐτὸν
 λισασχῆν τὰ μὰ, παρα-
 λιπῶν. Δα. πῶς τὸ τ' ἐ-
 γνήτο ; Κνη. Εὐμόλαον
 τοῦ πάνυ πλάσιον, ἄτε κ-
 νοῦν ὄντα, ἐδερά πένοντο ἐπὶ
 θανάτῳ, καὶ κείνῳ ὁ καὶ ἡ-
 θῶς τῶν θεράπειαν προ-
 σέειτο. ἔδοξε δὲ μοι καὶ
 σοφὸν τὸ τ' εἶναι, δίδου
 διαδουκας ἐς τὸ φανερὸν,
 ὅτι αὐτὸν ἐκείνῳ καταλείλοι-
 πα τὰ μὰ παύσαι, ὡς καὶ
 κείνῳ. ἡλώσεται, καὶ τὰ
 αὐτὰ πρᾶξαι. Δα. τί οὖν
 δὴ ἐκείνῳ ; Κνη. ὅ, τι μὲν
 οὐκ αὐτὸς ἐγὼ γράψω ταῖς
 ἐαυτοῦ διαδουκας, οὐκ
 εἶδον. ἐγὼ γὰρ ἄφρονος
 πίδαον, τὸ τί γὰρ μοι
 ἰωιδόντων ; καὶ νῦν
 Εὐμόλας ἔχει τὰ μὰ, ὡ-
 σίς τις λάβραξ καὶ τὸ

rogat Equidē heredem ulli
 qui quendā praterit senten-
 tiam, astu delusus miser, ijs
 quos maxime mea cupiebam
 habere, prateritis. D. Sed
 isthuc quinam euenit Cne.
 Hermolaum ditissimum illū,
 cum orbis esset, obseruabam
 mortis causā. Neq; ille gra-
 uatim officium meum ad-
 mittebat. At interim illud
 quoq; mihi uisum est scitū,
 consulentiq; , ut testamen-
 tum proferrem ac publica-
 rem, quo illum rerum mea-
 rum insolidum heredem in-
 stitueram, ut ille uicissim
 idem faceret, meo pronoca-
 tus exemplo. Dam. At quid
 tandem ille Cne. Quid ille
 suo in testamento scripserit,
 equidem ignoro. Caterum
 ego repente atq; insperato
 decepsi, testi ruina oppres-
 sus Et nunc Hermolaus mea
 possidet. lupi cuiuspiam in-
 morem

ἄγκιστρον τῷ διελίαι
συγκρατασπάσας. Δά. ὁ
μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτόν σε
τοῦ ἀλίαι. ὥς σε σόφισμα
κατὰ σάυτ' ὁ σωτήρ
κας. Κνή. ἔοικα, ὁμῶς
τοίγαρ αὖ.

Σμύλῃ καὶ Πολύ,

σράτα.

ἦκες ποτὲ ὦ Πολύ.
λύσρατε καὶ σύ παρ' ἡ-
μᾶς, ἔτη οἶμαι οὐ πολὺ
ἀποδ' ὄντα τῶν ἑκατὸν
βιβιακῶν. Πολ. ὀκτὼ ἐπὶ
τοῖς ἑξήκοντα ὦ Σίμου.
Λι. Σι. πῶς δὲ τὰ μὲν ἐ-
μὲ ταῦτ' ἔβιας τριάκον-
τα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβ-
δομήκοντα σὺ ὄντ' ἔ-
πέθανον. Πολ. ὑπὲρ ἡδ' ἴσα,
ἐκ καὶ σοι παράδοξον τὸ
το δ' ὅξει. Σι. παράδοξον,
ἐγὼ γάρ τε καὶ ἀδυνά-
στες τε καὶ προσέτι καὶ
δοῦναι τοῖς γὰρ τῷ βίῳ ἐδύ-

morem ipso hamo cum esca
pariter auulso. Dam. Imò
non escam modo cum hamo,
quin etiam te quoq; piscato-
rem simul abstulit. Itaq; te-
chnam istam, in tuum ipsius
caput struxeras. Cn. Sic ar-
paret, idq; adeo deploro.

Simuli & Polystrati.

Venisti tandem & tu po-
lystrate ad nos, quum annos
vixeris haud multò paucio-
res centum opinor. Pol. No-
naginta octo Simule. Sim.
Sed quinam triginta istos
annos egisti, quibus mihi
fueras superstes? Nam ipse
perij te ferme septuagena-
rio. Poly. Quàm suavissimè
profectò, etiam si hoc mi-
rum tibi videbitur. Sim.
Mirum utro, siquidem tibi
primum seni, deinde inua-
lido, postremo etiam orbo
quicquā poterat esse in vita
sua nec

νατο. πολυ. τὸ μὲν πρῶ-
 τον, ἅπαντα ἐδωκέμεν.
 ἐπὶ καὶ παῖδων ὥρααι
 ἦσαν πολλοί, καὶ γυναῖ-
 κων ἀβρόταται, καὶ μύ-
 ρα, καὶ οἶνον αὐδοσμίας,
 καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς
 οὐ Σικελίας. Σι. καὶ νῦν
 ταῦτα. ἐγὼ γὰρ σε πᾶ-
 ν φειδόμενον ἠπιστά-
 μεν. πολυ. ἀλλ' ὑπὲρ ῥε-
 μαίω γυναικὶ παρ' ἄλλων
 τὰ γὰρ καὶ. καὶ ἐσθλὸν μὲν
 ἐνδύς ὡδὶ θύρας ἐφοίτων
 μάλα πολλοί. μετὰ δέ,
 παντοῖά μοι δῶρα προ-
 σήγετο, ἃ πανταχόθεν
 τῆς γῆς ἐλάμβανον. Σι. ἐτυ-
 γάνισας ἢ πολύνεικας
 μετ' ἐμέ; πολ. ὅκ. ἀλλ' ἐ-
 ρασαὶς ἔχω μυριάς. Σι.
 ἐγέλασα. ἐρασας σὺ τι-
 λικοῦτ' ὧν, ὁδόντας
 τέτταρας ἔχω; πολυ. νῦν
 Δία τοὺς ἀρίστους γιγνόμενους

suaves Pol. Principio nibi
 erat quod non possent. pre-
 terea pueri formosi complu-
 res aderant, tū mulieres ni-
 tidissimæ, unguenta, vinum
 mirè fragrans, postremo
 mensæ uel Siculis illis lau-
 tiores. S. Noua narras, nam
 ego te parcissimam esse scie-
 bam. P. Atqui uir præclare
 ex alienis ardis opes mibi
 scatēbant. Tū diluculo pro-
 tinus q̄ plurimi mortales ad
 fores meas uentitabant, si-
 mulq; ex omni rerū genere,
 quæ terrarū ubique pulcher-
 rime reperiūtur, munera de-
 portabantur. S. Num me de-
 functo regnū gessisti. P. Mi-
 nimè, uerum amantes habe-
 bam innumeros. S. Non pos-
 sum non ridere. tu ne amato-
 res, tantus natus cum esses,
 uixq; tibi dentes superessent
 quatuor. P. Habebam equi-
 dē optimates ciuitatis: cūq;
 essem

ἐν τῇ πόλει, καὶ γέροντά
 με, καὶ φαλακρούς, ὡς ὁ-
 γᾶς, ὄντα, καὶ λημῶντα
 προσέειπε, καὶ κορυζῶντα,
 ὑπὸ ῥήδοντο θόρα πύον-
 σον. καὶ μακάριός ἦν αὐ-
 τῶν, ὃν τινα αὐτὸν καὶ μό-
 νον προσέβλεψα. Σι.
 μῶν καὶ σὺ τίνα, ὡς πόρ-
 ῶ φάωμ ἢ ἀφροδίτῳ, ἐκ
 χίς διεπρόδιδουσας; ἐ-
 τὰ σοι θυγατρὶν ἔδωκε
 νίον εἶναι, καὶ καλὸν δὲ
 ὑπαρχῆς, καὶ ἀφίερασον;
 πολ. ὅκ, ἀλλὰ τοιαῦτά
 ὦν, πόριπύοντο. λῳ.
 Σι. ἀνίγματα λίγεις.
 πολ. καὶ μὴ πρόδ' αὐτό
 γε ὁ ἔρως οὐτοσί πολὺς
 ὦν, ὁ πόρι τοὺς ἀτίκτους
 καὶ πλουσίους γέροντας.
 Σι. νῦν μανθάνω σου τὸ
 κάλλος, ὡς δαυμάσι, ὅτι
 παρὰ τῇ χρυσῆς Αφροδί-
 τῆς λῳ. πολ. ἀτὰρ ὡ

esset tum senex tum calvus,
 sicuti uides, præterea lippi-
 ens etiam ac senio cæptiās,
 postremo naribus mucosis,
 tamen cupidissimè mihi in-
 feruiebant, adeo ut is felix
 uideretur, quem uel affexis-
 sem. S. Num tu quoq; quæm-
 admodum Phæonille, Vene-
 reni aliquam ἐ Chio trans-
 uexisti, ut ob id optanti tibi
 illa dederit ad inuentam re-
 dire, ac denuo formosum atq;
 amabilem fieris. Pol. Hand-
 quaquam, quin magis quam
 talis essem qualem dixi, ta-
 men supra modum adama-
 bar. Sim. Aenigmata narras.
 P. Atqui notissimus est hic
 amor, cum uulgo sit frequēs,
 erga senes orbos diuites. Si.
 Nunc tua forma unde tibi
 profecta fuerit, intelligo uir
 egregie, nimirum ab aurea
 illa Venere. Pol. Verunta-
 men non parum multas com-

Σίμυλας, ὃς καὶ ἄλλα τῶν ἐ-
 ρεσθῆναι πολέλαυκα, μα-
 ροναχί, προσκυνοῦν μὲν
 τῷ αὐτῷ, καὶ ἑβρὺ πῶ-
 μιν, ὃς τοῦ κακίς, καὶ ἀπε-
 λλειον αὐτῶν τινὰς γῆ-
 τε, οἱ δὲ ἁμαλών τε, καὶ ἄλ-
 λικας ὑπὲρ βάλλοντο γῆ-
 τῷ καὶ ἡρὲ φιλοτιμίαι.
 Σι, τί λῶ δ' οὐκ, πῶς ἐ-
 βουλεύοντο ποδὶ τῶν ἑταί-
 ρων, πολλοῦ. ὅς τὸ φα-
 ρδρῶν, ῥῆν' ἑκάστοι αὐτῶν
 κληρονομίαν ἀπολιπεῖν
 φασκον, ὃ δ' ἐπὶ τοῖς τε,
 καὶ Ἀσκακὸς πικρὸν
 παρὰ κτήνην, ἑαυτοῦ.
 ἅπαντες δὲ τὰς ἀληθεῖς δια-
 θήκας ἐκείνας ἔχον, καὶ ἑ-
 λικτοῦ, ὁ μὲν ἔειπεν ἅπασιν
 φράσας, Σι, τίνα δ' αὖ
 τολούταίαι τὸν κληρο-
 νόμον ἔσχον; ἢ πῶς τινὰ
 πῶς ἀπὸ τοῦ γένους; πολλοὶ
 δ' αὖ δ' ὅλ' ἄλλ' ἑσάντην
 τίνα τῶν μετὰ κτήν τῶν

moditates ab amantibus tu-
 li, Simyle, propemodum et
 tiam adoratus ab illis. Ae-
 sepius etiam quasi proca-
 illis illudebam, excludens in-
 terdum nonnullos eorum, in-
 terim illi inter sese decerta-
 bant, et in ambiendis primis
 apud me partibus, aliū aliū
 anteire conabatur. Si. Sed a-
 ge, de facultatibus tuis quid
 tandem statuisti? Pol. Palam
 quidem affirmabam, me u-
 numquenque illorum reli-
 cturum heredem: idq; illi
 quum crederent futurum,
 certatim se quisq; obsequen-
 tiorem atq; adulatorē pre-
 bebat. Caterum alteras illas
 veras tabulas, quas apud me
 servaueram, reliqui, in qui-
 bus omnes illos plorare ius-
 si. Sim. At prostreme illa
 tabulae quem pronunciabant
 heredem? num ē cognoscis
 quempiam? Pol. Non me
 her,

ἄραίων φεύγα. - Σι. ἀμφὶ
 πῶς ἐτῷ ὧ πολὺ σφραττε;
 Πολύ. σχεδὸν ἀμφὶ τὰ εἰ-
 κοσι. Σι. ἥδ' ἡ μανθάνω,
 ἀπινάσσει ἐκείνῳ ἐχαρίζε-
 το. Πολ. πλὴν ἅμα πολὺ
 ἐκείνῳ ἀξιώτερος ἑλλη-
 ρονομῆν, εἰ καὶ βάρβαρος
 ἦν, καὶ ὄλεθρος. ὅν' ἥδ' ἡ
 καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θερά-
 πονοισιν. ἐκείνῳ τοίνυν
 ἑλληρονόμοι καὶ καὶ νῦν
 γὰρ τοῖς ὑπατρίδοις ἀ-
 ριστεῖται, ὡς φερεμῶν
 μὲν τὸ γένειον, καὶ βαρβα-
 ρίζων. Κρότος δὲ οὐ γενέ-
 σθαι, καὶ Νιρέως καλλι-
 ων, καὶ Ὀδυσσεύς σιω-
 τώτερος λεγόμενος εἶ-
 ναι. Σιμ. οὐ μοι μέλει, καὶ
 σφραττηγασάτω ὁ Ἑλλά-
 δος, εἰ δοκεῖ. ἐκείνοι δὲ,
 μὴ ἑλληρονομῆτωσαν μό-
 νον.

bercule : sed novitium quen-
 dam ex formosis illis adote-
 scentulis, natione Phrygem.
 Sim. Quot annos natum Po-
 lystrates Pol. Vingtifermo.
 Sim. Iam intelligo, quibus
 obsequijs ille te demeruerit.
 Pol. Attamen multo illis
 dignior qui scriberetur hæ-
 res, etiamsi Barbarus erat ac
 perditus, quem iam ipsi e-
 tiam optimates colunt cap-
 tantq;. Is igitur mihi exstitit
 hæres, iamq; inter patricios
 numeratur, subrafo mento,
 barbaraq; lingua. quin eum
 Codro generosorem, Nireo
 formosorem, Vlysse pru-
 dentiore esse prædicant.
 Sim. Non laboro, uel totius
 Græciæ sit imperator, si pla-
 cuerit : modò ne illi po-
 tiantur hereditate.

Χάρων® καὶ Ἑρμῆς.

Ακούσατε ὡς ἔχει ὑμῖν
τὰ πρᾶγματα. μικρὸν
μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, τὸ
σκαφίδιον, καὶ ὑπόστα-
θρόν ὅστι, καὶ διαρρεῖ τὰ
πολλὰ, καὶ ἢν τραπῇ ὑπὸ
θάτερα, οἰκίσεται πόρι,
τραπῇ. ὑμεῖς δέ, τασθ-
τοι ἅμα ἥκετε, πολλὰ ἐ-
πιφορόμενοι ἕκαστος. ἢν
οὐκ μετὰ τούτων ἐμβῆτε,
δέδωκε μὴ ὑστερον μετα-
νοήσητε. καὶ μάλα σὺν ὁπο-
σοι νῆμ' ἐκ ἐπίσκαδε. Νε-
πῶς οὐκ ποιήσαντο, οὐ
πλοῖσομεν; Χά. ἐγὼ
ὑμῖν φράσω. γυμνὸς ἐπι-
βαίνειν χερσὶ, τὰ περιττὰ
ταῦτα πάντα ὑπὸ τῆς
ἡϊόν® καταλιπόντας.
μόλις γάρ αὖ καὶ οὕτω
σείσεται ὑμᾶς τὸ πορθ-
μεῖον. σοὶ δέ ὦ Ἑρμῆ, με

Charon, Mercurius, Mortui
Menippus, Chermole®, La-
pichus, Damasias, Philo-
sophus, Rbctor.

Audite quo loco sint res ue-
stræ. Equidē parua ē nobis,
quēadmodū uidetis, et cario-
sa nauicula, et q̄ undiq; per-
fluit, q; si in alterā partem se
inclinarit, planē submersa p-
ibit, at uestrū tā multi simul
cōfluunt et singuli plurimas
sarcinas adferūt. Quid si cū
his nauiculā conscenderitis:
uereor ne postea uos facti
poeniteat: maximē uero eos,
qui nādi sunt imperiti. Mor.
Quid igitur faciendū erit, ut
sine periculo nauigemus
Charon. Ego uobis dicā: nu-
dos uos ingredi oportet, at-
que ista omnia quæ super-
flua sunt, in littore relin-
quere. Nam sic etiam uix
capiet uos nauicula. Tibi
uero Mercuri deinceps cu-

λαίσει τὸ ἄρ' τότε, μηδέ
να παραδίχεται αὐτῶν,
ὅς κ' ἢ φίλος ἦ, καὶ τὰ
ἐπιπλά, ὡς αὐτὸς ἔφη, ἄρ-
βαλῶν. παρὰ δὲ τῶν ἀ-
ποβάδραν ἑσῶς, διαγι-
νωσκὲ αὐτοὺς, καὶ ἀνα-
λαμβάνει, γυμνὸς ἐπιβαί-
νει ἀναγκάζων. Εἰ. εὐ λί-
γης, καὶ οὕτω ποικίσω-
μεν. οὐτοσί τίς ὁ πρῶτος
ᾔς; Μί. Μηνίππ' ἔγω-
γε. ἀλλ' ἰδ' ἢ πῦρά μοι
ὦ Εἰμῶν, καὶ τὸ βάκτρον,
καὶ τῶν λήντων ἀπορρίψ-
θω. τὸν τρίβωνα δὲ ὅσ' ἔ-
κόμεισα, εὐ ποιῶν. Εἰ. ἐμ-
βαίνει ὦ Μένιππε αὐδ' ὦν
ἀρῖς, καὶ τῶν προεδρίαν
ἔχει παρὰ τὸν λυβερνῆτῶν
ἐφ' ὕψελ, ὡς ἐπισκο-
πῆς ἀπαντας. ὁ καλὸς δ'
οὗτος, τίς ᾔς; Χαρ. Χαρ-
μόλιος ὁ μεγαρικὸς ἐπί-
ρας, οὗ τὸ φίλημα δι-
τάλαντον ἦν. Εἰ. ἀπό-

ra erit, neminem ex illis re-
cipere, nisi nudus sit, et su-
pellestem abiecerit. Itaque
ad ipsas scalas te statuito, i-
sosq; cognoscito, et suscipi-
to, nudosq; ingredi cogito.
Mercurius. Recte dixi, atq;
sic faciemus. Quis est ille pri-
mus Menippus Ego Menip-
pus sum. Ecce autem peram
et baculum in paludem ab-
ieci, recteq; feci, qui pallium
ne attulerim quidem. Mer.
Ingredere o Menippe uir op-
tume, primumq; apud gu-
bernatorem naui, locum ac-
cipe, in ipsa summitate, quo
omnes possis intueri. Verū
quis ille formosus est Char.
Charmoleus sum Megaren-
sis ille amabilis: cuius oscu-
lum unum duobus talentis
constitit. Mercurius. Exue
igitur istam pulchritudinē.
et labia unā cum osculis, i-
stam etiam densam comam,

δ'υθι τοιγαροῦν τὸ κάλ-
 λος, καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῖς
 φίλημασι, καὶ τὴν κόμην
 τὴν βαθεῖαν, καὶ τὸ ἐπὶ
 τῶν παρειῶν ἐρύθημα,
 θημα, καὶ τὸ δέριμα ὄλον.
 ἔχει καλῶς: οὐ ζωνεῖ.
 ἐπίβαινε ἡδὲ, ὃ δὲ τὴν
 πορφύρεθ' αὐτοσί, καὶ
 τὸ διαδήμα, ὃ βλοσυ-
 ρός, τῶν τυγχάνεις; Λά.
 λαμπικη. Γελαῶν τύ-
 ρανθη. Ερ. τί αὖν ὦ λαμ-
 πικη τοσαῦτα ἔχω πα-
 ρεῖ; Λά. τί ἄν ἐχέω ὦ Ερ-
 μῆ, γυμνὸν ἢ κεῖν τύραν-
 νοῦ ἄνδρα; Ερ. τύραννον
 μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ
 μάλα. ὥς ἐκ ἀποδου ταῦ-
 τα, Λά. ἰδοὺ σοι ὁ πλοῦ-
 τος ἀπ' ῥέριπται. Ερ. καὶ
 τοῦ τυφοῦ ἀπ' ῥέριφου ὦ
 λαμπικη, καὶ τὴν ὑπόβο-
 νίαν. Βάρεθαι γὰρ τὸ πορ-
 φύρεον, συνεμψυχόντα,

et genarum ruborem, a-
 dioque totam cutem. Bene
 se res habet, expeditus es,
 ingredi nunc. Quis vero
 ille est purpuratus et dia-
 demate praecinctus, gravi-
 tatem quandam pre se fe-
 rens? Quis es tu Lampi-
 chus? Lampichus sum Gelo-
 rum tyrannus. Mercu-
 rius. Quid igitur cum tot
 sarcinis uenisti? Lampi-
 chus, An nudum aduentu-
 re conueniebat tyrannum?
 Mercurius. Nequaquam ty-
 rannum, sed mortuum. ita-
 que depone ista. Lampichus.
 Ecce abieci diuitias. Merc.
 Sed superbiam, o Lampicbe
 et fastum etiam abijce. nam
 ista si in nauiculam coinci-
 dant uehementer grauabunt
 eam. Lampichus. Igitur st-
 ne ut diadema habeam sal-
 tem et sagulum. Mercurius.

Nequa-

Λά. ἔκαστ' ἀλλὰ τὸ δ' ἰάσθαι
 παρ' ἐκαστὸν μεῖχραν, καὶ τὸ
 φεῖσθαι. Εἰς δ' ὁλαμῶς, ἐλ-
 λά καὶ ταῦτα ἄφθον. Λά.
 εἰς. τί ἐστι, πάντα γὰρ αἰ-
 φῆκα ὡς ὁράς. Εἰς. καὶ τὴν
 ὁμότητα, καὶ τὴν ἀνοικν,
 καὶ τὴν ὑβριν, καὶ τὴν ἀρ-
 γίην, καὶ ταῦτα ἄφθον. Λά.
 ἰσθιού σοι, ψιλός εἰμι. Εἰς.
 ἔμβαλε νῆδον. σὺ δ' ἐὼ πα-
 χύς, ὁ πολὺς ἀρκῶ, τίς
 εἶ; Δά. Δαμασίου ἀθλη-
 τῆς. Εἰς. ναὶ τοῖκα. οἶδ' α-
 γάρ σε, πολλάκις γὰρ ταῖς
 παλαίστραις ἰδών. Δά.
 ναὶ ὦ Εἰς. ἀλλὰ παρὰ δε-
 ξαί με γυμνὸν ὄντα. Εἰς. ὁ
 γυμνὸς ὦ βέλτιστε, τοσαύ-
 τας σάρκας περιβεβλημέ-
 νου. ὡς ἐκ πόδ' ὑπὸ χυτὰς,
 ἐπεὶ κατὰ δ' ὕσας τὸ σκά-
 φος, τὸν ἑτέρου πῶδα ὑ-
 πόρθεις μόνου. ἀλλὰ καὶ τὸς
 σιφάντας τὸς ἀπόρρητον
 καὶ

Nequaquam, imo et hoc
 relinquito. Lampichus. Si
 ita. Quid praeterea uide-
 Nam omnia, ut uider, abiect
 Mercurius. Crudelitatem
 etiam, et amentiam, et ui-
 olentiam et iracundiam, at-
 que his similia desponde. Lam-
 pichus. Ecce nudus sum.
 Mercurius. Ingredere nunc.
 Tu uero pinguis admodum
 et carnosae quae es. Dama-
 sias. Damastias ego sum a-
 thleta. Mercurius. Certè,
 uideris ille esse. scio enim
 te saepe in palestra à me ui-
 sum. Damastias. Haec est Mer-
 curi, uerum accipe me nu-
 dum. Merc. Nequaquam ba-
 ne uir, nudus es, tanta carne
 circumdatus, itaq; exue eam.
 Nam si uel alterum pedem
 in nauem posueris et submer-
 ges eam. Sed et coronas istas
 et praekonias abijcito. Dam.

καὶ τὰ λυγρύνματα. Δα.
 ἰδοὺ σοὶ γυμνός, ὡς ὄρας ἐ-
 λθὼς ἡμῖ, καὶ ἰσοσάσι-
 τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερ. οὐ-
 ποὺς ἄμεινον ἄδερῇ εἶναι.
 ὡς ἐμβαλε. καὶ σὺ δὲ τοῦ
 πλεόντος ἀποβίβλῃς ὡς
 Κράτορ, καὶ τῶν μαλα-
 κίων δὲ προσέτι, καὶ τῶν
 στυφίων, μηδὲ τὰ γυναι-
 κεία νόμιζε, μηδὲ τὰ τῶν
 προσόντων ἐξιώματα. ἑα-
 τάλιπε καὶ γυγίῃ, καὶ δό-
 ξαν, καὶ ἔποτε σε ἡ πόλις
 ἀνέκρουσεν, διεργίτῳ
 ἀλλοτρίῳ. καὶ τὰς τῶν αὐ-
 θιμάντων ἐπιγραφάς, μη-
 δὲ ὅτι μέγαντάφορ ἐπὶ
 σοὶ ἔχουσιν λίγαι βαρυῖαι
 γὰρ καὶ ταῦτα μνημονδύ-
 οντα. Κ. ὅχι ἐκὼν μὲν, ἀ-
 πορρίψας δὲ, τί γὰρ αὖ καὶ
 πάθομαι; Ερ. βαβαί. σὺ καὶ
 ὁ γυνὸς πλεονέκτης; ἢ τί
 τὸ πρόπαιον τὸ τοφίρεις;
 Στρα. ὅτι γυνήσας ὡς Ερ-
 μῆ,

En plane nudus sum, ut ui-
 des, et parit alijs cum mor-
 tuis ponderis. Mercur. Sic
 praestat leuem esse, itaque
 inscende iam. Et tu o Crato
 dimittas abijce, praeterea
 molliciem et delicias, neque
 feras tecum Epitaphia, ne-
 que maiorum tuorum dig-
 nitates. Relinque etiam ge-
 nus, et gloriam. Item ciui-
 tatis de qua scilicet bene me-
 ritus es, publica praeco-
 nia, statuarum inscriptione-
 nes, neque dicito, tibi ma-
 gnum sepulchrum esse con-
 structum. nam et hac gra-
 uant, si in memoriam reuo-
 centur. Cratp. Inuitus
 certe, sed tamen abijciam.
 quid enim faciam? Mercuri-
 us. Papae. Quid tu tibi ut
 armatus aut quid istud tro-
 phaeum tecum circumfers?
 Strato. Quia nunc Mercuri,
 et res praeclearas gesti, pro-
 pterea

μη, καὶ οὐκ οἶσθα, καὶ ἡ πό-
λις ἐτίμησέ με. Ερ. ἀφ' οὗ
ἐν γῇ τὸ τρόπαιον. ἐν ᾧ
δὲ γὰρ εἰρήνη, καὶ οὐδὲν ὀ-
πλῶν δέησει. ὁ σεμνὸς δὲ
ἔτ' ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήμα-
τος, καὶ βρογνυόμενος, ὁ
τὰς ὀφρὺς ἐπεκκῶς; ὁ ἐπὶ
τῷ φροντίδω; τίς οὖν; ὁ
τὸν βαβυλὼν πάγωντα λα-
θεύμενος; Μὲ φιλόσοφος
τίς ὦ Ερμῆ. μάλα γὰρ
πρὸς, καὶ τερατείας μέγας.
ὥς ἀπόδυσσον καὶ τὸ τοῦ.
ὅτι γὰρ πολλὰ καὶ γε-
λοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ κρυ-
πόμενα. Ερ. καταβῆσθαι
τὸ σχῆμα περὶ τοῦ. ἔτα
καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ,
ὅσῳ μὲν πλὴν ἀλαζονίαν
κομίζεις; ὅσῳ δὲ ἀμαθίαν,
καὶ ἔρη, καὶ λεγούσῃαν,
καὶ ἐρωτήσας ἀπ' ἑαυτοῦ, καὶ
λόγους ἀκατανόητους, καὶ γυ-
νοῖας πολυπλάκους; ἀλλὰ
καὶ μεταπειρίαν μάλα

pterea civitas hoc me hono-
re adfecit. Merc. Relinque
trophaeū in terra. apud infe-
ros .n. pax est, neq; ullis ar-
mis opus est. Verum quis ille
est, ipso habitu gravitatem
quandā pre se ferens, et in-
solens, et elatis supercilijs,
quis est ille, inquā, promissa
barbae Me. Philosophus qui-
dam est ὁ Mercuri, imò pre-
stigiarius. et nugatur ple-
ni. Itaq; et hunc exue. vi-
debis enim multa, etq; ridi-
cula, sub palliolo occulta es-
se. M. Depone tu hunc habi-
tū primū, deinde haec quoq;
omnia. O Iupiter, quantā il-
le arrogantiam, quantam in-
scitiam, et quantum contē-
tionum, et inanis gloriae,
quantū questionum dubia-
rum, quantū spinosarum di-
sputationum, et cogitationū
perplexarū, circumfert et
imò q̄ multos vanos labores;

πολλῶν, καὶ λήραυ ὅκ ὀλί-
 γον, καὶ ὕβρις, καὶ μικρο-
 λογίαν. νῦν δὲ αὖ. καὶ χευσίον
 γε τοῦτο, καὶ ἡδ' ὑπάθειαν ἥ,
 καὶ ἀνασχλωτίαν, καὶ ὀρ-
 γῶν, καὶ τρυφῶν, καὶ μα-
 λακίαν. ὅ λελυθε γὰρ με-
 εἰ καὶ μάλα περικρυπτεῖς
 αὐτά, καὶ τὸ ψεύδιον δὲ
 ἀπόθε, καὶ τοῦ τυφῶν, καὶ
 τὸ οἶεσθαι ἀμενέμεναι τ'
 ἄλλωρ. ὅς ἐστι πάντα
 ταῦτα ἔχων ἐμβαίνουσ;
 ποῖα, περὶ ταῦτο ποῖος δὲ
 φασκε αὖ. αἰ; φίλο. ἀπο-
 τίθεμαι τοῖνυν. κύττα;
 ἐπεί πορ' ὅπως κελύεις. με-
 ἀλλὰ καὶ τοῦ πώγωνα τοῦ
 τοῦ ἀποδίδω. ὦ Εὐμή;
 βαρύνετα ὄντα, καὶ λείον
 ὡς ὀρέσ, πρὶν τέμνωρ τρι-
 χόε εἰσὶ τοῦλάχισου. Εὐ. εὐ
 λείγεις. ἀπόθε καὶ τοῦτο.
 φίλο. καὶ τίς ὁ ἀποκείρων
 ἔτα; Εὐ. Μένιπ' οὐ-
 ποσί, λαβὼν πελεκου

et deliramenta non pauca,
 quantas item nugas, et quā-
 tam curiositatem? Sed aurum
 etiam hoc, et uoluptatem, et
 impudentiam et iracundiā,
 et delicias et molliciem se-
 cum habet; neque enim latente
 me ista, etiā si studiose celas.
 Verum abijce mēdacia etiam
 et superbiam, et opinionem
 illam, qua existimas te pra-
 stantiorem esse omnibus reli-
 quis. Nam si cum rebus omni-
 bus ingrediaris, quae uel am-
 plissima nauis te acciperet
 phil. Depono igitur ea, quā-
 doquidem sic iubēs. Menip.
 Sed et barbam hac deponat
 Mercuri, grauem equidem et
 hirsutam ut uides pili sunt
 nimirum quinque minarum.
 Mer. Recte dices, deponet et
 istam. Phil. Sed quis eam ab-
 radet? Mer. Menippus ille
 securi, quibus nauos fabrican-
 tur, eum refecabit et uer-
 tur

τῶν ναυπηγικῶν, ἀποκό-
ψει αὐτὸν ἐπικόπων τῆ
ἀναβάθρας· χησάμηνθ·
Με. ὅκῳ Ἑρμῇ. ἀλλὰ πρὶο-
νὰ μοι ἀνάδ' ὅ· γελοίο-
τερον γάρ τ' ὅτο. Ερ. ὁ πεί-
λεως ἱκανός. Με. εὐγε, αὐ-
θροπινώτερόν γάρ νυν
κῶν ἀπέφηνας, ἀποδέμα-
νθ' αὐτὸ τῶν ἀναβάθρας·
βύλει μικρὸν ἀφέλωμαι
καὶ τῶν ὀφρύων; Ερ. μά-
λιστα. ὑπὲρ τὸ μέτωπον
γάρ κ' αὐτάς ἐπ' ἤρκεν,
ὅκ οἶδ' ἐφ' ὅτ' αὐατεῖς
νωρῆαυτὸν. τί τ' ὅτο; καὶ
δακρύεις ὡς ἀθάνατον, καὶ
πρὸς θάνατον ἀποδ' εἰλι-
αῖς; ἐμβηθ' οὖν. Με. ἐν-
ῖτι τὸ βαρύντατον ἔπα-
μάλ' ἔχει. Ερ. τί ὧς Μηνίπ-
πες; Με. λολακίαν ὧς Ἑρμῇ,
πολλὰ γὰρ τῷ βίῳ χησι-
μύσασαν αὐτῷ. Φιλ. ὅ-
κου καὶ σὺ ὧς Μηνίππε,
ἀπὸ

tur scalis navalibus, quibus
superposita barba refecetur.
Menippus. Nequaquam Mer-
curi, sed da mihi ferram. hoc
enim erit magis ridiculum.
Mercurius. Sufficit bipenni-
nk. Menippus. Euge, Hu-
milior nunc appares, de-
posito bircino foetore. ut a-
ne ut parum etiam de su-
supercilijs auferam. Mer-
curius. Maxime: Nam hæc
super frontem etiam attol-
lit, neque scio quò seipsum
extendat. Quid hoc rei est?
Etiam ploras scelestes? Et
mortem times? Ingredere
igitur. Menippus. Unam
quiddam adhuc grauissimum
gestat sub alis. Mercurius.
Quid Menippe? Menippus.
Adulationem Mercuri, quæ
illi dum uiveret, multum
profuit. Philosophus. Igi-
tur et tu Menippe, tuam

ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ
παρρησίαν, καὶ τὸ ἀλν-
πον, καὶ τὸ γυναικίον, καὶ τὸν
γέλωτα. μὴ οὐ γοῶν τῶν
ἄλλων γέλῳ; Εἰ. μὴ οὐ
μῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα.
καὶ γὰρ καὶ πάντες οὐφο-
ρα ὄντα, καὶ πρὸς τὸν κα-
τάπληκτον χηρῶν. καὶ ὁ ῥη-
τωρ εἰ σὺ, ἐπὶ τῶν ῥη-
ματικῶν τῶν τοσαύτων ἀ-
πειρολογίαν, καὶ αὐτι-
δίσεις, καὶ περισώσεις, καὶ
περιόσεις, καὶ βαρβαρισ-
μους, καὶ τὰλλα βάρη τῶν
λόγων. πρὶς εἶναι, ἰσχυρὰ πο-
τίθεται. Εἰ. εἰ ἔχει. ὥς τε
λὺν τὰ ἀπὸ γαλακτοῦ. τὴν ἀρ-
χάβρεον ἀνελώμεθα: τὸ
ἀγκυρίου αὐτὸ πείδω: πεί-
τασον τοῖς ἰσίοις: οὐθὺν οὐ
πορθεῖ τὸ πηδάλιον.
εἰ πείδω μὲν. τί οἱ μῶζετε
οἱ μάταιοι, καὶ μάλα οἱ
ἀρτίως τὸν πῶγονα δε-
δωκεν; φιλο. ὅτι οὐ

abijce libertatem, et loquen-
di audaciam, et letitiam, et
animi magnitudinem, et ri-
sum. An tu solus omnium ri-
des? Merc. Nequaquam, sed
retine ista. leuia enim sunt,
et planè facilia portatu, et
ad nauigandum profunt. Tu
uero Rethor, abijce istam in-
finitam loquacitatem, et
antiitheses, et cōparia, item
periodos et Barbarismos,
atq; alias uerborū chitellas.
Rhetor. En abijcio. Mercu-
rius. Bene se habent res. Ita-
que solue funem, attollamur
scalas, attrahatur anchora,
expande uelum, tuq; nauta
clauum dirige, Simus bilar-
res. Quid ploratis? o nos a-
mentes! præsertim tu Phi-
losophe, qui paulo antè tua
barba spoliatus es. Phi. Quia
existimabam immortalē esse
animam. Menippus. Menti-
tur, nam alia sunt, quæ ui-
dentur

Ἐμὴ ἀθάνατον ὄμω τῷ
 ψυχῇ ὑπάρχει. Μι.
 ψύδιται, ἀλλὰ γὰρ ἔοι-
 κε λυπᾶν αὐτόν. Ερ. τὰ
 ποῖα; Μι. ὅτι μηκέτι δει-
 πᾷσαι πολυτελῆ δ᾽ ἑ-
 πνα, μηδὲ νύκτωρ ὄζειν,
 ἀπαντας λαυθάνων, τῶν
 ἡματιῶν τῷ κεφαλῇ κα-
 τεύσας, περιέσιν γὰρ κῦ-
 κλῶν τὰ χαμαυτυπεία, καὶ
 ἔωδον ὀζαπατῶν τὸς νέ-
 ῃς ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύ-
 ριον λήψεται, ταῦτα λυ-
 πεῖ αὐτόν. Φιλο. σὺ δὲ ὦ
 Μηνίππε, ἔκ ἀχθῆς ἀποθα-
 νῶν; Μι. πῶς; ὃς ἔσπου-
 σα ἐπὶ τὸν θάνατον, κα-
 λίσσεται ὁ μηδὲ γνῶς; ἀλ-
 λά μετὰ τὸν λόγον ἔκραν
 γὰρ τις ἀκούεται, ὡς πῶς
 πινῶν ἀπὸ γῆς βοῶντων;
 Ερ. ναὶ ὦ Μηνίππε. ἔκ
 ἀφ' ἐνός γε χώρου. ἀλλ' οἱ
 μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συ-
 νελθόντες, ἄσμενοι γε,

uidentur eum maerore adfi-
 cere. Mercurius. Qualiter
 Men. Quia non amplius
 tam opiparas coenas habe-
 bit, neq; noctu exiens, clam
 omnibus circumuoluto pal-
 liolo capiti, ordine omnia
 accedet scorta, nec manē de-
 ceptis adolescentibus sua sa-
 pientia, pecuniam accipiet;
 hæc sunt quæ illi dolent. Ph.
 An tibi molestum non est,
 Menippe, quod mortuus es?
 Men. Quomodo posset esse
 molestum mihi, qui ad mor-
 tem festinaui, nemine uo-
 cant? Verum non ne cla-
 mor quidam interim dum
 confabulamur, exauditus
 est? ueluti quorundam in
 terra uociferantium? Mer-
 curius. Certè Menippe. ne-
 rum non uno tantum loco
 exauditur clamor, sed qui-
 dam in unum coetum conue-
 nientes, cum uoluptate de-
 vident

λῶσι. πάντων ἐπὶ τῷ
 λαμπρῷ θανάτῳ. καὶ ἡ
 γυνὴ αὐτὸ συνέχευε πρὸς
 τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ πα-
 ρέεινα ὑπὸ τῶν παίδων
 βάλλετο ἀφ' ὀφθαλμοῖς τοῖς λί-
 θαις. ἄλλοι δὲ Διόφαντος
 τοῦ ῥήτορος ἐπαινοῦσιν ἐν
 Σικυνῶνι, ἐπὶ ταφίδος λό-
 γος διεξίοντα ἐπὶ Κρά-
 τωι θύεται. καὶ νῦν Δία γε,
 ἢ Δαμασίῳ μήτηρ κωκύ-
 οσα, ὅζ' ἄρχει τοῦ θρῶνου
 σὺν γυναιξὶ ἐπὶ τῷ Δα-
 μασίῳ. σὲ δὲ πόλεις ὧ Μέν-
 νιππε διακρύνει, καὶ ἡ συ-
 χίαν δὲ κείσασα μόνον. Μέν-
 νιππε, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν
 λυνῶν μετ' ὀλίγου ὄρεοι,
 μὲν ὧν οἰκτίσω ἐπ' ἐμοί,
 καὶ τῶν λορᾶκαρ τυπτο-
 μὲν ὧν τοῖς πηροῖς, ὅπως
 αὐτοὶ συνελθόντες δάπησιν
 με. Εἰ, γυνάδεις ἢ ὧ Μέν-
 νιππε, ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ

rident mortuum Lampri-
 chum, et illius uxorem mu-
 lieres coeperunt: atque illius
 liberi nuper admodum geni-
 ti, multis lapidibus à pueris
 abruuntur. Quidam Dio-
 phantum Rhetorem laudat,
 Sicyone funebres orationes
 recitantem de hoc Cratone.
 Et per Iouem Damasiae ma-
 ter ululans, lamentationem
 inceptat unà cum mulieribus
 pro Damasia. Te uerò,
 Menippe, nemo est qui de-
 ploret, et tranquillius iaces
 solus. Menippus. Nequa-
 quam. nam haud ita multo
 post, audies canes miserabili-
 ter ciulantes propter me, et
 coruos alas concutientes,
 quando ad sepeliendum me
 conueniet. Mercurius. For-
 tis es, Menippe. sed quis
 iam transfretauimus, abite
 uos recta per hanc uiam ad
 forum iudiciale. Ego uero et

πῶς πλοῦν καὶ μὴν ἡμεῖς, ὅ-
 μεις ἢ ἀπίτε πρὸς τὸ δι-
 κασίον, οὐθέαν ἐκείνων
 προΐοντες. ἐγὼ ἢ, καὶ ὁ πορ-
 θμὸς, ἄλλος μετὰ δούλο-
 μεθα. ΜΕ. οὐ πλοῦντε ὦ Ερ-
 μή: προΐοντες ἢ καὶ ἡμεῖς. τί
 οὐκ ἐπὶ καὶ μέλλετε; δίκας
 δῶναι δέησαι, καὶ τὰς κα-
 τὰ δίκας φασὶν εἶναι βα-
 ρύας, τροχὸς, καὶ γύπας,
 καὶ λίθους. δεχθήσεται δὲ ὁ
 ἐκάστω βίῃ.

Κρατὺς τῷ καὶ Διό-
 γενει.

Μοίριχον τὸν πλοῦσιον,
 ἐγίνωσκον ὦ Διόγενες, τοῦ
 πάντων πλοῦσιον, τὸν ἐκ Κο-
 ρίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὀλ-
 κήσας ἔχοντα, οὗ ἀνελπίδος
 Αρξίας, πλοῦσιον καὶ αὐ-
 τὸς ὦρ, τὸ ὁμοεικὸν ἐκείνῳ
 εἰώθει ἐπιλέγειν, ἡμ' ἀνὰ φῶ-
 ρ' ἐγὼ σε. Δι. τί νυν γίνεαι ὦ
 Κρατὺς, ἐθεράπευον ἄλλῃ
 λῶς; Κρα. τῷ κλήρῳ γίνεαι
 ἐκά-

nauta alios transuectabimus.
 Menippus. Feliciter nauiga-
 te o Mercuri. Sed et nos
 progrediamur. Verum quid
 cessatis adhuc? Iudicium de
 uobis ferri oportebit, et qui-
 dem aiunt poenas esse gra-
 ues, rotas, uultures, et lapi-
 des: uniuscuiusque uita exa-
 minabitur.

Cratetis et Dio-
 genis.

Moerichum diuitem, noue-
 ras ne Diogenes? illum, in-
 quā, supra modum diuitem,
 illum Corinthium, cui totae
 erant naues onustae mercibus,
 cuius consobrinus Aristaeas
 quum ipse quoque diues esset.
 Homericū illud in ore sol-
 bat habere: Confice me, uel
 ego te. Dio. Cuius rei gratia
 alter alterum colebat? Cra-
 tes. C. Hereditatis causa,
 quum

ἐκάτερόν, ἡλικιωτάτοι οὐ-
 τού. καὶ τὰς διαθήκας δὲ
 τὸ φανερόν ἐπίδεντο. Ἀρι-
 στείαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰς προ-
 ἀποθάνατον, δὲ ἀπό τῶν αἰ-
 φείας τῶν ἑαυτοῦ πάν-
 των· Μοίριχον δὲ ὁ Ἀρι-
 στείας, εἰς προαπέλθοι αὐ-
 τοῦ. ταῦτα μὲν ἐγγέγρα-
 πῆσιν. οἱ δὲ, ὑπερβαλλόμε-
 νοι τῇ λολακείᾳ καὶ οἱ μάν-
 τεις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστέρων,
 τεκμαίρομενοι τὸ μέλλον,
 εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥς
 γε Χαλδαίοι παλαιῶν,
 ἀλλὰ καὶ Γυνῖοι αὐτοῖς, ἀρ-
 τι μὲν Ἀριστεὶ παρέχετο τὸ
 κράτος, ἄρτι δὲ Μοίριχον.
 καὶ τὰ τέλα αὐτῶν, ποτὲ μὲν
 ἐπὶ τῷ τοῦ, νῦν δὲ ἐπὶ
 καίνον ἐξέρπει. Διο. τί οὖν
 πέρας ἐγένετο τῷ Κράτει;
 ἀκῶσαι γὰρ ἄξιον. Κρα-
 τὸς μὲν τεθνήσκει ἐπὶ μιᾷ
 ἡμέρᾳ. οἱ δὲ κληροί, ἐς
 εὐνόμιον καὶ Θερασικλείαν

quum essent *equales* ambo,
 tamq̃ testamenta publica
 uerant, in quibus *Mœri-*
chus (si prior moreretur) *A-*
risteam omnium rerum sua-
 rum dominum relinquebat:
Mœrichum uicissim *Aris-*
teas, siquidem ipse prior è
 uita decederet. Hæc igitur
 quæ essent in tabulis scripta,
 illi inter sese captabant, &
 alter alterum adulationib. ob-
 sequijsq; superare contende-
 bat. Porro diuini, haud scio
 utrum ex astris id q; futurum
 esset cōiectantes, an somnijs,
 quæadmodum *Chaldæi* faciunt:
 quin & *Pythius* ipse, nunc
Aristeā uictorē fore pronū-
 ciabat, nunc *Mœrichū*, ac tru-
 tina quidē nunc ad hunc, nunc
 ad illum propendebat. Diag.
 Quid igitur tandem euenit?
 nā audire est operæ precium
Crates. *Cra.* Eodē die mortui
 sunt ambo, cæterum heredita-

περιπλῶν, ἄμφω συγγενεῖς ὄντας, ὃ δὲ πῶποτε
προσαντολουμένης ἔτω
γενέσθαι τὰῦτα, διαπλε-
οντόν γὰρ ἅκ' Σικυνῶν Θ.
ὁ Κίρραν, κατὰ μίσην
τοῦ πόρου πλαγίῳ περι-
πλέοντόν τῳ Ἰάπυγι, ἅ-
νεβράπυσαν, δι. εὐ' ἐποίη-
σαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε γν' τῷ
βίῳ ἤμεν, ὃ δ' γν' τοιοῦτον
γν'νοῦμεν ποδὶ ἀλλήλων.
οὔτε πῶποτε ὕψαμίῳ
Ἀντιδρῆνι ὀποθανεῖν, ὡς
κληρονομήσαμεν ᾧ βακ-
τηρίας αὐτοῖ. εἶχεν δὲ πᾶ-
ν καρτεράν ἐκ κοτίνης
ποινοσάμεν Θ., ὅτε οἶμαι
σύ αὖ Κράτης ἐπεδύμεις
κληρονομεῖν ἀποθανόντος
ἐμῶ, τὰ κτήματα, καὶ τὸν
πίθον, καὶ τὴν πύραν, χοί-
νικας δ' ὅσας βερμωρῆχυσαν.
Κρά. ὃ δ' ἐγ' γάρ μοι τότ' ὡν
ἔσθες. ἀλλ' ὃ δὲ σοὶ αὖ
Δείγνῃ. ἅ γὰρ ἐχὼ, σύ

tes ad Eunomiū ac Thrasy-
clem deuenerūt, quorū uterq;
q; cognatus illis erat, q nūl-
lum uatem consuluerant, an
ita futurum esset? Etenim
quum Sicyone Cirrham uer-
sus nauigarent, medio in cur-
su, obliquo orto Iapyge, euer-
sa nauī perierunt. D. Rectē
factū, at nos cū in uita esse-
mus nihil eiusmodi alter de
altero cōgitabamus. Neq; .n.
ego unquā optabam ut mor-
reretur Antisthenes, quō ba-
culus illius (habebat aut uale
de robustum ex oleastro fa-
ctum) ad me rediret heredē:
neq; tu Crates opinor, deside-
rabas, ut me mortuo, in pos-
sessionū mearum successione
uenires, puta dolij ac peræ,
in qua quidē lupini modij in-
erant duō. C. Neque .n. mibi
quicq; istis rebus erat opus,
imō ne tibi quidē Diogenes.
Quam enim oportebat be-

M

redia

τε Αντιδίνους ἐκληρονό-
 μισας, καὶ ἐγὼ σὺ, πολ-
 λῶ μείζω καὶ σεμνότερα
 τῆς Γόρσωρ ἀρχῆς. Δι. τί-
 να ταῦτα φῆς; Κρα. σο-
 φίαν, αὐτάρκειαν, ἀλη-
 θειαν, παρρησίαν, ἐλευθε-
 ρίαν. Διο. νὴ Δία μέμνη-
 μαί τοι τοῦ διαδεξάμε-
 νου ἅ πλεον παρ' Αντι-
 δίνους, καὶ σοὶ ἐπὶ πλείω
 καταλιπὼν. Κρα. ἀλλ' οἱ
 ἄλλοι ἡμέλουσι τῶν τοιού-
 των ὑπερματιῶν, καὶ οὐδὲς
 ἐθδράπιδον ἡμᾶς, κληρο-
 νομήσειν προσδοκῶν. οὐ-
 δὲ τὸ χυσιόμ πάντων ἐ-
 βλέπομ. Διο. εἰκότως. ὃ
 γὰρ εἶχον γῆναι δέξαντο
 τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν,
 διεργυνκότες ὑπὸ βου-
 φῆς, λαβάνοντες τὰ σαθρὰ
 τῶν βαλαντίων. ὥστε εἰ-
 ποτε καὶ ἐμβαλλοί τις ἐς
 αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρη-

hereditatem Antisthenis tu
 creuisti: et ego tuam, rem
 multo potiore, multoque
 splendidiorē, quā uel Ierisarum
 imperium. D. Quæ nam sunt
 ista quæ dicis? Cr. Sapientiā,
 inquam, frugalitatem, uerita-
 tem, dicendi, uiuendiq; libera-
 tatem. Dio. Equidem memi-
 ni me in istiusmodi opum hæ-
 reditatem Antistheni successi-
 sisse, tibiq; eas longe etiam
 maiores reliquisse. C. Verum
 reliqui mortales hoc posses-
 sionum genus aspernabantur,
 neq; quisquā nos ob spē
 potiundæ hereditatis obse-
 quijs captabat, sed ad aurum
 omnes intēdebant oculos. D.
 Nec iniuria, neq; n. habebāt,
 quo facultates eiusmodi à
 nobis traditæ acciperent,
 quippe rimosi, uiciatiq; deli-
 cijs, non aliter quā uasa carie
 putrida. Quo fit, ut si quan-
 do quis in illos infundat uel
 sapi-

εἶαν, ἢ ἀλθδαν, ὅζι πι
πην ὕδους, καὶ διέρρει,
τὸ πυθμένθ' εἶγαν ὃ
δυναμύν, οἷον π πᾶσχε
σι αἰ τὸ δαίναδ' αὐτοῦ
παρθένοι, ἐστὸν τεβρυπη-
μῶνον, πῖθον ἐπαντλῶ-
σαι, τὸ δέχουσιον, ὁσὶδ-
σι, καὶ ὄνυξι, καὶ πᾶσι μη-
χανῇ ἐφύλαττον. Κρα. ὃ-
κοῦν ἡμεῖς ἢ ἐφομνυλᾶν-
ταῦθα τὸν πλῆτον. οἱ δὲ
ὁβολοὺν ἡφουσι κομίζοντες,
καὶ τὸτον ἄχρι τὸ πορθ-
μέως.

sapientiam, uel libertatē, uel
ueritatem, effluat illico per-
stilletq; , fundo q; immissum
est continere non ualente.
Cuiusmodi quiddam et Da-
nai filiabus aiunt accidere,
dum in doliū pertusum hau-
stam aquā important, at is-
dem aurum dentibus et un-
guibus, omniq; ui seruabant.
C. Proinde nos hic quoq; no-
stras possidebimus opes: illi
simul atq; huc uenerint, obo-
lum duntaxat secum ferent:
ac ne hunc quidem ulterius
quā ad portitorem.

Ἀλέξανδρος, Ἀννίβας, Μί-
νων, καὶ Σκιπίωνος.

Εμὲ δ' εἰ προκεκριῶναι
σὺ ὦ Λίβυ. ἀμείνων γάρ εἰ-
μι. Αν. οὐ μνοῦν ἄλλ' ἐμέ.

Αλ. ὅκω ὁ Μίνως δικα-
σάτω. Μι. τίνας δ' ἐστί;

Αλ. οὗτ' ἄλλ' Ἀννίβας ὁ
καρχηδόνιθ'. ἐγὼ δὲ, Α-
λέξανδρος ὁ φιλίππου.

Alexander, Hannibal, Mi-
nos, Scipio.

Me decet, Afer, prae-
ni. melior enim sum. Hanni.
Imò uerò me. Alex. Iudicet
ergo Minos. Min. Quinam
estis? Ale. Hic est Hannibal
Carthaginensis, ego aut Ale-
xander Philippi regis filius.

ΜΙ. νὴ Δία γνῶσθε γὰρ ἅμ-
 φότεροι. ἀλλὰ ποῦ τίνθ'
 ὑμῖν ἄξις; ΑΛ. ποῦ πρὸς
 θρίας. φησὶ γὰρ οὗτος ἅ-
 μένων γε γνηῖοντα στρα-
 τὸς ἐμῶν. ἐγὼ δὲ ὡσαύτῃ
 παντὸς ἰσασιν, ὅχι τὸ τῶ
 μόνον, ἀλλὰ πάντων σχε-
 δὸν τῶν πρὸ ἐμῶν φημι
 δισμεγεῖν τὰ πολέμια.
 ΜΙ. ὅκου ὅν μίρεται τε-
 ρθ' εἰπάτω. σὺ δὲ πρῶ-
 τθ' ὁ λίβυς λίγε. ΑΥ. ἐμ-
 μὲν τὸ τοῦ Μινως ὠνά-
 μιν, ὅτι γνῶντα καὶ τῶν
 ἑλλὰς ἀφῶν ὁξείμαθον.
 ὥς δὲ ταύτην πλείον' ὅ-
 τθ' ἐνέγκαιτό μοι. φημι
 δὲ τὸ τῶς μάλιστα ἐπαίνον
 ἄξις εἶναι, ὅσοι τὸ μὲν ὅν
 ὁξείμαθον ὄντων, ὅμως ὑπὸ
 μέγα πρὸς ἐχώρησαν δι'
 αὐτῶν, δυνάμει τε ποδὶ-
 βαλόμενοι, καὶ ἄξιοι δό-
 ξαντων ἀρχῆς. ἐγὼ γονεῶν
 μετ' ὀλίγων ὁξείμαθας

Min. Vterq; profectò cele-
 ber. Sed qua de re vobis at-
 tercatio est? A. De præstan-
 tia. dicit enim is, se meliorē
 quā me ducem exercitus
 fuisse, ego uero (quemadmo-
 dum omnes sciunt) non hoc
 solū, sed omnibus ferme, qui
 ante meam ætatem fuisse, in
 re militari præstantiorem
 me esse affirmo. Minos. Di-
 cat ergo uterq; uicissim. tu
 uero Afer, prior loquere.
 Hannib. Vnū hoc me inuat,
 quòd ἔς hic sermonem græ-
 cum didicerim, ut neque hæc
 in re Alexander me superet.
 Aio autem illòs maxime lau-
 de dignos, qui quum parui à
 principio fuissent: sua tamen
 uirtute ad magna peruene-
 runt, potentesq; per se ipsi
 facti, ἔς principatu digni
 habiti fuerunt. Ego igitur
 cum paucis quibusdam Hi-
 spaniam primum adortus,
 quum

ἀντὶ τῆς ἰβηρίας: τὸ πρῶτον, ὑπαρχὸν ὡς τῷ ἀδελφῷ: μεγίστων ἡξιώσθην, ἀφ' ἧς κριθεὶς καὶ τὸς τε Κελτίβηρας ἔλογον, καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἰσθρίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ πόδι τὸν Ἠριδανόν, ἀπαντας ἑατέσθην, καὶ ἀνάστατος ἐποίησα τοσαύτας πόλεις, καὶ τῶν πεδινῶν ἰταλῶν ἐχέουσά κεν, καὶ μέγιστον πρῶτα εἶπον φησὶ πρῶτον χύσσει πόλιν ἄλθον, καὶ ποσὸν τὸν ἀπὸ τῆς μίας ἡμέρας, ὥς τὸς διακτυλίσσει αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρῆσαι, καὶ τὸς ποταμούς γεφυρῆσαι νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἐπράξα, ὅτε Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομαζομένης, ὅτε θεὸς εἶναι προσποιημένης, ἢ γυνὴν τῆς μητρὸς διέξω, ἀλλ' ἀνδρῶν

quum legatus essem fratri additus, maximis rebus idoneus atq; optimus sum iudicatus. Ibi tum Celtiberos cepi, atque Gallos occiduos deuici. Et quum magnos illos montes superassem; ea que circa Eridanum sunt, omnia in cursavi: & tot ciuitates eueri: & planam Italiam subiugavi, & usque ad suburbia principis urbis grassatus sum: totq; uno die Romanos cecidi, ut annuli eorum modijs metiendi fuerint: & ex cataucribus pontes fluminibus fecerim. Atque hæc omnia peregi, nec Ammonis dictus filius, neque deum me fingens, aut matris insomnia narrans, sed cum me hominem esse faterer, & aduersarios

ἡρίδος. καὶ ἐπεὶ δὴ μνησ-
τέμπετο, τὴν πόλεμίων με-
γάλῳ σόλῳ ἐπιπλυσάν-
των τῇ λιβύῃ, ταχέως ὁ
πῆκσσα. καὶ ἰδὼν τῶν ἐμῶν
παρίσχοι, καὶ λατὰς δι-
δοίς, ἠνεγκε δὴ γνωμόνως
τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἐ-
πράξα, βάρεα θ' ὦρ, καὶ
ἀπαίδου τ' παιδείας
τῆς ἑλληνικῆς. καὶ ὅτε ο-
κρῶν, ὠσαυδ' ὅτος, ἐρῶ-
ν ὠδοῶν, ὅτε ἔω Αἰσο-
τέλειον σοφιστὴν παιδ' ὁ-
θεῖ, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγα-
θῇ χρῆσά μιν θ'. ταῦτα ἐ-
σίμ, ἀ' ἐγὼ Αλέξανδρον ἀ-
μείνων φημί εἶναι. εἰ δ' ὅστις
καλῶν ὅτοις, δῖόν τι δια-
δῆμασι τῶν κεφαλῶν δι-
είλετο: μακεδόνσι μὲν
ἴσως καὶ ταῦτα σεμνὰ, ὁ
μὲν δὲ διὰ τὸ τ' ἀμείνων δι-
φείναι αὐτὸν γυναικίου καὶ στρα-
τηγικῶ ἀνδρός, πῇ γινώσκου
πλεονῇ ἢ πόρῃ τῇ τύχῃ καὶ χρε-

in Lybiam appulsa, sta-
tim parui priuatusq; nixi:
et damnationem a quo ami-
mo tuli. Atque hæc egi bar-
barus cum essem, omnisq;
Græcorum disciplinæ ex-
pers: qui neque Homerum;
ut hic, edidici: neque ad A-
ristotele sophista, eruditus
fui: sed solum natura bona
sum usus. Hæc sunt quibus
me meliorem Alexandro es-
se puto. Si uero ea causa
mibi hic preferendus est,
quod caput diademate or-
nauerit: id decorum forsitan
apud Macedones est: non
tamen ob id præstantior hic
videri debet generoso duce,
et uiro, qui ingenio magis
quàm fortuna est usus. Mi-
nos. Hic certè orationem,
neque degenerem, neque ut
Afrum decebat, dixit: tu

ἡγεταλοὺς τῆς Ἀσίας. καὶ
 ἐπὶ τῇ Γρανικῇ ἐκράτησα
 μεγάλην μάχην, καὶ τὴν Λυ-
 δίαν λαβὼν, καὶ Ἰωνίαν,
 καὶ Φρυγίαν, καὶ ὅλως τὰ
 ὑπὸ ποσὶν αἰεὶ χειρῶν μου,
 ἤλθον ἐπὶ Ἰοσὸν, ὅθι βασι-
 λεὺς ὑπῆρκεν, μυριάδας
 πολλὰς στρατῶ ἀγῶν. καὶ
 τὸ ἀπὸ τούτου ὃ μίνως, ὃς
 μεῖς ἰσεὶδόντες ὑμῶν νεκρὰς
 ἐπὶ μίᾳς ἡμέρᾳς ἑκατέ-
 πεμψα. φησὶ γὰρ ὁ
 πορθημένος, καὶ διαρκέσαι
 αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος,
 ἀλλὰ σχεδὸν διαπνεύσα-
 μένης τὰς πολλὰς αὐτῶν,
 διαπλῦσαι. καὶ ταῦτα
 δὲ ἐπράτην, αὐτὸς προ-
 κινδυνεύων, καὶ τιτρώ-
 σκεσθαι ἀξιώμ. καὶ ἵνα σοι
 καὶ τὰ ὑπὸ Τύρου, καὶ τὰ
 ὑπὸ Ἀρβίλοις διαγνώσω-
 μαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι Ἰνδῶν
 ἤλθον, καὶ τὸν Ὀκεανὸν
 ὄρον ἐποίησά μιν ἡ ἀφ'

cos quosdam mecum agens
 in Asiam exercitum tradu-
 xi, et apud Granicum ma-
 gna pugna uici, Lydiam,
 Ioniam, et Phrygiam ce-
 pi. denique obuijs quibus-
 que sub artis ueni ad Iso-
 sum, ubi Darius me expe-
 ctabat, infinitos exercitus
 secum agens. Post hac o
 Minos, uos ipsi scitis, quos
 ad uos uno die mortuos mi-
 serim. Dicit enim Charon,
 tunc sibi scapham non susce-
 pisse, sed ratibus compa-
 ctis, illorum plerosque tra-
 iecisse. atque hac confeci
 meipsum periculis oppo-
 nens et in pugna uulnerari
 non timens. Et ut que a-
 pud Tyrum et Arbela ge-
 sta sunt omittam, usque ad
 Indos ueni, atque Oceanum
 mei regni terminum feci,
 et illorum hominum ele-
 phantes cepi, ac Porum ca-

χῆς, καὶ τὰς ἐλέφαντας
 αὐτῶν εἰλον, καὶ Γῶρον ἐ-
 χειρῶσά μιν. καὶ Σπύδας
 δὲ, ὃς δύναιτο φρονήσας αὐ-
 δρας, ὑποβῆας τὸν Τά-
 ναιον, ᾤκησα μεγάλην ἱπ-
 πομαχίαν. καὶ τὸς φίλους ἐν-
 ἰποίησα, καὶ τὸς ἐχθρούς
 ἠμυνάμην. εἰς ἣν καὶ θεὸς ἐ-
 δόκην τοῖς ἀνθρώποις,
 συγχνωσὶ ἐκείνοι, παρὰ
 τὸ μέγεθος τῶν πρᾶγμα-
 των, καὶ τοιούτων τι πισύ-
 σαι. ἴδοντες γὰρ ἐμὸν. τὸ δ' οὐδὲν
 σιλοῦντάς μου, ἐγὼ μὲν βα-
 σιλεύων ἀπὸ θανάτου, ὅτε
 δὲ γὰρ φυγῆναι, παρὰ Περ-
 σίαν πρὸ Βιθυμῶν, λαθὰς πορ-
 αῖον ἔλθω, πανουργότατον
 καὶ ἀκρότατον ὄντα. ὥς γὰρ
 δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν
 ἐγὼ λέγω, ὅτι ὃς ἰσχυρὸν
 ἀλλὰ πονηρίαν, καὶ ἀπιστίαν,
 καὶ δόλους, νόμιμον δὲ, ἢ
 προφανές, ὁρίσιν. ἔπειτα δὲ
 μοι ὠνέδισε τὴν τρυφὴν,

ptinum duxi. Scythas vero
 viros certè non spernendos
 Tanai transito magna e-
 questri pugna uici: ac ami-
 cos meos remuneratus, ini-
 micos uultus sum. Si uero
 Deus hominicus uidebar: ue-
 niam illi merentur. Nam re-
 tum magnitudine, ut tale
 aliquid de me crederent, in-
 dacti sunt. tandem mors mea
 regem occupauit. Hic au-
 tem exilii obijt apud Prus-
 iam Bithynum, ut uas fer-
 rimus crudelissimorum homi-
 ni conueniebat. Nam quo
 pacto Italos uiceris: omit-
 to dicere. nam non uirtute,
 sed malicia atque perfidia
 et doli id peregisti. Nihil
 est ab eo gestum legitimum
 aut illustre. Sed quia mihi
 laetum obiecit: oblitus ui-
 delur eorum, quæ Capuæ
 admiserit, scortis deditus,
 et voluptatibus uir iste mi-

ἐκλελῆσθαι μοι δοκεῖ οἷα
ἐποίει γὰρ Καπύη, ἐταίρους
σωσών, καὶ τὸς τῶ πολέμου
καεργὸς ὁ θαυμάσιος καὶ
δυσπαθὼν. ἐγὼ δ' ἔτι μὴ
πρὸς τὰ ἑσπερία δοξάας, ἐ-
πί τῃ ἑω μέλῳ ὤρμησα,
τί αὖ μέγα ἐπράξα; Ἰτα-
λίδι ἀναιμῶς λαβὼν, καὶ
λιβύῳ, καὶ τὰ μέχρι Γαδ' ἐ-
ρπον ὑπαγομένους. ἅλ' ὅτι
ἄξιόμαχα ἐδόξε μοι ἐκεί-
να, καὶ ὅσην ὄντα ἦδ' ἡ, καὶ
δ' οὐ πρότερον δυνάμεντα. εἰ-
ρηκα. σὺ δ' ὦ Μίνως δ' ἰκα-
ζε. ἰκανὰ γὰρ ἄρ' πολλῶν
καὶ ταῦτα. Σ. μὴ πρότερον,
ἢν καὶ ἐμὲ ἀκούσης. Μ. τίς
γὰρ εἰ ὦ βέλτιστε; ἢ πόθεν
ὦν εἶς; Σκ. ἰταλιώτης
Σκιπίων, στρατηγὸς, ὁ κα-
θελὼν Καρχηδόναν, καὶ ἕρα-
τήσας λιβύων μεγάλας
μάχας. Μ. τί οὖν καὶ σὺ ε-
ρεῖς; Σ. Ἀλέξανδρον μὲν ἦν
τῶν εἶναι, τῶ δ' Ἀννίβαν

rabilis, belli gerendi occasio-
nes prodidit. Ego uero nisi
ea quæ sub occidente sunt,
parua putans, uersus Orien-
tem me impulissem, quid nã
adeo magni perfecissem?
Qui Italiam absq; sanguine
capere, ac Libyã, omnemq;
eam oram usq; ad Gades, sub
potestatem redigere facili
potuissim. Sed illa ego tan-
ta contentione digna non
putavi, præsertim iam an-
tea illis percussis, ac domi-
num agnoscentibus. Dixi.
Tu uero, Minos, iudica. Nã
ex hæc è multis protulisse,
factis est. Scip. Non, nisi me
quodq; prius audias ὦ Minos.
Μ. Quis nã es, uir optime?
aut cuias, qui uerba facturis
sis? S. Romanus, qui Cartha-
ginẽ de leui, & Afros multis
magnis præliis domi. Μ. qd
igitur et tu dicis esse? S. Alexã-
dro qdẽ minore esse me Annibale

μένων. ὅς ἐδ' ἰώφα νικίσας
αὐτ', ἢ φονγεῖν καταναγ-
κίσας ἀπίμως. πῶς οὐκ
ἔκ ἀναίσχυτ' ὅτος, ὅς
πρὸς Αλέξανδρου ἀμι-
λᾶτ', ὃν καὶ Σκιπίου ἐγὼ
ὁ νομικκῶς αὐτ', παρα-
βάλλωμαι ἀξιῶ; Μί. νῦν Δί'
θυγνώμονα φῆς ὃ Σκιπί-
ου, ὥς πρῶτ' ὃ μὲν λε-
κρίδω Αλέξανδρος. μετ'
αὐτ' δέ, σὺ. ἔτα, εἰς ὁλοκῆ,
τρίτ' ὃ Αννίβας, ὃδ' ὅτος
θυκαταφρόνιτ' ὢν.

Διόγενος καὶ Αλέ-

ξανδρ. Διό-

γενος.

Τί τοιοῦτον ὃ Αλέξαν-
δρ', καὶ σὺ τέθνηκας ὃ.
αὐδρ' ἢς. μεῖς ἀπαντῶν;
Αλέ. ὁρᾷς ὃ Διόγενος. σὺ
παράδοξον δέ, εἰ ἀνθρώ-
π' ὢν, ἀπέθανον. Διο.
ἐκκοῦ ὃ Ἀμμων ἐξ ὅθεν
το, λέγουν ἑαυτῶ σε εἶναι
ἡόν. σὺ δέ Φιλίππου ἄρα

balem autem præstatiorem.
ut qui ipsum expulerim: et
ad turpem fugam cōpuleri.
Quō igitur non impudens i-
ste uideatur, qui cū Alexan-
dro se comparet, cui ne ipse
quidē Scipio, qui istū denici,
comparare me ausim? M. e-
qua me Hercule dicit, Sci-
pio. Itaq; primus indicetur
Alexander, post illum tu,
atq; tum, si placet, tertius
hic Hannibal quippe qui nec
ipse sit contemnendus.

Diogenis et Alexandri.

Quid hoc rei Alexander,
itane defunctus es tu quoq;
perinde atq; nos omnes? Ale.
Vides nimirum Diogenes. ta-
met si mirandū non est, si ho-
mo cum fuerim, defunctus
sim. D. Ergo Iupiter ille Hā-
mon mētiebatur, cū te suum
esse filium diceret. tu uero
Philippo patre prognatus
eras.

ἴδω; ΑΛΙ. Φίλιππου Δι-
λαοδία. ὃ γὰρ αὖ ἐτεθνή-
κειν Αμμιωνῶ ὧν. ΔΙΟ. καὶ
μὴν καὶ πόδι Ολυμπια-
δῶ ὁμοιαῖ λέγοντο, δρᾶ-
κοντα ὁμιλῶν αὐτῇ, καὶ
ἐλέπεσθαι γὰρ τῇ ἐννῇ. ἔτα
οὕτω σε τεχθῆναι. τὸν δὲ
Φίλιππον ἐξηπατῆσαι,
θίοννον πατέρα σε εἶναι.
ΑΛΙ. ἰαγὼ ταῦτα ἤκουον
ᾧ σοὶ σύ. νῦν δὲ ὄρω ὅτι
ἔδ' γὰρ ὕγιες οὐτὲν μήτηρ,
οὐτὲ οἱ τῶν Αμμιωνίων
προφῆται ἐλεγον. ΔΙΟ.
ἀλλὰ τὸ ψεύδιθ' αὐτῷ,
οὐκ ἄχρησόν σοι ᾧ ΑΛΙ.
ξανδρὸς πρὸς τὰ πράγμα-
τα ἐγένετο. πολλοὶ γὰρ
ὑπὲρ ἡμετέρων, θεὸν εἶναι σε
νομίζοντες. ἀτὰρ ἐπὶ
μοι, τίνι πῶς τοσαύτῳ
ἀρχῇ καταλέλοιπας;
ΑΛΙ. οὐκ οἶδα ᾧ ΔΙΟγε-
νός. ὃ γὰρ ἔφθασα ἐπι-
σκήψαι τι πόδι αὐτῆς, ἢ

εἶναι. ΑΛΕ. Haud dubiè Philip-
po, neq. n. obijsssem, si Hāmo
ne parente fuisssem progeni-
tus. D. Atqui de Olympiade
etiā, consimilia quædā fere-
bantur, draconem quendam
cum ea fuisse congressum, ai-
sumq. in lecto ex sic te geni-
tum esse. Philippum porro
deceptum fuisse, qui se tuum
patrem esse crederet. Alex.
Inaudieram quidem ex ipse
ista, quemadmodum tu, at
nunc uideo, neq. matrē, neq.
Hammonios illos uates, sani
quicquā dixisse. D. Attamen
istud illorum mendacium, A-
lexander, ad res gerendas
haudquaquam tibi fuit inu-
tile, propterea quod uulgu
te uerebatur, metuebatq.,
quā deum esse crederet. Sed
dic mihi, cui nā ingens illud
imperii moriens reliquissie
Alex. Id equidē ignoro Dio-
genes, celerim, n. e uita sub-
mouebat,

τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθυ-
 ακω, Περδικκα. πῶς
 ἀλλὰ τί γέλως ὦ Διόγηνες;
 Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνέμνη-
 θῆναι οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλὰς,
 ἀρτίσε παρεληφότα τῶν
 ἀρχῶν λολακδόντων, καὶ
 προσάτων αἰρεμένοι, καὶ
 στρατηγῶν ἐπὶ τοῖς Βάρ-
 βάροις. γυνοὶ δὲ καὶ τοῖς
 δωδεκάθεοις προσιδυ-
 ντες, καὶ νεὺς οικοδομώμε-
 ναι, καὶ βύοντες ὡς δρᾶ-
 κοντες ἡμεῖς; ἀλλ' εἰπὲ μοι,
 πῶς σε αἰμακιδονοῦν ἐθα-
 ψαν; Ἀλλ'. ἐπὶ γὰρ Βαβυ-
 λῶν κείμαι, τρίτῳ ταύ-
 τῳ ἡμέραν. ὡς σκενέται
 δὲ Πτολεμαῖος ὁ ἑπτα-
 σιστής, ἢ ποτε ἀγάγῃ
 σχολῶν ἀπὸ τῶν δορυβά-
 των γυνοῖν, εἰς Αἴγυ-
 πτον ἀπαγαγὼν με, δά-
 ψαμένῃ, ὡς γυνοίμην εἰς
 τῶν Αἰγυπτίων θείων.

monubar, quam ut esset. ocii-
 um de illa quicquam statuer-
 di, præter id unum, quod mo-
 riens Perdiccæ annulū tra-
 didi. Sed age, quid rides Dio-
 genes? Diog. Quid ni rideās
 an non meministi quid Græ-
 ci fecerint, quum nuper tibi
 arrepto imperio adularētur,
 principemq; ac ducem ad-
 versus Barbaros deligerent et
 nonnulli uero in duodecim
 decorū numerū referrent, ac
 phana constituerent, deniq;
 sacra facerent tanquā Dra-
 conis filios. Sed illud mihi di-
 cito, ubi te sepelierunt Ma-
 cedones? Alexander. Etiam-
 num Babylone iaceo tertium
 iam diem. porro Ptolemæus
 ille satellites meus, si quando
 detur ocium ab his rerū tu-
 multibus, qui nunc instant,
 pollicetur in Aegyptum de-
 portaturum me, atque inibi
 sepulturum, quo unquam fiam

Διογ. μὴ γελάσω ὦ Αλέξανδρε, ὁρῶν γὰρ ἅδ' ἐπὶ σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα Ἀννουβιν, ἢ ὅσις ἐμὴ γένεσθαι; πλὴν ἄλλα ταῦτα μὲν ὦ θεσιότατε, μὴ ἐλπίσης. οὐ γὰρ δέμις κλέιδειν τινα τῶν ἀπαξ διαπλυσάντων τῇ λίμνῃ, καὶ ἐς τὸ εἶσω τοῦ σομίου παρελθόντων. οὐ γὰρ ἀμείλις ὁ Αἰακός, οὐδ' ὁ Λέεβορθ' ὕψατα φρόνητ'. ἐκείνα δὲ ἅδ' ἔως αὖ μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεται ὅπ' αὖ ἐννοήσης ὅσῳ δὴ δαίμονιαν ὑπεργῆς ἀπολπῶν, ἀφίξαι, σωματοφύλακας καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σαφάκας, καὶ χυσοῦν τοσούτων, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμῶν, καὶ δόξαν, καὶ τὸ

ex dijs Aegyptijs. Diog. Non possum non ridere Alexander, qui quidem te uideam etiam apud inferos desipientem, sperantemq; fore, ut aliquando uel Anubis fias uel Osiris. Quin tu speristas o-mittis ὦ diuinissime. neq; enim fas est reuerti quenquā, qui semel transmiserit paludem atq; intra specus bialū descēderit, propterea q; neq; indiligēs est Aeacus, neq; cōtemnendus Cerberus. Verum illud abs te discere peruelim, quo feras aīo quoties in mentem redit, quāta felicitate apud supos relictā, huc sis profectus, puta corporis custodibus satellitibus, ducibus, tum auri tanta mi, ad hoc populis qui te adorabant, praeterea Babylone, Bactris, immanibus illis beluis, dignitate, gloria, deinde quod cernebas cōspicuum, dum uicta-

reris.

τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἐλαύνοντα, διαδεδυμένον ταυνίᾳ λουκῆ τῷ λεφάλλῳ, πορφυρίδα ἐμπροσθεν κινητόν. ὃ λυπεῖται τὰ σε ὑπὸ τῷ μνημύῳ ἴοντα; τί δ' ἀκρύβεις ὧμάται; ὃ δὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδουσε, μὴ οἶεσθαι βίβλαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Ἀλ. σοφὸς, ἀπάντων ἐκείνων βολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν; ἐμὲ μόνον ἑασσον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἤτκσε παρ' ἐμῶ, οἷα δὲ ἐπίσελκον: ὥς δὲ καὶ ἐχρητόμεν τε περὶ παιδείαν φιλοτιμία, δωπιδύων, καὶ ἐπαινῶν. ἀρτι μὲν ἐς τὸ καλῶς, ὥς κ' ἐπὶ τῷ μέρει ὅν τὰ γὰρ ὅ: ἀρτι δ' ἐς τὰς πρᾶξεις, καὶ τοῦ πλῆθους. καὶ γὰρ αὖ κ' ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ ἡγεῖται εἶναι, μὴ ἀσχεῖναιτο καὶ αὐτοὶ

reris, dum amiculo candido caput haberes reuinctū, dum purpura circumamictus esses: nunquid hæc te discruciant, quoties recursant animos? Quid lachrymaris stultus? et an non id te sapiens ille docuit Aristoteles, ne res eas quæ à fortuna proficiantur, stabiles, ac firmas existimares? Ale. Sapiens ille, quum sit assentatorum omnium perditissimus: Sine me solum Aristotelis facta scire quam multa à me petierit, quæ mihi scripserit, deinde quemadmodum abusus sit mea illa ambitio, qua cupiebam eruditione cæteris præstare, cum mihi palparetur interim, ac prædicare et me, nunc ob formam tanquàm et ipsa summi boni pars quædam esset, nunc ob res gestas atq; opes. nā has quoq; in bonorum numero collocandas esse

αὐτὸς λαμβάνων. γόνος ὃ
Διόγενος, ἀνθρώπου, καὶ
τεχνίτου. πλὴν ἀλλὰ τοῦ
τό γε ἀφ' ἡλίου καὶ αὐτῷ
σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς
ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἃ
κατηρεμῆσω μικρῶν γε
ἡμπεροδῶν. Διο, ἀλλ' οἶδα
ὁ δρᾶσις; ἀκτὸ γὰρ σοι
φίλῳ πῶς ὑποβήσομαι, ἐ-
πεὶ οὐτ' αὐτὰ γε ἐλπίδες
ἔφυνται. σὺ δὲ καὶ τὸ
λῆθες ὕδωρ χαλδῶν ἐπι-
πασσάμενος πίε, καὶ αὐ-
τὸς πίε, καὶ πολλάκις. ὅττω
γὰρ αὖ πάντες ἐπὶ τοῖς
ἀριστοῖς ἀγαθοῖς ἀνιώ-
μεθα. καὶ γὰρ καὶ κλει-
τοὺς ἐκείνοιο ὄρω, καὶ Καλ-
λιδῶν, καὶ ἄλλους πολλούς
ἐπὶ σὲ ὀρμῶντας, ὡς δια-
σπᾶσθαι τοὺς ἡμῶν
τοῦ ὄντος δρᾶσις αὐτῶν. ὡς
πλὴν ἐτέρων σὺ ταυτὶ
βιάσῃ. καὶ πῶς πολλὰ
κίς, ὡς ἐφ' ἡμῶν.

esse cēsebat, ne sibi uitio uer-
teretur, q̄ eas acciperet. Pla-
nè praestigiator uir ille quidē
erat, ac fraudulētus ὁ Dioge-
nes, quanq̄ illud fructus scili-
cet ex illius sapientia fero, q̄
nūc perinde quasi summis de
bonis ex crucior, ob ista q̄ tu
paulo antè cōmemorasti. D.
At scin' qd facies? ostendā ti-
bi molestiae istius remedium.
Quando quidē in hīs locis ue-
raturū nō prouenit, fac ut Le-
thae fluminis aquā quidā fau-
cibus attrahēs bibas, atq; eo
pacto desines de bonis Aristo-
telicis discrucari. Verum. n.
Clitū etiam illū ὃ Callisthe-
nem uideo, cūq; hīs alios cō-
plures raptim huc sese fe-
rentes, quò te discerpant
penasq; sumant ob ea quae
quondam in illos commisti.
Quare fac in alteram hanc
ripā te conferas, et crebrim,
ut dixi, bibas.

Αλέξανδρον καὶ Φι-

λίππον.

Νυνὺ μὲν ὦ Αλέξανδρε,
 ἔκ αὖ ἐφαρὲν γένοιο, μὴ
 ἔκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι. ὃ γὰρ αὖ
 ἐτεθνήκεις, Αμμώνος γε
 ὦρ. Αλε. ὅθι αὐτὸς ἠγνό-
 οῦν ὦ πάτερ, ὥς Φιλίπ-
 πον τὸ Αμύντῳ υἱὸς εἶμι.
 ἀλλ' ἐδ' ἐξάμην τὸ μάντιόν
 μα, ὥς χησίμου δὲ τὰ
 πρᾶγματα οἰομένη εἶ-
 ναι. Φι. πῶς λέγεις; χη-
 σιμον ἐδ' ὅκει σοι, τὸ πα-
 ρέχειν σε αὐτὸν ὅζα πατήρ
 θεοσάμνον ὑπὸ τῶν προ-
 φητῶν; Αλε. ὃ τὸ το. ἀλλ'
 οἱ Βάρεβαροι λατεπλάγην-
 σάν με, καὶ ὅλεις ἐπ' ἀνθί-
 σατο, οἰομένοι δὲ ὦ μάχε-
 σται. ὥς ῥᾶρον ἐκράτου
 αὐτῶν. Φι. τίνων ἐκράτη-
 σας σύ γε ἀξιομάχων ἀν-
 ὄρων, ὃς δ' αἰλοῖς ἀείσω-
 νίχθης, τοξάρεα, καὶ
 πηλτάρεα, καὶ γέρεα

Alexandri et Philippi.

Nunc quidem nō inficia-
 beris Alexander ex me pro-
 gnatum te esse filium. nam
 si Hāmonis fuisses: mortem
 nō obijsses. Al. Neq; uero ne-
 scius eram pater, Philippi
 Amyntæ F. me esse filiū sed
 quia ad res gerendas sic mihi
 uisum erat cōducere, cōmen-
 to hoc usus sum uaticinij. P.
 Quid akc' Conducibile id tibi
 uisum, ut uatib. impostorib.
 fallendum te exponeres? A.
 Non isthuc, sed barbaros in
 mei admirationē tractos, fa-
 cilius hoc prætexit, nostro
 subdidimus impio, cum nemo
 unus uiribus nostris haftenus
 restiterit, quippe hac sola o-
 pinione ducti, q̄ aduersus deū
 sibi esset praeliandū. P. Quos
 tu igitur tāto conatu dignos
 usq̄ uicisti? q̄ cū timidis illis,
 paruis arcubus, et parmulis,
 et gerris uimnēis pugnare
 solitis.

οἰσύναι προβεβλημένοις;
 Ἑλλήων ἑρατῶν ἔργον
 ἴω, Βοιωτῶν κ' Ὀφκίων κ'
 Ἀθινάων, καὶ τὸ Ἀρκά-
 δων ὀπλιτικόν, καὶ τῶν
 Θητταλῶν ἵππον, καὶ
 τοὺς Ἠλείων ἀκοντιστάς,
 καὶ τὸ Μαντινίων πελ-
 τασικόν. ἢ Θράκας, ἢ Ἰλ-
 λυρίδς, ἢ καὶ Γαίονας χει-
 ρώσασθαι: ταῦτα μεγα-
 λαί Μιδῶν δέ, καὶ Πόρ-
 σῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ
 χρυσοφόρων ἀνθρώπων,
 καὶ ἄβρων, ὅκ οἶδα ὡς
 πρὸ οὗ μύριοι μετὰ Κλε-
 ἀρχῶν ἀνελθόντες, ἐκρά-
 τήσαν, ὅδ' εἰς χεῖρας ὑπο-
 μεινάντων ἐλθεῖν ἐκέ-
 νων, ἀλλ' ἂν πρὶν ἢ τὸ φέ-
 μα δεικνῆσθαι, φυγόντων;
 Α. ἀλλ' οἱ Σκύθαι γε ὡ πά-
 τερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλεφαν-
 τες, ὅκ δύκατα φρόνητόν
 τι ἔργον. καὶ ὁμῶς ὁ δῖα

solith, semper cōgressus es
 At Græcos armis domare,
 Boeotios, Phocenses, Athe-
 nienſes, ὃ id genus alios o-
 peris fuerat strenui atq; ma-
 guifici. Arcadum insuper su-
 ſtinere armaturam, equitatē
 Thessaliciū, Eleorum iacu-
 latores, Mantineos pelteis
 instructos, aut Thraces Illy-
 rios, Pæones'ue subigere:
 hæc magna sunt. Ceterum
 Medos, Persas ὃ Chaldaeos
 delicatos ac plurimo auro
 conspicuos, an nescis quo-
 nam modo ante te, duce Cle-
 archo decies mille uiri bello
 adorti expugnariunt, sædè in
 fugam actos, anteaquam ad
 manus uentum fuisset. Α. At
 uero Scythæ pater, ὃ In-
 dici elephantes res sunt non
 usq; adeo abiectæ ὃ contē-
 ptibiles. Et tamen neq; cōci-
 tatis inter ipsos intestinis o-
 dijs, neq; p proditiōnē mibi

εἰσας αὐτοὺς, ὃ δὲ προσδο-
 σίας ὠνέμεντο· τὰς νί-
 κας, ἐκράτῃν αὐτῶν· ὃ δὲ
 ἐπιώρκησα πώποτε, ἢ ὑ-
 ποσχόμεντο· ἐψόυσά-
 μιν, ἢ ἄπιστον ἐπράξα πῶ-
 τῳ νικᾷ ἔνεκα. καὶ τοὺς
 ἐλλώας δέ, τὰς μὲν ἀνα-
 μώσι παρέλαβον. Θηβαίους
 δὲ ἴσως ἀκρίεις ὅπως με-
 τήλθον. Φί. οἶδα ταῦτα
 πάντα. κλεῖντο γὰρ ὡ-
 πηγυγέ μοι, ὅρ σὺ τῷ δο-
 ρατίῳ διελάσας μεταξὺ
 δειπνοῦντα, ἐφόνδυσας,
 ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πρᾶ-
 ξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε.
 σὺ δὲ καὶ τὴν μακεδονι-
 κὴν χλαμύδα καταβα-
 λὼν, κένδριον, ὡσφασί,
 μετρήνιδος, καὶ προσκυ-
 νῆσαι. ὑπὸ μακεδόνων,
 ὑπὸ ἐλδυθέρων ἀνδρῶν, ἢ
 ξίσι. καὶ τὸ πάντων γελοιό-
 τατον, ἐμμεν τὰ τῶν νε-
 νικημένων, ἐπὶ γὰρ λέγειν

nundari passus sum victo-
 riā. Sed neq; preciaui unquā,
 neq; pollicitis quenquam de-
 cepi: neq; fidē solui victorię
 gratia. Adde, q; ὅς Gręcos
 alios sine sanguine in deditio-
 nem accepi. Thebanos autem
 fortassis ipse audisti, quomo-
 do ultius fuerim. Phi. Noui
 hæc omnia. Clitus enim nun-
 ciavit mihi, quem tu inter-
 epulas, eò quòd nomen meū
 celebraret, ὅς meas res ges-
 stas cum tuis conferre aude-
 ret, traiecto per corpus te-
 lo, tum iugularas. Tu uero
 ὅς Macedonica chlamyde
 abiecta, candyn recepisti (ut
 aiunt) ὅς tiaram rectam.
 Ut ne interim cōmemorem,
 quòd te à Macedonibus, ui-
 ris utiq; liberis, adorari de-
 bere te, in animum duxeris.
 Et, quòd maxime omnium fuit
 ridiculum, hominū abs te vi-
 ctorum mores imitatus es.

Tem-

ὅσα ἄλλα ἔπραξας, λίαν
 συγκατακλήσῃς περὶ
 διδυμῶντος ἀνδρᾶς, καὶ γὰρ
 μους τοιούτους γαμῶν,
 καὶ ἠφαισίῳνα ὑπὸρα-
 γαπῶν. ἐν ἐπὶνεσα μό-
 νοι ἀκούσας, ὅτι ἀπὲς
 σχοῦ τῆς τοῦ Δαρσίου γυ-
 ναικὸς καλῆς ὄσης, καὶ ῥι-
 ματρὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν δυ-
 γασίων ἐπεμελίδης. βα-
 σιλικὰ γὰρ ταῦτα. Ἀλλέ,
 τὸ φιλοκίνδυνον ἢ ὃ πᾶ-
 ντερ ὅκ' ἐπαινεῖς, καὶ τὸ γνῶ-
 οφύδρα καὶ πρῶτον κα-
 θέλα δάμει εἰς τὸ γνῶναι τοῦ
 τέχους, καὶ τοσαῦτα λα-
 βῶν πρᾶγματα; φι. οὐκ
 ἐπαινῶ τὸ τοῦ ὁ Αλέξαν-
 δρος. ὅχ' ὅτι μὴ καλὸν εἶναι
 οἶμαι καὶ τιτρώσκει δαί-
 ποτι τοῦ βασιλεία, καὶ
 προσκινδυνόειν τὸ στρα-
 τὸν: ἀλλ' ὅτι σοι τὸ τοιοῦ-
 του ἡκιστα σωίφρονος θεός
 γὰρ εἶναι δοκῶν, εἰ ποτε

Tempeto mihi, ne memorem
 alia, q̄ turpiter admisisti in
 leonum claustra inclusis do-
 ctis uiris & nuptijs talibus
 peractis. Quodq; Hephestio
 nem plusq̄ esset satis, amaris.
 Unū est quod solū laudo abs-
 te gestū, à Darij uxore for-
 ma praestante, quod abstinu-
 eris: & matris illius, atq; fi-
 liarū, curam suscepisti. Re-
 gia enim ista sunt. Alex. Quō
 autem tibi non probatur, q̄
 in Oxydrack primus intra
 pomerium deflui: acceptis
 tot uulneribus. Pi. Non pro-
 bo, Alexander. Neq; id, quia
 pulchrum esse negem, uul-
 nerari quandoq; imperato-
 rem, & dimicare pro exer-
 citu: sed quia id ex te tua
 erat minimē. Siquidem pro
 deo habitus, quos quæso,
 risus praebebas spectatori-
 bus, quando post acceptum
 N 3 uul-

πρῶθεις, καὶ βλέποιν
 σε φορέειν τὸ πολέμου
 ἐκκομιζόμενον, αἵματι ῥέο-
 μένον, οἰμώζοντα ἐπὶ τῷ
 τραύματι. ταῦτα γέλω-
 ῶ τοῖς ὄρωσι. καὶ ὁ Αμ-
 μων, γόνος, καὶ ψυδρόμαν-
 τισ ἠλέγχετο. καὶ οἱ προ-
 φῆται, κολακδοῦ. ἢ τίς ἔκ-
 αὖ ἐγέλασεν, ὄρων τὸν
 τῷ Διὸς ἵον λειποψυχο-
 ῦντα, καὶ δέομενον τῶν
 ἱατρῶν βοηθεῖν; νυνὶ μὲν
 γὰρ ὁπότε ἦσιν τέθνηκας,
 οὐκ οἶσι πολλοὺς εἶναι τὸς
 πλὴν προσποιήσιν ἐκείνῳ
 ἐπικόρτομοῦντας, ὄρων-
 τας τὸν νεκρὸν τῷ θεῷ
 ἐκτάειν. λείμενον, μυ-
 λῶντα ἥσιν καὶ ὄζωσιν-
 κότῃ, κατὰ νόμον σω-
 μάτων ἀπάντων; ἄλ-
 λως τε, καὶ τὸ χεῖσιμον
 ὃ ἔφησ' Αλέξανδρε, τὸ
 διὰ τὸ το κρατεῖν ῥαδί-

vultus, ab exercitu ex acie
 exportabaris, mœrens ac
 eiulans et sanguine manans.
 Adde q. Hammo, tanq̃ præ-
 stigiator quissiam, & uanus
 uates arguebatur, eimq; sa-
 cerdotes adulatores. Non e-
 nim uideo qualiter risum cō-
 tineat, qui Iouis filium ui-
 derit animo linqui, & effla-
 gitare medicorum auxilia.
 Nam nūc quidem quum iam
 mortem obieris: quem credis
 obsecro, conficiam illam ad-
 optionem, qua Iouis dictus es
 filius, non carpere maledi-
 ctis? Potissimū ubi dei istius
 cadaver porrectum iacere,
 turgidum sanē, & aliorum
 corporum more contactis
 suo omnia labefactans, aspe-
 xerit. Ceterum quodais A-
 lexander, tibi fuisse conduci-
 bile, quò facilius rerum po-
 tireris, id profecto multum
 tibi gloriæ ex bene etiam ac

strenuē

ως, πολὺ σε ῥ' ἰσχύς ἀ-
φρεῖτο τῶν κατωρθο-
μένων. πᾶν γὰρ ἐδόκει
γνώεις, ὥς θεὸς γινέσθαι
δοκοῦν, Ἀλέ. ὃ ταῦτα
φρονούσιν οἱ ἄνθρωποι
πρὸς ἐμὸν, ἀλλ' Ἡρακλῆ
καὶ Διονύσῳ γνάμιλλον
παίεσι με. καὶ τοι πῶ
Λογον ἐκένω οὐδ' ἐτέ-
ρου ἐκένω λαβόντ', ἐ-
γὼ μόντ' ἐχειρῶσάμην.
Φι. ὁρᾷς ὅτι ταῦτα ὡς ἡς
Ἀκμωντ' λήγεις, ὃς Ἡρα-
κλῆ καὶ Διονύσῳ παρα-
βάλλεις σεαυτὸν, καὶ ὃν
αἰσχύνῃ ὦ Ἀλέξανδρε,
ὃδὲ τὸν τύφον ἀπομα-
θήσῃ, καὶ γνώσῃ σεαυτὸν,
καὶ σωθήσῃς ἥδιον νεκρὸς
ᾧ;

strenuè gestis eripuit. Nam
quanquam insigniter multa,
tamen dijs longè inferiora
agere uisus es. Alex. Haud
quaquam de me isthuc sen-
tiūt mortales. Sed cum Her-
cule me ὃ Baccho conse-
runt, ueluti pari cum il-
lis gloria certantem. Nam
ὃ Aornum, à neutro etiam
illorum armis subactum, ego
solus cepi. Pbi. Etiamnum
ista ut Hammonis filius di-
cisc quando te Baccho qui-
dem cedis, aut Herculi. Sed
nec erubescere nosti Alexan-
der, solitam uē dediscere ar-
rogantiam. Non te cognos-
ces, neq; tandemq; intelli-
ges, te iam esse mortuumc

Ἀχιλλέως καὶ Ἀντι-
λόχου.

Οἷα πρῶτον Ἀχιλλεὺς πρὸς

Ancilochi ὃ Achil-
lis.

Quenā sunt illa Achilles,
que

τὸν ὀδυοσίᾳ σοι ἐρεκταί
 πόδι τοῖ θανάτῳ ὡς ἄγχι·
 ἢ καὶ ἀνάξια τοῖς διδασκα-
 λείοις ἀμφοῖν, Χέρων
 νόσ τε καὶ Φοῖνικῶ. ἡ κρο-
 ῶν μιν γὰρ ὁπότε ἔφης ἐξ-
 λεσθαι ἐπ' αὐτοῖς, ὡς
 τούτῳ παρὰ τινι τῶν ἀ-
 κλέρων, ὃ μὴ βίσις πο-
 λὺς εἴη μᾶλλον, ἢ πάντων
 ἀνάσσειν τῶν κερῶν. Ταῦτα
 μὲν ὅν ἄγχι τινὰ φρέν-
 γα, δ' αἰλόν, καὶ πέρα τοῖ
 καλῶς ἔχοντες φιλόζωον
 ἴσως ἐχρῶ λέγειν. τὸν
 Πηλῆως δὲ ἕομαι, τὸν φιλο-
 κινδυνότατον ἡρώων ἀ-
 πάντων, ταπεινὰ ἔτω
 πόδι αὐτῷ διανοεῖσθαι.
 πολλὰ αἰσχύνῃ, καὶ γναι-
 τίστης πρὸς τὰ πεπύρα γ-
 μνία σοι γν' τῷ βίῳ, ὅς, ἐ-
 ξόν ἀκλεῶς γν' τῇ φθιώτι-
 δι πολυχρόνιον βασιλέ-
 υεν, ἐκὼν προεἶλε τὸν με-
 τὰ τῇ ἀγαθῇ δόξῃ θά-

quæ tu Vlyssi dudum de mor-
 te dixisti: ut minimè gene-
 rosa, ac Chirone atq; Phœ-
 nice, quibus tu aliquando u-
 sus es præceptoribus, parum
 digna. Audiui enim malle te
 ruri degentem inopi, cui nec
 victus suppetat. locare opo-
 ram, quàm omnibus uita sua-
 tis dominari. Quæ si quis-
 piā homo degeneret Phryx
 timidus, et uita nimis au-
 pidus diceret: ferendum es-
 set. Verum ex Peleo prog-
 natum, et ex omni heroum
 numero periculorum con-
 temptorem acerrimum, in
 tam abiectam et humilem
 de seipso descendere opinio-
 nem, sædum sanè atque pu-
 dendum imprimis, denique
 ijs quæ in uita strenuè ges-
 sisti, minimè consentaneū.
 Nam cum Phthiæ regnare
 tibi ad senectam usq; licuis-
 set, citrà gloriam tamen: tu
 glorio-

νατοῦ. Αχι. ὦ παῖ Νέστο·
 ρ', ἀλλὰ τότε ἢ ἄπει·
 ρ' ἔτι τῶν γνῶταῦθα ὧν,
 καὶ τὸ βέλτιον ἐκείνων ὁ
 πότμος ἢ ἄγνοῶν, τὸ
 δύσλωτον ἐκείνο δοξάζειον
 προετίμων τῷ βίον. νῦν
 δὲ συνίημι ἥδη, ὥς ἐκείνη
 μὲν ἀνωφελής, εἰ καὶ ὁ, τι
 μάλιστα οἱ ἄνω ῥαψώδην
 σσαι μετὰ νεκρῶν δέ, ὁμο·
 τιμία. καὶ ὅτε τὸ καλλ·
 ἐκείνο ὦ Αντίλοχε, ὅτε ἢ
 ἰσχύς πάρεστιν, ἀλλὰ ἡ·
 μεῖσα ἀπαντῶν ὑπὸ τῷ
 αὐτῷ ῥόφῳ ὅμοιοι, καὶ κατ'
 ὁδὸν ἀλλήλων διαφέρον·
 τῶν, καὶ ὅτε οἱ τῶν Τρω·
 ῶν νεκροὶ δὲ δ' ἰασί με,
 ὅτε οἱ τ' Αἰακῶν θόρα·
 πύουσι. ἰσηγορία δὲ
 ἀκριβής, καὶ νεκρὸς ὅμοιος,
 ἢ μὲν κακός, ἢ δὲ καὶ ἐδ·
 λός. ταῦτά με ἀνιά, καὶ
 ἀχθομαι, ὅτι μὴ θνητὸν
 ζῶν. Αντι. ὁμῶς τί οὐκ ἂν

gloriosam oppetere mortem
 maluisti. A. At ὁ Nestoris fi·
 li, nondum etiam tu feceram
 rerū earum periculum, et
 quid cui præferre ignobans
 gloriolam hanc infelicē pro·
 ponebam uitæ. Sed serio iam
 tandem intelligo, nam illa sit
 inutilis: ut maximè sint apud
 superos, qui res gestas cele·
 brent literarum monumētis,
 sed hic apud manes est equa·
 litas. Nam adsunt corporis
 Antiloche, neq; forma: Sed
 iacemus omnes sub eadē cali·
 gine æquales, nullaq; re aliq;
 ab alijs differentes. Adde q;
 nulli iam ex Trojanorū mor·
 tuis formidabilis sum, nemi·
 ni græcorū uenerandus, sed
 est par libertas omnium: et
 mortuus equalis. Siue ma·
 lus, siue ille bonus. Hæc sunt
 q; me angunt et miserè solli·
 citant, et ob quæ doleo, q;
 nō potius loco opas et uiuo.

τις πάθοι ὧ Ἀχιλλεύ; ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκου ἅπαντας, ὥστε χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιάδαι τοῖς διατεταγμένοις, ἅλως τε, ὁρᾷς ὅτι ἐταίρων ὅσοι ποδὶ σὲ δουρὶν οἶδεις; μετὰ μικρὰν δὲ καὶ ὀδυρομένου ἀφίξει; πάντως. Φέρεαι δὲ παραμυθίαν καὶ ἡ λιοινωνία ὅτι πρᾶγματός, καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονηθῆναι, ὁρᾷς ὅτι Ἡρακλῆα καὶ τὸν μελέαγρον, καὶ ἄλλους θαυμαστὸς ἀνδρας, οἳ οὐκ αὖτάρ ὅμως δ' ἐφαίντο ἀνελθεῖν, εἰ τις αὐτοὺς ἀναπέμψαι θετοῦσοντας ἀκλήροισι καὶ ἀβίοις ἀνδράσι; Ἀχι. ἐταίρικὴ μὲν ἡ παραίνουσις: ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον ἀνιά. οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἕκαστον. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε, ταύτη

A. At uerò Achilles, quid agat quispiam? quando sic natura comparatum est, ut omnes prorsum cogantur semel uitam relinquere, quæ lex cū in uniuersam iā obtinuerit, nec abrogari ullo modo queat, patienter hanc feras oportet. Ceterū affice nos quotquot penes te sumus, denique et Vlysses quoque post pusillum adueniet. Vnde solatium tibi meritò offeret societas, idque et alijs in rebus plerūque usu uenire solet. Non enim solus uideris in hæc mala cōiectus. En tibi Herculem, Meleagrum, et alios plerumque, qui non parum multos in admirationē traxere, qui quidē (ni fallor) haud quaquā in uitā uidetur redituri, si quis eos ad inopes et uictos indigios mittat ut illis mercede seruiant. A. Sociorū hæc quidem admonitio est, uerū haud scio quo pacto eorū, quæ in uita

χείρως ἐστί, καὶ ἡσυχίαν
αὐτὸ πάσχοντος. Αν. ὅκ.
ἔλλ' ἀμείνως ὡς Ἀχιλλεύς. τὸ
γὰρ αὐωφελὲς τοῖς λέγειν
ὀρθῶς. σιωπᾷ γὰρ, καὶ
φίρειν, καὶ αὐτὴ χεῖρα, οἷον
δοτ' ἡμῖν, μὴ καὶ γίλωτα
ὀφθαλμοὺς πᾶσι σὺ, τοῖς
αὐτὰ δὴ χόρται.

Διογένης καὶ Ἡρακλῆς.
κλίδης.

Οὐχ Ἡρακλῆς ἔσσις
ἔστιν; ὁ μὲν οὖν ἔλλ' ὅτι
τοῦ Ἡρακλῆα. τὰ τόξον,
τὸ ῥόπαλον, ἡ λεορτή, τὸ
μέγεθος, ὁ λόγος, Ἡρακλῆς
ἔστιν. ἔτα τέθνηκε διὸς υἱὸς
ὢν; εἰπέ μοι ὡς καλινικε,
νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔθνη
ὑπὲρ γῆς, ὡς θεῶν. Ἡρα.
καὶ ὀρθῶς ἔθνη. αὐτὸς μὲν
γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν ὕδασι
τοῖς θεοῖς σῴζεται, καὶ ἔχει
καταλίσσασθαι. ἐγὼ

arguitur, memoria, me excusa-
ciat. Arbitror autē ut uestitū
unūquēq; ita affici. Quod si
nou palā confitemini, perqui-
ores sanē in eo estis, q̄ tacitē
huiusmodi toleratis. A. Nō
equidem Achilles, sed lōgetia
ti praestamus, quippe qui in-
telligamus q̄ sit inutile, de ijs
reb⁹ uerba facere. Silere .n.
et equo animo sustinere om-
nia, quae accidunt, datum no-
bis est, ne tibi afficiam isto si-
miles ipsi quoq; ridiculi om-
nibus meritō uidemur.

Diogenes et Hercules.
Nūqd Hercules hic ē? Haud
q̄squā me herculealius, Arc⁹,
claua, pellis leonina, magni-
tudo ipsa, toi⁹ deniq; Hercu-
lē. Igitur ē uita decessit, q̄ Io-
uis erat filius? Dic quāso ὅ
uictoriosē, mortu⁹ ne es? Ego
.n. in terra tibi haud secus
q̄ deo sacrificavi. H. Rectē
quippe sacrificasti. Hercules
.n. ipse in cælo unā cum dijs

δ' εἰδωλόν εἰμι αὐτοῦ. Δι.
 πῶς λέγεις; εἰδωλον τὸ
 τίς; καὶ διωκτὴν ὅς ἡ-
 μισάας μὲν τινὰ θεοῦ εἶ-
 ταν, τεθνήσκει δὲ τῷ ἡμί-
 σῃ; Ἡρα. ναί. ὃ γὰρ ἐκεί-
 ηθ' ἐθνήσκον, ἀλλ' ἐγὼ ἡ-
 μίκων αὐτοῦ. Διο. μανθάν-
 ω. ἄντανθρόν σε τῷ Γλῶ-
 τανι παρ' ὧκον αὐτ' ἐ-
 αὐτοῦ. καὶ σὺ νῦν αὐτ'
 ἐκέναν νεκρός εἰ. Ἡρ. τοῦ-
 τὸ π. Διο. πῶς οὖν ἀπελ-
 βῆς ὧν ὁ αἰακός, ὃ κ' ἐγνώ-
 σε μὲν ὄντα ἐκένον, ἀλλὰ
 παρ' ἐλέξατο ὑποβολι-
 μαῖον Ἡρακλῆα παρόντα;
 Ἡρα. ὅτι ἐφ' ἑκὲν ἀπελβῶς.
 Διο. ἀληθῆ λέγεις. ἀπελ-
 βῶς γάρ, ὥς αὐτὸς ἐκεί-
 νος εἶναι. ὅρα γάρ μιν τὸ
 γιναντίον ὅς εἰ. σὺ μὲν εἰ ὁ
 Ἡρακλῆς, τὸ δὲ εἰδωλον
 γεγάμκε τ' Ἡβῶν παρὰ
 τοῖς θεοῖς. Ἡρα. θρασὺς
 εἶ, καὶ λάλῳ. καὶ εἰ μὴ

immortalibus consistit, Hebe
 apud se habens cruribus for-
 mosissimam. Ego uero qui te
 alloquor, eius sum umbra D.
 Quidnam dicis amabo? um-
 bra ipsius deit. Fieri ne po-
 test, altera ex parte idem ue-
 deus sit, ex altera mortuus
 H. Vtiq. Ille .n. nequaquam
 mortuus est, sed ego dūtaxat
 imago ipsius. D. Intelligo rē.
 Te permutatione personæ
 Plutoni pro se dedit, & tu
 nunc pro illo mortuus es. H.
 Sic res se habet. D. Quo pa-
 το igitur callidissimus cū sit
 Aiacus, te nequaquam illum
 esse non nouit, sed admisit
 suppositiciū Herculem. He.
 Adhuc persimilis illi eram.
 Dio. Vera autumas, nam ita
 persimilis es, ut ille ipse sis.
 Caueas igitur ne contrā sit:
 ut tu quidem Hercules exi-
 stas, imago uerò apud deos
 immortales Heben uxorem
 duxes.

παύσῃ σκαπῆων δὲ ἐμὲ,
ἔσῃ αὐτίκα οἴου θεοῦ εἰ-
δωλόμειμι. Δι. τὸ μὲν τό-
ξον γυμνόν, καὶ πρόσχειρον.
ἐγὼ δὲ, τί αὖ ἐπιφοβοίμην
σε, ἅπαρ τιθνέως; ἀτὰρ
ἐπὶ μοι πρὸς τῷ σὺ Ἡρα-
κλεῖ, ὅπότῃ ἐκείνῳ ἔ-
ξῃ, σιωπῆς αὐτῷ, καὶ τότε
εἰδωλόμην; ἢ εἰς μὲν ἦτε
ποδὶ τοῦ βίου: ἐπεὶ δὲ ἅ-
πεθάνετε, διασπρεθόντες,
ὁ μὲν δὲ θεὸς ἀπέπιατο,
σύ δὲ τὸ εἶδωλον, ὡσπερ
εἰκὸς ἴω, εἰς ἄλυσιν πάρει;
Ἡρα. ἐχέω μὲν μὲν δὲ ἅ-
ποκρίνεσθαι πρὸς ἀνδρα
ἐπίτηδ' ὅτ' ὀρθοχελουῶ-
τα, ὁμῶς δὲ οὐκ καὶ τὸ τ'
ἄκουσον. ὅπόσον μὲν Ἀμ-
φιτρυόνῳ γὰρ τῷ Ἡρα-
κλεῖ ἴω, τὸ το τέθνηκε, καὶ
ἐμὶ ἐγὼ ἐκείνο παῦ. ὁ δὲ
ἴω τῷ Διὶ, γὰρ οὐρανῷ
σιῶσι τοῖς θεοῖς. Διο. σα-
φῶς νῦν μανθάνω. δὲ

duxerit. H. Audax nimis es
atq; loquax: et nisi à scōma-
tib. q̄ in me iactis, abstinueris,
senties quāprimū qualis dei
imago sis. D. Arc? quidē nu-
dus est atq; paratus. Ego ue-
rò cur de cetero te timeam,
quū semel mortuus sis? Sed p
tuū Herculem dic quaeso, dū
ille uiuebat, eras ne unā cum
ipso, et tunc imago aut
unus quidem eratis in uita:
posteaquā autem ē uita de-
cessistis, separati, ille quidem
ad deos immortales aduola-
uit, tu uero umbra, ut consen-
taneū erat, ad inferos adueni-
stis. H. Et si fas equidem foret,
nequaquā respōdere uiro so-
phisticē percunctanti: attā-
men aures quoq; ad hoc por-
rigas. Quicquid. n. Amphi-
tryonis in Hercule erat, id-
ipsum morte affectum est, q̄
nēpe ego sum totū. q̄ aut ex
Ioue erat, cū dijs immersali-
bus uersatur. Dio. Perspicue

γὰρ φησὶ τεκνὸν ἢ Ἀλκμή-
 νη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλέ-
 ας, τὸν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύ-
 ωνι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός.
 ὥς τε ἐλελίδετε δίδυμοι
 ὄντο δὲ ὁμομήτριοι. Ἡρα. ὃ κ
 ὦ μάταιε. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμ-
 φω ἦμην. Διο. ὃ κ' ἐς μα-
 θέω τὸ τοῦ ῥάδιου, σωθέ-
 τας δὲ ὄντας Ἡρακλέας,
 ἕκτος εἰ μὴ ὦπαθ' ἱππο-
 κενταυρὸς τις ἦτε, εἰς ἐν
 συμπνεφυκότῳ, ἀνδρω-
 πῶ καὶ θεός. Ἡρα. ὃ γὰρ
 καὶ πάντοδ' ὅτω σοι δο-
 κῶσι συγκαθεῖσθαι ἐκ δυνεῖν,
 ψυχῆς καὶ σώματός;
 ὥς τε τί τὸ κωλόνου ὄσι, τὴν
 μὲν ψυχὴν γὰρ ὄρανῳ εἰ-
 ναι, ἥπαρ δὲ ἐκ Διός, τὸ
 δὲ θνητὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς
 νεκροῖς; Διο. ἀλλ' ὦ βέλ-
 τις ἐν Ἀμφιτρωνιάδῃ,
 πᾶσι δὲ ταῦτ' ἐλεγεῖν,
 εἰ σῶμα ἦν δα. νῦν δὲ ἂν
 σώματος ἐδωλόγῃς. ὥς τε

nūc intelligo. autumas enim
 eadem uice Alcmenam duos
 peperisse Hercules, unū qui-
 dem ex Amphitryone, alte-
 rum uero ex summo Ioue. ex
 quo factum est, ut gemini u-
 nius matris utero lateretis.
 Her. Nequaquam ὦ insane,
 idē profecto ipsi eramus am-
 bo. Diog Non ad intelligen-
 dum id facile est, duos Hero-
 cules esse compositos: nisi
 quis diceret, uos tanquam
 Hippocentaurum fuisse con-
 cretos, hominem, & deum.
 Her. An non et homines eo-
 dem pacto ex duobus compo-
 ni tibi uidentur, animo &
 corpore? Vnde quid probi-
 bet, animum quidem ipsum
 ex summo Ioue natum, a des-
 se cælo: me uero mortalem
 ad inferos uenisse? D. Vtiq;
 elegāter hæc differuisses ὦ ο-
 ptimē Amphitryouidae, si
 corpus hac tempestate esses.

ἑνδ' αὐδύεις τριπλῶν ἢ
 δὴ ποιῆσαι τὸν Ἡρακλέα.
 Ἡρα. πῶς τριπλῶν; Διο.
 ὡς ἔπ' ὧς. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις
 ἐν ἔρανῳ, ὁ δὲ παρ' ἡμῶν
 σὺ τὸ εἰδωλόν, τὸ δὲ σῶ-
 μα ἐν οἷ τινι λέοντι ἢ δὴ γυνό-
 μνον: τρία δὴ τὰ ὅλα γί-
 νεται. καὶ σκόπει δὲ πῶς
 δὴ πατέρα τρίτον ἐπι-
 νοήσεις τῷ σώματι. Ἡρα.
 δραστὺς τις εἶ, καὶ σοφιστής.
 τίς δὲ καὶ ὧν τυγχάνεις;
 Διο. Διογένης τὸ σινωπέ-
 ῳ εἰδωλόν. αὐτὸς γ', ὃ μὲν
 διαμετ' ἀθανάτοισι θε-
 οῖσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις
 νεκρῶν σώεμι, Ὀμήρῳ, καὶ
 τῆς τοσαύτης ψευδολο-
 γίας καταγελῶ.

Μένιππος καὶ Τάν-
 ταλος.

Τί κλάεις ὦ Τάνταλε; ἢ
 τί σε αὐτὸν ὁδύρει, ἐπὶ τῇ
 λήμνῃ ἑσῶς; Τάν. ὅτι ὁ

sed incorporea es imago, ita-
 que periculum est, ne tripli-
 cem iā facias Herculem. He.
 Quonam modo triplicem
 Dio. Hoc quidem modo, nam
 si unus in caelo existit, tu ue-
 ro apud nos imago, corpus
 autem in Oeta, iam in pul-
 uerem uersum: haec tria iā
 sunt. animaduertas igitur
 uelim, quem tertium corpo-
 ri esse intelligas patrem. H.
 Audax es, atq; sophista. sed
 quod nomen tibi est? Diog.
 Diogenis Sinopensis imago.
 ipse autem, minimè profectò
 cum dijs immortalibus, sed
 cum mortuorū optimis uer-
 sor, Homerum atque tanta
 mendacia deridens.

Menippi et Tantalii.

Quid eiulas ὦ Tantalè, aut
 quid tuā deploras fortunam,
 stagno astans? Tantalum.
 Quoniam si tunc necor Menip-
 pe.

μεγίππε, ἀπόλωλα ὑπὸ
 τῷ δειψῶς. Μέν. ὅτως ἀργὸς
 εἶ, ὥς μὴ ἐπικύνψας πιεῖν;
 ἢ καὶ νῦν Δι' ἀρυσάμενον
 λοίλη τῇ χειρὶ; Τάν. ὅσον
 ὄφελ' εἰ ἐπικύνψαμι.
 φόβος γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐ-
 πειδ' αὖ προσιόντα αἰδου-
 ταί με. ἢν δέποτε καὶ ἀ-
 ρύσαιμι, καὶ προσγέγκω
 τῷ σώματι, ὃ φθαίω βρέ-
 ξας ἄκρον τὸ χεῖλος; καὶ
 διὰ τῶν δακτύλων δι-
 ἀρρύν, ὅκ οἶδ' ὅπως αὖ-
 θις ἀπολείπει ξηρὰν τλὴν
 χεῖρά μου. Μέν. τράσιον τι
 πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀ-
 τὰρ εἰπέ μοι, τί γὰρ δέη
 τῷ πιεῖν; ὃ γὰρ σῶμα ἐ-
 χεις. ἀλλ' ἐκείνο μὲν ἐν Λυ-
 δίᾳ περ τέθαπται, ὃ πορ
 καὶ πεινῶ καὶ διψῶ ἐ-
 δύνατο. σὺ δὲ ἢ ψυχὴ,
 πῶς αὖ ἐπὶ ἢ διψῶντος, ἢ
 πεινῶντος; Τάν. τὸ τ' αὐτὸ ἢ
 λύλασις ὅστις τὸ διψῶν μὲν
 τλὴν

pe. Menip. Vsq; adeo piger
 es atq; iners, uti nō uel pro-
 nus incumbens bibere no-
 ris, uel caua uola bauriensē
 Tantalus. Nihil proficero
 si procumbam. refugit enim
 aqua simulatq; me propius
 accessisse senserit. quod si
 quando hausero, oriq; coner
 applicare: prius effluxit.
 quā summa rigem labia:
 atque inter digitos effluens
 aqua, haud scio quo modo
 rursus manum meam adri-
 dam relinquit. Menip. pro-
 digiosum quiddam de te nar-
 rās Tantale, uerū dic mihi
 isthuc ipsum, quorsum opus
 est bibere, quum corpore ca-
 reis & nam illud quod esurire
 poterat, aut sitire, in Lydia
 sepultum est. Caterū tu
 quū sis animus, quinam post
 hac aut sitire queas aut bibe-
 res Tanta. Atqui hoc ipsum
 supplicij genus est, ut anima
 perire

τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα ὕ-
σαν. μέ. ἀλλὰ τὸ το μὲν
ἔγω πιστεύομεν, ἐπεὶ
φῆς τῷ δῖῳ καταξέειναι.
τί δ' ἔμσοι τὸ δεινὸν εἶσαι;
ἢ δίδιαις μὴ γνῶναι τὸ
ποτὶ ἀποθανῆς; ὃχ ὁρῶ
γὰρ ἄλλου μετὰ τῶτον
ἔσθω, ἢ θανάτου γνῶναι.
θνητὸν ἑτέρον τόπον. Τάν.
ὁρῶς μὲν λέγεις. καὶ τὸ
το δ' οὐ μὲν τῆς κα-
ταξείας, τὸ ἐπιθυμῆν
πιεῖν, μὴ δ' ὅτι δόμνον.
μέ. λαρεῖς ὦ Τάνταλε,
καὶ ὡς ἀληθῶς ποτὶ δῖῳ
δοκεῖς, ἀκράτῳ γέλω-
λε ὅσον νῦν Δία. ὅς τις τὸ
θαντῖον τοῖς ὑπὸ τῶν λυ-
τῶντων κυνῶν διεδύ-
μναις πίπονθας, ὃ τὸ
ὑδωρ, ἀλλὰ τὴν δῖαν
πεφοβημένον. Τάν. ὃ δὲ
τῆς ἐλπίδος, ὦ Μένιππε,
ἀναίνομαι πιεῖν; γένοιτο
μοι μόνον. μέν. θάρρει ὦ

perinde quasi corpus sit, ita
stiat. Menip. Age, hoc ita
habere credamus, quando-
quidem affirmas te stiri puni-
ri. At quid hinc acerbi tibi
poterit accidere? Num me-
tus ne potus inopia moria-
ret? At equidem haud uideo
alteros inferos, si quis hos re-
linquat, neq; locum alium in
quem morte demigret quis-
pian, Tant. Recte tu quidem
dick, uerum hoc ipsum sup-
plicij genus est, stire, quum
nihil sit opus. Men. Desiste
Tantale, (uti uerum tibi
fatear) non alio potu uide-
ris egere quā ueratro mero.
nam diuersum quiddam pa-
teris ab ijs, quos canes ra-
biosi momorderint, ut qui
non aquam quemadmodum
illi, sed stitum horreas. Tant.
Ne ueratrum quidem recu-
sarim bibere, Menippe, si
liceat modo. M. Bono es ani-

Τάνταλῳ ὥς ἤτε σὺν, ὅτε
 ἄλλος πίεται τῶν κερῶν.
 ἀδύνατον γάρ, καί τοι ὅ
 πάντων ὡς περ σὺ ἐκ λα-
 τασίῃς διψῶσι, τ' ὕδα-
 τ' αὐτὸς ἀχ' ὑπομέναν-
 τ'.

Μένιππος καὶ Ἑρμῆς.

Ποῦ δὲ αἱ ἑσπερίαι εἰσι,
 ἢ αἱ ἑσπερίαι ὦ Ἑρμῆ; ξενά-
 γησόν με νέκυν ὄντα.
 Ερ. ὁ σχολὴ μὲν ὦ Μένιπ-
 πε. πλὴν κατ' ἐκείνο
 αὐτὸ ἀπόβλεψον ὥς ἐπὶ
 τὰ δεξιὰ, ὅθι αὐτὸς κινῶς
 τέ ὄσι, καὶ ὁ Νάρκισσος,
 καὶ Νυρεὺς, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ
 Τυρῶ, καὶ Ελένη, καὶ Λη-
 δα, καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα
 ἑσπερία πάντα. Μένιπ. ὁ
 σὰ μόνον ἄρσεν, καὶ ἑσπερία,
 τῶν σαρκῶν γυναικῶν, ὁ
 μοιὰ τὰ πολλὰ. Ερ. καὶ
 μὲν ἐκείνῳ ὄσιν, ὅτι πάν-
 τος οἱ πωπταί. θαυμά-

mo Tantale, certum habens
 nūquā fore, ut vel tu, vel re-
 liquorū manū quissiam bi-
 bat, Nec enim fieri potest,
 quanquā non omnibus quē
 admodum tibi, pœna adiudi-
 cata est, ut sitiant, aqua illos
 non expectante.

Menippi et Mercurij.

At ubinā formosi illi sunt,
 ac formosæ Mercuri ducito
 me docetoq; utpote recens
 huc profectū hospitē. M.
 Haud mihi est ociū Menip-
 pe. quin tu isthuc ipse dex-
 trorsum oculos deflecte. Illic
 et Hyacinthus est, et Nar-
 cissus ille, et Nireus, et A-
 chilles, et Tyro, et Helena,
 et Leda: breuiter, quicquid
 est ueterum formarum. M.
 Equidem præter ossa nihil
 uideo, caluariasq; carnibus
 nudatas, inter quæ omnia
 nihil sit omnino discriminis.
 M. Atqui hæc sunt q̄ poetæ
 cuncti

ῥουσι, τὰ ὅσα, ὧν σὺ ἰοί-
 κας καταφρονεῖς. Μένιπ.
 ἄμως τὴν Ελγύνω μοι δει-
 ξοῦ. οὐ γὰρ αὖ διαγνοίμην
 ἔγωγε. Ερ. ταῦτ' ἐπὶ τῷ κρα-
 νίῳ ἢ Ελένη ὄσιν. Μέν. εἴτα
 αἱ χίλια νῆες διὰ τὸ το-
 ῦ πληρώθησαν ὅς ἀπάσης
 τῆς ἑλλάδος, καὶ τρῶ-
 τοι ἔπεισον ἑλλήνας τε
 καὶ βάρβαροι; καὶ τοσαῦ-
 ται πόλεις ἀνάστατοι γε-
 γوناσι; Ερ. ἀλλ' οὐκ εἰ-
 δὼς ὧ Μένιπ' ἐζώσαν τῇ
 γυναικί. ἔφη γὰρ αὖ.
 καὶ σὺ ἀνέμισκτον εἶναι,
 τοιᾷ δ' ἀμφὶ γυναικὶ πο-
 λὺν χρόνον ἄλγεα πάσ-
 χεις. ἐπεὶ καὶ τὰ αὐτὴν ἐν-
 ῥα ὄντα, εἰ τις βλέπῃ ἀ-
 ποβελήκοτα τῇ βαφίῳ,
 ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ
 δόξει. ὅτε μὲν τοι αὐτῇ,
 καὶ ἔχει τὴν χροιάν, κάλλι-
 σα ὄσιν. Μέν. οὐκ οὖν τὸ το-

cuncti mirantur ac celebrāt,
 ossa quæ tu uideris contem-
 nere. M. At Helenam saltens
 mihi commonstra. nam ipse
 quidē haud queam dignosce-
 re. M. Hæc caluaria, Helena
 est. M. Et huius ossis gratia,
 mille naues ex uniuersa Græ-
 cia, actō delectu, sunt imple-
 tæ tantaq; tū Græcorum, tū
 Barbarorum multitudo con-
 fluxit tot urbes sunt euerse
 Men. Caterum Menippe non
 uidisti mulierem banc uiuā.
 quod si fecisses, forsitan dice-
 res tu quoq;, uitio dandum
 non esse. Pro tali mulierre
 diu tolerare labores. Alio-
 qui si quis flores etiam are-
 factos marcidosq; contem-
 pletur, posteaquam coloris
 decus amiserunt: deformes
 nimirum uideantur. At ij-
 dem donec florent colorem
 quæ obtinent, sunt speciosis-

ὦ Ερμῆ θάυμαί σε, εἰ μὴ συνίδωσαν οἱ Ἀχαιοὶ πόδι πρῶτον καὶ οὕτως ὀλιγοχρονίᾳ, καὶ βασιλῆος ἀπανδρωῦν πονοῦντόν. Ερ, ὅσυχολῆ μοι ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφῶν σοι. ὥστε ἐπιλεξάμεν τὸν ποῦν, ὅνθα αὐτὸς ἰδέσθης, καὶ σοὶ καὶ βασιλῆος σταυτόν. ἐγὼ δὲ, τὸς ἄλλους νεκρὸς ἥδην μετελεύσομαι.

Αἰακῷ, Πρωτεσίλαῳ, Μενελάῳ, καὶ Πάρι
δ. Αἰ.

Τὶ ἄγχις ὦ Πρωτεσίλαε τὴν Εὐρώην προσωπώρ; Πρω. ὅτι διὰ ταύτην ὦ Αἰακὲ ἀπὲς θάνατον, ἡμιτελή μὲν τὸ δόμον καὶ ταλιπῶν, χήραν τε τὴν νόγαμον γυναικα. Αἰα. αὐτίω τοίνυν τὴν Μηνίδα, ὅς τις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίᾳ ἄγαγῃ. Πρω. ἐν δὲ

simi. Menippus. Proinde illud iam demiror Mercuri, si Graeci nō intellexerunt sese pro re usq; adeo breui, quaeq; tam facile emarcesceret, elaborare, Merc. Haud mihi uacat tecum philosophari, quare delecto loco ubicunq; uelk, prosternē temet ac recumbe. mibi uerō iam aliae sunt traducende umbræ.

Acaci, Proteßlai, Menelai, ac Paridis.

Quamobrem, Proteßlæ in Helenam irruens, strangulat illam et Proteßl. Quia huius causa Aeace, imperfecta quidem domo relicta, et uidua uxore quam nuper duxi reddita, mortuus sum. Ac. Accusa igitur Menelæum, qui nos omnes pro tali coniuge recuperanda, contra

γας. ἰκάνω μοι αἰτίας
τίον. Μιν. ὅκ' ἐμὲ ὡς βιάτι
σι, ἀλλὰ δικαιώτερον τὸν
Πάριον, ὃς ἐμὲ τῷ ξίνε τλὺ
γυναικὶ παρὰ πάντα τὰ
δίκαια ἤχρητο ἀρεπείσας.
ὅτ' ὅ γάρ ὅκ' ὑπὸ σὴ μό
νον, ἀλλ' ὑπὸ πάντων
Ἑλλήνων τε καὶ βαρβα
ρων ἄφι' ὅ ἀγχιῶται, το
σέτοις δυνάτεσσι αἰτίας γέ
γονηκέν' ὅ. Πρω. ἄμεινον
ὅτ' ὅ, σὶ τοι γὰρ οὐκ ὡς δν
σας, ὅκ' ἀφίσσω ποτε ἀ
πὸ τῶν χειρῶν, Ρά. ἄδολα
ποιῶν ὡς Πρωτὰν ἰλαε. καὶ
ταῦτα, ὁμότεχνον ὄντα
σοι. ἱερωτικὸς γάρ καὶ αὐ
τὸς εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ
κατέσχημαι. οἶδα δὲ ὡς
ἀπείσιον τί' ὅτι, καὶ τις ἂ
μὰς δαίμων ἄγει γῶτα αὐ
τὸν ἰδὲ λα. καὶ ἀδυνατοῦ ὅτι
ἀντιτάττειν αὐτῷ. Πρω.
εὖ λέγεις. ἄδ' οὐκ μοι τῶν
ἱερῶτα γῶτα ἰδὲ λαβῶν

contra Troiam duxit. Men.
Nequaquam me, beus tu : sed
multo iustius Iaridem, qui
hospiti mibi, uxorem contra
omne ius eripuit. Hic enim
non modo abs te, uerum ab
omnibus tum Græcæ tum
Barbaricæ merito strangulari
debebat, ut qui tam multis,
moris causa extiterit. I. rot.
Melius hoc. Proinde malè no
minate Pari, nunquam te
dimittam e manibus. Paris.
Iniuriam mibi facis Protes
tæ, idq; eo magis, quod ean
dem tecum artem exerceas.
Nam et amoris etiam dedi
tus ipse sum, et ab eodem
deo quasi uinctus teneor.
Nosti autem quam res uio
lenta sit: et nescio quis deus
nos ducit, quocumq; ipsi pla
cet, atq; impossibile est, illi
repugnare. Prot. Rectè di
cis. Utinam igitur Cupidi
nem ipsum hic comprehen

Διωατόρ' ἰω. Αἰ. ἐγὼ σοι
 καὶ πρὸς τὸ ἐρωτῶ ἀπο-
 κεινόμεναι τὰ δίκαια. φη-
 σι γὰρ αὐτὸς μὲν, τὸ ἐ-
 ρῶν τῷ Πάριδι ἴσως γι-
 γνηῖσθαι αἰτίῃ. τὸ δ' α-
 νάτο δ' ἐσσι δόκονα ἄλλου
 ὦ Πρωτόβιλαε, ἢ σέω-
 νόρ' ὅς ἐκλαδίδωκε. τῆς
 ποταμόν γινώσκεις, ἐπεὶ
 πρὸς σφίγναι τῇ Τρώα-
 δι, ὅτε φιλοκρινδύως
 καὶ ἀπὸ νονομείως πρὸς
 πλάσας τ' ἄλλων, δ' ὅφης
 ἐραδίς, δὴ ἢ πρῶτος γν-
 ῆ ἀποβάσει ἀπ' ἐκινδύ.
 Πρ. ὅκου καὶ ἄλλ' ἐμὰν
 πρὸς Αἰάκε ἀποκρινόμεναι
 δίκαιοτόρα. ὃ γὰρ ἐγὼ
 τέτρω αἰτίῃ, ἀλλ' ἢ μοι-
 ρα, καὶ τὸ δ' ἀρχῆς ὅτως
 ἐπικεκλῶσθαι. Αἰ. ὁρθῶς.
 σὶ οὐκ ἔστις αἰτία;

Μένιππος καὶ Αἰάκος.

Πρὸς τὸ Πλάτωνος ὦ
 Αἰάκε, πρὸς γινώσκει μοι

dere mihi liceat. Aca. At ego
 etiam pro Cupidine tibi respo-
 deco; quæ iusta videntur. Sic. n.
 ille dicet, Sese quidem Parisi
 fuisse fortassis causam amā-
 di: sed moris causam tibi
 fuisse neminem aliū, quæ tetra-
 sum, Protésilas, qui oblitos
 te uxore nuper duxisse: post-
 quā appropinquabatis Troi
 addita omni cōtempto pericu-
 culo, et utlut desperatus ante
 te reliquos omnes in litte
 exilisti, gloriæ nimirum em-
 pidus, propter quæ primus,
 in egressu namque occisus fuit.
 P. Proinde et ego pro me
 ipso, tibi, Aeace, respondebo,
 multo iustiora. Neq. n. ego
 mihi horū causa fui, sed factus
 est quæ iam inde ab initio ita
 prædestinatus fuerat. A. Pro-
 be. quid ergo istos accusare?

Μενίππου καὶ Αἰάκου.

Per Iulionem, ὦ Aeace, ex-
 pone mihi, quæso, hic quæ
 apud

τὰ γὰρ ἅπαντα. Αἰ. οὐ
 ῥάδιον ᾧ Μένιππε ἅπαν-
 τα, ὅσα μὲν τοι λεφα-
 λαῶδῃ, μάνθανε. ὅτοσι
 μὲν, ὅτι Κέρβερος ὄϊν, οἶ-
 δα. καὶ τὸν πορθμῆα τὸ
 τὸν, ὅς σε διέπερασε, καὶ
 τὴν λίμνῳ, καὶ τὸν ἱνυ-
 φλεγέθοντα ἥδην ἐώρακας
 ὄντων. Μέν. οἶδα ταῦτα,
 καὶ σε, ὅτι πυλωρεῖς. καὶ
 τὸν Βασιλέα εἶδον, καὶ
 τὰς Ερινῦς. τοὺς δ' ἀν-
 δρώπας μοι τοὺς πάλας
 εἶδον, καὶ μάλιστ' αὐτοὺς
 ἐπισήμους αὐτῶν. Αἰ. οὐ-
 τὸ μὲν Ἀγαμέμνων, οὐ-
 τὸ δ' Ἀχιλλεύς, οὐτὸ
 δ' Ἰδομενεὺς πλεσίον.
 ἐπεὶ τα Ὀδυσσεὺς, ἔτα
 Αἴας, καὶ Διομήδης, καὶ οἱ
 ἄριστοι τ' Εὐκλῶν. Μέν.
 Βαβαῖ οὐκ ἐστίν, οἷά σοι
 τῶν ῥαψωδῶν τα λε-
 φαλαῖα χαμαὶ ἐρρίπται,

apud inferos sunt, omnia. A.
 Haud facile, Menippe, oīa.
 Verū q̄ summatim & uelut
 per capita indicari possunt,
 hæc accipe. Hic quidem, q̄ Cer-
 ber⁹ sit, nosti. Deinde & por-
 thorem hunc nosti, q̄ te traiecit,
 præterea & lacū, & Py-
 riphlegethontē iā uidisti, cū
 ingressus es. M. Noui hæc, et
 præterea te quoq̄, q̄ hic in
 uestibulo sedes, atq̄ aditū ob-
 seruas. Etiā regē ipsum uidī,
 et Furias. Homines uero pri-
 scos, quæso, ostēde, & maxi-
 mē eos, q̄ inter ceteros no-
 biliores fuere. Aē. Hic quidē
 Agamēnon est, ille autē Achil-
 les. Rursum hic Idomeneus, q̄
 propius assidet. post hūc U-
 lysses. Deinceps Ajax &
 Diomedes, & ceteri græco-
 rum præstantissimi. M. Papæ
 Homere, ut tibi Rapsodiā
 tuarum capita, humi proie-
 cta iacēt, signobilia atq̄ obseu-

ὠγνώσα, καὶ ἄμορφα, λῶ-
 νες πάντα, καὶ ληρῶ πο-
 λὺς, ἀμυλνῶ ὡς ἀληθῶς
 λάρναι. οὐτῶ δὲ ὦ Αἰα-
 κί, τίς ὄσι; Αἰ. Κῦρός ἐ-
 στι. οὐτῶ δὲ Κροῖσος. ὁ
 δ' ὑπὲρ αὐτοῦ, Σαρδανα-
 πάναλος. ὁ δ' ὑπὲρ τοῦ-
 σθε, Μιδᾶς. ἐκένθ' δὲ,
 Πέρσης. Μὲ. ἔτασέ, ὦ λάρ-
 ναρμα, ἢ Ἑλλὰς ἐφείλῃ,
 ἱδρυγνῶτα μὲν τὸν Ἑλλή-
 σποντον, διὰ δὲ τῶν ὀ-
 ρῶν πλεῖν ἐπιδυμοῦντα;
 οἷός δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ὄσι;
 τὸν Σαρδανανάπαλον δὲ
 ὦ Αἰακί, πατάξαι μοι κα-
 τὰ κόρρης ἐπίτρεψον.
 Αἰα. μηδ' αὖτως. διαδρύ-
 ψεις γὰρ αὐτῷ τὸ κρα-
 νιον, γυναικείου οὐ. Μὲ.
 ἔκην ἄλλα πρὸς πῦρος
 μαίγει πάντως ἀνδρὸς γύ-
 νῃ ὄντι. Αἰ. βῆλαι σοὶ ἐ-
 πισείξω καὶ τὸς σοφός;
 Μὲν. νὴ Δία γι. Αἰα. πρῶ-

ra, cinis ac pulvis omnia, et
 nugæ meræ, deniq; uerè, ut
 abs te dictum est, capita in-
 firma et caduca. Sed hic
 Aeace, quis nam est? Aeac.
 Cyrus est. Ille autè Cræsus,
 et iuxta ipsum Sardanapa-
 lus. Ultra hos aut Midas, et
 deinceps ille Xerxes. Men.
 Et te, ô scelestè, tota exhor-
 ruit Græciæ iungentè pon-
 tibus Hellefontiū, et per i-
 psos montes nauibus trañcea-
 re afflictantem? Quails uero
 et ipse Cræsus est? Caterū,
 Sardanapalo, quæso, huic
 Aeace, permitte, ut demul-
 ceā caput, inflicto colapho.
 Aeac. Nequaquam. Commi-
 nueres enim ipsi caluariam,
 muliebri ac fragili aded cū
 sit. Me. At certè tamen am-
 plexabor illū, ut pote semi-
 uirū plane. Aeac. Vis ne tibi
 ostendam, et doctos illos et
 M. Volo sanè. Aeac. Primus
 en hic

ΤΘ ὅτός σοι ὁ Πυθαγό-
 ρας ὅτι. **Μεν.** χαῖρε ὦ Εὐ-
 φορβε, ἢ Ἀπολλοῦ, ἢ ὁ, π
 αὐθιγῆς. **ΠΥ.** νῆ, καὶ σύ
 γε ὦ Μένιππε. **Μέν.** ὅκ' ἐπε-
 χυσοῦς ὁ μῦθος ὅσί σοι;
ΠΥ. ὅ γάρ. ἀλλὰ φέρε ἴδω,
 εἴ π' σοι ἐδωδισμον ἢ πῆ-
 ρα ἔχει. **Μέν.** λυάμης ὦ
 γαθί. ὥς ἐ' τὸ τό σοι ἐ-
 δωδισμον. **ΠΥ.** δις μόνον;
 ἀλλὰ παρὰ νεκροῖς λόγ-
 ματα. ἔμαθον γάρ, ὥς ὅ-
 σον ἴσον κύαμοι, καὶ λε-
 φαλαί τοκίω γυνάδει.
Αἰ. ὅτ' **ΤΘ** δὲ Σόλων ὁ ἐφη-
 κισίδω, καὶ θαλῆς ἐκεί-
 ν' **ΤΘ.** καὶ παρ' αὐτὲς, **ΠΥ.**
 τακός, καὶ οἱ ἄλλοι. ἐπ' ἅ' ὅ
 πάντων εἰσὶν, ὥς ὅρα.
Μέ. ἄλυποι ὅτοι ὦ Αἰακὲ
 μόνοι, καὶ φαίδροί τῶν ἄλ-
 λων. ὁ δὲ σποδὶ πλὴ' **ΤΘ,**
 ἡσυχίαν ἐγκυφίας ἀφ' ὅτος,
 ὁ ταῖς φλυκταίναις ὅλ' **ΤΘ**
 ὁ λυθισκός, τίς δὲν; **Αἰ**

en hic tibi Pythagoras est. M. Salve Euphorbe, siue pollo, siue deniq; quodcunq; uoles. Pyth. Ita sanè, & tu utiq; Menippe. Men. Quidè an non amplius aureum istud femur habes? Pyth. Non, sed sine uideam, nunquid esculenti habeat tua pera ista. M. Fabas habet, quare nihil hic est, quod tu manducare queas. P. Da modo. Nam hic apud manes alia dogmata atque instituta didici, nempe q; nihil hic inter se similes sint, fabæ & capita genitorum. Acac. Hic porro Solon est, filius Execestidis. præterea ille Thales, et iuxta ipsos Pittacus, & ceteri illi. septem aut omnes sunt, ut nio des? Men. Latè sunt Acace. soli, atq; alacres præter cæteros. Sed hic oppletus cinere, tanquam subcinericius panis aliquis, hic crebris pu-

Εμπεδοκλῆς ὦ Μένιππε,
 ἡμικροῦ ἄρ' ἔλ' Αἴτνης
 παρῶν. Μέν. ὦ χαλκόπυ
 βέλτισε, τί παθῶν σάυ-
 τὸν ὄντος κρατῆρας γνέ-
 βαλόν; Εμ. μελαγχολία
 τις ὦ Μένιππε. Μί. ὦ μά-
 δια, ἀλλὰ λενοδοξία, καὶ
 τύφῳ, καὶ πολλῇ λύρου-
 ζα. ταῦτά σε ἀπλωθρά-
 κωσιν αὐταῖς κρηπίσιν,
 ὅκ' ἄξιον ὄντα. πλὴν ἄλλ'
 οὐδὲρ σε τὸ σόφισμα
 ὤνκων. ἐφωράδης γάρ
 τεθνήσκῃ. ὁ Σωκράτης δ'
 ὦ Αἰάκε, ποῦ ποτε ἄρ' ἔ-
 ὄσθι. Αἰ. μετὰ Νέστορῳ,
 καὶ Παλαμῶνους ἐκείνῳ
 ληρεῖ τὰ πολλὰ. Μένιπ.
 ὅμως ἐβελόμην ἰδεῖν αὐ-
 τὸν, εἴπερ γνῶθ' ὅστις. Αἰ.
 ὄρας τὸν φαλακρόν; Με-
 νιππ. ἀπαντῶν φαλα-
 κροὶ εἰσιν. ὥς πάντων
 αὐτῶν ἐν τῷ τὸ γινώρισμα.

stulis quasi sufferuefactus, quā
 nā est? Ae. Empedocles, Me-
 nippe, semicoctus ab Aetna
 mo te huc profectus. Me. O
 Acripes optime, quid obse-
 cro acciderat tibi, cur teipsum
 in crateres Aetna iniiceress?
 Emp. Insania quadam, Me-
 nippe. M. Non certe: sed ina-
 nis quadam glorie affecta-
 tio, et fastus, et multa de-
 mentia. Hæc te conflagrare
 fecerunt, una cum ipsis cre-
 pidis, cum dignus minimè es-
 ses. Veruntamen nihil tibi
 cōmentum istud profuit, de-
 prehensus enim es et ipse
 mortuus. Caterum Socrates
 ille, Aeace, ubi locorum tan-
 dem est? Aeæ. Cum Nestore
 ac Palamede ille plerūq; nu-
 gatur. Men. Cuperē tamen
 videre ipsum, sicubi locorum
 hic foret. Aeæ. Vides ne cal-
 uum illum? Men, At omnes
 hic calui sunt, quare omnium
 æquē

Αἰ. τοῦ σιμῶν λέγω. Μέν.
καὶ τοῦδ' ὁμοίου. σιμῶν
γὰρ ἅπαντός. Σω. ἐμὲ
ζητεῖς ὃ Σώκρατος. Σω.
τί τὰ γυν' Αθῆναι; Μενιπ.
πολλοὶ τῶν νέων φιλοσο-
φῶν λέγουσι. καὶ τὰ γε-
σχητάτα αὐτὰ, καὶ τὰ
βαδίσματα εἰ θεάσαι.
τότις, ἄλλοι φιλόσοφοι.
μάλα πολλοὶ. Σω. μά-
λα πολλὰς εἶδρακα. Μεν.
τὰ δ' ἄλλα εἶδρας οἶ-
μαι, οἷον ἔκε παρὰ σοι Α-
ριστιπποῦ, καὶ Πλάτων αὐ-
τός· ὁ μὲν ἀποπνέων μύ-
ρος, ὁ δὲ τὰς γυν' Σικελίᾳ τυ-
ραντὸς θόραπ δύνει ἐκίμα-
θών. Σω. ποδὲ μὲν ἢ τί φρο-
νῶσιν; Μέν. οὐδ' αἰμῶν ὃ
Σώκρατος ἀνδρῶν εἰ.
τὰ γε τοιαῦτα. πάντες
αὐτὸς θαυμάσιον οἶοντα
ἀνδρᾶ γεγενῆσθαι, καὶ
πάντα ἐγνωκέναι ἴχῳτα.

aque notatio hæc fuerit. A.
simum istum dico. Men. Es-
tiam hoc simile omnium est.
Nam et simi omnes sunt.
Soc. Me ne quærit Menipa-
res Men. Te ipsum doctorem.
Soc. Quo pacto res Atheni-
se habente Me. Multi iunio-
rum philosophari se prossi-
tentur. Ac habitum certe in-
psum, et incessum si quis as-
spiciat, meri philosophi ui-
dentur, admodum multi. Ec-
terum uidisti opinor, quales
et Aristippus hic ad te ue-
nerit, et Plato ipse, alter
olens unguenta, alter in Si-
cilia tyrannis adulari do-
ctus. Soc. At de me quid sen-
tiunt Men. Beatius, Socra-
tes, quissam es, quod ad
huiusmodi res utique perti-
net. Omnes itaque te ad-
mirabilem fuisse uirum exis-
timant, atque omnia cognos-
nisse

(δὲ γὰρ οἶμαι τάλανθις
 λέγειν) ὅδ' οὐ εἰδότες.
 Σο. καὶ αὐτὸς ἔφα-
 σκεν ταῦτα πρὸς αὐτούς.
 οἱ δὲ ἐρμηνεύοντες τὸ
 πρᾶγμα εἶναι. Μέν. τίνας
 δὲ ὅτοι εἰσιν οἱ πόδι σέ;
 Σο. Χαερμίδης ὃ Μένιπ-
 πῆ, καὶ Φαίδρο, καὶ ὁ
 τὸ Κλενίχ. Μέν. ἐν γὰρ ὃ
 Σώκρατες, ὅτι ἰάνταῦ-
 θα μέτε τῷ σωτῶ τέχ-
 νῳ, καὶ ἐκὸς γινώσκεις τῶν
 πολλῶν. Σο. τί γὰρ αὖ ἐλ-
 λοῖσθ' οὐκ ἐπ' αἰσθάνομαι;
 ἀλλὰ
 πλυσίου ἡμῶν ἱατῆρας
 σε, εἰ δὲ οὐκ εἶ. Μέν. μὲν δὲ
 ἐπὶ τὸν Κροῖσον γὰρ καὶ
 Σαρδανάπαλον ἄπαιμι,
 πλυσίου οἰκίστην αὐτῶν.
 ἵστανται ὅτι ἐκὸς γὰρ γι-
 λασσέσθαι, οἰμωζόντων ἁ-
 ντων. Αἰ. ἰσχυρὸς ἦσιν ἄ-
 παιμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς
 μικρῶν λαβὴν διαφυγῶν.

nisse hæc (deceat enim opinor,
 verum hic dicere) cum nihil
 scires. Soc. Et ipse dicebam
 hæc ad illos, sed illi tum simu-
 lationem quandam, eam rem
 esse putabant. Men. Sed quis
 nam isti sunt circa te? So.
 Charmides, Menippe, et
 Phædrus, et Clinii filius il-
 le. Men. Recte, Socrates et
 et hic artem tuam exerces,
 neque formosos negligis. Soc.
 Quid enim aliud quod qui-
 dem suavius sit, agerem? Sed
 hic propius nobiscum re-
 cumbere, si videtur. Me. Non,
 profecto. Ad Croesum enim
 et Sardanapalum redeo,
 prope illos habitaturus. Vi-
 deor quippe mihi, non pauca
 habiturus ibi esse, quæ ri-
 deam, quando plorantes illos
 audiam. Acac. Et ego quoque
 iam abeo, ne quis mortuo-
 rum clam nobis subducatur se-
 se. Pleraque autem alia vides

τά πολλα δ' ὀδυρόμενος ὦσε
ὃ μίνι πτε. Μέν. ἄπιθι. καὶ
ταυτὴ γὰρ ἱκανὰ ὃ Αἰακί.
Μένιππου καὶ Κίρ.

Βόρυ.

Ω Κίρβόρυ, συγγνώμη
γὰρ εἰμί σοι, Κύων καὶ αὐ-
τοῖς ὦν, εἰπὶ μοί πρὸς τῆς
Στυγὸς, οἷον ἢ ὁ Σωκρά-
της ὁπότε κατέπε πρὸς ὑ-
μᾶς. εἰκὸς δὲ σε διόρῳντα,
μὰ ὑλακτῶν μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἀνθρωπικῶς φέγγε.
ὅσα ὁπότε ἰδίλοις. Κίρ.
πρόβωθον μὲν ὃ μίνι πτε,
παντὰ πασιμ ἰδίλοις. ἄ-
νθρωπος πρὸς ὅσον πρὸς
σιγῆς, καὶ ὃ πάντων διδύ-
μω τὸν θάνατον δολῶν.
καὶ τὸτ' ἐμφύωαι τοῖς
ἔξω τὸ σομὸν ἐξῶσιμ ἔβ-
λων. ἐπεὶ δὲ κατέκνυψον
ἔσω τὸ χάσματ', καὶ
ἔδωκεν τὸν ἴσθμον, καὶ γὰρ ἐπὶ
διαμέλλοντα αὐτὸν δα-
κῶν τῇ κυνείῳ, κατέσ-

bis Menippe, quando iterum
conueniemus. Men. Abeat li-
cet. nam et hac Aeace, uidi se
sufficit.

Menippe et Cerberi.

Hec Cerbere, quādoqui-
dē mibi tecū cognatio qua-
dam intercedit, cum et ipse
sim canis: dic mibi per Sty-
giam paludem, quō se habe-
bat Socrates, cum huc acce-
deret. Verissimile est autem
te, dum cum sis, non latrare
modò, acrum etiam humano
more loqui, si quando uelis.
Cer. Quā procul adhuc ab-
esset Menippe, uisus est con-
stanti atq; interrito adire
nultu, perinde quasi mortem
nihil omnino formidaret, tā-
quā hoc ipsum uellet hīs, qui
procul à specu ingressu sta-
bāt, ostendere. uerū simul atq;
despexit in hiatum, uiditq;
profundum atq; atrum antri
recessū, simulq; ego cunctane-
tem

πασα τὸ πόδες: ὡς πτόρ
 τὰ βρέφη ἐκώκυε, καὶ τὰ
 ἑαυτὸ παιδί' αὖ δάρετο,
 καὶ παντοῖ' ἐγένετο.
 Μὲ, ἔχομ' σοφίης ὁ ἄν-
 δρ' ὡπ' ἡρ, καὶ ἔκ' ἀλκ.
 ὅως κατεφρόνε τὸ πρᾶγ-
 ματ' ; Κίε, οὐκ. ἀλλ' ἐ-
 πέπ' ὁρ' ἀναγκαῖον αὐτὸ
 εἶρα, κατεδρασύνετο,
 ὡς δινδ' ἔκ' ἀκωρ πε-
 σόμεν', ὅπαντ' ὅς' ἐ-
 παδᾶν, ὡς δαυμάσων-
 ται οἱ θεαταί. καὶ ὁλως,
 πόδ' πάντων γε τῶν τοι-
 ᾶτων ἐπ' αὐτὸν ἔχομαι, ἔφ' ἃ
 τῶ σομὶς τολμηροί, καὶ αὖ-
 δρῆοι, τὰδ' ἔνδ' ὁδ' ἐν, ἐ-
 λεγ' ἔκ' ἀκρίβης. Μενίπ.
 ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατελκ-
 λυδῶμαι ἐδοξα; Κίε, μὴ.
 καὶ ὡς Μενίπ' πρὸς ἀξίως τὸ
 γένος, καὶ Διογένης πρὸς
 σὺ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι
 εἴμετε, μὴ δ' ὠδόμενοι,

tem etiam illū aconito mor-
 dēs pede correptū detrahēre,
 infantīū ritu eiulabat, suosq;
 deplorabat liberos, nihilq;
 non faciebat in oēm speciens
 sese cōuertens. M. Num igitur
 fucatē sapiēs erat ille, ne
 que uerē mortē cōtemnebat?
 C. Haud uerē, ceterū ubi ui-
 dit id esse necesse, audaciam
 quandā prae se ferebat, quasi
 uerō uolēs id esset passurus,
 q; alioqui uolenti nolenti tñ
 omnino fuerat ferendū, uide-
 licet: quo spectatoribus esset
 miraculo. Equidē illud in to-
 tum de uiris istiusmodi uerē
 possum dicere, ad fauces usq;
 spec' intrepidi sunt: int' ue-
 rō nihil mollis neq; fractius.
 M. Ceterū ego quonā aio tibi
 uisus sum subiisse specū? C.
 Unus mortaliū Menippe, sic
 mihi uisus es subire, ut tuo
 dignū erat genere, & prior
 te Diogenes, propterea q;

ἀλλ' ἐθέλωσι γελῶντες, οἰμώζην παραγγείλαντες ἅπασιν.

Χάρων & Μένιπ.
πρ. Χάρων.

Απόδ' & ὡ κατάρσατε τὰ πορθμῖα. Μένιπ. Βόα, εἰ τοτό σοι ἡδιστον ὦ Χάρων. Χάρ. ἀπόδ' & φημί, αὐθ' ὧν σε διεπορθμύσασμαι. Μένιπ. ὅκ' αὖ λάβοις παρὰ τομὴν ἔχοντες. Χάρ. ἔσι δὲ τις ὁβολὸν μὴ ἔχω; Μένιπ. εἰ μὴν καὶ ἄλλός τις, οὐκ οἶδ' αἰ. ἐγὼ δὲ ὅκ' ἔχω. Χάρων. καὶ μὴν ἄχξω σε, νητὸν πλοῦτωνα ὦ μίαν, ἢ μηδὲ ποσὶς. Μένιπ. καὶ γὰρ τῷ ξύλῳ σου πατάξας, διαλύσω τὸ κρανίον. Χάρ. μάττω οὖν ἔση πεπλοῦ, πῶς τοσοῦτον πλοῦτ' ἔμε. ὁ Εὐμήνης ἵππερ' ἐμὸ σοι

neutiquam adacti subieritis, aut intrusi, verum tū ultro-nei, tum ridentes, atq; omni-bus plorare renunciantes.

Cbarontis & Menippi.

Reddenaulū scelesse. Men. Vociferare, siquidem isthuc tibi uoluptati est, Cbaron. Cbar. Redde, inquam, quod pro traiectione debes. Men. Haudquaquam auferre queas ab eo qui non habeat. Cb. An est quispiam, qui ne obolum quidem habeat? M. Si ne alius quispiam praeterea, equidē ignoro, ipse certē nō habeo. Cb. Atqui praefocabo te p Ditem impurissime, nē reddas. Me. At ego illi solumculo tibi comminuam caput. Cb. Num ergo te tam longo traiectu gratis transuexeris? Me. Mercurius meo nomine tibi reddat, ut q me tibi tradiderit. Mer. Bellē mecum agatur per Iouem, siquidē futurum

ἀποδ'ότω, ὅς με παρίδω-
κί σοι. Ερ. νὴ Δία ὄναμιλιν,
ἐμὲλλω γέ, καὶ ὑπερεκ-
τίνειν τῶν νεκρῶν. Χά. ὅκ
ἀποσησομαί σὺ. Μὲ. τὸ τὸ
γέ γνῆκα νεωκλήσας τὸ
προθμῆιον, παρὰ μιν.
πλὴν ἄλλ' ὃ, γέ μὴ ἔχω,
πῶς αὖ λάβοις; Χά. σὺ δ'
ὅκ ἦδ' εἰς ὧς κομίζεις δίου;
Μὲ. ἦδ' ἐρμῶν, ὅκ ἔχον δέ.
τί οὖν, ἐχρῶ διατὸ τὸ μὴ
ἀποθανεῖν; Χά. μόνθ'
οὐδ' αὐχῆσας προῖκα πε-
πλοκύναι; Μὲ. ὃ προῖ-
κα ὦ βέλτιστε. καὶ γὰρ ἦν
εἴλησα, καὶ ῥ' ἰκώπης ἐπε-
λαβομῖν, καὶ ὅκ ἔπλαιον
μόνθ' τῶν ἄλλων ἐπιβα-
τῶν. Χά. ὃ δὲ γὰρ ταῦτα
πρὸς τὰ προθμῖα. τὸν ὁ-
βολὸν ἀποσλοιῶαί σε δ' αἶ.
ὃ γὰρ θέμις ἄλλως γνέ-
σθαι. Μὲ. ὃ κοῦν ἀπάγαγε
με αὐθις ὅτ' τὸν βίον. Χά.
χαρίην λέγεις, ἵνα καὶ πλε-

turum est, ut etiam defun-
ctorum nomine persolvam.
Cha. Haud omittam te. Me.
Proinde subducta naue ex-
pecta. Sed quod non habeo,
quinam auferas? Cha. An tu
nesciebas, esse adportadum?
Men. Sciebam equidem, sed
non habebam. Quid igitur?
unū ea gratia erat mihi sem-
per in uita manendum? Cha.
Solutus ergo gloriaberis te
gratis fuisse transuectum?
Menippus. Haud gratis ὁ
preclare, siquidem ὁ sen-
tinam exhausi, ὁ remum
arripui, ὁ νεκρῶν οἶ-
νιστον unum non eiulavi. Cha-
ron. Ista nihil ad naulum, ο-
bolum reddas oportet. ne-
que enim fas est secus fieri.
Menippus. Proinde tu me
rursus in uitam reuehe.
Charon. Belle dictum, nimi-
rum ut uerba etiam ab
Aeaco

γὰρ ὕβρι τὴν παρὰ τῷ
Αἰακῷ προσλάβω. Μί. καὶ
γνώλας οὐκ. Χά. δῶρον τι
γὰρ τῇ παρὰ ἔχεις; Μί. θέρ-
μους ἀδείλας, καὶ τὴν Εὐκ-
της τὸ δῶνον. Χά. πό-
θεν τούτου ἡμῶν ὁ Εὐμῆ
τὸν κυῖα ἄγαγον; οἶα
δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν
πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἅ-
πάντων καταγελῶν, καὶ
ἐπισκώπτων, καὶ μόνῳ
ἄδων, οἰμίζοντων ἑκά-
νων. Εὐ. ἀγνοῶς ὁ Χάρων,
ὁποῖον ἄνδρα διέπρωθ-
μουςας; ἐλδύθρονον ἀκρι-
βῶς, λευκὸν γὰρ αὐτῷ μέλα.
οὐτὸς ὅστις ὁ Μένιππος.
Χά. καὶ μὴν αὖ σε λάβω
ποτέ. Μέν. αὖ λάβης ὁ
βέλτερος, δὲ δὲ καὶ λά-
βοις.

ΠΛΥΤΩΝΘ καὶ Πρωτό-
λαβ. ΠΛΥΤΩΝ.

Ω δῖα ποτα, καὶ βασι-
λεῦ, καὶ ἡμέτερος Ζεῦ, καὶ

Aeaco mibi sacrificiam.
Menippus. Ergo molestus ne
sis. Charon. Ostende quid
habeas in pera. Menip. Lu-
pinos si uelis, ὅτι Hecate coe-
nam. Char. Vnde nobis istum
canem adduxisti Mercuri et
tum qualia garriebat inter
nauigandum et uectores ome-
nes irridens, ac dieterijs in-
cessens, unusq; cahtillans, il-
lis plorantibus. Mercurius.
An ignoras Charon quem
uirum transuexeris, planē
liberum, cuiq; nihil omnino
cura sit. Hic est Menippus.
Char. Atqui si unquam post.
hac te prehendero. Menip-
pus. Siquidem ὁ praeclare,
prehenderis. Sed bis nō pre-
hendes.

Plutonis ὅτι Prote-
filii.

O Domine ὁ rex, ὁ posses
Iupiter, ὅτι tu Cereris filia,
P ne de

αὐτὸν Διὶ μὲν πρὸς δυνάτορ,
 μὲν ὑπὸ δὲ τῆς Τροίας ἐν
 ῥωπῇ κλῶ. Πλ. σὺ δὲ τί νῦν
 δ' ἐν παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὦρ
 τυγχάνεις; Πρω. ἐμὶ μὲν
 Πρωτοδούλας ὁ Ἰφίκλου
 φυλάκιος, συστρατιώτης
 τῶν Ἀχαιῶν, καὶ πρῶτος
 ἀποθανὼν τῶν ἐπ' Ἰλίου.
 δ' ἴσμεν δὲ ἀφ' ἐβίς πρὸς
 ὀλίγον, ἀδαβίωναι πάλιν.
 Πλ. τοῦτο μὲν τὸν ἔρωτά
 ὦ Πρωτοδούλα, πάντες
 νεκροὶ ἔρωσι. πλὴν ὅστις
 αὐτῶν τύχη. Πρω. ἔλλ'
 οὐ τοῖς ζῶν Ἀἰδωνοῦ ἔρω
 ἔχω γὰρ: ὅτι γυναικὸς δέ,
 ἥν νύ γαμουμένην τῷ θά-
 λῳ κατελιπὼν, ὠχό-
 μιν ἀποπλιπῶν, εἴτα ὁ
 κακοδαίμων γὰρ τῇ ἀπο-
 βάσει ἀπέθανον ὑπὸ τῷ
 Ἑκτορῷ. ὁ νῦν ἔρως τῆς
 γυναικὸς, ὃ μετρίως ἀ-
 πὸ κνάμει με, ὃ δ' ἐσπῶτα.
 καὶ βυλομαι καὶ πρὸς ὁ

ne despicite preces amatoris
 m. P. Tu uero quid precaris
 à nobis, aut quis es. Pr. Equi-
 dem Proteſſlaus sum, filius
 Iphicli, patria Phylacensis,
 qui cum reliquis Græcis in
 expeditione ad Troiam pro-
 fectus, ac primus omnium con-
 tra Ilium pugnando, occisus
 sum. Precor autem ut dimis-
 sus hinc, modicum temporis
 in uitam redire denique pere-
 mittar. Plu. Isto amore, Pro-
 tesslat, omnes mortui tenen-
 tur, sed nullus ipsorum poti-
 tur eo. Prot. At non uitam,
 ô Pluto, tanto opere amo: sed
 uxorem, quam nuper ductâ,
 domi reliqui, atq; in bellum
 nauigando profectus sum.
 Deinde infelix, in egressu
 nauium, ab Hectoris occisus
 sum. Amor itaque iste uxo-
 ris, non mediocriter me, ô
 Domine, enecat, uoloquæ si
 uel paululum ab ipsa con-

Pr-

λίγον ἀρθεὶς αὐτῇ, κατα-
βῶμαι πάλιν. Πλού. ἔκ-
τισθ' ὡς πρωτόβιλας τὸ
Λιδης ὕδατος; Πρ. καὶ
μάλιστα ὡς δ' ἐσποτα, τὸ δὲ
πρᾶγμα ὑπεροχὸν ἔχον.
Πλ. ἔκκειν πόριμένον. ἀ-
φίεται γὰρ ἐκείνη ποτὲ,
καὶ ὁ δέ μ' σε ἀνελθεῖν δε-
ήσει. Πρ. ἀλλ' ἔφ' ἔρω τὴν
διατριβὴν ὡς Πλούτων.
πρῶτος δὲ καὶ αὐτὸς ἡ-
λικ, καὶ εἶδα οἶον τὸ ἔραυ-
δῆν. Πλού. εἴτα τί σε δε-
ήσει μίαν ἡμέραν ἀνα-
βῶναι, μετ' ὀλίγον τὰ
αὐτὰ ὁδουρούμενον; Πρ.
οἶμαι πέσειν καὶ κείνῳ ἀ-
κολυθεῖν παρ' ὑμᾶς. ὥς
αὐθ' ἡνὸς δύο νεκρὸς λή-
ψη μετ' ὀλίγον. Πλ. ἔθελ-
εις γενέσθαι ταῦτα, ὅστις
ἐγένετο πῶποτε. Πρ. ἀνα-
μνήσω σε ὡς Πλάτων. Ορ-
φῆ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην

speculus fuero, rursus huc
descendere. Plut. Non bibis
sti, Pratesllae, aquam Le-
theam? Proteflaus. Bibi e-
quidem, sed haec res praeua-
luit pondere. Pluto. Igitur
expecta, adueniet enim et
illa quandoque, neque nunc o-
pus quicquam erit, iterum
ascendere te. P. Sed moram
hanc ferre nequeo. Amasti
autem tu quoque aliquando,
ac nosti, qualis res, Amorem
sit. P. Et quid adeo iunabit
te, unum diem reuiuiscere et
deinde paulo post eadem haec
lugeres? I. Spero me etiam
illam adducturum esse, ut huc
ad nos sequatur me. quare
pro uno mortuo paulo post
duos recipies. P. Haud fac-
ile illa fieri, neque etiā simi-
le usquam factum est. P. At
ego in memoriam tibi re-
uocabo, Pluto. Nam Orpheo

τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίδου
 κίω παρίδωτι, καὶ τῇ
 ὁμογενῇ μὲν Ἀλκασίῳ πα-
 ρεπέμψατε, Ἡρακλεῖ χα-
 ρίζουσα, Πλου. διλήσεις
 δὲ ὅτῳ κρανίου γυμνὸν
 ὦν, καὶ ἄμορφον, τῇ κα-
 λῇ σὺ ἐκείνῃ νύμφῃ φα-
 νύσῃ; πῶς δὲ ἀρκείνῃ
 προσοίεταί σε, ὅδ' ὁμι-
 λῶνται δωσαμένη; φοβή-
 σιται γὰρ ἐν οἴδῃ, καὶ
 φύξεταί σε. καὶ μά τι
 ἔσῃ τοσαύτῳ ὁδῷ ἀν-
 Ἀλκυονίδος. Πέ. ὅκωρ ὦ ἄνερ,
 σὺ καὶ τῇ ἰάσαι. τὴν Ἑρμῆν
 κίλευσον, ἐπειδὴ γὰρ τῷ
 φῶτι ἡδ' ὁ Πρωτεσίλαος
 ἔ, κηλομένη γὰρ τῇ ῥάβ-
 δῳ, νεανίαν δίδυς καλὸν
 ἀποργάσασθαι αὐτόν,
 οἷον ἡνίκα τὸ παῖδ'. Πλ.
 ἐπεὶ πόρσε φόνος σῶντο
 καὶ ἀναγαγὼν τὸ τοιαῦ-
 δος παῖδος νυμφίου. σὺ

ob ipsam hanc causam Eu-
 rydicen uxorem reddidisti,
 σ' cognatam meam Alce-
 stim emisisti, Herculi grati-
 ficantes. P. Velis'ne cum ista
 nuda atq; deformi calvaria,
 formosae illi sponsae tuae in
 conspectum venire? Quae
 pacto aut illa etiam aspiciat
 te? quae ne dignoscere qui-
 dem amplius te poterit? *Terrebitur enim, sat scio at-
 que aufugiet, tuq; frustra tā-
 tum iter exanclaueris.* Pro-
 serpina. Proinde mi uir, tu
 isti quoque rei medicinam al-
 liquam adhibe. Ac Mercuriū
 inbe, ut postquam ad lucem
 peruenerit Protefilaus, con-
 tactum uirga, mox in adole-
 scentem formosum conuer-
 tat illum, qualis uidelicet
 antea fuit, cum ex sponsa
 thalamo prodiret. 1. Quo-
 niam, Proserpina, σ' tibi
 hoc uidetur, age perductum
 hunc

ἢ μέγα σο, μίαν λαβὼν
αἰῶνα.

hunc iterū ad superos, Mer-
curi, sponsum facito. Tu neo
ro meminere, non amplius quā unum diem tibi permissum
esse.

Διογένηος καὶ Μαι-
ουλου.

Ωνάτορ, ὡς τίς μίγα
φρονῶν, καὶ πάντων ἡ-
μῶν προσημαίνει αἰῶνι;
καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ
μὴ, ὡς Σινωπιδί, ὅς ἐβασί-
λευσα Κασίας μὴ ἀπα-
στε, καὶ δὲ καὶ Ἀνδ' ἡμ
ἐνὶ τῇ καὶ νῆσους δὲ τινὰς
ἐπεκράτομαι, καὶ ἔχει
Μιλήτου ἐπὶ τὴν, τὰ πολ-
λά τῇ Ἰωνίας καταστρε-
φόμενος. καὶ καλὸς ἄνθρωπος,
καὶ μέγας, καὶ γὰρ πολλοῖς
μοις προτρεπόμενος. τὸ δὲ μέ-
γα σο, ὅτι γὰρ Ἀλκιμαρ-
ατὴν μνηστὴρα ἀπερμήγατο
ἔχει ἐπεκράτομαι, ἢ ἄλλου
ἐκ αἰῶνι καὶ τῇ, καὶ δὲ
ὅτι τὸν δὲ καὶ τῇ, ὡς καὶ
μολύβδου, ἐπεκράτομαι γὰρ ἀνδρῶν

Diogenis et Maesoli.

Obe tu Car, quare tandem
insolens es, tibiq; placens, ac
dignū te credis, qui unum no-
bis omnibus anteponeres Ma-
Primū regni nomine, Sino-
pensile: quippe qui Carie im-
peraverim univēse, præterea
Lydiæ quoq; gentib. ali-
quot, tum aut et insulas nō
nullas subegerim, et Miles-
tum usq; pervenerim, pro-
tereaq; Ionie partib. nastata.
Ad hæc fortissus et ac pro-
cerum, ac bellicū in reb. præ-
validum. Postremo, quod et
omniū maximū, Halicarnas-
si monumentum erectum hæ-
beo, singulari magnitudine,
quantum defunctorum olim
nemq; possidet, neq; parva
tiam pulchritudine conditū,

φιλοτιμῆσαι πρὸς τοὺς
 φίλους, ὥς δ' ἂν τι μέγα οἰκο-
 δομημα αὐτοῖς ὄσθ'. οὐ δὲ
 ὦ Βέλτισε, ὅχ' ὁρῶ ὅ, τι
 ἐπολαύεις αὐτῷ, πάλιν εἰ-
 πὲν τὸ το φῆς, ὅτι μάλ-
 λον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ἑαυ-
 τῷ κενότοις λίθοις πιεζό-
 μεν. Μαύσω. αὐόνντα
 οὐδ' μοι ἐκείνα πάντα, καὶ
 ἰσόπμ. ἔσαι Μαύσω.
 ἦ, καὶ Διογένης; Διογ.
 ὅκ' ἰσόπμ. ὦ γυναικα-
 πτετα. ὅ γάρ. Μαύσωλ.
 μὲν γὰρ οἰκωξέτα, μεμ-
 ημεν. τῶν ἑαυτῶν γῆς, καὶ
 οὐδ' αἰμονεῖν. ὡς τῶν
 Διογένης δὲ παταγελά-
 σεν αὐτῷ. καὶ τὰ φονὴ
 μὲν γὰρ Ἀλικαρνασσῶν ἐρεῖ
 ἑαυτῷ. Ἀρτεμισίας. ὦ
 γυναικα, καὶ ἀδελφῆς
 κατὰ πᾶσαν μὲν. ὁ Διο-
 γένης δὲ, τὸ μὲν σῶμα
 ἔχει καὶ τινὰ ταφόμενον,
 ὅδε αἰδῶν. ὅδε γὰρ ἑαυ-

stibus forsitan iactare licebit,
 et hospitib. glorie causa os-
 fectare, tanq̃ qui magnificā
 quadā apud se structurā ha-
 beant. verū quid hinc cōmo-
 ditatis ad te redeat, uir egre-
 gie, nequaquā uideo: nisi for-
 san illud cōmodum uocas, q̃
 plus oneris atq; nos sustines,
 sub tā ingentibus saxis prefo-
 sus ac laborans. Mau. Ita ne
 nihil illamibi condicunt o-
 mnia, planeq; pares erunt
 Mausolus ac Diogenes? Dio.
 Imo haud pares, inquam, uir
 clarissime. nam Mausolus
 distructabitur: quociens co-
 rum rerum in mentē ueniet,
 quibus in uita florere cōsue-
 uit. at Diogenes inde inde
 ridebit. Atq; ille quidem de
 suo illo mōnumentō, quod
 est in Halicarnasso, membra-
 rat, ab uxore Artemisia
 atque sorore parato, con-
 struē Diogenes. ne id, qui-

λυσὶ αὐτῷ τὰτα. λόγου δὲ
τοῖς ἀρίστοις ποδὶ αὐτῷ
καταλείλοιπεν, αὐδρὸς
βίου βεβιωκὼς ὑψηλότε-
ρον, ὃ καὶ αὐδραπο-
λο δ' ἐσκέτετο, τὸ σὲ μνημα-
τος, καὶ γὰρ βεβατέρω χωρίον
καταδουλοῦσμεν.

Νυρεῖος, Θεοσίτης, καὶ Με-
νίππος, Νυρεῖος.

Ἰδ' ἂν μὲν Μένιππος ὅτο-
σι διακείσῃ, τὰ τῶν
θυμορφωτάτος ὄντων. εἰπέ
ὃ Μένιππος, ἂν καλλίω σοι
δρακῶ; μέ, πικρὸν δὲ καὶ ἔ-
στι; πρότερον γὰρ ὁμοῖα
χρὴ τὸ τοιοῦτον εἶναι. Νι. Νυ-
ρεῖος καὶ Θεοσίτης. Μι.
πότερ' ἔστι ὁ Νυρεῖος, καὶ
πότερ' αὐτὸς Θεοσίτης;
ὅδ' ἐπὶ πῶς γὰρ τὸ τοιοῦτον.
Θρ. ἐν μὲν ἂν δὴ τὸ τ' ἔχω,
ὅτι ὁμοῖός ἐμίσοι, καὶ ὅδ' ἐν
τυλικῶτον διαφέρει, ἢ
λίγον σὲ ὁμοῖον ἔχων.

de suo de corpore ponit, nun-
quid habeat sepulchrū. Neq;
enim illi res ea cura est, utrum
apud uiros excellentissimos
sui memoriam famamq; reli-
quit, ut qui uitam peregerit,
uiro dignam, tuo monumen-
to, certiozem, ac tutiore in
loco substructam.

Nirei, Therstae, et Me-
nippi.

Ecce uel Menippus hic
index erit, uter nostrum sit
formosior. Dic Menippe, an
non tibi uideor forma pre-
stantior? Menippus. Imo
quinam sitis, prius arbitror
indicandum. nam hoc opi-
nor, scito est opus. Nireus,
Nireus ac Therstes, Men-
ipper uero est Nireus, uter
Therstes? nondum enim uel
hoc satis liquet. Ther. Iam
unum hoc uinco, quod tibi
suum similis, neq; tantopere
me praeclis, quantopere te

cacius

ὁ τυφλὸς ἐπὶ τῶν ἀπα-
 ντων διμορφώτατον πρῶ-
 σαιπών, ἀλλ' ὁ φοβὸς ἐγὼ,
 καὶ ἡδὺνός, ὅδ' ἐν χερσὶν
 ἰφαιήσω τὸ δίκαιον. ὅρα
 εἰ σὺ μὲν ἐπὶ, ὅν τινα
 καὶ διμορφώτερον, ἢ γὰρ
 ἐν αἰνῇ γὰρ τ' Ἀγλαίας καὶ
 Χάροπος, ὅς καλῆς
 αὐτὴ ἐπὶ ἱερῶν, μὲν
 αἰνῇ καὶ ἐπὶ γλῶ, ὅς
 εἰναι καλῆς, ἀλλὰ
 αἰνῇ τῇ μὲν ἐπὶ ὅμοις, τὸ
 εἰς ἡδὺν, ταῦτα μόνον
 ἀπὸ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἀπὸ
 ὅρα εἰς τὸ καλόν, ὅτι αὐ-
 τὸν πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς
 καὶ γὰρ αὐτὸ, καὶ ἐκ αἰ-
 σῶν ὅρα εἰς τὸ καλόν. Ναι, καὶ μὲν
 ἐπὶ ὅμοις, ὅποιός ἐστιν,
 ὅτι αὐτὸ συνιστά τὸν καλόν
 Ἀχαιοῦ, μὲν ὅρα εἰς τὸ καλόν
 καὶ γὰρ, ἐγὼ δὲ ὅρα εἰς τὸ καλόν,
 καὶ οὐκ ἔστι, ὅτι αὐτὸ δὲ αἰ-
 σῶν ὅρα εἰς τὸ καλόν. Ναι, ὅρα
 ἐγὼ ὅρα εἰς τὸ καλόν, ὅρα εἰς τὸ καλόν

cacus ille Homerum extulit,
 unum omnium formosissim-
 um appellans, quin ego fa-
 sugiato uertice, rariq; cas-
 pillis, nibilo te inferior uis-
 sus sum arbitro. Iam uero
 tempus est, uti pronuncies
 Menippe, utrum altero for-
 mosiorem aestimes. N. Mirū
 ni me, Aglaia Charopiq;
 prognatum. Quid mirum pulcher-
 rimum unius Quinib; Graijs
 Priamida ad Pergamam ueni.
 M. At qui non item sub ter-
 ram opinor, pulcherrimus
 uenisti, quippe qui reliquis
 quidem obstitis, alijs appa-
 reas astimulis, perro caluaria
 hoc uno insigni. Tberstis
 caluaria dignosci potest, q;
 tua delicata est ac mollior-
 is, quandoquidem eam habes
 effoditatem e mentigam
 niro decorata. M. Astumen
 Homerum percontare, qua
 specie tam fueris, cum in.

πορισῇ. Χεί. πῶς τὸ το
 φῆς; Μί. ὅτι ἐτῶν γ' πῶ
 εἰς τὸ ὁμοίου αἰ καὶ ταύ
 τῶν ἵκετό σοι προσκο
 ρίς, καὶ γ' ταῦτα ὁμοίως ὄν
 τα, προσκορῇ ὁμοίως αὖ
 γίνεσθαι, καὶ δὴ καὶ μετα
 βολῶν γε γ' ἐτῶν πῶτα, καὶ
 ἐν ταύτῃ δὲ ἄλλον βίον,
 ἀπὸρ οἶμαι ἀδύνατον.
 Χεί. τί οὖν αὖ πάλαι τις ὁ
 Μένιππος; αἰ. ἀπὸρ, οἶμαι,
 καὶ φασὶ συνετὸν ὄντα,
 ἀρισκῶν καὶ ἀγαπᾶν
 τοῖς παρόνσι, καὶ μηδὲν
 ἐν ταῖς ἀφαιρέτοις οἶδεν.
 Μένιππος δ'. Illud nimirum,
 modum opinor, et vulgo prædicant,
 presentibus rebus sis
 contentus, bonisq; consulas, quod adest,
 neq; quicquam in his
 esse putes, quod ferri non queat.

Διογένης, Ἀντίδωρος
 καὶ Κράτης.

Ἀντίδωρος καὶ Κρά
 τος. πολλὴν ἀγορὰν ὡς
 τὴν ἀγορὰν οὐκ ἔλα

nium egentia uacamus. M.
 uide Chiron, ne temetipse in
 uoluas, neus eodem tibi recio
 dat oratio. C. Quamobrem
 is tunc ait M. Nempe si illud
 tibi fastidio fuit, quod in uita
 semper isdem similibusq; re
 bus utendum erat; cum hic
 itidem similia sint omnia,
 eundem ad modum parient
 fastidium. Ac de integro tibi
 querenda erit uita et comuta
 tio, atq; hinc quoque aliam
 in uitam demigrandum: id
 quod arbitror ferri nō posse.
 C. Quid igitur faciendum
 est? sapiens cum sis, quemad
 modum opinor, et vulgo prædicant,
 presentibus rebus sis
 contentus, bonisq; consulas, quod adest,
 neq; quicquam in his
 esse putes, quod ferri non queat.

Diogenes, Antisthenes,
 et Crates.

Ocium nunc agimus, An
 tisthenes et tu Crates. cur
 ergo non unus deambulati
 ves

ὅς τις περιπατήσονται,
 ὁμοῖοι τὸς λαπύοντας
 οἷοί τινες εἴσι, καὶ τί ἔχε-
 ϑ' αὐτῶν ποιᾷ; *Αν.* ἁ-
 πίωμα ὃ Διόγενος. καὶ
 γὰρ αὐτὸ διὰ μαῖαν ἔγε-
 νητο, τὸς μὲν δακρύον-
 τας αὐτῶν ὄραν, τὸς δὲ
 ἐκτεθύοντας ἀφελῶσαι.
 ἰνίους δὲ μοῖς λαπύοντας,
 καὶ ὡς τράχηλον ὠθοῦν-
 τ' τὸν Βερεῶ, ὅμως αὐτῶν
 βαινόντας, καὶ ὑπὸ τῶν
 αὐτῶν ὄντας. ὅθεν δὲ
 οἱ. *Κρά.* ἐγὼ γοῶ καὶ δι-
 γασομαι ὑμῶν ἃ ἔσονται, ὅ-
 ποτε κατῆν κατὰ τὴν
 ὁδόν. *Διο.* Διήγησαι ὃ
 Κράτης. ἵσικας γὰρ πινε
 παγγέλοια ἱερῶν. *Κρά.* καὶ
 ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκα-
 τέβαινον ἡμῶν. ὃν αὐτοῖς
 δ' ἐπίσημοι, Ἰσμενώδω-
 ρος τε ὁ πλεῖστος, ὁ ἡμέ-
 τερος, καὶ Ἀρσάκης ὁ
 Μυδίας ὑπαρχος, καὶ

recta ad ingressum et fan-
 ces orci, ut ibi spectemur
 eos, qui descendant, qui nam
 sint et quid quisque eorum
 agat. *An.* Eam Diogenes.
 Etenim spectaculum hoc in-
 cundum fuerit, uidere alios
 ipsorum lachrymari, alios
 ut dimittantur, supplicare,
 quosdam egre descendere, et
 quanquam cernicem urgen-
 te ac impellente Mercurio,
 reluctari tamen, et resupi-
 nos obniti, nullo comodo suo
Cra. Ego uero etiam expo-
 nam uobis, quae ipse uidi in
 uia, quando huc descende-
 bam. *D.* Exponas licet, *Cra.*
 tes, uideris enim quaedam o-
 mnino risu digna dicturus
 esse. *Cra.* Tum alij multi
 nobiscum descendeabant tum
 uero inter ipsos maximè no-
 biles, *Ismenodorus* ille di-
 ues, ex nostris, et *Arsaces*
medorum praefectus, et

οραίτης ὁ ἀφωλύθη. ὁ μὲν
 δὲ μὴ ἰσχυρὸς ὤρετο (ἐπε-
 φάνηεν το γὰρ ὑπὸ λησῶν
 παρὰ τοῦ Κιβαερῶνα, ὅν-
 Βλυσίνα οἶμαι βασιζῶν)
 ἔσενό τε, καὶ τὸ τραῦμα ἐν
 ταῖς χερσὶν εἶχε. καὶ τὰ
 παιδία τὰ νεογνά, ἃ κα-
 τελελοίπει, ἀνέκαλετο,
 καὶ ἐκ τῶ ἐπεμύμετο
 τὸ τόλμης. ὅς Κιβαερῶνα
 ὑπερβάλλων, καὶ τὰ πόδι-
 τὰς Βλυσίδας χωρία πα-
 νέρημα ὄντα ὑπὸ τῶν πο-
 λέων, διολοβύων, δύο
 μόνους οἰκίτας ἐπὶ νύκτι, καὶ
 ταῦτα, φιάλας πέντε χρυ-
 σᾶς, καὶ λευβία τέτταρα
 μετ' ἑαυτῷ ἔχων. ὁ δ' Ἀρ-
 σάκης, (γενναῖός γάρ ἦν,
 καὶ μὴ δι' ἀκᾶσε μιν ἔ-
 ὄψιν ἐς τὸ Βαρβαρικόν)
 ἤρθετο, καὶ ἠγανάκτησε
 τοὺς βασιζῶν, καὶ ἤϊε τὸν
 ἵππον αὐτῷ προσαχ-
 θῆναι, καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-

Armenius Orates. Ismenos
 domus igitur (occisus. n. fue-
 rat à latronibus circa Citha-
 ronem, quando Eleusinem, ut
 arbitror, proficiscebatur) ex-
 gerebat, et uulnus in manib.
 habebat, liberos suos paruos,
 quos reliquerat identidem
 uocando, sibiq; ipsi ob auda-
 ciam succensendo. qui cum
 Citharonem transisset, ac
 loca illa circa Eleutheras
 deserta, ac bellis uastata per-
 agrasset, non amplius quam
 duos seruos secū adduxisset,
 idq; etiā, cum phialas quinq;
 aureas, et cymbia quatuor
 secum haberet. Arsaces autē
 (senior enim iam erat, et
 me Hercule pro Barbarica
 illoritu, facie non inhonesta
 aut contemnenda) grauiter
 ferebat atq; indignabatur,
 quod pedibus incederet uole-
 batq; sibi equum suū adduci.
 Nā et equus unā cū eo mor-
 tuus

τῆ σιωπῇ θνήκει, μιᾷ πλη-
γῇ ἀμφότεροι διαπαρέν-
των ὑπὸ βραχίος ἱνός πελ-
τας, οὗ τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ
πρὸς τὸν Καππαδοκίῳ
συμπλοκῇ. ὁ μὲν γάρ Αρ-
σάκης ἐπὶ λαυνῶν, ὡς δυνά-
μει, πολὺ τῶν ἄλλων
προὔπεφορμίσας. ὥσ-
τας δὲ ὁ θράξ, τῇ πέλτε
μὲν ὑποδύς, ἀποσείνεται
τὸν Ἀρσάκου λοντόν. ὅ-
τε δὲ ὑποδύς τὴν σά-
ρισσάν, αὐτόν τε διαπεί-
ρει, καὶ τὸν ἵππον. Αὐ-
τῶς οἶόν τε, ὡς Κράτης,
μιᾷ πληγῇ τὸ το γένε-
σθαι; Κρά. ῥᾶσα ὡς Ἀντί-
δοχόν. ὁ μὲν γάρ ἐπὶ
λαυνῶν, ἐκασαπυχῶν τι-
να λοντόν προβεβλήμε-
νον. ὁ θράξ δὲ, ἐπειδὴ
τῇ πέλτε ἀπεκρύκατο
τὴν προσβολήν, καὶ πα-
ρηλθὼν αὐτὸν ἢ ἀκωκῇ,
ἐς γὰρ ὀκλάσας, δέχεται
τῇ σαρίσσει τὴν ἐπίλασ-

tum fuerat, una plaga ambo
b⁹ trāsfohis, à Thracēstiquē
dam sentato, in eo prelio. q
cum rege Cappadociū ad A-
raxē flumiū cōmissum fuerat
Nā Arfaces quidem misesto
cursu in hostē ferebatur, lō-
ge (ut quidem ipse narrabat)
ante alios euectus. Thrax au-
tem expectato illo sustinēs,
ac scutiū prae se tenens, ueni-
entem Arfacis hastam excu-
tiendo diuertit, ipse autē sub-
missa parūper sarissa sua, et
equū ex insidentē illū trans-
uerberat. A. Sed quo pacto
fieri potuit, Crates, ut uno i-
ctu ābos trāsuerberaret? C.
Facilimē Antisthenes, Nam
ille qdē cursu ferebatur, con-
tum quendā uiginti cubito-
rum praetentū habēs, Thrax
autē cū pelta obiecta, plagam
excussisset, ex iam eussis ip-
sum praeteruecta esset; in ge-
nu procūbens excipit sarissā
ueniens

σιν, καὶ πηρώσκει τὸν
 ἵππον ὑπὸ τὸ σέριον, ὑπὸ
 θυμῷ καὶ σφοδρότητι
 αὐτοῦ διαπέραντα. δι-
 λαύνεται δὲ καὶ ὁ Ἀρσά-
 κης ἐς τὸν βυβῶνα διαμ-
 παξ, ἄχρως ὑπὸ τῷ πυ-
 γλῳ. ὄρας, οἷον πηγίνε-
 το, ὃ τὸ ἀνδρὸς ἀλλὰ
 τὸ ἵππου μάλλον τὸ ἔρ-
 γον. ἡγανάκτει δὲ ὁμῶς,
 ὁμιόμεθ' ὦν τοῖς ἄλλοις,
 καὶ ἄξιον ἵππους κατείναι.
 ὃ δὲ γε οροίτης ὁ ἰσλιώ-
 της, καὶ πάντεσσι ἀπαλὸς τὸ
 πόδι, καὶ ὁδὸν ἐσάναε, ὅχ-
 ῳ πως βαδίζον ἐσλύνετο.
 πύσχοσι δ' αὐτὸ ἀτεχ-
 νῶς πολλοὶ πάντες, ἐπὶ
 ἀποβῶσι τῶν ὀππῶν, ὡ-
 σπὺρ οἱ ἐπὶ τῷ ἀκανθῶν
 ἐπιβαίνοντες ἀκροποδῆ-
 τί, μόλις βαδίζουσιν. ὥς
 ἐπεὶ καταβαλὼν αὐτὸν,
 ἔκατο, καὶ ὁ δὲ μὲν μηχανῇ
 αὐτὸς ἀδαιήδην, ὃ δὲ

venientis impetum, ac equum
 subreptus vulnerat, quo mox
 praefurore ac vehementia
 cursus seipsum transadigen-
 te, eadem hasta etiam Arsa-
 ces per inguina utrinque ad
 nates usque penetrante, trans-
 foditur. Intelligit nimirum
 quo pacto acciderit, cum non
 viri, sed equi magis hoc opus
 fuerit. Veruntamen indigna-
 batur ille, quod non in am-
 pliorem quam bonorem ceteri habe-
 retur, volebatque eques descen-
 dere. Oraces autem, prius-
 tus quispiam erat, atque ad-
 modum debilis pedibus. quippe
 qui neque stare humi, ne-
 dum incedere ullo modo po-
 terat. Accidit autem hoc
 prorsum Medis omnibus, ut
 postquam ab equis descende-
 rint, veluti qui super spinas
 ingrediuntur, summis pedum
 digitis, vix atque egrè ince-
 dant. Quamobrem, cum per-
 se

τῆς Θ. Εμὴς ἐρεῖς αὐτῶν
 αὐτῶν, ἐκείνων, ὡς γὰρ πρὸς
 τὸ παρὸν ἐγὼ δὲ γέλω.
 Α. Ἰα γὰρ δὲ ὅτε λατρεῖς,
 ὅς ἐστιν ἐν αὐτῶν τοῖς
 ἄλλοις. ἀλλ' ὅπως αὐτῶν
 ζῶντας αὐτοὺς, πρὸς δὲ
 μὲν ἐπὶ τὸ πορθεῖν,
 πρὸς δὲ λαβὴν χεῖρας, ὡς
 αὐτῶν ἐπιτηδεύει πλοῦσαι
 μὲν. πρὸς δὲ πλοῦσαι, ὡς
 μὲν ἐπὶ ἀκρόν τε, καὶ ἐν
 αὐτῶν. ἐγὼ δὲ μάλα ἐν
 τῷ πλοῦσαι αὐτῶν. Διό.
 οὐ μὲν ὡς Κράτης καὶ Α.
 πλάτων, τοῖς τῶν ἐν τῷ
 χεῖρας ἀποκρίσιν. ἐμοὶ
 δὲ Βασιλίας τε ὁ δαυα
 σῆς, ὁ ἐκ Περσῶν, καὶ
 Λάμπρις ὁ ἀκρόν. φανερὸν
 γὰρ αὐτῶν, καὶ Δάμρις ὁ πλοῦ
 σῆς. ἐκ Κορίνθου συγκα
 τίσιν. ὁ μὲν Δάμρις ὁ
 πλοῦ τοῦ παρὸν ἐκ φαρ
 μακῶν ἀποκρίσιν. ὁ δὲ
 Λάμπρις, ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν.

se ipsam humi delectur iace
 ret, neq; ullo prorsum pacto
 resurgere vellet, bonus ille
 Mercuri sublatū in se homi
 nē, ad cymbā usq; portavit:
 ego vero sequēs ridebam. A.
 Et ego porro, quādo huc de
 scendebam, neq; admiscui me
 ceteris, sed relictisplorātib.
 illis, ad cymbā accurrendo,
 preoccupavi mibi locū, quo
 cōmodius navigarē. Inter na
 uigandā uerō, alij lachrymas
 bātur, alij nasebāt. ego ue
 ro inter ipsos sedēs admodū
 oblectabar. D. Tu quidē Cra
 tes ἔρ tu Antisthenes huius
 modi sortiti estis itineris coi
 mites. Mecū autē Blesias ille
 foenerator, ex Piræo et Lā
 pis Acarnan, q; mercenarios
 milites ducta uerat, ἔρ Da
 mis diues ille Corinthius, si
 mul descēdebāt. Quorū Da
 mis quidem à puero ueneno
 interceptus fuerat, Lampis

Q

autem

πίου, ὁ ἑταῖρος, ἀποσφάξας ἑαυτὸν. ὃ δὲ βαρυσίας λιμῶ ἄβλεθ' ἐλεγυτο ἀποκλυπέναι, καὶ ἐδύλαν ὠχρὸν δὲ ὑπερβολῶν, καὶ λεπτὸς δὲ τὸ ἀκριβεστάτου φαινόμενός· ἐγὼ δὲ, καὶ πόρ' εἰδὼς, ἀνέκρινον οὕτως τρόπον ἀπαθάνειν, εἴτα τῷ μὲν δάμνιδι αἰτιωμένῳ τὸν υἱόν, οὐκ ἀδικημένῳ ἑπαιθεῖν· ἔφη γὰρ ὑπ' αὐτῷ, ὅς τ' ἅπαντα ἔχων ὀμῶς χίλια, καὶ πρυφῶν αὐτὸς γίνεσθαι, οὐκ αἰσθύνεσθαι, ὅστω κακοδικεῖται· τανύσκῳ δὲ ἡλικίας ὀβολὸς παρέχεται. σὺ δὲ ὡς ἀναγενναῖον (ἐσθλὴ γὰρ καὶ ἐκείνη, καὶ κατατρεῖται τοῦ μινεῖν) τι αἰτιᾶ τὸν ἔρωτα, σάμπετον δὲ ὅς οὐ τοὺς μὲν παλαιμῖους νοεῖ πρῶτον ἐτρίσας, ἀλλὰ φιλοκιν

autem ob amorem Myrti me tetrick, seipsum iugulaverat. Blepsias uero fame miser perijisse dicebatur: et apparebat sane adhuc pallidus supra modum ac tenuis maxime. Ego uero quam antea noram: interrogabam tamen, quo pacto quisque mortuus esset. Ac Damidi quidem accusanti filium, non iniusta uero, inquam, passus es ab illo: qui talenta cum haberes coaceruata mille, ac ipse in delicijs uiueres, annos nonaginta natus: adulescenti illi annum decimum octauum agenti quatuor obolos supprelitabas. Tu utro Acarnan, (gembat enim et ille, ac denouebat Myrtium) quid amorem accusas, inquam, et non potius te ipsum qui hostes quidem haud unquam perhorrueris, sed te ultro periculis offerendo, ante alios

in pra-

αὐτοὺς ἠγωνίζου πρὸ τῶν
ἄλλων: ὑπὸ δὲ τοῦ τυχεύου
τοῦ παιδισκαγῆτος, καὶ
διακρύβου ἐπιπλάττου, καὶ
συναγμῶν, ἑάλωσ' ὁ γυν.
καὶ Θ. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας
αὐτὸς, ἑαυτοῦ καταγόρας
φάσας, πολλῶν τινῶν ἁ-
νοίαν, ὅτι χεῖματα ἐφύ-
λατ' τοῖς μηδὲν προσή-
κουσι κληρονόμοις, εἰς αἵ-
διώσασθαι ὁ μετακαὶ το-
κίζων. πλὴν ἡμῶν γὰρ τῶν
τυχεύσαν τὸρ πωλῶν πω-
ρίσχοι τὸ σόνοντόν. ἀλλ'
ἦ οὐκ μὲν ἐπὶ τῇ σομί-
ῳ μὲν. ἀποβλέπειν γὰρ,
καὶ ἀποσκοπεῖν πρόβρ-
δον τὸς ἀφικνουμένους.
Βαβαί, πολλοὶ γὰρ καὶ πῶ-
κίλοι, καὶ πάντες δια-
κρύοντες, πλὴν τῶν νε-
γῶν τῶν καὶ νηπίων.
ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες γέ-
ρακότ' ὁδὸν ὄροντες. τί τοῦ

in praelium descenderis. A
puella uero uulgari illa quid-
dem ac fortē oblata, et à la-
chrymis atq; singultibus fi-
ctiſs, generosus ipse tu ca-
ptus fuerit. Nam Blepsias
quidem ipse sese accusabat;
ob nimiam stultitiam, quod
pecuniam custodisset here-
dibus nulla necessitudine sibi
coniunctis, in perpetuam
uicturum esse uanus ipse se
putans. Verum mihi quidem
non uulgarem uoluptatem
prebuerunt tunc lamentan-
tes isti. Sed iam circa fau-
ces sumus. Aspicere nos il-
lus oportet, atq; eminus cō-
templari aduenientes. Pape,
multi certē, et uarij, omnes-
quē lachrymantes, præter
puellos istos et infantes.
Quin et ætate nimia cōfecti
illi lūgēt. Sed qd hoc nū pbi-
tro aliquo uitæ tenetur et i-

το; ἄρα τὸ φίλτρον αὐ-
 τὸς ἔχει τὸ βίον; τὸ τοῦ
 αὐτοῦ τὴν ὑπὲρ γερῶν ἔρῃαι
 βύλομαι. τί διακρύνεις τῆς
 λικῆς τῆς ἀποθανόντων; τί
 ἀγανακτεῖς ὅτι βλάττει, καὶ
 ταῦτα, γέροντες ἀφίγμι-
 νος; ἢ πρὸ βασιλεὺς ἡδῶτα;
 πτω. ὁ δὲ λαμῶς. Διο. ἀλλὰ
 σατράπης; πτω. ὁ δὲ τὸ
 τοῦ Διο. ἄρα αὐτὸς ἐπλῆγεις,
 ἔτα αὐτῷ σε τὸ πολλὸν
 ὑψώσω ἀπολιπόντα τὴν
 κανάει; πτω. ὁ δὲ τὸ αὐτόν.
 ἀλλ' ἔτι μὲν ἐγγόνων ἀμ-
 φι τὰ ἐνενήκοντα; βίου
 δὲ ἀποροῦ ἀπὸ καλὰ μὲν
 καὶ ὀρεμίας εἶχον, ἐς ὑπό-
 βολὴν πτωχὸς ὢν, ἀτι-
 νός τε, καὶ πρὸς τίς χολός,
 καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.
 Διο. ἔτα τοῦτο ὢν, ζῶ
 ἔτι; πτω. ναί. ἡ δὲ γὰρ
 βίω τὸ φῶς. καὶ τὸ τεθεῖ-
 ναι, δεινόν, καὶ φανταστόν.
 Διο. παραπαῖς ὅτι γέρον,

stum igitur decrepitum in-
 terrogare lubet. Quid plo-
 ras heus tu, tam promecta e-
 tate mortuus? Quid indigna-
 ris bone uir, praesertim cum
 senex huc adueneris? Eccubi-
 rex fuisti? Mend. Haudqua-
 quam. Dio. Verum satrapes.
 M. Neque hoc. D. Num igitur
 diues fuisti, ideoque male
 te habet, quod relictis multis
 delicijs ac uoluptatibus mori
 coactus fueris? Mend. Nihil
 tale, sed annos circiter nona-
 ginta natus fui, uitamque diffi-
 cilem egi, arundine et funi-
 culonictum queritans, ultra
 modum egenus ac pauper, li-
 beris carens, et praeterea
 claudus quoque, et parum oc-
 culis uidens. D. Et uiuere cu-
 piebas cum talis esses? M.
 Certè quidem, dulcis enim
 erat lux: Mori autem gra-
 ue et horrendum. D. Deliras
 o senex, et inueneris te ge-
 ris

ἡ μετακίνησις πρὸς τὸ χει-
ρὼν, καὶ ταῦτα, ἡλικιωτῆς
ὄν τῷ πορθεύει. τί οὖν
αὖτις λέγει περὶ τῶν νέων;
ὁπότε οἱ τιλικῶτοι φι-
λόζωοι εἰσιν; οὗς ἐχρῶ δι-
δάσκειν τὸν θάνατον, ὥς τ'
ὅτι τῷ γῆρα λακῶν φάρ-
μακον. ἀλλ' ἀπίστω, μὴ
καὶ τις ἡμᾶς ἐπαίδηται,
ὥς ἀπόδρασιν Βυλδύον-
τας, ὁρῶν πρὸς τὸ σόμιον
εἰλημνύς.

Μενίππῳ καὶ Τει-
ρεσίῳ.

Ὁ Τειρεσία, εἰ μὴ καὶ
τυφλὸς εἶ, σκέτι διαγνώ-
ναι ῥαδίον. ἀπασιν γὰρ
ἡμῶν ὁμοίως τὰ ὅμματα
κεῖναι, μόνον δὲ αἰχμῶσαι αὐ-
τῶν. τὰ δ' ἄλλα, ὅσα ἐστ'
αὐτῶν εἰπεῖν ἔχουσιν, τίς ὁ Φι-
νέυς ἢ τίς ὁ Λυγκεύς.
ὅτι μὴ τοι μάντις ἡδὲα,
καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἐγένε-
τον αὐτῶν καὶ γυνή, τῶν

geris erga necessitatem, et
hoc, cum sis equalis portito-
ri huic. Proinde quid iam de
adolescentibus dicamus, quan-
do etiam decrepiti isti tāto-
pere uiuere cupiunt et quos
decebat ipsam mortem con-
sectari, tanquam remedium
quoddam eorū malorū, quae
secum fert senectas? Sed ab-
eamus iam, nequē et nos su-
spicetur tales esse, qui hinc
aufugere cupiamus, quando
circa fauces hic nos oberra-
re uiderit.

Menippi et Tiresiae.

An uero et caecus sis, Tires-
ia, nō amplius cognitu faci-
le est. Nobis. n. cunctis, aequē
sunt uacui oculi, ac sola illo-
rū sedes relieta: q. aut ad cae-
tera attinet, non facile dixe-
ris, q. Phineus aut q. Lynceus
fuerit. At uero, quates fue-
ris, et quod utrumq. solus
seipsum perhibueris, ma-

ποιητῶν ἀκῆσας οἶδα.
 πρὸς τῶν θεῶν τιγαροῦν
 εἰπέ μοι, ὅποτε ῥ' ἐπεί
 ῥαβὴς ἦδ' ἰον· ἢ βίω; ὅ-
 ποτε ἀνὴρ ἦδ' α, ἢ οὐ γυναι-
 κείος; Τί. ἀμείνω, ὡ πα-
 ρα πολὺ ὦ Μένιππε, οὐ γυ-
 ναικείῳ. ἀπραγμονίσει
 ῥ' ἄρ' καὶ ἄδ' πόρρουσι
 ἢ ἀνδρῶν αἰ γυναικεῖς.
 καὶ ὅτε πολέμῳ ἀνάγκη
 αὐταῖς, οὐτε παρ' ἐπαλ-
 ξῶν ἑσάναι, ὅτ' οὐ ἐκκλη-
 σία διαφύρεται, καὶ οὐ
 δίκαστριοῖς δεχέσθαι.
 Μένιπ. ἔγωγ' ἀκῆσας ὦ
 Τειρεσία. ἢ Εὐριπίδου
 Μήδ' εἰας οἶα εἶπεν, ρικ-
 τεῖρουσα τὸ γυναικεῖον,
 ὡς Ἀδριας ὕσας, καὶ ἀφ' ὁ-
 ρυτοῦ πινά του ἐκ τρυφῶ-
 δ' ἰνῶν πόνου ὑφίσταμε-
 νας; ἀτὰρ εἰπέ μοι, ὕψι-
 μνος γὰρ μετὰ ἢ Μή-
 δ' εἰας ἱαμβεῖα, καὶ ἔτε-
 καδ' ὅποτε ὅποτε γυνὴ ἢ

rem ac foeminam, auditis ali-
 quando poetis, noui. Proin-
 de, per deos, dic mihi, utram
 uitā expertus es suauiore,
 uir ne quando fuisti, an cum
 foemina. Tere. Potior muli-
 co fuit, Menippe, muliebri
 uita. Quetior est enim, et
 dominantur uiris mulieres,
 neq; ipsis necesse est in bellis
 proficisci, neq; ad propugna-
 cula stare, neq; in concionia-
 bus desidere, neq; in foro, et
 que iudicijs contendere. Me.
 Quid an non audisti, Tere-
 si, Euripidis Medeam qua-
 lia dixerit, cum mulierū ge-
 nus deplorando commemorat,
 quam miseræ sint, et intol-
 lerabilem parturiendo labo-
 rem sustineant? Verum dic
 mihi. (commonefecerunt a-
 nimæ uersiculi isti Medæ)
 peperisti ne etiam aliquan-
 do, cum mulier esses? an

μετὰ

δὲ πρὸς πῶς βλάψαι μὲ ἐν
 ξετέροντα, εἴτε δὲ μὴ αὖτε
 ὅτι, εἴτε καὶ μὴ, περὶ αὐτοῦ
 χεῖρ. Τῆς οὖν αὖτις δὲ πᾶσα
 λα παρῶντε, οὐκ ἔτι γινώ-
 σκε, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰστορίας,
 ὡς ὅτι αὖτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐχέ-
 νοντο τῆς αὐτῆς, καὶ δὲ ἡσυχία ἢ
 ὁμοία, πᾶσι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν
 ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ τῶν ἀλλοτρίων
 οὐδ' ὁμοίως. Μετὰ τὴν
 παλαιότητα οὐκ ἔτι, ἐν
 σάμασι, οὐκ ἔτι τῶν ἀνθρώπων
 οὐδ' ἢ βέλτερος, ὅτι αὖτε
 γινώσκουσι, καὶ τῶν ἀνθρώπων
 τότε, οὐκ ἔτι τῶν ἀνθρώπων;
 ἢ αὖτε αὖτε, καὶ αὖτε ἔ-
 μαδος εἶναι. Τῶν ἀνθρώπων;
 ἀγνοεῖς τὴν ἀπὸ τῆς ἀπὸ
 τα, ὡς καὶ ἀλλοτρίων τῶν
 ἑαυτῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἢ μὴ
 ἡσυχία ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ
 ζῶντι παρῶντε, οὐκ ἔτι
 μαντικῆς τῶν ἀνθρώπων, οὐκ
 μαντικῆς τῶν ἀνθρώπων, οὐκ
 τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἔτι τῶν ἀνθρώπων, οὐκ

perinde ac fatuum aliquem,
 non per pensis; fieri ne poss-
 sint ut non, protinus pro ut
 ris recipere. Si. Tu igitur
 ne quicquid credis hoc pacto
 contigisse, praequum audie-
 ris, ut quaedam mulieribus
 ante facte sint, aut arbores,
 aut ferae, ut Philomela, aut
 Daphne, aut Lycæonis ipsius
 filiae istae, si quando et in illas
 invidere, quid ex ipse dicat,
 sciam. Tu vero, optime, eo
 quid cum mulier effes; neque
 sinas quicquid tuum, quoniam
 admodum ex possit ut non
 non pariter ex quo ex omnes
 didicisti effes. Eir. Videant
 cunctasque de me signa-
 tur, ignoret, puta quo pa-
 flo ex his quondam Deo-
 rum ditemerim. O Iuno di-
 sine provario. In pite-
 tem in solatium damni eius
 uaticinandi arte mihi pade-
 rit. Men. Adhuc ne Tiresta,
 men.

ἡμεῖς τὸς μάρτυρας τοῦτο
ποιῶμεν. ἡμεῖς γὰρ οὐκ ἔχοντες
ἐν ἡμῖν ἀλλ' ἐν ἡμῖν.

Αἶματός σου Ἀγαμέμνο
 τὸν Θεόν.

Εἰ σὺ μανεῖς ὡς Αἴαν, σὲ
αὐτὴ ἐφόνευσας, ἐμὲ Πάρι-
κος δὲ καὶ ἡμᾶς ἀπαύτας,
οἱ ἀπὸ τοῦ οὐ νοσῶμεν; καὶ
πρὸς ὧν ἔτε προσέβλε-
ψας αὐτὸν, θάπτε. ἔπει-
τα ποσειδῶν ὁρᾷ τοὺς ἔτε πρὸ
ὧν πρὶν ἠφίστατο ἀνδρῶν
συστροφῶντων, καὶ ἔπει-
θ' οὐκ ἔλατ' ὑποπλάγως με-
γάλα βάνων, περὶ ἡνέσθη
ἐκ τῆς κούρης, ὡς Ἀγάμεμνονι
ταῦτά γ' ἔειπε μοι τ' ἡνέσθη
αὐτῷ· κατέστη, μόνῳ
αὐτῷ ἐξελθὼς ἐπὶ τοῖς ὄ-
πλοις. Ἀγα, ἠφίως δὲ αὐτὸν
παγώνισ' εἶναι, καὶ ἐπὶ
κοντάρων ἀπάντων
ἀπὸ τοῦ, τὰ γὰρ τοῦδε τι-
θεῖσθαι γὰρ μοι λῶν ἢ πα-

*mendacis istis caperis : Sed
factis hoc more natum. Con-
suetum enim nobis hoc est,
nihil sani dicere.*

Aiack & Agamemnonis.

Si tu, dū furore correptus
fuiſti, Ajax, teipſum inter
fecifſti, nos autē cunctos occi
ſurus fuiſti: quid quæſo V
lyſſem accuſas? Ac paulo an
tē: neq; aſpiciere ipſum vo
luifſti, cum ueniſſet huc uates
conſulturus, neq; alloqui di
ghaturos utrum commilito
nem ac ſocium: ſed ſuperbē
admodum ac grandī incedēs
greſſu, præteriſti. A. Me
rito Agamemnon. Ille enim
mibi furoris huius auctor ex
tigit, ut qui ſolus mecum pro
armis iudicio contendere au
ſus fuerit. A. An uero dignū
censebas te, qui abſq; aduer
ſario, et abſq; pugnare, ut
dicitur, ſuperāres omnes? A.

Q , Quid

νοπλία, τῷ αὐτῷ γὰρ καὶ
σα. καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι πα-
λὺ ἀμεινός ὄντες, ἀπεί-
παδὲ τοῦ ἀγωνισαμένου πα-
ρεχωρῆσατέ μοι τῶν ἄδ-
λων. ὁ δὲ λαίεργος, ὅν ἐγὼ
πολλὰκις ἐσωσα, λινοδίου
δύοντα κατακλινόσθαι ὑ-
πὸ τῶν Φρυγῶν, ἀμεινὸν
ἦϊς εἶναι καὶ ἐπιτηδεύ-
τερος ἢ ἐμὲ τὰ ὅπλα. Αὐ-
αίτιώ, τριγερῶν ὡ γυμ-
ναίᾳ, τῶν ὅτι μὴ ἴδ' οὐσαι
τῶν κληρονομίαν τῶν ὁ-
πλῶν παραδιδόναι συ-
γγυμναίᾳ, φέρεσα, ὅν
τα κοινὰ κατέδετο καὶ τὰ
Αἰ, ὅν, ἄλλα, τοῦ ὁδύ-
ρεια, ἢ αὐτὸ παύει μοι
ῖος. Αὐτὰρ συγγυμναίᾳ ὡ
δαίαν, εἰ αὐτὸν πῶς ὦν
ὡς ἔχον, ἀφ' ἧς ἴδ' ἴσα παρ-
γματοῖς, ἢ πῶς καὶ ἡμῶν
ἐκαστος, λινοδίου δέον ἢ
πομπῆς, ἀπὲρ καὶ ἐκρετα-
σ' ὅσων καὶ τούτων, παρὰ

Quid nunc in tali nobis causa
Nam armatura ex cognatione
nisi quodam iure ad me pertine-
bat, cum fratris mei patru-
lis stirpe fuerit. Deinde nos
ceteri, qui multo quam ille
præstantiores eratis, detre-
distis certamen. Quæ res fuisse
mihi ætina. Iste autem Laertes
filius, quem ego non feris in
summo periculo servavi, cum
iam à Troiæ prælia concu-
deretur, melior, effugatus,
luta ac dignior quam acies illis
profigeretur. A. Accusæ igitur
ὁ generose Thetide, quæ cum
tibi dedisset armatura hæc
cessionem ac hereditatem
utpote cognato, prædare in
medium alibi posuisset. Hæc
quæquam sed Thyssæm
ne quæ solus sese mihi præpa-
raverit. A. Ignas cordis est animæ
est: si hominæ esset, adpetere
nisi gloriæ, rem dulcissimam
enim gloriæ quæ hæc fuit quæ

Τρωσὶ δυνασαῖο. Α. οἷδ' α
ἐγὼ ἥτις μὲ λατρεῖν
σφν· ἀλλ' ὁ δέ μιν λέγει π
περὶ τ' θεῶν. τὸν γὰρ ο.
δυνασία μὴ ὅχι μισῶν ὅκ
αὐδυναίμεν ὡς Ἀγάμεμ
νον, ὅσοι εἰ αὐτῇ μοι Αθλιῶ
τῶταί περ ἄλλοι.

πάντα ἔχει καὶ Σὺ

গুণ্ডা.

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΔΕΞΕΙΣ ΕΝΤΕΤΑΙ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ, ΑΥ ΤΟΥ ΕΥΕΚ
ΛΕΓΜΕΝΟΥ ΕΜΒΕΛΛΗΔΟΥ· Ε
ΔΕ ΕΡΩΣΑΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΕΙ
ΜΑΙΡΑΣ ΔΙΑΣΠΑΔΙΩΤΗ· Ε
ΔΕ ΤΥΡΑΝΝΕΥ, Ω ΕΡΜΗ, ΠΑ
ΡΑ ΤΟΥ ΤΙΤΥΟΥ ΕΠΑΠΑ
ΘΗΣ, ΥΠΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΕΙΘΙΔΩ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΤΟ Ε
ΠΑΡ, ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΟΙ ΑΓΑΘΟΙ
ΑΠΤΕ ΜΑΤΑ ΤΑΧΕ ΕΝ
ΤΟ ΗΛΥΣΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ, ΚΑΙ
ΤΑΣ ΜΑΚΕΔΩΝ ΝΗΣΟΥΣ ΛΑ
ΣΟΙΚΕΙΤΕ, ΑΝΔ' ΕΝ ΔΙΚΑΙΑ
ΕΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΡΑ ΤΗ ΒΙΟΥ.

libet obire pericula sustinet,
præcipue quando et uicit
te postea, et hoc, Troians
ipſe iudicibus. A. Noui ego
quæ me damnarit: ſed ſus nō
eſt, de dijs aliquid dicere. V-
lyſſem igitur aliud quam o-
diſſe, non poſſum. Agamem-
non, non ſi ipſa mihi Mineræ
uæ hoc imperet.

Miniole en Safrani. — 7

v. Redobis quidem Socrate,
 in Pyriphlegethonem
 precipitetur, sacrilegus au-
 tem ille à Chimæra discer-
 patur: Tyrannus uero iste;
 Mercuri, iuxta Titiam in
 lūgum extensus, arrodens
 dum est, ipse hepar præbeat
 uulturnibus. Vos autem homi-
 nes probi abite quā primū
 in campum Elysium, insu-
 lāq; Beatorū habitate, pro
 iis, quæ recte ac iuste in uita
 seistis. Socrates. Audi &

Minos,

Σω. ἄκρ' οὐκ ὦ Μίνως, εἰ
 σοι δίκαια δόξω λίσσασθαι.
 Μι. καὶ ἄκρ' οὐκ αὐτίς; ἔ-
 γαρ ἐξέλεσθαι σοὶ Σω-
 κράτη. παλαιὸς γάρ, καὶ
 τοσοῦτος ἀπεικτονός; Σω.
 ἐλέλεγμαί μιν, ἀλλ' ὅρα, εἰ
 δίκαιος ἀποδοῖσθαι.
 Μι. καὶ πάλιν, εἴη ἀποστρί-
 νειν τὴν ἀφίκην δίκαιον.
 Σω. ὅμως ἀποκρίναι μοι ὦ
 Μίνως. βραχὺ γάρ τι ἐρη-
 σσάμεθα. Μιν. τί γάρ τι μιν
 μακρὰ μόνον; ἀπὸς ἡμῶν
 τοὺς ἄλλους δίκαιον
 μὲν ἵσθαι. Σω. ὅπως αἰ-
 κισθῆται ὁ πῶ βίον, πρὸς
 τὸ πρῶτον ἐκείνου; Μι.
 ἐπεκτείνω μοι ἔτι τὴν
 μοίρας; Μι. καὶ πάλιν μοι
 παρὰ δίκην. Σω. ἔτι μιν
 οἱ χεῖροι ἀπαντῶν, καὶ οἱ
 ποταμοὶ. Διοκουῖται ἡ
 μέγας, ἐκείνη ὑπερὶ τὸν τόπον,
 παῦτα δὲ ὁρᾶμεν; Μι. καὶ
 τὴν Κλαδίαν, ἡ ἐκείνη ἐπὶ

Minos, num tibi iusta dicere
 uidear. Minos. An ego denno
 nunc audiam? An non cona-
 uitum es Socrate, quod et
 malum fueris, et tam multos
 occideris? Sost. Conuictus
 quidem fui, sed uide, num
 iuste ob id supplicio afficiar.
 M. Vtiq; si modo iustum est,
 pro merito quicq; suo pœ-
 nam pendere. S. Attamen
 responde mihi ὦ Μίνως, Bre-
 uenim quiddam interroga-
 bo te. M. Dic, sed ne prolia-
 xe modo, quò deinceps et
 ceteros diiudicare possimus?
 S. Quæcumq; in uita egi, u-
 tam uolens eafeci, an ita à
 parent agglo meratam mihi
 fuit? M. A Parent scilicet. S.
 proinde et boni pariter om-
 nes, et nos, qui mali uide-
 mur, eadem agimus, dum illi
 obsecundamus. M. Ita pro-
 fecto, Clorbo uidelicet illi
 parentes, quæ unicuiq; in-
 iungit

ἐπίταξαι γοναδέντι τὰ
 πρᾶκτά. Σω. εἴ ἔν τις ἀ-
 νὰ γοναδὲς ὑπὸ ἄλλου φει-
 νόμενος τινα, ἢ δυνάμει
 τοῦ ἀντιλέγου ἐκείνου,
 διαζόμεθ', οἷον δ' αὖτις
 ἡ δολοφύροθ', ὁ μὲν δ' ἰσχυ-
 ρὴ πεισθεὶς, ὁ δὲ τυραννῶν
 τίνα αὐτιάσῃ τοῦ φόβου; Μ.
 δὴλον ὡς τοῦ δικαστοῦ; ἢ
 τοῦ τυράννου, ἐπεὶ ἔδὲ τὰ
 ξίφος αὐτό. ὑπερυπεὶ γὰρ
 τοῦτο ὄργανον οὐ πρὸς τὴν
 θυμὸν, τῷ πρῶτως παρα-
 σκόντι τὴν αἰτίαν. Σω.
 εὖ γε, ὡς μὲνως, ὅτι καὶ ἐπὶ
 διαφιλοῦν τῷ παραδ' εἰς
 ματι. ἢν δὲ τις ἀποσεί-
 λαντθ' τοῦ δ' ἐσπότη,
 ἢν αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἀργυ-
 ρὸν κομίσω, τίς τὴν χά-
 ριν ἴσται; ἢ τίνα ὑπὲρ
 τῆν ἀναγκασίαν; Μιν.
 τοῦ πεινῶντα ὡς Σώφρα-
 τε, διακονέθ' γὰρ ὁ κομί-
 σας ὡς. Σω. ἔκουῖ ὄρε-
 σ,

iungit, cū primum natus est,
 quæ agenda ipsi sunt. Sost. Si
 quis igitur ui compulsus ab
 alio, occiderit aliquem, cum
 non possit illi contradicere,
 à quo compellitur: ut uerbi
 gratia, si carnifex, aut satel-
 les quispiam, alter iudici pa-
 rendo, alter tyranno: quem-
 nam cedis istius ream uges?
 M. Quem alium, nisi iudicem
 aut tyrannum? Q. Noniam ne-
 que ipsum gladium accusare
 possumus. subseruit enim
 hic, tanquam instrumentum
 quoddam, animis atq; furori
 illius, qui primo causam hæc
 prebuit. S. Rectè sanè ὁ Mi-
 nos, laudo q; hoc etiam exem-
 plo, quasi quodam auctario
 nos locupletas. Si quis autē,
 mittente bero, ueniat ipse
 aurum uel argentum offerēs,
 utri nam ea gratia haberi de-
 bet, aut utri beneficium hoc
 acceptum referendum est?

πῶς ἄδικα ποιεῖς Κολλά-
 ζου ἡμᾶς, ὑπέρτατος γενο-
 μένος, ὃν ἡ Κλωθὸν προ-
 σίταται, καὶ τοὺς το-
 μῶν τὸς διακονοῦσάμε-
 νους ἀλλοτρίαις ἀγαθοῖς
 οὐ γὰρ δὴ ἐκείνο εἰπεῖν
 ἔχοι τίς αὖ, ὥς ἀντιλε-
 γειν δυνάτω ἡ, τοῖς
 μετὰ πάντας ἀνάγκη
 προσεταγμένους. Μηδὲ
 Σώστρατα πολλὰ ἰδοὺς αὖ
 καὶ ἄλλα δὲ κατὰ λόγον γε-
 νόμενα, εἰ ἀκρίβως ἔξετα-
 ζοις: πάλιν ἄλλα εἰς τὸ τα-
 ῖα πολλὰ σεις εἰς πόρρωτά-
 σκεως: διότι δὲ λησυσμόνον,
 ἀλλὰ καὶ σοφιστὴς τις εἶναι
 δοκεῖς: ἀπόλυτον αὐτόν
 εἰ Ερμῆ, καὶ μικρὸν Κολλά-
 ζίδωι. ὅρα δὲ, μὴ καὶ τὸς
 ἄλλους νεαρὸς ἐρωτᾷν τα-
 ῖα: δὲν ἄλλως.

Adquidem non præda solum, verum etiam Sophista quis-
 dam esse videtur. Solue ipsum. Mercuri, neve deinceps
 amplius puniatur. Ceterum illud vide, ne et ceteros ma-
 nentes similia interrogare doceas.

Mm. Ei qui misit, Sofstrate;
 nam ille qui attulit, minister
 tantum fuit. So. Vides me argi-
 tar, quam iniusta facias, cum
 supplicio afficis nos, qui mi-
 nistri tantum fuimus eorum,
 quæ Clotho nobis impera-
 vit? Et rursum, dum honore
 prosequeris eos, qui in alie-
 nis bonis veluti dispensato-
 res quosdam se gesserunt:
 Non enim illud dicere quis-
 quam poterit, quod contradicere
 quisquam potuerit, aut impe-
 rata detrectare licitum fuerit
 in his, quæ cum omni prorsum
 vi ac necessitate imperata
 fuerint. M. Multa, o Sofstrate,
 et alia vides licet, minimam
 secundum rationem fieri, sed
 diligenter expendas. Verum
 tamen tu ex hac questione
 hoc boni consequeris, quan-

Μένιππ^ο ἢ Νικουμαν-
τάα. Μένιπ.

Ω χαῖρε μέλαθρον, πρὸ
πυλά^ς δ' ἐσίας ἐμῆς. ὡς
ἄσμενός σ' ὀφείδω, ὅτ
φά^ο μολῶ. φιλω, δ' με-
νιπ^ο δ' ὅτος ὅστις ὁ κύ-
ωρ, δ' μενῶρ ἄλλ^ο, εἰ μὴ
ἐγὼ παρὰ βλέπω, Μένιπ-
παι δ' ἄλλ^ο. τί δ' αὖ τῷ ἔσ-
λετ' τὸ ἀλλόκοτον τοῦ σχή-
ματ^ο, πῆλ^ο κ' ἄντρα κ' ἰ-
λιον τῆς προσειπέου δέ ο-
μως αὐτῷ. χαῖρε ὦ Μένιπ-
πε, κ' ὡδὲν ἡμῖν ἀφίξαι·
πόλιών γάρ χρόνον ὃ πεί-
φνας γ' ἡ πόλις. Μέν.
Ἡκω νεκρῶν κολυθῶν, καὶ
σκότος πύλας λιπῶν, ὅτ
ἄδης χωρὶς ὠκισαί θε-
ῶν. φιλω. ἡράκλεις. ἐλε-
λήθει Μένιππ^ο ἡμᾶς ἀ-
ποθανῶν, ἕλ' ὃς ἔπαρ-
χῆς ἀναβεβιωκ'· Μέν. δ' κ,
ἀλλ' ἔτ' ἐμπνοῶν αἰδώς
μ' ἐδέξατο. Φι. τίς δ' ἡ αἰ-

Menippus ὁ Philo-
sides.

Salve atrium, domusq;
vestibulum meae, ut te lubens
afficio luci redditus. Philon.
Non Menippus est canis ē
Non hercle alius, nisi ego
forte ad Menippos omnes
hallucinor. At quid sibi uult
habitus huius insolentia, cla-
ma ὁ lyra, leonē exuimae
Adeundus tamen est. Salvo
Menippe. Unde nobis adveni-
stis. diu est cum te in urbe nō
uidimus. M. Adsum reuersus
mortuorum ὁ latibulis, For-
tibusq; tristium tenebrarum
nigris. Manes ubi inferni
manent superis procul. Phi.
O Hercules ignorantibus no-
ri Menippus uita functus
est, reuixitq; denuo. Menip.
Non, sed me adhuc uiuum
recepit Tartarus. Philon.
Quo nam causa tibi fuit
non

τία σοι τῆς κακίας καὶ πικ-
ραδ' ὅτι ταύτης ἀποδύ-
μιας; Μὲν. νότις μ' ἐπύ-
ρε, καὶ θράσος τῷ νῦν πλέον.
Φι. πᾶσαι μακάρι τρα-
γῳδαί, καὶ λέγει ὅτι σοί-
πως ἀπλῶς, καταβάς ἀ-
πὸ τῶν ἰαμβείων. τίς ἡ σο-
λὴ; τί σοι τῆς κατὰ πο-
ρείας ἐδίδεσκον; ἄλλως γὰρ
οὐκ ἠδυνάει τις, ὅδε ἄσπα-
σι. Θ. ἡ ὁσῖος, μὲν. ὦ φιλό-
τις χροῖά μου καὶ ἡ γαγνὴς
αἰσῶτο, ὦ χροῖα χρυσοῦ μνη-
σθῆναι τερθῆναι. Φι. ὅτος,
αἰδῶ ἢ παρακαίεις; ὁ γὰρ
αὐτὸς ἐμὲ τῶς ἐρῶ.
ὦ δ' αἰς πρὸς ἄνδρας φί-
λος, μὲν. μὴ δαυμάσῃς ὡς
ἐταῖρε, νῦν γὰρ Εὐρι-
πίδην καὶ Ομήρου συγ-
νόμηνθ', ὅτι οἶδ' ὅπως ἀ-
σπλάγδι τῶν ἐπῶν, καὶ
αὐτοῖς ἐτά μοι τὰ μέτρα
ἐπὶ τὸ εἶμα ἔρχεται. ἄ-
λλ' ἔπει μοι, πῶς τὰ ὕ-
περ

noue huius atq; incredibili-
uias Menip. Inuenta me in-
citat, atq; audacia. Quam
pro inuenta haud paululum
impotentior. Phi. Siste o he-
ate Tragica, et ab Iambis
descendens, sic potius sim-
pliciter eloquere, quae nam
hec uestis, quae causa tibi itis-
neris inferni fuit, quum alio-
qui neque iucunda, neq; de-
lectabilis sit uias Menippus.
Res dilecte grauis me infer-
nas egit ad umbras. Consu-
lerem manes ut uatis Tire-
ssai. Philoni. Hec tu, nunc
deliras alioqui non hoc pa-
cto caneres apud amicos co-
sarcinatis uersibus. Menip.
Ne mireris amice. nuper e-
nim cum Euripide atq; Ho-
mero uersatus, nescio qua
pacto uersibus sic imple-
tus sum, ut numeri mihi in-
os sua sponte confluant. Ve-
rum dic mihi, quo pacto res
hama-

ὡς γὰρ ἔχει; καὶ τί ποι-
οῦσιν ἐν τῇ πόλει; φι. και-
νόν δ' ἐν, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ
τοῦ, ἀρπαῖσιν, ἐπιτοκῶ-
σι, τοκογλυφῶσιν, ἀβολο-
σατόσιν. μὲν. ἀβήλιοι καὶ
λακοδαιμόνοί. ὃ γὰρ ἴ-
σασιν, οἷα γὰρ ἄλλος λεκόν-
ρωται παρὰ τοῖς κατώ,
καὶ οἷα λεχειροτόνη-
ται τὰ ψήφισματα κατὰ
τῶν πλεονέκων, ἀ καὶ τῶν
λεπτόρων ὁδὲ μία μηχανή
τὸ διαφυγεῖν αὐτοῦ. φι.
τί φῆς; δ' ἴδ' οὐχ αἰτινὴ
τοῦ τοῖς κατώ πόδι τῶν
γινώσκων; μὲν. π. νῦν δ' ἴα
καὶ πολλὰ, ἀλλ' ὃ θέμις
ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἅπαν-
τας; ὃ δὲ τὰ ἀπόρρητα ἐ-
ξαγορεύειν, μὴ καὶ τις ἡ-
μᾶς γράψεται γραφῶν
ἀσεβείας, ἐπὶ τῷ ῥαδι-
μαίνοντι. φι. μηδ' αὖτως
ὡ μὲν. π. πρὸς τὸ εὐχέλως,
μὴ ἐπὶ τῷ λόγῳ

humana hic se habent in
terris? et quid nam in ur-
be agitur? Phil. Nihil novi.
Sed quemadmodum prius a-
bitabant, rapiunt, peie-
rant, foenerantur, usuras
colligunt. Menippus. O mi-
seri atque infelices. Nesci-
unt enim, qualia nuper a-
pud inferos sancita sint:
quæque plebiscita facta: quæ
per Cerberum nullo pacto
poterunt effugere. Phil.
Quid aliud? Noui ne aliquid
apud inferos nostris de re-
bus decretum est? Menip.
Sanè: et quidem multa. ue-
rum prodere non licet, ne-
que arcana quæ sunt, effa-
ri: ne quis fortè nos apud
Rhadamanthum impietatis
accuset. Phil. Nequaquam o
Menippe, per deos ne inui-
deas sermones amico. Nam
apud hominē tacendi gna-
rum, et initiatum prate-
terea

φίλων ἀδελφοί. πρὸς γὰρ εἰ-
 σότα σιωπᾶν ἐρεῖς τὰτ'
 ἄλλα, καὶ πρὸς μνημονεύ-
 μεν. χαλεπὸν μὲν ἐπιτάτ-
 ται τὸ πύταγμα, καὶ ὁ
 παῖς ἰσχυρὸς. πλὴν ἄλ-
 λά σὸ γε γυνὴ καὶ τολμητέ-
 ρον. ἐδόξε δὲ τὸς πλοῦσις
 τούτους καὶ πολυχρημάτους,
 καὶ τὸ χρυσίου καὶ ἀκλει-
 σου ὥσπερ τὴν δανάην
 φυλάττοντας. οὐ μὴν πρὸ-
 τέρου εἰπὴς ὧ γὰρ τὰ θε-
 λογμένα, πρὶν ἐκείνα δι-
 ελθεῖν ἢ μάλιν' αὖ ἡστέως
 ἀκούσαιμί σε, ἢ τις αἰτία
 σιγῇ καὶ δόσιν ἐγένετο;
 τίς δὲ ὁ σιγῇ πορείας ἡγέ-
 μων; εἰδ' ἐξῆς ἄτε εἰδὼς,
 ἄτε ἡμεῖς παρ' αὐτοῖς.
 εἰκὸς γὰρ δὴ, φιλόκαλον
 ὄντα σε, μὴδ' ἐν τῶν ἀξίων
 θείας ἡ ἀκούης παραλιπείν
 μέν. ὑποβλητέον καὶ ταῦ-
 τὰ σοι τί γὰρ αὖ καὶ πα-

terea sacra edifferes. Menip-
 Dura profectò iubes, et neu-
 tiquam tuta, uerum tua gra-
 tia tamen audendum est. Dea-
 cretum est ergo, diuites i-
 stos ac pecuniosos aurum
 tanquam Danaen seruan-
 tes abstrusum. Phi. Ne pri-
 us ô beate, quæ sunt dea-
 creta dixeris, quàm ea per-
 curras omnia, quæ abs te
 audire libentissime uelim.
 Quæ descensus causa fue-
 rit: quis itineris dux: de-
 inde ordine, et quæ illic ui-
 deris, et quæ audieris om-
 nia. Verissimile est enim te,
 quum res pulchræ uidendi
 cupidus sis, eorum quæ uisu
 aut auditu digna uideban-
 tur, nihil omnino prætermi-
 sisse. Me. Parendum etiam in
 his tibi est. Nam quid faciat,
 urgente amico? Ac primum
 sanè tibi expediam, quæ res
 ami-

δοι τις, ὁπότε φίλος ἀνὴρ
 βιάζοιτο; καὶ δ' ἡ πρῶτα
 σοι δ' εἰμι τὴν γνώμην τῇ
 ἐμῇ, καὶ ὁδὸν ὁρμήδην
 πρὸς τὴν καταβάσιμ'. ἐγὼ
 γὰρ ἄρχη μὲν παυσίμην,
 ἀκτῶν Ομήρου καὶ Ησίο-
 δου, πολέμου καὶ σάσεις
 δειγμάτων, ὅ μόνον τῶν
 ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τῶν ἡδὴ τῶν θεῶν, ἐτι δὲ
 καὶ μοιχείας αὐτῶν καὶ
 βίας καὶ ἀρπαγὰς καὶ δίκας
 καὶ πατέρων ἀφελάσεις, καὶ
 ἀδελφῶν γάμους, πάντα
 ταῦτα ἡγούμενος εἶναι καλὰ
 καὶ ὁ παρὶ γῶς ἐκινέμενος
 πρὸς αὐτά. ἐπεὶ δὲ εἰς αὐ-
 δρας τελεῖν ἠρξάμενος, πά-
 λιν αὖ γὰρ αὐτὰ ἤκουον
 τῶν νόμων τὰναντία τοῖς
 ποικταῖς λελοδόντων,
 μήτε μοιχεύειν, μήτε σα-
 σιάζειν, μήτε ἀρπάζειν. γὰρ
 μεγάλη οὖν καθεστῆκεν

animum meum ad hunc de-
 scensum impulerit. Ego
 quum adhuc puer essem,
 audiremque Homerum atque
 Hesiodum, seditiones ac bel-
 la canentes, non semideo-
 rum modis, sed et ipsorum
 iam deorum, atque etiam ad-
 ulteria eorum et violen-
 tias, et rapinas, et sup-
 plicia, et patrum expul-
 siones, et fratrum et so-
 rorum nuptias, hæc, me
 Hercle omnia bona pulchra
 etque putabam, nec medio-
 criter his afficiebar. Cum
 vero ad virilem iam ætatem
 pervenissem, hic leges rur-
 sus iubentes audiebam poe-
 tis adprimè contraria, neque
 videlicet adulteria commit-
 tere, neque seditiones mouere,
 neque rapinas exercere. Hic
 igitur hæsitabundus constitui.

ἀμφιβολία, ἔκ εἰδ' ὡς ὅτι
 χρησαίμεν ἑαυτοῦ. ὅτε
 γὰρ τὸς θεὸς αὐ ποτε ἡ-
 γνῶμεν μοιχεύσαι, ἢ σα-
 σιάσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ
 μὴ ὡς πρὸς καλῶν τούτων
 ἐγίνωσκον; ὅτ' αὖ τὸς νο-
 μοθέτας ταύαντία τῶ-
 τοις παραινέειν, εἰ μὴ λυσι-
 τελεῖν ὑπελάμβανον. ἐ-
 πεί δὲ διηπόρουν, ἐδόξε
 μοι ἐλθόντα παρὰ τὸς κα-
 λωτέρους τούτους φιλοσό-
 φους, ἐγχειρίσαι τε ἑμαυ-
 τὸν καὶ διελθῆναι αὐτῶν
 χρηθῆναι μοι, ὅτι βδολοῖντο,
 καὶ τινα ὁδὸν ἀπλὴν καὶ
 βεβαίαν ὑποδείξαι τῶ
 βίῳ. ταῦτα μὲν δὴ φρο-
 νῶν προσέειπεν αὐτοῖς. ἐλ-
 λήθει δ' ἑμαυτὸν εἰς αὐ-
 τὸ, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ
 καπνοῦ βιαζομένου. παρὰ
 γὰρ δὴ τούτοις μάλιστα
 εὐερισκὸν ἐπίσκοπῶν τῇ
 ἀγνοίᾳ καὶ τῇ ἀπορίᾳ

incertus omnino quo me
 pacto gererem. Neque enim
 deos unquam putavi ma-
 chaturus, aut seditiones in-
 vicem fuisse moturos nisi de
 his rebus perinde ac bonis
 iudicassent. Neque rursus
 legulatores his aduersa ius-
 suros, nisi id conducere exi-
 stimarent. Quoniam igitur
 in dubio eram, uisum est mi-
 hi philosophos istos adire,
 atque his me in manus de-
 dere, rogareq; uti me, ut-
 cunque liberet, uterentur,
 uitaq; uiam aliquam sim-
 plicem ac certam ostende-
 rent. Hæc igitur mecum
 reputans ad eos uenio, ig-
 narus utique, quod me ex
 fumo (ut aiunt) in flammam
 conijcerem. Apud enim hos
 maxime, diligenter obser-
 uans, summam repeti igno-
 rantiam, omniaq; magis in
 certa:

πλέονα. ὥς μοι τάχιστα
 χενουῶν ἀπέσδεξαν οὐτοι
 τοῦ τ' ἰδιωτῶν βίου. ἀμέ-
 λει, ὁ μὲν αὖτ' παρῖνει τὸ
 παῦν ἠδιδου, καὶ μόνου τοῦ
 τοῦ ἐκ παντὸς μετιέναι.
 τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ δύσλαι-
 μου. ὁ δ' εἰς τὴν ἐμπλησιν, πο-
 νείν τὰ πάντα, καὶ μοχ-
 θεῖν, καὶ τὸ σῶμα κατα-
 ναγκάζειν, ῥυπῶντα καὶ
 αὐχμῶντα, καὶ πᾶσι δυ-
 σαρεσουῶντα, καὶ λοιδο-
 ρῶντο, σωκεῖς ἐπιρῶν-
 τας αὐτῶν τὰ πάνδ' ἡμᾶς ἐ-
 κείνα τοῦ Ἡσιόδου ποδὶ τῷ
 ἀρετῆς ἐπὶ καὶ τὸν ἰδρω-
 τα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον
 ἀνάβασιν. ἄλλοι κατα-
 φρονεῖν χρημάτων παρε-
 κείνεται, καὶ ἀδιάφορον
 οἶσθαι τὴν κτήσιν αὐτῶν. ὁ
 δ' εἰς τὴν ἀπὸ πάλιν ἀγαθὸν
 εἶναι καὶ τὸ πλεοναυτῶν ἀ-
 πεφάνειο. περὶ μὲν γὰρ
 τῷ κόσμῳ τί καὶ καὶ λί-

certa: adeo ut præ his ilico
 mihi uel idiotarum uita iam
 aurea uideretur. Alius ete-
 nim soli me iussit uoluptati
 studere, atq; ad eum scopum
 uniuersum uitæ cursum di-
 rigere. In eo ipsam sitam ef-
 se sceleritatem. Alius rursus
 omnino laborare, corpusq;
 siti, uigilijs, ac squalore sub-
 igere, misere semper ad-
 fectum, contumelijsq; ob-
 noxium assidue, Hesiodi se-
 dulo inculcans celebra illa
 de uirtute carmina, et su-
 dorem et accliuem in uer-
 ticem montis ascensum. Ali-
 us contemnere iubet pecu-
 nias, earumq; possessionem
 indifferentem putare. Alius
 contra bonas ipsas etiam di-
 uitias esse pronunciat. De
 mundo uero quid dicame de
 quo ideas, incorporeas sub-
 stantias, atomos, et inane,

γε; ὅς γε ἰδίαις καὶ ἀσώ-
 ματα καὶ ἐτόμως καὶ ἡγνά.
 καὶ τοιαῦτόν τινα ὄχλον ὀ-
 νημάτων ὁσήμεραι παρ'
 αὐτ' ἀκῶν γυναικῶν, καὶ
 τὸ πάντων δεινῶν ἀτο-
 πιώτατον, ὅτι περὶ τ' ἐναν-
 τιωτάτων ἔκαστος αὐτ'
 λέγων, σφόδρα νικῶντας
 καὶ πειθάνους λόγους ἐπο-
 ρίζετο, ὥς τε μήτε τῷ θέρ-
 μῳ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λε-
 γούσι, μήτε ψυχρῷ, αὐτίκα
 γε ἔχειν, καὶ ταῦτα εἰδὼ-
 ῖα σαφῶς, ὥς δὲ αὐ ποτε
 θερμὸν τι εἴη καὶ ψυχρὸν
 ἐν ταυτῷ χρόνῳ. ἀτεχνῶς
 οὐκ ἐπαύσχοι τοῖς νυκ-
 ζουσι τούτοις ὁμοίον, ἀρ-
 τι μὲν ἐπινύων, ἀρτι δὲ ἀ-
 νανύων ἐμπαλιν. ἐπὶ δὲ
 πολλῶν τοι τοῦ ἐκείνων ἑ-
 τοπώτερον. τὸς γὰρ αὐ-
 τὸς τὸς εὐρισκομένους
 τηρῶν, γυναικῶν τατα τοῖς
 αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδεύ-
 ντας. τὸς γοῦν καταφρο-

ac talem quandam pugnan-
 tium inuicem nominum tur-
 bam indies audiebam, et
 quod absurdorum omnium fuit
 absurdissimum, de contrarijs
 unusquisque quum diceret, ad-
 modum uictiores, et proba-
 biles sermones adferebat, ut
 nec ei qui calidum, nec ei qui
 frigidum idem prorsus esse
 contenderet, contra quicquam
 discere potuerim, idque cum certo scirem, fieri
 nunquam posse, ut ea-
 dem res calida simul frigi-
 daque esset. Prorsum igitur ta-
 le quiddam mihi accidebat,
 quale solet dormitantibus,
 ut interdum capite annue-
 rem, interdum contra annue-
 rem. Præterea quod multo
 erat istis absurdus, uitam eo-
 rum diligenter obseruans,
 comperi, eam cum ipsorum
 uerbis præceptisque summo-
 nere pugnare. Eos enim qui
 spernendam censebant pecu-

νῦν παλαινοῦτας χη-
ματων, ἐώρων ἀπείρητο
μύλους αὐτῶν, καὶ πῶς
τόκων διαφθορὰς, καὶ
ἐπὶ μιᾷ παροδύοντας,
καὶ πάντα ἐνέχε τῶν
ἐπομένων, τοὺς τε τῶν
δοξῶν ἀπαβαλλομένους,
αὐτῆς γνέχε πάντα ἐπι-
τηνδύοντας, ἡδονῆς τε
αὐτοῦ σχεδὸν ἀπαντας ἡ-
τηγοροῦντας, ἰδίᾳ δὲ μό-
νῃ ταύτῃ προσητημύνης.
σφαλεῖς οἷον καὶ ταύτης
τῆς ἐλπίδος, ἐπὶ μᾶλλον ἐ-
λυσχέριον, ἡρῆμα φα-
ραμυθόμενον ἐμαυτὸν, ὅ-
τι μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν,
καὶ σφόδρα ἐπισωμῶσαι
διαβεβοημένων ἀνόντων
τε εἰμι, καὶ τὰ ληθῆς ἐπι-
γνοῶν προέρχομαι. καὶ
μοι ποτὲ διαγρυπνοῦσι
τῶν γνέχε δοξῶν ἐς βα-
βυλῶνα ἐλθόντα, διενδῆ-
ναι πινὼ τῶν μάγων, τῶν

niam, avidissime conspexi
colligendis diuitijs inbiare,
de scenore litigantes, mer-
cede docentes, omnia deni-
que nummorum gratia tole-
rantes. Ii uerò qui gloriam
uerbis aspernabantur, om-
nem uitæ suæ rationem in
gloriam referebant. Volus-
ptatem rursus omnes fer-
me palam incessabant, clan-
culum uero ad eam solam
libenter confluebant. Ergo
hac quoque spe frustratus
magis adhuc agrè mole-
stequæ tuli. Aliquantulam
tamen inde memet consola-
bar, quod unâ cum multis
et sapientibus et celeberrimis
et insipientibus essem, et
ueri adduc ignarus oberra-
rem. Peruigilanti mihi tan-
dem, atque hisce de rebus
mecum cogitanti, uenit in
mentem, ut Babylonem pro-
fectus, magorum aliquem ex

ζωροάστρου μαθητῶν καὶ δια-
 δόχων. ἤκουσιν δ' αὐτὸς ἐ-
 πωδῆαις τε καὶ τελευταῖς
 τισιν αὐοίγην τε τοῦ ἄδου
 τὰς πύλας, καὶ λατᾶγην
 οὗ αὖ βύλωνται ἀσφα-
 λῶς, καὶ ὀπίσω αὖθις ἀνα-
 πείμπειν. ἀφίσιον οὖν ἡγού-
 μιν εἶναι, παράτινον
 τότε διαπραξάμενον
 τὴν λατᾶσιν, ἐλθόντα
 παρὰ τερδύϊαν τὸν βοιω-
 τιον, μαθεῖν παρ' αὐτόν, ὅ-
 τε μάντεως καὶ σοφῆς, τίς
 ἔστιν ὁ ἀφίσιος βίος; καὶ οὗ
 αὖτις ἔλοιτο οὐφρονῶν;
 καὶ δὴ ἀναπνέουσας ὥς
 εἶχον τάχως, ἔτεινον οὐθὺν
 βαβυλωνος. ἐλθὼν γ' συγ-
 γινομαί τινι τῇ χαλδαίῳ,
 σοφῶ αὐδῶν καὶ δοῦπε-
 δῶν τὴν τέχνην, πολὺν
 μὲν τὴν κόμην, γένειον δὲ
 μάλα σεμνὸν λαθεμένον,
 τῶνομα δὲ λὺν αὐτῷ μισρο-
 χαρζάνης. λεηθεῖς γ' καὶ κα-

Zoroastri discipulis ac suc-
 cessoribus conuenirem. Au-
 dieram siquidem eos inferni
 portas carminibus quibus-
 dam ac mysterijs aperire,
 ex quem libuerit, illuc tu-
 to deducere, ac rursus inde
 reducere. Optime ergo me
 facturum putavi, si cum bo-
 ram quoriam de descensu
 paciscens, Tiresiam Boeo-
 tium considerē, ab eoq; per-
 dicerem (quippe qui uates
 fuerit et sapiens) quae uita
 sit optima, quamq; sapien-
 tissimus quisque potissimum
 elegerit. Ac statim quidem
 exiliens quam poteram ce-
 lerrimē Babylonem uersus
 recta contendī. Quò quum
 uenio, diuersor apud Chal-
 deorum quendam hominem
 certē sapientē, atq; arte mi-
 rabilem, coma quidem canū,
 admodumq; promissa barba
 uenerabilem. Nomen autem

δικετούσας, μόλις ἔτυ-
 χον παρ' αὐτῷ ἐφ' ὅτῳ
 Βύλοϊφομιδῶ λαθηνύσα-
 δαί μοι τ' ὁδῶ; παραλα-
 βὼν δὲ με ὁ αὐτὸς, πρῶτα
 μὲν ἡμέρας ὅνεία καὶ ἑ-
 κοσιν ἅμα τῇ σελιῶν ἀρ-
 ξάμενος ἔλθαι, κατὰ γὰρ
 ἐπὶ τὸν οὐφράτιον, ἐκθῆναι
 προσανατελλοντα τὸν ἡ-
 λιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν
 ἐπιλέγων, ἧς δ' σφόδρα
 λατύνουσι. ὡς πορὶ γὰρ εἰ-
 φαῦλοι τῶν γὰρ τοῖς ἀγῶσι
 λεγόντων, ἐπιτροχόν τι καὶ
 ἀσάφεις ἐφθίγγετο, πλὴν
 ἀλλ' ἔωκει γέ τινας ἐπικα-
 λῆσαι δαίμονας. μετὰ
 γοῶν τὴν ἐπαρδίαν τρις
 αὖ με πρὸς τὸ πρόσωπον
 ἀποπύσας, ἐπανήει πάλ-
 λιν, ὁδὸν τῶν ἀπάντων
 προσελίπων. καὶ σιτία μὲν
 ἡμῶν τὰ ἀκρόδρα, πότον
 δὲ γάλα, καὶ μελίκρατον,
 καὶ τὸ τὸ χοάσπυ ὕδωρ,

illi fuit Mithrobarzanes.
 orans igitur obsecransq; uix
 exoravi, ut qua mercede
 uellet, in illam me uiam de-
 duceret. Suscepto uerò me
 ille uir, primum quidem dies
 nouem ac uiginti cum luna
 simul incipiens abluat ad
 Euphratem, mane solem or-
 rientem uersus perducens,
 ac sermonem quempiam lon-
 gum musitans, quem non
 admodum exaudiebam. Nam
 (quod in certamine præco-
 nes inepti solent) uolubile
 quiddam atque incertum
 proferebat, nisi quòd quos-
 dam uisus est inuocare de-
 mones. Post illam igitur in-
 cantationem ter mihi in uul-
 tum spuens deducit rursus,
 oculos nusquam in obuium
 quenquam deflectens. Et ci-
 bus quidem nobis fructus ar-
 borum erant, potus autem
 lac atq; mulsum, et Choaspi

οὐνὴ δὲ ὑπαίβριθ' ἐπὶ τῇ
 πόας. ἐπεὶ δὲ ἄλλος ἔχει
 τῇ προσδιαστήσεως: πόδι
 μέσας νύκτας, ἐπὶ τὸν τί
 γρητα ποταμὸν ἀγαγὼν,
 ἐκάθηρέ τε με καὶ ἀπέμα-
 ξε, καὶ πόρην γινισε δ' αὖτις
 καὶ σκίλην καὶ ἄλλοις πλεί-
 οσι, ἅμα καὶ τῶν ἑω-
 δῶν ἐκείνῳ ὑποτονθορί-
 σας. εἶτα ὅλον με κατα-
 μαγύσας, καὶ περιελθὼν,
 εἴνα μὴ βλαπτοίμην ὑπο-
 τ' φαντασμάτων, ἐπα-
 ναγείας τῶν οἰκίαν, ὥς εἰ-
 χορ ἀναποδίζοντα, καὶ
 τὸ λοιπὸν ἀμφὶ πλοῦν
 εἶχον. αὐτὸς ᾧ οὐδ' μα-
 γικῶν τιν' ἔδωκεν, τὰ
 πολλὰ εἰκοῦσαν τῇ μηδὲ
 καὶ, ἐμὲ δὲ τῶν τοιοῦσι φέρων
 ἐνδοκύσσει τῷ πύλῳ καὶ
 τῇ λεοντῇ, καὶ προσέπ-
 τῇ λύρα, καὶ παρεκελεύ-
 σατο, ἢν τις ἔρηται με
 τοῦνομα, Μένιππον μὲν

pha, lectus uero in betta
 sub dio fuit. At postquam
 iam preparati satk hac di-
 ata sumus, medio noctis si-
 lentio ad Tigridem me flu-
 uium ducens, purgavit si-
 mul, atque absterxit, fa-
 ceque lustrauit ac squilla,
 tum pluribus itidem alijs,
 et magicum simul illud car-
 men submurmurans, deinde
 totum me iam incantans,
 ac ne à spectris lederer,
 circumiens, reducit domum,
 ita ut eram, retrorsum in-
 cedentem, ac reliqua no-
 ctis parte nauigationi nos
 preparauimus. Ipse igitur
 magicam quandam uestem
 induit, medorum uesti ut
 plurimum similem. at me
 his quæ uides, ornauit,
 claua, leonis exuijs, at-
 que insuper lyra. iussit præ-
 terea ut nomen si quis me
 roget

μοι λέγειν, Ἡρακλῆα δὲ ἢ
 Ὀδυσσεύα ἢ Ὀρφέα. οἷός
 ἐστι τί τοιοῦτον Μένιππε; ὃ
 γὰρ σιωπῇ τὴν αἰτίαν
 ὅτι τὸ σχῆματ' οὔτε
 τῶν ὀνομάτων. Μὲν γὰρ μὴ
 πρόσδουλον γε τοιοῦτον, καὶ
 ὃ παντελῶς ἀπόρρητον.
 ἐπεὶ γὰρ οὗτοι πρὸ ἡμῶν
 ζῶντων ὄντες ἄλλοις κατακ-
 λυθέντες, ἡγήτο, εἰ μὲν ἀ-
 πεκρίσεις αὐτοῖς, ῥα-
 δίκως αὖ τὴν τὸ Αἰακῶ
 φερεινὴν διαλαβῆν, καὶ ἀ-
 κωλύτως παρελθεῖν, ἅτε
 σιωπῆς ὁδὸν τραγῶς
 μάλα παραπεμπόμενον
 ὑπὸ τῷ σχήματ'. ἢ δ' ἡ
 δ' ὡς ὑπὸ φαεινῇ ἡμέρᾳ,
 καὶ κατακλυνθέντων ὑπὸ τοῦ
 ποταμοῦ, πῶς ἀναγω-
 γὴν ἐγγιγνόμεθα. παρεδ-
 ούασο δ' αὐτῷ καὶ σκά-
 φῳ, καὶ ἰδρεῖα καὶ μελί-
 κρατα, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς
 τὴν τελειὴν χεῖρ ἵμα.

roget, Menippum ne di-
 cerem, sed Herculem aut
 Ulysssem aut Orpheum.
 pbilon. Quid ita ὁ Μενί-
 πες neque enim causam aut
 habitus, aut nominis inteli-
 ligo. Menippus. Atqui
 perspicuum id quidem est,
 ac neutiquam arcanum.
 Nam quia hi ante nos ad
 inferos olim uiui descendis-
 sent: putauit, si me his
 assimularet, fore ut facilius
 Aeaci custodias fallerem,
 atque nullo prohibere tran-
 sirem, utpote notior tra-
 gico admodum illo cultu e-
 missus. Iamq; discebat,
 quum nos ad flumen pro-
 gressi oram soluturi esse-
 mus. Parata siquidem ab illo
 fuerant, cymba, sacrificia,
 mulsa, et in id mysteriū de-
 nique quibuscunque opus e-
 rat. Imponentes ergo omnia
 pra-

βαλόμενοι οὐδ' ἀπανήσασθαι
 παρδύκοντα σμύνα, οὕτω
 δὴ καὶ αὐτοὶ βαίνομεν ἀχ-
 νύμενοι, θαλερόν κατὰ
 δάκρυ χέοντες. καὶ μέχρι
 μὲν πνέοντες ὑπεφρόμεθα
 ἐν τῷ ποταμῷ. εἶτα δ'
 δυνάμενοι σάμεν ἐς τὸ ἔλος
 καὶ τὴν λίμνην, ἐς ἣν ὁ δὴ
 φράγξ ἀφανίζεται. πε-
 ραεωθέντες δὲ καὶ ταύτην,
 ἀφικνόμεθα ἐς πικρὸν
 ἔρημον καὶ ὑλῶδον, καὶ ἀ-
 νήλιον. ἐς ὃ ἀποβάλλοντες,
 ἤγειτο δὲ ὁ μινθροβαρζά-
 νης, βόθρον τε ὠρυξάμεθα,
 καὶ τὰ μῆκας σφάξαμεν,
 καὶ τὸ αἷμα πρὸς τὸν βόθρον
 ἐσπίσαμεν. ὁ δὲ μάγος
 ἐν τοσούτῳ δ' ἄδ' αὖ καλο-
 μῶν ἔχων, ὅκ' ἐτ' ἤρε-
 μαία τῇ φωνῇ, παμμίγε-
 θόν δὲ ὡς οἶος τε λῶ ἀνα-
 κραγών, δαίμονας τε ὁ
 μὲ πάντας ἐπεβοᾶτο, καὶ
 ποινὰς καὶ ἐριννύας, καὶ

præparata, ita iam & ipsi
 Ingredimur tristes, lachry-
 misq; implemur obortis. At-
 que aliquantisper quidem in
 fluvio ferimur, deinde in
 paludem illam delati sumus,
 ac lacum, in quem Euphra-
 tes conditur. Tum hoc quo-
 que transmissio, in locum
 quendam pervenimus de-
 sertum: syluosum atque o-
 pacum, in quem cum descen-
 dissemus (præbat enim Mi-
 throbarzanes) & scro-
 bem effodimus, & oves iu-
 gulauimus, & iuxta fo-
 ueam sanguinem libauimus.
 At magus interim accen-
 sam facem tenens, haud
 amplius iam summissio mur-
 mure, sed uoce quâ poterat
 maxima clamitans, dæmo-
 nes simul omnes conuocat,
 Pœnas, Erynnyes, Heca-
 ten nocturnam, excelsam-
 que

νυχίαν ἐκάττω, καὶ ἐπαν-
νῆν πόρσε φόνειαν, παρα-
μιγνύς ἅμα βαρβαρικά τι-
να καὶ ἄσκημα ὀνόματα καὶ
πολυσύλλαβα. ὅθι δὲ
πάντα κεῖνα ἰσαλδύϊο,
καὶ ὑπὸ τῇ ἐπωδῆς Ἰσδά-
φοι ἀνερρῆγνυτο, καὶ ἡ
ύλα καὶ τὸ ἑρβείον πόρρω
θεν ἠκούετο, καὶ τὸ πρᾶγμα
ὑπὸ κατὰ φθῶν καὶ σκυ-
δρωτόν. ἔλθεις γὰρ δὲ ὁ
πρόδρογος ἀνάξιν ἔρω αἰ-
δωνός. κατεφάνετο γάρ
ἡδὲ καὶ πλεῖστα, καὶ ἡ λίμνη
καὶ ὁ πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τὸ
πλῆθος τὰ βασιλεία.
κατελθόντων δὲ ὁμοῦς διὰ
τὸ χάσμα τοῦ, τὸν μὲν
ραϊσάμανθιν ἐυρομένην τε-
θνηῶτα μικρὸν δὲ ἔμπροσθεν
τῶν δεικνύσας. ὁ δὲ ἑρμῆς
λακτῆσι. ταχὺ δὲ μελίσσας
σαντο τὴν λύραν, πα-
ραχρῆμα ἐκοιμήθη ὑπὸ τῇ
μέλῳ. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν

quæ Proserpinam, simulq;
polysyllaba quædam nomi-
na barbara atque ignota
commiscet. Statim ergo
tremere omnia, et rimas
ex carmine solum ducere,
ac porro Cerberi latratus
audiri, et iam res planè tri-
stis fuit ac mæsta, Umbra-
rum at timuit rex imis se-
dibus Orcus. Ac protinus
quidem inferorum patebant
pleraq; et lacus et Pyriphle-
gethon, ac Plutonis regia.
Tum per illum descendens
hiatum, Rhadaman-
thum propemodum mæta re-
perimus extinctum. Ac
Cerberus primum quidem
latrabat, commouitque se-
se. At quum ego lyram ce-
lestimè correptam pulsas-
sem, cantu statim sopitus,
obdormit. deinde postea-
quam ad lacum uenimus,
tranare ferè non licuit. Iam

enim

λίμνῳ ἡλδομῶν, μικροῦ
 μὲν δ' ἐπ' αἰὼν ἦν. ὡς
 γὰρ ἦσιν πληθεύει τὸ πορθ-
 μίον, καὶ οἱ μὲν γὰρ ἀνάπλε-
 ων, ὃ δ' ἐπὶ τῷ λεφάλλῳ, ὃ δὲ
 ἄλλο τι σὺν τετριμμένῳ,
 ἐμοὶ δλοκῆρ ἐκ τινος πο-
 λέμου παρόντες. ὁμῶς δ'
 οὐδ' ὁ βέλτερος Χάρων, ὡς
 εἶπε τῷ λεοντῷ, οἰκθεῖς
 με τὴν ἡρακλῆα εἶναι, ἐσε-
 δέξατό με, καὶ με πὸρθ-
 μούσιν τε ἄσμεν, καὶ ἀ-
 ποβάσαι με σπυλαινὴν τῷ
 ἀτραπὸν ἐπεὶ δὲ ἦλθον ἐν
 τῷ σκοτῷ, προσέειπεν ὁ μὲν
 θραβάρζανης, ἐπὶ οὐ μὲν δ'
 ἐγὼ κατόπιμ' ἐχόμενός
 αὐτόν, ἕως πρὸς λευκῶνα
 μέγιστον ἀφικνούμεθα, τῷ
 ἀσφοδελῷ κατὰφυτοῦ.
 οὐδὲν δὲ ποδὲς ἐπὶ τῷ
 ἡμᾶς τετριγῆας τὴν νε-
 κρῶν αἰσκιᾶν. κατ' ὅλ-
 γον δὲ προσίοντάς, παρῆν

enim onustum erat nauigi-
 um, et eiulatu certè ple-
 num. Vulnerati quippe in
 eo nauigabant omnes, hic
 femur, ille caput, alius a-
 lio quopiam membro luxa-
 tus: usque adeo, ut mihi
 certè ex bello quopiam as-
 desse uiderentur. At optimus
 Charon, quum leonis uide-
 ret exuias, esse me ratus
 Herculem, recepit, transque
 uexit libens, tum exeunti-
 bus quoq; nobis monstrauit
 semitam. Sed quoniam iam
 eramus in tenebris, præcedit
 quidem Mitrobarzanes, e-
 go autem à tergo continuus
 illi comes adhaereo, quoad
 in pratum maximum perue-
 nimus asphodelo constum,
 ubi certè circumfusa un-
 dique mortuorum stridula
 nos sequuntur umbrae. Tum
 paulo

γυγόμεθα πρὸς τὸ τῷ Μί-
 νω δ' ἡγεσάριον. ἐτὺ γὰρ
 δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνῳ τινὸς ὑ-
 ψυλῷ καθήμενος. παρ-
 εσκευασαν δὲ αὐτῷ ποικί-
 λη ἀλάστορον, καὶ ἐρινύων,
 ἐτέρωθεν δὲ προσήγοντο
 πολλοὶ τινὸν ἐφεξῆς ἑλύν-
 σε μακρὰ δεδεμένοι. ἐ-
 λέγοντο δὲ εἶναι μοιχοὶ καὶ
 πορνοβοσκοί, καὶ τελευ-
 ται, καὶ κόλακον, καὶ συ-
 κοφανταί, καὶ τοιοῦτοι
 ὅμιλοι τῶν πάντα ἐν-
 κώντων γὰρ τῷ βίῳ. χωρὶς
 δὲ οἷτε πολλοὶ καὶ τοκο-
 γλύφοι προσήδον. ὧχοι
 καὶ προγάστορον, καὶ ποδλα-
 γροὶ, κλοιοὶ ἕκαστοι αὐ-
 τῶν καὶ ἰόρακε διτάλαν-
 τον ἐπικείμενος. ἐφεσῶ-
 τον οὐκ ἡμεῖς, ἐρωτῶμεν τε
 τὰ γιγνόμενα, καὶ ἠκούο-
 μεν τῶν ἀπολογυμένων.
 λατρυγέριον δὲ αὐτῶν
 λαίνοισιν καὶ παρὰ δ' αἱ

paulo procedentes longius,
 ad ipsum Minos tribunal
 accessimus. Erat ipse quidem
 in solio fortè quodam subli-
 mi sedens. Astabant autem
 illi Pæne, Tortores, mali
 Genij, Furia. Ex altera par-
 te plurimi quidam adducti
 sunt ex ordine longa cathe-
 na esse uincti. Dicebantur
 autem adulteri, lenones, μά-
 χη, homicidæ, adulatores
 sycophantæ ac talis homi-
 num turba, quidam in uita
 patrantium. Seorsum autem
 diuites ac sæneratores pro-
 dibant, pallidi, uentricosi
 ac podagrici, quorum quisq;
 trabe uinctus erat, coruo du-
 orum talentum incumbente.
 Nos igitur astantes, ὅσα
 fiunt omnia conspiciamus,
 ὅσα dicuntur, auscultæ-
 mus. Accusant autem noui
 quidam atq; admirabiles ibe-
 tores,

ῥήτορος. Φι. πίνου ὅτοι
 πρὸς Διός; μὴ γὰρ ὀκνή-
 σης κὴ τὸ το εἶπαι. Μέν. οἶ-
 δά περ ταῦτα σὶ τὰς πρὸς
 τὸ ἥλιον ἀποτελεσθῆναι
 σκιάς ἀπὸ τῶ σωματίου. Φ.
 πάντῃ μὲν οὖν. Μέν. αὐτὰς
 τοίνυν ἐπεὶ δὴ ἀποθνή-
 σκειν, κατακυροῦσιν τε, κὴ
 καταμαρτυροῦσιν κὴ διε-
 λέγχεσιν τὰ περ ἀγαμέ-
 νει ἡμῶν παρὰ τὸν βίον, κὴ
 σφόδρὰ τινες αὐτῶν ἀ-
 ξιόπιστοι δοκῶσιν, ἅτε ἀεί-
 σων ὄναι, κὴ μηδὲ ποτε ἀ-
 φιστάσθαι τῶν σωμάτων.
 ὁ δὲ οὖν μίνως ἐπιμελῶς
 θύετ' ἀνθρώπων ἀπὸ πέμπην ἔ-
 κασον θύοντων ἀσεβῶν
 χθονί, δίκῃ ὑφ' ἑξόντα
 κατ' ἀξίαν τῶν τετολμη-
 μένων, κὴ μάλα ἀέκείνων
 ἠπείετο τῶν ἐπὶ πλάτοισι
 τε κὴ ἀρχαῖς τετυφωμέ-
 νων, καὶ μονοτονίᾳ καὶ προ-
 σκυῶν ὄναι περιμυρόντων.
 τῶν

tores. Phil. Quinam ergo
 hi, quæso sunt, ac ne isthuc
 quidem te pigeat dicere.
 Menippus. Umbras ne un-
 quam istas nosti, quas or-
 posita soli reddunt corpo-
 ras Philon Vtiq;. Menip-
 pus. Hæ nos igitur quum
 primum functi vita sumus,
 accusant, testantur, atque
 redarguunt, quicquid in vita
 peccauimus. Et sanè qua-
 dam ex his dignæ admodum
 fide uidentur, utpote nobi-
 scum uersatæ semper, à no-
 strisq; nusquam digressæ
 corporibus. Minos igitur
 curiose quemlibet exami-
 nans, impiorum relegabat
 in cœtum, pœnas ibi scele-
 ribus suis dignas luiturum.
 In eos præcipue tamen asper-
 erat, qui opes dum uiuerent,
 ac dignitates inflauerant:
 quiq; adorari se fere ex-
 pectabant, nimirum breui
 peritu-

τὴν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλα-
ζονείαν αὐτῶν, καὶ τὴν ὑ-
περόψιν μυσσῶντος, οὐ-
κ ὅτι καὶ ἐμὲν λυτο, θνη-
τοὶ τε ὄντες αὐτοί, καὶ
θνητῶν ἀγαθῶν τετυχη-
κότων, οἱ δὲ ἀποδυσάμε-
νοι τὰ λαμπρὰ ἐκείνα
πάντα, πλεῖστες λέγου καὶ
γίνε, καὶ δυνάστεας, γυμ-
νοὶ, ἡμέτεροι δυνάστες, πα-
ρεσέκισαν, ὥς περ τινα
ὄνειρον ἀναπνεύσασκε-
νοι τὴν παρ' ἡμῶν ὕπνου
μονίαν, ὥς ἐγὼ γε ταῦτ'
ὄρω, ὥς ἐγὼ χαίρω. καὶ εἰ-
τινα γινώσκουμε αὐτ',
προσίων αὐτὸν ἡσυχῇ πως
ἐπεμύνησκα, οἱ δὲ λυ-
παρὰ τ' βίου, καὶ ἡλικίαν ἐ-
φύσα τότε, ἥνικα πολλοὶ
μὲν ἐώθον ἐπὶ τ' προσβύ-
ρων παρεσέκισαν, τὴν
προσδοκίαν αὐτῶν πόρνεον
τοῦ, ὡς ἐμὲν τε καὶ ἀπο-
κλειόμενοι πρὸς τῶν οἰκτι-

peritiam eorum super-
biam fastumque detestati.
quippe qui non meminif-
sent mortales ipsi quum
sint, sese bona quoque mor-
talia consequutos. At nunc
splendida illa exuti omnia,
nudi ac vultu demisso ste-
terunt, tanquam somnium
quoddam, humanam hanc
felicitatem recordantes: a-
deo ut hæc dum conspicerer
nimis quàm delectatus fue-
rim. Et si quem eorum fortè
agnoveram, accedens quiete
aliquo modo sub monui qua-
lis in vita fuerat, quantos
pereque fuerat inflatus,
tum quia plurimi mane-
fores eius obsidentes, pulsi
interim exclusique à fa-
mulis, illius expectabant e-
gressum, At ipse nix tan-
dem illis exorians, puni-
cem, anxiis aut versicolor

τῶν. ὁ δὲ μόγος ἂν ποτε
 ἀνατείλας αὐτοῖς πορφυ-
 ρῆς τις, ἢ πόριχθος ἢ δι-
 αποίκια, ὅς, ὅς, λαίμονας
 οἶτο καὶ μακαρίζς ἀπο-
 φαίνειν τὰς προσειπόν-
 τας, ἢν τὸ σῆδ' ἢ τὴν
 λεξιάν προτείνων δόιν
 καταφιλοῖ. ἐκένον μὲν
 οὐκ ἠνιῶντο ἀκρόν' ἔλθ. τῷ
 ἸΜ. νωμίας τις ἐπὶ πρὸς χά-
 ειρ' ἐδικάδ' ἡ δίκη. τὸν γάρ
 τοι σικελιώτῃ Διονυσίῳ
 πολλὰ καὶ αὐόσια ὑπὸ τε
 Δίων' καταγορηθέντα,
 καὶ ὑπὸ Φίλοσ' κατα-
 μαρτυρηθέντα, παρελθὼν
 Ἀγίστιπ' ὁ Κυρηνά' (ἄγροι δ' αὐτὸν γ' τιμῇ,
 καὶ δαύαται μέγιστον γ' ἔ-
 τοῖς κάτω) μικρὰ δ' εἰς τῇ
 χιμῆρα προσλεθόντα,
 παρέλυσεν Φίλοσ' καταδί-
 κης, λέγων, πολλοῖς αὐτὸν
 τῶν πεπαισθ' ἀμείνων
 πρὸς ἀργύριον γυγνέσθαι

lor, felices ac beatos se fa-
 cturum salutantes puta-
 bat, si pectus dexteram ue
 porrigens, permetteret o-
 sculandum. Illi uero audis-
 entes ista molestè ferebant.
 At Minos quiddam etiens
 iudicauit in gratiam. Quip-
 pè Dionysium Siciliæ ty-
 rannum multis et atroci-
 bus criminibus et à Dione
 accusatum, et graui Stoi-
 corum testimonio conui-
 ctum, Cyrenæus Aristhip-
 pus interueniens. (Nam
 illum ualde suspiciunt in-
 feri, eiusq; plurimum ibi
 ualet autoritas) ferme iam
 Chlmere alligatum absol-
 uit à pœna, asserens, illam
 eruditorum nonnullos olim
 iuuisse pecunia. Tum nos
 à tribunali descendentes,
 ad supplicij locum perue-

Ἰφιδίου. ὡς πρὸς αὐτὸν δὲ ἄ
 ρως τὸ δεικνύμενον πρὸς
 κολασθῆναι ἀφικνέμεθα.
 γὰρ οὐκ ὡς φίλε πολλὰ
 καὶ ἐλεεινὰ καὶ ἀκῶσά τε
 καὶ ἰδιῶν. μακίστην τε
 γὰρ ὁμῶς ψόφον ἀκούε
 το, καὶ οἰμωγὴ τῶν ἐπι
 τῷ πυρὸς ὀπῶμενων, καὶ
 στίβλαι καὶ ἐνφωνῶν
 καὶ τροχοί, καὶ ἡ χίμαι
 ρα ὡς πάρα πῦρ, καὶ ὁ κέρ
 βερων εἰς ἀρεδία πῦρ. ἐκο
 λάζοντό τε ἅμα πάντες,
 βασιλεῖς, δούλοι, σατρά
 παι, πένντες, πλούσιοι,
 πτωχοί. καὶ μετέμελε πα
 σι τῶν τε τολμημένων. ἐ
 νῆς ἢ αὐτῶν καὶ ἐγκωρίσ
 αμεν ἰδιότητος, ὅπως οἱ ἡσασ
 τῶν γὰρ καὶ τελεσθῆναι
 κώτων. οἱ ἢ γὰρ καλυπθόν
 το, καὶ ἀπεσφραγίσθω. εἰ ἢ καὶ
 προσβλέποιεν, μάλα δού
 λοπρεπὲς καὶ κολακῶ
 τικόν, καὶ ταῦτα πᾶσι οἷα

nimus. Vbi amice multa et
 miserranda audire simul, ac
 spectare licuit. . Nam simul
 et flagrorum sonus audia
 ebatur, et cingulus homi
 num in igne flagrantium,
 tum rotæ et tormenta, ca
 tene, Cerberius lacerabat,
 et Chimera dilaniabat,
 cruciabanturque pariter om
 nes, capituli, reges, præ
 fectiones, pauperes, mendici,
 diuites, et iam scelerum o
 mnes præmitebat. Et quos
 dam quidem eorum, dum in
 tuemur, agnouimus, qui nu
 per è uita discesserant. At
 hi se tum occultebant, nos
 troque subtrahabant aspe
 ctui, aut si nos aliquando re
 spiciebāt, id seruiliter admo
 dum abiecteque faciebant, atque
 hi quidem quàm olim putat,
 onerosi fastosique in uita et

βαρεῖς ὄντων, καὶ ὑπὸ ῥόπῃαι
 παρὰ τὸν βίον; τοῖς μὲν
 τοι πόνῃσι ἡμιτέλεια τῶν
 κακῶν ἐδίδδοτο, καὶ διὰ
 ναπαυόμενοι πάλιν ἐκο-
 λάζοντο. καὶ μὲν κακῆνα
 εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν ἱ-
 ξίονα, καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ
 τὸν φρύγα Τάνταλον χα-
 λεπῶς ἔχοντα, καὶ τὸν γη-
 γενῆ Τιτνὸν, ἠράκλεις δ'
 σθ'· ἕκαστο γὰρ τόπον ἐ-
 πίχων ἄγρδ'. διελθόντων
 δὲ καὶ τούτους, εἰς τὸ πεδίον
 οὐ βάλλομεν τὸ ἀχρόστιον·
 εὐρίσκομεν τε αὐτόθι τὸς
 ἡμιθῆες τε καὶ τὰς ἡρώϊ-
 νας, καὶ τὸν ἄλλον ὄμιλον
 τῶν νεκρῶν κατὰ ἔθνη καὶ
 φύλα διατωμένους, τὸς
 ἢ παλαιὸς πινας καὶ δύ-
 ρωπιῶντας, καὶ ὡς φησιν
 ὁμηροῦ, ἀμυλκνῶς. τὸς δὲ
 νεαλῆς καὶ σωεσηκότας·
 καὶ μάλιστα τὸς αἰγυπῆϊον
 νεκρῶς, διὰ τὸ πολυαρε-

At pauperibus malorum di-
 midium remittebatur, et
 quum interquieuissent, deo-
 nuo repetebantur ad pœ-
 nam. Sed illa quoque quæ
 fabulis feruntur, aspexi, I-
 xionem, Sisyphum, Phry-
 giūque grauitè affectum
 Tantalum, genitumq; tera-
 ra Tityum, Diiboni, quan-
 tum c' Integrum stratus a-
 grum occupabat. Hos tan-
 dem prætereuntes, in cam-
 pum uenimus Acherusium,
 inuenimusq; ibi semideos,
 herodinasq; et aliam simul
 mortuorum turbam, in gen-
 tes tribusq; dispositam, al-
 ios quidem uetulos ac mar-
 cidos, atque (ut Homerus
 ait) euanidos, alios uero iu-
 ueniles et integros, et hos
 potissimum Aegyptios ob
 illam condituræ diuturnita-
 tem. Verum dignoscere quem-

αἰς τῆς ταρχείας. τὸ μὲν
τοῖς διαγινώσκουσιν ἴκαστον,
οὐ πάντῃ τι ἢ ῥάδιον.
ἀπ' αὐτῶν γὰρ ἀτεχνῶς ἀλ-
λ' αἰσίοις γίνονται ὁμοιοί,
τῶν ὁσίων γεγυμνωμέ-
νων. πλὴν μόγῃς καὶ διὰ
πολλοῦ ἀναβιωροῦντος
αὐτὰς ἐγινώσκοντες. ἴκασ-
τον δ' ἐπ' ἀλλήλοις ἀμα-
ροὶ καὶ ἄσκημοι, καὶ ὁσίων ἐπὶ
τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν φυ-
λάττωντες, ὥς πολλῶν γὰρ
ταύτῃ σκελετῶν λεμέ-
νων, καὶ πάντων ὁμοίων,
φοβερὸν τι καὶ διάκρυον
διὰ δόρκων, καὶ γυμνὰς
τὰς ὁσίωντας προσφαιρόν-
των: ἢ πόρῃ πρὸς ἑμαυτῶν,
ὡς τι διακρίναμι τ' ὅτι
σὶ τῷ ἀπὸ τ' καλῶ Νίρε-
ως; ἢ τ' μεταίτῳ Ἰσού ἀ-
πὸ τ' φαιάκων βασιλείας;
ἢ πυρρῆαν τ' μάγειρον ἀπὸ
Αγαμέμνονος; ὁ δ' ἔτι γὰρ
ἐπὶ τῶν παλαιῶν γνωρίσ-

quemlibet haud proclive
fuit, adeo nudatis oſibus o-
mnes inter ſeſe ſiunt ſimi-
les. Ac uix tandem eos diu
contemplantes agnouimus.
Quippe conferti iacebant
obſcuri atque ignobiles,
nullumq̃ue ſeruantes am-
plius priſtinae formae ueſti-
gium. Cum igitur multi
offei eodem loco iacerent,
inuicem omnino ſimiles, qui
terrificum quiddam per ca-
uos oculorum orbis tranſ-
picerent, dentesq̃ue nudos
oſtenderent: heſitabam me-
cum, quonam ſigno Ther-
ſitem à Nireo illo formoſo
diſcernerem, aut mendi-
cum Irum à Pheacum re-
ge, aut Pyrrhiam coquum
ab Agamemnone. Nihil
enim amplius ueterum indi-
ciorum eis permanebat, ſed
offa erant inter ſe ſimilia,

μάτωραὺ τοῖς παρεμνεῖν,
 ἀλλ' ὁμοίαι τὰ ὅσα ἡμ', ἃ δὴ
 λακκῇ ἀνεπίγραφᾳ, καὶ ὑπὸ
 ὁδόνος ἐπὶ διακρινέσθαι
 δυνάμενα. τοιγαῦτα ἐ-
 κείνα ὁρῶντι, ἐφλοκίμοι ὁ
 τῶν αὐθρόπων βίος πομπῇ
 πῇ πῃ μακρὰ προσε-
 κέναι, χορηγεῖν δὲ καὶ δια-
 τὰ πῃ ἐλάσσει τὴν τύχην, διὰ
 φάρα καὶ ποικίλα τοῖς
 πομπύταις ἀχρήματα
 προσάπῃσθαι. τὸ μὲν γὰρ
 λαβέσθαι ἡ τύχην, βασιλι-
 κῶς διδοκνύσσει, τιάρων
 τε ἐπιθεῖσθαι, καὶ δ' ὄρου-
 φόρους παραδοῦσθαι, καὶ
 τῷ κεφαλῷ σίψασθαι τῷ
 διαδήματι. τῷ δὲ οἰκίτῳ
 σχῆμα παρέβηκε, τὰν δὲ
 τίνα καλὰν εἶναι ἐκόσμη-
 σε, τὸ δὲ ἀμορφὸν καὶ γε-
 λοῖον παραδοκνύσσει. παν-
 τοδ' ἀπὸ γὰρ οἰμαιδῶν
 γενέσθαι τῷ βίῳ. πολ-
 λάκις δὲ διὰ μίσην τὸ

incognobilia, nullis inscrip-
 ta titulis, nullique unquam
 dinoscenda. Hæc igitur spe-
 ctanti mihi, persimilis ho-
 minum vita pompæ cuipi-
 am longæ videbatur, cui
 præstet ac disponat quæque
 fortuna, ex his qui pompam
 agunt, diversos variosque; cui-
 que habitus accommodans.
 Alium siquidem fortuna de-
 ligens, regijs ornat insigni-
 bus, et tiaram imponens,
 et satellites addens, et ca-
 put diademate coronans.

Alium serui rursus ornati
 induit: hunc formosum effi-
 giat, hunc deformem atque
 deridiculum fingit. nam om-
 nigenum, ut opinor, debet
 esse spectaculum. Quin ha-
 bitus quorundam plerumque
 in media quoque pompa de-
 mutat, neque perpetuò eo-
 dem finis ordine cultuque
 per-

πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐ-
νίων σχήματα, ὅκ' ἔωσα δὲ
τέλῃ διαπομπόυσαι,
ὥς ἐτάχθησαν, ἀλλὰ με-
ταμφίεσσα, τὸ μὲν Κροῖ-
σοῦ ἀνάγκασε τὴν οἰκί-
αν καὶ αἰχμαλώτους σκδύλω
ἐν ἀλαβῇ, τὸ δὲ Μαυρόδρον-
ον τίως γὰρ τοῖς οἰκέταις
πομπόοντα, τὴν πολυ-
κράτους τυράννιδ' αὖτε
νίδυσε, καὶ μέχει μὲν τι-
ν' ἔασε χρεῖσθαι τῷ σχή-
ματι, ἐπειδὴ δὲ ὁ δὲ
πομπῆς λαερός παρέλθῃ,
τὴν καὶ αὐτὰ ἐκαστὸν ἀπο-
δύσας τὴν σκδύλῳ, καὶ ἀ-
ποδυσάμεν τὸ σχῆμα
μετὰ τῷ σώματι, ὥς
πορῆν πρό τῷ, γίνεται,
μὴ δὲ γὰρ τὸ πλεονεξία διαφέ-
ρων. γνῶσι δὲ ἔω' ἀγνώμο-
σιώς, ἐπειδὴ δὲ ἀπακτῇ
τοῦ κόσμου ἐπιστάσῃ τὴν
χρῆσιν, ἀχθούσαι γε, καὶ ἀγανακ-
τῶσιν, ὥς πορ οἰκείων

peragere pompam, quo
prodierant. Sed ornatu com-
mutato, Cræsum quidem
cogit serui captiuūq; uestes
induere: Mæandrio autem,
olim inter feruos incedenti,
Polycratis tyrannidem in-
duit. Et aliquantisper qui-
dem eo cultu permittit uti.
verum ubi iam pompæ tem-
pus præterijt: apparatus
quisque restituens, et cum
corpore simul exutus ami-
ctu, qualis ante fuit, effu-
citur, nihil à uicino differe-
rens. Quidam tamen ob in-
scitiam, quum suos fortu-
na cultus exigit, agrè fe-
runt, atq; indignantur, tan-
quam proprijs quibusdam
bonis priuati, ac non potius
alienis, quæ ad breue tem-
pus cōmodato sumpserant,
exuti. Quin in scena quoq;

πινῶν σορισκόμενοι, καὶ ἔχ
 ᾧ πρὸς ὀλίγον ἐχρῆσαντο
 ἀποδιδόντων. οἷμας ἢ καὶ
 τῶν ὑπὲρ τῆς σκηνῆς πολ-
 λαὶς ἐσθρακίνας τῶν τρα-
 γικῶν ὑποκριτῶν τὰς
 πρὸς τὰς χεῖρας τῶν δρα-
 μάτων, ἀρτι μὲν Κρέον-
 τας, γνῶστε ἢ Φεῖακας γυ-
 γνομένους ἢ Αἰακίμμονας,
 καὶ ὁ αὐτὸς εἰ τύχοι μικρὸν
 ἐμπροσθεν μάλα σιμνῶς,
 τὸ τῷ Κέκροπι ἢ Ἐρεχ-
 θέως σχῆμα μιμησάμενος,
 μετ' ὀλίγον οἰκίτης προ-
 κληθὲν πρὸ τοῦ ποιητοῦ λε-
 κέλευσμένῳ. ἢ δ' ἢ πεί-
 ρας ἔχοντ' ὁ δρᾶμα-
 τος, ἀποδυσάμενος ἐκεί-
 σθ' αὐτῷ. πῶς χρυσόπα-
 σον ἐκένλωι δῆτα, καὶ τὸ
 προσωπεῖον ἀποθέμενος,
 καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβά-
 ττων, πένης καὶ ταπείνους πε-
 ριέρχεται, ἀπ' ἑτ' Αἰακίμ-
 νου ὁ Αἴριος, ὃς δὲ Κρέωνος

uidisse te plerunque puto
 histriones istos tragicos,
 qui (ut fabula ratio poscit)
 modo Creontes, modo Pria-
 mi fiunt, aut Agamemno-
 nes. Idemque (si sors tu-
 lerit) paulo antè tam gra-
 uiter Cecropis aut Erech-
 thei formam imitatus, pau-
 lo post seruus, poeta iu-
 bente progreditur. At quum
 fabula iam finis affuerit, quis-
 que auratis illis uestibus ex
 persona depositis ex descen-
 dens à crepidis, pauper at-
 que humilis obambulat,
 haud amplius Agamemnon
 ille Aereo prognatus, aut
 Creon Menoecæ filius:
 sed Polus filius Chariclei
 suniensis, aut Satyrus, fi-
 lius Theogitonis Mara-
 thonius. Sic se mortalium
 res habent, quemadmodum
 mibi

μενοικίως, ἀλλὰ πῶλ-
 Χαεικλῆος σονικὺς ὄνομα
 ἱομνος, ἢ Σάτυρος ὁ οὖ-
 γεῖτον μαραθῶνιος. τοι
 αὐτὰ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώ-
 πων πρᾶγματὰ ὅλην, ὥς
 τότε μοι ὁρῶντι ἔδοξε.
 φι. εἴπε μοι ὦ Μένιππε, οἱ
 δὲ τὸς πολυτελεῖς τότους
 καὶ ὑψηλὰς τέφρας ἔχοντο
 ὑπὲρ γῆς, καὶ σήλας καὶ
 εἰκόνας καὶ ἐπιγράμματα,
 ὅσων τιμωτοί παρ' αὐ-
 τοῖς εἰσὶ τῶν ἰδιωτῶν νε-
 κρῶν; δι. παρ' οἷς ὦ ὅτι.
 εἰ γὰρ ἐθέλω τοῦ Μαυσω-
 λου αὐτόν, λέγω δὲ τὸν
 Ἰάρεα, τὸν ἐκ τῆς τέφρας πε-
 ρισκτοῦ, ἐν οἷδ' α, ὅτι ἔκ
 αὐτοῦ αἰώσω γελῶν, ὅτι
 ταπεινὸς ἐρρίπτο γὰρ πα-
 ραβύσσῳ πρὸ λαμβάνων γὰρ
 τῶν λοιπῶν δόμων τῶν νε-
 κρῶν ἐμοὶ δοκεῖν: τοσού-
 του ἀπολαύων τὸ μνημα-
 τος, παρ' ὅσον ἰθαρυῖν.

mibi tum spectanti uideba-
 tur. Philon. Dic mihi Me-
 nippe, isti qui magnificos
 altosque tumulos habent su-
 per terram, et columnas,
 imagines, titulos, nihilone
 sunt apud inferos plebeijs
 quibuscumque umbris bonora-
 tiores? Menippus. Nugaris
 tu quidem nam si uidisses
 Mausolum, Carem illum di-
 ca, pyramide celebrem, sat
 scio, nunquam ridere desis-
 ses: ita in antrum quoddam
 abstrusum despectum abie-
 ctus est, in reliqua mortuo-
 rum turba delitescens. Hoc
 tantum commodi mihi uide-
 tur ex monumento referre,
 quod imposito tanto pon-
 dere laborat magis, et pre-
 mitur. Nam quum Acacum,
 o amice, locum cuique me-
 titur

το τηλικῶτον ἄχθος ἐπὶ
 κέμην. ἐπειδὴ γὰρ ὃ
 ἑταῖρε ὁ Αἰακὸς ἀπομέ-
 τρησεν ἐκαστὸν τοῦ τόπου,
 (διδίωσι δὲ τὸ μέγιστον
 ὃ πλείον ποδὸς) ἀνάγκη
 ἀγαπῶντα κατακέδαι,
 πρὸς τὸ μέτρον συννεσθ-
 μένων. πολλῶν δ' αὖ, οἶμαι,
 μᾶλλον ἐγείλας, εἰ θεῶσιν
 πρὸς παρ' ἡμῶν βασιλείας
 ἢ σατράπας, πτωχούον-
 τας παρ' αὐτοῖς, καὶ ἄτοι-
 τὰριχοπωλοῦντας ὑπὸ
 ἀπορίας, ἢ τὰ πρῶτα δι-
 δάσκοντας γραμματεῖς,
 καὶ ὑπὸ τῷ τυχόντ' ἐν
 βελιζομένους, ὥς πόρ τῶν
 ἀνδραπόδων τὰ ἀτιμό-
 τατα. Φίλιππον γοῦν
 τῶν Μακεδόνων ἐγὼ δια-
 σάμην, ὃς δὲ ἱερῶν
 ἔκωντ' Ἀλωατὸς ἦν. ὃ
 δ' ἔχθη δέ μοι γν' γωνιδίῳ
 τινι, μισθοῦ ἀκούμεν
 τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδιν-

ritur (dat autem cui plu-
 rimum haud amplius pe-
 dem) necesse est contentum
 decumbere, seseque ad loci
 modum contrahere. At ne-
 bementius multò risisses, o-
 pinor, si reges hosce nostros,
 satrapasque uidisses apud e-
 os mendicantes, et aut sal-
 samenta uendentes, aut pri-
 mas literas urgente inopia
 profitentes, et quemadmo-
 dum cōtumelijs à quouis af-
 ficiantur, eque atque uilissi-
 ma mancipia. Itaque I philip-
 pum Macedonem confica-
 tus, continere me certè non
 potui. ostensus autem est
 mihi in angulo quodam,
 detritos calceos mercede re-
 sarcians. Quin alios prae-
 terea multos erat uidere
 men,

μάτων. πολλὰς ἢ καὶ ἄλλας
ἢ ἰστέμνεται τὰς πρὶς τοῖς
μεταταυῦτας, ἑξῆς
λέγει, καὶ Δαρῆος καὶ πο-
λυκράτους. φιλ. ἄτοπα
διὰ τὰ πόδι τῶν βασι-
λέων, καὶ μικρὸν δὲ ἄπει-
σα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἐ-
πράττει, καὶ Διογένης, καὶ
ἕτις ἄλλοι τῶν σοφῶν;
Μέν. ὁ μὲν Σωκράτης ἑλ-
κὲν πόρῳ χεῖρ, δὲ κλέγ-
χων ἅπαντας: σιῶνσι
δ' αὐτῷ Πάλαμῆδος καὶ
Οδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ
ἕτις ἄλλοι ἀλλοτρί-
κτος. ἔτι μὲν τοι ἐπεφύ-
σῃτο αὐτῷ, καὶ διαφύ-
κει κτλ φαρμακοποσίας
τὰ σκέλη. ὁ δὲ Βέλτιος
Διογένης παροικεῖ μὲν
Σαρδάνῃ ἀπὸ τῶν ἄστυ-
γίων, καὶ Μίδαν τῷ φρυ-
γί, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πε-
λυτελῶν. ἀπὸ τῶν δὲ αἰμω-

mendicantes in triuijs,
Xerxes uidelicet, Darios,
ac Polycrates. Philon. Ad-
miranda narra ista de re-
gibus, peneque incredibi-
lia. Socrates autem quid
facit ac Diogenes, et si
quis est sapientum alius et
Menippus. Socrates pro-
fecto etiam ibi obuersatur:
uersantur autem cum illo
Palamedes, Ulysses et Ne-
stor, et si quis alius est
loquax mortuus. Adhuc
tamen inflata sunt illi, et
intumescunt ex hausto ue-
neno crura. At optimus
Diogenes Sardana palo ui-
cinius Assyrio, Mideque
Phrygio, atque alijs item
pluribus ex istorum sumptu-
osorum numero manet:
quos quum ciulantes audit,
uictos

ζορτων αὐτῶν, καὶ τῶν πε-
 λαῶν τύχῃ αὐαμετρο-
 μένων, γελᾷ τε, καὶ τέρπε-
 ται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ
 κατακείμενος, ἄσλει μά-
 λα βραχεία καὶ ἀπλωεῖ τῇ
 φωνῇ, πᾶς οἰμωγὰς αὐτῶν
 ἐπικαλὺπτον, ὥς τε ἀνιᾶ-
 σθαι τὰς ἀνδρας καὶ δια-
 σκίπτειν μετοικεῖν, ὅφρ-
 οντας τὸν Διογένην. Φι-
 ταντὴ μὲν ἱκανῶς. τί δὲ τὸ
 ψήφισμα, ὅπου γὰρ
 χυλὸν ἐλεγοῦν κατακυρῶναι κα-
 τὰ τῶν πλοσίων; Μὲν-
 εὔγε ὑπὸ μνησας. ὃ γὰρ
 οἶδ' ὅπως πορὶ τὰς λε-
 γειν προβέβηκε, πάν-
 πολυ ἀπεπλανήδην τῷ
 λόγῳ. Διατρίβοντες γὰρ
 μου παρ' αὐτοῖς, προῦν-
 σαν οἱ πενταῖναις ἐκκλη-
 σίᾳ ποδὶ τῶν κοινῇ συμ-
 φέρωντων. ἰδὼν οὖν πολ-
 λὰς σιωθῶντας, ἀναμί-
 ξας ἐμαυτὸν τοῖς νεκροῖς,

ueteris fortuna magnitudi-
 nem cum illa fortuna confes-
 rentes, et ridet et delecta-
 tur, ac supinus cubans, ut
 plurimum cantat, aspera ni-
 mis atque iniucunda uoce illo-
 rum ciulatus obscurans, adeo
 ut id aegrè ferentes, nec Dio-
 genem ferre ualentes, de mu-
 tanda sede deliberent. 1 b. De
 his iam satis quidem cete-
 rum quod nam illud decre-
 tum est, quod initio dixerat
 aduersus diuites esse sanc-
 tum? Me. Bene admones, ne-
 scio enim quo pacto, quum
 hac de re dicere proposuis-
 sem, ab instituto sermone
 procul aberravi. Dum igitur
 ibi uersabar, magistratus
 concionem aduocauit, his
 de rebus quæ in commune
 conducerent. Conspiciens
 ergo multos concurrere, cō-
 miscens me ipsum mortuis.

statim

ὁὕτως εἰς καὶ αὐτὸς ἦν τῶν
ἐκκλησιαστικῶν. Διακρινόμενος
μὲν ἔν καὶ ἄλλα, τελου-
ταῖον ἢ τὸ πᾶσι τῶν πλε-
σίων. ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν κα-
ταγόρευτο πολλὰ καὶ δει-
νὰ, βία καὶ ἀλαζονεία, καὶ
ὑπόδοψία καὶ ἀδικία, τέ-
λει ἀναστὰς τις τῶν δη-
μαγωγῶν ἀνέγνω ψήφι-
σμα τοιοῦτο.

Υἰψισμα.

Ἐπειδὴ πολλὰ καὶ πε-
ραινόμενα οἱ πλεῖστοι δρῶσι
παρὰ τὸν βίον, ἀρπάζον-
τες καὶ βιαζόμενοι, καὶ
πάντα τρόπον τῶν πω-
νῶν καταφρονουῦντες·
δίδοται τῇ βουλῇ καὶ τῇ
δύμῳ, ἐπειδὴν ἀποδά-
νυσιν, καὶ μὴ σώματα αὐ-
τῶν κολάζεσθαι, καὶ ἀπόρ-
κα καὶ τῶν ἄλλων πονη-
ρῶν· τὰς δὲ ψυχὰς ἀνα-
πιμφθῆσας ἀνὰ ὅν τὸν
βίον, καταλύνεσθαι δὲ τὰς

statim unus et ipse eram
concionatorum. Agitata
sunt igitur et alia multa,
postremo uero de diuitibus
negocium. Quibus cum plu-
rima fuissent obiecta, uiolen-
tia, superbia, fastus, inima-
ria, assurgens tandem ex
populo primas quidā, huius-
modi decretum legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, mul-
ta diuites perpetrant in ui-
ta, rapientes ac uim infe-
rentes, inopesq; omni modo
despectui habentes, Senatui
populoq; uisum est, ut, quā
functi uita fuerint, corpora
quidem eorum poenae cum
alijs sceleratorum corpori-
bus luant: animae uero sur-
sum remissae in uitam, in
aetheros demigrent, donec in
eali

ὄνος, ἄρξας αὖ γὰρ τῷ τοῖς.
 τῷ διαγάγῃσι μυριάδας
 ἐτῶν πρῶτε καὶ ἑκοστή,
 ὄναι δὲ ὧν γιγνόμενοι, καὶ
 ἀχθοφοροῦντες, καὶ ὑπο
 τῶν πενήτων ἐλαυνόμε
 ναι. τὸν τοῖον δὲ λοιπὸν
 δὲ εἶναι αὐτοῖς ἀποβα
 νῆν. εἶπε τῷ γνώμῳ
 Κρατίῳ Σκελεπώνος, νο
 κιστεύς, φυλῆς ἀλίσαντι.
 ἀδ' ὅ. τὰ πρὸ ἀγνώδεν
 τ' ὅ. τὸ ψήφισμα τ', ἐ
 πεψήφισαν μὲν αἱ ἀρχαί,
 ἐπεχειροτόνησε ἡ τοῖον
 ὅ. καὶ γὰρ βεβαίως το
 βεβῶ, καὶ ὑλὰ κῆρυγος κέρ
 εος. ὅτ' ἄρα γὰρ γνέλη γί
 γνεται, καὶ ἡμεῖς, τὰ ἀνέ
 γνωσμένα. ταῦτα μὲν δὴ
 σοι τὰ γὰρ σὺ ἐκκλησία. ἐ
 γὼ ἡ ὅ. πρὸς ἀφίγμῳ γνέ
 κα, τῷ Τερεβθία πρὸς ἐλ
 θῶν, ἰκένουον αὐτὸν τὰ
 πάντα δ' ἡγεσάμενος, εἰ
 πῶν πρὸς με, ποῖόν τινα

tali rerum statu quinquies
 ac uicies decem annorum mil
 lia transegerint, asini sem
 per ex asinis renati, onera
 ferentes, atque à pauperi
 bus agitati. Dein ut liceat
 illis è uita excedere. Hanc
 sententiam dixit Caluarius
 patre Aridello, patria Ma
 nicensis, tribu Alibantiade.
 Hoc recitato decreto, ap
 probauerunt principes, sci
 uit plebs, adfremuit Proser
 pina, allatruuit Cerberus.
 Sic enim rata quæ inferi sta
 thunt, autenticæ fiunt.
 Quæ igitur in concione a
 gebantur, erant huiusmodi.
 Tum ego statim, cuius gra
 tia ueneram, Tiresiam adeo,
 atq; illi re, uti erat, ordine
 narrata, supplicavi, ut mi
 hi diceret, quodnam opti
 mum uite gentis putaret.
 Hic uerò subridens (est au
 tem

τινα ἔγεται τὸν ἄριστον
 εἶον; ὁ δὲ γελάσας (εἰσι δὲ
 τυφλὸν τι γερὸν τιον καὶ ὠ-
 χρὸν καὶ λεπτόφωνον) ὦ τέκ-
 νον, φησὶ, τίω μὲν αἰτίαν
 εἶδ' ἅ σ' ἔλ' ἀπορίας, ὅτι
 παρὰ τῶν σοφῶν ἐγένε-
 το, ὅ τ' αὐτὰ γιγνῶσκόν
 τωρ ἑαυτοῖς. ἀτὰρ ὅ θίμις
 λέγειν πρὸς σ'. ἀπέρατ;
 γὰρ ὑπὸ τοῦ Ραδιαμαν-
 θυῦ. μηδ' αὖτως, ἔφλω, ὡ
 πατέρειον, ἀλλ' εἰπέ, καὶ μὴ
 πόρρωδ' ἔς με σὺ τυφλό-
 τειον πόρρωδ' ὄντα γ' ὅ βίω.
 ὁ δὲ δ' ἡ με ἀπαγαγὼν,
 καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀ-
 ποσπάσας, ἤρεμα προ-
 σκύψας πρὸς τὸ ὅς φη-
 σιν, ὅ τῶν ἰδιωτῶν ἄρι-
 στος βίος καὶ σωφρονέ-
 στερος, ὡς τῆς ἀφροσύ-
 νης παυσάμενος τὸ με-
 τεωρολογεῖν, καὶ τέλη
 καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν,
 καὶ καταπῆυσας τῶν σο-
 φῶν ἵκτωρ συλλογισμῶν,

tem seniculus quissiam cæ-
 cus, pallidus, voce gracili) ὁ
 fili, inquit, causam tue per-
 plexitatis scio à sapientibus
 istis profectam, haudqua-
 quam idem inuicem ipsdem
 de rebus. sentientibus. ueram
 haud fas est id tibi proloqui.
 siquidem id Rhadamanthus
 interdixit. Nequaquam, in-
 quam, ὁ paterculus, sed dic
 amabo, neque committe ut
 in uita te etiam cecior ob-
 errem. Abducto ergo mihi
 ex procul ab alijs auiiso, in
 aurem insusurrans. Optima
 est, inquit, idiotarum pri-
 uatorumque uita, atque
 modestior. Ideo ab inspi-
 centia ista desistens alta co-
 gitandi, ex fines ex prin-
 cipia inspiciendi, ex uafros
 bosque syllogismos despuens,
 atq; id genus omnia nugas
 esti-

καὶ τὰ τοιαῦτα λῆρου ἡ-
 γησάμεν, τὸ το ὅζα-
 παντ' ἀνέρας, ὅπως τὸ
 παρὸν ἐνθίμεν, παρὰ
 δ' ἄμης γελῶν τὰ πολλὰ,
 καὶ ποδὶ μηδ' ὄν' ὀπποδια-
 κῶς. ὡς εἰπὼν, πάλιν ὤρ-
 το κατ' ἀσφοδιελῶ λει-
 μῶνα. ἐγὼ δὲ (ὃ γὰρ ἦδ' ἡ
 ὀψις ἦν) ἄγε δὴ ὦ Μιθρο-
 βαρζάνη, φημί, τί διαμέλ-
 λομεν, καὶ ἐκ' ἀπιμεν αὐ-
 δις ὧν τ' εἶοι; ὁ δὲ πρὸς
 ταῦτα, δάξρει, φησὶν ὦ
 Μένιππε. ταχέως γάρ
 σοι καὶ ἀπράγμονα νοο-
 δέξω ἀτραπῶν. καὶ δὴ
 ἀπαγαγὼν με πρὸς τι χω-
 ρίον ἢ ἄλλο ἱερὸν ὅτερον,
 δείξας τῇ χειρὶ πόρρωθεν
 ἀμαυροῦν τι καὶ λεπτὸν, ὡ-
 σπερ δὴ κλειθείας ὀρφέ-
 ου φῶς, ἐκείνο, ἔφη ὅτι τὸ
 ἱερὸν τὸ Τροφωνίεον, καὶ
 καθ' ἣν κατέρχονται οἱ ἀπὸ
 Βοιωτίας. ταυτὶν οὖν ἄ-

νέει,

estimans, hoc omnibus mo-
 dis persequere, ut ea quae ad
 sunt boni consulerens, cum
 risu pleraque transcurras, ni-
 hilque magni estimates. Hac
 quum dixisset, rursus in as-
 phodelorum pratum sese
 corripuit. Ego igitur (nam
 et iam uesper erat) age, ino-
 quam, o Mitrobarzane, quid
 cunctamur ac non hinc rursus
 abimus in uitam? Ad haec
 ille, Bono animo es, inquit,
 Menippe. breuem quippe fa-
 cilemque tibi monstrabo se-
 mitam, et me protinus in
 locum quendam abducto, pri-
 ore magis tenebricosum, ma-
 nu procul ostendens subob-
 scurum tenueque, ac uelut per
 rimam influens lumen, illud,
 inquit, Trophonij templum
 est; atque illac ad inferos e
 Boeotia descenditur. hac a-
 scendes, atque illico eris in

Greg-

αὐτῷ, καὶ οὐδὲν ἔστι ἐπὶ
τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ. ἡδὲ δὲ
τοῖς ἐρμῆνοισι ἐγὼ, καὶ τὸν
μαζορᾶσπασάμνος, χα-
λεπῶς μάλα διατρίβομαι
αὐτοῖς, καὶ οἶδ',
ὅπως γὰρ λεβαδία γίγνο-
μαι.

Τίμων ἢ Μισάνθρω-
πος.

ὦ Ζεῦ φίλε καὶ ξένε καὶ
ἑταίρε, καὶ ἐφίσιε, καὶ ἄστυ-
ροπητᾶ, καὶ ὄρχις, καὶ νεφε-
ληγορέτα, καὶ ἐρίοισι πε-
καὶ ἐπὶ σε ἄλλοι οἱ ἐμβρο-
νταχοὶ ποικταὶ καλῶσι,
καὶ μάλα οὐκ ἀπορῶσι
πρὸς τὰ μέτρα. τότε γὰρ
αὐτοῖς πολυώνυμος γίνο-
μενός, ὡς ἐφίσις τὸ πῆ-
λον τὸ μέτρον, καὶ ἀναπλη-
ροῖς τὸ λεχλυὸς τὸ ῥυθμῶ.
ὡς σοινῶν ἡ ἑρὶς μάρατος
ἄστυ, καὶ ἡ βαρύβρομος
βροτῆ, καὶ ὁ ἀβαλόεις
καὶ ἀργύεις καὶ σμερδαλίος

Gracia. Ego igitur hoc ser-
mone gavisus, salutato Ma-
go, difficulter admodum per
angustas antri fauces subre-
pens, nescio quo pacto Le-
badiam perueni.

Timon siue Misanthro-
pous.

O Iupiter Amice, et Hos-
pitalis, et Sodalis, et Dos-
mestice, et fulgurator, et
iustitiae, et nubicoge, et
gradistrepe, et, si quod aliud
tibi cognomen attoliti Poë-
ta tribuunt, maxime quum
haerent in uersu. Nam tum
illis tu multinominis factus,
carminis ruinam fulcis, me-
trique exples hiatus. Vbi ti-
bi nunc magnicrepum ful-
gur, et grauius tremum toni-
tru. Vbi ardens, candens
ac terrificum fulmen. Nam
haec omnia iam palam appa-

T. res

ἑδραυνός ; ἅπαντα γὰρ
 ταῦτα λῆρος ἦδ' ἡ ἀναπέ-
 φνε, καὶ λαπνός ποικτι-
 κός ἀτεχνῶς, ἔξω τῷ πα-
 τάγῃ τῶν ὀνομάτων. τὸ δ'
 αἰοιδιμὸς σς, καὶ ἐκκρό-
 λος ὀπλὸς καὶ πρόσχειρος,
 ἔκ οἱδ' ὅπως τελείως ἀ-
 πέσβη, καὶ ψυχρὸς ὄσι,
 μηδὲ ὀλίγον σπινθήρα ὀρ-
 γῆς κατα τῶν ἀδικου-
 των διαφυλάττει. θάττον
 γὰρ τ' ἐπινοήσῃ τις ἐπι-
 χειρῶντων ἑώλον θρυαλλί-
 δια φοβηθεὶς αὐτῷ, ἢ πλὴν
 τῷ πανδ' αμάτορ. ἡ ἑ-
 ραυνὸς φλόγα. ἔτω δ' α-
 λὸς πῖνα ἐπανατείναντα
 σλοκῆς αὐτοῖς, ὥς πῦρ
 μὴ ἢ καπνὸς ἀπ' αὐτοῦ
 μὴ δ' ἐλθῆναι, μόνον δὲ
 τῷ τοιοῦτον ἀπολαύειν τ'
 τραύματ' ὅτι ἀναπλη-
 ρῶνται τὸ ἀσβόλον. ὥς
 τε ἡδὲ καὶ ταῦτά σοι καὶ
 ὁ Σολμωνεύς ἀντιβροντῶν

ret nugae esse, funumque poeti-
 cum, nec omnino quicquam
 praeter nominum strepitum.
 Sed decantata illa tua arma
 eminus ferientia exprompta-
 que, nescio quomodo penitus
 extincta sunt, frigentque, adeo
 ut ne minimam quidem scintilla-
 m iracundiae adversus
 nocentes reliquam obtineant.
 Itaque citius quiuis ex his,
 qui peieraturi sunt, extin-
 ctum illicinium metuerit,
 quam flammam fulminis cum
 ardomantis, adeo titi-
 onem quendam incutere uideris
 eis, ut ignem quidem aut
 fumum ab illo proficiscen-
 tem nihil quicquam formi-
 dent, uerum hoc solum uul-
 neris inferri posse iudicent
 ut fuligine compleantur.
 Quibus rebus factum est,
 ut iam Salmones tibi ste-
 ausus etiam obtonare, neque
 id ad-

ἔτολμα, ἔπεινυ τοι ἀντί-
 θανθ' ὦρ πρὸς ἔτῳ ψυ-
 χροῦ τ' ὀργῷ Δία, θορυβ-
 γὸς αὐτῆς, καὶ μεγαλαυχῶ-
 μινθ'. πῶς γὰρ; ὅπου γε
 καθάπερ ἰπὸ μανδραγό-
 ρα λαδύδεις, ὅς ἔτε Τῶν
 ἐπιιορκούτων ἀκχεῖς, ἔτε
 τὸς ἀδικουῦτας ἐπισκο-
 πῆς, λημᾶς δέ, καὶ ἀμβλυ-
 ῶντες πρὸς τὰ γιγνώμε-
 να, καὶ τὰ ὦτα ἐκκεκώφω-
 σαι καθάπερ οἱ παρην-
 κότες. ἔπεινέθ' γε ἐπὶ καὶ
 ὀβύθυμθ' ὦρ, καὶ ἀκμαῖθ'
 τῆν ὀργῷ, πολλὰ λατὰ
 τ' ἀδίκων καὶ βιαιῶν ἐποί-
 δε, καὶ ἔδ' ἐποτε ἠγού το-
 τε πρὸς αὐτοὺς ἐκεχε-
 ρίαν, ἀλλ' αἰεὶ ἐν ὀργῷ πάν-
 τως ὁ λεραυνὸς ἦν, καὶ
 ἡ αἰγὶς ἐπιδείντο, καὶ
 ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο,
 καὶ ἡ ἀστραπὴ σιωχέ-
 ῃσπερ εἰς ἀκροβολισμόν

id admodum ab re, quippe
 aduersus ionem usque adeo
 ira frigidum, uir ad facinora
 feruidus, audaciāq; tumidus.
 Quid ni enim faciat & ubi tu
 perinde ac premandrahora
 stertis, qui neq; preciantes
 audias, neq; eorum qui flagi-
 tia committunt, respectum
 agas sed cecutias & hallu-
 cineris ad ea quæ fiunt & tam
 aures iam tibi obsurduerint,
 instar horum, qui etate de-
 secti sunt. Nam quum iuue-
 nis adhuc esses, acriq; animo
 uehemensq; ad iracundiam,
 permulta in homines malefi-
 cos ac uiolētos faciebas. Neq;
 tū unquam tibi cum illis erat
 induciæ, sed ppetuo fulmen
 erat in negocio, perpetuo ob-
 uibrabatur Aegis, obstride-
 bat tonitru, fulgur continen-
 ter iaculorū in morem den-
 sissime ex edito loco deuolās

T 2 tium

προσκοντίζετο, οἱ σάμοι
 δὲ κοσκινωδὸν, καὶ ἡ χι-
 ῶν σωρηδὸν, καὶ ἡ χάλ-
 ζα πετρηδὸν, καὶ ἵνα σοι
 φορτικῶς διαλέγωμαι,
 ἔνετοί τε ῥαγδαῖοι καὶ
 βίαοι, ποταμὸς ἐκάσ-
 σαγών. ὥς τε τηλικαῦτη
 γυνήκερ' ἔχοντ' ναυαγία
 ἐπὶ τῷ Δουκαλίωνος ἐγε-
 νετο, ὥς ὑποβρυχίῳ ἀ-
 πάντων καταδεδυκό-
 των, μόγις γυνή τι λιβώτιον,
 πρὸς σωθῆναι, προσοκέ-
 λαντ' ὁ Λυκαρῆς, ζῶν πυρὸν
 τι τῷ ἀνδρὶ πίνε σπέρ-
 ματ'· διαφυλάττειν εἰς
 ἐπιγονὴν λακίας μέζο-
 ντ'. τοι γάρ τοι ἀπόλυσθα
 τὴν ῥαθυμίαν τὰ πύχαρα
 κομίζεσθαι παρ' αὐτῶν, οὐτε
 θύοντ' ἐπὶ σοι τινός, οὐ-
 τε σε φανούσθαι, εἰ μή τις
 ἀρὰ παρ' ὀργῶν ἐλυμπίῳ
 καὶ ἔσθ' ὃ πᾶν ἀναγ-
 νῶναι ποιεῖν δ' οὐκ ὦν, ἀλλ'

tium torquebatur, terra cri-
 bri instar agitabatur, et nix
 cumulatim, neq; non grando
 saxorum in morem cadebat.
 atq; (ut magnifice tecum lo-
 quar) imbresq; rapidi et vi-
 olenti, ac flumen erat una-
 qua; gutta. Hinc tantum
 repente Deucalionis etate
 naufragium ortum est, ut o-
 mnibus sub aqua demersis,
 uix unica scaphula seruaretur,
 quæ in montem Lycoprem
 appulit, humani gene-
 ris quasi scintillulas quas-
 dam seruans, unde scelera-
 tius etiam genus in poste-
 rum propagaretur. Nimi-
 rum igitur dignum secordia
 premium ab illis reportas,
 quum iam nec sacra faciat
 tibi quisquam, nec coronas
 offerat, nisi si quis obiter in
 Olympicis, ac ita ut ne is
 quidem rem admodum fru-
 giferam facere uideatur, sed pri-

εἰς ἑθ' ἢ ἀρχαῖον σιω-
 τελῶν. καὶ κατ' ὀλίγον
 ἑρόνον σε ὧ θεῶν γυναιό-
 τατε, ἀποφαίνουσι, παρῶ
 σάμνοι φ' τιμῆς. ἐὼ λεί-
 γει, ὁ ποσάκις ἦλκον τὸν
 νεῶν σε συλάνεσθαι. οἱ δὲ
 καὶ αὐτῷ σοι τὰς χεῖρας
 Ὀλυμπιάσιν ἐπιβεβλάνε-
 σι, καὶ σὺ ὁ ὑψιφρεμύ-
 της ὤκνησας. ἢ αὐαεῖ-
 σαι τοὺς Λυῶας, ἢ τὸς
 γέιτονας ἐπικαλίσσασθαι,
 ὥς βοηθρομίσαντο αὐ-
 τὸς συλλαβοῖν, ἐπὶ συ-
 σκόδαζομένους πρὸς πλὴν
 φυγῇ. ἀλλ' ὁ γυναιέθ',
 καὶ γιγαντολέτωρ καὶ πρὶ
 τανοκράτωρ ἐκέθηςο, τὸς
 πλοκάμους περιχειρόμενος
 ἐπ' αὐτῶν, δεικνύων
 ἑδραυνόν, ἔχων γὰρ τῇ δει-
 ξίᾳ. ταῦτα τοίνυν ὧ θαυ-
 μάσιε πλῆναι παύσεταί
 οὕτως ἀμελῶς παρορώ-
 μνα; ἢ ποτε ἑολάσεις

priscum quendam ritum ma-
 gis referre, ac penè Satur-
 num, ὁ decorum generosissi-
 me, te reddunt magistratu
 abdicantes. Omitto loqui,
 quoties iam templum tuum
 sacrilegio compilarint, quā
 tibi etiam ipsi Olympie ma-
 gni admoliti sunt. Atque in-
 terea te altifremū illum uel
 excitare canes, uel uicinos
 aduocare piguit, ut auxilio
 accurrentes illos comprehen-
 derent, quum etiam dum ad-
 ornarentur ad fugam. sed
 generosus, Gigantumq; ex-
 tinctor, et Titanum uictor
 sedebas, quum tibi caesaries
 ab illis circumtonderetur,
 decem cubitale fulmen dex-
 tera tenens. Horum igitur,
 ὁ praeclare, quis tandem erit
 finis, quae tu adeo secure de-
 spicias. Aut quando de tantis
 maleficijs poenas sumes?
 Quos Phaethontes aut Deu-

πῶς τοσαύτῃ ἀδικίᾳ ;
 πόσοι φαίνονται ἢ δού-
 κελίων δὲ ἱκανοὶ πρὸς ὅ-
 πως ὑπεραντλοῦ ὕβρις ἢ
 εἰς ; ἵνα γὰρ τὰ κοινὰ ἐά-
 σαι ; ἰαμὰ εἶπω, τοσούτους
 Ἀθηναίους εἰς ὕψος ἀφ᾽ ἧς,
 καὶ πλουσίους ἐκ πενήστων
 ἀποφύλας, καὶ πᾶσι τοῖς
 δειομένοις ἐπικρήσας ;
 μᾶλλον δὲ ἀβροτοῦ δὲ δύσ-
 γούριαν τῶν φίλων ἐκχέας
 τοῦ πλεόντος, ἐπειδὴ πέ-
 νης διὰ ταῦτα ἐγενόμην,
 ὅτι ἐτι οὐδὲ γνωρίζομαι
 πρὸς αὐτῶν, οὔτε προσ-
 βλέπουσιν οἱ τέως ὑπο-
 πτήσσαντες καὶ προσκαυ-
 οῦντες, καὶ ἀπὸ ἐμεῦ νύ-
 ματ' ἀνηρτημένοι. ἀλλ'
 ἢ που καὶ ὁδὸν βαδίζων
 γνῶναι τινὶ αὐτῶν ; ὅς
 πορ τινα σῶλιν παλαιῶ
 νεκροῦ ὑπῆταν, ὑπὸ τοῖς
 χρόνοις αὐατετραμμένῳ
 παρῆχονταί, μηδὲ αὐα-

cationes, satis idonei sint ad
 expiandum tam inexhaustā
 morum iniquitatem. Ete-
 nim ut de communibus stiles-
 am, de ips quae mihi accide-
 runt dicam. quum tam mul-
 tos Athenienses in sublime
 extulerim, ex pauperrimis
 diuites reddiderim, cunctisq;
 quotquot opus haberent sup-
 peditarim, imò semel uni-
 uersas opes in amicos iu-
 uandos effuderim : simulat-
 quae his rebus ad inopiam de-
 ueni, iam ne agnoscor qui-
 dem ab illis, nec aspicere dig-
 nantur me, qui dudum reue-
 rebantur, adorabant, meo-
 quae de nutu pendebant.

Quod si quando per uiam
 ingrediens, forte fortuna in-
 eorum quempiam incidero,
 perinde ut euersam hominis
 iam olim defuncti statuam,
 ac temporis longitudine col-
 lapsam praetercunt, quasi ne-
 norint

γνόντων. οἱ δὲ καὶ πόρ-
ρωθῶν ἰδόντων, ἐτέρων
ἰκτρέπονται, δυσαντὶ-
στον καὶ ἀποτρόπαιον θε-
αμα ὄψεσθαι ὑπολαμβάν-
οντες, τὸν οὐ πρὸ πολ-
λῶ σωτῆρα καὶ θυόργε-
τὴν αὐτῶν γεγεννημένον.
ὥς τε ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ
ταύτῃ τῇ ἐσχατιᾷ
τραπόμην, γνάψαμε-
ν, διεφθίραμ, ἐργάζο-
μαι τῇ γλῶττι, ὑπὸ μιᾷ
ὀβολῶν πεσάρων, τῇ ἐρη-
μῇ καὶ τῇ δίκῃ προσφι-
λοσοφῶν γνῶνθα: τὸ το-
γαῖά μοι δοκῶ λείπει
νῆμ, μηκέτι ὄψεσθαι πολ-
λῶς παρὰ τῇ ἀξίᾳ ἐν
πράττοντας. ἀναιρότερον
γὰρ τὸ τόγ. ἢ δ' ἔτι ποτέ
οὐκ ὦ Κρόν καὶ Ρέα καὶ ἦ,
τὸν βαθυὺν τὸν ὑπνον
ἀποσεισάμην, καὶ νῆ-
λυμον (ὡς τὸν ἐπιμνή-
σιν γὰρ λειπομήσασαι)

norint quidem. Alij vero
ex precul confpecto me,
aliò sese detorquent, exi-
stimantes sese inauspicatum,
abominandumq; uisuros spe-
ctaculum, quem non ita pri-
dem seruatorem & benefa-
ctorem suum esse predica-
bant. Itaque prementibus
malis ad extrema redactis
consilia, renone arrepto, ter-
ram exerceo, quaternis con-
ductus obols, atque hic cum
solitudine, cumque ligone
philosophor. Hoc interim
lucri mihi uideor facturum,
quòd post hac non intuebor
plerosque, præter meritum
secundis fortune successibus
utentes. Nam illud uel ma-
xime urit. Iam igitur tana-
dem aliquando Saturni Rhe-
æq; proles, excusso pro-
fundo isto, grauique som-
no (nam Epimenidem quo-
que dormiendo uicisti) de-

καὶ ἀνὰ ῥῆϊ πῖσας τὸν κε-
ραννὸν, ἢ ἐκ τοῦ οἴτης συν-
αυσάμενος, μεγάλῳ ποι-
ήσας πλὴν φλόγα, ἐπίδδει-
ξον τινα χολῶν ἀνδρώ-
δους καὶ νεανικῶ Διός, εἰ μὴ
ἀληθῆ ὄντι τὰ ὑπὸ Κρητῶν
πύρι σθ καὶ τοῦ ἐκείσῃς
ταφῆς μυθολογύμενα. Ζ.
τίς ὅτός ὄστιν, ὦ Ερμῆ, ὁ κε-
κραγὼς ἐκ τῆς Ἀθικῆς, πα-
ρὰ τὸν ὕμνητον συν τῇ ὑπο-
ρείᾳ, πιναρὸς δὲ καὶ ὑπερ-
χυμῶν, καὶ ὑποδιδυμῶν;
σκέπῃς δὲ οἶμαι, ἐπιτε-
κυφὼς, καὶ ἀνθρώπος
καὶ δρασύς. ἦ πῃ φιλό-
σοφος ὄστιν. ἔχῃς ἂν ὅπως
ἀσεβείς τὸς λόγους διεξί-
λαι δ' ἡμῶν. Ε. τί φῆς ὦ
πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα
τὸν ἑκκρατίδην, τὸν κο-
λυττίαν; ὅτός ὄστιν ὁ πολ-
λάκις ἡμᾶς καὶ ἰδρῶν τε-
λείων ἐσιάσας, ὁ νεόπλυ-
τος, ὁ τὰς ὅλας ἐκατόμ-

denuo iactato fulmine, aut
ex Oeta redaccenso, ingenti
reddita flamma, iram ali-
quam strenui illius ac iuue-
nilis Iouis ostende, nisi uera
sint quae à Crensis de te,
tuaq; sepultura feruntur.
Iupiter. Quis hic est Mer-
curi, quem audio sic uocife-
rantem ex Attica, ad Hy-
mettum in radice montis,
horridus totus, ac squalidus,
pelleq; hircina amictus ē so-
dit autem, ut arbitror, nam
pronus incumbit, homo lo-
quax et confidens. mirum
ni philosophus est. neq; enim
alioqui adeo impia, nefariaq;
in nos fuerat dicturus. M.
Quid ais pater? an non no-
sti Timonem Echecratidis
filium Colyttensem? Hic ni-
mirum est, qui nos saepenu-
mero sacris integris conui-
cio accepit: ille homo no-
uus; ille qui totas Hecatom-
bas;

βας, παρ' ὧ λαμπρῶς εἰώ-
 βαμεν ἐορτάζειν τὰ δια-
 σια. Ζ. φέρεται ἀλλ' αὖ, ὁ
 καλὸς ἐκείνῳ, ὁ πλοῦσιος,
 ποῦ ὅμ οἱ τοσῶτοι φίλοι;
 τί παθὼν οὖν τοιῶτός ἐ-
 σσι, ἀνήμερος, ἀδλιθὺ καὶ
 σκαπανεύς καὶ μιδωλός,
 ὡς τοιόν, ὅτ' ὡ βαρεῖαν κα-
 ταφέρων τὴν δίκην. Ε. ὅτ' ὡσὶ μὲν εἰπεῖν χρ-
 σότης ἐπέτριψεν αὐτόν,
 καὶ φλανδρωπία, καὶ ὁ
 πρὸς τὸς δειομένους ἀπαν-
 τας οἶκτο. ὡς δὲ ἀλκιδῆ
 λόγῳ, ἀνοία καὶ δύνεια
 καὶ ἀκρισία ποῦ τὸς φί-
 λους; ὅς δ' σιωπῇ, λόραφι καὶ
 λυκοῖς χειρομνῶν, ἀλλ'
 ὑπὸ γυνῶν τοσῶτων ὁ
 κακοδαίμων λειρόμενῳ
 τοῦ παρ', φίλος εἶναι αὐτὸς
 καὶ ἐταίρος ὦντο, ὑπὸ θυνο-
 ρίας φέρεται πρὸς αὐτόν, χαίρον-
 τας τῇ βορᾷ. οἱ δὲ τὰ ὅσα
 γυμνώσαντες ἀκρίβως,

bas: apud quem splendide
 iouialia festa consueuimus a-
 gitare. Iur. Hem quæ nam
 ista rerum commutatio hic-
 cine honestus ille et diues e-
 quem tam frequentes cinge-
 bant amicis? Quid igitur ei
 accidit, ut hoc sit habitu et
 squalidus, erumnosus, fossor
 conducticius, uti conijcio,
 quum tam grauem ligonem
 gerat? Mer. Vt ita dicam, eū
 probitas euerit, atq; huma-
 nitas, et in omnes quicun-
 que egerent misericordia. At
 reuera uecordia potius faci-
 litasq; nullusq; in admitten-
 dis amicks delectus, quippe
 qui neutiquam intellexerit,
 sese cornis lupisq; largiri.
 Sed cum à uulturibus tā mul-
 tis misero iecur eroderetur,
 amicos esse eos et sodales
 iudicabat, quasi beneuolen-
 tia erga sese afficerentur,
 quū illos epulæ magis cape-

κὴ ποδὶ βαγόντες, εἴ τις κὴ
 μυελὸς γνῶν, ἐκμυζήσαν-
 τός κὴ τὸ τοῦ οὐ μάλ' αἰ-
 πιμελῶς, ὥχοντο, αὐτοὶ αὖ-
 τὸν κὴ τὰς ῥίζας ὑποτε-
 μημένους ἀπολιπόντες, ὅδε
 γνωρίζοντες ἐπὶ, ὅδε προσ-
 βλέποντες (ποδὸν γάρ;) ἢ
 ἐπιμακροῦντες ἢ ἐπιδιο-
 ρόντες γὰρ τῷ μέρει. Διὰ
 ταῦτα δυκελλίτης κὴ διφ-
 θόριος, ὡς ὄρας, ἀπολι-
 πὼν ὑπὸ αἰσχυρῆς τοῦ ἄ-
 συ, μισθὸν γεωργεῖ, μελαγ-
 χολῶν τοῖς λακοῖς, ὅτι οἱ
 πλεῖστον τὸν παρ' αὐτοῦ,
 μάλ' αἰσχυρῶς παρ-
 ἔχοντας, ὅδε τὸ νόμιμα εἰ-
 τιμῶν λαλοῖτο εἰδόντες.
 Ζ. καὶ μὲν δ' παρρησι-
 ᾶν, ὅδε ἀμελεῖται. εἰ
 κότα γὰρ ἡ γανάκτης δι-
 συχῶν. ἐπεὶ καὶ ὁμοίᾳ
 ποιήσομεν τοῖς καταρά-
 τοις λόλαξιν ἐκείνοις. ἐ-
 πιλεησμένοις αὐτοῖς

rent. Ergo posteaquam ossa
 penitus nudassent, circum-
 rossissentq;, deinde si qua me-
 dulla suberat, hanc quoq; ad-
 modū diligenter exuxissent,
 aufugerunt, exuccum ἔρα-
 dicitus defectum destituen-
 tes, adeo ut ne agnoscant
 quidem, aut aspiciant: tan-
 tum al est, ut sint qui ei vi-
 cissim aliquid suppeditent,
 impartiatq;. Has ob res fos-
 sor ἔσ' ἴσθι, ut uides, opertus
 pelliceo urbemq; præ pudore
 fugiens, mercede terram
 exercet, aduersus ingratos
 atra bile stomachatur, q; qui
 dem sua benignitate ditati,
 admodū fastuose nunc præ-
 tereāt, ac ne nomen quidē an
 Timon uocetur, nouerint. I.
 Atqui profecto uir iste neu-
 tiquā est negligendus. Nam
 iure optimo indignatur, qui
 tantis in malis agat. Quare
 sceleratos istos adulatōres
 ipsi quoq; fuerimus imitati,

τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πλείοτα καύσαν· τῷ ἡμῶν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ἐπὶ γοῦν ὅτι αἱ εἰς τὸ πλὴν ἐκρίναν αὐτῶν ἐξ ἡμῶν, πλὴν ὅτι ἀσχολίας τε καὶ θορύβου πολλοῦ τῶν ἐπιεικῶν τῶν καὶ βιαζομένων καὶ ἀρπαζόντων, ἐτι δὲ καὶ φόβος τῶν παρὰ τῶν ἱεροσυλῶν (πολλοὶ γὰρ ὅτι καὶ δυνάμεις λακτοὶ, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ῥαίγῳ καταμῦσαι ἡμῶν ἐφίανσι) πολλῶν ἡδὲ χρόνου ὅτι ἀπέβλεψα εἰς τὸν Ἀθηναῖον· καὶ μάλιστα ὅτι οὐ φιλοσοφία, καὶ λόγων ἐκείνου ἐπεπόλεσαν αὐτοῖς. μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐκτραγώγων, οὐδὲ ἐπακούειν ὅτι τῶν δούλων. ὥς τε ἡ ἐπιβουλή μου καὶ τὰ ὅσα λαβῆναι, ἢ ἐπιτρέψαναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν π.

si eū uirum neglexerimus, q̄ tantum taurorum et caprarum pinguiſſimas quasq; nobis in aris adoleuerit. Quārū nidor etiamdū mihi in naribus residet. Tametsi propter negocia et turbam maximā perierantiū, tum ui, nō iure agentīū, neq; non aliena rapientīū, preterea ob formidinem quā mihi pariunt sacrilegi (qui quidem tū multi sunt, tū obseruati diffici-les, adeo ut ne minimū quidē nos cōniungere sinant) iam pridem Atticam ne affexi quidem: maximē posteaquam philosophia et de uerbis digladiationes apud istos increbruerunt, ita ut pugnantibus inter se istis nociferantibusq; ne exaudire quidem mortalium uota liceat. Unde mihi necesse est, aut auribus obturatis sedere, aut dirumpi ab eis, conficiq̄e
·qui

να, καὶ ἀσώματα, καὶ λή-
 ρους μεγάλα τῇ φωνῇ ξυνε-
 ρόντων, διὰ ταῦτά τοι καὶ
 τῷ τοῦ ἀμελεῖσθαι σου
 ἐκ πρὸς ἡμῶν, ὃ φαῦλον ὄν-
 τὰ. ὁμῶς δὲ τὸν Πλάτωνα ὃ
 Ερμῆ παραλαβὼν, ἅπιδι
 παρ' αὐτὸν ἱατὰ τάχῃ.
 ἀγίτω ὃ Πλάτων καὶ τὸν
 Θεσαυρὸν μετ' αὐτῷ, καὶ
 μνηστῶσαν ἄμφω παρὰ
 τῷ Τίμωνι, μολὲ ἀπαλ-
 λατῇ ἰδῶσαν ὅτι ῥαδί-
 ως, ἡμῶν ὅτι μάλιστα ὑπο-
 χεῖσθαι τῷ αὐτοῦ ἐκδιδῶ-
 κε αὐτὸς τῇ οἰκίᾳ. περὶ
 δὲ τῶν κολάκων ἐκείνων,
 καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἥν ἐπε-
 δείξαντο πρὸς αὐτὸν, καὶ
 αὐδῶς μὴ σκέψομαι, καὶ
 δίκην δέωσσω, ἐπειδ' αὖ
 τὸν Κεραιῶν ἐπισκευά-
 σαι. ἱατὰ γὰρ αὐ-
 τῷ καὶ ἀποσομῶναι ἐ-
 σὶ δ' ὅτι ἀκτίνων αἰ μέγι-
 σαι, ὅποτε φιλοτιμότερον

qui virtutem quandam, et
 incorporea, metasque pugae
 ingenti vociferatione con-
 nestunt. haec igitur in causa
 fuerunt, ut hunc quoque ne-
 glexerim, quum baud malus
 sit. Sed tamen Mercuri, tu
 Pluto adbibito, quantum
 potes ad istum abi. Plutus
 vero una secum ducat et
 Thesaurum, et ambo apud
 Timonem perseverent. Ne-
 que usque adeo facile demi-
 grent, etiam si quam maxi-
 me rursus illos per bonita-
 tem ex edibus exegerit. Ce-
 terum de palponibus illis, at-
 que ingratitude qua in
 hunc sunt usi, in posterum
 consultabo, poenasque daturi
 sunt, simul atque fulmen in-
 staurauero. Nam fracti sunt
 in coetus a cuspide duo et ra-
 dijs maximi, quum nuper a-
 uidus in sophistam Anaxa-
 goram iacularer, qui suis fa-
 milia-

ἰκόντισα πρῶτον ἐπὶ τὸν
σοφιστὴν Αναξαγόραν, ὃς
ἔπειθε τὸς ὁμιλητάς, μη-
δὲ ὅλως εἶναι τίνας ἡμᾶς
τὸς θεός. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν
διδίμαξον (ὑπερέσχε γὰρ
αὐτὸν Ἐσχέρας Περικλῆς)
ὃ δὲ Κεραινὸς εἰς τὸ αὐτὸ
κειον παρακύνψας, ἐκείνῳ
τε κατέφλεξε, καὶ αὐτὸς
ὀλίγον δ' ἐν σωετρίῃ πα-
ρὰ τὴν πέτραν. πλὴν ἵκα
νὴ γ' ἡ τούτων καὶ αὐτῶν τι-
μωρία εἶσαι αὐτοῖς, εἰ ὅ-
τε περ πλοῦτοι τὸν Τί-
μωνα ὀρώσῃ. Ε. οἷον ὡς
τὸ μέγα κεκραγόναι, καὶ
ὀχληρὸν εἶναι καὶ δρασιῶν;
ὃ τοῖς δίκαιο λόγοι μο-
νοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀυχομέ-
νοῖς τὸ τοῦ χηρῆσιμον. ἰδοὺ
γὰρ αὐτὴν καὶ μάλα πλάσι.
Θ. ἐκ πυνεσάτου λατα-
σῆσεται ὁ Τίμων, Βοήσας
καὶ παρρησιασάμενος γ' ὃν
τῇ ὀυχῇ, καὶ ἐπιστρέψας

miliaribus suadebat, nullo
facto esse ullos nos, qui dii
vocaremur. Ac illum qui-
dem errore non feriebam,
propterea quod Pericles ob-
tenta manu eum protexe-
rat. Ceterum fulmen in Ca-
storis ac Pollucis templum
detortum, tum illud exussit,
tum ipsum parum absuit,
quin ad saxum comminuere-
tur. Quanquam interim uel
id supplicij satis magnam in
istos fuerit, si Timonem con-
spexerint egregie locuple-
tem factum. Mercu. Quan-
tum habet momenti altum
uociferari, et obstreperum
audacemque esset idque non ijs
modo qui causas agunt, ne-
rumetiam, qui uota faciunt
est conducibile. Ecce enim
mox e pauperrimo diues e-
uadet Timon, qui se in pre-
cando clamorū et impro-
bum praestiterit. Iouemque
reddi-

τοῦ Δία. εἰδὲ σιωπῆσαι·
 πῆρ ἐπικεκρυφώς, ἐπὶ αὐ-
 τῷ κατῆν ἀμελόμενον.
 Πλ. ἀλλ' ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸν ἐλ-
 δομαι ὡς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
 Ζ. διὰ τί ὧς ἄριστος Πλούτης,
 καὶ ταῦτα ἐμὸν κελύσαν-
 τος; Πλού. ὅτι καὶ Δία ὤ-
 βριζεν εἰς ἐμὲ, καὶ ὄξε φό-
 ρει, καὶ εἰς πολλὰ λατρε-
 μένους, καὶ ταῦτα πα-
 τρώου αὐτῷ φίλου ὄντα.
 καὶ μόνου οὐχὶ σικράνοισ-
 με ὄξε ὦσαι φιλοκίνας, λα-
 θάπορ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν
 χειρῶν ἀπορρίπτουσι.
 αὐδὲ οὐδ' ἀπέλθω, πα-
 ρασίτοις καὶ κόλαφι καὶ
 ἑταίραις παραδοθῆσομαι
 νῦν; ἐπ' ἐκείνους ὡς Ζεὺς
 πέμψεν με, τοὺς αἰδοῦσθαι
 μένους τῆς σωρείας, τοὺς
 περιέχοντας, οἷς τίμιος ἐ-
 γὼ καὶ πόριπός εἰμι. οὗτοι
 δὲ οἱ λάραι τῇ πηγνίᾳ ξυ-
 νῶσαν, καὶ προστιμῶσιν

reddiderit attentum. Si uerò
 silentio fodisset nutans: etiā
 nunc foderet neglectus. Plu-
 tus. At ego Iupiter haud-
 quaquam ad istum rediturus
 sum. Iupiter. Quid ita non
 rediturus optimè Plute, præ-
 sertim à me iussus? Plutus.
 Quia me contumeliose has-
 buit, et dilapidauit, in mul-
 ta fragmenta dissectum, idcirco
 quum illi paternus essem as-
 micus, ac me penè dixerim,
 fuscinis ex ædibus extruxit,
 nec aliter quàm ij, qui è ma-
 nibus ignem abijciunt. Num
 rursus ad istum ibo, parasiti-
 tis, adulatoribus et scortis
 donandus? Adeos me mitte
 ô Iupiter, qui munus intel-
 lecturi sint, qui amplexuri,
 quibus in precio sim, et
 maiorem in modum exor-
 tatus. At isti stupidi cam
 inopia commercium habe-
 ant,

ἡμῶν, καὶ διφθίραν παρ
αὐτῇ λαβόντων, καὶ δι-
κελλαν, ἀγαπάτωσαν
ἄθλιοι, τέτταρας ὀβολούς
ἀποφέροντων, οἱ δὲ κα-
ταλάντους θωρεῖας ἀ-
μελλῶσι προΐεμνοι. Ζ.
ἔσθ' ἐπιτοῖδ' τοῦ ὁ Τίμων
ἐργάζεται πόρι σε. πᾶ-
ν γὰρ αὐτὸν ἡ δίκηλα
πεπαυδ' αἰσῶν, εἰ μὴ
παντὰ πασιρ ἀνάγκητος
ὅτι τὴν ὀσφυν, ὡς χεῖρ σε
αὐτῇ τῇ πονίας πρᾶξι
δοῦναι. σὺ μὲν τοι πᾶν μεμ-
ψίμοιρ εἶναι μοι δο-
κεῖς, ὅς νυν μὲν τὸν Τίμων-
να αἰτιά, δίοτι σοι τὰς
θύρας ἀναπετάσας, ἡφιδ
περὶνος εἰρ ἐλευθέρως, ὅτε
ἀποκλείων, ὅτε ζυλοτυ-
πῶν. ἄλλοτε δὲ τὸν αὐτίον
ἡ γανὰ κτῆς κατὰ τὴν πλῆσι-
ων, κατακεκλειῶς λέγων
πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς
καὶ κλεισί, καὶ σήμερον

ant, quam nobis antepo-
nuut, ut ab ea accepto sago
pelliceo, ligoneq; sat babe-
ant, quum quatuor lucran-
tur obolos, decem talenta
contemptim dono dare soli-
ti. Iupiter. Nihil istiusmo-
di posthac in te facturum est
Timon, quippe quem ligo a-
bunde castigarit (nisi pror-
sus nullum dolorem sentiunt
illius ilia,) ut censeat, se
paupertati esse preferen-
dum. At tu mihi querulus ad-
modum uideris esse, qui nunc
Timonem incuses, quod tibi
patescētis foribus liberè per-
miserit uagari, neque inclu-
dens, neq; zelotypus in te.
Porro alias diuersa de causa
in diuites stomachabare,
quum diceres, te ab illis re-
pagulis, clauibus, ac signo-
rum obiectaculis impressis,
ita fuisse conclusum, ut ne
prospi-

ἐπιβολαῖς, ὥς μηδὲ πα-
ρακύνῃαι σοι οὐ τὸ φῶς
δυνατὸν εἶναι. ταῦτα γο-
υῶ ἀπωδύρεθ' πρὸς με, ἀ-
ποπνίγεσθαι λέγων γὰρ
πολλῶ τῷ σκότῳ, καὶ διὰ
τοῦτο ὡχρὸς ἡμῖν ἐφαίνεσθαι,
καὶ φροντισθὲν ἀνάπλεως,
σιωπῶσιν πακῶς τὸς διακτύ-
λους πρὸς τὸ ἔθ' τῶν
συλλογισμῶν, καὶ ἀποδρα-
σκεῖν ἀπειλῶν, εἰ καὶ ἐρᾷ
λάβοις, παρ' αὐτῶν. καὶ ὁλως
τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δόξαι μου
ἐδόκει σοι, γὰρ χαλκῶ, ἢ σι-
δηρῶ, θαλαμῶν. λαβὰ πόρ-
τῶν δανάω, παρ' ἑθ' ἐνδύ-
εσθαι, ἵνα ἀκρίβεισι καὶ παμ-
πονήροις παιδαγωγοῖς
ἀνατρεφόμενον, τῷ τόκῳ
καὶ τῷ λογισμῶ. ἄτοπα
γοῦν ποιεῖν ἐφασκόντων
τῶν, ἐρῶντας μὲν εἰς ὑ-
πόβολῶν, ὅζον δὲ ἀπο-
λαύειν, ὅτ' ὀλμῶντας, ὅτ' ἐ-
πὶ ἀδελφῶν χρωμένους τῷ

prospicere quidem in lucem
tibi liceret. Id igitur apud
me deplorabas, affirmans,
presecari te nimis tenebris,
eoq; pallidus nobis occur-
tebas, et curis confectus,
digitis etiamnum ex assiduo
colligendi, coaceruandique
usu contractis, contortisque.
quod si quando daretur op-
portunitas, aufugiturum
quoque ab illis te minitaba-
re. In summa, rem supra
modum acerbam iudicabas
in aereo, ferreoque thalamo,
Danaes exemplo, uirginem
asseruari, atq; à sceleratissi-
mis educari pedagogis, scæ-
nore et computo. Proin-
de absurde facere aiebas hos,
quod te præter modum ada-
marent, quum liceret uerò,
frui non auderent, neque
quum ipsis esset in manu, a-
more suo secure uterentur:
sed uigiles obseruarent, ad
signum

ἔρωτι, κυρίας γε ὄντας:
 ἀλλὰ φυλάττειν ἐξηγορέ-
 τας, ὅν τὸ σκεῖον καὶ τοῦ
 μοχλοῦ ἀσκαρδιαμυκτι
 βλέποντας; ἰκανῶς ἀπό-
 λαυσιν οἰομένων, ὃ τὸ αὐ-
 τὸς ἀπολαύειν ἔχον, ἀλλὰ
 τὸ μυδιῶν μεταδιδόναι
 οὐκ ἀπολαύσεως: καθά-
 περ τῷ γὰρ τῆς φάτνης κούα,
 μήτε αὐτῶν ἐδίδου τῶν
 ἑριδῶν, μήτε τῶ ἵππῳ
 πεινῶντι ἐπιτρέψαν.
 καὶ προσέειπε γὰρ κατε-
 γέλας αὐτὸν φειδομένων
 καὶ φυλάττωντων, καὶ, τὸ
 λακκοτατοῦ, αὐτὸς ἡλο-
 τυποιῶντων, ἀγνοῶντων
 εἰς ὧς κατὰ ρατὸς οἰκίτης,
 οἰκονόμου, ἢ παιδὸς ὄντος
 ὑποεισιῶν λαδραίως, ἐμ-
 παροινῆσει τοῦ λακκοδαι-
 μονα καὶ ἀνίραςου δόδ-
 πότῳ, πρὸς ἀμαυρόν τι
 καὶ μικρόσομον λυχνίδιον,
 καὶ δι' ἐκείνου θρυαλλί-

signum ac seram oculis nun-
 quam conniuentibus, neque
 usquam dimotis semper in-
 tuentes: abundè magnum
 fructum arbitantes, non
 quod ipsis fruendi facultas
 adesset: sed quòd nemini
 fruendi copiam facerent:
 non aliter quàm in præsepi-
 canis, nec ipse nescens hor-
 deo, nec equum famelicum
 id facere sinens. Quinetiam
 ridebas istos, qui parcerent,
 et asseruarent, et (quod es-
 set absurdissimum) et si sibi
 suberaherent uererenturquē
 contingere, non tamen in-
 telligerent fore, ut aut sce-
 leratissimus famulus, aut
 dispensator, aut uerna quis-
 piam furtim subiret, ludi-
 brio habiturus infœlicem et
 inamabilem herum: quem
 postea sinat ad fuliginosam,
 et oris angustæ lucernulam,
 V ac si

διου, ἐπαγρυπνεῖν ἰάσας
 τοῖς τόκοις. πῶς οὐκ ἔκ
 ἄδικον, πάλαι μὲν σε
 ταῦτα ἀπειθεῖν, νῦν δὲ
 τῷ Τίμωνι τὰ γυῖα τὰ γυῖα
 παλεῖν; ΓΛῺ. καὶ μὲν εἰ γε
 τὰ ληθῆ ἔξετάζοις, ἄμφω
 σοι. οὐλογα δόξω ποιεῖν.
 τῷ τε γὰρ Τίμωνος τὸ πᾶν
 νῦν τῷ το ἀνεμένον, ἀμε-
 λές, καὶ ἔκ θυνοῖκον, ὡς
 πρὸς ἐμὲ, ἐκόντως αὖ δλο-
 κοῖν: τοὺς τε αὖ λατὰς
 κλεισθὲν δύρας καὶ σκό-
 τῳ φυλάττοντας ὅπως
 αὐτοῖς παχύτῃρος γυνοί-
 μιν καὶ πικρῆς, καὶ ὑπε-
 ρογκος ἐπιμελεσμένης αὐ-
 τὰς, οὔτε εἰς τὸ φῶς
 προάγοντας, ὡς μηδὲ
 ὁφθαλμῷ πρὸς πῖνος, ἀνὸν-
 τους γνόμενον εἶναι καὶ ὕ-
 βρισας, οὐδ' ἐν ἄδικου-
 τὰ με ὑπὸ τοσούτοις
 δόμοις λατῆσθοντας:

ac sticulosam scirpulum in-
 suris inuigilare. An non igitur
 est iniquum, quum hæc
 quondam incusaueris, nunc
 in Timone diuersa his crimi-
 naris Plut. Atqui si rem ue-
 re perpendaris, utrumque
 me iure facere iudicabis.

Nam et Timonis ista nimia
 lenitas, negligentia potius,
 haud beneuolentia, studium-
 que, quod ad me pertinet,
 merito uideatur. At est diuer-
 so, qui me ostijs ac tenebris
 inclusum seruabant, id a-
 gentes, quo scilicet crassior,
 saginatioque, ac uehementem
 corpulentia onustius euade-
 rem, quum interim neque ipsi
 contingerent, neque in lucem
 producerent, ne uel aspice-
 rer à quopiam: hos dementes
 et contumeliosos in me
 indicabam. quippe qui me
 nihil commeriti tot in ini-
 culis

ἐκ εἰσότητος ὡς μετὰ μι-
κροῦ ἀπίαςιν, ἄλλω πινί-
των οὐδαιμάνων με λιπα-
ταλιπόνῳ. ὅτ' αὖ ἐκεί-
νους, ὅτε τὸς πάνυ πρὸς
χέρους εἰς ἐμὲ τῶν τοῦ ἐ-
παινω, ἀλλὰ τὸς, ὅπου
ἄριστον ὄντι, μέτρω ἐπιθί-
σοντας τῷ πρᾶγματι, καὶ
μήτε ἀφ' ἐξομλῆς τὸ πα-
ράπαν, μήτε προσομι-
νῆς τὸ ὅλον, σκόπει γὰρ ὡ
Ζεῦ, πρὸς τὸ Διός, εἴ τις νό-
μον γήρας γυναικα νέαν
καὶ καλὴν; ἐπειτα μήτε
φυλάττοι, μήτε ζυλοτυ-
ποῖ το παράπαν: ἀφ' οἷς
καὶ βασιλεῖν γυνῆ αὐ ἐθέ-
λοι νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέ-
ραν; καὶ ξυνεῖναι τοῖς ἐξ-
λομῶνσι, μάλλον δὲ αὐτὸς
ἐπάγοι μοι χυθισομένῳ
αὐοίγῳ τὰς δούρας καὶ
μαστῶπδύω, καὶ πάντας
ἐπ' αὐτῷ καλῶν: ἄρα

culls cogere, sicut carieque
putrescere, haud intelligen-
tes, quod mox demigrent, me-
alij cuiquam, cui fortuna fa-
uerit, relicturi. Nec hos igitur
probo, qui nimiam fac-
ile mihi manus admouent.

Sed qui (quod est optimum)
mediocritate utuntur, uti
nec prorsus abstineant, ne-
que penitus profundant. E-
tenim illud per Iovem con-
sidera Iupiter. Si quis ubi
puellulam & formosam le-
ge duxisset uxorem, postea
neque obseruet, nec ulla om-
nino zelotypia prosequa-
tur, sinens illam noctu atq;
interdiu, quocunque libitum
sit, ire, & cum quibusvis
habere rem, ac potius ipse
abducatur, ut adulteretur, fores
aperiēs, atq; prostituens, &
quoslibet ad illā inuitans: nō
hic amare uidebitur & pro-

ὁ τοιοῦτος ἐξαυ δόξειεν
αὐ; οὐ σύγῃ ὦ Ζεὺ τοι-
το φαίης αὐ, ἐξαδείς
πολλάκις. εἰ δὲ τις ἐμ-
παλιν ἐλθούδεραι γυναι-
κα εἰς τὴν οἰκίαν νόμον
παραλαβὼν, ἐπ' ἀρτόν
παίδων γησίων, ὁ δὲ
μῆτε αὐτὸς προσάπτοι-
το ἀκμαίας καὶ ἡλῆς
παρθένου, μῆτε ἄλλω
προσβλέπειν ἐπιτρέποι,
ἄγονον δὲ καὶ σείραν λα-
τακλείσας παρθενόυοι,
καὶ ταῦτα, ἐξαυ φά-
σκω, καὶ δῆλον ὦν ἂν
πὸ τῆς χροᾶς καὶ τῆς
σαρκὸς ἐκτετηκίας, καὶ
τῶν ὀφθαλμῶν ὑποδύ-
σλυκότην: ἔδ' ὅπως ὁ
τοιοῦτος ἂν παραπαίειν
δόξειεν αὐ; Δίον παῖ-
δοποιεῖσθαι καὶ ἀπαλῶ-
ειν τοὺ γάμοι, λαταμα-
ραίγων ὅτι πρόσωπαρδύτω

fecto hoc tu nequaquam dis-
ces Iupiter, qui sapenu-
mero amorem senseris. Rur-
sum si quis ingenuam lege
domum deducat, uti libe-
ros legitimos progeneret:
ceterum nec ipse contin-
gat, florentem etate, de-
coramque uirginem, nec a-
lium sinat aspicere: sed in-
clusam, orbam, sterilemque
in perpetua uirginitate,
idque præ amore se facere
prædicet, et hunc quidem
præferat, pallore, corpo-
re exhausto, oculis refu-
gis: num fieri potest, ut
huiusmodi non desipere ui-
deatur? quippe qui quum
liberis oportuerit operam
dare, fruique coniugio: pu-
ellam adeo formosam atque
amabilem sinat emarcesce-
re, per omnem uitam, tan-
quam

ἢ ἐπὶ ῥασον κόρην, καθά-
 πορ ἴδωσαν τῇ δούμοφ-
 ρῳ τρέφων διὰ πάντος
 τὸ βίον; ταῦτα καὶ αὐ-
 τὸς ἀγανακτῶ, πρὸς ἐ-
 νίον μὲν ἀτίμως λακτιζο-
 μένῳ καὶ λαφυροσόμενῳ
 ἔω ἐνίον δέ, ὥς πορ σιγ-
 μάπιας δραπετῆς πε-
 πεδισμένῳ. Ζ. τί ὅν αὖ-
 γανακτῆς κατ' αὐτῷ;
 δίδόασαι γὰρ ἄμφω κα-
 λῶ τὴν δίκην, οἱ μὲν
 ὥς πορ ὁ Τάνταλῳ ἄ-
 ποτοι καὶ ἄγδυσοι, καὶ
 ξυροὶ τὸ σῆμα, ἐπικε-
 χλωτόν μόνον τῷ χρυ-
 σίῳ: οἱ δέ, καθάπορ ὁ
 Φινεύς, ἀπὸ τοῦ φάρυγ-
 γῶ τὴν τροφὴν ἔω
 τῶν ἀρπυγῶν ἀφαιρού-
 μένοι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἥλιου,
 σωφρονεσέω παραπολύ-
 τῳ Τιμῶνι γνῶσθαι μὲν.
 Γλ. ἐκείνῳ γὰρ ποτὶ

quam Cereri sacerdotem a-
 lens. Huiusmodi & ipse
 indignè fero, quum à non-
 nullis ignominiose cedor
 calcibus, laniorquē, atque
 exbaurior: à nonnullis con-
 trà perinde ut stigmaticus
 fugitius compedibus uin-
 cior. Iupiter. Quid igitur
 indignari contra il-
 los: quandoquidem utrius-
 que pœnas egregias luunt,
 alteri quidem dum Tantas
 li in morem, neque bibere
 sinuntur, neque edere, sed
 ore sicco duntaxat inbiant
 auro. alteri uerò dum his
 ceu Rhineo cibos Harpyiis
 ipsis è faucibus eripiunt.
 Sed abi iam, Timone mul-
 tò posthac usus cordatio-
 re. Plutus. An ille aliquan-
 do desinet me ceu perforato
 corbino, priusquam om-
 nino influxerim, data ope-

παύσεται, ὥς περ ἐκ λω-
 φου τετραπηνόου, πρὶν
 ὅλως ἐστρεφῆναι με, κατὰ
 σπασίλῳ ὄξαντῶν, φθά-
 σαι βυλόμην· τὴν ἐ-
 πιέρω, μὴ ὑπέραν-
 λος εἰσπύων, ἐπικλύ-
 σω αὐτὸν. ὥς τε δὲ τὸν
 τῶν δαναΐδων πίθον ὕ-
 δροφορήσειμ μοι δοκῶ,
 καὶ μάτῳ ἐπαντλήσειμ,
 τὸ κύτους μὴ εἰγόντ·
 ἀλλὰ πρὶν εἰσρῶμαι,
 ἐχιδὸν ἐκχυθισομένη τὸ
 ἐπιέρρειοντ· οὕτως δὲ
 ρύττορον τὸ πρὸς τὴν
 ἐκχυσιν λεχλῶς τὸ πί-
 θον, καὶ ἀκάλυτ· ἢ
 ἐξοδ· Ζ. οὐκαὶ εἰ μὴ
 ἐμφράξῃται τὸ λεχλῆος
 τὸ το, καὶ εἰς τὸ ἀπαξάνα·
 πεπταμένον· ἐκχυθέντ·
 γὰρ βραχὲ σου, ῥαδίως
 ἐνρήσει τὴν διφθέρην
 αὐδῆς, καὶ τὴν δίκην

ra exhaustiret quasi conetur
 occupare, quod minus influ-
 am, veritus ne si copiosius
 infundat, ipsum undis ob-
 tuam· Quo fit, ut in Da-
 naidum dolium aquam mibi
 videar allaturus, frustra
 infusus, vase non conti-
 nente liquorem, imò prius
 propemodum effuso quod
 influit, quàm influxerit. A-
 deo latus est doli bñatus ad
 effusionem, ac liber exitus.
 Iupiter. Proinde ni bñatum
 istum obturauerit, perpe-
 tuamq; per stillationem siste-
 re studuerit: te propedi-
 em effuso, facile inueniet
 sagum rursus et lignonem in
 fece doli. sed interim abite,
 atque illum diuitem reddite.
 At tu Mercuri fac memi-
 neris, ut rediens Cyclopae
 ex Aetna tecum adducas,
 quo

λαὸν γὰρ τῇ τρυγί τῷ πίθῳ.
 ἀλλ' ἀπίτε ἡδὺν, καὶ πλε-
 τίζετε αὐτόν. σὺ δὲ μέμ-
 νησο, ὦ Ερμῆ, ἱπανιῶν
 πρὸς ἡμᾶς, ἄγειν τὸς λυ-
 κλωπὰς ἐκ τῆς αἵτης, ὅ-
 πως τὸν ἱδραυνὸν ἀκονή-
 σαντὸν ἐπισκιδάσωσιν,
 ὥς ἡδὺν γε τεθρυμλῶν αὐ-
 τῷ δεικνόμεθα. Εἰ. προῦ-
 σμιν ὦ Πλάτῃ. τί τὸ το-
 ῦτο κᾶζει; ἐλελίδεις με
 ὦ γενναῖα ἢ τηφλὸς μό-
 νοι, ἀλλὰ καὶ χολὸς αἶμ.
 Πλά. ὅκ' αἰ τὸ τοῦτο ὦ Ερμῆ:
 ἀλλ' ὅπόταν μὲν ἀπίω
 παρὰ τινὰ πεμφθεὶς ὑ-
 πό τῷ Διὶ, ὅκ' οἷδ' ὅπως
 βραδύς εἰμι καὶ χολὸς
 ἀμφοτέροις, ὥς μόλις τε-
 λῶν ἐπὶ τέμα, πρὸς γυ-
 ράσαντι θ' ὄνιοι τὸ πε-
 ρμένοντι θ'. ὅπόταν δὲ ἀ-
 παλλάτῃ δαίμων, ἥλωρ
 ὅτ' ἐπὶ πολὺ τῶν ὀφείων

quo fulmen cuspide restituta
 resarciant. Nam eo nobis
 acuminato opus fuerit.

Mercurius. Eemus Plute,
 Quid hoc est Num claudicas?
 Equidem ignorabam ὅ pre-
 clare, te non cecum modo,
 verum etiam claudum esse.

Plutus. Atqui non hoc mihi
 perpetuum Mercuri, verum
 si quando proficiscor à Ioue
 missus ad quenpiam, tum ne-
 scio quo pacto tardus sum,
 et utroq; claudus pede, ita
 ut aegrè ad metam pertinge-
 re queam, sene nonnunquam
 interim facto, qui me op-
 periebatur. Quum uerò

discedendum est, alatum
 uidebis, multò auibus ce-
 leriore. Vnde fit, ut uix
 amoto repaglio, ego iam
 preconis uoce uictor pro-

ὠκύτρον. ἀμαγοῦν ἔ-
 πιδυνήυσπληγῃ, καὶ γὰρ
 ἡδὴ ἀνακηρύττομαι νυν-
 κηκῶς ὑπορπιδήσας τὰ
 παδῖον, ἔδῃ ἰδόντων ἑ-
 νίοτε τῶν θεατῶν. Εἰ-
 οὐκ ἀληθῆ ταῦτα φης.
 ἐγὼ δὲ καὶ πολλοὺς αὖ-
 ἐπιτῶν ἐχοίμι σοι, χθὲς μὲν
 ἔδῃ ὀβολῶν, ὡς τε πρίασθαι
 βρόχον, θυχεκότας, ἀφρη-
 δὲ τήμορον πλοσίους καὶ
 πολυτελεῖς ἐπὶ λουκοῦ
 ζεύγους θζελαίνοντας,
 οἷς οὐδὲ καὶ ἄνθρω-
 ξε πώποτε, καὶ ὁμῶς πορ-
 φυροῖ καὶ χρυσόχειρδ-
 πορπυχονταί, ἔδῃ αὐτοὶ
 πισδύοντδν οἶμαι, ὅτι μὴ
 ὄναρ πλδτδσιν, γλουῦ. ἔ-
 τδροῖον τδτ' ὅτι μὴ ἔ-
 μῃ, καὶ ὅχι τοῖς ἐμαυτδ
 ποσὶ βασιλίσσῃ τότε, οὐδὲ
 ὁ ζεύς, ἀλλ' ὁ γλάτωρ α-
 ποσέλλει με παρ' αὐτὸς

pronuncier, saltu stadium
 transmensus, ne uidentia-
 bus quidem aliquoties spe-
 ctatoribus. Mercurius. At
 ista quidem haud uera nar-
 ras, imò ego tibi permul-
 tos commemorare queam,
 quibus heri ne obolus qui-
 dem erat quo restim eme-
 rent, statim uerò hodie di-
 uites et sumptuosos bigis
 albis uectari, quibus ante ne
 asellus quidem suppetierit.
 Ii tamen purpurati auram-
 que manibus gestantes ob-
 ambulant. Qui ne ipsi qui-
 dem, opinor, credere pos-
 sunt, quin per somnium di-
 uites sint. Plutus. Istæ
 alia res est Mercuri. neque
 enim tam mek ipsius ingre-
 dior pedibus, nec à Ioue,
 sed à Dite ad istos transmit-
 tor, qui et ipse nimirum
 opum

ἔτι πλάτος δ' ὅτις καὶ με-
γαλόδωρος ἢ καὶ τὸς ὄν,
δουλοῖ γουὺ καὶ τῷ ὀνόμα
π. ἐπεὶ δ' αὖ τοίνυν μετοι-
κιδῆναι δέ μ' ἐπὶ παρ' ἐπεί-
ρε πρὸς ἑτόροιο: ὅν δ' ἔλ-
του ἐμβαλόντων με καὶ
πᾶτα συμνησμένοι ἐπιμα-
λῶς, φορηδὸν ἀράμνοι
μετακομίζουσι καὶ ὁ μὲν
νεκρὸς γὰρ σκοτεινῷ που
τῆς οἰκίας πρόσκειται, ἵππερ
τὰ γόνατα παλαιᾷ τῇ ὀ-
θονῇ σκεπόμενος, πῶμα
χρητῶ ταῖς γαλαῖς, ἐμὲ δ'
οἱ ἐπελπίσαντων, γὰρ τῇ
ἀγορᾷ περιμελύνουσι λε-
χλώσαν, ὡς πῶ τινι χε-
λιδόνα προσπετομένην,
τετραγύον οἱ νεοῖοι. ἐ-
πειδὴ δὲ τὰ σημείον
ἀφαίρειται, καὶ τὸ λῖνον γίν-
εται, καὶ ἡ δέ λειπρὸς ἄ-
νοιχθῇ, καὶ ἀνακρηχθῇ καὶ
ἡ καινὸς δ' ὁ πᾶσις, ἅτοι

orum largitor est, ac ma-
gna donans: id quod ipso
etiam nomine declarat. I-
taque quoties est mihi ab a-
lio ad alium demigrandum:
in tabellas iniiciunt me, ac
diligenter obsignantes sar-
cinæ in morem sublatum
transportant. Interea de-
functus ille alieni in edi-
um tenebrosa parte iacet,
necere, linteo in genua inie-
cto testis, de quo felcs di-
gladiantur. Iamquæ qui me
sperauerant se obtenturos,
in foro operiuntur hiantes,
non aliter, quàm birundis
nem aduolantem stridentes
pulli. Deinde ubi signum
detractum est, et lineus ille
funiculus incisus, aperta quæ
tabellæ, iamque nouus domi-
nus pronuntiatus est, si-
ue cognatus quispiam, siue
V 5 adu-

συγγνῆς τις, ἢ λόλαξ. ἢ
 καταπύγων οἰκίτης, ἐκ
 παλδίκων τίμιος, ὑπερ-
 ρημὴν ἐπὶ τῷ γνάθῳ,
 αὐτὶ ποικίλων καὶ παν-
 τοδ' αὖν ἡδονῶν, ὅς ἢ
 οἷα ἔξωρ' ὦν ὑπερέτι-
 σεν αὐτῷ, μέγα τὸ μίδω-
 μα ὁ γυναικίος ἀπολαβῶν;
 ἐκείν' μὲν ὅς τις αὖ ἢ
 ποτὲ ἀρεπασάμενός με,
 αὐτῇ δ' ἔλτῳ θίει φέρων,
 αὐτὶ τῷ τέως πυρρῶν ἢ
 δρόμωνος ἢ πῆξι, μέγα-
 κλῆς ἢ μεγαβύς, ἢ πρω-
 ταρχ' μετονομαδείς,
 τοὺς μάλιστα λεχλώτας
 ἐκείνους, εἰς ἀλλήλους ἀπο-
 βλέποντας καταλιπῶν,
 ἀλλήλους ἄγοντας τὸ πῦν-
 θος, οἷ' αὐτοὺς ἢ θύν-
 νος ἐκ μυχῷ τοῦ σαγῶντος
 δέφυγεν, ἐκ ὀλίγου τὸ
 δέλεαρ κατὰ πῶν. ὃ ἢ ἐμ-
 πύων ἀδρόως ὅς ἐμὲ, ἀ-
 περόκαλ' καὶ παχύ-

adulator, siue setuulus ob-
 scenus, qui puerili obsequio
 fauorem emeruerit, etiam tū-
 mento subrafo, pro uarijs et
 opiparis uoluptatibus, quas
 illi iam exoletus suppedita-
 uerat, ingens scilicet prae-
 mium ferens generosus ille,
 quisquis fuerit, nonnunquā
 me ipse cum tabellis arrepa-
 tum, fugiens asportat, com-
 mutato nomine, ut qui modò
 Pyrrhias aut Dromo, aut
 Tibius, iam Megacles, aut
 Megabyzus aut Protarchus
 appelletur. Ceterum illos
 nequicquam hiantes, seq̃ mu-
 tuum intuentes relinquit, ac
 uerum luctum agentes, quòd
 eiusmodi thynnus ex intima
 sagene sinu sit elapsus, qui
 non parum magnam escam
 deuorarit. At hic repentē
 totus in me irruens, homo
 uitae mundiork atq; elegan-
 tiork

Δορμῶ ἀνδρωπῶ, ἐπὶ
 τῇ πείλῳ πεφεικώς, καὶ
 εἰ παρὼν ἄλλῳ μασιγῶ
 πῆς, ὁρῶν ἐφιστὰς τὸ ὅς κ' ἔ-
 τὸν μύλωνα, ὥς πορ τὸ ἀ-
 νάκτορον ^{adorans} προσκυῶν : ὃν
 ἐπὶ φορμῶς ὅσι τοῖς γύνυ
 χάνουσι : ἀλλὰ τοὺς τε
 ἐλδύθιρους ὕβριζα, καὶ τὸς
 ὁμοδόλους μᾶσιγοῖ, ἀπο-
 παρώμλῃ, εἰ καὶ αὐτῶ
 τὰ τοιαῦτα ἔξεισι, ἄχρῃς
 αὖ ἢ ὅτ' ^{infortuna} πορνίσουσι τι ἐμ-
 πνῶν, ἢ ἱπποτροφίας
 ἐπιθυμίας, ἢ ἰόλαφι πα-
 ραδὶς ἑαυτὸν, ὁ μνηστῆρ
 ἢ μὲν ὁμορφότορον μὲν
 νιξίως εἶναι αὐτὸν, ὅγε-
 νίετον δὲ τὸ Κίτροπ
 ἢ Κόδρυ, ^{proinde hunc} σιωπῶτορον
 δὲ τὸ ὀλυσιῶς, πλου-
 σιῶτορον δὲ σιωάμα
 Κροίσου ἐκαίδεκα : γὰρ
 ἀπαρῇ τὸ χέρον ἄθλιος
 ἐκχρῇ τὰ ἑατ' ὀλίγον

rioris rudis, pingui, illotaq;
 cute, qui compedes etiam-
 dum horrescit, et si quis præ-
 teriens loro increpet, arre-
 ctis stet auribus quicq; pistri-
 num, perinde uti templum
 adoret: non est deinceps to-
 lerandus ijs, quibuscum ui-
 uit. uerum et ingenuos as-
 ficit contumelia, et con-
 seruos flagris cedit, expe-
 riens, num et sibi huiusmo-
 di liceant, donec aut scor-
 tulo cuiquam irretitus, aut
 equorum alendorum studio
 captus, aut adulatoribus sese
 permittens, deierantibus Ni-
 reo formosorem esse, Cecro-
 pe Codrœne generosorem,
 callidiorẽ Vlysse, unum
 aut uel sedecim pariter Cra-
 sis opulentiorẽ: momento
 temporis semel profundat
 infelix, quæ minutatim mul-
 tis ex periurijs, rapinis fla-
 gitijs

ἐκ πολλῶν ἐπιτοκίων καὶ
ἀετρυγῶν καὶ παντοργίων
συμβαλεγμένα. Ερ. αὐ-
τὰ πρὸ σχεδίου φῆς τὰ γι-
γνώμενα. ὁπόσων δ' οὖν
αὐτόπτης βασιλεὺς, πῶς
οὐτὼ τυφλὸς ὦν δύρι-
σκεῖς τίνι ὁδῷ; ἢ δια-
γινώσκεις, ἐφ' οὓς αὖ σε
ὁ Ζεὺς ἀποσεῖλη, κρίνας
εἶναι τοῦ πλετῆρ ἄξιους;
Πλού. οἷοι γὰρ εὐρίσκου-
με οἱ πῖνεις εἰσι; Ερ. μὰ
τὸν Δία ὃ πᾶν. ὃ γὰρ Α-
ρεΐδῳ καταλιπὼν,
Ἰππονίκῳ καὶ Καλλίᾳ προ-
σῆεις, καὶ πολλοῖς ἄλλοις
Ἀθηναίοις, οὐδὲ ὀβολοῦ ἄ-
ξιοις. πλὴν ἄλλὰ τί πράτ-
τεῖς καταπεμφθεῖς; Πλδ.
ἔγω καὶ ἱκάνω πλανῶμαι
πόρινος ἄν, ἀχρεῖς αὖ λά-
θω τινὲς ἐμποδῶν. ὁ δὲ, ὅς
τις αὖ πρῶτός μοι περι-
τύχη, ἀπαγαγὼν πρὸς

gitijs fuerant collecta. Mer.
Ista ferme sic habent, uti
narras, uerum ubi tuis ipsis
ingrederis pedibus, qui tan-
dem, cæcus quum sis, uiam
inuenire soles? Aut qui
dignosce, ad quosnam Iu-
piter te miserit, dignos illi
uifos qui diuitijs abundante
Plutus. Enimvero, credis
me reperire istos ad quos
mittor? Mercurius. Per Io-
nem haudquaquam. Neque
enim alioqui Aristide præ-
terito, ad Hipponicum et
Calliam accessisses, tum ad
alios Athenienses, homi-
nes ne obolo quidem esti-
mandos. Ceterum quid fa-
cis, quandoquidem es emis-
sus? Plutus. Sursum ac des-
orsum circumcursans obero-
ro, donec imprudens inquæ-
piam incurrero. Hic autem,
quisquis ille sit, qui forte pri-

mus

αὐτὸν, ἔχει· σὲ τὸν Ερμῆν,
ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τῷ
κέρδους ^{adorans} προσκυῶν. Ερ.
ὅκου ὅζην πᾶν τὴν ὁ Ζεὺς,
οἰομένης σε κατὰ τὰ αὐτῷ
δοκοῦντα πλουτίζειν ὁ-
σος αὐ οἶνται τῷ πλεῖστῳ
ἔξῃς; Γλῶ. καὶ μάλ᾽ αὖτε
καίως ὦ γὰρ, ὅστις τυ-
φλὸν ὄντα εἰδὼς, ἐπεμ-
πεν ἀνὰ κτήνηντα δυν-
σιν ἑτοῖον ὅτῳ χεῖμα, καὶ
πρὸ πολλῷ ἐκλεισθὼς
ἐκ τῆ βίης, ὅπου ὅσῳ ὁ Λυγ-
κεὺς αὐ ὁ δούρειος ῥαβδίως
αἵμαρτον ὅτῳ καὶ μικρὸν
ὄν. τοιγαροῦν, ἅτε τῶν
μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων,
πονηρῶν δὲ πλείων, ὅν-
ταίς πόλδι τὸ πᾶν ἐπε-
χόντων, ῥᾶον ὅτι τὸς τοι-
ῶντες ἐμπίπῃ ποδῶν, καὶ
σαγνυδύομαι πρὸς αὐ-
τῶν. Ερ. εἴτα πῶς ἐπε-
λαῖν κατὰ λίπας αὐτοὺς,

mus me nactus sit, abducit,
ac possidet, te Mercuri pro
lucro præter spem subiecto
uenerans atque adorans.

Mercurius. Num ergo falli-
tur iupiter, qui quidem cre-
dat ex animi sui sententia,
ditari ab te hos, quos ille
dignos existimarit, qui de-
tescerent e Pluto. Et iure
quidem optimo fallitur ὁ βο-
ne, quippe qui quum me ca-
cum esse non ignoret, emit-
tat uestigatum rem usque
adeo repertu difficilem, et
iam olim e uita sublatam,
quam ne Lynceus quidem
facile inueniret, quæ nimi-
rum adeo obscura sit ac mi-
nuta. Itaque quum rari sint
boni, improbi porrò in ciui-
tatibus omnia obtineant: ob-
errans facile in huiusmodi
mortales incurro, ac retibus
illorum illigor. Mer. At qui
fit.

βαλίως φεύγεις, ἔκείδ' ὡς
 τὴν ὁδόν, Γλῶ. ὄφυσόρ-
 κης τότε πῶς καὶ ἀρτί-
 πους γίγνομαι πρὸς μό-
 νοι τοῦ καιροῦ τῆς φυ-
 γῆς. Ερ. ἐπὶ δὲ μοι καὶ
 τοῦτο ἀπόκριναι, πῶς τυ-
 φλὸς ὢν, εἰρήσεται γάρ,
 καὶ προσέπι ὠχρὸς καὶ βα-
 ρύς ἐκ τοῦ σκελοῦ, το-
 σούτους ἐρασὰς ἔχοις,
 ὥς πᾶντας ἀποβλέπειν
 εἰς σέ, καὶ τυχόντας μὲν δι-
 σαιμονεῖν οἰκᾶς, εἰ δ' ἀπο-
 τύχῃσιν, ἔκ ἀνέχεσθαι ζών-
 τας, οἶδ' αὖ γοῦν πᾶς ἔκ
 ὀλίγους αὐτῶν ἔτῳ σε δι-
 σέρωτας ὄντας, ὥς τε καὶ
 εἰς βαθυκῆτα πόντον φέ-
 ροντοί, ἔρριπται αὐτὰς, καὶ
 περὶ τῶν κατ' ἡλιβάτων,
 ὑπόροαδαι νομίζοντο
 ὑπὸ σε, ὅτι πόρ' ὃ δὲ τὴν
 ἀρχὴν ἰώρας αὐτὰς. πλὴν
 πλὴν καὶ σὺ αὖ, εἰ οἶδ' αὖ,
 ὅτι ὁμολογήσεις, εἴ τι

fit, ut quoties eos deseris,
 celeriter aufugias, quum uie-
 sis ignarus Pluto. Tum de-
 mum acutum cerno, pedi-
 busq; ualeo, ubi ad fugam
 tempus inuitat. Mercurius.
 Iam illud quoque mihi re-
 sponde, qui sit, ut quum sis
 oculis captus (dicendum e-
 nim est), præterea pallidus,
 postremo laudius, tam multa
 habeam amantes, adeo ut
 omnes respiciant in te, et si
 potiantur, felices uidean-
 tur. Sin frustrentur, non su-
 stineant uiuere. Ex his e-
 quidem non paucos noui,
 qui sic perditè te amarint,
 ut se, æreo è scopulo piscos
 si in æquoris alta, præcipi-
 tes abiecerint, rati fastidiri
 sese abs te, propterea quod
 illos nullo pacto respexisses.
 Quanquam sat scio, tu quo-
 que fateberis, si quo modo ti-
 bi pps

ἔωις σ' αὐτῷ, κορυβαν-
 τῶν αὐτῶν, ἐρωμῶν τοῖς
 τοῖς ἐπιμεμῶστας. Πλ. οἷ
 γὰρ τοῖς τοῖς, οἷς ἐμὶ ὁρᾷ
 αὐτοῖς, χωλὸν ἢ τυφ-
 λόν, ἢ ὅσα ἄλλα μοι πρόσ-
 εψ; Ερ. ἀλλὰ πῶς ὦ Πλῶτε
 εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάν-
 τῶν εἰσὶ; Πλ. ὦ τυφλοὶ ὦ
 ἀφρονεῖς, ἀλλ' ἢ ἀγνοία καὶ ἢ
 ἀπάτη, ἀπὸρ καὶ κατέ-
 χυσι τὰ πάντα, ἐπισκία-
 ζουσιν αὐτοὺς. ἐπὶ δὲ καὶ αὐ-
 τοῖς ὡς μὴ παντὰ πασι καὶ
 μορφῶν εἶναι, ^{ἀντιθέτως} ἡρώσων πειρ-
 ῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐρασμιωτά-
 του, διαχέουσιν καὶ λευκόλ-
 λητον, καὶ ποικίλα γνῶν-
 ῶν τυγχάνω αὐτοῖς. οἱ γὰρ αὐ-
 τοῖς πρόσωποιοῦμενοι ὁρᾷ
 τὸ κάλλος, ἐρῶσι, καὶ ἀπόλ-
 λωσθαι μὴ γνῶντες ἴδου-
 ῶς εἰ γὰρ τις αὐτοῖς ὁλον ἀ-
 πογυμνώσας, ἐπὶ δὲ εἰς
 μὴ δ' ἄλλον ὡς πατεγίνω-

bis si notus es, furere istos,
 qui eiusmodi amore sunt de-
 mentati. Plut. At enim cre-
 dis me, qualis sum, talem in-
 stis uideri, claudum aut cecum,
 aut si quid aliud adest
 mihi uitæ Mercurius. Quid
 ni ô Plutes nisi forte et ipsi
 omnes cæci sunt. Plutus.
 Haud cæci quidem, ô opti-
 me, uerum inscitia errorum
 que nunc occupant omnia,
 illis offundunt tenebras, ad
 hæc ipse quoque ne per om-
 nia deformis sim, persona
 uehementer amabili tectus,
 inaurata, geminisque picu-
 rata, ac uersicoloribus ami-
 ctus eis occurro. at illi rati se
 natiui uultus uenustatem as-
 spicere: amore capiuntur, et
 pereunt nō potientes. Quod
 si quis me toto corpore renu-
 datum illis ostenderit: du-
 bio procul futurum sit, ut se
 ipsi

ακομ αὐ αὐτῶν, ἀμβλυώ^{nam rian}
 ᾗοντο τὰ τυλικάῳτα,
 καὶ ἐρῶντο^{nam rian} αὐδράσων καὶ
 ἀμόρφων πρᾶγματων.
 Ερ. τί αὖ ὅτι γὰρ αὐτῶν ἢ
 δὴ τῶ πλεστῶν γενόμενοι,
 καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτὸ
 ποριζέμενοι, ἐπιδραπα-
 τῶνται, καὶ ἡν τις ἀφα-
 ρῆται αὐτὸς, θάπην αὐ-
 τῶν κεφαλῶν ἢ τὸ προ-
 σωπεῖον πρόσμυτο; ὃ γὰρ
 δὴ καὶ τό τε ἀγνοεῖν εἰκὸς
 αὐτὸς, ὡς ἐπιχειροῦ^{nam rian} ἢ δὴ
 μορφιάεσιν, γινώσκον τὰ
 πάντα ὁρῶντας. Πλδ. ὅκ
 ὀλίγα. ὦ Ερμῆ, καὶ πρὸς
 τὸ τό μοι συναγωνίζετ.
 Ερ. τὰ ποῖα; Πλ. ἐπε-
 δ' αὐτὶς γ' ἐτυχῶν τὸ προ-
 σωπεῖον ἀναπετάσας τῶν θύ-
 ραν ἐσδ' ἔχεται με: ^{nam rian}
 παρ' εἰσερχεται μετ' ἐμῶ.
 λαδῶν ὁ τυφλὸς καὶ ἡ ἀ-
 νοία, καὶ ἡ μεγαλαυχία, καὶ
 ἡ μα-

ipsi damnent, qui tantopere
 cæcutierint, adamantes res
 neutiquam amandas ac scæ-
 das. Mercurius. Quid ergo
 posteaquam eò peruentum
 est, ut iam diuites euaserint,
 iamq; personam sibi cir-
 cumposuerint, rursus salu-
 luntur? Adeo ut si quis illis
 eā detrahare conetur, penè
 caput potius, quàm perso-
 nam abijciant? Neque enim
 ueresimile est etiam tum il-
 los ignorare, auro bractea-
 tam esse formam, quum in-
 tus cuncta inspexerint. Plu-
 tus. Ad id non parum mul-
 te res, ὦ Mercuri, mihi
 sunt adiumento. Mercurius.
 Que nam? Plutus. Simulat
 que qui me primum nascens
 est, apertis foribus excep-
 erit, clanculum unà mecum
 introit elatio, uecordia, ia-
 stantia, mollities, uiolenta
 tia,

^{α. mollities} ἡ μαλακία, καὶ ὕβρις, καὶ ἀ-
πάτη, καὶ ἄλλα ἑπτα μυ-
ρια, ὑπὸ δ' ἡ τούτων ἀπάν-
των καταληφθεὶς τὸ ψυ-
χλὺ, βαυμάζει τὰ τὰ ὅθι
^{transit} ἡσέα, καὶ ὀρίγεται τῶν
φθουκῶν, λαμβάνει τὸν πᾶν-
των ἐκείνων πατέρα τῶν
εἰσεληλυθότων λακῶν τὴν
θηκὴν, δ' οὐροφρονέον ὑπὸ
αὐτῷ. καὶ πάντα πρόδρο-
μαίδοι αὐτῷ, ἢ ἐμὲ προσέειπε
ὑπομένειν αὐτῷ. Εἰ, ὡς φε-
δεῖται, εἰ ὡς πλάττει, καὶ ὁλί-
στος καὶ ἀνισκὰ δεκτός
^{et. id est, facili} καὶ διαφθουκτικός, ὅστις
μίαν αὐτίλαβλὺν παρεχό-
μεν βιβαίαν: ἀλλ' ὡς
πρόρ' ἐγγέλεις ἢ οἱ ὄφεις
δια τῶν διακτύλων δρα-
πετῶν ὅκ' οἶσα ὅπως.
ἢ πονία δ' ἐμπαιρῖξω,
δύς τε καὶ ὕδατος, καὶ μυ-
ρία τὰ ἀγκίστρα ἐκπεφυ-
κότα δ' ἀπαντος τοῦ σώ-
ματος.

ria, dolus, atque alia item
innumerabilia, à quibus om-
nibus posteaquam est ani-
mus occupatus, iam admi-
ratur quæ neutiquam sunt
admiranda, et appetit ea
quæ sunt fugienda, et me-
cunctiorum illorum patrem
ingressorum malorum mi-
ratur, illorum satellitio
uallatū, quidvis potius pas-
surus, quam uti me compel-
latur reijcere. Mercurius.
Ut levis ac lubricus es elua-
te, retentu difficile ac fua-
gax, neq; ullam præbens an-
sam certam, qua pressus te-
neare: sed nescio, quomodo
anguillarum ac serpentum
in mortem inter digitos ela-
beris. At è diuerso pauper-
tas ^{viscosa}, pressu facilis,
totoque corpore mille un-
cos gerit bamos, ut qui te-
tigerint, illico hæcant, ne

ματος ἔχουσα, ὡς ^{πάντας} πλείους·
 πάντας δὲ οὐδὲν ἔχουσα, καὶ
 μὴ ἔχειν βαδίσας ἀπολυ-
 θῆναι. ἀλλὰ μετὰ τὴν ἡδὴ
 φλυαροῦντας ἡμᾶς πρᾶγ-
 ματὶ μικρὸν διέλαθε. Πλ.
 τὸ ποῖον; Ερ. ὅτι τὸν θη-
 σαυρὸν ἐκ ἐπικυγόμεθα,
 ἔπορ' ἐλθὲ μάλισα. Πλδ.
 θάρρει τότ' ἔνεκα, ὅτι
 τῇ γὰρ αὐτὸν καταλείπων
 αὐτοχόμαι παρ' ὑμᾶς, ἐπι-
 σκεψάσθαι οὐδὲν μιν ἐπι-
 κλεισάμενον τῷ θύρῳ, ^{κατα} αὐοίγειν δὲ μὴ ἐνὶ, ἢ μὴ
 ἐμὲ ἀκούει βοήσαντος.
 Ερ. σκοῦν ἐπιβαίνω μιν
 ἡδὴ τ' Αἴκῃς. καὶ μοι
 ἐπεὶ ἐχόμενός ἐστι χλαμύς.
 διό, ἄχρ' αὖ πρὸς τῷ
 ἐσχατιαὶν ἀφίκωμαι. Πλ.
 εἰ ποιεῖς ὡς Ερμῆν ^{μακρὰν} χειρὰ γω-
 γῶν, ἐπεὶ ἡμεῖς γὰρ ἀπολίπας
 με, ὑπὲρ βόλῳ τάχα ἢ
 κλέωνι ἐμπιστοῦμαι πε-
 ρισσῶν. ἀλλὰ τίς ὁ ψόφος

facile queant duelli. Verum
 interea dum nugamur, rem
 baud parvam omisimus. Plu-
 tus. Quam ē Mercurius.
 Quia Thesaurum non addu-
 ximus, quod uel in primo
 erat opus. Plutus. Istas
 quidem ex parte bono sis a-
 nimo. Nam non nisi in ter-
 ra relicto illo, ad nos ascen-
 dere soleo, iussorū inquit ma-
 nere foribus occlusis, neque
 cuiquam aperire, nisi me nos-
 ciferantem audierit. Mercu-
 rius. Iam igitur Atticam
 adeamus. Et me sequere
 chlamydi adherens, donec
 agrum illum attigeri-
 mus. Plutus. Recte facis
 Mercuri, quum me perui-
 am dux. Etenim si me de-
 sereres, forsan oberrans in
 Hyperbolum aut Cleonem
 inci-

ἔτος ὅτι, ^{καὶ} ἀπὸρσιδ' ἄ-
ρα πρὸς λίθον; Εἰ. ὁ Τίμων
οὐτοσί σκέπη πλεσιόν,
ὄρειον καὶ ὑπὸ λίδου γή-
φλου, παπὰ, καὶ ἡ πε-
νία πάρεσι, καὶ ὁ πόντος
ἐκείνῳ, ἡ ^{καὶ} ἀρετὴ δὲ
καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ ἀνδρεία,
καὶ ὁ τοιαῦτα ὅλα τ' ἔ-
χων τῷ λιμῷ ταῖσι με-
ναι, ἀπάντων, πάλιν ἀ-
μείους τῶν σῶν. Δορυ-
φάρων. Γλοῦ. τί οὐκ οὐκ
ἀπαλλαττομένης, ὡς Ἑρμῆς,
τίμω παχίστω; οὐ γάρ ἄν
παρῆμεις δρᾶσαι μὲν ἀξίως
λογον. πρὸς αὐδρα ὑπὸ
τηλικούτῃ σφοδρατοπέδι
πύριον σχημλόν. Εἰ. ἄλλ-
ως ἔδοξε τῷ. Δι. μὴ ἀ-
ποδιδωρῶν οὐκ. Γην.
ποῖ τὰ τοιαῦτα παύεις ὡς ἀφ-
γεφόντα, χειραγωγῶν;
Εἰ. ἐπὶ τὸ τοῖον τῶν Τίμων-
κα ἐπὶ μφθνηλὴν ὑπὸ τῷ
Διῷ. Γην. νῦν ὁ Γλοῦ τ' ὁ

inciderem. Sed quis hic stri-
dor ceu ferri saxo impacti ē
Mercurius. Timon hic est,
qui proximē montanum ὁ
petricosum fodit solum. Pau-
per, adest ὁ Paupertas, ὁ
Laborille, ὁ tolerantia, ὁ
Sapientia, ὁ Fortitudo, at-
que id genus aliorum turba,
quorum omnium agmen Fas-
tes cogit, longē praestantius
quām tui sint satellites. Phu.
Quin igitur quām ocyssimē
discedimus, Mercurie Neque
enim ullam operis precium
fecerimus cum homine eius-
modi nullato exercitu. Mer.
Secus visum est Ioui: quare
ne metu deterreamur. Pau-
pertas. Quò nunc istum Ar-
gicida manu abducat? Mer-
curius. Ad hunc Timos-
nem, ad quem à Ioue summi
ire iussi. Pau. Itāne rur-
sum

ἐπὶ Τίμωνα, ὁπότε αὐ-
 τὸν ἐγὼ ἁπλῶς ἔχοντ' ὡς
 τῆς βουφῆς παραλαβῶσα,
 τῶτοισι ^{ἡδονῶν} παρὰ λαβῶσα τῇ
 σοφίᾳ, καὶ τῷ πόνῳ, γυν-
 ναίον αὐδρα καὶ πολλοῦ
 ἄξιον ἀπέδωκε; οὕτως
 ἀρα ^{ἀπὸ τῆς ἐξουσίας} οὐκ ἀφρονήτος ὕ-
 μνη Πηνία δλοκῶ, καὶ δλο-
 κήτης, ὡς δ' ὁ μόνον
 λιτήμα ἔχον, ἀφαιρῶν δὲ
 μὲ ἀκριβῶς πρὸς ἀρετῶν
 ἄξιασιν μόνον, ἢ ὅτος ὁ
 Πλάτῳ παραλαβὼν αὐ-
 τόν, ὕβρι καὶ ἔνθα ἐγ-
 χερίσας, ὁμοίον τῷ πα-
 λαί, μαλθακῶ καὶ ἀγέ-
 νῳ ^{καὶ ἀνδρείῳ} ἀνδρείῳ ἀποφύνας,
 ἀποδ' ὡ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος
 ἦδ' ἡ γεγενημένη. Εἰ δ'
 δλοξ ταῦτα ὡ Πηνία τῷ
 Δι. Πην. ἀπ' ἐρχομαι. καὶ
 ὑμεῖς δὲ ὡ Πάνη καὶ Σοφία
 καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ ἀκόλου-
 θετε μοι, οὐτ' ὅ δὲ τάχα

sum Plutus ad Timonem;
 posteaquam ipsum ego ma-
 le habentem ob delicias su-
 scepiam et hinc commenda-
 tum Sapientia et Labori,
 strenuum, multiq; precij ni-
 rum reddidi et Adeo ne despi-
 cienda, iniuriaq; idonea no-
 bis Paupertas iudicor, ut
 hunc, quæ mihi unica erat
 possessio, eripiat, iam exas-
 tissima cura ad uirtutem ex-
 cultum: ut Plutus hic, ubi
 denuo eum suscepit, per
 contumeliam et arrogan-
 tiam, illi manu iniecta, ta-
 lem reddiderit, qualis erat
 dudum, mollem et ignauum
 ac uerorem, rursus mihi
 restituat, ubi iam nihili sa-
 ctus erit, et reijcitur Meru-
 curius. Sic ὁ Paupertas Ioui
 placitum est. Pau. Equidem
 ab eo at uos Labor et Sapi-
 entia, reliquiq; consequimini
 me.

ἔσεται, οἷαν με οὖσαν ἀ-
πολείψαι, ἀγαθὴν συνόρ-
γόν, καὶ διδασκαλόν τῶν
ἀρίστων: ἢ σωτὴρ ὑγίαι-
νός με τὸν σῶμα, ἐρῶν
μενέει τὴν γνώμην δι-
τίλδον, ἀνδρὸς βίου ζῶν,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέ-
πων, τὰ δὲ πόρτῃ καὶ
πολλὰ ταῦτα, αἷς περὶ
εἰς, ἀλλότρια ὑπολαμ-
βάνων. Ερ. ἀπέρχονται,
ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐ-
τῷ. Τι. τίνας ἐστὶ ὃ λα-
τρεύεσθε; ἢ τί βυλόμενοι
διόρεσθε, ἀνδρα ἐρ-
γατῶν καὶ μεθοφόρον ἐνδ-
χλήσοντόν; ἀλλ' ὃ χαί-
ροντόν ἀπ' ἡμῶν, πᾶν-
τόν ὄντων, ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς
αὐτίκα μάλα βαλὼν τοῖς
βώλοισι καὶ τοῖς λίθοις σω-
τρίψω. Ερ. μελαμῶς ὃ
τίμων, μὴ βάλης. ὃ γὰρ
αὐθρόπτος ὄντας βαλῶς,

me. Porro hic breui cognos-
cet, qualis in se fuerim,
quam nunc relinquet, adiu-
tricem bonam, et rerum
optimarum doctricem, quē
cum donec habuit commer-
cium, sano corpore, ualens
tūque animo perseverauit,
uirilem exigens uitam, et
ad se respiciens, supernacua
autem et uulgaria ista alie-
na, ita ut sunt, existimans.
Mer. Discedunt illi, nos ad
eum adeamus. T. Quinam
estis o scelesti? Aut quid
uolentes buc uenistis, homi-
ni operario mercenarioque
negocium exhibituri? ue-
rum haudquaquam leti abi-
bitis scelesti ut estis omnes.
Nam ego uos illico glebis et
saxis petitos comminam.
Mercurius. Nequaquam o
Timon, ne ferito, neque enim
feries mortales, uerum ego

ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ερμῆα· εἰμι,
 εἴτε δὲ ὁ Πλούτῳ· ἐπιμύ-
 ψα δὲ ὁ Ζεὺς, ἐπακράσας
 τῶν δούλων. ὡς· ἀγαθὴ
 τύχη δ' ἔχῃ τὸν ὄλβον, ἀ-
 κράσας τῶν πόνων. Τί, κὶ
 ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἥδην, καὶ
 τοὶ θεοὶ ὄντοί, ὡς φατέ.
 πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς
 καὶ ἀνθρώπους μισῶ. τοῦ-
 τοι κ' τὸν τυφλόν, ὅς τις
 αὐτὸν καὶ ἐπιτρίψῃ μοι
 σινοῶ τῇ δίκῃ. Πλού-
 τῳ πῶμ' ὡς Ερμῇ πρὸς τὸ
 Διὸς (μελαγχολῶν γὰρ ὁ
 ἄνθρωπος ὁ μετρίως μοι
 δοκεῖ) μὴ πικρόν ἐπέλ-
 βω προσλαβών. Ερμῆδ' ἐμ-
 σκαίον ὡς Τίμων, ἀλλὰ τὸ
 παῖν τοῦτο ἄγριον κ' βα-
 ρύκαταβαλόν, προσεί-
 νας τὰ χεῖρε λαμβάνει τῶν
 ἀγαθῶν τύχῃ, κὶ πλῶτε
 πάλιν, καὶ ἰδοὶ Ἀθηναίων
 τὰ πρῶτα, καὶ ὑπάρ-

sum Mercurius, hic Plutus.
 misit autem nos Iupiter,
 uotis tuis exauditis. Quare,
 quod bene uertat, opes acci-
 cipe, desistens à laboribus.
 Timon. Atqui uos iam plo-
 raueritis: etiam si dii sitis, ut
 dicitis. Siquidem odi pari-
 ter omnes tum deos tum ho-
 mines. Sed hunc cecum,
 quisquis hic fuerit, mihi
 certum est ligone impasto
 comminuere. Plutus. Ab-
 eamus per Iouem Mercuri,
 quandoquidem hic homo mi-
 hi uidetur non mediocri-
 ter insanire, ne malo quo-
 piam accepto discedam.
 Mercurius. Ne quid feroci-
 ter Timon, quin exue po-
 tius penitus istam feroci-
 tatem, asperitatemque, ac
 manibus obuijs excipe bo-
 nam fortunam: rursus di-
 ues esto: rursus Athenien-
 sum

ξα τῶν ἀχαρίστων ἐκείνων
μόνῃ αὐτὸς θυλαμο-
νῶν. Τιμ. οὐδ' ἔν' ὑμῶν
δ' ἔομαι: μὴ γνοχλῆτέ μοι:
ἐκάνος ἐμοὶ πλῆτ' ἢ δὴ
κεῖλα. τὰ δ' ἄλλα θυ-
δαμονέσα τὸς εἰμι, μολι-
νὸς μοι πλησιάζοντ'.

Ερ. οὕτως, ὦ ταῦ, ἀπαν-
θρώπως τόνδε φέρω δι' ἡ
μῦθον ἀπλῶς ἔρατε
ρόν τε; καὶ μὴ εἰκὸς ἦν,
μισανθρώπου μὴ εἶναι
σε, τοσαῦτα ὑπὸ αὐτῶν
δυνατὰ πεπονθότα: μισό-
θειον δὲ μολιμαῶς, ὥτως ἐ-
πιμελῶντων σὲ τῶν θε-
ῶν. τί ἄλλὰ σοὶ μὴ ὦ Ερ.
μὴ καὶ τῷ Διὶ πλείη χά-
ρις τ' ἐπιμελείας: τὸ τὸν
δὲ τὸν Πλούτον δὲ αὖ λα-
βοίμι. Ερ. τί δ' ἦ; τί. ὅτι
καὶ πάλαι μυρίων λακῶν
μοι αἴτι' οὐτ' ἔλατ'·
καὶ, λόλαφί τε παραδ' οὐς,

sum princeps: et despice
ingratos istos solus ipse fœ-
liciter agens. Tim. Nihil
mibi vobis est opus: ne ob-
turbate. Sat opum mihi li-
go, præterea fortunatissi-
mus sum, si nemo propius ad
me accesserit. Merc. Ad cōne
quaeso inhumaniter? Hec
ego seua Ioui refero atque
immania dictat. Atqui par-
erat forsitan homines tibi
esse inuisos, ut qui tam mul-
ta indigna in te cōmississent,
deos uerò odio te prosequi,
nequaquam erat consenta-
neum, quā illi tantopere tui
curam agant. Tim. Attibi
Mercuri, Iouiq̃, q̃ me respi-
citis, plurimam equidem ha-
beo gratiam, cæterum hunc
Plutū nequaquam recepero.
Mer. Quid ita? Tim. Quos
nam pridē innumerabilium

καὶ ἐπιβέβησεν ἐπαγαγών,
καὶ μίσθ' ἐπεγείρας, καὶ
ἡλυπαθεία διαφθείρας,
καὶ ἐπίφθονον ἀποφύνας,
τέλ' δὲ ἄφνω καταλι-
πὼν ὅτως ἀπίσως καὶ
προδοτικῶς. ἡ βελτίστη
ἢ πηνία πόνους μετοῖς ἀν-
δρικοτάτοις καταγυμ-
νάσασα, καὶ μετ' ἄλκι-
δείας καὶ παρρησίας προ-
σομιλῶσα, τότε ἀναγ-
καῖα ἀάμνοντι παρέχε, καὶ
τῶν πολλῶν ἐκείνων
καταφρονεῖν ἐπαίδου, ὅς
αὐτὸ ἐμὲ τὰς ἐλπί-
δας ἀπαρτήσας ἀμοι τὸ
βίον, καὶ δέξασα ὅς τις ἦν
ὁ πλῆτ' ὁ ἐμὸς, ὁ μούτε
κόλαξ θωπύων, ὅτε συ-
ποφάντης φοβῶν, ὃ δὲ
μὲ παροξυνθεῖς, ὃ ἐκ-
κλησιασὴς ψυχοφορή-
σας, ὃ τύρανν' ἐπιβέ-
βησας ἀφελὲς δυνάει

malorum hic mihi fuit au-
tor, quum me assentatori-
bus proderet, insidiatores in
me inuitaret, conflaret odii
um, illecebris corrumpere,
invidia obnoxium redderet,
denique quum me adeo per-
fide ac proditorie destitue-
ret. Contrā paupertas opti-
ma, me laboribus, viro dig-
nissime exercens, mecum q̄
uerē et liberē conuiuens, et
ea quibus opus erat, suppre-
ditauit laboranti, et vulgas-
ria ista contemnere docuit,
effecit q̄, ut mihi uite spes
omnis ex me ipso penderet,
demonstrans quenam essent
opes mee, quas neq̄ adulas-
tor assentans, neque syco-
phanta minitans, neque blas-
phemas iritata, neq̄ concionator
suffragiorum autor, neque
tyrannus intentus in-
ferre queat eripere. Itaq̄ iam ne-
lidus

αὐ. ἐρρωμένῳ τοιγαροῦν
 ὑπὸ τῶν πόνων, τὸ τὸν
 τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐ-
 πόρραζομενος, ὅσον ὁρῶν
 τῶν γνῶσις κακῶν, ἱκανὰ
 καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἀλφι-
 τα παρὰ τῇ Δικέλλης. ὥς
 τε ^{καὶ ἀπὸ} πάλιν δρομῷ ἀπιδι-
 ῶ Ερμῇ, τὸν Πλάτωνα ἀπα-
 γαγὼν τῷ Δι. ἐμοὶ δὲ τῷ
 τοῖς ἱκανέμην. πάντας αὖ-
 θεώπας ἄβυστον οἰμῶζεν
 ποιῆσαι. Ερ. μὴ αὖτως ὦ
 γὰρ. ὅ γὰρ πάντες εἰσὶν
 ἐπιτήδαιοι πρὸς οἰω-
 γίῳ. ἀλλ' ἔα τὰ ὀργίλα
 ταῦτα, καὶ ^{πρὸς τὴν} μείρακιώδην,
 καὶ τὸν Πλάτωνα ^{ἀπὸ τῆς} παρὰ λα-
 βῆ, οὗτοι ^{non, pueri & infantes} ἀποβλήτα εἰσι
 τὰ δῶρα ^{non, pueri & infantes} τὰ παρὰ τῷ
 Διός. Πλά. βούλει, ὦ Τί-
 μων, δικαιολογήσομαι
 πρὸς σε; ἢ χαλιπανῶς
 μοι λέγοντι; Τί. λέγε, μὴ
 μακρὰ μὲν τοι; μὴ ἢ μετὰ

lidus effectus ob laborem,
 dum hunc agellum gnauiter
 exerceo, neque quicquam eo-
 rum quæ sunt in ciuitate
 malorum afficio: cum ab-
 bundè magnum ex sufficien-
 tem uictum mihi ligo suppe-
 ditet. Quare tu Mercuri,
 quam uenisti uiam remetien-
 ens, recurre, unā tecum Plu-
 tum adducens ad Iouem. Il-
 lud mihi sat fuerit, si effice-
 rit, ut omnes mortales per
 omnem ætatem eiulent. Me.
 Nequaquam ō bone. neque
 enim omnes ad eiulandum
 sunt accommodi. Quin tu
 iracūda pueriliāq; ista missa
 face, ac Plutem excipe. non
 utique reijcienda sunt mu-
 nera, quæ à Ioue proficiscū-
 tur. Plu. Vin Timon ut con-
 tra te partes defendā meas e-
 an grauiter feres si quid di-
 xeros Tim. Dicitō, ne multis

προσομίω, ὥς πορ οἱ ἐπι-
 τριπτοὶ ῥήτορες. ἀνέφο-
 μας γὰρ σε ὀλίγα λέγον-
 τα, διὰ τοῦ Ερμῆν τῆτο-
 νί. πλὴ. ἐχρῶ μὲν τοι ἵ-
 σως καὶ μακρὰ εἰπεῖν, ὅτι
 πολλὰ ὑπὸ σου λατρυο-
 ρεῖντα. ὁμῶς δὲ ὄρα, εἴ τι
 σε ὥς φης, ἡδολικηκε, ὅς
 τῶν μὲν ἡδίστων ἀπάντων
 ἀπὸς σοι λατρεύω, π-
 μῆς καὶ προσδρίας καὶ σε-
 φάνων, καὶ ῥαλλῆς τρυ-
 φῆς. ^{ἐχρῶ μὲν τοι ἵσως} πορ βλεπῶ δέ τοι
 καὶ κοιδίμος δὲ ἐμὲ ἡδὲ
 καὶ πορ σὺ πρὸς αὐτῶν. εἰ ἡ
 πικαλεπόρ ἐκ τῶν κοιδῶν
 κῶν πέπονθας, ἀναίτι-
 ἐγὼ σοι. μάλλον δὲ αὐτὸς
 ἡδολικηκε τῶτο ὑπὸ σὺ,
 διό τι με οὕτως ἀτίμως
 ὑπέβαλλες ^{ἡδὲ} αὐτοῖς κα-
 τὰ τοῖς, ἐπαινεῖς καὶ
 καταγοητεύεις, καὶ πάν-
 τα πρόπον ἐπιβουλεύεις.

tamen. neq; cum proceribus,
 quemadmodum perditissimi
 isti solent Oratores. Sustine-
 bo. enim te huius Mercurij
 gratia paucis dicentem. Plu.
 Atqui multis mihi potius e-
 rat dicendum, tot nominibus
 abs te accusato. Attamen ui-
 de, num qua in re te, quemad-
 modum alii, laeserim: qui qui-
 dem dulcissimarum quarūq;
 rerum tibi extiterim autor,
 opifexq;, autoritatis, prest-
 dentis, coronatum, aliarum
 item voluptatum: mea ope-
 ra conspicuus eras, celebris
 et observandus. Caterum si
 quid molesti ab adulatoribus
 accidit: non mihi potes im-
 putare, quin ipse magis abs
 te sum affectus contumelia,
 propterea quod me tā igno-
 miniose uiris illis execratis
 suppeditatis, qui te mira-
 bantur, ac prestigijs demen-
 tabant, mihiq; modis omnib.

inst.

μοι. καὶ τὸ γε τιλοῦνταῖον
ἔφραδα, ὡς προσέδωκα
σε. τὸναντίον αὐτὸς ἐγ-
καλέσαιμι σοι πάντα ῥά-
που ἀπειλαδεις ὑπὸ σὺ,
ὡς ἐπὶ κεφαλῇ δὲ ζωαδεις
ῥα οἰκίας. τοιγαροῦν ἀντὶ
μαλακῆς χλαμύδος, ταύ-
τῃ τῷ δ' ἐφ' ἡδ' ἔσαν ἡ τι-
μιωτάτη σοι ἔργια πόρι-
τίθαι. ὡς τε μάρτυς ὁ
Ερμῆς ἔτοσι, πῶς ἐκί-
τον τοῦ Δία μὲν δ' ἡ
κεν παρὰ σε, ἔτω δ' ἡ
μὲν ὡς μοι προσφύω γ-
μῶν. Ερ. ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς
ὡς γὰρ τε, οἷον ἔδ' ἡ γε γέ-
νεται. ὡς δ' ἀρρῶν ξυ-
μιάτρεβε αὐτῷ: καὶ σὺ
μὲν σὺ ἡ, ὡς ἔχεις: σὺ
δὲ τὸν θεοσαυρὸν ὑπ' ἀγα-
γε πῇ δ' ἐκείλῃ. ὑπακού-
σεις γὰρ ἐμβόησαντί σοι
πῇ. πείσῃς ὡς Ερμῆν, καὶ
αὐδὲς πλουτητέον. πῇ
γὰρ αὖ καὶ παῖδοι τίς,

insidias struebant. Porro
quod extremo loco dixisti, te
à me proditum, desertumq;
fuisse: istud criminis in te
possum retorquere: quum i-
pse suis modis omnibus à te
reiectus, præcepsq; exactus
ex adibus. Vnde pro molli
chlamyde, sagum istud cha-
rissimum tibi paupertas cir-
cumposuit. Itaque testis est
mibi hic Mercurius, quan-
to opere Iouem orauerim, ne
ad te uenirem adeo hostiliter
mibi aduersatum. Mercu-
rius. At nunc uides Plute, in
cuiusmodi hominem sit com-
mutatus. Proinde audacter
cum illo consuetudinem age.
Tu uerò fode ita, ut facis.
Tu interim thesaurum sub-
lignonem adducito. Audiet e-
nim si tu accersueris. Ti-
mon. Parendum est Mercu-
ri, rursusq; ditescendum.

Quid

ὅποταν οἱ θεοὶ βιάζονται ;
 πάλιν ὄρα γε, εἰς οἷά μιν
 πρᾶγματα ἐμβαλεῖς τὸν
 κακοδαίμονα, ὃς ἄχρυσον
 εὐδαίμονισατα διαγων.
 χρυσὸν ἄφρονος ὅσ' εἶναι λή-
 νομαι ὅσον ἁδελφίσας,
 καὶ τοσαύτας φροντίδας
 ἀναδέξομαι. Εἰ. ὑπόσθι
 ὦ Τίμων δὲ μέ. καὶ εἶχα.
 λιπὸν τὸ το, καὶ ὅτι οἷόν
 ὅτι, ὅπως οἱ κόλακας ἐ-
 κείνοι διαφράσσουσιν ὑπὸ
 τῷ φθόνῳ. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν
 αἰνῶν ὄν τὸν ἔρανον ἀ-
 ναπλήσομαι. Πλῶ. ὁ μὲν ἀ-
 πελάλυθον, ὡς δοκεῖ. τεκ-
 μαίρομαι γὰρ τῇ εἰροβία
 τῶν πτόρων. σὺ δὲ αὐτὸ
 πόριμνον. ἀναπλήρω γάρ
 σαι τὸν θαυρόν ἀπὸ λαβῶν,
 μάλλον δὲ πάν. σὲ φημι
 θαυρὸν χρυσόν, ὑπὸ πάν-
 των Τίμωνι τῷ τῷ, καὶ πάν-
 τας σὺ σὺν τῷ ἀνελιδνα.

Quid enim facias quum dis
 compellantur tamen uide, in
 quas turbas me miserum cō-
 iicies, qui quidem quum ad
 hunc usque diem felicissime
 uixerim, tantum auri re-
 pente sum accepturus, nihil
 commeritus mali, tantumq̃
 curatum suscepturus. Mer-
 curius. Sustine Timon mea
 gratia, tametsi graue est isto
 buc, atque intolerandum,
 quò palpones illi prae inui-
 dia rumpantur. Ego porrò
 superata Aetna in cælum
 reuolauero. Plutus. Abiit
 ille quidem, sicut apparet.
 nam ex alarum remigio fa-
 cio coniecturame Tu uerò
 hic opperire, siquidem di-
 gressus Thesaurum ad te
 transmittam sed feri fortius,
 tibi loquor auri Thesauri,
 Timoni huic audiens esto,
 offerque temet eruendum.

Fodia

σκάπηρ δὲ Τίμων βαθείαι
 καταφύγων, ἐγὼ δὲ ἐν αὐτῇ
 ἀποκρίσομαι. τί, ἄγε, δὴ
 ὦ δίκαια, νῦν μοι ἐπιρ-
 ρωσον σεαυτὴν, καὶ μὴ
 κάμης ἐκ τοῦ βάθους τοῦ
 θησαυροῦ ἐς τὸ φανερῶς
 προκαταλήμην. ὦ (ὅν) τῆ
 φέρεται, καὶ φίλοι κορύβαντες
 πῶς, καὶ Βορὴν κορύβαντες,
 πῶς γένεσιν τοῦτο; πῶς
 οὐκ ὅλα ταῦτα οὕτως; δὴ
 δια γού, μὴ ἀνδραγαθῶς
 εὖρε ἀνέχροντο. ἀλλὰ
 μὴ γένεσιν οὕτως ἐπίστα-
 μου, ἀπὸ τοῦ βαθροῦ, καὶ
 τῶν προσφύγων ἀποκρίσε-
 σου. ὦ γένεσι, δὴ γένεσι
 καλίστου βοοτοῖς ἀποκρί-
 νου γὰρ πῶς ἀπὸ τοῦ βάθρου
 πῶς καὶ νύκτωρ καὶ μέσην
 μέραν, ἐλθεῖς ὦ φίλτατε καὶ
 ἐρασμιώτατε. νῦν πα-
 ρομαί γε καὶ διαποτὲ γε
 νῦν γένεσι. τίς γὰρ οὐ

Fode Timon altius impin-
 gens. Caterum ego à nobis
 digredior. Tim. Age iam ô
 ligo, nunc mihi tuas vires
 explica, neq; defatigare, dum
 ex abdito Thesaurum in a-
 pertum euocaris. Hem pro-
 digiorum autor Impiter, et
 mici Corybantes, ac lucrifer
 Mercuri, unde nam auri tā-
 tum? Num somnium hoc esse
 dicto ne carbones reper-
 turus sis experrectus. At-
 qui aurum profecto est in-
 signe, fuluum, graue, et a-
 spectu multo iucundissimum.
 Pulcherrima Aurum fausti-
 tas mortalibus. Quippe
 quod ignis in morem ardes,
 noctesq; et dies renides.
 Ades ô mihi charissimum de-
 sideratissimumq;. nunc de-
 mum creda uel Iouem ipsam
 olim aurum esse factum.
 Etenim quæ tandem uirga

^{explicare}
 αὐτὸν πᾶν ^{signu} αὐτὸν περὶ
 μύθοις τοῖς κολλοῦν ὑπο
 δίχατο ^{nam per se ipsum a} ὅτι καλοῦ ἔρα
 στω, διὰ τὸ τέγος κα
 ταρρέοντα· ὡς μὲν καὶ
 κρεῖσσι, καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς
 αὐτὸν θύματα, ὡς ὁ δὲν κρε
 ῖσσι, ὡς πρὸς Τιμόνα, καὶ
 τὸν Τιμόνα ^{ne Persarum quidem rex} πλῆτον· ὡς
 γε ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ πόρ
 τῶν ^{ne Persarum quidem} ὡς δὲ καὶ καὶ
 φιλικὰ τὴν διφθέρα, ὑμᾶς
 πᾶν πᾶν πᾶν τῶν ἀνα
 θέναι καλοῦ. αὐτὸς ἡ δὲ
 πᾶσαν περιμελῶ ^{ne Persarum quidem} ἔξ
 σχαπῶν, πυργίον οἰκοδό
 μισάμενος ὑπὲρ τὸ θυ
 σάφρ' ἄνθρωποι ἐκάνον
 γινώσκοντες, τὸν αὐτὸν καὶ
 τὰ φουρὰ θανόντων εἶναι μοι
 δοκῶ. δὲ δοκῶ ἡ ταῦτα,
 καὶ γνοίμοιεν ὅτι πρὸς τὸν
 ἐπίσκοπον βίου, ἀμφίχα
 πρὸς ἀπᾶνας καὶ ἀγνωσία
 καὶ ὑπόβητα. φίλος δὲ ἡ ξέ
 νος, ἡ ἐταῖρος. ἡ ἐλπίς ἐστὶ

non exporrecto sibi usque
 adeo formosum amatorem
 excipiat, per tegulas illar
 sumt ὁ Mida Cræseqe, as
 munera Delphico in tem
 plo dicata, ut nihil eritis,
 sicut Timone, cumq̃ue Ti
 monis opibus conferamini
 cini ne Persarum quidem rex
 par est. O ligo, sagum cha
 rissimum, uos quidem Tani
 buic cōsecrari cōmodum. At
 ego. hunc semotum mēra
 bor agrum, turriculamq̃, su
 pra aurum constructa, qua
 uni mihi ad habitandum sit
 satis: et sepulchrum. itene
 mihi defuncto sit. Hac igit
 tur decreta sunt, placita
 que in reliquum uitæ, seiuna
 ctio, ignoratio fastidium er
 ga mortales omnes. Por
 ro amicus, hospes, sodalis,
 aut ara misericordie, mera
 nugæ. Tum commiserari
 lachry-

μὲς, ὕβλος πολὺς, καὶ τὸ οἶκ
ταῖρα δ' ἀκρύοντα, ἢ ἐπι-
περῆσαι δ' ἐοικέναι, παρὰ
νομίας καὶ κατὰ λυσις τῶν
ἔθων. μονήρης ἢ ἡ δίαυτα,
καθ' ἅπαρ τοῖς λυκοῖς. καὶ
φίλος εἰς Τίμων· οἱ ἢ ἄλλοι
πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβουλοι,
καὶ τὸ προσομιλῆσαι τι
αὐτῶν μίσημα. καὶ εἴ τινα
ἴδω μόνον, ἀποφραῖς ἢ ἡμῶν
ἐξ, καὶ ὅπως αὐδριανῶν
λεβένων ἢ χαλκῶν μολύβδου
ἡμῶν διαφρίττωσαν, καὶ
μήτε λήρυκα δεχόμεθα
παρ' αὐτῶν, μήτε σπον-
δὰς σπρηνόμεθα, ἢ ἐρη-
μία ἢ ὄρος ἔσω πρὸς αὐτοῖς.
φυλίτῃ ἢ καὶ φράτορδον καὶ
δημότῃ, καὶ ἡ πατρίς αὐ-
τῇ, ψυχρὰ καὶ ἀνωφελὴ νό-
μα, καὶ ἀνόντων ἀνδρῶν
φιλοτιμύματα. πλεῖστον
δὲ Τίμων μόνον, καὶ ἔπει-
ροράτω ἀπάντων, καὶ ἱε-
ράτω μόνον καθ' ἑαυτὸν,

lachrymantem, suppedita-
re egentibus, iniquitas, ac
morum subversio. at uita so-
litaria, qualis est lupi, u-
nus sibi amicus Timon, ca-
teri omnes hostes, et insidi-
arum machinatores. Cum
horum quopiam congredi,
piaculum, adeo ut si quem
aspexero duntaxat, inauspi-
catus sit ille dies. In sum-
ma, non alio nobis habeantur
loco, quam signa saxea, et
reāue, neque sociālem ab il-
lis missum recipiamus, ne-
que fœdera feriamus. Soli-
tudo terminus esto. Ceterū
tribules, cognati, populares,
postremo patria ipsa frigida
quædam et sterilia nomina,
et insipientiū uirorum pre-
cia. solus Timon diues esto,
despiciat omnes, solus ipse se
cum oblectetur, liber ab as-
sentationibus, et onerosis

lana

πολακείας καὶ ἐπαίνων
 φορτικῶν ἀπὸ πλεονασμοῦ,
 καὶ θεοῖς θυέτω, καὶ θύω
 χεῖτω, μὲν ὁ ἑαυτῶ γέ-
 τρων καὶ ὁμοῦ, ἐκείων
 τῶν ἄλλων καὶ ἅπασι ἐ-
 αὐτόν· δεινῶσα δὲ δε-
 δόχθω. ἢ δ' ἐν ἀποθανεῖν,
 ἑαυτῶ σίφονον ἐπὶ γυ-
 κῆν, καὶ ὄνομα μὲν ἔσω ὁ
 μισάνθρωπος ἡδίστον, τῷ
 σπῶπτι δὲ γνωρίσματα,
 φλυσιγέραια καὶ τραχύτης,
 καὶ σκαμάτης, καὶ ὀργῇ καὶ ἀ-
 πανθρώπια. εἰ δὲ τίνα ἰ-
 σιομένην πυρὶ διαθερόμε-
 νον, καὶ σβεννύειν ἱκετί-
 νοντα· πῆλιν καὶ ἐλαίω λα-
 τασβεννύειν. καὶ ἢ τίνα
 τὸ χειμῶν ὁ ποταμός
 παραφύει, ὁ δὲ τὰς χεῖ-
 ρας ὀρίγων ἀντιλαβέδαι
 δέκται· ὡς δὲ καὶ τῶν
 ἐπὶ κεφαλῇ πῆλιντα,
 ὥς μὲν ἀνακύνθαι δὲ
 τῆς ἐκ.

laudibus, Dijs sacra faciat,
 epuletur solus, sibi ipse uici-
 nus, sibi particeps, exha-
 ciens sese ab alijs. At semel
 decretum esto, ut unus seip-
 sum comiter accipiat. Quod
 si moriendum: aut necesse
 habeat sibi ipse coronam ad-
 mouere. Nullum nomen sit
 dulcius quàm misanthropi,
 id est, hominum osoris. Mo-
 rum autem nota, difficultas,
 asperitas, feritas, iracundia,
 inhumanitas. Quod si quem
 conspexero incendio conflag-
 rantem, obtestantem ut
 restinguam: pice oleoque
 restinguere, rursum si quem
 flumen undis abstulerit, et
 quæ manus porrigens im-
 ploret, ut retineatur: hunc
 quoque demerso capite pro-
 pellere, ne possit emicare,
 hunc ad modum par pari re-
 latum

relatum fuerit. Hanc legem Timon tulit Echecratide F. Colyttensis, & concione subscripsit suffragijs idem ille Timon. Age hæc decreta sunt, & fortiter immoremur eis. Cæterum magno emerim id omnibus innotescere, quod opibus abundo. nam illa res illos præfocauerit, sed quid illud? Hæc quæ celeritas undique concurrunt, puluerulenti atque anbeli, haud scio, unde aurum odorati. Vtrum igitur hoc consensu colle saxæ eos abigo, è sublimi dei aculans? an hæc tantum in re legem uiolabimus, ut semel cum illis congregiamur: quò magis angantur fastiditi, repulsiq;? Ita satius esse duco. Itaque restemus, quo illos excipiamus. Age prospiciam, pri-
αὐτοῖς ὁ μὴ κινῶντάς, ὥς
οἱ; τὸ το οἶμαι καὶ ἀμεινον,

ἔπειτα ταῦτα τῇ συκίλλῃ.
 Γν. τί τότο; παύεις ὃ τι-
 μωρὸν μαρτυροῦμαι, ὦ Ἡρό-
 κλεις, ἱ. ἱ. προσηλασμαι
 σε τραῦμα πρὸς εἰς ἀρετῆς
 πύγῃ. Τί, καὶ μὴν αὖ γε
 μικρὸν ἐπιβεβληκός, φέ-
 ρει τάχα προσηλασμαι.
 Γνα. μηδ' αὖτως, ἀλλὰ σὺ
 γε πάντως τὸ τραῦμα
 ἔχεις μικρὸν ἐπ' ἐπαύρατος
 χευσίῳ. δεινὸς γὰρ ἴσχει
 μου ὅστις τὸ φάρμακον. Τί.
 ἄτιμωσις; Γνα. ἄπειμι,
 σὺ δὲ ἔχεις χάριτας ὅτι
 σκαῖος ἐκ χεὶρός γε γινώσκω
 ν. Τί. τίς ἔστις ὅστις ὁ
 προσώπων, ὁ ἀναφαιλου-
 πίας; Φιλιάδης καὶ λογάκιος
 ἄπαντων ὁ βέλτερος
 σ. ὅτι δὲ παρ' ἐμὸν ἄ-
 γρον ὅλον λαβὼν, καὶ τῇ θυ-
 γατρὶ προῖκε δύο τάλαν-
 τα, μισθὸν δὲ πέντε, ὅπως
 τε ἄστυλ' αὖ με πάντων σιω-
 πῶντων μόνος ὑποδρεπὴν

mon e Attestor, o Hercu-
 les, hei bei in ius te uoco a-
 pud Areopagitas, qui iuri-
 bus dederis. Tim. Atqui si
 cunctare paulisper, mox ca-
 des merum ages. Gna. Ne-
 quaquam, quin tu plane
 uulneri medere, paululo au-
 ri inuncto. Mirum enim in
 modum presentaneum id est
 remedium. Tim. Etiam ma-
 nes e Gna. Ab eo. At tibi
 male sit qui quidem ex ui-
 ro commodum tam seuius fa-
 ctus sit. Ti. Quis hic est qui
 accedit recalcitrat ille Phi-
 liades, assentatorum omnium
 execratissimus. Hic quum a
 me solidum acceperit fun-
 dam, cum filie in dotem ta-
 lenta duo, laudationis pre-
 mium, quum me canentem
 reliquis silentibus omni-
 bus solus maiorem in mo-
 dam

καὶ ὁδοῦ ἡδὴ πλησίον
ἤκιστα, ὥς πλεῖστοις ὑπὸρ.
μυγίδι πινά πλεῖστον. ἤκω
τοιγαροῦν ταῦτά σε νοῦ.
θετησῶν, καὶ τοι σὺ γε δ.
τω σοφὸς ὢν, ὅδ' ἔν' ἴσως
δεῖσθαι τῶν παρ' ἐμῶ λό.
γων, ὅς καὶ τῷ Νέστορι τὸ
δίου παραινέσεις αὖ.
Τί. ἔσαι ταῦτα ὦ φίλτα.
δὴ. πλὴν ἡμῶς πρόσθι,
ὥς καὶ σε φιλοφρονήσωμαι
τῇ δ' ἰκέλῃ. Φι. ἀνθρώποι,
κατέαγα τὸ κῆρτιν ὑπὸ
τῷ ἀχαρίστῳ, διότι τὰ συμ.
φύροντα γινώσκου αὖ.
τόν. Τί. ἰδὲ τρίτῳ οὐ.
τος ὁ ῥήτωρ Δικίας παρ.
σερεχεται. Ἰνφισμα ἔχων
γὲν τῇ δεξιᾷ, καὶ σὺ γ' ὡς
ἡμετέρῳ εἶναι. λέγων.
ὅτος ἐκκαλεῖται παρ' ἐμῶ
τάλαντα μίαις ἡμέραις ἐ.
πίσας τῇ πόλει (κατέδ.
δὴ καὶ σοχαρ, καὶ ἐδ' ἴδ' το
υκ ἀποδιδόν, καὶ γὰρ ἐλε.
ῖσας

quæ uelles uti, in uia acce-
pi, te summas quasdam opes
esse nactum. Proinde acce-
si his de rebus admoniturus
te. quanquam tibi forsitan
me monitore nihil erat o-
pus, uiro adeo prudenti, ut
uel Nestori ipsi, si necesse
sit, consilium dare queas.
Tim. Ita fiet Philiades, sed
age, accede: quo te ligone co-
mitter accipiam. Phi. Homi-
nes, confracta est mihi calua
ab isto ingrato: propterea
quodcum deijs quæ in rem
illius erant, admonui. Tim.
Ecce tertius huc orator De-
theas se recipit, tabulas dex-
tra gestans, ait ὅς se mihi co-
gnatum esse. Hic una die de
meo sedecim talenta ciuita-
ti dependit. nam damnatus
erat, ac uinctus, at quum sol-
uendo non esset, ego misera-
tus illum redemi. Porro quæ
illi sorte obuemisset, ut E-

ἵσας ἐλυσσάμην αὐτῷ) ἐ
 πρὸς τὴν πρῶτην ἐλάττω τῆς
 γυναικὶ φύλῃ διακρίναν
 τὸ δεικνόν, ὡς γὰρ πρὸς
 σπυλδὸν, ἀπὸ τοῦ γίνεσθαι
 μόνου: ἀλλ' ἐπεὶ γινώσκουσιν
 πολιτῶν ὄντα με. Διὰ χάριν
 τοῦ ὧ Τίμων, τὸ μέγα οὐ
 φίλον τὸ γινώσκου, τὸ ἐν
 ρεῖσμα τῶν Ἀθηναίων, τὸ
 πρὸς τὴν παλαιάν, ἡ ἑλλάδα
 καὶ μὴ παλαιὰ σε. ὁ δὲ
 μὲν ἐξωτὴν ἐγὼ καὶ
 αὐτὴν ἐλάττω ἀφ' ὅτου
 ἐμὴν ὄσιν. πρότερον δὲ ἂν
 κέρων τὸ ψήφισμα, τὸ ἐν
 περὶ σε γέγραφα. Ἐπεὶ
 δὲ Τίμων ὁ Εὐκράτιδος
 καλὸν τῆς, αὐτὸς δὲ μόνου
 καλὸς καὶ γὰρ, ἀλλὰ καὶ
 σοφός, ὡς ἀλλ' ὅτι πρὸς
 ἑλλάδα, παρὰ πάντας ἡγε-
 νον διατελεῖ τὰ ἀριστα
 πρὸς τῶν τῶ πόλει, ὅντινα
 καὶ τὸ πρὸς καὶ πάλιν καὶ
 ἑαυτὸν ἐν ἀλυμπίᾳ μὲν

rechtbeidi tribui distribue-
 ret ararium, atq; ego adiens
 id quod constitutum erat, po-
 scerem: negabat se ciuem
 nosse me. Dem. Salve Ti-
 mon, præcipuum generis tui
 præsidium, fulcimentum A-
 theniensium, defensus aculum
 Græciæ. Profectò iam diu-
 dum te populus frequens, &
 utraque curia opperitur.
 Sed prius decrevisti audi, quod
 de te cōscripsi. Quandoqui-
 dem Timon Echekratide fi-
 lius, Colyttensis, vir non
 modò probus & integer,
 verumetiam sapiens, quan-
 tum alius in Græcia nemo,
 nunquam per omnem uitam
 destitit optimè Re publi-
 ca mereri, & uicit in Olym-
 pick pugil & lucta cursuq;
 die eodem, ad hæc solenni
 quadriga, equestriq; certa-
 mine. Tim. At ego ne spectas-
 tor quidem unquam in O-
 lym-

ἡμέρας, καὶ τελείω ἄρμα-
 τι, καὶ σωωρίδι πωλι-
 κῇ. Τι. ἀλλ' ὅδε ἐδώρισσα
 ἐγὼ τῷ ποτε εἰς ὄλυμ-
 πιον. Δι. τί οὖν ὁ θεοῦ
 σεις ὕδατον. τὰ τοιαῦτα
 ἢ πολλὰ προσκεῖσθαι ἄμει-
 νοι. καὶ ἡριεῖδουσε ἢ πῶς
 πόλιος πέρυσσι πρὸς ἁ-
 χαρνέας, καὶ κατέκοψεν πε-
 λοποννησίων δύο μοίρας.
 Τι. πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ
 χαυ ὄπλα, ὅδε προσεγρα-
 φην γὰρ τῷ καταλόγῳ. Δι.
 μετὰ τὰ πόρισαν τὸ λυ-
 γει. ἡμεῖς δὲ ἀχαρῖστοι αὖ
 ἐκ μὲν ἀνυμνονοῦντες.
 Τι. ἢ καὶ ψήφισματα γρά-
 φων, καὶ συμβουλῶν, καὶ
 στρατηγῶν, καὶ μικρὰ ὠφελή-
 σε. Δι. πόλις ἐπὶ τούτοις ἁ-
 πασι δίδοται τῇ βουλῇ καὶ
 τῷ δόμῳ, καὶ τῇ ἡλιαίᾳ καὶ
 τὰ φυλάς, καὶ τοῖς δόμοις
 ἰδίᾳ, καὶ κοινῇ πᾶσι, χρυσῷ ἀναστῆσαι τὸν Τιμόνα
 παρὰ τῇ Αθηνῶν γὰρ τῇ ἀκροπόλει, ἑδρανον γὰρ τῇ δέ-

lympick sedi. D. Quid tunc
 spectabis posthac: sed ista
 communia addi satius est. Tū
 anno superiore adversus A-
 charnenses pro Rep. fortis-
 sime se gessit, et Peloponen-
 sium duas acies concidit. Τι.
 Quaratione et cum quod ar-
 mik carerem nec militia de-
 derim nomen? Dem. Modeste
 tu quidem de te ipso loques-
 ris: nos tamen ingrati futu-
 ri sumus, nisi meminerimus.
 Præterea scribēdis plebis-
 citis, et in consultationibus,
 et in administrandis bellis
 non mediocrem utilitatem
 attulit Reipub. Hic de cau-
 sis omnibus visum est curiæ,
 plebi, magistratibus tribu-
 tim, plebeijs singulatim,
 communiter uniuersis, aus-
 reum statuere. Timonem
 iuxta Palladem in arce,

ξιάχοντα, καὶ ἀκτῖνας ὑπὸ
 τῇ κεφαλῇ, καὶ σεφάνω-
 σαι αὐτοῦ χρυσοῖς σεφά-
 νοις ἑπτά, καὶ ἀνὰ κηρυχ-
 θῶαι τὸς σεφάνους σήμε-
 ρον Διονυσίοις, τραγῳδοῖς
 καινοῖς. ἀχθῶμαι γὰρ δι'
 αὐτοῦ διὰ τὴν πόρην τὰ
 Διονύσια. εἶπε τὴν γνώ-
 μην Δημίας ὁ ῥήτωρ συγ-
 γενὴς αὐτοῦ, ἀγχισεύς καὶ
 μαθητὴς αὐτοῦ ὦν. καὶ γὰρ
 ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων, καὶ
 τὰ ἄλλα πάντα ὅποσα αὐ-
 τὸ ἐδίδου, ταῦτά μιν οὐκ οἶ-
 το ψήφισμα. ἐγὼ δ' εἰ σοὶ
 καὶ τὸν ἵον ἐβελόμην ἀ-
 γαγεῖν παρὰ σε, ὅμ' ἐπὶ
 τῷ σῷ ὀνόματι Τίμωνα
 ὀνόμακα. Τίμ. πῶς ὦ Δη-
 μία, ὅς σε γε γέγαμνηκας, ὁ-
 σα γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι;
 Δη. ἀλλὰ γὰρ μὲν, ἢν διδῶ
 θεὸς ὅν νεώτα, καὶ πρῶτος
 πρῶτισί σοι, καὶ τὸ γεννη-
 θῆναι σου (ἀρρεν γὰρ ἐ-

sulmen dextera tenentem,
 radijs tempora ambientibus;
 atq; septem aureis coronis
 coronetur, et promulgen-
 tur corone hodie Dionysijs,
 tragædais nouis. Agi enim
 propter eum oportet hodie
 Dionysia. Dixit hoc suffra-
 gium Demeas orator, prop-
 terea quod cognatus illius
 propinquus, ac discipulus ei-
 us sit. Nam et orator opti-
 mus Timon: prætereaquæ
 quicquid noluerit. Hoc igitur
 tibi suffragium, sed uti-
 nam et filium meum ad te
 pariter adduxissem, quem
 tuo nomine Timonem appel-
 laui. Ti. Qui potes Demeas
 quum ne uxorem quidem du-
 xeris unquam, quantum no-
 bis scire licuit. Demea. Ac
 ducam, nouo incunte anno, si
 deus permiserit, liberisq; o-
 peram dabo. Tum quod erit
 natum (erit autem mascu-
 lus)

σαι) Τίμονα ἤδη λαλῶ.
 Τί. ὅκ οἶδ' α, εἰ γαμίσσας
 ἐπ' ὧ ὅτ' οὐκ ἐπὶ τῇ κακότητι
 παρ' ἐμὲ πληγὴν λαμβάνω.
 Δη. οἱ μοι, τί τὸ τοῦ;
 τυραννίδι Τίμων ἐπιχει-
 ρεῖς, καὶ τὴν πῆν τὸς ἐλδύ-
 θείρας, ὃ καθαρώς ἐλδύθε-
 ρε, ὅδ' ἄσος ὦν; ἀλλὰ
 διώσεις γὰρ τάχιστα τὴν δι-
 κλῶν, τάτε ἄλλα, καὶ ὅτι
 τὴν ἀκρόπολιν γὰρ πρὸς
 σας. Τί. ἀλλ' ὅκ ἐμπεπνευ-
 σαι, ὧ μισαί, ἡ ἀκρόπολις.
 ὧσε δ' ἡλ' εἰ συκοφαν-
 τῶν. Δη. ἀλλὰ καὶ πλοῦτῆς,
 τοῦ ὀπιθόδομου δῖον ἔ-
 ξας. Τί. ὃ δῖον ἔκταται ὅδε
 ὅτ' οὐκ ὧσε ἀπιδανάσθαι καὶ
 ταῦτα. Δη. δῖον ἔκταται
 μὲν ὁδοῦ, καὶ ὅτ' οὐκ ὧσε
 ταῦτα γὰρ αὐτῶν ἔκταται. Τί.
 ὅκ οὐκ ὧσε ἀλλὰ καὶ λαμβά-
 νει. Δη. οἱ μοι, τί με τὰ φρε-
 νου. Τί. καὶ τὴν κακότητα.
 τοῖσιν γὰρ σοὶ καὶ τῇ τῶν.

lus) Timonem nuncupabo.
 Tim. An uxorem sis ductu-
 rus, equidem baud scio, tan-
 ta à me plaga accepta. Dem.
 Hei mihi. Quid hoc est rei et
 Tyrannidem Timon occer-
 tas pulsasq; eos qui sunt in-
 genui, ipse nec ingenuus pla-
 ne, nec ciuis. uerum propere
 diem poenas daturus, quum
 alijs nominibus, tum quod
 arcem incenderis. Tim. At-
 qui non conflagrauit arx sce-
 leste. Proinde palam est te
 calumniatorem agere. De-
 mea. Sed et diues es et arario
 perfosso. Tim. Non perfos-
 sum est neque isthuc. unde ne
 hac quidem probabiliter
 abs te dicuntur. Demea. Ve-
 rū perfodietur posthac, sed
 tu interi omnia in ea condi-
 ta, possides. Tim. Alteram
 itaque plagam accipe. De-
 mea. Hei scapulis meis. Tim.
 Ne nociferare, alioqui et

ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάντα
παίδοιμι, δ' ὅ μιν λακε-
δαιμονίων μόρας κατα-
κόψας ἄνοπλος, ἐν δὲ μια-
ρὸν αὐθρόπιον μὴ ἐπιτρί-
ψας. μάττω γάρ αὖ εἴλω
καὶ νυκτικῶς οὐλύμπια
πύξ καὶ πάλιν. ἀλλὰ τί
τῷτο; ὁ θρασυκλῆς ὁ φι-
λόσοφος ὅτος ὅστις; ὁ μὲν
οὐκ ἄλλος. ἰκπετάσας
γὰρ τοῦ πωγῶνα, καὶ τὰς ὀ-
φρύς ἀναστεινὰς, καὶ βρο-
θύμενός τι πρὸς αὐτὸν ἐρ-
χεται, ἡτανώσθαι βλεπόντων,
ἀνασεισθῆναι τὴν ἐπὶ
τῷ μετώπῳ κόμην, αὐ-
τοβορίας τις ἢ τρίτων,
οἷος ὁ Ζεὺς ἐγγραφέν. ὁ δὲ
τοῦ ἄλγους ἀνέστη, καὶ
κοσμοῦν πο. βασιλεῖα
μα, καὶ σωφρονικός τινας
ναβαλλὺν ἐσθλὴν κυρία αἰσά-
πορι ἀρετῆς διεξίτων, καὶ
τῶν ἡδονῶν χαλερόντων κα-
τηγορῶν, καὶ τὸ ὅλην ἁρ-

tertiam tibi illidam. Etenim
res planè ridicula mihi ac-
ciderit, si quum inermis du-
as Lacedaemoniorum acies
fuderim, unum scelestum ho-
muncionem non protrinero.
Tum frustra uicerim in O-
lympijs, et pugil et pale-
strites. Sed quid hoc ē an
non philosophus Thrasy-
cles hic est? Profectò ipse
est, promissa barba, subdu-
ctisq; supercilijs, et mag-
num quiddam secum mura-
murans accedit. Titanicum
obruens, caesariem uetilians,
alter quidam Boreas aut
Triton, quales Zeuss de-
pinxit. Hic habitu frugalis,
incessu moderatus, amictu
modestus, mane miram
quàm multa de uirtute dis-
ferit, damnans eos, qui uo-
luptate capiuntur, et fru-
galitatem laudans, post-
quam

αἰς ἐπαινῶν, ἐπειδὴ λου-
 σάμενος ἀφίκοιτο ἐπὶ τῷ
 ὀνόματι καὶ ὁ πᾶς με-
 γάλῳ τῷ κυλικῷ ὀρε-
 ξέτω αὐτῷ, τῷ ἱερωτέρῳ
 ἱεροῦ καλίστα, καθάπερ
 τοῦ ληθῆς ὕψος ἐκπύου,
 σημαντικώτατα ἐπὶ αὐτῶν
 ταῖς τοῖς ἰωβινοῖς ἰκένοισι
 λόγοις, προσεπάξω ὡς
 πρὸς ἰκτὴν τὰ ὄψα, καὶ
 τὸν πλησίον παραγκω-
 νισμένον, ἐαυτοῦ τοῦ γε-
 νείου ἀγάπης, κυκλώου
 ἐμφορμένον, ἐπιτεκυ-
 φῶς, καθάπερ τῶ ταῖς
 λογίαις τῆς ἀρετῆς ἐνὶ
 σὺν προσδοκίᾳ, ἀκριβῶς,
 πρὸς τρυφίᾳ τῷ λεγαν-
 ῶν ἐπὶ σμικρῶν, ὡς μὴ ἐλ-
 γον τὸ κυτῶν τὸ καταλι-
 ποι, μετ' ἑμοιοῦ ἀεὶ ὡς
 τὸν πλεονέκτη ἄλῳ, ἢ
 τοῦ σωμῶν τῶν ἄλλων
 λαβοί, ὅτι πρὸς λιχνίας
 καὶ ἀπληθείας, ὀφείλῃ.

μέθυσα⁹ καὶ παροῖν⁹· ὁ δὲ
 ἄχρει⁹ ὡδῆς καὶ ὀρχησῶ⁹
 μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας
 καὶ ὀργῆς προσέτι, καὶ λόγοι
 πολλοὶ ἐπὶ τῇ κυλικί, τὰ
 τε δὴ καὶ μάλισα πόδι σω-
 φροσύνης καὶ κοσμιότη-
 τος, καὶ ταῦτά, φησὶν, ἦ
 δὴ ὑπὸ τῷ ἀκράτῳ πονή-
 ρως ἔχων, καὶ ὑποτραυλί-
 ζων γελοῖος· εἰταῖ μετος
 ἐπὶ τούτοις, καὶ τὸ τελευ-
 ταῖον ἀράμνοι πιδὼν ἐκ-
 φέρουσιν αὐτὸν ἐκ τῆς συμ-
 ποσίας, καὶ αὐλητρίδ⁹
 ἀμφοτέρως ἐπιλημμί-
 νον· πλὴν ἀλλὰ καὶ νήφων,
 ὅθεν τῶν πρωτέρων πα-
 ραχωρήσειν αὐτὸν δύο μα-
 τος γένεα, ἢ δρασύνητος
 ἢ φιλαργυρίας· ἀλλὰ καὶ
 ἐκολάκων ὅσι τὰ πρῶτα,
 καὶ ἐπιτοκῆς προχερότα-
 τα, καὶ ἡ γοντεία προηγεί-
 ται, καὶ ἡ ἀναίσχυοτία
 παρομαρτῆς, καὶ ὁλως πάν-

gula est fructus, temulentus,
 uinoῦ; bacchatus, non ad
 tantum modo, saltationem-
 que, uerum ad conuicium
 usque et iracundiam. Ad
 haec multus inter pocula ser-
 mo (tum enim uel maximè)
 de temperantia, sobrietateq;
 atque ista quidem loquitur,
 iam à mero male habens et
 balbutiens ridiculus. Deinde
 uomitus sequitur. Postremo
 sublatum eum de conuiuio
 efferunt aliqui, ambabus ma-
 nibus tibicinae inherentem.
 Quamquam alioqui ne so-
 brius quidem ulli primario-
 rum cesserit uel mendacio
 uel confidentia, uel auaricia.
 Quin et inter assentatores
 primas tenet, peierat prom-
 ptissime, anteit impostura,
 comitatur impudentia. In
 summa prorsus admirandum
 quoddam spectaculum est,
 omni ex parte exactum, ua-
 rièq;

σεφάν τὸ χεῖμα, καὶ παντα
 χάσμαι κελεύεις, καὶ ποιή-
 λαι γυντελῆς. οἰμώξεταί
 τοιγαροῦν ὅκ' εἰς μακρὰν
 χρεσὸς εἶμι. τί τούτο; πά-
 παί, χροῖσιΘ' ἡμῶν θρασυ-
 κλῆς. θεῖα, ὅ κατὰ ταῦτά
 ὡς Τίμων τοῖς πολλοῖς τῶν
 τοις ἀφίγμαι, ὡς πόρ' οἱ
 τῶν πλετόν σὺ τεθιπό-
 τος, ἀργυρεῖς καὶ χρυσί-
 ον καὶ δειπνῶν πολυτελῶν
 ἐλπίδι σαυτοῦ εὐδραμῆκε-
 σι, πολλῶν τ' κολακῆων
 ἐπισταφάρμοι πρὸς ἀν-
 δραστοῖν σέ' ἀπλοῖόν, καὶ
 τῶν ὄντων Κοινωνικόν. οἱ
 δὲ γὰρ ὡς μάλα μὲν ἐμοὶ
 δ' αἰπνοῖσι πᾶν, ὅφρα δὲ ἂν
 δῖον, θύμον ἢ λιὰρ δαμόν,
 ὦ, ἔποτε βρυφάτω, ὀλίγον
 σῶν ἀλῶν. ποτόν δ' ἢ γν-
 νάκροισιΘ'. ὁ δὲ τρίβων
 εἶτ'Θ', ἔς βῆλε πορφύρε-
 ῖον ἀμείνω. τὸ χρυσίον
 μὲν γὰρ ὅδ' ἔν' τιμῶντι

ricq; absolutam, proinde
 non multò post ciulabit,
 quum sit uir bonus scilicet.
 Quid hoc ē pape, tandem
 nobis Thrasycles ē. Thr.
 Non hoc animo ad te uenio,
 Timon, quo plerique isti,
 quē nimirum opes admirati
 tuas, argenti, auri, opipar-
 totum conuiuiorum adducti
 spe concurrunt, multaque
 assentatione deliniunt te,
 hominem simplicem, facile-
 que impartientem id quod
 adest. Siquidem haud igno-
 ras offam mihi in cenam
 sufficere, tum opsonium
 sumptuosissimum, cape aut na-
 sturcium, aut si quando de-
 licier, pusillum salis. Porro
 patum fons Athenis nouem
 saliens uenis, suppeditat.
 Tum pallium hoc quante
 purpura potius. Nam au-
 rum nibilo magis apud me
 in precio est, quàm calculi,
 qui

ρομτῶν γὰρ τοῖς αἰγιαλοῖς
 Ψυφίσλων μοι διοικῶ. σὲ δὲ
 αὐτὸ χάρις ἐς ἄλλω, ὡς μὴ
 διαφθείρῃ σε τὸ χάκισον
 πῶτο καὶ ἐπιβυλότατον
 κτῆμα· ὁ πλῆτθ', ὁ πολ-
 λοῖς πολλαῖς αἰτίας ἀν-
 αίσων συμφορῶν γεγενῆ-
 κενθ'. εἰ γάρ μοι πείθοιο,
 μάλιστ' ἀλλ' ὅλον εἰς τὴν
 θάλατταν ἐμβαλεῖς αὐτὸν
 ἔδρ' ἀναγκᾶν ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν ὄντι, καὶ τὸν φι-
 λοσοφίας πλῆτον ὄρεον
 διωκμένον. μὴ μὲντοι δε-
 βάθθ' ὡς γὰρ ἐ, ἀλλὰ δι-
 σὸν δευβῶνας ἐπεμβαῖς,
 ὀλίγον πρὸ τῆς κυματώ-
 σως γῆς, ἐκ δ' ὄρεται μόν-
 ον. εἰ δὲ μὴ τῶτο βάλῃ, σὺ
 δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω
 κατὰ τὰ χθ' ἐκφόρῃσον
 αὐτὸν ἐκ τ' οἰκίας, καὶ μὴ δ'
 ὀβολὸν αὐτῷ αὐεῖς, δια-
 δίδ' ὅς ἀπασι τοῖς δειομέ-
 νοις, ὃν μ' ἐντὶ δραχμας,

qui sunt in littoribus. Sed
 tua ipsius gratia huc me con-
 tuli, ut ne te subverteret
 pessima ista atq; insidiosissi-
 ma res, opulentia, quippe
 quæ multis sæpenumero im-
 medicabilium malorum ex-
 titerit causa. Etenim si me
 audies, potissimū opes uni-
 versas in mare præcipita-
 bis, ut quibus nihil sit opus
 bono viro, quique philoso-
 phia possit opes perspicere.
 Ne tamen in altam ὁ bone,
 sed ferme ad pubem usq; in-
 gressus, paulo ultra sa-
 lum, quod fluctibus allui-
 tur: me quidem uno spes-
 tante. Quod si hoc non uis-
 tute eas potiore uia ex adi-
 bus eijcito, ac ne obolum
 quidem tibi facias reliquum,
 largiens ijs, quicumque o-
 pus habent, huic quinque
 drachmas, illi minam, alij
 talenta

ὦ δὲ μνῆν, ὦ δὲ τάλαντον.
 εἰ δὲ τις φιλόσοφος ἔη,
 διμοιρίαν ἢ τριμοιρίαν φέ-
 ρεσθαι δίκαιον. ἐμοὶ δὲ,
 καὶ τοι ὅκ' ἐμαυτῷ χάριν
 αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδ' ὦ
 τῶν ἐταίρων τοῖς δειομέ-
 νοις, ἵκανόν ἐστι τούτῳ τὴν
 πῆραν ἐμπλήσας παρὰ
 σχοις, ὃ δὲ ὅλως δύο μεδίμ-
 νους χωρῶσαν αἰγινιτικῶς.
 ὀλιγαρκῆ δὲ καὶ μέτριον
 χεῖρ εἶναι τὸν φιλοσοφο-
 νύτα, καὶ μηδ' ἂν ὑπὲρ
 τὴν πῆραν φρονεῖν. τί
 ἐπαινῶ ταῦτά σε ὦ Θρα-
 σὺνκλεις, πρὸ γοῦν φησὶ πῆ-
 ρας εἰδ' οὐκ, φέρεσσι τὴν
 κεφαλὴν ἐμπλήσω λον.
 δύλῳ, ἐπιμετρήσας τῷ δι-
 κέμῃ. Θρ. ὦ δὴ μοκρατία,
 καὶ νόμοι, παύσμεθα ὑπὸ τῇ
 κεφαλῇ τῷ γ' ἐλδύδεραι τῇ
 πέλει. Τιμ. τί ἀγανακ-
 τῇ. ὦ γὰρ δὲ Θρασύκλεις;
 μῶν παρὰ κίερον σμαί σε;
 καὶ

talentum. Si però quis phi-
 losophus fuerit, duplam aut
 triplam portionem ferre di-
 gnus est. Mibi uerò (quan-
 quam non mea ipsius gratia
 peto, sed quò amicis, si qui
 egent, donem) sat est si mor-
 do peram banc largitione
 tua expleueris, ne duos quic-
 dem modios Aegineticos ca-
 pientem. Nam paucis con-
 tentum, modestumque con-
 uenit esse eum, qui philoso-
 phatur, neque quicquam ul-
 tra peram cogitare. Tim. Eo
 quidem ista, quae dicta, probo
 Thrasycles, ergo si uidetur,
 priusquam peram expleam,
 age tibi caput opplebo tu-
 beribus, posteaquam ligone
 fuero mensura. Thra. O li-
 bertas, o leges, pulsamur ab
 impurissimo libera in ciui-
 tate Timon. Quid stomach-
 chark o bone Thrasycles e-

καὶ μὴ ἐπιβαλὼ χοί-
 νας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέτρα-
 ρας. ἀλλὰ τί τὸ τοῦ πολλοῦ
 ξυνέρχονταί. Βλεψίας ἐ-
 κένθ', καὶ Λάχης καὶ Γνί-
 φων, ὅλως τὸ σωτήριον
 τῶν οἰμωξομένων. ὥς τε
 τί ἔκ ἐπὶ τῶν πέτρων
 ταύτῃ ἀναλθῶν τῶν μὲν
 δ' ἰκελλὰν ὀλίγον ἀναπαύ-
 σαι, πάλαι πεπονκῶσαν;
 αὐτὸς δὲ ὅτι πλείους λί-
 θος συμφορέσας, ἐπιχα-
 λαζῶ πόρρωθεν αὐτὸς;
 Βλε. μὴ βάλλῃς ὦ Τίμων,
 ἅπιμα γάρ. Τί. ἀλλ' ἔκ
 ἀναμνήτι γὰρ ὑμεῖς, ὅδε
 ἄνδρ' τραυμα-
 τῶν.

num te defraudaveris. Atqui
 adijciam ultra mensuram
 Chœnices quatuor: sed quid
 hoc negocij? Complures si-
 mul adveniunt, Blepsias ille,
 et Laches et Gniphon, bre-
 viter agmen eorum qui na-
 palabunt. Itaq; quin ego in-
 rupem hanc conscendo, ac
 ligonem quidem, paulisper
 interquiescere sino, dudū fa-
 tigatum? Ipse vero plurimis
 congestis saxis, procul eos
 lapidum grandine peto.
 Blep. Ne iace ô Timon, abis
 enim. Tim. At ues qui-
 dem nec citra sanguinem,
 nec absq; vulne-
 ribus.

ΤΕΛΟΣ.

FINIS.

ERRATORVM CORRE.

ὅτιο, quæ alicuius momenti sunt;
cætera leuiora per se quiuīs
facilè emendabit.

Pagina prima lege.

1. πμελῆ. Ὡ, Ad Theti-
dem.

2. τεχθεῖν. Ὡ, ἐκπεσῆαι.
Ὡ, εἰ μικραῖ. Ὡ, τῶ
δ'εὺς.

4. ἐκέναι. Ὡ, ἄνδρωπος,
ὄν. Ὡ, πάντων, ubi ob-
seruanda syllabarum dt-
uisio. Nam Ganymedes
accipit, quasi dicat Iupi-
ter: ὁ δὲ Γάν, dissimula-
ta altera syllaba. Sed hic
locus Latine haud potest
exprimi. Ὡ ὑπερᾶνω
Ὡ eunte ak.

5. πάλιν ὄτῳ.

6. qui sis. Ὡ γάλακτῳ.
ὦνήσπασα et molestijs.

7. πζότερον.

8. ὁμομένῳ Ὡ, digitis.

9. ἐπιτένεις.

10. πιῶσα. Ὡ, longo.

11. λόγους Ὡ φιλάνδρους
ποι.

13. ita) deletur.

14. ἐπ' ἐμὲ ποιήσεις)

S. ὁ ἴσιωμ. sed quid si
pro ποιήσεις legas? χα-
ρήσεις. Ὡ συμπερικ-
νεχθήσεις. Ὡ rote.

15. iniquum. Ὡ πρεσβύ-
τερον. Ὡ, genitum.

17. ἐναρμόνιον.

18. κακῆιδεν.

20. βραχῆ.

22. Μαῖε.

Z

24. π

34. τὴ νῦν.
 37. latet.
 33. ἀνέρας Θ.
 34. ἀ Ταγγετο.
 38. πάντα εἰδέναι.
 καὶ ἱατρὸς.
 Scythas.
 39. αὐτὸς γάρ.
 41. ὅτι ἔσ' αὖ. εἰδέναι.
 42. ὡς ᾤετο.
 τοῦ ἠφαιστου.
 ἐπερᾶτο.
 45. idq; cum uideat qualia
 num) dele.
 46. ἱλαρῶ περ Θ.
 48. διαπείρασά.
 50. ἔσι δὲ τῶ. inter deas.
 51. affici ob. mali aliquid
 55. συννεκρίζου.
 57. ἐπιθεῖν. διακῶν.
 59. δικάσας.
 61. φρονῶ; ἐπ' ἴσους.
 62. etiam scorsim.
 64. Ἐ ἀδεῶ.
 65. ὅψιν.

66. amore tui.
 68. μὴδ' αὖτως: ἀλλ' ὑπό-
 χυ πάλιν. ἀφρο.
 69. ἔκχῃ.
 71. μεγαλοῤῥημοσύνη.
 72. ὅποτε.
 73. μυσικώσ τε.
 74. ἠρίσειυσα.
 75. γαστρός. ξυνοκτορεῖ.
 77. ἐνεκα.
 78. παρατιθέναι.
 80. νεανίαμ.
 81. τὸ τοῦ μῶν. δοκεῖτε.
 εἰδοῖα. qua inter mon.
 tes.
 83. ἔκ.
 84. cornua.
 85. σεαυτῆς. formosior.
 doctius.
 88. conuocauī.
 89. ὅποι.
 90. οἰδία, ἔκ.
 91. πρὸς.
 92. γυναιῶτα τε.
 ἀντι, generosea
 93. πλιν.

93. πλεπτάνας. ὅν
ἔδωκεν.

94. καὶ τῷ.

πάντας (ἐδυνάμην).

100. ἐπιπνέω.

τετραποδισί.

102. ἀνδρῶν.

104. οἰκτίσα.

106. ut tandem.

admodum. Ὁρκε.

107. Quod si minus.

illam exagitat.

108. Quum enim.

109. ὁ ἡφαιστος.

111. ἐαδίκητο.

πάππῳ. ὅν.

114. ἡδελφίς.

117. πρόσκωπον. for.

esse. admota. mortua.

Quod hoc.

119. occupatus fui

Agnozem poscit

120. ὅκω.

123. ἐρίζοντων.

cum primū as-

Lyceo.

126. μάταιοι.

ἐάσωμεν.

232. ὁ, τί καί.

233. σιιλαδεγ.

Certi enim.

de ijs, et melius est, et

minoris.

134. Nūm. confertos.

135. ille.

136. γελοῖα πέισοντῃ

137. σφίσι διυρημένοι.

ἑαυτοῖς.

138. περιμέμων ἡδονῶν.

Pluto amicorum.

139. ποταμῶν.

140. γερόντων.

Qui uero. illos non

141. τὴν πανσεργίαν

πάντων. ὅσον αὐτίκα.

146. ἀκρόσι.

ἐπιπείσονται.

149. μῶν καὶ σὺ τινα.

uidetur addendum διὰ

ᾧσπορ.

καὶ μὴν.

150. adulantiorum.

153. *faciemus.*
 154. ἐρύθνιμα καὶ τὸ δια-
 σιμα *fortassis adden-*
dum ἔχων, uel φορῶν.
 155. *πολλάκις.*
 158. *barbam hanc.*
 161. *λερυνή.*
 162. *conuenient.*
 164. ἄσφρων τενημαρόμε.
νοι.
 165. *ἐχθρῶν.*
 166. *μνησθῆναι.*
 168. *πάντων*
 170. *Arbelā. patriā.*
 171. ταῦτ'. *ab Ari.*
 172. ἀπωλεία.
patrik mei.
Macedonicum.
 173. γὰρ αὐτοῖς.
subactis.
 174. *hominibus.*
 175. ὅτ' *tu dicēs*
 176. ὡσπιδρήμεῖς.
Hannibale,
compulerim.

178. *Περσικήκα τὸν δακ-*
τύλιον ἐπεδίωκε.
 180. *μάταια.*
 182. *ἠγνόουν*
 183. *μεγάλα,*
Thessalicum.
 185. *tandem intell.*
 189. *tum. ignorans, pra-*
ponebam. quam illa.
neq; pulchritudo.
uires adsunt.
 191. *ἀνέχεσθαι.*
Hercules.
 193. *οἷον. sim.*
 196. *aridam*
careas. quod
 199. *γεγόνασι.*
 202. *ἐκλαδόμενο*
respondebo.
 207. *μίνι πτε; Μεν,*
καὶ μάλα ὦ
ἀθήναις.
χίματα αὐτά.
multi. So. Permultos
uidi. Men. quissiam.

213. ἡμέτεροι.

214. ὑπερίδμεν.

ὁ δὲν. expeditionem.

216. παρίδμεν.

χαρίζομενοι.

καθιζόμενοι.

217. ὦ κἀν.

218. μαύσωλε, ὅτε ἢ

ἰχθὺς ἐπὶ σοὶ ἐκείνη.

219. quod est Halicarnassi.

ἑαυτῷ ὑπ' Ἀρτέμ.

220. ἀνδραποδῶδες

σατε. βεβαιοτέρως.

nunquod.

222. ὕμωρφώτερός εἰμι.

227. ἐς γόνυ.

228. ἱππῶν.

honore quāvis.

229. πορδμεῖον.

230. παρῆχες.

231. παρῆχοντες ἰσχυρόντες

232. ἐρεῖδαι. τοῖς τοῦ

237. ἀκονιτί. οἰκία.

239. ἀπίτε.

241. ἀκρ.

245. Νῆ Δία.

248. ὁ, τι χρεῖς.

250. ἐπαχον.

contra abnucebam.

251. ἐλπίδμεν. παρῆ

μυθόμενμεν.

253. τῶν ἀπαντῶντων.

256. μὴ λέγειν. ὁδὸς ἴα.

στ' ὅν.

257. τὰ μῆλα.

258. ἐπαινῶν. laudat amē.

nisi legatur, ἀπῆκαμ.

259. cathenis uincti.

autem esse adulteri.

260. erat quos.

261. παρῆκαμ.

262. ἐκείνοι μὲν.

263. τὸ κολαστήριον.

264. heroinαίς.

267. τῷ πλησίον.

268. οἶμαι δὲ σε. idem.

269. dico, sepulchro celeb.

271. obuersatur omnes res

arguens.

276. ἀσφοδ' ἐλῶν.

278. ἀκρίδι· διὰ ταῦτα·

279. ὀφύθυμθ·

280. σειςμοί·

283. διφθέραμ·

procul.

284. λεραυνόν·

ἐπίθελον·

à Cretensibus.

285. φιλανθρωπία·

286. ἐπιληλυσμένοι·

293. διψκλίαν·

294. ἐπιμελυμένος, ὅτε

πρὸς ἀπομύνας·

uideatur.

296. αὐτός· ἐκτετακίαι·

uirginitate contineat.

297. ὡς περ στυματίας·

utriq·

299. πρὸς ὅμην·

ὑποσκάψας·

304. κάτω·

306. gemmisk·

309. morem·

310. Thesaurum·

311. ne. 315. plebes·

317. effecerit·

320. σεαυτὸν·

322. precia, M.

iactationes.

324. ἢν δὲ δέξ·

moriendum fuerit : ne-

cesse habeat.

331. πρὸς Ἀκαρνᾶς) for-

tasse, πρὸς Ἀκαρνᾶνας·

aduersus Acarnanes.